

નિર્યુક્તિ-ભાષ્ય-ચૂર્ણસહિત

જૈન આગમોમાં આવતાં
પ્રાકૃત વિશેષનામોનો પરિચયાત્મક કોશ

પ્રથમ ભાગ
(અ થી ન)

: પ્રકાશક :

શ્રી નેમિ-વિજ્ઞાન-કસ્તૂરસૂરિ ગ્રંથશ્રેણી નં. ૨૬

જૈન આગમોમાં આવતાં પ્રાકૃત વિશેષનામોનો પરિચયાત્મક કોશ

પ્રથમ ભાગ

(અથી ન)

પ્રેરણાદાતા

પ. પૂ. સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ
પ. પૂ. સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયઅશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

શ્રુતોપાસના

પ. પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજયસોમચંદ્રસૂરિજી મહારાજ

પ્રકાશક

શ્રી ૧૦૮ જૈન તીર્થદર્શન ભવન ટ્રસ્ટ
(શ્રી સમવસરણ મહામંદિર)
પાલીતાણા-અમદાવાદ-મુંબઈ

સહયોગ દાતા

શ્રી મહુવા તપા જૈન સંઘ, મહુવા

મધુમાવતી... મધુમતી... મહુવા— ઇતિહાસમાં વિભિન્ન નામે આ નગરી આલોખાતી રહી છે.

કલિકાલસર્વજ્ઞ હેમચંદ્રાચાર્ય, તદ્ગુરુ શ્રી હીરસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની વિચરણભૂમિ છે. ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ શ્રાવકરત્નો ભાવડશા જાવડશા આ નગરનું ઘરેણું હતા. તેમણે આણેલા શ્રી જીવિતસ્વામી (મહાવીરસ્વામી) દાદા આ નગરના મુકુટ મણિ છે. શાસનસમ્રાટ, યુગપુરુષ પ. પૂ. શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી દાદા ભૂમિ તરીકે મહુવા જગપ્રસિદ્ધ છે. તેમનો જન્મ, અંતિમ ચાતુર્માસ તથા કાળધર્મ આ પુણ્યભૂમિ પર થયા હતા.

શાસ્ત્રવિશારદ પ.પૂ. આ. શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મ.સા. તથા શાસનસમ્રાટશ્રીના પટ્ટધર પ. પૂ. આ. શ્રી વિજયદર્શનસૂરીશ્વરજી મ.સા. આ જ નગરીના પુત્ર હતા અન્ય અનેક મુમુક્ષુઓ પણ મહુવાના ધર્મિષ્ઠ પરિવારોમાંથી દીક્ષિત થયા છે. કર્મગ્રંથના રચિયતા પ.પૂ.આ.શ્રી દેવેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી મહુવામાં વિ.સં.૧૩૦૬ મહા સુદ ૧, ગુરુવારના શુભદિને શ્રી વાગ્દેવતા ભાંડાગારની સ્થાપના થઈ હતી.

કાળની અનેક ચઢતી પઢતી ઝીલ્યા પછીએ આ નગર હજી શ્રાવકોથી હર્યું ભર્યું છે. વર્તમાન કાળે પણ અનેક પૂજ્યોના આવાગમનથી અમે ધન્ય થતા રહીએ છીએ. વિ.સં.૨૦૬૪ના ચાતુર્માસમાં પ. પૂ. સોમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની અનુજ્ઞાપૂર્વક તેમના જ શિષ્યરત્ન પ.પૂ. શ્રી શ્રમણચંદ્રવિજયજી મ.સા., પૂર્વાશ્રમમાં મહુવાના જ રહેવાસી પૂ. સંઘચંદ્રવિજયજી મ.સા. આદિ ઠાણા ૩ તથા પૂ. સાધ્વીજી ભગવંતનો શ્રી સંઘને લાભ મળ્યો તથા પૂજ્યશ્રીની પ્રેરણાથી સં. ૨૦૬૪, આસો વદ ૪, શનિવારના રોજ શ્રી સંઘમાં સમૂહ રાત્રિભોજન, વોટરકુલર, તથા સ્વામિવાત્સલ્યમાં ફીઝનાં પાણીના નિષેધનો ઐતિહાસિક ઠરાવ થયો. તેની અનુમોદનાર્થે પ્રસ્તુત ગ્રંથ પ્રકાશનમાં દ્રવ્ય-સહયોગનો સંપૂર્ણ લાભ પામી અમે કૃતાર્થ થયા છીએ.

નિર્યુક્તિ-ભાષ્ય-ચૂર્ણિસહિત

જૈન આગમોમાં આવતાં
પ્રાકૃત વિશેષનામોનો પરિચયાત્મક કોશ

પ્રથમ ભાગ

(અથી ન)

[ડૉ. મોહનલાલ મેહતા અને ડૉ. કે. ઋષભ ચન્દ્ર દ્વારા સંકલિત મૂળ અંગ્રેજી
ગ્રન્થ ‘Prakrit Proper Names’ ના પ્રથમ ભાગનો ગુજરાતી અનુવાદ]

અનુવાદક

ડૉ. નગીન જી. શાહ

શ્રી ૧૦૮ જૈન તીર્થદર્શન ભવન ટ્રસ્ટ
પાલીતાણા-અમદાવાદ-મુંબઈ

સામાન્ય સંપાદકો :

ડૉ. નગીન શાહ

ડૉ. રમણીક શાહ

પ્રકાશક :

શ્રી અનિલભાઈ ગાંધી, મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી

શ્રી ૧૦૮ જૈન તીર્થદર્શન ભવન ટ્રસ્ટ,

૧૧૦, મહાકાન્ત, વી.એસ.હોસ્પીટલ પાસે,

અમદાવાદ-૬.

પ્રકાશન વર્ષ :

ગુજરાતી આવૃત્તિ : પ્રથમ સંસ્કરણ

વિ. સં. ૨૦૬૪, ઈ.સ. ૨૦૦૮

નકલ : ૫૦૦

મૂલ્ય : રૂા. ૪૦૦/-

લેસર ટાઈપ સેટીંગ :

મયંક શાહ, લેસર ઈમ્પ્રેશન્સ

૨૧૫, ગોલ્ડ સૌક કોમ્પ્લેક્સ,

ઓફ સી. જી. રોડ, નવરંગપુરા,

અમદાવાદ-૯.

મુદ્રક :

કે. ભીખાલાલ ભાવસાર

માણિભદ્ર પ્રિન્ટર્સ

૧૨, શાયોના એસ્ટેટ, દૂધેશ્વર રોડ,

શાહીબાગ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૪.

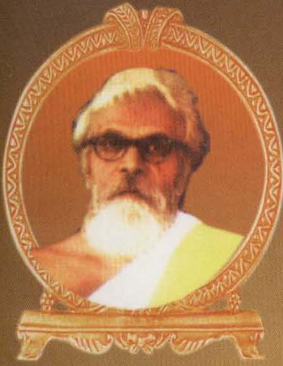

શાસનસમ્રાટ્ પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ
શ્રી વિજય નેમિસૂરીશ્વરજી મ. સા.

મહુવા સમાધિમંદિર

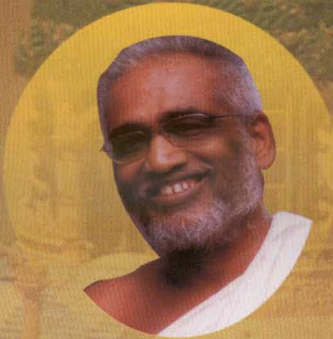
જૈન આગમોમાં આવતાં પ્રાકૃત વિશેષનામોનો પરિચયાત્મક કોશ

વાત્સલ્યવારિશ્ચિ પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ
શ્રી વિજય વિજ્ઞાન સૂરીશ્વરજી મ. સા.

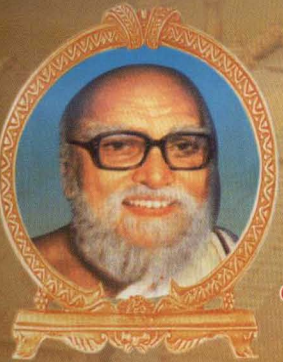
પ્રાકૃતવિશારદ પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ
શ્રી વિજય કસ્તૂરસૂરીશ્વર મ.સા.

પ. પૂ. આચાર્ય
શ્રી વિજયસોમચંદ્રસૂરીજી મહારાજ

પ. પૂ. આચાર્ય
શ્રી વિજયઅશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

પ. પૂ. આચાર્ય
શ્રી વિજયચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ

જેમના થકી જૈન ધર્મ અને સંઘ
ઉજ્જવળ છે એવા જૈન નભોમંડળના
તેજસ્વી તારલાઓ...

શ્રી ૧૦૮ જૈન તીર્થ દર્શન ભવન ટ્રસ્ટ

જીવીતસ્વામી ભગવાન

મહુવા જૈનસંઘ મૂળનાયકજી

શુભાશિષ

જૈન સાહિત્યના અણમોલ ગ્રંથમૌક્તિકો અહીં તહીં વિખરાયેલા જોવા જાણવા સાંભળવા મળે છે. આજથી લગભગ ૩૮ વર્ષ પહેલાં કેટલાંક સાક્ષર વિદ્વાનોએ તે મૌક્તિકોને નોંધ રૂપે એક માળામાં ગૂંથી લોકો સમક્ષ “જૈન સાહિત્ય કા બૃહદ્ ઇતિહાસ” નામથી ૧ થી ૭ ભાગમાં હિંદીભાષામાં પ્રકાશિત કર્યા હતા.

ગુજરાતી વાચકો પાસે પણ આ બધી જાણકારી પહોંચે તેવા શુભાશયથી શ્રી ૧૦૮ જૈન તીર્થદર્શન ભવન ટ્રસ્ટે હિંદી સાતે ભાગોનું ગુજરાતી પ્રો. શ્રી નગીનભાઈ શાહ તથા પ્રો. રમણીકભાઈ શાહ પાસે કરાવી “જૈન સાહિત્યનો બૃહદ્ ઇતિહાસ” ભાગ ૧ થી ૭ પ્રકાશિત કરવા નિર્ણય કર્યો.

અમે તેમના આ પ્રયાસને અંતરથી આવકારીએ છીએ અને હૈયેથી શુભાશિષ આપતાં જણાવીએ છીએ કે તમારા આ પ્રયાસને ગુજરાતી સાક્ષરો, જિજ્ઞાસુઓ, વાચકો ઉમળકાથી વધાવશે. જૈન સાહિત્યના અનેક વિષયોની જાણકારી મેળવી અક્ષરની ઉપાસના દ્વારા અવશ્ય અનક્ષર મેળવશે તેવી શુભેચ્છા.

વિ.સં. ૨૦૬૦ મહા સુ. ૧૩ બુધવાર
ગોવાલીયાટૅક, મુંબઈ

— આચાર્ય શ્રી વિજયચંદ્રોદયસૂરિ
— આચાર્ય શ્રી વિજયઅશોકચંદ્રસૂરિ

મુખપૃષ્ઠ પરના ચિત્રનો પરિચય

ભગવાન મહાવીર સ્વામિના મહાનિર્વાણ પછી લગભગ ૧૦૦૦ વર્ષના અંતરાલ પછી ભગવાનના ઉપદેશની અર્થાત્ આગમોની અંતિમવાચના સૌરાષ્ટ્રના વલભીપુર નગરમાં થઈ હતી. આ વાચના દેવર્ષિગણિ ક્ષમાશ્રમણ નામક મહાન આચાર્યના અધ્યક્ષપદે ભરાયેલી વાચના પરિષદ દ્વારા થઈ હતી.

પ્રસ્તુત ચિત્રમાં નીચેના ભાગમાં આચાર્યશ્રી દેવર્ષિગણિ ક્ષમાશ્રમણ મુનિ ભગવંતોને આગમના પાઠો લખાવતા દેખાય છે. ચિત્રના ઉપરના ભાગમાં દેવર્ષિગણિ ક્ષમાશ્રમણના પૂર્વભવની કથાનું આલેખન થયેલું છે. રાજગૃહીનગરીમાં ભગવાન મહાવીરે સમવસરણમાં સૌધર્મેન્દ્રને કહ્યું કે મને ગર્ભાવસ્થામાં દેવાનંદાની કૂખેથી ત્રિશલાની કૂખમાં મૂકનાર હરિહૈમમેષી દેવ જ દેવર્ષિગણિ નામથી મારા નિર્વાણ પછી ૧૦૦૦ વર્ષ બાદ થશે. અને તેઓ દષ્ટિવાદના બારમા અંગના અંતિમ જાણનાર થશે.

ચિત્રમાં ડાબી બાજુએ યુવાન દેવર્ષિને શિકારે જતાં આગળ-પાછળ ત્રાડ નાખતા સિંહ દેખાય છે અને દેવ દ્વારા બોધ પામી તેઓ સન્માર્ગે વળે છે. તે દશ્ય છે.

આચાર્ય દેવર્ષિગણિએ વલભીપુરમાં ૫૦૦ આચાર્યો સમક્ષ પાંચમી આગમ વાચના કરી, ૮૪ આગમ શાસ્ત્રોને લિપિબદ્ધ કર્યા તેમજ ‘નંદીસૂત્ર’ની રચના કરી. વીરનિર્વાણ સંવત ૧૦૦૦(વિ.સં. ૫૩૦)માં તેઓ કાળધર્મ પામ્યા.

આગમ દરિયાના ઊંડા ખેડાણ

“જિન આગમ અને જૈન સાહિત્યના સાગરનો પાર,
અલ્પબુદ્ધિ આપણે ક્યાંથી પામી શકવાના ?
શ્રુત સાગરમાં ડૂબકી માર્યા વગર તેનું મંથન કર્યા વિના,
આગમ સાહિત્યના અમૃતને, રત્નોને, રહસ્યોને ક્યાંથી જાણી શકવાના ?”

જૈન સાહિત્યના બૃહદ્ ઇતિહાસના પ્રથમ ભાગ
“અંગઆગમ”ની પ્રસ્તાવનામાં ચિંતવેલા ઉપરોક્ત વિચારો જાણે અહીં
પુનઃ નવું રૂપ ધારણ કરે છે. આ ગ્રંથ “જૈન આગમોમાં આવતા પ્રાકૃત
વિશેષનામોનો કોશ” આગમરૂપી દરિયાની આવી એક ખેપ છે.

પીસ્તાલીસેય આગમ ગ્રંથો અને તે પરના ટીકાગ્રંથોમાં આવતા
સંજ્ઞાવાચક નામો અર્થાત્ વ્યક્તિવિશેષો— તીર્થંકર, ચક્રવર્તી, ગણધર,
ઋષિ, ઉપાસક, ઉપાસિકા, શ્રમણ, શ્રમણી, રાજા, રાણી, રાજકુમાર,
મંત્રી, શેઠ, શેઠાણી, ગણિકા- નાં નામો; દેવ, દેવી, યક્ષ, ચૈત્ય
ઈત્યાદિનાં નામો; ઉદ્યાન, સરોવર, નગર, ગામ, સન્નિવેશ ઈત્યાદિ
ભૌગૌલિક સ્થળોનાં નામો; ગણ, ગચ્છ, કુળ, ગોત્ર, જાતિ, પંથ
ઈત્યાદિનાં નામો; સમુદ્રો, નદીઓ ઈત્યાદિનાં નામોનો અકારાદિ ક્રમે
ઉલ્લેખ અને સાથેસાથે તે તે નામ વિષયક સંક્ષિપ્ત માહિતી આ કોશમાં
આપવામાં આવી છે. આનાથી આપણને આ વિશેષનામ વિશે
પૌરાણિક, ઐતિહાસિક, ભૌગૌલિક, સામાજિક અનેક પ્રકારની માહિતી
પ્રાપ્ત થાય છે. જૈન સાહિત્યના સંશોધકોને જ માત્ર નહિ પરંતુ
સામાન્યજનોને પણ આ ગ્રંથ દ્વારા અનેકવિધ વિશિષ્ટ વિગતો જાણવા
મળશે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથ મૂળ અંગ્રેજીમાં પ્રકાશિત થયેલ. તેનો ગુજરાતી
અનુવાદ ડૉ. નગીનભાઈ શાહે કર્યો છે. આ પ્રથમ ભાગમાં અ થી ન
સુધીના અક્ષરોથી શરૂ થતા નામોનો સમાવેશ થાય છે. દ્વિતીય ભાગમાં
પ થી હ સુધીના નામોનો સમાવેશ કરવામાં આવશે. આ વિશેષનામો
આગમોની મૂળ ભાષા અર્ધમાગધી પ્રાકૃતમાં જ હોય તેમ ગુજરાતી
લિપિમાં મૂકવામાં આવ્યા છે. આ વિશેષનામો સાથે સાથે તેમની સાથે
સંકળાયેલી વિશિષ્ટ માહિતી પણ આપી દેવામાં આવી છે.

(૮)

પરમ પૂજ્ય મોટા મહારાજશ્રી (પ.પૂ. સ્વ. આચાર્યશ્રી વિજયચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મ.સા.) તથા પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી (પ.પૂ. સ્વ. આચાર્યશ્રી વિજયઅશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.)ની પ્રેરણાથી શરૂ થયેલ જૈન સાહિત્યના બૃહદ્ ઇતિહાસની શ્રેણીમાં અત્યાર સુધીમાં ૯ ગ્રંથો પ્રકાશિત થઈ ચૂક્યા છે. આ “પ્રાકૃતવિશેષનામો”ના બે ભાગો સાથે કુલ અગિયાર ગ્રંથો આ શ્રેણીમાં પ્રસિદ્ધ થશે.

આજ આપણી વચ્ચે બંને ગુરુભગવંતો સદેહે બિરાજમાન નથી પરંતુ તેમના શુભ આશીર્વાદ અને પ્રેરણા સતત આપણને મળતા રહો એવી અંતરની અભિલાષા.

એ જ

વિ.સં. ૨૦૬૪, શ્રાવણ વદ ૫, મુંબઈ.
સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિજય અશોકચંદ્ર-
સૂરિજી મહારાજનો જન્મદિન.

પ.પૂ.આ. શ્રી વિજય ચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી
મ. ના ગુરુબંધુ પૂ.ગુરુદેવ(પ.પૂ.આ.શ્રી
વિજય અશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.)ના
ચરણકિંકર સોમચંદ્ર વિ.

પ્રકાશકીય

શાસનસમ્રાટ્ શ્રીનેમિ-વિજ્ઞાન-કસ્તૂરસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના પટ્ટધર પ.પૂ. આચાર્ય ભગવંતશ્રી વિજય ચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મ.સા., પ.પૂ. આચાર્યશ્રી વિજય અશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના ઉપદેશથી શ્રી ૧૦૮ જૈન તીર્થદર્શન ભવન ટ્રસ્ટ દ્વારા પ્રકાશિત થઈ રહેલ જૈન સાહિત્યના બૃહદ્ ઇતિહાસના અનુસંધાનમાં પ્રસ્તુત “જૈન આગમોમાં આવતા પ્રાકૃત વિશેષનામોનો પરિચયાત્મક કોશ” વાચકોના હસ્તકમલમાં અર્પણ કરતાં અમે આનંદ અનુભવીએ છીએ.

પ્રસ્તુત ગ્રંથ મૂળ અંગ્રેજીમાં લા.દ. ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર, અમદાવાદ દ્વારા પ્રકાશિત થયેલ, ડૉ. મોહનલાલ મેહતા અને ડૉ. કે. ઋષભ ચન્દ્ર દ્વારા સંકલિત મૂળ અંગ્રેજી ગ્રંથ ‘Prakrit Proper Names’ ના પ્રથમ ભાગનો ડૉ. નગીનભાઈ શાહે કરેલો ગુજરાતી અનુવાદ છે. બીજો ભાગ પણ પ્રકાશન અર્થે તૈયાર છે જે ટૂંક સમયમાં જ પ્રકાશિત કરવામાં આવશે. ગુજરાતી અનુવાદ દ્વારા ગુજરાતી ભાષી વિશાળ જૈન મુનિ સમુદાય તેમજ શ્રાવક સમુદાય પાસે આવી અમૂલ્ય સામગ્રી મૂકી આપવા બદલ અમે ડૉ. નગીનભાઈ શાહનો આભાર માનીએ છીએ.

જિનાગમ તથા જૈન સાહિત્યથી સુપરિચિત વિદ્વદ્વ્ય પૂજ્ય સૂરિભગવંતો, પૂજ્ય પદસ્થો, પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વી ભગવંતો, સાક્ષર વિદ્વાનો તેમજ સુપ્રસિદ્ધ ગ્રંથાગાર-જ્ઞાનભંડારના સંચાલકો વગેરેને અમે અંતરથી વિનંતી કરીએ છીએ કે આ પૂર્વે પ્રસિદ્ધ થયેલા જૈન સાહિત્યના ઇતિહાસના ગ્રંથો, પ્રમાણમીમાંસા, જૈન ધર્મ-દર્શન તથા પ્રસ્તુત “જૈન આગમોમાં આવતા પ્રાકૃત વિશેષનામોનો પરિચયાત્મક કોશ” વિશે આપનો અભિપ્રાય તથા સલાહ-સૂચનો, માર્ગદર્શન આપી અમને આભારી કરશો.

આ પ્રસંગે અમે પરમ પૂજ્ય આચાર્યશ્રી સ્વ. વિજયચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પ.પૂ. આચાર્ય સ્વ શ્રી વિજયઅશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનું પુણ્ય સ્મરણ કરીએ છીએ. અમને અત્યંત ખેદ છે કે આ પ્રકાશન કાર્ય પૂર્ણ થાય તે દરમ્યાન પ.પૂ. આચાર્યશ્રી વિજય ચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મ.સા. તથા પ.પૂ. આચાર્યશ્રી વિજય અશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.કાળધર્મ પામ્યા. બંને આચાર્ય ભગવંતો આજ આપણી સામે સદેહે બિરાજમાન નથી પરંતુ તેમની પ્રેમાળ પ્રેરણા ભરી સ્મૃતિ આપણી પાસે છે અને તેના સહારે પ.પૂ. આચાર્યશ્રી વિજય સોમચંદ્રસૂરીશ્વર મ.સા.ની રાહબરી તળે તેમણે સોંપેલું કાર્ય આપણે પૂરું કર્યું છે. બંને સ્વ. આચાર્ય ભગવંતોના અનંત ઉપકારનું સ્મરણ કરી આ અગિયાર

ગ્રંથો રૂપી ગ્રંથમાળા તેમને સમર્પણ કરતાં અમે ઊંડો આહ્વાદ અનુભવીએ છીએ. સમગ્ર ગ્રંથ શ્રેણીનું સુપેરે સંચાલન-સંપાદન કરવા માટે ગુજરાતી આવૃત્તિના માનદ્ સંપાદકો ડૉ. નગીનભાઈ શાહ અને ડૉ. રમણીકભાઈ શાહનો આભાર માનીએ છીએ.

પ્રાકૃત વિશેષનામોના પ્રથમ ભાગના પ્રકાશનમાં આર્થિક સહયોગ આપવા બદલ સહયોગી સંસ્થાઓનો આભાર માનીએ છીએ. ઉત્તમ છાપકામ માટે લેસર ઈમ્પ્રેશન્સવાળા શ્રી મયંક શાહ તથા માણિભદ્ર પ્રિન્ટર્સવાળા શ્રી કનુભાઈ ભાવસાર અને સુંદર સચિત્ર ટાઈટલ ડિઝાઈન માટે કીંગ ઈમેજ પ્રા. લી.ના ડાયરેક્ટર શ્રી જીવણભાઈ વડોદરિયાનો આભાર માનીએ છીએ.

તા. ૨૧-૮-૨૦૦૮, શ્રાવણ વદ ૫
અમદાવાદ.

—અનિલભાઈ ગાંધી, મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી,
શ્રી ૧૦૮ જૈન તીર્થદર્શન ભવન ટ્રસ્ટ

અનુવાદકનું નિવેદન

પ્રસ્તુત ગ્રન્થના બે ભાગમાં બધાં મળીને કુલ આઠ હજાર વિશેષનામો શ્વેતામ્બર જૈન આગમોમાંથી સંગૃહીત છે. આ વિશેષનામો કેવળ મૂળ આગમોમાંથી જ નહિ પરંતુ તેમની પ્રકાશિત પ્રાકૃત ટીકાઓ અર્થાત્ નિર્યુક્તિઓ, ભાષ્યો અને ચૂર્ણિઓમાંથી પણ સંગૃહીત કરવામાં આવ્યાં છે. શીર્ષક સૂચવે છે તે મુજબ મૂળ આગમોની સંસ્કૃત ટીકાઓમાંથી વિશેષનામો લેવામાં આવ્યાં નથી. તેમ છતાં મૂળ આગમો અને તેમની પ્રાકૃત ટીકાઓમાંથી સંગૃહીત વિશેષનામોની તેમની અંદરથી એકઠી કરેલી માહિતીની પૂર્તિ કરવામાં તે સંસ્કૃત ટીકાઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે.

તીર્થંકર, ચક્રવર્તી વગેરે વિશેષનામો ન હોવા છતાં તેમનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. આશા છે કે વિદ્વાનોને તે ઉપયોગી સાબિત થશે.

જે વિશેષનામની માહિતી આપવામાં આવે છે તે વિશેષનામ નોંધ-(entry)ની શરૂઆતમાં ગાઢ કાળા ટાઈપમાં આપવામાં આવેલ છે અને તેની પછી તરત જ કૌંસમાં તેનું સંસ્કૃત રૂપ આપવામાં આવેલ છે. એક નોંધ(entry)ની અંદર જો વિશેષનામો ગાઢ કાળા ટાઈપમાં છાપવામાં આવ્યાં હોય તો તેનો અર્થ એ કે તે વિશેષનામો અંગે યથાસ્થાને અલગથી સ્વતન્ત્ર નોંધ(entry) આવશે. વિશેષનામની પછી જો કૌંસમાં અંક મૂકેલો હોય તો તે અંક દર્શાવે છે કે પ્રસ્તુત વિશેષનામ તે ક્રમ સાથે યોગ્ય સ્થાને સ્વતન્ત્ર નોંધરૂપે આવશે. નોંધ(entry)નું લખાણ પૂરું થયા પછી તરત જ તેની જ નીચે નાના ટાઈપોમાં મૂળ સ્ત્રોતોનાં સંદર્ભસ્થાનોના નિર્દેશો આપવામાં આવ્યા છે.

તીર્થંકર, ચક્રવર્તી, ગણધર, ઋષિ, આચાર્ય, ઉપાસક, ઉપાસિકા, શ્રમણ, શ્રમણી, રાજા, મન્ત્રી, રાણી, રાજકુમાર, શેઠ, શેઠાણી, કસબી, ગણિકા, દેવ, દેવી, યક્ષ, ચૈત્ય, ઉદ્યાન, સરોવર, કુંડ, નગર, ગામ, સન્નિવેશ, સ્વર્ગ, નરક, ગણ, ગચ્છ, કુળ, ગોત્ર, ગ્રહ, નક્ષત્ર, ગ્રન્થ, અધ્યયન, નદી, પર્વત, દેશ, જાતિ, પંથ, રાજધાની, લિપિ વગેરેનાં વિશેષનામો નીચે તેમનો પરિચય આપવામાં આવ્યો છે. આમ જૈન આગમો અને તેમની પ્રાકૃત ટીકાઓ નિર્યુક્તિ-ભાષ્ય-ચૂર્ણિઓમાં રહેલી ઐતિહાસિક, ભૌગોલિક, સાહિત્યિક, પૌરાણિક, સાંસ્કૃતિક

(૧૨)

સામગ્રી પ્રસ્તુત ગ્રન્થમાં વિશેષનામોના કોશના રૂપમાં એકઠી કરી મૂળ સ્રોતોના નિર્દેશ સાથે વ્યવસ્થિત રીતે રજૂ કરવામાં આવી છે. કોશના રૂપમાં હોવાથી જેના વિશે માહિતી જોઈતી હોય તેના વિશેની માહિતી મૂળ સ્રોતોના નિર્દેશ સાથે સરળતાથી તત્કાલ મળી જાય છે.

મૂળ અંગ્રેજી ગ્રન્થનો આ ગુજરાતી અનુવાદ ગુજરાતીભાષી વિદ્યાર્થીઓ અને સંશોધકોને અધ્યયન-સંશોધનનું એક સાધન પૂરું પાડવાના આશયથી કરવામાં આવ્યો છે. સામાન્ય વાચકોને પણ તેમાં રસ પડશે. સંશોધકોને તો તે વિશેષતઃ ઉપયોગી નીવડશે એવી આશા છે.

૨૩, વાલ્દેશ્વર સોસાયટી
આંબાવાડી,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫

નગીન જી. શાહ

સંકેતસૂચી

(૧) પ્રકાશકો

આસ.	=	આગમોદય સમિતિ, મુંબઈ અને મહેસાણા.
ઋકે.	=	ઋષભદેવ કેશરીમલ, રતલામ.
કેજા.	=	કેશરભાઈ જ્ઞાનભંડાર, પાટણ.
કેપ્રે.	=	કેશવલાલ પ્રેમચંદ, અમદાવાદ.
ગુગ્ર.	=	ગુર્જર ગ્રન્થરત્ન કાર્યાલય, અમદાવાદ.
જિજ્ઞા.	=	જિનદત્તસૂરિ જ્ઞાનભંડાર, મુંબઈ અને સૂરત.
જીધે.	=	જીવરાજ ઘેલાભાઈ દોશી, અમદાવાદ.
જૈઆ.	=	જૈન આત્માનન્દ સભા, ભાવનગર.
જૈપુ.	=	જૈન પુસ્તક પ્રચાર સંસ્થા, સૂરત.
જૈપ્ર.	=	જૈનધર્મ પ્રસારક સભા, ભાવનગર.
જૈસા.	=	જૈન સાહિત્ય સંશોધક સમિતિ, અમદાવાદ.
દેલા.	=	દેવચન્દ લાલભાઈ સિરીઝ, મુંબઈ.
પુખે.	=	પુષ્પચન્દ્ર ખેમચન્દ્ર, વલાદ.
પ્રાટે.	=	પ્રાકૃત ટેક્સ્ટ સોસાયટી, વારાણસી.
બકે.	=	બબલચન્દ્ર કેશવલાલ મોદી, અમદાવાદ.
મગ.	=	મણિવિજયગણી સિરીઝ, ભાવનગર.
મજ.	=	મફતલાલ ઝવેરચન્દ્ર, અમદાવાદ.
મુજૈ.	=	મુક્તિવિમલ જૈન સિરીઝ, અમદાવાદ.
લજૈ.	=	લક્ષ્મીચન્દ્ર જૈન લાયબ્રેરી, આગ્રા.
વિજૈ.	=	વિજયદાનસૂરિ જૈન સિરીઝ, સૂરત.
સજા.	=	સન્મતિ જ્ઞાનપીઠ, આગ્રા.
સાન.	=	સારાભાઈ નવાબ, અમદાવાદ

(૨) સંદર્ભગ્રન્થસૂચી

(૧) સંકેત	(૨) પૂરું ગ્રન્થનામ	(૩) આવૃત્તિ	(૪) ઉદ્ધરણપૃષ્ઠાંક આદિ નિર્દેશ
અનુ.	અનુયોગદ્વાર	આસ. ૧૯૨૪	પેરા
અનુચૂ.	અનુયોગદ્વારચૂંછિ	ઋકે. ૧૯૨૮	પૃષ્ઠ
અનુહ.	અનુયોગદ્વારવૃત્તિ (હરિભદ્ર)	ઋકે. ૧૯૨૮	પૃષ્ઠ

(II)

અનુહે.	અનુયોગદ્વારવૃત્તિ (હેમચન્દ્ર)	દેલા. ૧૯૧૫	પૃષ્ઠ
અનુત્ત.	અનુત્તરૌપપાતિક	આસ. ૧૯૨૦	પેરા
અનુત્તઅ.	અનુત્તરૌપપાતિકવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૨૦	પૃષ્ઠ
અન્ત.	અન્તકૃદશાંગ	આસ. ૧૯૨૦	પેરા
અન્તઅ.	અન્તકૃદશાંગવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૨૦	પૃષ્ઠ
આચા.	આચારાંગ	આસ. ૧૯૧૬	(૧) પેરા (પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધના પ્રથમ આઠ અધ્યયન) (૨) અધ્યયન, ઉદ્દેશ અને પેરા (પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું નવમું અધ્યયન) (૩) શ્રુતસ્કન્ધ અને પેરા (દ્વિતીય શ્રુતસ્કન્ધ)
આચાચૂ.	આચારાંગચૂર્ણિ	ઋકે. ૧૯૪૧	પૃષ્ઠ
આચાનિ.	આચારાંગનિર્ધુક્તિ	આસ. ૧૯૧૬	ગાથા
આચાશી.	આચારાંગવૃત્તિ(શીલાંક)	આસ. ૧૯૧૬	પૃષ્ઠ
આતુ.	આતુરપ્રત્યાખ્યાન	આસ. ૧૯૨૭	ગાથા
આવ.	આવશ્યક(ષડાવશ્યક)	ઋકે. ૧૯૮૨(વિ.સં.)	પૃષ્ઠ
આવચૂ.	આવશ્યકચૂર્ણિ	ઋકે. ૧૯૨૮-૨૯	ભાગ અને પૃષ્ઠ
આવનિ.	આવશ્યકનિર્ધુક્તિ	વિજૈ. ૧૯૩૯-૪૧	ગાથા
આવભા.	આવશ્યકભાષ્ય	વિજૈ. ૧૯૩૯-૪૯	ગાથા
આવમ.	આવશ્યકવૃત્તિ (મલયગિરિ)	આસ. ૧૯૨૮-૩૬	પૃષ્ઠ
આવહ.	આવશ્યકવૃત્તિ (હરિભદ્ર)	આસ. ૧૯૧૬-૧૭	પૃષ્ઠ
ઈંડિબુ.	India As Described in Early Texts of Buddhism and Jainism by B.C.Law લંડન, ૧૯૪૧		પૃષ્ઠ

(III)

ઈપા.	India as Known to Panini by V. S. Agrawal લખનૌ, ૧૯૫૩	પૃષ્ઠ
ઉત્તરા.	ઉત્તરાધ્યયન	જીઘે. ૧૯૩૫ અધ્યયન અને ગાથા
ઉત્તરાક.	ઉત્તરાધ્યયનવૃત્તિ (કમલસંયમ)	લજૈ. ૧૯૨૩ પૃષ્ઠ
ઉત્તરાચૂ.	ઉત્તરાધ્યયનચૂર્ણિ	ઋકે. ૧૯૩૩ પૃષ્ઠ
ઉત્તરાનિ.	ઉત્તરાધ્યયનનિર્યુક્તિ	દેલા. ૧૯૧૬ પૃષ્ઠ
ઉત્તરાને.	ઉત્તરાધ્યયનવૃત્તિ (નેમિયન્દ્ર)	પુખે. ૧૯૩૭ પૃષ્ઠ
ઉત્તરાશા.	ઉત્તરાધ્યયનવૃત્તિ (શાન્તિસૂરિ)	દેલા. ૧૯૧૬ પૃષ્ઠ
ઉપા.	ઉપાસકદશાંગ	આસ. ૧૯૨૦ પેરા
ઉપાઅ.	ઉપાસકદશાંગવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૨૦ પૃષ્ઠ
ઋષિ.	ઋષિભાષિતાનિ સૂત્રાણિ	ઋકે. ૧૯૨૭ અધ્યયન
એજિઈ.	Ancient Geography of India (by A. Cunningham) લંડન ૧૮૭૧	પૃષ્ઠ
ઓઘનિ.	ઓઘનિર્યુક્તિ	આસ. ૧૯૧૮ ગાથા
ઓઘનિદ્રો.	ઓઘનિર્યુક્તિવૃત્તિ (દ્રોણાચાર્ય)	આસ. ૧૯૧૮ પૃષ્ઠ
ઔપ.	ઔપપાતિક	આસ. ૧૯૧૬ પેરા
ઔપઅ.	ઔપપાતિકવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૧૬ પૃષ્ઠ
કલ્પ.	કલ્પસૂત્ર	જૈઆ. ૧૯૧૮ પેરા
કલ્પચૂ.	કલ્પસૂત્રચૂર્ણિ	સાન. ૧૯૫૨ પૃષ્ઠ
કલ્પજ.	કલ્પસૂત્રવૃત્તિ (જયવિજય)	મજ. ૧૯૮૧ (વિ.સં.) પૃષ્ઠ
કલ્પધ.	કલ્પસૂત્રવૃત્તિ (ધર્મસાગર)	જૈઆ. ૧૯૨૨ પૃષ્ઠ
કલ્પલ.	કલ્પસૂત્રવૃત્તિ (લક્ષ્મીવલ્લભ)	જિજ્ઞા. ૨૦૦૪ (વિ.સં.) પૃષ્ઠ

(IV)

કલ્પવિ.	કલ્પસૂત્રવૃત્તિ (વિનયવિજય)	જૈઆ. ૧૯૧૫	પૃષ્ઠ
કલ્પશા.	કલ્પસૂત્રવૃત્તિ (શાન્તિસાગર)	ઋકે. ૧૯૩૬	પૃષ્ઠ
કલ્પસ.	કલ્પસૂત્રવૃત્તિ (સમયસુંદર)	જિજ્ઞા. ૧૯૩૯	પૃષ્ઠ
કલ્પસં.	કલ્પસૂત્રવૃત્તિ (સંઘવિજય)	મુજૈ. ૧૯૯૧ (વિ.સં.)	પૃષ્ઠ
ગચ્છા.	ગચ્છાચારપ્રકીર્ણક	આસ. ૧૯૨૭	ગાથા
ગચ્છાવા.	ગચ્છાચારપ્રકીર્ણકવૃત્તિ (વાનરમુનિ)	આસ. ૧૯૨૩	પૃષ્ઠ
ગણિ.	ગણિવિદ્યા	આસ. ૧૯૨૭	ગાથા
ચતુઃ.	ચતુઃશરણ	દેલા. ૧૯૨૨	ગાથા
ચન્દ્ર.	ચન્દ્રપ્રજ્ઞાપિ	સૂર્યપ્રજ્ઞાપિથી અભિન્ન	
ચંદ્રે	ચન્દ્રવેદ્યક	કેશા. ૧૯૪૧	ગાથા
જર્ણહિ	Journal of Indian History Vol. XLI. Pt. I.	ત્રિવેન્દ્રમ	પૃષ્ઠ
જમ્બૂ.	જમ્બૂદ્વીપપ્રજ્ઞાપિ	દેલા. ૧૯૨૦	પેરા
જમ્બૂશા.	જમ્બૂદ્વીપપ્રજ્ઞાપિવૃત્તિ (શાન્તિચન્દ્ર)	દેલા. ૧૯૨૦	પૃષ્ઠ
જિઓએ.	Geographical Essays લંડન, ૧૯૩૭ (By B.C. Law) Vol. I		પૃષ્ઠ
જિઓડિ.	Geographical Dictionary of Ancient and Mediaeval India By Nundo Lal Dey લંડન, ૧૯૨૭		પૃષ્ઠ
જિઓમ.	Geographical and Economic Studies in the Mahabharata Upayana-Parva by Motichandra	લખનૌ. ૧૯૪૫	પૃષ્ઠ
જીત.	જીતકલ્પ	બકે. ૧૯૯૮(વિ.સં.)	ગાથા
જીતભા.	જીતકલ્પભાષ્ય	બકે. ૧૯૯૮(વિ.સં.)	ગાથા

(V)

જવા.	જવાજવાભિગમ	દેલા. ૧૯૧૮	પેરા
જવામ.	જવાજવાભિગમવૃત્તિ (મલયગિરિ)	દેલા. ૧૯૧૮	પૃષ્ઠ
જાતા.	જાતાધર્મકથા	આસ. ૧૯૮૦	પેરા
જાતાઅ.	જાતાધર્મકથાવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૧૮	પૃષ્ઠ
ટ્રાઈ	Tribes in Ancient India by B.C. Law	પૂના, ૧૯૪૩	પૃષ્ઠ
ડિપા:	Dictionary of Pali Proper Names by G.P.Malalasekera	લંડન ૧૯૬૦	ભાગ અને પૃષ્ઠ
તન્દુ.	તન્દુલવૈચારિક	દેલા. ૧૯૨૨	ગાથા
તીર્થમ.	તીર્થકર મહાવીર (વિજયેન્દ્રસૂરિકૃત)	મુંબઈ, ૧૯૬૦-૬૨	ભાગ અને પૃષ્ઠ
તીર્થો.	તીર્થોદ્ગારિત	મુનિ પુણ્યવિજયજીની પ્રેસકોપી	ગાથા
દશ.	દશવૈકાલિક	દેલા. ૧૯૧૮	અધ્યયન અને ગાથા
દશયૂ.	દશવૈકાલિકયૂર્ણિ	ઝકે. ૧૯૩૩	પૃષ્ઠ
દશનિ.	દશવૈકાલિકનિર્યુક્તિ	દેલા. ૧૯૧૮	ગાથા
દશભા.	દશવૈકાલિકભાષ્ય	દેલા. ૧૯૧૮	ગાથા
દશહ.	દશવૈકાલિકવૃત્તિ (હરિભદ્ર)	દેલા. ૧૯૧૮	પૃષ્ઠ
દશા.	દશાશ્રુતસ્કન્ધ	મગ. ૨૦૧૧(વિ.સં.)	અધ્યયન અને પેરા
દશાયૂ.	દશાશ્રુતસ્કન્ધયૂર્ણિ	મગ. ૨૦૧૧(વિ.સં.)	પૃષ્ઠ
દશાનિ.	દશાશ્રુતસ્કન્ધનિર્યુક્તિ	મગ. ૨૦૧૧(વિ.સં.)	પૃષ્ઠ
દેવે.	દેવેન્દ્રસ્તવ	આસ. ૧૯૨૭	ગાથા
નન્દિ.	નન્દિસૂત્ર	આસ. ૧૯૨૪	પેરા
નન્દિયૂ.	નન્દિસૂત્રયૂર્ણિ	પ્રાટે. ૧૯૬૬	પૃષ્ઠ
નન્દિમ.	નન્દિસૂત્રવૃત્તિ (મલયગિરિ)	આસ. ૧૯૨૪	પૃષ્ઠ
નન્દિહ.	નન્દિસૂત્રવૃત્તિ (હરિભદ્ર)	પ્રાટે. ૧૯૬૬	પૃષ્ઠ

(VI)

નિર.	નિરયાવલિકા	જૈત્ર. ૧૯૮૦(વિ.સં.)	ખંડ અને અધ્યયન
નિરચં.	નિરયાવલિકાવૃત્તિ (ચન્દ્રસૂરિ)	આસ. ૧૯૨૨	ખંડ અને અધ્યયન
નિશી.	નિશીથસૂત્ર	સજ્ઞા. ૧૯૫૭-૬૦	ઉદ્દેશ અને પેરા
નિશીચૂ.	નિશીથસૂત્રચૂર્ણિ	સજ્ઞા. ૧૯૫૭-૬૦	ભાગ અને પૃષ્ઠ
નિશીભા.	નિશીથસૂત્રભાષ્ય	સજ્ઞા. ૧૯૫૭-૬૦	ગાથા
પાક્ષિ	પાક્ષિકસૂત્ર	જૈત્ર. ૧૯૭૮ (વિ.સં.)	પૃષ્ઠ
પાક્ષિય.	પાક્ષિકસૂત્રવૃત્તિ (યશોદેવ)	દેલા. ૧૯૧૧	પૃષ્ઠ
પિંડનિ.	પિંડનિર્યુક્તિ	દેલા. ૧૯૧૮	ગાથા
પિંડનિભા.	પિંડનિર્યુક્તિભાષ્ય	દેલા. ૧૯૧૮	ગાથા
પિંડનિમ.	પિંડનિર્યુક્તિવૃત્તિ (મલયગિરિ)	દેલા. ૧૯૧૮	પૃષ્ઠ
પ્રજ્ઞા.	પ્રજ્ઞાપના	આસ. ૧૯૧૮-૧૯	પેરા
પ્રજ્ઞામ.	પ્રજ્ઞાપનાવૃત્તિ (મલયગિરિ)	આસ. ૧૯૧૮-૧૯	પૃષ્ઠ
પ્રજ્ઞાહ.	પ્રજ્ઞાપનાવૃત્તિ (હરિભદ્ર)	ઋકે. ૧૯૪૭ (ભાગ ૧) જૈપુ. ૧૯૪૮ (ભાગ ૨)	પૃષ્ઠ પૃષ્ઠ
પ્રશ્ન.	પ્રશ્નવ્યાકરણ	આસ. ૧૯૧૮	પેરા
પ્રશ્નનઅ.	પ્રશ્નવ્યાકરણવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૧૮	પૃષ્ઠ
પ્રશ્નજ્ઞા.	પ્રશ્નવ્યાકરણવૃત્તિ (જ્ઞાનવિમલ)	મુજૈ. ૧૯૮૩ (વિ.સં.)	પૃષ્ઠ
બૃ.	બૃહત્કલ્પ	જીધે. ૧૯૧૫	ઉદ્દેશ અને પેરા
બૃક્ષે.	બૃહત્કલ્પવૃત્તિ (ક્ષેમકીર્તિ) (પૃ. ૧૭૭થી)	જૈઆ. ૧૯૩૩-૪૨	ગાથા
બૃભા.	બૃહત્કલ્પભાષ્ય	જૈઆ. ૧૯૩૩-૪૨	ગાથા
બૃમ.	બૃહત્કલ્પવૃત્તિ (મલયગિરિ)(પૃ. ૧૭૬ સુધી)	જૈઆ. ૧૯૩૩	પૃષ્ઠ

(VII)

ભક્ત.	ભક્તપરિજ્ઞા	આસ. ૧૯૨૭	ગાથા
ભગ.	ભગવતી(વ્યાખ્યાપ્રજ્ઞાપ્તિ) આસ. ૧૯૧૮-૨૧		પેરા
ભગઅ.	ભગવતીવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૧૮-૨૧	પૃષ્ઠ
ભાભૂ.	ભારતભૂમિ ઓર ઉસકે નિવાસી (જે. સી. વિદ્યાલંકાર) આગ્રા. ૧૯૮૭(વિ.સં.)		પૃષ્ઠ
મનિ.	મહાનિશીથ મુનિપુણ્યવિજયજીની પ્રેસ કોપી		પૃષ્ઠ
મપ્ર.	મહાપ્રત્યાખ્યાન	આસ. ૧૯૨૭	ગાથા
મર.	મરણસમાધિ	આસ. ૧૯૨૭	ગાથા
રાજ.	રાજપ્રશ્રીય	ગુગ્ર. ૧૯૮૪(વિ.સં.)	પેરા
રાજમ.	રાજપ્રશ્રીયવૃત્તિ (મલયગિરિ)	ગુગ્ર. ૧૯૮૪(વિ.સં.)	પૃષ્ઠ
લાઈ.	Life in Ancient India by J. C. Jain મુંબઈ, ૧૯૪૭		પૃષ્ઠ
વિપા.	વિપાકસૂત્ર	આસ. ૧૯૨૦	પેરા
વિપાઅ.	વિપાકસૂત્રવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૨૦	પૃષ્ઠ
વિશેષા.	વિશેષાવશ્યકભાષ્ય	ઋકે. ૧૯૩૬	ગાથા
વિશેષાઞી.	વિશેષાવશ્યકભાષ્યવૃત્તિ (કોટ્યાચાર્ય)	ઋકે. ૧૯૩૬	પૃષ્ઠ
વ્યવ.	વ્યવહારસૂત્ર	જૈસા. ૧૯૨૩	ઉદ્દેશ અને પેરા
વ્યવ(મ)	વ્યવહારસૂત્ર	કેપ્રે. ૧૯૨૬-૨૮	ઉદ્દેશ અને પેરા
વ્યવભા.	વ્યવહારસૂત્રભાષ્ય	કેપ્રે. ૧૯૨૬-૨૮	ઉદ્દેશ અને ગાથા અથવા ભાગ અને ગાથા
વ્યવમ.	વ્યવહારસૂત્રવૃત્તિ (મલયગિરિ)	કેપ્રે. ૧૯૨૬-૨૮	ભાગ અને પૃષ્ઠ
શ્રભમ.	શ્રમણ ભગવાન મહાવીર (કલ્યાણવિજયજી)	જાલોર, ૧૯૮૮ (વિ.સં.)	પૃષ્ઠ
સમ.	સમવાયાંગ	આસ. ૧૯૧૮	પેરા

(VIII)

સમઅ.	સમવાયાંગવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૧૮	પૃષ્ઠ
સંનિ.	સંયુત્તનિકાય ભાગ ૧ (પ્રસ્તાવના)	સારનાથ, ૧૯૫૪	પૃષ્ઠ
સંસ્તા.	સંસ્તારક	આસ. ૧૯૨૭	ગાથા
સૂત્ર.	સૂત્રકૃતાંગ (સં. પી. એલ. વૈદ્ય)	પૂના, ૧૯૨૮	શ્રુતસ્કન્ધ, અધ્યયન, ગાથા કે પેરા
સૂત્રયૂ.	સૂત્રકૃતાંગયૂર્ણિ	ઝકે. ૧૯૪૧	પૃષ્ઠ
સૂત્રાનિ.	સૂત્રકૃતાંગનિર્યુક્તિ	પૂના, ૧૯૨૮	ગાથા
સૂત્રાશી.	સૂત્રકૃતાંગવૃત્તિ(શીલાંક)	આસ. ૧૯૧૭	પૃષ્ઠ
સૂર્ય.	સૂર્યપ્રજ્ઞમિ	આસ. ૧૯૧૮	પેરા
સૂર્યમ.	સૂર્યપ્રજ્ઞમિવૃત્તિ (મલયગિરિ)	આસ. ૧૯૧૮	પૃષ્ઠ
સ્ટજિઓ.	Studies in the Geography of Ancient and Medieval India by D. C. Sircar દિલ્હી, ૧૯૬૦		પૃષ્ઠ
સ્થા.	સ્થાનાંગ	આસ. ૧૯૧૮-૨૦	પેરા
સ્થાઅ.	સ્થાનાંગવૃત્તિ (અભયદેવ)	આસ. ૧૯૧૮-૨૦	પૃષ્ઠ
હિકે.	History of the Canonical Literature of the Jainas By H. R. Kapadia સૂરત, ૧૯૪૧		પૃષ્ઠ

નોંધ :

૧. અન્ત., અનુત્ત. અને વિપા. એક જ પુસ્તકમાં 'અન્તકૃદશાનુત્તરોપપાતિકદશા-વિપાકસૂત્રાણિ' શીર્ષક નીચે પ્રકાશિત થયા છે.
૨. આતુ., ભક્ત., સંસ્તા., ચતુઃ, દેવે., ગણિ., મપ્ર., ગચ્છા. અને મર. બધા 'ચતુઃશરણાદિ પ્રકીર્ણકદશક' નામના એક જ પુસ્તકમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યા છે.
૩. જ્યાં મૂળ ગ્રન્થ અને તેની ટીકાઓ (નિર્યુક્તિ, ભાષ્ય, ચૂર્ણિ અને વૃત્તિ)ની આવૃત્તિ એક જ છે ત્યાં તેમને એક જ પુસ્તકમાં સમાવિષ્ટ સમજવાં.

નિર્યુક્તિ-ભાષ્ય-ચૂર્ણિસહિત

જૈન આગમોમાં આવતાં
પ્રાકૃત વિશેષનામોનો પરિચયાત્મક કોશ
પ્રથમ ભાગ
(અથી ન)

નિયુક્તિ-ભાષ્ય-ચૂંણિ સહિત જૈન આગમોમાં આવતાં

પ્રાકૃત વિશેષનામ

અઈઈ (અદિતિ) પુણવ્વસુ નક્ષત્રની અધિષ્ઠાત્રી દેવતા.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧, સ્થા. ૯૦

અઈકાય (અતિકાય) વાણમંતર દેવોના મહોરગ વર્ગનો ઈન્દ્ર.^૧ તેને ચાર પટરાણીઓ છે - ભુયંગા, ભુયંગવર્ધ, મહાકચ્ચા અને કુડા.^૨

૧. ભગ. ૧૬૯, પ્રજ્ઞા. ૪૮, સ્થા. ૯૪. ૨. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩.

અઈજસ (અતિયશસ્) અઈબલ(૨)નું બીજું નામ.^૧

૧. વિશેષા. ૧૭૫૦.

અઈતેયા (અતિતેજા) ચૌદશની રાત.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય ૪૮.

અઈદૂસમ(અતિદુઃષમ) ઉસ્સપ્પિણીનો પહેલો અને ઓસપ્પિણીનો છઠ્ઠો આરો.^૧ તેનું બીજું નામ છે દુસ્સમદુસ્સમા.^૨

૧. તીર્થો. ૯૫૭, ૯૫૯.

૨. જમ્બૂ. ૧૮, સ્થા. ૫૦

અઈપુંડુંબલસિલા (અતિપાણુકમ્બલશિલા) જંબુદીવમાં આવેલા મંદર(૩) પર્વતના પંડગવણમાં જિનાભિષેકના પવિત્ર કાર્ય માટે યોગ્ય જે ચાર શિલાઓ છે તેમાંની એક.^૧ જંબુદીવપણ્ણત્તિમાં તે પુંડુંબલસિલા નામે જાણીતી છે.^૨

૧. સ્થા. ૩૦૨, આવહ. પૃ. ૧૨૪.

૨. જમ્બૂ. ૧૦૭.

અઈપાસ (અતિપાર્શ્વ) જંબુદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીના સત્તરમા તિથ્યર.^૧ તિથ્યોગાલી પ્રમાણે તે ભરહ(૨) ક્ષેત્રના અર તિથ્યરના સમકાલીન અઢારમા તિથ્યર છે.^૨ જ્યારે સત્તરમા તો મહાહિલોગબલ છે.^૩

૧. સમ. ૧૫૯

૨. તીર્થો. ૩૩૧

૩. એજન, ૩૩૦

૧. અઈબલ (અતિબલ) જંબુદીવના ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં ભવિષ્યમાં થનારા પાંચમાં વાસુદેવ(૧).^૧

૧. સમ. ૧૫૯, તીર્થો. ૧૧૪૩.

૨. અર્ધબલ ભરહ(૧) ચક્કવટ્ટિ પછી મોકે જનાર આઠ મહાન રાજાઓમાંના એક.^૧ તે મહાજસ(૧)ના પુત્ર અને ભરહના પ્રપૌત્ર હતા.^૨ તે અર્ધજસ નામે પણ જાણીતા હતા.^૩

૧. સ્થા. ૬૧૬, આવનિ. ૩૬૩.

૨. આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૧૪, આવમ. પૃ. ૨૩૬.

૩. વિશેષા. ૧૭૫૦.

૩. અર્ધબલ અવરવિદેહમાં આવેલા ગંધાર પ્રદેશની રાજધાની ગંધસમિદ્ધના રાજા મહબ્બલ(૩)ના પિતા.^૧

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૧૬૫, આવમ. પૃ. ૧૫૭ અને ૨૧૮.

અર્ધભદ્રા (અતિભદ્રા) તિત્થયર મહાવીરના અગિયારમા ગણધર પભાસ(૧)ની માતા.^૧

૧. આવનિ. ૬૪૮, વિશેષા. ૭૦૭, ૨૫૧૦, આવયૂ. ૧. પૃ. ૩૩૮

૧. અર્ધમુત્ત (અતિમુક્ત) પોલાસપુરના રાજા વિજય(૫) અને તેની રાણી સિરિ(૨)નો પુત્ર. બાલમિત્રો સાથે રમતો હતો ત્યારે તેણે ગણહર ઈદભૂઈને જોયા, કુતૂહલવશ તે તેમને પોતાના ઘરે લઈ ગયો, તેમને વહોરાવ્યું, તેમનું નામદામ પૂછ્યું અને પછી તેમની સાથે તિત્થયર મહાવીર પાસે પહોંચ્યો, તેમને ભક્તિપૂર્વક વંદન કર્યા, તેમના ઉપદેશથી પ્રભાવિત થયો, સંસાર છોડી દીક્ષા લીધી અને વખત જતાં મોક્ષ પામ્યો.^૧ સાધુજીવનમાં એક વર્ષવાસ દરમ્યાન વહેતા પાણીમાં પોતાનું ભિક્ષાપાત્ર તરતું મૂકીને જાણે કે નૌકા તરતી ન હોય એમ તે દૃશ્યને તે માણે છે.^૨ ઊંડી ભક્તિપૂર્વક વંદન કરવા યોગ્ય પ્રભાવક વ્યક્તિ તરીકે તેમનો ઉલ્લેખ છે.^૩

૧. અન્ત ૧૫, અન્તઅ. પૃ. ૨૩, સૂત્રયૂ. પૃ. ૩૨૫.

૨. ભગ. ૧૮૮.

૩. આવ. પૃ. ૨૭.

૨. અર્ધમુત્ત રાજા કંસ(૨)નો નાનો ભાઈ.^૧ તે સંસાર ત્યાગી સાધુ થયો. તેણે ભવિષ્ય ભાખ્યું હતું કે દેવઈ આઠ પુત્રોને જન્મ આપશે.^૨

૧. કલ્પસ. પૃ. ૧૭૩.

૨. અન્ત ૬, આવયૂ. ૧. પૃ. ૩૫૭.

૩. અર્ધમુત્ત અંતગઢસાના છઠ્ઠા વર્ગનું પંદરમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૧૨.

૪. અર્ધમુત્ત અણુતરોવવાઈયદસાનું દસમું અધ્યયન.^૧ આજે તે અસ્તિત્વમાં નથી.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

અર્ધરતકંબલસિલા (અતિરક્તકમ્બલશિલા) જુઓ રતકંબલસિલા.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૨.

અઈરા (અયિરા) ગયપુરના રાજા વિસ્સસેણ(૧)ની પત્ની અને સોળમા તિત્થયર સંતિની માતા.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, ૧૫૮, તીર્થો. ૪૭૯, આવનિ. ૩૯૮.

અઈવાય (અતિપાત) વિયાહપણ્ણત્તિના બારમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૪૩૭.

અઉજ્જા (અયોધ્યા) આ અને અઓજ્જા એક જ છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૩૭, સ્થાઅ. પૃ. ૪૭૯.

૧. અઓજ્જા (અયોધ્યા) મહાવિદેહમાં આવેલા ગંધિલાવઈ વિજય (૨૩) પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨, સ્થા. ૬૩૭.

૨. અઓજ્જા કોસલ(૧)નું પ્રધાન નગર.^૧ તે અજિય અને અણંત જેવા તિત્થયરોનું જન્મસ્થાન હતું.^૨ અજિયે પ્રથમ પારણાં અહીં કર્યા હતાં.^૩ મરીઈ સાથે તિત્થયર ઉસહ(૧) અહીં આવ્યા હતા.^૪ ગણધર અચલ(૭) અહીંના હતા.^૫ તે ભરહ(૧) અને સગર જેવા ચક્રવર્તિઓની રાજધાની તરીકે ઉલ્લિખિત છે.^૬ દસરહ(૧) રાજાએ પણ અહીં રાજ્ય કર્યું હતું.^૭ તે બાર યોજન લાંબુ હતું.^૮ તે વિણીયા, કોસલા, ઈક્ષ્વાગભૂમિ અને સાગેય એ નામોથી પણ જાણીતું હતું.^૯ ઔધમાં આવેલા વર્તમાન ફેંઝાબાદ પાસે આવેલા સ્થાન સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^{૧૦}

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૩૭, ભગઅ. પૃ. ૬૮૩.

૨. આવનિ. ૩૮૨-૩, તીર્થો. ૫૦૩, બૃક્ષે. ૩૮૧.

૩. આવનિ. ૩૨૩, આવમ. પૃ. ૨૨૭.

૪. કલ્પવિ. પૃ. ૪૧, કલ્પધ. પૃ. ૩૬.

૫. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૩૭.

૬. આવનિ. ૩૯૭, પ્રજામ. પૃ. ૩૦૦.

૭. પ્રશ્નઅ. પૃ. ૮૭.

૮. કલ્પવિ. પૃ. ૪૧, કલ્પધ. પૃ. ૩૬.

૯. સ્થાઅ. પૃ. ૪૭૯, આવનિ. ૩૮૨, કલ્પ. ૨૦૬.

૧૦. સ્તજિઓ. પૃ. ૯૯.

અઓમુહ (અયોમુખ) આ અને અયોમુહ એક જ છે.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૪.

૧. અંક (અંક) રચણપ્પભા(૨) નરકભૂમિના ત્રણ કાંડમાંના પ્રથમ ખરકાંડનો ચૌદમો ભાગ.^૧

૧. સ્થા. ૭૭૮.

૨. અંક આ અને અંકાવઈ(૨) એક જ છે જે એક વક્ષાર પર્વત છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨.

૩. અંક પહેલી નરકભૂમિ રયણપ્પભા(૨)ના ત્રણ કાંડમાંના પ્રથમ ખરકાંડના સોળ સરખા ભાગોમાંથી એક ભાગ.

૧. જીવા. ૬૯. સ્થા. ૭૭૮.

અંકલિવિ (અફ્ફલિપિ) અઢાર બંભી(૨) લિપિઓમાંની એક લિપિ.^૧

૧. સમ. ૧૮, પ્રજ્ઞા. ૩૭.

અંકવડંસય (અફ્ફાવતંસક) ઈશાન(૧) દેવલોકના ઇન્દ્રનો પ્રધાન મહેલ.^૧

૧. ભગ. ૧૭૨.

૧. અંકાવઈ (અફ્ફાવતી) મહાવિદેહમાં આવેલા રમ્મ વિજય(૨૩) પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૬.

૨. અંકાવઈ પશ્ચિમ મહાવિદેહના દક્ષિણભાગમાં સીઓઆ નદીના કાંઠે અને પમ્હ(૧) અને સુપમ્હ(૨) પ્રદેશો વચ્ચે આવેલો એક વફ્ફમાર પર્વત. તેને ચાર શિખરો છે - સિદ્ધાયયણ, અંકાવઈ(૩), પમ્હ(૩) અને સુપમ્હ(૩).^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨, સ્થા. ૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭.

૩. અંકાવઈ અંકાવઈ(૨)ના ચાર શિખરોમાંનું એક શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૨.

૧. અંકુસ (અફ્ફુશ) મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય સોળ સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે.^૧

૧. સમ. ૧૬.

૨. અંકુસ કેવળ ઠાણમાં જ ઉલ્લિખિત એક ગહ(ગ્રહ).^૧ અઢ્યાસી ગ્રહો ઉપરાંત આ ગ્રહ છે.^૨

૧. સ્થા. ૮૦.

૨. સ્થા. પૃ. ૭૮ ટિપ્પણ ૧.

અંકુસપલંબ (અફ્ફુશપ્રલમ્બ) અંકુસ(૧) જેવું જ મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ. ૧૬.

૧. અંગ (અફ્ફગ) તિત્થયર મહાવીરના સમયના સોળ મોટાં જનપદોમાંનું એક જનપદ.^૧ તેની રાજધાની ચંપા હતી.^૨ આરિય(આર્ય) પ્રદેશ પૂર્વમાં અંગ અને મગહ સુધી વિસ્તરેલો હતો.^૩ મલ્લિ(૧) સાથે અંગના રાજા ચંદચ્છાયે સંસારનો ત્યાગ કર્યો.^૪ ભાગલપુર આસપાસનો પ્રદેશ જેમાં મોંધીરનો સમાવેશ છે તે પ્રાચીન અંગ છે એવું સ્થાપવામાં આવ્યું છે.^૫ જુઓ ચંપા પણ.

૧. ભગ. ૫૫૪, જ્ઞાતા. પૃ. ૧૨૫, સ્થા. પૃ. ૧૪૨, ૫૬૪, કલ્પ. પૃ. ૧૫૨, કલ્પ. પૃ. ૨૩૬.
૨. પ્રજ્ઞા. ૩૭, જ્ઞાતા. ૬૯, સ્થા. પૃ. ૪૦૧, ૪૭૯, ઉત્તરાક. પૃ. ૪૩૩.

૩. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩, પ્રજ્ઞા. ૩૭, બૃ. ૧. ૫૧.
૪. સ્થા. ૫૬૪, સ્થા. પૃ. ૪૦૧.
૫. જુઓ જિઓડિ. પૃ. ૭.

૨. અંગ તિત્થયર ઉસહ(૧)ના સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૧૫૧, કલ્પ. પૃ. ૨૩૬.

૩. અંગ દિટ્ઠિવાય અને પઈણ્ણગ સિવાયના^૧ અગિયાર^૨ આગમગ્રન્થોનો વર્ગ. એક મત મુજબ બધા અંગ ગ્રન્થોનો મૂળ સ્રોત દિટ્ઠિવાય છે^૩ અને તેથી દિટ્ઠિવાય, અથવા તો કહો કે પુલ્લગય,^૪ પહેલાં રચાયો અને પછી બધા અગિયાર અંગ ગ્રન્થો ગણધરોએ રચ્યા.^૫ બીજા મત અનુસાર દિટ્ઠિવાય અંગ ગ્રન્થોમાં સમાવિષ્ટ છે અને આમ અંગ ગ્રન્થોની સંખ્યા બાર છે અને તે બધા નીચે જણાવેલા ક્રમમાં ગણધરોએ રચ્યા છે. — ૧. આચાર, ૨. સુયગડ, ૩. ઠાણ, ૪. સમવાય, ૫. વિયાહપણ્ણતિ, ૬. જ્ઞાયાધમ્મકહા, ૭. ઉવાસગદસા, ૮. અંતગડદસા, ૯. અણુતરોવવાઈયદસા, ૧૦. પણ્ણવાગરણ, ૧૧. વિવાગસુય, ૧૨. દિટ્ઠિવાય (લુમ).^૬ આ બાર અંગ ગ્રન્થોને માનવશરીરનાં બાર અંગો સાથે સરખાવ્યા છે. (શ્વતપુરુષનાં આ બાર અંગો છે).^૭ આ બાર અંગો નીચેનાં સમૂહવાચક નામોથી જાણીતા છે - અંગપવિટ્ઠ^૮, અંગગય^{૧૦} અને દુવાલસંગ ગણિપિડગ.^{૧૧} લાંબા દુકાળ પછી મગહ દેશમાં પ્રથમ અગિયાર અંગ ગ્રન્થોની વાચના થઈ.^{૧૨} અંગ ગ્રન્થોના ક્રમશઃ વિચ્છેદનો (લોપનો) હેવાલ તિત્થોગાલી આપે છે.^{૧૩}

૧. ઉત્તરા. ૨૮. ૨૩.
૨. ઉત્તરા. ૨૮. ૨૩, ભગ. ૯૩ કલ્પ. પૃ. ૧૮૭.
૩. વિશેષા. ૫૫૩-૫૫૪, બૃહા. ૧૪૫-૧૪૬.
૪. હિકે. પૃ. ૮.
૫. નન્દિયૂ. પૃ. ૫૭. નન્દિમ. પૃ. ૨૪૦, સમ. પૃ. ૧૩૦-૧૩૧.
૬. વિશેષા. ૫૫૩, આચા. ૮-૯, આચા. પૃ. ૩, નન્દિમ. પૃ. ૨૪૦, નન્દિહ. પૃ. ૬૯, આવચૂ. ૧. પૃ. ૮, જીવામ. પૃ. ૩, સમ. પૃ. ૧૩૦, ૧૩૧.
૭. નન્દિ. ૪૧, સમ. ૧, ૧૩૬થી,

- વિશેષા. ૧૬૮૮, આચા. ૮-૯, આચા. પૃ. ૫-૬, નન્દિયૂ. પૃ. ૫૭, અનુ. ૩, આચા. પૃ. ૩, નન્દિમ. પૃ. ૨૦૮-૨૦૯, કલ્પ. પૃ. ૨૪૮, ચંદ્ર. ૨૭, આવ. નિ. (દીપિકા) પૃ. ૧૮૮.
૮. નન્દિમ. પૃ. ૨૦૩, નન્દિયૂ. પૃ. ૫૭.
૯. અનુ. ૩, નન્દિ. ૪૫, આવચૂ. ૧. પૃ. ૮, અનુ. ૩, નન્દિ. ૪૫, આવચૂ. ૧. પૃ. ૮, અનુ. ૩, નન્દિ. ૪૫, આવચૂ. ૧. પૃ. ૮, વિશેષાકો. પૃ. ૨૦૧, નન્દિહ. પૃ. ૬૯.
૧૦. નન્દિયૂ. પૃ. ૫૭.
૧૧. નન્દિ. ૪૧, આવ. નિ. પૃ. ૧૮૮, ઔપમ. પૃ. ૩૪. જીવામ. પૃ. ૩.
૧૨. તીર્થો. ૭૨૨, મનિ, પૃ. ૮૬.
૧૩. તીર્થો. ૮૦૫થી આગળ.

અંગઈ(અંગજિત્) સાવત્થીનો ગૃહસ્થ. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિત્થયર પાસ(૧)નો શિષ્ય બન્યો. સામાન્ય દોષનો (અતિયારનો) ગુરુ સમક્ષ એકરાર (આલોચના) ન કરવાના કારણે તે મોક્ષ પામી શક્યો નહિ પરંતુ જોઈસિય દેવોના ઈન્દ્ર તરીકે તેને જન્મ લેવો પડ્યો.^૧

૧. નિર. ૩.૧, નિરચં. પૃ.૨૨, સ્થાઅ. પૃ. ૫૧૨.

અંગગય (અડ્ડગગત) આ અને અંગપવિક્ક એક છે.^૧

૧. નન્દિયૂ. પૃ. ૫૭.

૧. અંગયૂલિયા (અડ્ડગયૂલિકા) એક અંગબાહિર કાલિય આગમગ્રન્થ.^૧ દિઢિવાયનું એક અને આયારનાં પાંચ એમ કુલ છ પરિશિષ્ટોનો તે બનેલો છે.^૨ અંગો(૩)માં પ્રતિપાદિત કે અપ્રતિપાદિત વિષયોના સારસંગ્રહરૂપ પણ તેને ગણવામાં આવેલ છે.^૩ સાધુજીવનના અગિયાર વર્ષ જેણે પૂરાં કર્યા હોય તેવા સાધુને આ ગ્રન્થ ભણાવવાની અનુજ્ઞા છે.^૪ અંગયૂલિયા અને અગ્ગાણીય પુવ્વ પરસ્પર સંબંધ ધરાવતા લાગે છે.^૫

૧. નન્દિ. ૪૪, પાક્ષિ. પૃ. ૪૫,
નન્દિયૂ. પૃ. ૫૮, નન્દિહ. પૃ. ૭૨,
નન્દિમ. પૃ. ૨૦૬.

૨. નન્દિયૂ. પૃ. ૫૮, જુઓ The
Doctrine of the Jainas, W.
Schubring, 1962, પૃ. ૭૫.
ટિ. ૨ અને પૃ. ૧૨૧.

૩. નન્દિમ. પૃ. ૨૦૬, પાક્ષિય. પૃ. ૬૮,
વ્યવભા. ૧૨. ૧૦૭, નન્દિહ.
પૃ. ૭૨-૭૩.

૪. વ્યવ. ૧૦.૨૬.

૫. ઉપરોક્ત W. Schubring

૨. અંગયૂલિયા સંખેવિતદસાનું એક પ્રકરણ.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

અંગપવિક્ક (અડ્ડગપ્રવિક્ષ) આ અને અંગ(૩) એક છે.^૧ અંગબાહિર સિવાયના બાર અંગ ગ્રન્થોનો વર્ગ યા સમૂહ.^૨ અંગપવિક્કની રચના ગણધરોએ કરી છે.^૩

૧. અનુ.૩, આવયૂ. ૧. પૃ. ૮,
વિશેષા. ૪૫૪.

૨. અનુહ. પૃ. ૬, આવયૂ. ૧. પૃ. ૮,
નન્દિ. ૩૮, ૪૫, નન્દિમ, પૃ. ૨૦૮.

૩. નન્દિયૂ. પૃ. ૫૭, વિશેષાકો. પૃ.
૨૦૧, વિશેષા. ૫૫૩, નન્દિહ.

પૃ. ૬૮.

અંગબાહિર (અંગબાહ્ય) આ આગમગ્રન્થોનો એક વર્ગ છે જે પઈણણગ તરીકે જાણીતો છે. તેમાં દિઢિવાય અને અંગ(૩) કે અંગપવિક્ક ગ્રન્થોનો સમાવેશ નથી.^૧ આ વર્ગ અણંગ અને અણંગપવિક્ક નામે પણ જાણીતો છે.^૨ તેમાં આવસ્સય,

દસવેયાલિય, ઉત્તરજૂઝયણ, દસા, કપ્પ(૨) આદિ જેવા આગમ ગ્રન્થો સમાવિષ્ટ છે.^૩ અંગબાહિર ગ્રન્થોના વળી બે ભેદોનો ઉલ્લેખ છે— આવસ્સય અને આવસ્સયવર્ધરિત્ત.^૪ અંગબાહિર ગ્રન્થો તિત્થયરના મૌલિક ઉપદેશોને આધારે સ્થવિરોએ રચ્યા છે.^૫

૧. ઉત્તરા. ૨૮. ૨૧, ૨૩, પ્રજ્ઞા. ૩૭, આવચૂ. ૧ પૃ. ૮ અનુ. ૩, અનુહે. પૃ. ૬.
૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૮, અનુ. ૩-૪, નન્દિહ. પૃ. ૬૮.
૩. આવચૂ. ૧. પૃ. ૮, અનુહે. પૃ. ૬
૪. સ્થા. ૭૧, નન્દિ. ૪૪, વિશેષા. ૫૫૩, વિશેષાકો. પૃ. ૨૦૧,

- નન્દિહ. પૃ. ૭૦, નન્દિચૂ. પૃ. ૫૭, પાક્ષિ. પૃ. ૪૩, ૪૪, આવનિ(દીપિકા), ૨. પૃ. ૧૮૫-૧૮૬.
૫. વિશેષા. ૫૫૩, નન્દિચૂ. પૃ. ૫૭, વિશેષાકો. પૃ. ૨૦૧, નન્દિમ. પૃ. ૨૦૩, નન્દિહ. પૃ. ૬૮.

અંગમંદિર (અફગમન્દિર) ચંપા નગરીની બહાર આવેલું એક ચૈત્ય. ત્યાં ગોસાલે મલ્લરામનું શરીર છોડીને મલ્લમંડિયના શરીરમાં પ્રવેશ કર્યો હતો. આ તેનો ત્રીજો પઉટ્ટપરિહાર (પરશરીરપ્રવેશ) હતો.^૧

૧. ભગ. ૫૫૦.

અંગય (અફગક) આ અને અંગરિસિ એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૩

અંગરિસિ (અફગર્ષિ) કોસિય(૪)ના બે શિષ્યોમાંનો એક.^૧ કર્મના ઉપશમના કારણે તેને બોધિની પ્રાપ્તિ થઈ હતી.^૨

૧. આવનિ. ૧૨૮૮, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૩, આવહ. પૃ. ૭૦૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૭૮.

૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૬૦, વિશેષાકો. પૃ. ૭૮૨, આવહ. પૃ. ૩૪૭.

અંગરિસિ ભારદ્વાય (અફગર્ષિ ભારદ્વાજ) અરિટ્ઠણેમિના તીર્થમાંના એક ઋષિ જે પત્તેયબુદ્ધ મનાયા છે.^૧

૧. ઋષિ. ૪. ઋષિ (સંગ્રહણી)

અંગલોય (અફગલોક) સિંધુ(૧) નદીની પશ્ચિમે આવેલો એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ. ચક્કવટ્ટિ ભરહે(૧) તે જીત્યો હતો.^૧ તે ગ્રીકોનો અગલસોઈ (Agalassoi) પ્રદેશ હોઈ શકે. પરંતુ તેઓ ઝેલમ અને ચેનાબ વચ્ચેના પ્રદેશમાં રહેતા હતા.^૨

૧. જમ્બૂ ૨૫, જમ્બૂશા. પૃ. ૨૨૦, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૮૧. ૨. સ્તજિઓ. પૃ. ૨૫.

અંગવંસ (અફગવંશ) અંગ(૨)ની પછી તેના નામે ચાલેલો વંશ. આ વંશના ૭૭ રાજાઓએ સંસારનો ત્યાગ કર્યો હતો.^૧

૧. સમ. ૭૭, સમઅ. પૃ. ૮૫.

અંગસુય (અડ્ગશ્ચુત) આ અને અંગ(૩) એક જ છે.

૧. બૃભા. ૧૪૪.

અંગારગ (અડ્ગારક) અઢ્યાસી પ્રહોમાંનો એક પ્રહ. ^૧ આ જ ઈગાલઅ છે. ^૨

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪,
૫૩૫, સ્થા. ૮૦, પ્રજ્ઞા. ૫૦,
આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૫૩, ભગઅ.

પૃ. ૧૮૭, ઔપઅ. પૃ. ૫૨. સૂર્યમ.
પૃ. ૨૮૫-૨૮૬, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૮૦.
૨. જમ્બૂ. ૧૭૦.

અંગારય (અડ્ગારક) આ અને અંગારગ એક છે. ^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૫૩.

અંગારવઈ અથવા અંગારવતી (અડ્ગારવતી) ધુંધુમાર રાજાની પુત્રી અને પજ્જોય રાજાની પત્ની. ^૧ સિવા વગેરે પજ્જોય રાજાની બીજી રાણીઓ સાથે તે સંસાર છોડી તિથ્યર મહાવીરની શિષ્યા બની. ^૨ જુઓ પજ્જોય.

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૧, ૧૮૮, આવહ.
પૃ. ૬૭, ૭૧૧, આચાચૂ. પૃ. ૮૭,
આવનિ. ૧૨૮૮, આવમ.

પૃ. ૧૦૪.
૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૮૧, વિશષાકો.
પૃ. ૩૩૫

અંગિરસ (અડ્ગિરસ) ગોયમ(૨) ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક. ^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

અંગુટ્ઠપસિણ (અડ્ગુજપ્રશ્ન) પણ્ડાવાગરણદસાનું નવમું અધ્યયન. ^૧ અત્યારે તે અસ્તિત્વમાં નથી. ^૨

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૨. સ્થાઅ. પૃ. ૫૧૨.

૧. અંજણ (અજ્જન) આ જ નામના રત્નોથી બનેલા પર્વતોનો એક વર્ગ, ^૧ તેથી તેઓ કાળા દેખાય છે. તેઓ ૧૦૦૦ યોજન ઊંડા, ૮૪૦૦૦ યોજન ઊંચા અને ૧૦૦૦૦ યોજન પહોળા છે. ^૨ તેમનો આકાર ગાયના પૂંછડા જેવો છે અર્થાત્ તેમનો ઘેરાવો શિખર તરફ ક્રમશઃ ઘટતો જાય છે. આવા ચાર પર્વતો છે અને તેઓ નંદીસર દ્વીપની ચાર જુદી જુદી દિશાઓમાં આવેલા છે. ^૩ દરેક પર્વત ઉપર સિદ્ધ મંદિર છે અને તેની ચારે બાજુએ ચાર પુષ્કરિણી છે. ^૪

૧. જમ્બૂ. ૩૩, ૮૬, સ્થા. ૭૨૫,
નિશીભા. ૧. પૃ. ૫૨, પ્રશ્નઅ.
પૃ. ૮૬, સમ. ૮૪, જવા. ૧૮૩,
સમઅ. પૃ. ૮૦, જવામ. પૃ. ૩૫૮.

૧૮૩, નિશીભા. ૧. પૃ. ૫૨.
૩. જવા. ૧૮૩, સ્થા. ૩૦૭, સમઅ.
પૃ. ૮૦, પ્રશ્નઅ. પૃ. ૮૬, ઉત્તરાક.
પૃ. ૧૮૨.

૨. સ્થા. ૭૨૫, સમ. ૮૪, જવા.

૪. જવા. ૧૮૩.

૨. અંજણ સીયા નદીની દક્ષિણે અને મહાવિદેહમાં રમ્મ(૨) અને રમ્મગ(૪) પ્રદેશો વચ્ચે આવેલો એક વક્ષાર પર્વત.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૬, સ્થા. ૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭.

૩. અંજણ વાયુકુમાર દેવોનો એક અધિપતિ.^૧ તે અને અંજણ(૫) એક છે.

૧. ભગ. ૧૬૯.

૪. અંજણ વરુણ(૧)ના કુટુંબનો એક સભ્ય.^૧

૧. ભગ. ૧૬૭, ભગઅ. પૃ. ૧૯૯.

૫. અંજણ લેલંબ(૧) અને પભંજણ(૩) આ બેમાંથી દરેકના તાબામાં જે એક એક લોકપાલ છે તે.^૧

૧. સ્થા. ૨૫૬, ભગઅ. પૃ. ૧૯૯.

૬. અંજણ પૂર્વ રુચગ(૧) પર્વતનું એક શિખર. જયંતી(૬) તેની અધિષ્ઠાત્રી દેવી છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩, જમ્બૂ. ૧૧૪.

૭. અંજણ સહસ્સારકપ્પમાં આવેલું એક સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અઢાર સાગરોપમ વર્ષ છે.^૧

૧. સમ. ૧૮.

૮. અંજણ રયણપ્પભા(૨) નરકભૂમિના ત્રણ કાંડમાંથી પહેલો જે ખરકાંડ છે તેનો દસમો ભાગ. તે એક હજાર યોજન પહોળો છે.^૧

૧. સ્થા. ૭૭૮.

અંજણગ (અઞ્જનક) આ અને અંજણ(૧) એક જ છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૩૩, સ્થા. ૭૨૫.

અંજણગપવ્વ (અઞ્જનકપર્વત) આ અને અંજણ(૧) એક જ છે.^૧

૧. સમ. ૮૪.

અંજણગિરિ (અઞ્જનગિરિ) આ અને અંજણ(૧) એક જ છે.^૧

૧. ઉત્તરાક. પૂ. ૧૮૨.

૧. અંજણપવ્વત(અઞ્જનપર્વત) ઉત્તર ભારતમાં ગંગા નદીના પ્રદેશમાં આવેલો પર્વત.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૧૬.

૨. અંજણપવ્વત આ અને અંજણ(૧) એક જ છે.^૧

૧. જીવા. ૧૮૩.

અંજણપવ્વય (અઝ્જનપર્વત) આ અને અંજણપવ્વત(૨) એક જ છે.^૧

૧. જીવા. ૧૮૩.

૧. અંજણપુલય (અઝ્જનપુલક) રયણપ્પભા(૨) નરકભૂમિના ત્રણ કાંડમાંથી પહેલો જે ખરકાંડ છે તેનો અગિયારમો ભાગ.^૧

૧. સ્થા. ૭૭૮.

૨. અંજણપુલય પૂર્વ રુયગ(૧) પર્વતનું એક શિખર. તેની અધિષ્ઠાત્રી દેવી અપરાજિયા(૬) છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩.

અંજણપ્પભા (અઝ્જનપ્રભા) મંદર(૩) પર્વતની દક્ષિણ-પશ્ચિમે ભદ્રસાલવણમાં આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૩.

૧. અંજણા (અઝ્જના) ભદ્રસાલવણમાં^૧ જંબૂ(૨) વૃક્ષની દક્ષિણ-પશ્ચિમે આવેલી પુષ્કરિણી.^૨

૧. જમ્બૂ. ૧૦૩.

૨. જમ્બૂ. ૮૦.

૨. અંજણા એક સતી સ્ત્રી.^૧

૧. આવ. ૪૩.

૩. અંજણા ચોથી નરકભૂમિ પંકપ્પભાનું બીજું નામ.^૧

૧. સ્થા. ૫૪૬, જીવા. ૬૭, અનુચૂ. પૃ. ૩૫.

૧. અંજણાગિરિ (અઝ્જનાગિરિ) મંદર(૩)ની દક્ષિણ-પશ્ચિમે ભદ્રસાલવણમાં આવેલો દિસાહત્થિકૂડ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૩., સ્થા. ૬૪૨.

૨. અંજણાગિરિ અંજણાગિરિ(૧)નો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૩.

અંજુયા (અઝ્જુકા) સત્તરમા તિથ્યર કુંથુ(૧)ની પ્રથમ શિષ્યા.^૧ તેનો દામિણી નામે પણ ઉલ્લેખ છે.^૨

૧. સમ. ૧૫૭.

૨. તીર્થો. ૪૬૦.

૧. અંજૂ(અઝ્જૂ) વિવાગસુયના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. વિપા. ૨, સ્થા. ૫૦૮.

૨. અંજૂ ણાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના નવમા વર્ગનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૭.

૩. અંજૂ હચ્ચિણાઉરના વેપારીની પુત્રી. તે સંસાર છોડી તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની.^૧ મૃત્યુ પછી તે સક્ક(૩)ની ચોથી પટરાણી તરીકે જન્મી.^૨

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૭.

૨. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૬૧૨.

૪. અંજૂ વદ્ધમાણપુરના વેપારી ધણદેવ(૧)ની પુત્રી. તે પોતાના પૂર્વભવમાં ઈંદ્રપુરની વેશ્યા હતી. અંજૂના લગ્ન રાજા વિજય(૨૨) સાથે થયા હતા. વેશ્યા તરીકેના તેના પૂર્વભવનાં પાપોના કારણે તેને યોનિશૂલ રોગ થયો હતો. અનેક જન્મો અને મરણો પછી છેવટે તે સવ્વતોભદ્ર(૬)માં પ્રતિષ્ઠિત કુટુંબમાં જન્મશે, ત્યાં સંસારનો ત્યાગ કરશે અને મોક્ષ પામશે.^૧

૧. વિપા. ૩૨, સ્થા. પૃ. ૫૦૮.

અંજૂદેવી (અજ્જૂદેવી) આ અને અંજુ(૪) એક છે.^૧

૧. વિપા. ૩૨.

૧. અંડ (અણ્ડક) જ્ઞાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫, જ્ઞાતા. પૃ. ૧૦, સમ. ૧૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૩૨, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૭૮.

૨. અંડ વિવાગસુયના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ કમ્મવિવાગદસાનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫, સ્થા. પૃ. ૫૦૫.

અંડગ (અણ્ડક) આ અને અંડ(૧) એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૭૮, એજન. ૧. પૃ. ૧૩૨.

અંતકડદસા (અન્તકૂદશા) આ અને અંતગડદસા એક જ છે.^૧

૧. નન્દિચૂ. પૃ. ૬૮, મનિ. પૃ. ૬૮.

અંતકિરિયા (અન્તકિયા) પણ્ણવણાનું વીસમું પદ(પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૫.

અંતકખરિયા (અન્ત્યાક્ષરિકા) બંભી(૨) લિપિના અઢાર પ્રકારોમાંનો એક પ્રકાર.^૧

કદાય આ અને ઉચ્ચત્તરિયા એક જ છે.^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૨. સમ. ૧૮.

અંતગડદસા (અન્તકૂદશા) બાર અંગ(૩) ગ્રન્થમાંનો આઠમો અંગ ગ્રન્થ.^૧ આ નામનો શબ્દશઃ અર્થ છે - જેમણે પોતાના સંસારનો અર્થાત્ ભવચક્રનો (જન્મ-મરણનો) અન્ત કર્યો છે તેમની દશાનું વર્ણન.^૨ પહેલાં તેમાં દસ અધ્યયનો હતાં.^૩ પરંતુ વર્તમાનમાં તેમાં આઠ વર્ગો છે જે વર્ગોમાં કમશઃ દસ^૪, આઠ, તેર, દસ, દસ, સોળ, તેર અને દસ અધ્યયન છે. આઠ દિવસોમાં વાંચવા માટે આઠ વર્ગો પાડ્યા

છે.^૫ મહાણિસીહ અનુસાર આ અંગ ગ્રન્થમાં અરહંતચરિય છે અર્થાત્ અર્હતોનાં જીવનચરિતો છે.^૬ ઠાણ અનુસાર પહેલાં આ અંગ ગ્રન્થમાં નીચેનાં દસ અધ્યયનો હતાં. હામિ(૪), માતંગ(૧), સોમિલ(૪), રામગુત્ત(૨), સુદંસણ(૧૪), જમાલિ, ભગાલિ, કિંકમ્મ, પલ્લતેતિય અને ફાલ-અંબડપુત્ત.^૭ પરંતુ વર્તમાનમાં તેમાં પ્રથમ દસ અધ્યયનો અર્થાત્ તેના પ્રથમ વર્ગનાં દસ અધ્યયનો આ પ્રમાણે છે— ગોયમ(૩), સમુદ્ધ(૫), સાગર(૮), ગંભીર(૧), થિમિઅ(૧), અયલ(૩), કંપિલ્લ(૧), અક્ખોભ(૧), પસેણઈ(૧) અને વિણ્ણુ(૩).^૮

૧. અનુ. ૪૨, નન્દિ. ૪૧, ૪૫, પાક્ષિ.

પૃ. ૪૬.

૨. અન્તઅ. પૃ. ૧, નન્દિમ. પૃ. ૨૭૩, પાક્ષિય. પૃ. ૭૦, સમઅ. પૃ. ૧૨૧, નન્દિયૂ. પૃ. ૬૮.

૩. સ્થા. ૭૫૫, સમ. ૧૪૩.

૪. સમ. ૧૪૩, સમઅ. પૃ. ૧૨૧, નન્દિહ. પૃ. ૮૩.

૫. અન્ત. ૨૭.

૬. મનિ. પૃ. ૬૮. સામાન્ય રીતે અર્હત્નો અર્થ તીર્થંકર થાય છે પરંતુ અહીં તે શબ્દનો કેવલી અર્થાત્ સર્વજ્ઞ માટે પ્રયોગ થયો લાગે છે.

૭. સ્થા. ૭૫૫, સ્થાઅ. પૃ. ૫૦૮.

૮. અન્ત. ૧.

૧. અંતર (અન્તર) વિયાહપણ્ણત્તિના ચૌદમા શતકનો આદ્યો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૦૦.

૨. અંતર વિયાહપણ્ણત્તિના બારમા શતકનો છઠ્ઠો ઉદ્દેશક.^૨

૧. ભગ. ૬૬૨.

અંતરંજિયા (અન્તરંજિકા) જ્યાં બલસિરિ(૨) રાજ્ય કરતો હતો તે નગર. જ્યારે હિણ્ણવ રોહગુત્ત ભૂયગુહ ચૈત્યમાં ઊતરેલા^૧ પોતાના ગુરુ સિરિગુત્તને વંદન કરવા વીરનિર્વાણ સંવત ૫૪૪માં અહીં આ નગરમાં આવ્યો હતો^૨ ત્યારે તેણે તેરાસિય(૧)^૩ સિદ્ધાન્તનું પ્રતિપાદન કર્યું હતું. કાલિનદીના જમણા કિનારે, એટાહની ઉત્તરે આઠ માઈલ અને કર્સાનની દક્ષિણે ચાર માઈલના અંતરે આવેલા અત્રંજિખેર સાથે આ નગરની એકતા સ્થાપી શકાય.^૪

૧. નિશિભા. ૫૬૦૨, ઉત્તરાનિ. ૧૭૨, આવભા. ૧૩૬, વિશેષા. ૨૮૫૨, આવયૂ. ૧. પૃ. ૪૨૪, સ્થાઅ. પૃ. ૪૧૩, કલ્પય. પૃ. ૧૬૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૭, કલ્પશા. પૃ. ૧૮૮.

૨. આવભા. ૧૩૫, કલ્પય. પૃ. ૧૬૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૭, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૦૮, વિશેષા. ૨૮૫૧.
૩. સ્થા. ૫૮૭ આર્વાન. ૭૮૨, વિશેષા. ૨૮૦૩, આવયૂ. ૧. પૃ. ૪૨૪.
૪. એજિઈ. પૃ. ૩૫૪, લાઈ. પૃ. ૨૬૭.

અંતરંજી (અન્તરંજી) આ અને અંતરંજિયા એક જ છે.^૧

૧. સ્થા. ૫૮૭, નિશીભા. ૫૬૦૨, આવભા. ૧૩૬, આવનિ. ૭૮૨, વિશેષા. ૨૮૦૩.

૧. અંતરદીવ (અન્તરદીપ) વચ્ચે આવેલા દ્વીપો.^૧ તેમની સંખ્યા છપ્પન છે.^૨ જંબૂદીવની ચાર બાજુઓની દરેક બાજુ બે બે દ્વીપ અન્તરદિશાઓમાં આવેલા છે. તે બે બે દ્વીપો જંબૂદીવથી ૩૦૦ યોજન દૂર અને જ્યાં ચુલ્લહિમવંત અને સિહરિ પર્વતો સમુદ્રકિનારાને જંબૂદીવની બન્ને બાજુએ મળે છે ત્યાં આવેલાં છે. આ બે બે દ્વીપોમાંના દરેક દ્વીપ પછી એક પછી બીજા છ દ્વીપો આવેલા છે અને આગળ આગળના દ્વીપથી પછી પછીનો દ્વીપ ૧૦૦ યોજનના અંતરે આવેલો છે. આમ દરેક પર્વતના બન્ને બાજુએ સમુદ્રકિનારાને સ્પર્શતા છેડે ચૌદ ચૌદ દ્વીપો છે અને પરિણામે દ્વીપોની કુલ સંખ્યા છપ્પન થાય છે.^૩ મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરે આવેલા અઢાવીસ દ્વીપોનાં નામો અને તે જ પર્વતની દક્ષિણે આવેલા બીજા અઢાવીસ દ્વીપોનાં નામો એકસરખાં છે. આ અઢાવીસ દ્વીપો તેમના વ્યાસના માપ મુજબ સાત વર્ગોમાં વહેંચાયા છે. - [૧] એગૂરુય, આભાસિય, વેસાણિય, હાંગોલિય, [૨] હયકણ્ણ, ગયકણ્ણ, ગોકણ્ણ, સંકુલિકણ્ણ, [૩] આયંસમુહ, મેંઢમુહ, અયોમુહ, ગોમુહ(૨), [૪] આસમુહ, હત્થિમુહ, સીહમુહ, વઘમુહ, [૫] આસકણ્ણ, હત્થિકણ્ણ, અકણ્ણ, કણ્ણપાઉરણ, [૬] ઉક્કામુહ, મેહમુહ(૧), વિજજુમુહ, વિજજુદંત, [૭] ઘણદંત, લદ્દદંત(૪) ગૂઢદંત(૪), સુદ્દદંત(૨).^૪ પ્રથમ વર્ગના દ્વીપોનો વ્યાસ ૩૦૦ યોજન છે જ્યારે પછી પછીના વર્ગોના દ્વીપોનો વ્યાસ ક્રમશઃ સો સો યોજન વધતો જાય છે. આમ છેલ્લા વર્ગના દ્વીપોનો વ્યાસ ૮૦૦ યોજન થાય છે.^૫ આ દ્વીપોનાં સ્ત્રી-પુરુષો, વૃક્ષપ્રકારો, વણસંડો અને વેદિકાઓનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન જીવાભિગમમાં છે. ટૂંકમાં, તે દ્વીપોમાં રહેનારાઓ વિશિષ્ટ આકાર ધરાવે છે અને જાણે કે સ્વર્ગલોકમાં હોય તે રીતે જીવે છે.^૬

૧. ઉત્તરા. ૩૬. ૧૮૪, ઉત્તરાશા. પૃ.

૭૦૦, આચાર્ય. પૃ. ૫૬.

૨. પ્રજ્ઞા. ૪૫, નન્દિહ, પૃ. ૩૩.

૩. સ્થા. ૩૦૪, જીવા. ૧૦૮-૧૧૨,

ભગ. ૩૬૪, જીવામ. પૃ. ૧૪૪.

૪. એજન.

૫. ભગ. ૩૬૪, જીવા. ૧૦૮-૧૧૨,

સ્થા. ૬૩૦, સ્થામ. પૃ. ૪૩૪.

૬. જીવા. ૧૦૮-૧૧૨.

૨. અંતરદીવ વિચાહપણ્ણત્તિના નવમા શતકના ત્રીજા ઉદ્દેશકનું ત્રીસમું અધ્યયન.^૧

૧. ભગ. ૩૬૨.

અંતરદીવગ (અન્તરદીપક) આ અને અંતરદીવ(૧) અથવા તેના રહેવાસી એક જ છે.^૧

૧. જીવા. ૧૦૮.

અંતરદ્વીવ (અન્તરદ્વીપ) આ અને અંતરદ્વીવ(૧) એક જ છે.^૧

૧. ઉત્તરા. ૩૬. ૧૮૪.

અંતરિજિજયા (અન્તરીયા) વેસવાડિયગણની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૬૦.

અંતોવાહિણી (અન્તર્વાહિની) મહાવિદેહની દક્ષિણપશ્ચિમે આવેલા કુમુદ(૧) અને હાલિણ(૪) આ બે પ્રદેશોની વચ્ચે વહેતી નદી.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૨, સ્થા. ૧૮૭, ૫૨૨.

અંદ (અન્દ્ર) આ અને અંધ એક જ છે.^૧

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

અંધ (અન્દ્ર) એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ^૧ જેને સંપર્ષએ જીત્યો હતો.^૨ આ વિકરાળ સરહદી પ્રદેશને સંપર્ષએ શ્રમણોના વિહાર માટે તદ્દન યોગ્ય બનાવ્યો.^૩ કૃષ્ણા અને ગોદાવરીની વચ્ચે આવેલા પ્રદેશ સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૪

૧. પ્રશ્ન. ૪, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩, દશયૂ.

પૃ. ૨૩૬, વ્યવભા. ૭. ૧૨૬,

બૃમ. પૃ. ૨૦.

૨. નિશીયૂ. ૨. પૃ. ૩૬૨.

૩. બૃભા. ૩૨૮૭, ૩૨૮૮.

૪. જુઓ જિઓડિ. પૃ. ૭.

અંધકવણ્ણિ (અન્ધકવૃણ્ણિ) આ અને અંધગવણ્ણિ એક જ છે.^૧

૧. અન્ત. ૧.

અંધગવણ્ણિ (અન્ધકવૃણ્ણિ) જુઓ વણ્ણિ(૧)^૧ અને વણ્ણિ(૨)^૨.

૧. અન્ત. ૧.

૨. ઉત્તરા. ૨૨. ૪૩, નન્દિહ. પૃ. ૭૩.

અંધગવણ્ણિદસા (અન્ધકવૃણ્ણિદશા) આ અને વણ્ણિદસા એક જ છે.^૧

૧. નન્દિયૂ. પૃ. ૬૦, નન્દિહ. પૃ. ૭૩. નન્દિમ. પૃ. ૨૦૮.

અંધપુર (અન્ધપુર) એક નગર જ્યાં રાજા અણંધ રાજ્ય કરતો હતો.^૧ તે કદાચ આન્ધ્રોની રાજધાની હતું.^૨

૧. નિશીયૂ. ૩. પૃ. ૨૬૮, બૃક્ષે. ૧૩૮૮. ૨. જઈહિ. પૃ. ૩૧, ઈડિબુ. પૃ. ૧૧૫.

અંબ (અમ્બ) પંદર પરમાહમ્મિય દેવોમાંનો એક.^૧

૧. સૂત્રનિ. ૬૮, ભગ. ૧૬૬, સૂત્રયૂ. પૃ. ૧૫૪, પ્રશ્નઅ. પૃ. ૨૦.

અંબદ્દઠ (અમ્બઢ) બ્રાહ્મણ પુરુષ અને વૈશ્ય સ્ત્રીના સમાગમથી પેદા થયેલો એક આરિય(આર્ય) સમાજ કે જાતિ.^૧

૧. આચાનિ. ૨૨-૨૩, સ્થા. ૪૮૭, પ્રજ્ઞા. ૩૭, સૂત્રયૂ. પૃ. ૨૧૮, સૂત્રશી. પૃ. ૧૭૭,

ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૮૬, બૃભા. ૩૨૬૪.

૧. અંબડ(અમ્બડ) એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ અને તેની પ્રજા.^૧ નીચે તરફની ચેનાબ ઉપર વસેલા અમ્બઘો જ કદાચ આ અંબડો છે.^૨ અંબડોના સ્થળાન્તરના કારણે પછીથી મેકલ ડુંગર ઉપર વસતા લોકો સાથે તેમને જોડવામાં આવ્યા અને લેસને (Lessen) તેમને પશ્ચિમ ઘાટના દક્ષિણ ભાગમાં મૂક્યા.^૩

૧. પ્રજા. ૩૭, ૨. જુઓ જિઓમ. પૃ. ૧૦૧. ૩. જુઓ દ્રાઈ. પૃ. ૮૭.

૨. અંબડ આ અને અમ્મડ એક જ છે.^૧

૧. ઓપ. ૩૮, સ્થા. ૬૯૨, સમ. ૧૫૮, ઋષિ. ૨૫.

૧. અંબરતિલક (અમ્બરતિલક) ધાયઈસંડમાં આવેલો વિવિધ ફળાઉ વૃક્ષોથી ભરચક એક પર્વત.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૭૩. આવમ. પૃ. ૨૨૨.

૨. અંબરતિલક અંબરતિલક(૧) પર્વત ઉપર આવેલું ઉદ્યાન. ગુરુ જુગંધર(૧) ત્યાં આવ્યા હતા.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૭૪.

અંબરિસ (અમ્બરીષ) પંદર પરમાહમ્મિય દેવોમાંનો એક.^૧

૧. ભગ. ૧૬૬, સૂત્રચૂ. પૃ. ૧૫૪, સૂત્રનિ. ૬૯.

૧. અંબરિસિ (અમ્બર્ષિ) ઉજ્જેણીનો એક બ્રાહ્મણ. તેની પત્નીનું નામ માલુકા. તેમને ણિંબય નામનો એક ખૂબ તોફાની પુત્ર હતો. માલુકાના મૃત્યુ પછી અંબરિસિ અને ણિંબય સંસાર ત્યાગીને શ્રમણ બની ગયા. ણિંબય બીજા સાધુઓ સાથે મેળ કરી શકતો ન હતો, તેથી પાંચ સો વખત પોતાના આશ્રયસ્થાનો તેને બદલવા પડ્યાં હતાં. પરંતુ છેવટે તે વિનય અને નમ્રતાની કલા શીખ્યો.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૬, આવહ. પૃ. ૭૦૮, આવનિ. ૧૨૮૫.

૨. અંબરિસિ આ અને અંબરિસ એક જ છે.

૧. સૂત્રનિ. ૬૯.

૧. અંબસાલવણ (આમ્રસાલવન) આમલકાખાની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું આમ્રવન. ત્યાં એક ચૈત્ય હતું.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮, વિશેષાકો. પૃ. ૬૮૭, રાજ. ૨, રાજમ. પૃ. ૭.

૨. અંબસાલવણ વાણારસીના પરિસરમાં આવેલું ચૈત્ય સાથેનું આમ્રવન.^૧

૧. નિર. ૩.૩.

૧. અંબા (અમ્બા) એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૯.

૨. અંબા એક વાણમંતર દેવી.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૬૮૧, તીર્થો. ૬૮૬.

૩. અંબા વિદ્યાની અધિષ્ઠાત્રી દેવી.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૪૧૧.

અંબુભક્ષિ (અમ્બુભક્ષિન્) પાણી ઉપર (અર્થાત્ પાણી પીને જ) જીવતા વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૧

૧. ભગ. ૪૧૭, નિર. ૩.૩., ઔપ. ૩૮.

અંબુવાસિ (અમ્બુવાસિન્) આ અને જલવાસિ એક જ છે.^૧

૧. ઔપ. ૩૮, ભગ. ૪૧૭

અકંપિય (અકંપિત) તિથ્યર મહાવીરના આઠમા ગણહર. તે મહિલામાં^૧ પિતા દેવ(૧) અને માતા જયંતી(૧૦)ના પુત્ર તરીકે જન્મ્યા હતા. તેમના સમયના તે મહાન વિદ્વાન હતા. મહાવીરની ખ્યાતિ સાંભળી તે મજ્જિમાપાવામાં મહાવીરને મળ્યા. સર્વજ્ઞ મહાવીરે તેમના જણાવ્યા વિના તેમને કહ્યું કે તેમના મનમાં નરકના અસ્તિત્વ વિશે શંકા છે અને પછી મહાવીરે તેમની શંકા દૂર કરી. આના કારણે તે મહાવીરથી ખૂબ પ્રભાવિત થયા અને પોતાના ૩૦૦ શિષ્યો સાથે મહાવીરના શિષ્ય બન્યા.^૨ તે કુલ ૭૮ વર્ષ જીવ્યા^૩ - ૪૮ વર્ષ ગૃહસ્થ તરીકે, ૮ વર્ષ સાધુ તરીકે અને ૨૧ વર્ષ કેવલી તરીકે^૪. તેમનો અને નવમા ગણહર અયલભાયાનો એક જ ગણ હતો.^૫

૧. આવનિ.૫૯૫,૬૪૫, વિશેષા.

૨૦૧૩, ૨૫૦૬.

૨. આવનિ.૬૪૮-૪૯, વિશેષા.

૨૩૬૪, ૨૩૮૦, ૨૪૩૭,

આવનિ. ૬૨૭, નન્દિ. ગાથા ૨૧,

કલ્પ(થેરાવલી).૩, સમ.૧૧,

કલ્પવિ. પૃ. ૧૮૬.

૩. સમ. ૭૮.

૪. વિશેષા. ૨૫૧૨, ૨૫૧૪, ૨૫૧૬,

સમઅ. પૃ. ૮૬.

૫. કલ્પવિ. પૃ. ૨૪૮.

અકણ્ણ (અકણ્ણી) એક અંતરદીવ.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૪, પ્રજ્ઞા. ૩૬, જીવા. ૧૦૮, નન્દિમ. પૃ. ૧૦૩.

અકમ્મભૂમિ (અકર્મભૂમિ) અકર્મની ભૂમિ જ્યાં મનુષ્યને અસિકર્મ(યુદ્ધમાં તરવાર ચલાવવાનું અર્થાત્ લડવાનું કામ), મસિકર્મ(લખવાનું કામ), કૃષિકર્મ (ખેતી કરવાનું કામ) જેવું કોઈ પણ કર્મ યા કામ કરવાની આવશ્યકતા નથી કારણ કે તેની બધી જરૂરિયાતો કલ્પવૃક્ષો પૂરી કરે છે.^૧ આવી ભૂમિઓ કુલ ત્રીસ છે - પાંચ

હેમવય, પાંચ હરિવાસ, પાંચ દેવકુરુ, પાંચ ઉત્તરકુરુ, પાંચ રમ્મગવાસ અને પાંચ હેરણ્ણવય.^૨ આમ અકમ્મભૂમિઓના પાંચ પાંચના છ વર્ગો થાય છે. દરેક વર્ગની એક એક ભૂમિ જંબુદ્વીપમાં, બે બે ભૂમિઓ ધાયઈસંડમાં અને બે બે ભૂમિઓ પુક્ખરવરદ્વીપમાં આવેલી છે.^૩

૧. નન્દિમ. પૃ. ૧૦૨. ૨. ભગ. ૬૭૫, નન્દિહ, પૃ. ૩૩. ૩. સ્થા. ૧૮૭

અકામમરણ આ અને અકામમરણિજજ એક જ છે.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

અકામમરણિજજ (અકામમરણીય) ઉત્તરજ્ઞયણનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

અક્કત્થલી (અર્કસ્થલી) આણંદપુરનું બીજું નામ.^૧

૧. નિશીયૂ. ૩. પૃ. ૧૮૨.

અક્ષપાદ (અક્ષપાદ) ન્યાયદર્શનના પ્રણેતા^૧ અને એક પાષણ્ડિનૂ.^૨

૧. નિશીયૂ. ૪. પૃ. ૫૮.

૨. નન્દિહ. પૃ. ૭, સૂત્રશી. પૃ. ૮, આવહ. પૃ. ૧૦૭, ઉત્તરાક. પૃ. ૨૮૮.

અક્ષરપુટ્ટિયા (અક્ષરપૃષ્ઠિકા) અઢાર બંભી(૨) લિપિઓમાંની એક.^૧

૧. સમ. ૧૮, પ્રજ્ઞા. ૩૭.

અક્ષાગ (આખ્યાક) એક અણ્નારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેની પ્રજા.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૧. અક્ષોભ (અક્ષોભ) અંતગડદસાના પ્રથમ વર્ગનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૧

૨. અક્ષોભ બારવઈના રાજા વણ્ણિ(૧) અને તેની રાણી ધારિણી(૫)ના દસ પુત્રોમાંનો એક પુત્ર. તે સંસાર ત્યાગીને તિત્થયર અરિદ્ધણ્ણેમિનો શિષ્ય બન્યો. બાર વર્ષનું સાધુજીવન ગાળી સેતુંજ પર્વત ઉપર તે મોક્ષે ગયો.^૧

૧. અન્ત. ૨, અન્તઅ. પૃ. ૨.

૩. અક્ષોભ અંતગડદસાના બીજા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૩.

૪. અક્ષોભ બારવઈના વણ્ણિ(૧) રાજા અને તેની રાણી ધારિણી(૫)ના આઠ પુત્રોમાંનો એક પુત્ર. તે સંસાર ત્યાગીને તિત્થયર અરિદ્ધણ્ણેમિનો શિષ્ય બન્યો. સોળ વર્ષનું શ્રમણજીવન જીવી સેતુંજ પર્વત ઉપર તે મોક્ષે ગયો.^૧

અકૂખોભ(૨) અને અકૂખોભ(૪) બન્ને એક જ વ્યક્તિ જણાય છે કેમ કે તેમના માતા-પિતા વગેરેનાં નામો એકસરખાં છે. બે ભિન્ન વાચનાઓ સેળભેળ થઈ જવાથી આ ગોટાળો થયો લાગે છે.

૧. અન્ત. ૩.

અગઅ (અગદ) આ અને અગદ એક જ છે.^૧

૧. આવનિ. ૯૩૮, નન્દિમ. પૃ. ૧૬૨.

અગંધણ (અગન્ધન) પોતાનું ઝેર પાછું ચૂસી ન લેનારા સાપોની જાતિ.^૧

૧. ઉત્તરા. ૨૨.૪૧, દશ. ૨.૬, દશચૂ. પૃ. ૩૭.

અગચ્છિ (અગસ્તિ) આ અને અગચ્છિ એક જ છે.^૧

૧. સૂર્યમ. પૃ. ૨૯૫-૨૯૬.

અગડ જુઓ અગદ.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૬૧.

અગડદત્ત ઉજ્જેણીના રાજા જિયસત્તુ(૩૬)ના સારથિ અમોહરહનો પુત્ર. તેની માતા જસમતી. તેના પિતાના મૃત્યુ પછી તે પોતાના પિતાના મિત્ર દઢપ્પહારિ(૨) પાસે અશ્વવિદ્યા શીખવા માટે કોસંબી ગયો. તે અશ્વવિદ્યામાં નિપુણ બન્યો અને પોતાનું પ્રાવીણ્ય બતાવવા તે રાજા પાસે ગયો. તેની કલા જોઈ રાજા ઘણા પ્રસન્ન થયા. એક વાર નામચીન ચોરને તેણે કુશળતાપૂર્વક હણ્યો. રાજા તેના ઉપર એટલા બધા ખુશ થઈ ગયા કે તેણે પોતાની કુંવરી તેને પરણાવી.^૧ તે અગલુદત્ત નામથી પણ ઓળખાતો હતો.

૧. ઉત્તરાશા. પૃ. ૨૧૩-૨૧૪, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૧૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૫૨, વ્યવમ. ૮. પૃ. ૩૯.

અગણિ (અગ્નિ) વિચાહપણજાતિના ચૌદમા શતકનું પાંચમું ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૦૦.

અગનિ (અગસ્તિ) અઢવાસી ગ્રહોમાંનો એક ગ્રહ.^૧

૧. સ્થા. ૯૦, સૂર્ય. ૧૦૭, જન્મ. ૧૭૦, સ્થા. ૫. ૭૯-૮૦, સૂર્યમ. પૃ. ૨૯૫-૯૬, જન્મશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫.

અગદ પોતાના વિનય અને નમ્રતા માટે પ્રસિદ્ધ એક વૈદ્ય.^૧ તેની કથા આ પ્રમાણે છે - એક વખત એક રાજાના રાજ્યને દુશ્મનોએ ઘેરો ઘાલ્યો. રાજા પાસે ખૂબ નાનું સૈન્ય હોવાથી તેને દુશ્મનોનાં સૈન્યોનો મુકાબલો કરવો મુશ્કેલ લાગતો હતો. તેને એક તરફીબ સૂત્રી. તેણે પાણીમાં ઝેર નાખવા માંડ્યું. આ માટે લોકોએ રાજાને ઝેર

આપ્યું. અગદે પણ રાજાને ઝેર આપ્યું. રાજા અગદ ઉપર ક્રોધે ભરાયા કારણ કે અગદે આપેલું ઝેર ખૂબ જ થોડું હતું. અગદે વિનય અને નમ્રતાપૂર્વક રાજાને કહ્યું. “હે રાજા ! આ ઝેર સાધારણ ગુણવાળું નથી. આ ઝેરની ખૂબ જ થોડી માત્રા હજારો માણસોને એક પછી એક મારી નાખી શકે છે. જે માણસના શરીરને આ ઝેરની અસર થઈ હોય તે માણસના તેવા શરીરને જે કેવળ સ્પર્શ જ કરે તે માણસના શરીરમાં પણ તે ઝેર પ્રવેશી જાય છે. આમ આ ઝેર કમશઃ એક પછી એક હજાર માણસોના શરીરમાં પ્રવેશી પ્રસરી ગયા પછી જ અિનન્નસરકારક બને છે. તેથી જ આ ઝેરને સહસ્રવેષિન્ કહેવામાં આવે છે.” પછી એક હાથી ઉપર પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો અને તે પ્રયોગ સફળ થયો. રાજા પ્રસન્ન થયા.”

૧. આવનિ. ૯૩૮, નન્દિમ. પૃ. ૧૬૨.

૨. આવચૂ. ૧.૫૮. ૫૫૪, નન્દિમ. પૃ. ૧૬૨.

અગલદત્ત (અગડદત્ત) જુઓ અગડદત્ત.”

૧. ઉત્તરાશા. પૃ. ૨૧૫.

અગલુદત્ત જેમ આવશ્યક શસ્ત્રોથી સજ્જ બુદ્ધિમાન અગલુદત્ત દુશ્મનદળોને જીતી લે છે તેવું જ કર્મદળોનો નાશ કરવા ઈચ્છનાર ભક્તની બાબતમાં છે.” આ અગલુદત્ત અને અગડદત્ત એક જ વ્યક્તિ છે.

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૫૨, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૧૬.

અગારી મંત્રેલા ખાધાન્નનો ત્યાગ કરવો જોઈએ એના સમર્થનમાં આપવામાં આવેલું દૃષ્ટાન્ત. પોતાના પતિને વશ કરવા માટે અગારીએ એક પરિવ્રાજિકા પાસેથી મંત્રેલા ચોખા(રાંધેલા) લીધા પણ રખેને તેનો પતિ તે ખાવાથી મરી જાય એ ભયના કારણે તેણે તેના પતિને તે ખાવા ન આપ્યા પણ ફેંકી દીધા. હવે આ ફેંકી દીધેલા ચોખા એક ગધેડો ખાઈ ગયો. પરિણામે તે ગધેડો તેમના ઘરનાં બારણાંને ધક્કા મારવા લાગ્યો. આવાં પરિણામોને ટાળવા સાધુઓને મંત્રેલું ખાધાન્ન ન લેવાની સલાહ આપવામાં આવે છે.”

૧. ઓઘનિ. ૫૮૮-૮૮.

અગ્ગતાવસ (અગ્રતાપસ) ધણિદૂઠા નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.” તેનું બીજું નામ અગ્ગભાવ છે.”

૧. સૂર્ય. ૫૦.

૨. જમ્બૂ. ૧૫૮.

અગ્ગભાવ (અગ્રભાવ) અગ્ગતાવસનું બીજું નામ.”

૧. જમ્બૂ. ૧૫૮.

અગ્ગલ (અર્ગલ) અદ્દયાસી ગ્રહોમાંનો એક ગ્રહ.^૧ ઠાણ રાય અને અગ્ગલનો એક ગ્રહ રાયગ્ગલ તરીકે ઉલ્લેખ કરે છે.^૨

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સૂર્યમ. પૃ. ૨૯૫-૯૬, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫.

૨. સ્થા. ૮૦, સ્થાઅ.પૃ. ૭૮-૭૯.

અગ્ગાણીય (અગ્રાયણીય) ચૌદ પુવ્વ ગ્રન્થોમાંનો બીજો પુવ્વગ્રન્થ.^૧ તે દ્રવ્યો, તેમના ગુણો અને પર્યાયોનું નિરૂપણ કરે છે.^૨ પ્રાચીન ટીકાઓમાં તેનાં ઉદ્ધરણો મળે છે.^૩ તે લુપ્ત થઈ ગયો છે, અત્યારે અસ્તિત્વમાં નથી. પ્રો. ડબલ્યૂ. શુબ્રિંગના મતે અંગચૂલિયા અને અગ્ગાણીય પરસ્પર સંબંધ ધરાવતા જણાય છે.^૪ જુઓ અંગચૂલિયા(૧)

૧. નન્દિ. ૫૭.

૨. સમ. ૧૪, ૧૪૭, નન્દિમ. પૃ.

૨૪૧, નન્દિહ. પૃ. ૮૮, નન્દિચૂ.

પૃ. ૭૫.

૩. આવચૂ. ૧. પૃ. ૬૦૦.

૪. જુઓ "The Doctrine of the Jainas" ૧૯૬૨, પૃ. ૭૫, ટિ. ૨ અને પૃ. ૧૨૧.

૧. અગ્ગિ(અગ્નિ) કત્તિયા નક્ષત્રના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. સ્થા. ૮૦, જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧.

૨. અગ્ગિ વિયાહપણ્ણત્તિના સત્તરમા શતકનો સત્તરમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૮૦.

૩. અગ્ગિ પોતાના સંસારત્યાગ સમયે બારમા તિથ્યંકર વાસુપુજજે ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખી.^૧

૧. સમ. ૧૫૭

અગ્ગિઅ (અગ્નિક) જમદગ્ગિનું બીજું નામ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૧૮, આવહ. પૃ. ૩૯૧.

અગ્ગિઉત્ત(અગ્નિપુત્ર) જંબૂદ્વીપમાં આવેલા એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીના તેવીસમા તિથ્યંકર.^૧ તે અગ્ગિદત્ત(૨) નામે પણ જાણીતા છે.^૨

૧. સમ. ૧૫૮, સમઅ. પૃ. ૧૫૮

૨. તીર્થો. ૩૩૪.

અગ્ગિકુમાર(અગ્નિકુમાર) ભવણવર્ધ દેવોના દસ વર્ગોમાંનો એક વર્ગ.^૧ તેમને રહેવા માટે છોત્તેર લાખ મહેલો છે.^૨ અગ્ગિસિહ દક્ષિણના દેવોનો ઇન્દ્ર છે જ્યારે અગ્ગિમાણવ ઉત્તરના દેવોનો ઇન્દ્ર છે. બેમાંથી દરેકને ચાર લોગપાલો છે - તેઉ, તેઉસિહ, તેઉકંત અને તેઉપ્પભ.^૩ ઇન્દ્ર સક્ક(૩)ના આદેશ અનુસાર અગ્ગિકુમારો તિથ્યંકર વગેરેની ચિતાને આગ લગાવે છે.^૪ તેઓ તેના લોગપાલ સોમ(૧)ના સીધા

તાબામાં છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૬, ઉત્તરા. ૩૬.૨૦૫.

૨. સમ. ૭૬

૩. ભગ. ૧૬૮

૪. જમ્બૂ. ૩૩.

૫. ભગ. ૧૬૫.

૧. અગ્નિચ્ય(આગ્નેય) લોગંતિય દેવોનો એક વર્ગ.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૫૧, વિશેષા. ૧૮૮૪, આવનિ. ૨૧૪.

૨. અગ્નિચ્ય કોસિય(પ) ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક શાખા.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

અગ્નિચ્યાભ(આગ્નેયાભ) જ્યાં દેવોનું આયુષ્ય આઠ સાગરોપમ વર્ષનું છે તે સ્વર્ગીય વાસસ્થાન. તે બરાબર અચ્ચિ સમાન જ છે.^૧

૧. સમ. ૮.

અગ્નિજ્જોઅ(અગ્નિઘોત) ચેઈઅનો બ્રાહ્મણ જે તેના એક પૂર્વભવમાં મરીઈ તરીકે જન્મ્યો હતો.^૧ આ ભવના અંત પછી તે ઈસાણ(૨) દેવલોકમાં દેવ તરીકે જન્મ ધારણ કરે છે. ત્યાંથી ચ્યવીને તે માહણકુંડગામના ઉસહદત્ત(૧)ની પત્ની દેવાણંદા(૨)ની કૂખમાં આવે છે^૨ અને પછી મહાવીર તરીકે જન્મે છે.

૧. આવનિ. ૪૪૨, વિશેષા. ૧૮૦૮,

પૃ. ૨૨૮.

આવમ. પૃ. ૨૪૮, આવચૂ. ૧.

૨. કલ્પવિ. પૃ. ૪૩, કલ્પધ. પૃ. ૪૩.

૧. અગ્નિદત્ત (અગ્નિદત્ત) ભદ્રબાહુ(૧)ના ચાર શિષ્યોમાંનો એક શિષ્ય.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૫.

૨. અગ્નિદત્ત આ અને અગ્નિઉત્ત એક જ છે.^૧

૧. તીર્થો. ૩૩૪.

અગ્નિભીરુ (અગ્નિભીરુ) પજ્જોઅ રાજાનો રથ. તે તેની જાતનો સૌથી શ્રેષ્ઠ રથ હતો. પજ્જોઅની સૌથી કિંમતી વસ્તુઓમાંની એક તે આ રથ હતો.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૦. આવહ. પૃ. ૬૭૨.

૧. અગ્નિભૂઈ(અગ્નિભૂતિ) મહાવીરના બીજા ગણહર.^૧ તેમણે મહાવીરને પૂછેલા પ્રશ્નોના ઉલ્લખો છે અને ત્યાં તેમને મહાવીરના કેવળ અંતેવાસી કે અણગાર તરીકે નિર્દેશ્યા છે.^૨ તે ગોબ્બરગામ(૧)માં પિતા વસુભૂઈ(૧) અને માતા પુહઈ(૩)ના પુત્ર તરીકે જન્મ્યા હતા. તેમના સમયના તે મહાન બ્રાહ્મણ વિદ્વાન હતા. તેમને કર્મના અસ્તિત્વ વિશે શંકા હતી. મહાવીરે તેમની શંકા દૂર કરી. તેથી પોતાના પાંચ સો શિષ્યો સાથે તે મહાવીરના શિષ્ય બની ગયા.^૩ યુમોતેર વર્ષની ઉંમરે તે મોક્ષ પામ્યા.^૪ ગૃહસ્થ તરીકે ૪૭ કે^૫ ૪૬ વર્ષ, શ્રમણ તરીકે ૧૨ વર્ષ અને કેવલી તરીકે

૧૬ વર્ષ તે જીવ્યા.^૬

૧. કલ્પ (થિરાવલી). ૩, સમ. ૧૧,
વિશેષા. ૨૦૧૨, નન્દિ. ગાથા
૨૦, આવનિ. ૫૯૪.
૨. ભગ. ૧૨૬, ૧૨૮-૧૩૦.
૩. આવનિ. ૬૪૪, ૬૪૮, ૬૪૯,

- ૬૫૩, ૬૫૭, વિશેષા. ૨૨૯૫,
૨૩૯૮, કલ્પવિ. પૃ. ૧૭૯.
૪. સમ. ૭૪.
૫. સમ. ૪૭.
૬. વિશેષા. ૨૫૧૨, ૨૫૧૪, ૨૫૧૬.

૨. અગ્નિભૂઈ મંદિર(૧) વસાહતમાં જન્મેલો માણસ જે તિથ્યર મહાવીરનો એક પૂર્વભવ છે અને મરીઈનો એક ઉત્તરભવ છે.^૧

૧. આવનિ. ૪૪૩, વિશેષા. ૧૮૦૯, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૨૯-૨૩૦, કલ્પવિ. પૃ. ૪૩,
આવમ. પૃ. ૨૪૮.

અગ્નિમાણવ (અગ્નિમાનવ) ઉત્તરના અગ્નિકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર. તેના તાબામાં ચાર લોગપાલો છે. તે આ મુજબ છે. - તેઉ, તેઉસિહ, તેઉકંત અને તેઉષ્પભ.^૧ ભૂયાણંદ(૧)ની પટરાણીઓનાં નામોની બરાબર સમાન નામોવાળી તેને છ પટરાણીઓ છે.^૨

૧. ભગ. ૧૬૯.
૨. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૫૦૮.

અગ્નિમિત્રા (અગ્નિમિત્રા) સદાલપુત્ર(૧)ની પત્ની. તે મહાવીરની ઉપાસિકા બની હતી.^૧

૧. ઉપા. ૩૯.

૧. અગ્નિયઅ (અગ્નિક) ઈંદ્રપુરના રાજા ઈંદ્રદત્ત(૯)નો ગુલામ.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૮૭, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૪૮, આવહ. પૃ. ૭૦૩.

૨. અગ્નિયઅ વસંતપુર(૩)નો બાળક જેને તાવસ(૪) જમ(૧)એ ઉછેર્યો હતો. તે અને જમદગ્નિ એક જ વ્યક્તિ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૧૮-૫૧૯.

અગ્નિલ (અગ્નિક) અઢ્યાસી ગહોમાંનો એક ગહ(ગ્રહ).^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, જમ્બૂ. ૧૭૦, સ્થા. ૯૦, સૂર્યમ. પૃ. ૨૯૫-૨૯૬, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સ્થામ. પૃ. ૭૯-૮૦.

અગ્નિલ્લ(અગ્નિક) આ અને અગ્નિલ એક જ છે.^૧

૧. સ્થા. ૯૦.

અગ્નિલ્લઅ (અગ્નિક) આ અને અગ્નિલ્લ એક જ છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થામ. પૃ. ૭૯.

૧. અગ્નિવેસ (અગ્નિવેશ્મન્ અથવા અગ્નિવેશ્ય અથવા અગ્નિવેશ) દરેક પખવાડિયાની ચૌદશ.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

૨. અગ્નિવેસ દિવસ અને રાતના ત્રીસ મુહુતોમાંનું એક મુહુત. આ અને અગ્નિવેસાયણ(૧) એક જ છે.

૧. જમ્બૂ ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૭, સમ. ૩૦.

૩. અગ્નિવેસ કતિયા નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય. ૫૦, સૂર્યમ. પૃ. ૧૫૧, જમ્બૂ. ૧૫૮.

૪. અગ્નિવેસ આ અને અગ્નિવેસાયણ એક જ છે.^૧

૧. વિશેષા. ૨૫૧૧.

અગ્નિવેસાયણ(અગ્નિવેશ્યાયન) તિથ્યર મહાવીરના પાંચમા ગણહર સુહમ્મ(૧)નું ગોત્રનામ. આ ગોત્ર અગ્નિવેસ(૪) અને અગ્નિવેસાયણ(૨)ના નામે પણ ઓળખાય છે.^૧

૧. નન્દિ. ગાથા ૨૩, નન્દિમ. પૃ. ૪૮, વિશેષા. ૨૫૧૧, કલ્પ. ૨૪૮, આવનિ. ૬૫૦.

૧. અગ્નિવેસાયણ (અગ્નિવેશ્યાયન) દિવસ અને રાતના ત્રીસ મુહુતોમાંનું એક મુહુત.^૧ આ અને અગ્નિવેસ(૨) એક જ છે.

૧. સમ. ૩૦.

૨. અગ્નિવેસાયણ આ અને અગ્નિવેસાયણ એક જ છે.^૧

૧. કલ્પ. ૨૪૮.

૩. અગ્નિવેસાયણ તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાના એક શ્રમણ. પછીથી તે ગોસાલના શિષ્ય બન્યા.^૧

૧. ભગ. ૫૩૮.

અગ્નિસપ્તમા (અગ્નિસપ્તમા) તિથ્યર વાસુપુજ્જે ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખી.^૧

૧. સમ. ૧૮૭.

અગ્નિસિહ (અગ્નિશિખ) દક્ષિણના અગ્નિકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર. તેના તાબામાં ચાર લોગપાલ છે. તે છે - તેઉ, તઉસિહ, તેઉકંત અને તેઉપ્પભ.^૧ તેને છ પટરાણી છે. તેમનાં નામો ધરણ(૧)ની રાણીઓનાં નામોને બરાબર મળતાં છે.^૨

૧. ભગ. ૧૬૮.

૨. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૫૦૮.

અગ્નિસીહ (અગ્નિસિહ) વર્તમાન ઓસપ્પિણીના સાતમા વાસુદેવ(૧) દત્ત(૨)

અને સાતમા બલદેવ(૨) નંદણ(૧)ના પિતા.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૨-૩, આવનિ. ૪૧૧. સ્થા. ૬૭૨.

૧. અગ્નિસેણ (અગ્નિસેન) જંબૂદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીના ત્રીજા તિથ્યંકર.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૩૧૬, ૫૩૬, ૫૫૪.

૨. અગ્નિસેણ એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીના બાવીસમા તિથ્યર.^૧ તે હરિવંસ(૧)ના હતા.^૨

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૩૩૩, ૫૪૫.

૨. તીર્થો. ૩૮૨.

તે મહાસેન નામે પણ જાણીતા છે.-

સમઅ. પૃ. ૧૫૮.

૧. અગ્નિજજાણ (અગ્નિઉદ્યાન) મિહિલાનું અગ્નિ ઉદ્યાન જ્યાં લગ્ન માટે મલ્લિ(૧)નો હાથ માગવા જિયસુત(૨) વગેરે રાજાઓના રાજદૂતોએ પોતપોતાના રાજા સાથે પડાવ નાખ્યો હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૭૫.

૨. અગ્નિજજાણ અદ્વિતિયગામનું અગ્નિ ઉદ્યાન જ્યાં શૂલપાણિ(૨) રહેતો હતો.^૧

૧. આવમ. પૃ. ૨૬૮.

અગ્નેષિય (અગ્નાયણીય) આ અને અગ્નાણીય એક જ છે.^૧

૧. સમ. ૧૪.

અગ્નેષીય (અગ્નાયણીય) આ અને અગ્નાણીય એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૬૦૦, નન્દિચૂ. પૃ. ૭૪-૭૫, નન્દિહ. પૃ. ૮૮. સમ. ૧૪૭.

અગ્નેય (આગ્નેય) વચ્છ(૪) ગોત્રની એક શાખા.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

અઘકંડ (અર્ધકાણ્ડ) મૂલ્યના ભવિષ્યકથનની વિદ્યા વિશેનો ગ્રન્થ.^૧

૧. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૦૦, મનિ. પૃ. ૫૧.

અયંકારિયભટ્ટા (અત્યહ્કારિભટ્ટા) આ અને અચ્યંકારિયભટ્ટા એક છે.^૧

૧. કલ્પચૂ. પૃ. ૮૮.

૧. અચલ ઉજ્જેણીના સમૃદ્ધ વેપારીનો પુત્ર. તેને મૂલદેવ(૧) સાથે ઝઘડો થયો હતો કારણ કે ઉજ્જેણીની પ્રસિદ્ધ ગણિકા દેવદત્તા(૩) મૂલદેવ(૧) તરફ પક્ષપાત કરતી હતી.^૧ જુઓ મૂલદેવ(૧).

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૧૮, દશચૂ. પૃ. ૧૦૫, ઉત્તરાને. પૃ. ૫૮-૬૫, ઉત્તરાક. પૃ. ૮૦,

ઉત્તરાશા. પૃ. ૨૧૮.

૨. અચલ તિત્થંકર મલ્લિ(૧) પોતાના એક પૂર્વભવમાં મહબ્બલ(૨) હતા, આ મહબ્બલ(૨)નો મિત્ર તે આ અચલ(૨). આ અચલ અને તેના મિત્ર મહબ્બલે તેમના બીજા મિત્રો સાથે એક જ સમયે સંસાર છોડી દીધો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૪.

૩. અચલ (અ) અંતગડદસાના બીજા વર્ગનું પાંચમું અધ્યયન^૧ તેમ જ (આ) પ્રથમ વર્ગનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૨

૧. અન્ત. ૩.

૨. અન્ત. ૧.

૪. અચલ બારવર્ષના રાજા વહ્ણિ(૧) અને તેની રાણી ધારિણી(૫)નો પુત્ર. તે સંસાર છોડી તિત્થયર અરિટ્ઠ્ઠોમિનો શિષ્ય બન્યો અને સેતુંજ પર્વત ઉપર મોકલે ગયો.^૧

૧. અન્ત. ૨-૩, અન્તઅ. પૂ. ૨.

૫. અચલ વિદેહ(૧) ક્ષેત્રના નવ બલદેવો(૨)માંનો એક બલદેવ. તે વીતસોગાના રાજા જિયસત્તુ(૩૫) અને તેની રાણી મણોહરીનો પુત્ર હતો.^૧ તેની પટરાણી ધારિણી(૧૨) હતી.^૨ તે સંસાર છોડી શ્રમણ બન્યો અને મરીને દેવ થયો.^૩

૧. આવચૂ. ૧, પૂ. ૧૭૭, આવમ.

૨. તીર્થો. ૫૮૮

પૂ. ૨૨૫.

૩. આવચૂ. ૧, પૂ. ૧૭૭.

૬. અચલ વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા વાસુદેવ(૧) તિવિદ્ધ(૧)નો ભાઈ અને નવ બલદેવો(૨)માંનો પ્રથમ બલદેવ. પોયણપુરના રાજા રિવુપડિસત્તુ યા પયાવર્ધ(૧) અને રાણી ભદ્રા(૨)નો તે પુત્ર હતો. તેની ઊંચાઈ એંસી ધનુષ હતી. તે પોતાના પૂર્વભવમાં વિસ્સણંદી હતો. તે ૮૫ લાખ વર્ષો જીવ્યો અને પછી મોક્ષ પામ્યો.^૧ તિલોયપણ્ણત્તિ^૨ અનુસાર તે બીજો બલદેવ હતો.

૧. સમ. ૧૫૮, સ્થા. ૬૭૨, આવભા. ૪૧,

પૂ. ૨૩૨, આવમ. પૂ. ૨૩૭, ૨૪૦, ૨૪૮,

વિશેષા. ૧૭૬૬, તીર્થો. ૫૭૭, ૫૮૦,

સમ. ૮૦, આવનિ. ૪૦૩-૪૧૪.

૬૦૨, ૬૦૬, ૬૧૬, આવચૂ. ૧,

૨. ૪. ૫૧૭.

૧. અચલા ણાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધના નવમા વર્ગનું સાતમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૭.

૨. અચલા સક્ક(૩)ની આઠ પટરાણીઓમાંની એક પટરાણી. તે પોતાના પૂર્વભવમાં સાગેયના ગૃહસ્થની પુત્રી હતી.^૧ જુઓ અમલા(૨).

અચ્ચંકારિય-ભદ્દા (અત્યહક્કારિ-ભદ્દા) ખિત્તિપત્તિક્કિય(૨)ના ધણ(૨) અને ભદ્દા (૩૪)ની પુત્રી. તે અત્યંત રૂપાળી હતી. તેનું મૂળ નામ ભદ્દા હતું. લોકો તેને

અચ્ચંકારિય-ભટ્ટા કહેતા કારણ કે તે અત્યંત અસહિષ્ણુ અને ઉદ્ધત હતી. તે એક પણ કઠોર શબ્દ સહન કરી શકતી નહિ. તેને જિયસત્તુ(૨૦)ના મંત્રી સુબુદ્ધિ(૭) સાથે પરણાવવામાં આવી. એકવાર સુબુદ્ધિ રાત્રે મોડો આવ્યો. તેણે ઘરનું બારણું ખોલવાનો ઈન્કાર કર્યો. સુબુદ્ધિએ તેને તેની ખરાબ વર્તણૂક માટે ઠપકો આપ્યો. આ તે સહન કરી ન શકી અને શીઘ્ર ઘર છોડી જતી રહી. રસ્તામાં કેટલાક ચોરોએ તેને પકડી અને પછી પોતાના સરદારને સોંપી દીધી. સરદારે તેને પોતાની સાથે લગ્ન કરી લેવા કહ્યું. તેણે સરદારની માગણીનો નિષેધ કર્યો. એટલે સરદારે તેને એક વૈદ્યને વેચી દીધી. વૈદ્યે પણ તેને પોતાની સાથે લગ્ન કરવા કહ્યું. તેણે વૈદ્યની માગણી પણ ન સ્વીકારી. પરિણામે તેને ઘણો ત્રાસ સહન કરવો પડ્યો. છેવટે તેના ભાઈએ તેને છોડાવી અને તેના પતિને સોંપી દીધી. ત્યાર પછી તેણે અભિમાન ન કરવાની અને બડાઈ ન હાંકવાની પ્રતિજ્ઞા કરી.^૧

૧. નિશીભા. ૩૧૯૪-૯૬, નિશીચૂ.૩. પૃ.૧૫૦-૫૧, કલ્પચૂ.૯૯, સૂત્રચૂ.પૃ.૧૦૫, દશાચૂ.પૃ.૬૨, ગચ્છાવા.પૃ.૩૧.

અચ્ચસણ(અત્યશન) દરેક પખવાડિયાની બારશ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય ૪૮.

અચ્ચાસણ (અત્યશન) આ અને અચ્ચસણ એક જ છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૪૮.

અચ્ચિ (અર્ચિસ) બંભલોઅમાં લોગંતિઅ સારસ્સય દેવોનું નિવાસસ્થાન^૧. આ દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય આઠ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૨

૧. ભગ.૨૪૩, જીવા.૯૯, ૨. સમ. ૮.

અચ્ચિમાલિ (અર્ચિમાલિનું) લોગંતિઅ આઈચ્ચ દેવોનું નિવાસસ્થાન.^૧ આ દેવો આઠ સાગરોપમ વર્ષ જીવે છે. આ સ્થાન બંભલોઅમાં આવેલું છે.^૨

૧. ભગ.૨૪૩. ૨. સમ. ૮.

૧. અચ્ચિમાલી (અર્ચિમાલિની) સૂર(૧)ની ચાર પટરાણીઓમાંની ત્રીજી.^૧

૧. સૂર્ય.૯૭, જાતા.૧૫૫, ભગ.૪૦૬., સ્થા.૨૭૩.

૨. અચ્ચિમાલી ચંદ(૧)ની ચાર પટરાણીઓમાંની ત્રીજી.^૧

૧. જાતા.૧૫૬, જમ્બૂ.૧૭૦, ભગ.૪૦૬, સૂર્ય.૧૦૬, સ્થા.૨૭૩.

૩. અચ્ચિમાલી જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્વતસ્કન્ધના સાતમા વર્ગનું તેમ જ આઠમા વર્ગનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. જાતા.૧૫૫-૫૬.

૪. અચ્ચિમાલી વેપારીની પુત્રી. મૃત્યુ પછી સૂર(૧)ની પટરાણી બને છે. આ અને અચ્ચિમાલી(૧) એક જ છે.^૧

૧. જાતા. ૧૫૫.

૫. અચ્ચિમાલી વેપારીની પુત્રી. મૃત્યુ પછી ચંદ્ર(૧)ની પટરાણી બને છે. આ અને અચ્ચિમાલી(૨) એક જ છે.^૧

૧. જાતા. ૧૫૬.

૬. અચ્ચિમાલી રઈકરગ પર્વતની દક્ષિણપૂર્વમાં આવેલા એક સ્થાનનું નામ. સક્ક(૩)ની રાણી સઈ(૧)નું તે પાટનગર છે.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૭.

અચ્ચિરાવત(અચ્ચિરાવર્ત) વેમાણિય દેવોનું વાસસ્થાન.^૧

૧. જીવા. ૯૯.

૧. અચ્ચુઅ (અચ્ચુત) બારમો કલ્પ(દિવલોક) છે.^૧ તેનો ઈન્દ્ર પણ અચ્ચુઅ(૨) નામે ઓળખાય છે.^૨ તેમાં એક સો પચાસ સ્વર્ગીય મહેલો છે.^૩ તેમની ઊંચાઈ નવ સો યોજન છે.^૪ ત્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય બાવીસ સાગરોપમ વર્ષ છે. તેમનું જઘન્ય આયુષ્ય એકવીસ સાગરોપમ વર્ષ છે.^૫ ઈન્દ્ર અચ્ચુઅના હુકમ તળે દસ હજાર સામાનિક દેવો, તેત્રીસ ત્રાયશ્ચિંશક દેવો, ચાર લોકપાલો, ત્રણ પરિષદ્, સાત અનીક, સાત અનીકાધિપતિ અને ચાલીસ હજાર આત્મરક્ષક દેવો છે.^૬

૧. પ્રજ્ઞા. ૫૧, ભગ. ૭૦૩, આચા. ૨.

૧૭૮, ઉત્તરા. ૩૬. ૨૧૦, અનુ. ૧૩૯.

૨. પ્રજ્ઞા. ૫૩, સ્થા. ૯૪, ૭૬૯, આવચૂ. ૧.

પૃ. ૧૪૬.

૩. સમ. ૧૦૧.

૪. એજન. ૧૧૨, સ્થા. ૫૯૫.

૫. સમ. ૧૨૧-૧૨૨, ઉત્તરા.

૩૬. ૨૩૨, ભગ. ૪૦૪, સમ. ૨૨.

૬. જમ્બુ. ૧૨૧.

૨. અચ્ચુઅ અચ્ચુઅ(૧)નો ઈન્દ્ર.^૧ જુઓ અચ્ચુઅ(૧) પણ.

૧. પ્રજ્ઞા. ૫૩.

અચ્ચુઅકપ્પ (અચ્ચુતકલ્પ) આ અને અચ્ચુઅ(૧) એક જ છે.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૭૮.

અચ્ચુઆ (અચ્ચુતા) એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૯.

અચ્ચુત (અચ્ચુત) જુઓ અચ્ચુઅ(૧).^૧

૧. સમ. ૨૧. ૨૨.

અચ્યુતવર્ડિસંગ (અચ્યુતાવતંસક) અચ્યુઅ(૧)માં આવેલું, પભાસ(૪) સમાન એક સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ. ૨૨.

અચ્યુત્તરવર્ડિસંગ(અચ્યુત્તરાવતંસક) એક સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. જીવા.૯૯, જીવામ. પૃ. ૧૩૮.

અચ્યુય (અચ્યુત) જુઓ અચ્યુઅ (૧)^૧ અને (૨)^૨.

૧. ભગ. ૪૦૪.

૨. આવહ.પૃ.૧૨૪, આવચૂ.૧.પૃ.૧૪૬

અચ્યુયકપ્પ (અચ્યુતકલ્પ) આ અને અચ્યુઅ(૧) એક જ છે.^૧

૧. તીર્થો. ૨૩૦.

અચ્યુયવર્ડિસય(અચ્યુતાવતંસક) જુઓ અચ્યુતવર્ડિસંગ.^૧

૧. સમ. ૨૨.

૧. અચ્છ મન્દર(૩) પર્વતનાં સોળ નામોમાંનું એક નામ.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૯., સમ. ૧૬, સૂર્ય. ૨૬, સૂર્યમ.પૃ. ૭૮, ભગ. ૫૫૪.

૨. અચ્છ તિત્થયર મહાવીરના સમયના સોળ જનપદોમાંનું એક જનપદ.^૧ તેની એકતા બુલંદશહરની આસપાસના પ્રદેશ સાથે સ્થાપવામાં આવે છે અને કેટલાક કાનપુરની દક્ષિણપશ્ચિમે અને કોશામ્બીની ઉત્તરપશ્ચિમે ગંગા અને યમુના નદીઓ વચ્ચે આવેલા પ્રદેશ સાથે તેની એકતા સ્થાપે છે.^૨ જુઓ અચ્છા અને અત્થ પણ.

૧. ભગ. ૫૫૪.

૨. જુઓ શ્રભમ.પૃ.૩૫૩,૩૮૭,એપિગ્રાફિઆ ઇન્ડિકા. ભા.૧. પૃ.૩૭૯(૧૮૯૨).

અચ્છંદ (અચ્છન્દ) આ અને અચ્છંદગ એક જ છે.^૧

૧. વિશેષા. ૧૯૧૯, આવનિ. ૪૬૬.

અચ્છંદઅ (અચ્છન્દક) આ અને અચ્છંદગ એક જ છે.^૧

૧. વિશેષા. ૧૯૧૫.

અચ્છંદગ (અચ્છન્દક) તિત્થયર મહાવીરનાં યશઃકીર્તિની ઈર્ષા કરનારો, મોરાગ સન્નિવેશનો એક જયોતિષી. એક વાર હાથમાં તણખલું લઈ તે મહાવીર આગળ આવ્યો અને ભવિષ્ય ભાખવાની મહાવીરની શક્તિને પડકારવાના ઈરાદે તેણે મહાવીરને વિચિત્ર પ્રશ્ન પૂછ્યો: ‘શું હું આ તણખલું તોડી શકીશ કે નહિ?’ મહાવીર ધ્યાનસ્થ હોવાથી, પહેલેથી જ મહાવીરના શરીરમાં પ્રવેશી રહેલા વ્યન્તર સિદ્ધત્થે (૮) જવાબ આપ્યો : ‘ના, તું નહિ તોડી શકે.’ અવધિજ્ઞાનની શક્તિ ધરાવતા સકકે(૩) આ જાણ્યું, તેણે ઝટ પોતાનું વજ્ર છોડ્યું જેનાથી અચ્છંદગની

બધી જ આંગળીઓ કપાઈ ગઈ. તેથી અચ્છંદગ તણખલું તોડી શક્યો નહિ અર્થાત્ મહાવીરની ભવિષ્ય જાણવાની શક્તિની વાતને ખોટી પાડી શક્યો નહિ.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૨૭૫-૭૬, આવનિ.૪૬૫-૬૬, કલ્પવિ.પૃ.૧૬૨, આવહ.પૃ. ૧૮૩-૧૮૪, આવમ.પૃ.૨૭૦.

અચ્છરા (અપ્સરા) સક્ક(૩)ની આઠ પટરાણીઓમાંની એક.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬, સ્થા.૬૧૨.

અચ્છા અચ્છ(૨)થી ભિન્ન ન જાણતો એક આરિય(આર્ય) દેશ.^૧ સોળ દેશોમાંના એક દેશ તરીકે અચ્છનો ઉલ્લેખ કરનાર વિયાહપણ્ણત્તિના પ્રકાશમાં^૨ તો અચ્છની રાજધાની વરણા હોવી જોઈએ અને નહિ કે શીલાંકાર્ય^૩ અને મલયગિરિ^૪ ઉલ્લેખે છે તે મુજબ વરણાની રાજધાની અચ્છા.

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭. ૨. ભગ. ૫૫૪. ૩. સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩. ૪. પ્રજ્ઞામ.પૃ.૫૮.

અચ્છિદ્ધ(અચ્છિદ્ર) તિત્થયર પાસ(૧)ની પરંપરાનો શ્રમણ જે પાછળથી ગોસાલનો શિષ્ય બને છે.^૧

૧. ભગ. ૫૩૮.

અચ્છુત્તા (અસ્પૃષ્ઠા) એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૮.

અજિઅ (અજિત) આ અને અજિય એક જ છે.^૧

૧. આવનિ.૧૦૮૭, વિશેષા. ૧૭૫૮.

૧. અજિઆ (અજિતા) એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૮.

૨. અજિઆ ભરહ(૨)માં થયેલ ચોથા તિત્થયર અભિણંદણની પ્રમુખ શિષ્યા.

૧. સમ.૧૫૭, તીર્થો. ૪૫૭.

અજિય(અજિત) ભરહ(૨)ના વર્તમાન અવસર્પિણી કાલચક્રના બીજા તિત્થંકર.^૧ અઓજ્જા(૨)ના રાજા જિયસત્તુ(૧૮) તેમના પિતા હતા. રાણી વિજ્યા(૫) તેમના માતા હતા.^૨ તેમની ઊંચાઈ ચાર સો પચાસ ધનુષ હતી.^૩ તેમનો વર્ણ તમ્મ સુવર્ણ જેવો હતો.^૪ ઈકોતેર લાખ પૂર્વો જેટલો કાળ ગૃહસ્થજીવન ભોગવ્યા પછી તેમણે એક હજાર પુરુષો સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો.^૫ તે પ્રસંગે તેમણે સુપ્પભા(૨) પાલખીનો ઉપયોગ કર્યો. તેમણે સૌપ્રથમ ભિક્ષા બંભદત્ત(૨) પાસેથી ગ્રહણ કરી.^૬ બાર વર્ષ પછી તેમને કેવલજ્ઞાન થયું.^૭ તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ સમપર્ણ હતું.^૮ તેમને શ્રમણોના નેવું ગણો હતા અને તેમની આજ્ઞામાં નેવું ગણધરો હતા.^૯ તેમનું સંપૂર્ણ

આયુષ્ય બોંતેર લાખ પૂર્વો હતું (૧૮ કુમાર તરીકે, ૫૩ રાજા તરીકે અને ૧ કેવલી તરીકે), આયુ પૂર્ણ થતાં તે મોક્ષ પામ્યા.^{૧૦} અજિયના સમયમાં તેજસ્કાય જીવોની તેમજ મનુષ્યોની ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યા હતી.^{૧૧} તેમની સૌપ્રથમ શિષ્યા ૬૦૦૭ હતી અને સૌપ્રથમ શિષ્ય સીહસેણ(૬) હતો.^{૧૨} તેમને એક લાખ સાધુઓ હતા અને ત્રણ લાખ ત્રીસ હજાર સાધ્વીઓ હતી.^{૧૩} અજિય પોતાના પૂર્વભવમાં વિમલ(૪) હતા.^{૧૪}

૧. આવ. પૃ. ૪, નન્દિ. ગાથા ૧૮, તીર્થો. ૨.

૨. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૨૩, ૩૮૫, ૩૮૭, તીર્થો. ૪૬૪.

૩. સમ. ૧૦૭, આવનિ. ૩૭૮, તીર્થો. ૩૬૧.

૪. આવનિ. ૩૭૬, તીર્થો. ૩૩૬.

૫. સમ. ૭૧, વિશેષાકો. પૃ. ૭૮૫, આવનિ. ૨૨૪, તીર્થો. ૩૯૧.

૬. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૨૭.

૭. આવમ. પૃ. ૨૦૫-૨૦૭.

૮. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૦૫.

૯. સમ. ૯૦, તીર્થો. ૪૪૩, આવનિ. ૨૬૬ મુજબ સંખ્યા ૯૫ છે.

૧૦. આવનિ. ૨૭૨. ૨૭૮, ૩૦૩.

૧૧. વિશેષાકો. પૃ. ૨૧૩, આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૯, ૪૮૭.

૧૨. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૪૩, ૪૫૭.

૧૩. આવનિ. ૨૫૬, ૨૬૦.

૧૪. સમ. ૧૫૭.

અજિયસામિ (અજિતસ્વામિનું) આ અને અજિય એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૯, ૪૮૭.

૧. અજિયસેણ(અજિતસેન) સાવત્થી ગયેલા એક ગુરુ જેમના શિષ્ય ખુડ્ડગકુમાર હતા.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૮૩, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૯૧, આવહ. પૃ. ૭૦૧.

૨. અજિયસેણ કોસંબીના રાજા. ધારિણી(૧૩) તેમની રાણી હતી. તેમને પોતાનો પુત્ર ન હતો, તેથી તેમણે ધારિણી(૨૬)નો પુત્ર દત્તક લીધો હતો. કથા આ પ્રમાણે છે. ઉજ્જેણીના રાજા પજ્જોતને બે દીકરા હતા - પાલઅ(૨) અને ગોપાલઅ. પાલઅને પણ બે પુત્રો હતા - અવંતિવદ્ધણ અને રજ્જવદ્ધણ. રજ્જવદ્ધણની પત્નીનું નામ હતું ધારિણી(૨૬) અને તેમનો પુત્ર હતો અવંતિસેણ. રાજા અવંતિવદ્ધણ પોતાના નાના ભાઈ રજ્જવદ્ધણની પત્ની ધારિણીના મોહક રૂપથી મોહિત થયો અને તેણે ધારિણીને વશ કરવા રજ્જવદ્ધણને મારી નાખ્યો. પોતાના શીલની રક્ષા કરવા ધારિણી ભાગીને કોસંબી ગઈ અને સાધ્વી બની ગઈ. તે વખતે તે ગર્ભવતી હતી એ હકીકત કોઈની આગળ પ્રગટ કરવામાં આવી ન હતી. વખત જતાં તેણે પુત્રને જન્મ આપી નિર્જન સ્થાનમાં ત્યજી દીધો. જેને પુત્ર ન હતો તે રાજા અજિયસેણે બાળકને ત્યાં રહેલું જોયું, તેને ઉપાડી લીધું અને તે તેને પોતાના મહેલે લઈ ગયા. તેણે તેને પોતાના પુત્ર તરીકે દત્તક લઈ લીધું. તેનું નામ મણિપ્પભ(૧)

રાખવામાં આવ્યું. વખત જતાં મણિપ્પભ કોસંબીના રાજા થયા અને અવંતિસેણ ઉજ્જેણીના રાજા થયા. રાજા બન્યા પછી કેટલોક કાળ વીત્યે અવંતિસેણે મણિપ્પભ ઉપર લશ્કરી આક્રમણ કર્યું, અને બન્ને વચ્ચે યુદ્ધ થયું. તે વખતે તે બન્નેની માતા સાધ્વી ધારિણીએ તેમની આગળ સત્ય પ્રગટ કર્યું કે તે બન્ને સગા ભાઈઓ છે. પરિણામે તે બન્નેએ યુદ્ધ બંધ કરી સુલેહ કરી લીધી.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮-૮૦, આવહ. પૃ. ૬૮૮.

૩. અજિયસેણ વસંતપુર(૩)નો રાજા. ગુણચન્દ્ર અને બાલચન્દ્ર તેના સેવકો હતા. એકવાર રાતે રાજા સાથે બહાર ગયા હતા ત્યારે રસ્તામાં તેમની તલવારો ખોવાઈ ગઈ. તેમણે પૂરેપૂરી શોધ કરી પરંતુ તલવારોનો પત્તો લાગ્યો નહિ. આ પરિસ્થિતિમાં, ગુણચન્દ્રે તલવાર ઉપરના પોતાના માલિકીહક્ક ત્યજી દેવાની પ્રતિજ્ઞા કરી. બાલચન્દ્રે તો પ્રશ્ન યા સમસ્યા એમની એમ રહેવા દીધી. થોડાક દિવસો પછી તલવારો પાછી મળી અને રાજા સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવી. રાજાએ બન્ને સેવકોને બોલાવ્યા અને તેમને પોતપોતાની તલવાર પાછી લઈ લેવા જણાવ્યું. બાલચન્દ્રે તો પોતાની તલવાર લઈ લીધી જ્યારે ગુણચન્દ્રે તેને પાછી સ્વીકારવા પોતાની અશક્તિ જાહેર કરી. તેણે રાજાને કહ્યું, “તલવારના ઉપયોગના પરિણામે જન્મતા પાપથી છૂટકારો મેળવવા માટે મેં તેને પાછી પ્રાપ્ત કરવાના મારા હક્કને ત્યજી દીધા છે. આ તલવારની માલિકી હવે મારી નથી.” આ સાંભળી રાજા પ્રસન્ન થયા.^૧

૧. પ્રજ્ઞામ. પૃ. ૪૪૧, પ્રજ્ઞાહ. પૃ. ૧૨૭.

૪. અંજિયસેણ જંબૂદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં થયેલા ચોવીસ તિથંકરોમાંના નવમા તિથંકર.^૧ અજિયસેણના બદલે સયાઉ(૩)નો પણ ઉલ્લેખ છે.^૨

૧. સમ. ૧૫૮

૨. તીર્થો. ૩૨૨, સમઅ. પૃ. ૧૫૮.

૫. અજિયસેણ જંબૂદીવના ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં અતીત ઓસપ્પિણીમાં થયેલા ત્રીજા કુલગર.^૧ અમિતસેણ તેમનું બીજું નામ જણાય છે.^૨ સ્પષ્ટતા માટે કુલગર જુઓ.

૧. સમ. ૧૫૭.

૨. સ્થા. ૭૬૭.

અજિયા(અજિતા) જુઓ અજિઆ(૨).^૧

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૫૭.

અજ્જ (આર્ય) શ્રમણશાખાઓનાં અને ગુરુઓ-આચાર્યોનાં નામની પહેલાં જોડવામાં આવતો વિશેષણરૂપ શબ્દ. આવાં કેટલાંક નામો નીચે જણાવેલાં છે

અજજઈસિવાલિયા (આર્યધિપાલિતા) અજજઈસિવાલિયથી નીકળેલી શ્રમણશાખા.^૧ આ શાખા અને ઈસિવાલિયા એક જ છે.^૨

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૧.

૨. કલ્પ(થેરાવલી)૭.

અજજકુબેરી (આર્યકુબેરી) કુબેર(૧)થી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા.^૧ આ અને કુબેરી એક જ છે.

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૬૨.

૨. કલ્પ(થેરાવલી)૭.

અજજજયંતી (આર્યજયન્તી) રહથી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૪.

અજજણાંદિલખમણ (આર્યનન્દિલક્ષ્મણ) આ અને જાંદિલ એક જ છે.^૧

૧. નન્દિ. ગાથા ૨૯.

અજજણાઈલા (આર્યનાગિલા) અજજણાઈલથી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા. આ શાખા કેવળ જાઈલા નામથી પણ ઓળખાય છે.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૫.

અજજણાઈલી (આર્યનાગિલી) વઈરસેણ(૩) આચાર્યથી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા. આ શાખા કેવળ જાઈલી નામથી પણ ઓળખાય છે.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૩.

અજજતાવસી (આર્યતાપસી) તાવસી(૩)થી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા. આ શાખા અને તાવસી(૨) એક જ છે.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૫.

અજજપઉમા (આર્યપદ્મા) પઉમ(૨)થી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા. આ શાખા કેવળ પઉમા(૭) નામે પણ ઓળખાય છે.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૬૪.

અજજમ (આર્યમન્) ઉત્તરાફગ્ગુણી નક્ષત્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧.

અજજવજ્ઞિ (આર્યવજ્ઞિન્) એક શ્રમણ. વીરનિર્વાણ સંવત ૧૩૫૦માં તેમના મરણ પછી ઠાણનો ઉચ્છેદ થશે.^૧ જુઓ વઈર(૨) અને અજજવયરી પણ.

૧. તીર્થો. ૮૧૫.

અજજવયરી (આર્યવજ્ઞી) વઈરી નામની શ્રમણ શાખા અને આ શ્રમણશાખા એક જ છે.^૧ જુઓ અજજવજ્ઞિ.

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૩.

અજજા (આર્ચા) સૌમ્ય રૂપવાળી દુગ્ગાનું બીજું નામ.^૧

૧. અનુ.૨૦, અનુહ. પૃ.૨૬.

અજિજયા (અજિતા) આ અને અજિઆ(૨) એક જ છે.^૧

૧. તીર્થો. ૪૫૭.

૧. અજજુણ(અર્જુન) રાયગિહનો માળી. તે અજજુણઅ, અજજુણઅમાલાગાર અને અજજુણમાલાાર નામે પણ જાણીતો હતો. બંધુમતી(૨)^૧ તેની પત્ની હતી. તે મુગ્ગરપાણિ નામના યક્ષની મૂર્તિની પૂજા કરતો હતો. એક દિવસ જ્યારે તે પૂજા કરવામાં લાગેલો હતો ત્યારે પરસ્પરના મિત્રો એવા છ પુરુષોની ટોળકીએ તેની રૂપવતી પત્નીને પકડી લીધી. તેમણે અજજુણને દોરડા વડે બાંધીને પછી તેની પત્ની ઉપર બળાત્કાર કર્યો. અજજુણ અસહાય બનીને તે ગંદુ દશ્ય જોતો રહ્યો. તે તે ઘટના ઉપર વિચાર કરવા લાગ્યો અને તેને લાગ્યું કે આ પ્રદેશમાં ખરેખર યક્ષ જેવું કંઈ છે જ નહિ; જો ખરેખર યક્ષ હોત તો આ ઘટના બની જ ન હોત. અજજુણનો ભાવ જાણીને યક્ષ તેના શરીરમાં પ્રવેશ્યો અને એકાએક દોરડાના ટુકડેટુકડા થઈ ગયા. તેણે મૂર્તિના હાથમાંથી મુદ્ગર લઈને બંધુમતી સહિત સાતે જણને મારી નાખ્યા. હવે તો દરરોજ એક સ્ત્રી સહિત સાત જણને મારી નાખવાની તેને આદત પડી ગઈ. લોકોએ તે માર્ગેથી પસાર થવાનું બંધ કરી દીધું. એક વાર મહાવીર રાયગિહ નગરની બહાર આવી ચડ્યા. મહાવીરના દર્શન કરવા જનારને અજજુણે રોકેલા રસ્તેથી જ જવું પડે તેમ હતું. ચારે તરફથી તે રસ્તે ન જવાની વિનંતીઓ અને પ્રતિબંધોને ગણકાર્યા વિના મહાવીરના ચુસ્ત ભક્ત સુદંસણ(૮) તો મહાવીરના દર્શન કરવા નીકળી પડ્યા. અજજુણે સુદંસણને મારવા માટે મુદ્ગર ઉગામ્યું તો ખરું પણ તે અદ્ધર જ રહ્યું, નીચે આવી શક્યું નહિ. આક્રમણ નિષ્ફળ થયું કેમ કે યક્ષે અજજુણનું શરીર છોડી દીધું હતું. સુદંસણથી અત્યંત પ્રભાવિત થયેલો અજજુણ પણ સુદંસણની સાથે મહાવીર પાસે ગયો, મહાવીરનો ઉપદેશ સાંભળી તેણે સંસાર છોડ્યો અને છેવટે મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યો.^૨

૧. ઉત્તરાધ્યયનનિયુક્તિમાં ખંદસિરી(૨) નામ છે. જુઓ ઉત્તરાશા. પૃ.૧૧૨.

૨. અન્ત.૧૩, ઉત્તરાશા. પૃ.૧૧૨-૧૩, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૭૦, મર. ૪૮૪.

૨. અજજુણ હચ્ચિણાઉરના પંડુરાયનો પુત્ર.^૧ તે કણ્ઠ(૧)ની બહેન રત્તસુભદાને પરણ્યો હતો. અભિમન્યુ તેમનો પુત્ર હતો.^૨ પંડવ પણ જુઓ.

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭, નિશીચૂ.પૃ.૮૩.

૨. પ્રશ્નઅ. પૃ. ૮૯.

૩. અજજુણ સુધોસ(૫) નગરનો રાજા. તત્તવતી તેની રાણી હતી. ભદ્રણંદી(૪)

તેમનો પુત્ર હતો.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૪. અજજુણ રૂપસૌન્દર્યના રાગને કારણે જીવ ગુમાવનાર ચોર.

૧. આચાર્ય.પૃ.૧૦૬, આચાર્ય.પૃ.૧૫૪, વ્યવભા. ૬.૨૧૩.

૫. અજજુણ તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાનો શ્રમણ જે પાછળથી ગોસાલનો શિષ્ય બન્યો. તેનું પૂરું નામ છે અજજુણ ગોમાયુપુત્ર.^૧

૧. ભગ.૫૩૯.

૬. અજજુણ છઠું મૃત શરીર જેમાં ગોસાલના આત્માએ પ્રવેશ કર્યો હતો તે આ અજજુણનું હતું. આ અજજુણનું પૂરું નામ અજજુણ ગોયમપુત્ર હતું.^૧

૧. ભગ. ૫૫૦.

અજજુણઅ(અર્જુનક) આ અને અજજુણ(૧) એક જ છે.^૧

૧. ઉત્તરાચ. પૃ. ૭૦, અન્ત.૧૩.

અજજુણઅમાલાગાર (અર્જુનકમાલાકાર) આ અને અજજુણ(૧) એક જ છે.^૧

૧. અન્ત.૧૩.

અજજુણગ (અર્જુનક) જુઓ અજજુણ(૧).^૧

૧. ઉત્તરાચ.પૃ.૧૧૨.

અજજુણગ ગોયમપુત્ર (અર્જુનક ગૌતમપુત્ર) આ અને અજજુણ(૬) એક છે.^૧

૧. ભગ. ૫૫૦.

અજજુણ ગોમાયુપુત્ર (અર્જુન ગોમાયુપુત્ર) અજજુણ(૫)નું પૂરું નામ.^૧

૧. ભગ. ૫૩૯.

અજજુણ ગોયમપુત્ર (અર્જુન ગૌતમપુત્ર) અજજુણ(૬)નું પુરું નામ.^૧

૧. ભગ. ૫૫૦.

અજજુણમાલાગાર (અર્જુનમાલાકાર) આ અને અજજુણ(૧) એક જ છે.^૧

૧. અન્ત.૧૩.

અજજુણય (અર્જુનક) આ અને અજજુણ(૪) એક જ છે.^૧

૧. આચાર્ય.પૃ.૧૦૬.

અજજુણયચોર (અર્જુનકચોર) આ અને અજજુણ(૪) એક જ છે.^૧

૧. આચાર્ય. પૃ.૧૦૬.

અજજુણ (અર્જુન) આ અને અજજુણ(૫) એક જ છે.^૧

૧. ભગ.૫૩૯.

અજજુણગોમાયુપુત્ર (અર્જુનગોમાયુપુત્ર) આ અને અજજુણ(૫) એક જ છે.^૧

૧. ભગ. ૫૩૯.

અજજુણરાયા (અર્જુનરાજા) આ અને અજજુણ(૩) એક જ છે.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

અજ્ઞલ એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ.^૧ જલ્લ નામે પણ તેનો ઉલ્લેખ છે.^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૨. પ્રશ્ન. ૪.

અટ્ટણ ઉજ્જેણીનો મલ્લ. સોપારગના રાજા સીહગિરિ(૨) દર વર્ષે મલ્લકુસ્તીની સ્પર્ધા યોજતા હતા. જીતનારને વિજયધ્વજ સાથે મોટો ધનરાશિ મળતો. અટ્ટણ દર વર્ષે સ્પર્ધામાં ભાગ લેતો અને દર વર્ષે જીતતો અને ઈનામ મેળવતો. આને સીહગિરિએ પોતાનો માનભંગ ગણ્યો. તેને અપમાન લાગ્યું. દરેક વર્ષે પોતાના રાજ્યની બહારની વ્યક્તિ જીતીને ઈનામ લઈ જાય તે તેને ગમ્યું નહિ. અટ્ટણના હરીફ તરીકે તેણે પોતાનો મલ્લ તૈયાર કર્યો. પછીના વર્ષે જ્યારે સ્પર્ધા થઈ ત્યારે અટ્ટણ હાર્યો. તેનો બદલો લેવા, સીહગિરિ રાજાના મલ્લને હરાવવા માટે અટ્ટણે બીજા મલ્લને તૈયાર કરવાની યોજના બનાવી. સોપારગથી સુરટ્ટ જતાં ભરુયચ્છ પાસે એક હાથે હળ ચલાવતા અને બીજા હાથે કપાસ વીણતા ફલિહમલ્લ નામના ખેડૂતને તેણે જોયો. તેનાથી તે ખૂબ પ્રભાવિત થયો. તે તેને ઉજ્જેણી લઈ ગયો. ત્યાં તેણે તેને મલ્લકુસ્તીની કળા શીખવી તાલીમ આપી. પછીના વર્ષે અટ્ટણના શિષ્ય બનેલા નવા મલ્લે રાજા સીહગિરિના મલ્લને હરાવ્યો.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૭૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૨, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૦૯, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૮૨, આવહ. પૃ. ૬૬૫.

અટ્ટણમલ્લ આ અને અટ્ટણ એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨, પૃ. ૧૫૨.

અટ્ટવિહા-ગણિસંપયા (અષ્ટવિધા-ગણિસંપદા) આચારદસાનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

અટ્ટાવઘ (અષ્ટાપદ) જુઓ અટ્ટાવય.^૧

૧. આવનિ. ૩૩૮, જમ્બૂ. ૭૦.

અટ્ટાવય(અષ્ટાપદ) એક પવિત્ર પર્વત જ્યાં તિથ્યર ઉસહ(૧) ગયા હતા^૧ અને મોક્ષ પામ્યા હતા.^૨ ભરહે(૧) ત્યાં મંદિર નિર્માણ કર્યું હતું^૩ અને તે પણ ત્યાં મોક્ષ પામ્યા હતા.^૪ ઉસહ, તેમના ગણધરો અને બીજા શ્રમણોનાં મૃત શરીરોના અંતિમ સંસ્કાર માટેની વ્યવસ્થા સક્રે(૩) કરી હતી અને તેણે ત્યાં ત્રણ સ્તૂપો ઊભા કર્યા

હતા.^૫ ગોયમ(૧) ઈંદભૂઈ મંદિરને વંદન કરવા ત્યાં ગયા હતા.^૬ તે દર્શનશુદ્ધિ પામવામાં સહાય કરે છે.^૭ કેલાશ પર્વત સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૮

૧. આવનિ.૩૩૮, ૪૩૪, આવયૂ. ૧.

પૃ. ૨૦૮, સૂત્રનિ.૩૮, બૃહા.

૪૭૭૮-૮૬, વિશેષા. ૧૭૧૮.

૨. કલ્પ. ૨૨૭, જમ્બૂ. ૩૩, આવનિ.

૩૦૭, ૪૩૫, આવયૂ. ૧.

પૃ. ૨૨૩, ૨૨૮, તીર્થો. ૫૫૧,

વિશેષા. ૧૭૦૨, ૧૭૮૮-૮૯.

૩. આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૨૩, ઉત્તરાક. પૃ. ૩૧૬.

૪. જમ્બૂ. ૭૦.

૫. કલ્પવિ. પૃ. ૨૪૪.

૬. ભગવ. પૃ. ૬૪૭, ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૨૫

૭. આચાનિ. પૃ. ૩૧૨, ૪૧૮.

૮. જિઓડિ. પૃ. ૮૩.

અક્રિયગામ (અસ્થિકગ્રામ) આ અને અક્રિયગામ એક જ છે.^૧

૧. આવનિ. ૪૬૪.

અક્રિયગામ (અસ્થિકગ્રામ) જ્યાં યક્ષ સૂલપાણિ(૨)ના ચૈત્યમાં તિથ્યર મહાવીરે પ્રથમ વર્ષાવાસ કર્યો હતો તે સ્થળ.^૧ ઈંદસમ્મ આ યક્ષનો ભક્ત હતો.^૨ મૂળે આ સ્થળ વદ્ધમાણ(૨) નામે પ્રસિદ્ધ હતું પરંતુ પછીથી સૂલપાણિ યક્ષે મારી નાખેલા ત્યાંના રહેવાસી માણસોના હાડકાંના ઢગલાઓ ઉપરથી તેનું નામ અક્રિયગામ પડી ગયું.^૩ ચૈત્ય નિર્માણ કરી યક્ષને પ્રસન્ન કરવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો. પોતાની સમતા અને શાન્ત સહિષ્ણુતા દ્વારા મહાવીરે યક્ષે કરેલા સઘળા ઉપદ્રવોને શમાવી નિષ્ફળ બનાવી દીધા અને પછી તેમને દસ મહાન શુભસૂચક સ્વપ્નો આવ્યાં.^૪ આ સ્થળ વેગવઈ નદીના કિનારે આવેલું હતું.^૫ રાજા જિયસત્તુ(૩)એ મહાવીર અને ગોસાલને લોહગ્ગલ(૨)માં કેદમાં રાખેલા, તે કેદમાંથી તેમને મુક્ત કરાવવામાં સહાય કરનાર ઉપ્પલ(૨) અક્રિયગામનો હતો.^૬ અક્રિયગામ મોરાગથી બહુ થોડા અંતરે આવેલું જણાય છે.^૭ પાલિ ગ્રન્થોમાં ઉલ્લેખાયેલું હતિયગામ અને આ અક્રિયગામ એક જ લાગે છે. બિહારમાં આવેલા વર્તમાન હથુવાની આઠ માઈલ પશ્ચિમે જે શિવપુર કોઠી છે તેની પાસે આવેલ સ્થળ હાથીખાલ સાથે અક્રિયગામની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૮

૧. ભગ. ૫૪૧, કલ્પ. ૧૨૨, આવનિ.

૪૬૪, આવમ. ૨૬૮, ૨૮૪, સ્થાઅ.

પૃ. ૫૦૧.

૨. આવનિ. ૨૬૪, આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૭૨,

વિશેષા. ૧૮૧૪.

૩. આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૭૨, વિશેષા. ૧૮૧૪,

કલ્પવિ. પૃ. ૧૬૦, કલ્પશા. પૃ. ૧૩૮,

આવહ. પૃ. ૧૮૮, આવમ. પૃ. ૨૬૮.

૪. સ્થાઅ. પૃ. ૫૦૧, સમઅ. પૃ. ૧૮,

કલ્પવિ. પૃ. ૧૬૦.

૫. આવનિ. ૪૬૪.

૬. આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૮૪, કલ્પધ. પૃ. ૧૦૭.

૭. કલ્પવિ. પૃ. ૧૬૦.

૮. સંનિ. પ્રસ્તાવના, પૃ. ૭.

અક્રિયગામ (અસ્થિકગ્રામ) આ અને અક્રિયગામ એક જ છે.^૧

૧. આવયૂ. ૧.૫.૨૮૪, વિશેષા. ૧૮૧૪.

અક્રિસેણ (અસ્થિસેન) વચ્છ(૪) ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક શાખા.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

અડંબ (અદમ્બ) તિત્થયર ઉસહ(૧) જ્યાં ગયા હતા તે દેશ.^૧

૧. આવનિ.૩૩૬, વિશેષા. ૧૭૧૬.

અડંબર (અડમ્બર) આ અને આડંબર એક જ છે.^૧

૧. આવયૂ. ૨. ૫. ૨૨૭.

અડોલિયા (અડોલિકા) ઉજજેણીના રાજા ગદભ(૧)ની બહેન અને જવ(૧)ની દીકરી. તેના અજોડ રૂપલાવણ્યથી આકર્ષાઈને ગદભ તેની સાથે કામચેષ્ટાઓ કરતો હતો.^૧

૧. બૃભા. ૧૧૫૫, બૃક્ષે. ૩૫૯-૩૬૦.

૧. અણંગ(અનંગ) આણંદપુરના રાજા જિંતારિ(૧) અને તેની રાણી વીસત્થાનો પુત્ર. બાળપણમાં તે નેત્રકંટકથી પીડાતો હતો. તેની પીડા શમાવવા તેની માતા તેને પોતાના ખુલ્લા સાથળો વચ્ચે હળવેકથી દબાવતી. આ ક્રિયામાં તેમનાં જનનાંગો એકબીજાને સ્પર્શતાં અને સંયોગ પામતાં, અણંગને આમાંથી આનંદ મળતો અને છાનો રહેતો. આ વૃત્તિ વધતી ગઈ, તે એટલી હદે વધી ગઈ કે જિતારિના મૃત્યુ પછી તે બન્ને અર્થાત્ દીકરો અને માતા પતિ-પત્ની તરીકે જીવ્યા. આ તીવ્ર કામેચ્છાનું ઉદાહરણ છે.^૧

૧. બૃભા. ૫૨૧૮-૫૨૨૦, નિશીયૂ. ૩. ૫. ૨૬૮, ગચ્છાવા. ૫. ૨૬.

૨. અણંગ આ અને અણંગપવિક્ક એક જ છે.^૧

૧. અનુ. ૩-૪, આવયૂ. ૧.૫.૮, વિશેષા. ૫૩૦.

૩. અણંગસેણ (અનંગસેન) ચંપાનો સોની કે જે કુમારણંદી તરીકે પણ ઓળખાતો હતો. તે રૂપાળી કન્યાઓનો શોખીન હતો. ગમે તેટલો મોટો ધનરાશિ આપવો પડે તો તે આપીને પણ તેમને પરણતો. આમ તેણે પાંચ સો કન્યાઓ સાથે લગ્ન કર્યા હતા. એક વાર પંચસેલ દ્વીપના યક્ષ વિજજુમાલિની બે વિધવાઓ હાસા(૨) અને પહાસાને તેણે જોઈ. તેમના ઉપર મોહિત થયેલો તે પંચસેલ દ્વીપે ગયો જ્યાં તે મૃત્યુ પામ્યો અને પુનર્જન્મમાં તે હાસા અને પહાસાનો પતિ બન્યો.^૧

૧. નિશીયૂ. ૩. ૫. ૧૪૦-૪૧, ૨૬૮, બૃભા. ૫૨૨૫, આવયૂ. ૧.૫.૩૯૭થી આગળ, બૃક્ષે. ૭૦૬.

અણંગસેણા (અનજસેના) વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)ના સમયમાં બારવઈની પ્રમુખ ગણિકા.^૧

૧. શાતા.૫૨, અન્ત.૧, આવચૂ.૧. પૂ.૩૫૬, નિર.૫૨૧.

અણંત(અનન્ત) વર્તમાન અવસર્પિણી કાલયકમાં થયેલા ચૌદમા તિથ્યંકર.^૧ તે અણંતઈ નામે પણ જાણીતા હતા.^૨ અઓજઝા(૨)ના રાજા સીહસેણ(૫) તેમના પિતા હતા અને સુજસા(૧) તેમની માતા હતી.^૩ તેમની ઊંચાઈ પચાસ ધનુષ હતી.^૪ તેમનો વર્ણ તમ્ર સુવર્ણ જેવો હતો.^૫ એક હજાર પુરુષો સાથે તેમણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો. આ પ્રસંગે તેમણે પંચવણ્ણા પાલખીનો ઉપયોગ કર્યો. વદ્ધમાણ(૨) નગરના વિજયે(૧૦) તેમને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપી.^૬ તેમની આજ્ઞામાં શ્રમણોના ચોપ્પન ગણો હતા અને દરેક ગણને પોતાનો એક ગણધર હતો. આમ તેમના ચોપ્પન ગણધરો હતા.^૭ આ ગણધરોની નીચે કુલ છાસઠ હજાર શ્રમણો હતા અને કુલ એક લાખ આઠ સો શ્રમણીઓ હતી.^૮ જસ(૧) તેમના પ્રથમ ગણધર હતા^૯ અને પઉમા(૨) તેમની પ્રમુખ શિષ્યા હતી.^{૧૦} અશ્વત્થ તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ હતું.^{૧૧} તેમનું કુલ આયુષ્ય ત્રીસ લાખ વર્ષનું હતું. તેમાંથી સાત લાખ પચાસ હજાર વર્ષ તે કુમાર તરીકે જીવ્યા અને પંદર લાખ વર્ષ તે રાજા તરીકે જીવ્યા.^{૧૨} અણંત તેમના પૂર્વભવમાં માહિંદર હતા.^{૧૩}

૧. સમ. ૧૫૭, નન્દિ. ગાથા ૧૮, આવ. પૂ. ૪, વિશેષા. ૧૭૫૮, તીર્થો. ૩૨૭, સ્થા. ૪૧૧.

૨. તીર્થો. ૪૭૭, આવનિ. ૩૭૧, વિશેષા. ૧૭૫૮.

૩. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૮૬, ૩૮૮, તીર્થો. ૪૭૭.

૪. સમ. ૫૦, આવનિ. ૩૭૮, તીર્થો. ૩૬૩.

૫. આવનિ. ૩૭૭, તીર્થો. ૩૪૫.

૬. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૨૨૫, તીર્થો. ૩૮૨.

૭. સમ. ૫૪, તીર્થો. ૪૫૦ અને આવનિ. ૨૬૮ તેમની સંખ્યા પચાસ આપે છે.

૮. આવનિ. ૨૫૬થી આગળ.

૯. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૫૦.

૧૦. તીર્થો. ૪૬૦, સમ. ૧૫૭.

૧૧. સમ. ૧૫૭.

૧૨. આવનિ ૨૭૨-૩૦૫.

૧૩. સમ. ૧૫૭.

અણંતઈ (અનન્તજિત્) અણંતનું બીજું નામ.^૧

૧. આવનિ. ૩૭૧, વિશેષા. ૧૭૫૮, તીર્થો. ૪૭૭.

અણંતપાસિ (અનન્તદર્શિનૃ) જુઓ અણંતવિજય(૨).^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૨૦.

અણંતય (અનન્તક) જમ્બૂદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં થયેલા ચૌદમા તિથ્યંકર.^૧ ટીકાકાર અભયદેવ પ્રમાણે તેમનું બીજું નામ સિંહસેન છે.^૨

તિથોગાલી અનુસાર તેમનું નામ સંજમ(૨)^૩ તેમ જ અસંજલ^૪ છે.

૧. સમ.૧૫૯. ૨.સમઅ.પૃ.૧૫૯. ૩.તીર્થો.૩૨૭. ૪. તીર્થો. ૩૫૧.

અણંતર(અનન્તર) વિચાહપણ્ણત્તિના તેરમા શતકનું ત્રીજું ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૪૭૦.

૧. અણંતવિજય(અનન્તવિજય) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ભાવી ચોવીસમા તિથ્યંકર.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૧૧૧૪.

૨. અણંતવિજય જંબૂદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રના ભાવી વીસમા તિથ્યંકર.^૧
તિથોગાલીમાં તેમનું નામ અણંતપાસિ આપ્યું છે.^૨

૧. સમ. ૧૫૯.

૨. તીર્થો.૧૧૨૦.

અણંતવીરિય (અનન્તવીર્ય) હત્થિણાપુરના રાજા કત્તવીરિય(૧)ના પિતા. તે મિગકોટ્ટગના રાજા જિયસત્તુ(૨૯)ના જમાઈ હતા. પોતાની સાળી રેણુગા, જે જમદગ્ગિની પત્ની અને પરસુરામની માતા હતી તેની સાથે અણંતવીરિયે સંભોગ કર્યો હતો. આનાથી કુદ્ધ થઈને પરસુરામે રેણુગા અને અણંતવીરિય બન્નેને હણી નાખ્યા.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૫૨૦, આચાચૂ.૫.૪૯, સૂત્રાશી.૫.૧૭૦, આચાશી.૫.૧૦૦, આવહ.૫.૩૯૨.

૧. અણંતસેણ(અનન્તસેન) અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૪.

૨. અણંતસેણ ભદ્રિલપુરના નાગ(૫) પિતા અને સુલસા(૧) માતાનો પુત્ર.^૧
બાકીનું બધું અણીયસ(૨) પ્રમાણે.

૧. અન્ત.૪.

૩. અણંતસેણ ભરહ(૨)માં અતીત ઓસપ્પિણીમાં થયેલા ચોથા કુલગર.^૧ અતીત ઉસસપ્પિણીના ત્રીજા કુલગર તરીકે પણ તેમનો ઉલ્લેખ થયો છે.^૨ સ્પષ્ટતા માટે જુઓ કુલગર.

૧. સમ.૧૫૭.

૨. સ્થા.૭૬૭.

અણંધ (અનન્ધ) અંધપુરનો રાજા. તે તે નગરના અંધજનો પ્રત્યે બહુ સહાનુભૂતિ ધરાવતો હતો. તે તેમને બધી જાતની મદદ કરતો અને બધા પ્રકારની સગવડો કરી આપતો. પરિણામે તે અંધજનો સમૃદ્ધ બની ગયા. એક શઠને આ વાતની જાણ થઈ. તે તે નગરના અંધજનોને મળ્યો અને તેણે તેમને કહ્યું, “હું તે પ્રદેશનો છુ જ્યાંના લોકો અને રાજા સુદ્ધાં અંધજનોના ચાહકો છે. તમારે ત્યાં જવું હોય તો હું તમને

બધાને ત્યાં લઈ જઈશ.” અંધજનો આ જાણી ખુશ થયા. પેલા શઠના નેતૃત્વમાં તેમણે મુસાફરી શરૂ કરી. નિર્જન માર્ગેથી પસાર થતી વખતે શઠે તેમને તેમની પાસે જે કીમતી ચીજો હોય તે તેને સાચવવા આપી દેવા જણાવ્યું જેથી ચોરો તેમને લૂંટી ન લે. અંધજનોએ પોતાની કીમતી ચીજો તેને આપી દીધી. પછી શઠ તે બધી ચીજો લઈ પલાયન કરી ગયો.^૧

૧. નિશીચૂ.૩.પૃ.૨૬૯, બૃચૂ.પૃ.૧૩૮૯.

અણકક એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૧

૧. પ્રશ્ન.૪, પ્રશ્નઅ.પૃ.૧૫.

અણગાર (અનગાર) વિચાહપણ્ણત્તિના અઢારમા શતકનું આઠમું ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૧૬.

અણગારજ્ઞયણ (અનગારાધ્યયન) ઉત્તરજ્ઞયણનું પાંત્રીસમું અધ્યયન.^૧

૧. ઉત્તરા. ૩૫.

અણગારમગ્ગ (અનગારમાર્ગ) ઉત્તરજ્ઞયણનું પાંત્રીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૩૬, ઉત્તરાનિ.પૃ.૯.

અણગારમુય (અનગારશ્વત) સૂયગડનું એકવીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૨૩.

અણપણ (અણપણી) આ અને અણવણિય એક જ છે.^૧

૧. સ્થા. ૯૪.

અણલગિરિ (અનલગિરિ) પજજોત રાજાનો હાથી.^૧ તે હાલગિરિ નામે પણ જાણીતો હતો.^૨

૧. નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૪૫.

૨. આવચૂ.૧.પૃ.૪૦૦.

અણવ(ઋણવત) ત્રીસ મુહુત્તમાંનું એક મુહુત્ત.^૧ તદ્દેવ તેનું બીજું નામ છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય.૪૭.

૨. સમ.૩૦.

અણવણ (અણપણી) આ અને અણવણિય એક જ છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૯.

અણવણિય (અણપણિક) વાણમંતર વર્ગના દેવોનો પેટાભેદ. સામાણ(ર) અને સણિણિય એ તેમના બે ઇન્દ્રો છે.^૧

૧. પ્રશ્ન.૧૫, પ્રજ્ઞા.૪૭,૪૯,સ્થા. ૯૪,પ્રશ્નઅ.પૃ.૬૯, ભગ.૪૦૦.

૧. અણાઢિય(અનાદત) બે સાગરોપમ વર્ષનું આયુષ્ય ધરાવતો દેવ. તે તેના

પૂર્વાભવમાં કાકંદી નગરીનો ગૃહસ્થ હતો. ત્યારે પણ તેનું નામ આ જ હતું.^૧

૧. નિર. ૩.૧૦.

૨. અણાઢિય જંબૂદીવનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧ તે જંબૂસુદંસણા વૃક્ષમાં વાસ કરે છે.^૨

૧. જીવા.૧૫૨,૧૭૩.

૨. સ્થા.૭૬૪, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૫૨.

૩. અણાઢિય પુષ્કિયાનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૩.૧.

અણાઢિયા (અનાદતા) અણાઢિય(૨)ની રાજધાની. તે મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરે આવેલી છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૦, જીવા. ૧૫૨.

૧. અણાદિટ્ટિ (અનાદિષ્ટિ) અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું તેરમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૪.

૨. અણાદિટ્ટિ બારવઈના રાજા વસુદેવ અને તેમની રાણી ધારિણી(૪)નો પુત્ર. તે તિથ્યર અરિક્કનેમિનો શિષ્ય બન્યો અને સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત.૭.

અણાધિક્કિ (અનાદિષ્ટિ) આ અને અણાદિટ્ટિ(૨) એક જ છે.^૧

૧. અન્ત. ૭.

અણારિય(અનાર્ય) આર્યન્ અને અન્-આર્યન્ એ બે મનુષ્યજાતિઓમાંની એક.^૧ અણારિય એ અનાર્ય લોકો છે. તેમને મિલિક્ષ્મુ પણ કહેવામાં આવે છે.^૨ કૂર સ્વભાવવાળા, પાપી વૃત્તિવાળા અને હિંસક વર્તણૂકવાળા તરીકે તેમનો ઉલ્લેખ છે.^૩ તેઓ મિથ્યાદષ્ટિ,^૪ અસંસ્કારી^૫ અને આરિય(આર્ય) ભાષાઓ ન જાણનારા^૬ છે. મિલિક્ષ્મુ લોકોના ઘરોમાં પ્રવેશવાનો શ્રમણોને નિષેધ છે.^૭ દીક્ષા લેવામાંથી તેમને રોકવામાં આવે છે, તેમને દીક્ષા લેવાનો પ્રતિબંધ છે.^૮ અણારિય દેશોની નીચે યાદી આપવામાં આવી છે, જેમાંથી ઘણા અણારિય દેશોની કન્યાઓને રાજાઓના અન્ત:પુરોમાં લાવી દાસીઓ તરીકે રાખવામાં આવતી^૯ : અંગલોઅ, અંદ — અંધ, અંબડ(૧), અક્ષ્માગ, અજ્જલ — જલ્લ, અણકક, અરોસ — હારોસ, અલસંડ, આભાસિઅ, આરબ — આલવ, ઈસિણ — ઈસિગિણ — ઈસણ — ઈસિગણ, ઉટ્ટ — ઉડ્ડ — ઉદ — ઉદ્દુ, કણવીર, કાય(૨) — ગાય, કાલમુહ, કિરાય — ચિલાય(૧), કુલક્ષ્મ, કુહણ, કેકય — કક્કેય, કોંકણ, કોંચ, કોંબોય, ખરમુહ, ખસ, ખાસિય, ગંધહાર — ગંધાહાર, ગયકણ, ગયમુહ, ગાય — કાય(૨), ગોંડ — ગોડ — ગોણ, ગોધ, ચંચુય — ચુંચુય — બંધુય, ચિલાય(૧) — કિરાય, ચિલ્લલ — બિલ્લલ, ચીણ,

ચૂલિય - સૂચલિ, જલ્લ - અજ્જલ, જવણ, જોણઅ - જોણહ, ડોંબિલ - ડોંબિલ-
 દુવિલ, ડોબ - દોબ, ણિણગ(૨), ણેદૂર - ણેહુર, તિત્તિય, તુરગમુહ, થારુકિણ
 - થારુગિણ - ધોરુગિણ, દમિલ(૨) - દમીલ - દવિલ, દુવિલ - ડોંબિલ, દોબ
 - ડોબ, ધોરુગિણ - થારુકિણ, પઉસ - પયાઉસ - પાઉસ - બઉસ, પઓસ, પક્કણ
 - પક્ખલ, પણ્ણવ - પલ્લવ - પલ્લવ, પરિસણ - પારસ, પહલિય - બહલી,
 પાસ(૨) - માસ, પિક્ખુર, પુક્ખલ - પક્કણ, પુલંદ - પુલિંદ, પોક્કણ - વોક્કણ,
 બઉસ - પઉસ, બંધુય - ચંચુય, બબ્બર, બલાયાલોઅ, બહલી - બહલીય -
 પહલિય, બિલ્લલ, ચિલ્લલ, બોક્કસ(૧), ભડગ, ભમર, ભરુ - રુરુ, ભિલ્લ,
 મગ્ગર - મહુર(૧), મરહટ્ટ, મરુગ - મરુય, મલય(૨), માલય - માલવ, માસ
 - પાસ(૨), મુટ્ટિઅ, મુરંડ - મુરુંડ(૧), મૂઢ - મોંઢ, મેઢગમુહ, મેત - મેય, રુરુ
 - ભરુ, રુય (૨), રોમ, રોમક - રોમગ - રોમસ, લઉસ, લઓસ - લવોસ, લાસ
 - લાસિય - લ્હાસિય, વાસગણ - વાસિઈણ, વોક્કણ - પોક્કણ, સક - સગ,
 સબર, સિંધલ - સિંહલ - સિહલ - સીહલ, સૂચલિ - ચૂલિય, હયકણ, હયમુહ,
 હારોસ - અરોસ, હુણ,^{૧૦} લાઢ, તંકણ અને ડોંબ.^{૧૧}

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.
૨. પ્રજ્ઞા. ૩૭.
૩. પ્રશ્ન. ૪.
૪. ઉત્તરા. ૧૮. ૨૭.
૫. એજન, ૧૨. ૪.
૬. સૂત્રશી. પૃ. ૩૪.
૭. ઓઘનિ. ૪૪૦.
૮. મનિ. પૃ. ૧૩૦.
૯. ભગ. ૩૮૧.

૧૦. પ્રશ્ન. ૪, પ્રશ્નઅ. પૃ. ૧૫, પ્રજ્ઞા. ૩૭, સૂત્રશી.
 પૃ. ૧૨૩, ભગ. ૩૮૦, ભગઅ. પૃ. ૪૬૦,
 જ્ઞાતા. ૧૮, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૪૧, ઔપ. ૩૩,
 જમ્બૂ. ૪૩, ૫૨, જમ્બૂશા. પૃ. ૧૮૧,
 ૨૨૦, નિશીભા. ૫૭૨૭, ૫૭૩૧,
 નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૪૭૦, ૪. પૃ. ૧૨૪-૧૨૬,
 આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૮૧.
૧૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૮૬, નિશી. ૧૪. ૨૬,
 આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૮૩, ભગ. ૧૪૩,
 નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૨૪૩, વ્યવભા. ૩. ૮૨.

અણારિય-વેદ(અનાર્ય-વેદ) સુલસા(૪), યાજ્ઞવલ્ક્ય વગેરેએ રચેલા કૃત્રિમ ખોટા
 વેદ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૧૫.

અણાહપવજજા (અનાથપ્રવ્રજ્યા) ઉત્તરજ્ઞયણનું વીસમું અધ્યયન.^૧
 ઉત્તરજ્ઞયણજિજ્ઞત્તિમાં તેનું નામ ધિયંઠિજજ આપ્યું છે.^૨

૧. સમ. ૩૬.

૨. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

૧. અણિંદિઆ અથવા અણિંદિયા (અનિન્દિતા) અધોલોકમાં વસતી આઠ પ્રમુખ
 દિસાકુમારીઓમાંની એક દિસાકુમારી.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૧૨, તીર્થ. ૧૪૪, આવહ. પૃ. ૧૨૧.

૨. અણિદિઆ ઊર્ધ્વલોકની આઠ પ્રમુખ દિસાકુમારીઓમાંની એક દિસાકુમારી.^૧

૧. સ્થા.૬૪૩.

૧. અણિય (અનિય) વણ્ણિદસાનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૫.૧.

૨. અણિય બારવઈના બલદેવ(૧) અને રેવઈ(૩)નો પુત્ર.^૧

૧. નિર. ૫.૨.

અણિયટ્ટ (અનિવૃત્ત) આ અને અણિયટ્ટિ(૨) એક જ છે.^૧

૧. સ્થા.૮૦.

૧. અણિયટ્ટિ(અનિવર્તિન્) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ભાવી ઉસ્સપ્પિણીમાં થનારા વીસમા તિત્થંકર અને દીવાયણનો ભાવી જન્મ.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૧૧૧૪.

૨. અણિયટ્ટિ (અનિવૃત્તિ) અઢવાસી ગહોમાંનો એક ગહ જે અણિયટ્ટ નામે પણ ઓળખાય છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૨૮૬, સ્થા. ૫. ૭૯-૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫.

અણિયવટ્ટિ(અનિવર્તિન્) આ અને અણિયટ્ટિ(૧) એક જ છે.^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૧૪.

અણિયસ આ અને અણીયસ(૨) એક જ છે.^૧

૧. અન્ત. ૪.

અણિયાઉત્ત (અણિકાપુત્ર) એક સન્માનનીય વ્યક્તિ.^૧ જુઓ અણિયાપુત્ર પણ.

૧. આવ. પૃ. ૨૭.

અણિયોગદાર(અનુયોગદાર) આ અને અણુઓગદાર એક છે.^૧

૧. આવૂચ. ૧. પૃ. ૭૯.

૧. અણિરુદ્ધ અંતગડદસાના ચોથા વર્ગનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૮.

૨. અણિરુદ્ધ બારવઈના પજ્જુણ(૧) અને વેદભીનો પુત્ર. તેણે તિત્થયર અરિક્કણેમિ પાસે દીક્ષા લીધી, સોળ વર્ષ શ્રમણજીવનની સાધના કરીને સેતુંજ પર્વત પર મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યો.^૧

૧. અન્ત. ૮.

૧. અણિલ વિયાહપણ્ણત્તિના પાંચમા શતકનું બીજું ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૭૬.

૨. અણિલ ઉજ્જેણીના રાજા જવ(૧)ના પિતા.^૧

૧. બૃક્ષે. ૩૫૯.

અણિલા (અનિલા) જુઓ અમલા(૧).^૧

૧. તીર્થો. ૪૬૧

૧. અણિહય(અનિહત) અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૪.

૨. અણિહય ભદિલપુરના છાગ(૫) અને સુલસા(૧)નો પુત્ર.^૧ બાકી બધું અણીયસ(૨)ના સમાન.

૧. અન્ત. ૪.

અણીયજસ (અનીકયશસ) જુઓ અણીયસ(૨).^૧

૧. અન્ત. ૪.

૧. અણીયસ (અનીયસ) અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૪.

૨. અણીયસ તે અણીયજસ નામે પણ ઓળખાતો. તે વસુદેવ અને દેવર્ષનો પુત્ર હતો પણ તેને ભદિલપુરના છાગ(૫) અને સુલસા(૧)એ ઉછેર્યો હતો. તે સંસાર ત્યાગી તિત્થયર અરિક્કણેમિનો શિષ્ય બન્યો અને સેનુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત. ૪.

અણુઓગ (અનુયોગ) દિઠ્ઠિવાયના એક મહત્વના વિભાગનું નામ અણુઓગ હોવાથી^૧ દિઠ્ઠિવાયનું બીજું નામ અણુઓગ થઈ ગયું.^૨

૧. સમ. ૧૪૭, સ્થા. ૨૬૨

૨. સ્થા. ૭૪૨.

અણુઓગદાર (અનુયોગદાર) એક ઉક્કાલિય આગમગ્રન્થ.^૧ તે આવસ્સગની ટીકારૂપ છે.^૨ તેનો ક્રમ યાદીમાં બારમો છે.^૩ તે નય, નિક્ષેપ, પ્રમાણ, પ્રામાણ્ય વગેરેનું નિરૂપણ કરે છે.^૪ તેના વિષયો વિપુલ છે. તે જૈનેતર મતવાદીઓની કૃતિઓનાં નામનો ઉલ્લેખ કરે છે, જેમ કે ભારહ(૨), રામાયણ, ભીમાસુરુક્ક, કોડિલ્લય, ઘોડયમુહ વગેરે.^૫ નીતિશાસ્ત્ર, જ્ઞાનોત્પત્તિશાસ્ત્ર, તર્કશાસ્ત્ર અને બીજા અનેક વિષયોના અગત્યનાં પાસાંઓનો વિચાર કરતો સર્વસંગ્રહરૂપ ગ્રન્થ તે છે. તેથી કંઈક કઠિન છે. તિત્થયર મહાવીરના નિર્વાણ પછી એકવીસ હજાર વર્ષ પછી તેનો ઉચ્છેદ થશે.^૬ તેનો અણિયોગદાર નામે પણ ઉલ્લેખ થયો છે.

૧. નન્દિ. ૪૪.

૨. અનુ. ૫.

૩. પાક્ષિ. પૃ. ૪૩

૪. ભગ. ૧૯૩, આચાર્ય. પૃ. ૧૦૪,

૩૪૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૭૯-૮૦.

૫. અનુ. ૪૧.

૬. તીર્થો. ૮૬૬.

૭. આવચૂ. ૧. પૃ. ૭૯.

અણુઓગદારચૂણિણ (અનુયોગદારચૂણિણ) જિણદાસગણિમહત્તરે રચેલી અણુઓગદાર ઉપરની ચૂણિપ્રકારની ટીકા.^૧

૧. અનુચૂ. પૃ. ૯૧. જુઓ હિકે. પૃ. ૧૯૧.

અણુઓગદાર (અનુયોગદાર) આ અને અણુઓગદાર એક જ છે.^૧

૧. અનુચૂ. પૃ. ૧, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૧૧.

અણુજજા (અનવદ્યા) તિથ્યર મહાવીરની દીકરી પિયદંસણાનું બીજું નામ.^૧ તે જમાલિ(૨)ની પત્ની અને જસવતી(૨)ની માતા હતી.^૨ આ જસવતી સેસવતી(૧) નામે પણ જાણીતી હતી.^૩ અણુજજા અણોજજગા નામે પણ ઓળખાતી હતી.^૪

૧. આચા. ૨. ૧૭૭, આવચૂ. ૧.

પૃ. ૨૪૫, આવહ. પૃ. ૩૧૩,

કલ્પ. ૧૦૮, કલ્પવિ. પૃ. ૧૪૩.

૨. આવભા. ૧૨૬.

૩. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૪૫

૪. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૪૫

અણુતર (અનુતર) જુઓ અણુતરવિમાણ.^૧

૧. ઉત્તરા. ૩૬. ૨૧૦.

અણુતરમહાણિરય (અનુતર-મહાનરક) અધોલોકમાં છેલ્લા પાંચ નારકોનાં વાસસ્થાનો. તે પાંચે બહુ જ ભયંકર છે અને સાતમી નરકભૂમિ તમતમપ્પભામાં આવેલાં છે. તેમનાં નામ છે — કાલ(૮), મહાકાલ(૬), રોરુય, મહારોરુય અને અપ્પતિક્કાણ.^૧

૧. સ્થા. ૪૫૧, સ્થા. પૃ. ૩૪૧.

અણુતરવિમાણ (અનુતરવિમાન) અણુતરનો શબ્દાર્થ છે શ્રેષ્ઠતમ, ઉચ્ચતમ. નીચે જણાવેલાં ઉચ્ચતમ અર્થાત્ શ્રેષ્ઠતમ (અનુતર) સ્વર્ગીય વાસસ્થાનો (વિમાનો) છે — વિજય(૨૧), વેજયંત(૧), જયંત(૪), અપરાજિય(૬) અને સવ્વકસિદ્ધ(૧).^૧ આ વિમાનો ગેવિજજગ વિમાનોની ઉપર અને ઈસિપ્પભારા(૨)ની નીચે આવેલાં છે.^૨ તેમની ઊંચાઈ ૧૧૦૦ યોજન છે.^૩ ત્યાં વસતા દેવોનું આયુષ્ય ૩૧ થી ૩૩ સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે.^૪ બીજી વિગતો અનેક ગ્રંથોમાં આપવામાં આવી છે.^૫ અહીં વસતા દેવોમાં જેમનું આયુષ્ય ઉત્કૃષ્ટ હોય છે તેઓ પછીના જન્મમાં મનુષ્ય તરીકે જન્મ લઈ તે જ મનુષ્યભવમાં મોક્ષ પામે છે.^૬

૧. અનુહ. પૃ. ૯૨, અનુચૂ. પૃ. ૩૬.
૨. ભગ. ૨૪૪, પ્રજ્ઞા. ૩૮, ૫૩, અનુ. ૧૨૨, સમ. ૩૩, દેવે. ૨૨૧થી આગળ.
૩. સમ. ૧૧૪

૪. સમ. ૩૧-૩૩, ઉત્તરા. ૩૬. ૨૧૦, પ્રજ્ઞા. ૧૦૨.
૫. આવનિ. ૫૭૦-૫૭૩, અનુ. ૧૩૩, દેવે. ૧૮૩, ૨૩૬, અનુચૂ. પૃ. ૩૬.
૬. વ્યવભા. ૫. ૧૩૧.

અણુતરોવવાઈય (અનુત્તરૌપપાતિક) પાંચ અણુતરવિમાણમાં જન્મેલા દેવોનો વર્ગ. તે દેવોમાં ઉચ્ચનીયપણું હોતું નથી, બધાની સમાન પ્રતિષ્ઠા હોય છે. તેમના ઈન્દ્ર હોતા નથી.^૧ તેઓ શ્રેષ્ઠતમ રૂપ, રસ, ગન્ધ, સ્પર્શ વગેરેનો ભોગ કરે છે. તેમને કામસુખ માટે શારીરિક સંભોગની આવશ્યકતા નથી.^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૮, ૫૩, સ્થા. ૫૪, ભગ. ૫૨૬.

૨. દેવે. ૨૨૧-૨૨૩.

અણુતરોવવાઈયદસા (અનુત્તરૌપપાતિકદશા) નવમો અંગ (૩) ગ્રન્થ.^૧ તે ત્રણ વર્ગોમાં વિભક્ત છે. પ્રથમ વર્ગમાં દસ, બીજામાં તેર અને ત્રીજામાં દસ અધ્યયનો છે.^૨ આમ આ અંગ ગ્રન્થમાં કુલ તેત્રીસ અધ્યયનો છે. જે વ્યક્તિઓએ મૃત્યુ પછી અણુતર સ્વર્ગીય સ્થાનોમાં અર્થાત્ અણુતરવિમાણોમાં જન્મ (ઉપપાત) લીધો છે તેમની દશાઓનું (અવસ્થાઓનું) નિરૂપણ તે કરે છે.^૩ ઠાણ અનુસાર આ અંગ ગ્રન્થમાં નીચેનાં દસ અધ્યયનો છે — (૧) ઈસિદાસ (૧), (૨) ધણ (૮), (૩) સુણક્રખત (૧), (૪) કાતિય, (૫) સઢાણ, (૬) સાલિભદ્ર (૩), (૭) આણંદ (૧૦), (૮) તેતલિ (૨), (૯) દસણભદ્ર (૨) અને (૧૦) અતિમુત્ત (૪).^૪

૧. પાણિ. પૃ. ૪૬, નન્દિ. ૪૫, પ્રશ્ન. પૃ. ૨.

પૃ. ૬૮, અનુત્ત. પૃ. ૧, નન્દિહ.

૨. અનુત્ત. ૧-૩.

પૃ. ૮૩, નન્દિમ. પૃ. ૨૩૩

૩. નન્દિ. ૫૪, સમ. ૧૪૪, નન્દિચૂ.

૪. સ્થા. ૭૫૫.

અણુદ્વરી (અનુદ્વરી) આ અને અણુધરી એક જ છે.^૧

૧. આવનિ. ૧૩૦૩, આવહ. પૃ. ૭૧૪.

અણુધરી (અનુધરી) બારવઈના અરહમિત્ત (૨)ની પત્ની અને જિણદેવ (૨)ની માતા.^૧

૧. આવનિ. ૧૩૦૩, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૦૨, આવહ. પૃ. ૭૧૪.

અણુપ્પવાદ (અનુપ્પવાદ) ચૌદમાંથી દસમો પુવ્વગ્રન્થ.^૧ તે અને વિજ્ઞાણુપ્પવાય એક જ છે.^૨

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૨, સ્થા. પૃ. ૪૫૨.

૨. સમ. ૧૪.

અણુમતિયા (અનુમતિકા) ઉજ્જેણીના રાજા દેવલાસુયની દાસી. રાજાની સાથે તે પણ આશ્રમવાસી બની ગઈ.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૦૩.

અણુયોગદાર (અનુયોગદાર) આ અને અણુઓગદાર એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૨૪.

અણુરત્તલોયણા (અનુરક્તલોયના) ઉજ્જેણીના રાજા દેવલાસુયની રાણી.^૧
અદ્ધસંકાસા તેની દીકરી હતી.^૨

૧. આવનિ. ૧૩૦૪

૨. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૦૩, આવહ. પૃ. ૭૧૪.

અણુરાધા અથવા અણુરાહા (અનુરાધા) એક નક્ષત્રનું નામ. ગોલવ્યાયણ તેનું ગોત્રનામ છે. મિત્ત(૨) તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૩૬, ૪૧, ૫૦, જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૫૮, ૧૬૦, સમ. ૪, ૭, સ્થા. ૮૦, ૭૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૫.

અણુવાલઅ (અનુપાલક) ગોસાલના બાર મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક.^૧

૧. ભગ. ૩૩૦.

અણુવેલંધર (અનુવેલન્ધર) જંબુદીવને ઘેરીને આવેલા લવણ સમુદ્રના ચાર ઉપદિશાઓ સામે આવેલા કિનારાનું રક્ષણ કરતા ણાગકુમાર દેવોનો એક પ્રકાર.^૧

૧. જવા. ૧૬૦, ભગ. ૧૬૭. સમ. ૧૭, સ્થા. ૩૦૫.

અણુવેલંધરણાગરાય (અનુવેલન્ધરનાગરાજન્) આ અને અણુવેલંધરરાય એક જ છે.^૧

૧. જવા. ૧૬૦.

અણુવેલંધરરાય (અનુવેલન્ધરરાજન્) અણુવેલંધર દેવોનો ઈન્દ્ર. આવા ચાર ઈન્દ્ર છે - કક્કોડઅ, કદમઅ, કઈલાસ(૧) અને અરુણપ્પભ(૧). તેઓ લવણ સમુદ્રમાં ચાર ઉપદિશાઓમાં આવેલા તેમના પોતાના પર્વતો ઉપર વાસ કરે છે.^૧

૧. જવા. ૧૬૦, સ્થા. ૩૦૫, સમ. ૧૭.

અણોજજગા (અનવદ્યકા) આ અને અણુજજા એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૪૫.

અણોજજા (અનવદ્યા) આ અણુજજાથી અભિન્ન છે.^૧

૧. આવભા. ૧૨૬, આવહ. પૃ. ૩૧૩, કલ્પ. ૧૦૮.

અણ્ણઉત્થિ (અન્યયૂથિક) વિયાહપણ્ણત્તિના (૧) છઠ્ઠા શતકનો દસમો ઉદ્દેશક^૧
તેમજ (૨) સાતમા શતકનો દસમો ઉદ્દેશક.^૨

૧. ભગ. ૨૨૮.

૨. ભગ. ૨૬૦.

અણ્ણઉત્થિય (અન્યયૂથિક) આ અને અણ્ણઉત્થિ એક જ છે.^૧

૧. ભગ. ૫. ૨૮૭.

અણ્ણજંભગ (અન્નજંભક) જંભગ દેવોના દસ પ્રકારોમાંનો એક પ્રકાર.^૧

૧. ભગ. ૩૦૫.

અણ્ણવાલઅ (અન્યપાલક) પાખંડી મત ધરાવનાર એક વ્યક્તિ જે પછીથી તિત્થચર મહાવીરની શિષ્ય બની ગઈ.^૧

૧. ભગ. ૩૦૫.

અણ્ણિઆઉત્ત(અણ્ણિકાપુત્ર) જુઓ અણ્ણિયાપુત્ર.^૧

૧. સંસ્તા. ૫૬-૫૭.

અણ્ણિકા(અણ્ણિકા) આ અને અણ્ણિયા એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૭૭.

અણ્ણિકાપુત્ર (અણ્ણિકાપુત્ર) આ અને અણ્ણિયાપુત્ર એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૭૭.

અણ્ણિયપુત્ર (અણ્ણિકાપુત્ર) આ અને અણ્ણિયાપુત્ર એક જ છે.^૧

૧. આવનિ. ૧૧૮૦-૮૧, આવહ. પૃ. ૪૨૮, આવચૂ. ૨. પૃ. ૩૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૫૮.

અણ્ણિયા(અણ્ણિકા) અણ્ણિયાપુત્રની માતા અને દક્ષિણ મહુરા(૨)ના વેપારીની પુત્રી.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૭૭, આવહ. પૃ. ૬૮૮.

અણ્ણિયાપુત્ર (અણ્ણિકાપુત્ર) દક્ષિણ મહુરા(૨)ના વેપારીની દીકરી અણ્ણિયાનો પુત્ર. તેનો પિતા ઉત્તર મહુરા(૧)નો હતો. તેણે નાની ઉંમરમાં સંસાર છોડ્યો હતો. પુષ્કલદના રાજા પુષ્કકેતુ(૨)નો પુત્ર પુષ્કચૂલ(૧) તેનો શિષ્ય હતો. હોડી દ્વારા ગંગા નદી પાર કરતાં અણ્ણિયાપુત્રને કેવળજ્ઞાન થયું.^૧ પૂજ્ય વ્યક્તિ તરીકે તેમને યાદ કરવામાં આવે છે.^૨

૧. આવનિ. ૧૧૮૦-૮૧, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૭૭, સંસ્તા. ૫૬-૫૭, નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૨૩૧, આવચૂ.

૨. પૃ. ૩૬, આવહ. પૃ. ૪૨૮-૩૦.
૨. આવ. પૃ. ૨૭.

અતિકાય જુઓ અઈકાય.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮.

અતિપાસ જુઓ અઈપાસ.^૧

૧. સમ. ૧૫૮.

અતિબલ જુઓ અઈબલ.^૧

૧. સ્થા.૬૧૬, આવચૂ.૧.૫.૧૬૫, આવમ.૫.૨૧૮.

અતિમુત્ત (અતિમુક્ત) જુઓ અઈમુત્ત.^૧

૧. સૂત્રચૂ.૫.૩૨૫, આવચૂ.૧.૫.૩૫૭, અન્ત.૬, સ્થા.૭૫૫.

અતિજસ (અતિયશસ્) આ અને અઈજસ એક છે.^૧

૧. વિશેષા. ૧૭૫૦.

અતિવાલગવાયગ(અજાપાલકવાયક) જુઓ અયાવાલગવાયગ^૧ અને તેના ઉપરનું ટિપ્પણ.

૧. બૃભા. ૪૫૩૫.

અત્તેય (આત્રેય) જ્યાં સુધી પહેલાં ખાધેલો ખોરાક પચ્યો ન હોય ત્યાં સુધી નવો ખોરાક ખાવો ન જોઈએ એ સિદ્ધાન્તનું પ્રતિપાદન કરનાર ઋષિ.^૧

૧. આવનિ. ૮૬૬, આવચૂ.૧.૫.૪૮૮.

અત્થ (અર્થ) અચ્છનું પાઠાન્તર.^૧

૧. સમ.૧૬, ભગ. ૫૫૪.

૧. અત્થસિદ્ધ (અર્થસિદ્ધ) જુઓ ધમ્મજ્ઞય.^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૧૮.

૨. અત્થસિદ્ધ પખવાડિયાનો દસમો દિવસ અર્થાત્ શુકલ પક્ષ અને કૃષ્ણ પક્ષની દસમ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

અત્થિણત્થિપ્પવાદ અથવા અત્થિણત્થિપ્પવાય (અસ્તિનાસ્તિપ્રવાદ) ચોથો પુલ્લ ગ્રન્થ. તેમાં અઢાર અધ્યયનો અને દસ પેટા અધ્યયનો હતાં.^૧ તે અત્યારે ઉપલબ્ધ નથી, તેનો વિચ્છેદ થઈ ગયો છે.

૧. નન્દિ.૫૭, સ્થા.૭૩૨, સમ.૧૮, ૧૪૭, નન્દિમ.૫.૨૪૧, નન્દિચૂ.૫.૭૫.

અથવ્વણ(અથર્વન્) ચાર વેદોમાંનો છેલ્લો વેદ.^૧ તે અથર્વવેદ નામે પ્રસિદ્ધ છે.

૧. વિપા.૨૪, સૂત્રશી.૫.૧૬૮, ભગઅ.૫.૩૪૫, ઔપ.૩૮, ભગ.૮૦, ૩૮૦, જ્ઞાતા.૧૦૬, આવચૂ.૧. ૫.૨૩૭.

અથવ્વણવેય (અથર્વવેદ) આ અને અથવ્વણ એક જ છે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫૫, વિપા. ૨૪.

અદત્ત વિયાહપણ્ણત્તિના આઠમા શતકનો સાતમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૦૯.

અદિતિ જુઓ અઈઈ.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૫૭, ૧૭૧.

૧. અદીણસતુ (અદીનશત્રુ) હત્થિણાઉરનો રાજા. મિહિલાના રાજા કુંભ(૪)ની પુત્રી મલ્લિ(૧) તરફ ખૂબ જ આકર્ષાયેલા રાજકુમારોમાંનો એક. તે મલ્લિની સાથે લગ્ન કરવા માગતો હતો. રાજા કુંભે તેનો લગ્ન માટેનો પ્રસ્તાવ સ્વીકાર્યો નહિ. તેથી અદીણસતુએ મિહિલા ઉપર લશ્કરી આક્રમણ કર્યું. મલ્લિ રાજકુમારીએ તેને સાચો માર્ગ દર્શાવ્યો. મલ્લિ અને બીજાઓ સાથે તેણે પણ સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને તે મોક્ષે ગયો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૫, ૭૩, સ્થા. ૫૬૪.

૨. અદીણસતુ ધારિણી(૧૪)નો પતિ અને હત્થિસીસ નગરના રાજકુમાર સુબાહુ(૧)નો પિતા.^૧

૧. વિપા. ૩૩.

૩. અદીણસતુ ચંપાના રાજા જિયસતુ(૧)નો પુત્ર.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૮૧.

૪. અદીણસતુ એકવીસમા તિત્થયર ઇમિ(૧)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. સૂત્રા. ૧૮૭, સૂત્રયૂ. પૃ. ૪૧૩-૪૧૭.

અદ્દ (આદ્ર) અદ્દપુરનો રાજા. તે અદ્દઅ(૨)નો પિતા હતો.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૧. અદ્દઅ (આદ્રક) આ અને અદ્દ એક જ છે.^૧

૧. સૂત્રયૂ. પૃ. ૪૧૫.

૨. અદ્દઅ અદ્દપુરના રાજા અદ્દનો પુત્ર. અભયે(૧) મોકલેલી તિત્થયર ઉસહ(૧)ની પ્રતિમાને જોતાં જ તેને પોતાની પત્ની સાથે રહેતા વસંતપુરના રહેવાસી સામઈઅ તરીકેના પોતાના પૂર્વભવનું જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું. સામઈઅ અને તેની પત્ની બન્નેએ સંસારનો ત્યાગ કર્યો. પછી બન્ને જુદા જુદા વિચરતાં હતાં. એક વાર સામઈઅ ભિક્ષા માટે ભ્રમણ કરતો હતો ત્યારે તેણે તેની પત્નીને દેખી. તેને તેની તરફ પુનઃ આસક્તિ જન્મી. પરંતુ તેની પત્ની દૃઢ રહી અને ચલિત ન થઈ. મૃત્યુ પછી સામઈઅ દેવ તરીકે અને તેની પત્ની દેવી તરીકે જન્મ પામ્યાં. દેવ-દેવી તરીકેનું આયુષ્ય પૂરું થતાં સામઈઅ અદ્દઅ તરીકે જન્મ્યો અને તેની પત્ની વસંતપુરના એક ગૃહસ્થની પુત્રી તરીકે જન્મી. અદ્દઅ પોતાના પૂર્વભવને

જાતિસ્મરણથી જાણ્યા પછી સંસારથી વૈરાગ્ય પામ્યો અને તેણે સંસાર ત્યાગ્યો. એક વાર વસંતપુરમાં એકાન્તમાં ધ્યાન કરતા અદ્વઅને પેલી કન્યાએ જોયો અને તેણે અદ્વઅને પરણવાનો નિશ્ચય કરી લીધો. અદ્વઅ તેની માગણીને તાબે થયો. થોડાંક વર્ષો ગૃહસ્થજીવન ભોગવી અદ્વઅ રાયગિહ ગયો. ત્યાં ગોસાલ સાથે અને બીજા પંથોના અનુયાયીઓ સાથે તેણે ચર્યાઓ કરી. પછી તે રાજા સેણિય(૧)ને મળ્યો અને બુદ્ધ(૧) તેમજ હત્થિતાવસ સાથે તેણે ચર્યાઓ કરી. ત્યાર પછી પુનઃ સંસારનો ત્યાગ કરી તે તિત્થયર મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો અને મોક્ષ પામ્યો.^૧ તે અદ્વકુમાર નામે પણ પ્રસિદ્ધ છે.^૨

૧. સૂત્રનિ. ૧૮૭-૨૦૦, સૂત્રયૂ.

પૂ. ૪૧૩-૧૭, ૪૪૩-૪૪, સૂત્રશી.

પૂ. ૩૮૭-૮૮, દશયૂ. પૂ. ૪૪,

વ્યવમ. ૧. પૂ. ૨૪, સૂત્ર. ૨. ૬.

૨. આવ. પૂ. ૨૭.

૩. અદ્વઅ અજૈન ઋષિ જે તિત્થયર પાસ(૧)ના તીર્થમાં પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારાયા છે.^૧

૧. ઋષિ. ૨૮, ઋષિ(સંગ્રહણી)

અદ્વઈજજ (આર્દ્રકીય) સૂયગડનું બાવીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૨૩, સૂત્રનિ. ૧૮૭.

અદ્વકુમાર (આર્દ્રકુમાર) એક પૂજ્ય વ્યક્તિ.^૧ તે અદ્વઅ(૨)થી અભિન્ન વ્યક્તિ છે.^૨

૧. આવ. પૂ. ૨૭.

૨. સૂત્રયૂ. પૂ. ૪૧૫.

અદ્વગ (આર્દ્રક) આ અને અદ્વ તેમજ અદ્વઅ(૨) એક જ છે.^૧

૧. સૂત્રયૂ. પૂ. ૪૧૫, સૂત્રનિ. ૧૮૮, સૂત્રયૂ. પૂ. ૪૧૭.

અદ્વગવંસ (આર્દ્રકવંશ) અદ્વનો વંશ.^૧

૧. સૂત્રયૂ. પૂ. ૪૧૫.

અદ્વપુર (આર્દ્રપુર) જ્યાં અદ્વઅ(૨) જન્મ્યા હતા તે નગર.

૧. સૂત્રનિ. ૧૮૭થી આગળ.

અદ્વય (આર્દ્રક) જુઓ અદ્વઅ.^૧

૧. સૂત્રયૂ. પૂ. ૪૪૬, ઋષિ. ૨૮

અદ્વરાયપુત્ર (આર્દ્રરાજપુત્ર) જુઓ અદ્વઅ(૨)^૧

૧. સૂત્રયૂ. પૂ. ૪૪૬.

અદ્વા (આર્દ્રા) અદ્વઈચાવીસ ષાક્રખત(૧)માંનું એક નક્ષત્ર. તેનું ગોત્રનામ લોહિચ્યાયણ છે. તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ રુદ્ર(૪) છે.^૧

૧. સ્થા. ૮૦, જમ્બુ. ૧૫૫, ૧૫૭, ૧૫૮, ૧૭૧, સમ. ૧, સૂર્ય. ૫૦.

અદાકુમાર (આર્દ્રકુમાર) આ અદ્વ(૨)નું બીજું નામ છે.^૧

૧. આવ.પૃ.૨૭.

અદાગપસિષ્ઠા (આર્દ્રકપ્રશ્ન) પણ્ડાવાગરણદસાનું આઠમું અધ્યયન.^૧ તે ઉપલબ્ધ નથી, વિચ્છેદ ગયું છે.

૧. સ્થા.૭૫૫. અભયદેવસૂરિ (સ્થા.અ.પૃ.૫૧૨) પ્રાકૃત અદાગનું સંસ્કૃત આદર્શ આપે છે.

અદાલય (અદાલક) પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારાયેલા અજૈન ઋષિ.^૧ તિત્થંકર પાસ(૧)ના તીર્થના સમયમાં તે હતા.^૨

૧. ઋષિ.૩૫.

૨. ઋષિ(સંગ્રહણી).

અદ્ધમાગહ (અર્ધમાગધ) આ અને અદ્ધમાગહી એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૧૦.

અદ્ધમાગહા (અર્ધમાગધી) આ અને અદ્ધમાગહી એક જ છે.^૧

૧. ભગ.૧૮૧, પ્રજ્ઞા.૩૭, આવચૂ.પૃ.૨૫૫, ઔપ.૩૪, આવચૂ.૧.પૃ.૩૨૮.

અદ્ધમાગહી (અર્ધમાગધી) અંશતઃ માગધ ભાષાનાં અને અંશતઃ પ્રાકૃત ભાષાનાં લક્ષણો ધરાવતી ભાષા.^૧ તે દેવોની ભાષા છે.^૨ તિત્થયર મહાવીર તેમ જ બીજા તિત્થયરોએ તેમાં ઉપદેશ આપ્યો હતો.^૩ તેને ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના લોકો પોતપોતાની ભાષામાં સમજી શકતા હતા.^૪ સુત્ત(૧) મહદંશે આ ભાષામાં રચાયું છે.^૫

૧. ભગ.અ.પૃ.૨૨૧.

૨. ભગ.૧૮૧.

૩. આવચૂ.૧.પૃ.૩૨૮, નન્દિમ.પૃ.૮૪.

૪. ઔપ.૩૪, સમ.૩૪.

૫. બૃજે.૧૩૭૮, આવનિ(દીપિકા), પૃ.૭૦.

અદ્ધસંકાસા (અર્ધસંકાશા) ઉજ્જેણીના રાજા દેવલાસુઅ અને તેની રાણી અણુરત્તલોયણાની પુત્રી જેનો જન્મ માતાપિતાએ સંસારનો ત્યાગ કર્યો ત્યાર પછી થયો હતો. પુત્રીને જન્મ આપીને માતા તરત જ મૃત્યુ પામી એટલે બીજી સાધ્વીઓએ તેને ઉછેરી. એકવાર સાધુ દેવલાસુઅ અદ્ધસંકાસાને તેની ભરયુવાનીમાં દેખે છે અને તેના રૂપથી આકર્ષાય છે. પરંતુ તેને તેની ભૂલ સમજાઈ જાય છે અને છેવટે તે મોક્ષ પામે છે. અદ્ધસંકાસા પણ સંસારનો ત્યાગ કરે છે અને મોક્ષ પામે છે.^૧

૧. આવનિ.૧૩૦૪, આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૩, આવહ.પૃ.૭૧૫.

અપર્ધકાણ (અપ્રતિષ્ઠાન) આ અને અપર્ધકાણ એક જ છે.^૧

૧. સ્થા.૩૨૮.

અપચ્ચક્ખાણકિરિઆ (અપ્રત્યાખ્યાનકિયા) સૂયગડનું વીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૨૩.

અપરાઈઅ (અપરાજિત) જુઓ અપરાઈય.^૧

૧. જીવા.૧૪૪, સમ.૧૫૯.

૧. અપરાઈય (અપરાજિત) જંબુદીવનાં, કહો કે લવણ સમુદ્રનાં, ચાર પ્રવેશદ્વારોમાંનું એક.^૧ તે મંદર પર્વતની ઉત્તરે ૪૫૦૦૦ યોજન દૂર, લવણસમુદ્રના ઉત્તરાર્ધના દક્ષિણ કિનારે આવેલું છે.^૨ તે ચાર યોજન પહોળું, ચાર યોજન જાડું અને આઠ યોજન ઊંચું છે.^૩ જંબુદીવનાં બે સૌથી નજીકના પ્રવેશદ્વારો વચ્ચેનું અંતર ૭૯,૦૦૦ યોજન છે.^૪ તેના અધિષ્ઠાતા અપરાઈય(૫) છે.^૫

૧. જમ્બૂ.૮, સ્થા. ૩૦૩.

૨. જીવા.૧૪૪.

૩. સ્થા.૬૫૭.

૪. સમ.૭૯.

૫. સ્થા.૩૦૫, જીવા.૧૪૪.

૨. અપરાઈય રુચગ(૧) પર્વતના ઉત્તર ભાગમાં આવેલું શિખર. તેની અધિષ્ઠાત્રી દેવી હિરી(૧) છે.^૧

૧. સ્થા.૬૪૩.

૩. અપરાઈય અદારમા તિત્થંકર અરને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર ગૃહસ્થ.^૧

૧. આવનિ.૩૨૯, સમ.૧૫૭, આવમ. પૃ.૨૭૭.

૪. અપરાઈય ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬, કલ્પધ.પૃ.૧૫૨.

૫. અપરાઈય અપરાઈય(૧) પ્રવેશદ્વારના અધિષ્ઠાતા દેવ જેમની રાજધાની અપરાઈયા(૧) છે.^૧

૧. જીવા.૧૪૪, સ્થા.૩૦૫, જમ્બૂ.૮.

૬. અપરાઈય પાંચ અણ્ણતર વિમાનોમાંનું એક. તેમના પૂર્વભવમાં પંડવો અહીં જન્મ્યા હતા.^૧ ત્યાં વસતા દેવોનું જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અનુક્રમે એકત્રીસ અને તેત્રીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૨

૧. મર. ૪૫૬-૫૭.

૨. સમ.૩૧-૩૩, ઉત્તરા. ૩૬.૨૧૦.

૭. અપરાઈય અઠ્યાસી ગહોમાંનો એક ગહ.^૧ સુરિયપણ્ણત્તિ અને જંબુદીવ-પણ્ણત્તિમાં તેનો ઉલ્લેખ નથી.

૧. સ્થા.૮૦, સ્થાઅ.પૃ.૭૮-૭૯.

૮. અપરાઈય આઠમા બલદેવ(૨) પઉમ(૬)નો પૂર્વભવ. તેમણે સમુદ્ર(૨) પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી હતી.

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૬-૭; નામોમાં ગોટાળો જણાય છે.

૯. અપરાઈય ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં ભાવી ઉસ્સપ્પિણીના છઠ્ઠા પડિસત્તુ.^૧

૧. સમ.૧૫૯, તીર્થો.૧૧૪૬.

૧૦. અપરાઈય અયલપુરનાં રાજા જિયસત્તુ(૩૯)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી રાહાયરિયનો શિષ્ય બન્યો. શ્રમણવિરોધી ઉજ્જેણીના રાજકુમારને તેણે પાઠ ભણાવ્યો હતો.^૧

૧. ઉત્તરાયુ.પૃ.૬૨, ઉત્તરાને.પૃ.૨૫-૨૬, ઉત્તરાક.પૃ.૩૯.

૧. અપરાઈઆ (અપરાજિતા) અપરાઈય(૫)ની રાજધાની.^૧ તે અસંખ્ય દ્વીપો અને સમુદ્રોની પેલે પાર આવેલા અન્ય જંબુદીવમાં આવેલી છે.^૨ તેનો કિલ્લો ૩૭ યોજન ઊંચો છે.^૩

૧. જમ્બૂ.૮.

૨. જવા.૧૪૪, જમ્બૂશા.પૃ.૬૪.

૩. સમ.૩૭.

૨. અપરાઈયા મહાવિદેહમાં સંખ(૧૫) પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૨, સ્થા.૯૨, ૬૩૭.

૩. અપરાઈયા મહાવિદેહમાં વપ્પાવઈ(૧) પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૨, સ્થા.૯૨, ૬૩૭.

૪. અપરાઈયા મહાવિદેહમાં મહાવચ્છ પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ.૯૬, સ્થા.૯૨, ૬૩૭.

૫. અપરાઈયા ઇંદીસરવર દ્વીપમાં આવેલા અંજણગ(૧) પર્વતના ઉત્તર ભાગની ઉત્તરે આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭, જવા.૧૮૩.

૬. અપરાઈયા રુયગ(૧) પર્વતના પૂર્વ ભાગના અંજણપુલય(૨) શિખર ઉપર વસતી મુખ્ય દિસાકુમારી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૪. તીર્થો.૧૫૩, સ્થા.૬૪૩.

૭. અપરાઈયા રુયગ(૧) પર્વતના મધ્ય પ્રદેશની ઉપદિશામાં વસતી મુખ્ય દિસાકુમારી. બાકીની ત્રણ ઉપદિશાઓમાં વસતી ત્રણ દિસાકુમારીઓ છે— વિજયા(૧૧), વેજયંતી(૪) અને જયંતી(૧૩). તાજા જન્મેલા તિત્થયરની નાળ કાપવાનું કામ તેઓ કરે છે.^૧ અન્ય ગ્રન્થોમાં આ કામ રુઆ(૧), રુઆસિઆ વગેરેને સોંપવામાં આવ્યું છે. વધુ વિગતો માટે જુઓ દિસાકુમારી.

૧. તીર્થો. ૧૬૫.

૮. અપરાઈયા ઈંગાલઅ ગહની ચાર મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક.^૧ દરેક ગહ, ઇકમ્મત(૧) અને તારા(૩)ને ચાર ચાર મુખ્ય પત્નીઓ હોય છે. તેમનાં નામો

એકસરખાં છે.^૨

૧. ભગ. ૪૦૬.

૨. જમ્બૂ. ૧૭૦, સ્થા. ૨૭૨.

૯. અપરાઈયા છાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું અઢ્યાવીસમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

૧૦. અપરાઈયા પખવાડિયાના દસમા દિવસની રાત્રિ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

૧૧. અપરાઈયા છાગપુરના ગૃહસ્થની દીકરી. તેણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને તે તિત્થયર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની. મરીને તે વંતર દેવોના ઇન્દ્ર અઈકાયની પટરાણી તરીકે જન્મી.^૧ તે કુડા નામે પણ જાણીતી છે.^૨

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

૨. સ્થા. ૨૭૩, ભગ. ૪૦૬.

૧૨. અપરાઈયા સંસારનો ત્યાગ કરતી વખતે આઠમા તિત્થંકર ચંદ્રધ્વજે ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખી.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૧૩. અપરાઈયા દસરહ(૧)ની મુખ્ય પત્ની અને આઠમા બલદેવ(૨) પઉમ(૬)ની માતા.^૧ ટીકાકારો નોંધે છે કે તેનું બીજું નામ કૌશલ્યા હતું.^૨

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૪, આવનિ. ૪૧૦.

૨. આવનિ. (દીપિકા) પૃ. ૮૦.

અપરાજિઅ(અપરાજિત) આ અને અપરાઈય એક જ છે.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૩, જમ્બૂ. ૮, સમ. ૩૧, ૩૩, ૬૪૩, આવનિ. ૩૨૮, સ્થા. ૫. ૭૮.

અપરાજિઆ (અપરાજિતા) જુઓ અપરાઈયા.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૭, જમ્બૂ. ૧૧૪, ૧૫૨, ૧૭૦.

અપરાજિત જુઓ અપરાઈય(૭).^૧

૧. સ્થા. ૮૦.

અપરાજિય (અપરાજિત) જુઓ અપરાઈય.^૧

૧. સમ. ૩૨, ૧૫૭, તીર્થો. ૧૧૪૬, મર. ૪૫૬.

અપરાજિયા (અપરાજિતા) આ અને અપરાઈયા એક જ છે.^૧

૧. સમ. ૩૭, ૧૫૭, ૧૫૮, સ્થા. ૮૨, ૨૭૨, ૬૪૩, સૂર્ય. ૪૮, જીવા. ૧૮૩, તીર્થો. ૧૬૫, ૬૦૪, ભગ. ૪૦૬.

અપ્પઈઠ્ઠાણ (અપ્રતિષ્ઠાન) તમતમા નરકભૂમિમાં પાંચ વિશાલ નારકાવાસોમાંનો એક. તે સૌથી વિશાલ છે.^૧ તેનો વિસ્તાર એક લાખ યોજન છે.^૨

૧. આચા. ૧૭૦, જીવામ. પૃ. ૧૦૫, સ્થા. ૧૪૮. ૨. સમ. ૧, સ્થા. ૩૨૮.

અપ્પડિહઅ (અપ્રતિહત) સોગંધિયા નગરીનો રાજા. સુકણ્ણા તેની પત્ની હતી. તેનો પૌત્ર જિણદાસ(૭) તિથ્યર મહાવીરનો શિષ્ય હતો.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

અપ્પતિક્કાણ (અપ્રતિષ્ઠાન) જુઓ અપ્પઈક્કાણ.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૩૪૮.

અપ્પમાય(અપ્રમાદ) ઉત્તરજૂઝયણનું ઓગણત્રીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

અપ્પરાજિય (અપરાજિત) જુઓ અપરાઈય(દ).^૧

૧. ઉત્તરા. ૩૬. ૨૧૩.

અબદ્ધિગદ્ધિ (અબદ્ધિકદ્ધિ) આ અને અબદ્ધિય એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૬.

અબદ્ધિય(અબદ્ધિક) કર્મ આત્માને કેવળ સ્પર્શ જ કરે છે એવો મત ધરાવનાર ગોઠ્ઠામાહિલે વીર નિર્વાણ સંવત ૫૮૪માં ઉપદેશેલો સિદ્ધાન્ત. તેના સિદ્ધાન્ત પ્રમાણે કર્મ આત્મા સાથે બંધાય છે એમ માનવું ખોટું છે.^૧

૧. આવનિ. ૭૭૯-૭૮૧, નિશીભા. ૫૬૧૯, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૭૪, ઔપ. ૪૧, ઔપઅ. પૃ. ૧૦૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૬.

અબ્બુય(અર્બુદ) એક પર્વત જ્યાં યાત્રાળુઓ સંખડિ(ઉજાણી) કરતા હતા.^૧ રાજસ્થાનના સિરોહિ જિલ્લામાં આવેલા હાલના આબુ પર્વત સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. બૃભા. ૩૧૫૦, બૃશ્વ. ૮૮૪.

૨. જુઓ જિઓડિ. પૃ. ૧૦.

અબ્ભ (અભ્ર) વિચાહપણ્ણત્તિના એકવીસમા શતકનો સાતમો ઉદ્દેશક. તે દસે અધ્યયનોમાં વિભક્ત છે.^૧

૧. ભગ. ૬૮૮.

અબ્બિમતર-પુક્ખરવર (અભ્યન્તર-પુષ્કરાર્ધ) પુક્ખરવર દ્વીપનો અંદરનો અડધો ભાગ. વિગતો માટે જુઓ પુક્ખરવર.

૧. જીવા. ૧૭૬.

અભઅ (અભય) રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧)નો નંદા(૧)થી^૧ બેણ્ણાતડમાં જન્મેલો પુત્ર.^૨ જૈન આગમ સાહિત્યનું બહુ જ પ્રસિદ્ધ પાત્ર છે. સર્વસામાન્યપણે બુદ્ધિના અને વિશેષણપણે તર્કશક્તિના દૃષ્ટાન્ત તરીકે વારંવાર તેનો ઉલ્લેખ આવે

છે.^૩ જ્યારે પહેલવહેલી વાર તે પોતાની માતા સાથે રાયગિહ ગયો ત્યારે તેણે પોતાની તર્કશક્તિને દેખાડી. સેણિઅ તેની મૌલિક બુદ્ધિ અને તર્કશક્તિથી એટલો તો પ્રભાવિત થઈ ગયો કે તેણે તેને પોતાનો પ્રધાનમંત્રી બનાવ્યો.^૪ તેની મૌલિક બુદ્ધિનાં (ઔત્પત્તિકિબુદ્ધિનાં) ઉદાહરણો નીચે પ્રમાણે છે—

‘એક વાર રાજાની વીંટી પાણી વિનાના ખાલી કૂવામાં પડી ગઈ. ઢંઢેરો પીટવામાં આવ્યો કે જે કોઈ વ્યક્તિ કોઈ પણ સાધનનો ઉપયોગ કર્યા વિના કૂવામાંથી પોતાના હાથ વડે વીંટી કાઢી આપશે તેને મોટું ઈનામ આપવામાં આવશે. અભઅ સિવાય આ કામ કોઈ કરી શક્યું નહિ. તેણે તાજું ગાયનું છાણ વીંટી ઉપર નાખ્યું. બેત્રણ દિવસ પછી જ્યારે છાણ સાવ સૂકાઈ ગયું ત્યારે કૂવાને પાણીથી ભરી દેવામાં આવ્યો. પરિણામે પોતાની અંદર વીંટી ધરાવતું છાણું પાણીની સપાટી ઉપર આવ્યું. અભઅ પોતાના હાથ વડે તે લઈ લીધું અને તેમાંથી વીંટી કાઢી રાજાને આપી.’^૫

અભઅ બધાં શાસ્ત્રોમાં અને રાજનીતિમાં નિપુણ હતો. તે રાજાની ફરજો ઉપર પણ ધ્યાન આપતો.^૬ સેણિઅ રાજાની બહેન સેણા(૩)ની પુત્રીને પરણ્યો^૭ હતો. તેણે એક વિદ્યાધરને મદદ કરી હતી અને તેના બદલામાં વિદ્યાધર પાસેથી તેને કેટલીક વિદ્યાઓ શીખવા મળી હતી.^૮ તેણે દેવને પ્રાર્થનાપૂર્વક આવાહન કર્યું અને ઓરમાન માતા ધારિણી(૧)નો દોહદ પૂરો કર્યો.^૯ વેસાલીમાંથી ચેલ્લણાને ભગાડી જવામાં પોતાના પિતા સેણિઅને તેણે મદદ કરી હતી.^{૧૦} ચેલ્લણાનો દોહદ પણ તેણે બુદ્ધિયાતુરીથી પૂરો કર્યો.^{૧૧} અદઅ(૨) સાથે મિત્રતા વધારવા તેણે તિત્થયર ઉસહ(૧)ની પ્રતિમા ભેટ મોકલી.^{૧૨} સુલસ તેનો મિત્ર હતો.^{૧૩} અભઅ પોતાની પારિણામિકિબુદ્ધિના બળે રાજા પજજોયને ભુલાવામાં નાખ્યો અને તેને રાયગિહમાંથી પીછેહઠ કરવા ફરજ પાડી.^{૧૪} ગણિકાની મદદથી અભઅને ગિરફતાર કરીને પજજોયે તેનો બદલો લીધો. તેને ઉજ્જેણી લઈ જવામાં આવ્યો.^{૧૫} પરંતુ તેના બુદ્ધિબળ અને કિંમતી સૂચનોના કારણે પજજોયે તેને તરત જ મુક્ત કરી દીધો અને તે બન્ને મિત્ર બની ગયા. પજજોય અભઅથી ખૂબ પ્રસન્ન હતા કારણ કે અભઅ પજજોયને ખાતરી કરાવી આપી કે લોહજંઘ જે મોદક લાવ્યો છે તેમાં ઝેર છે, તેણે ગાંડા હાથી જાલગિરિને વશ કરવાનો ઉપાય સૂચવ્યો, તેણે વિનાશક આગને ઓલવી નાખવાની યોજના બતાવી અને છેલ્લે દેવે કરેલા ઉપદ્રવને નિષ્ફળ બનાવવાનો ઉપાય સૂચવ્યો.^{૧૬} અભઅ ગિરફતારીમાંથી મુક્ત થયા પછી શાંત બેસી ન રહ્યો. ધોળા દિવસે પજજોયનું અપહરણ કરવાની યોજના તેણે પુનઃ વિચારી. તે

એક વૈદ્યનું કપટ રમ્યો અને બનાવટી ગાંડા રાજાની યુક્તિ દ્વારા તે પજજ્ઞેયને રાયગિહ ઉપાડી ગયો. આ તેની પારિણામિકિબુદ્ધિનું દૃષ્ટાન્ત છે.^{૧૭} જ્યારે કાલસૂરિય પોતાની મરણપથારીમાં અત્યંત પીડાતો હતો ત્યારે અભએ તેને શાંતિથી મરવામાં મદદ કરી હતી.^{૧૮} સેણિઅ તેના ઉપર એટલો પ્રસન્ન થઈ ગયો કે તેણે અભઅને રાજમુકુટ સ્વીકારવા કહ્યું પરંતુ અભએ તેનો સ્વીકાર ન કર્યો^{૧૯} અને તે તો તિત્થયર મહાવીરનો શિષ્ય બની ગયો.^{૨૦} તે અણુતરવિમાણ વિજય(૨૧)માં દેવ તરીકે જન્મ લેશે અને મહાવિદેહ(૧)માં મોક્ષ પામશે.^{૨૧}

કેટલીક પ્રસંગકથાઓ અભઅ સાથે જોડાયેલી છે. તે નીચે પ્રમાણે છે— દેવ પાસે એકદંડિયા મહેલનું નિર્માણ કરાવરાવવું;^{૨૨} રાજમહેલના બગીચામાંથી આમ્રફળો ચોરી જનાર ચોરને શોધી કાઢવો;^{૨૩} મગરના મુખમાંથી સેયજ્ઞયને મુક્ત કરવો;^{૨૪} સેણિઅ તરફથી હુકમ હોવા છતાં પણ ચેલ્લણાના મહેલને આગ ન લગાડીને ચેલ્લાણાની જિંદગી બચાવવી;^{૨૫} ખરા ધાર્મિક લોકો કોણ છે અને ધાર્મિક ન હોવા છતાં ધાર્મિક હોવાનો ઢોંગ કરતા લોકો કોણ છે તે શોધી કાઢવું;^{૨૬} અભએ ધોવા આપેલાં કપડાંને પહેરનાર ધોબીને રંગેહાથ પકડી પાડવો;^{૨૭} સંસારનો જેણે ત્યાગ કરી દીધો હતો તે કઠિયારાની નિંદા કરતા અને તેને ભાંડતા લોકોને તેમ કરતાં રોકવા,^{૨૮} અને રોહિણિય ચોરને પકડી પાડવાનો તેનો પ્રયત્ન.^{૨૯}

૧. જાતા.૭, અનુત્ત.૧, નિર.૧.૧, નિરચૂ. ૧.૧, પૃ.૫.
૨. આવચૂ. ૧.૫.૫૪૬, આવચૂ. ૨. પૃ.૧૫૯, આવહ. પૃ.૪૧૮, ૬૭૧, નિશીચૂ. ૨.૫. ૨૩૧, નન્દિમ. પૃ. ૧૫૧.
૩. સ્થાઅ. પૃ. ૨૮૩, ૫૧૬, બૃક્ષે. ૩૫૧, કલ્પવિ. પૃ. ૮.
૪. આવચૂ. ૧.૫. ૫૪૭, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૯, આવહ. પૃ. ૪૧૮, નન્દિમ. પૃ. ૧૫૧.
૫. એજન.
૬. જાતા.૭.
૭. આવચૂ. ૨.૫. ૧૬૦, આવહ. પૃ. ૬૭૩.
૮. અનુહ. પૃ. ૧૦, અનુહ. પૃ. ૧૭, વિશેષાકી. પૃ. ૨૭૫.

૯. જાતા. ૧૬.
૧૦. આવચૂ. ૨.૫. ૧૬૫, આવહ. પૃ. ૬૭૮.
૧૧. નિર. ૧.૧, આવહ. પૃ. ૬૭૮.
૧૨. સૂત્રચૂ. પૃ. ૪૧૫, સૂત્રશી. પૃ. ૩૮૭.
૧૩. સૂત્રચૂ. પૃ. ૨૧૯.
૧૪. આવચૂ. ૧.૫. ૫૫૭, આવચૂ. ૨.૫. ૧૫૯, આવહ. પૃ. ૪૨૮, ૬૭૧.
૧૫. આવચૂ. ૧.૫. ૫૫૮, આવહ. પૃ. ૪૨૮, ૬૭૨, દશચૂ. પૃ. ૫૩, સૂત્રચૂ. પૃ. ૩૬૨, સૂત્રશી. પૃ. ૧૦૩.
૧૬. આવચૂ. ૧.૫. ૫૫૮, આવહ. પૃ. ૪૨૮, ૬૭૩-૭૫, નન્દિમ. પૃ. ૧૬૬, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૧-૧૬૨.
૧૭. આવનિ. ૮૪૩, આવનિ. (દીપિકા). પૃ. ૧૮૨, દશચૂ. પૃ. ૫૩, આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૫૮, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૨, આવહ. પૃ. ૪૨૮, સ્થાઅ. પૃ. ૨૫૯, નન્દિમ. પૃ. ૧૬૬.

૧૮. આવહ. પૃ. ૬૮૧, આવચૂ. ૨.
પૃ. ૧૭૦.

૧૯. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૭૧, આવહ.
પૃ. ૬૮૨.

૨૦. એજન. અનુત. ૧.

૨૧. અનુત. ૧.

૨૨. દશચૂ. પૃ. ૪૪.

૨૩. દશચૂ. પૃ. ૪૫, સ્થાઅ. પૃ. ૨૫૬.

૨૪. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૬૮, આવહ. પૃ. ૩૫૫.

૨૫. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૧૪, આવહ. પૃ. ૮૫,
આવમ. પૃ. ૧૩૮, વિશેષાકો. પૃ. ૪૧૪,
બૃમ. પૃ. ૫૮.

૨૬. સૂત્રચૂ. પૃ. ૭૮.

૨૭. આવચૂ. ૨. પૃ. ૬૧, આવહ. પૃ. ૬૭૧.

૨૮. દશચૂ. પૃ. ૮૩-૮૪.

૨૯. વ્યવમ. ૪. પૃ. ૬૭.

અભગ્ગ(અભગ્ન) વિવાગસુયના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧ તેમાં અભગ્ગસેણ(૨)ની કથા છે.^૨

૧. વિપા. ૨.

૨. એજન. ૧૫-૨૦.

૧. અભગ્ગસેણ (અભગ્નસેન) વારતપુરનો રાજા. તેનો મંત્રી વારતગ(૩) હતો.^૧ આ અભગ્ગસેણ અભયસેણ નામે પણ જાણીતો હતો.^૨

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮, નિશીચૂ. ૪. પૃ. ૧૫૮. ૨. આવનિ. ૧૨૮૮.

૨. અભગ્ગસેણ મહબ્બલ(૮)થી શાસિત પુરિમતાલ નગરની પાસે આવેલા એક સ્થાનમાં વસતો પાંચસો ચોરોનો જે સરદાર વિજય(૧૬) હતો તેનો પુત્ર. એક ઉત્સવ પ્રસંગે છળકપટ કરીને રાજાએ તેને ગિરફતાર કર્યો. તેના ઉપર વિવિધ ત્રાસ ગુજારવામાં આવ્યા. તેના પોતાના સ્વજનોનું માંસ, લોહી વગેરે તેને બળજબરીથી ખવડાવવામાં આવ્યાં. તિથ્યર મહાવીરે સમજાવ્યું કે આ બધો ત્રાસ તેને સહન કરવો પડ્યો કારણ કે ઈંડાના સમૃદ્ધ વેપારી શિણ્ણય(૧) તરીકે તેણે પોતાના પૂર્વભવમાં જે પાપો કરેલાં તેનું તે પરિણામ હતું.^૧

૧. વિપા. ૧૫-૨૦, સ્થાઅ. પૃ. ૫૦૭.

૧. અભય જુઓ અભઅ.^૧

૧. સૂત્રચૂ. પૃ. ૪૧૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૪૭.

૨. અભય અણુતરોવવાઈયદસાના પ્રથમ વર્ગનું દસમું અધ્યયન યા ઉદ્દેશક.^૧

૧. અનુત. ૧.

અભયકરા(અભયક્રરા) સંસારનો ત્યાગ કરતી વખતે સત્તરમા તિથ્યંકર કુંથુ(૧) એ ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખીનું નામ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

અભયકુમાર આ અને અભઅ(૧) એક જ છે.^૧ તેને પૂજ્ય સ્મરણીય વ્યક્તિ તરીકે સ્વીકારવામાં આવેલ છે.^૨

૧. સૂત્રચૂ. પૃ. ૪૧૫, અનુહ. પૃ. ૧૭.

૨. આવ. પૃ. ૨૭.

અભયઘોસ (અભયઘોષ) પભંકરા(૪)નગરીના શ્રેષ્ઠીનો પુત્ર જે તેના પૂર્વભવમાં સિજજંસ(૩) હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૭૯.

અભયસેણ(અભયસેન) અભગ્ગસેણ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. આવનિ.૧૨૯૮, બૃક્ષે.૧૧૧૦, આવહ.પૃ.૭૧૧, પિંડનિમ.પૃ.૧૬૯.

અભયા ચંપાની રાણી.^૧ દધિવાહન રાજાની પત્ની તરીકે તેનો ઉલ્લેખ આવે છે.^૨ જુઓ સુદંસણ(૮).

૧. આવચૂ.પૃ.૩૧૫, ઉત્તરાક.પૃ.૪૨૨.

૨. ઉત્તરાક.પૃ.૪૨૨.

અભિઈ(અભિજિત) અદ્વૈતાવીસ શક્રખત(૧)માંનું એક. બમ્હદેવયા તેની અધિષ્ઠાત્રી દેવતા છે. આ શક્રખતનું ગોત્રનામ મોગ્ગલાયણ(૧) છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૫, ૧૫૭, ૧૫૮, ૧૬૫, ૧૭૧, સૂર્ય.૩૮, ૫૦, સમ.૩, સ્થા.૮૦, દેવે.૮૭, ૧૫૩.

૧. અભિચંદ (અભિચન્દ્ર) ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં થયેલા સાત કુલગરમાંના ચોથા કુલગર.^૧ તેમની ઊંચાઈ ૬૦૦ ધનુષ હતી.^૨ તેમની પત્ની પડિરૂવા હતી.^૩ તે ચંદાભ(૨) નામે પણ જાણીતા છે.^૪

૧. સમ.૧૫૭, સ્થા.૫૫૬, આવનિ.

પ્રમાણે તેની ઊંચાઈ ૬૫૦ ધનુષ્ય હતી.

૧૫૫, વિશેષા.૧૫૬૮, તીર્થો.૭૫.

૩. સ્થા. ૫૫૬.

૨. સમ.૧૦૮, સ્થા.૫૧૮, આવનિ.૧૫૬

૪. જમ્બૂ. ૨૮.

૨. અભિચંદ અંતગડદસાના બીજા વર્ગનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૩.

૩. અભિચંદ રાજા વણ્ણિ(૧) અને તેની રાણી ધારિણી(૫)નો પુત્ર. તે સંસાર ત્યાગીને તિત્થયર અરિદ્વણેમિનો શિષ્ય બન્યો. સોળ વર્ષ સુધી શ્રમણનાં વ્રતોનું પાલન કરીને પછી સેતુજ પર્વત ઉપર તે મોક્ષે ગયો.^૧

૧. અન્ત.૩.

૪. અભિચંદ વીયસોગાના રાજા મહબ્બલ(૨)નો ધનિષ્ઠ મિત્ર.^૧

૧. જાતા.૬૪.

૫. અભિચંદ દિન-રાતનાં ત્રીસ મુહુર્તમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૫૨, સૂર્ય.૪૭, સમ.૩૦.

અભિજયંત માણવગણ(૨)નું એક કુલ.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૦.

અભિજાઅ (અભિજાત) પખવાડિયાનો અગિયારમો દિવસ અર્થાત્ શુકલ પક્ષ અને

કૃષ્ણ પંક્ષની અગિયારસ.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

અભિણંદ(અભિનન્દ) આ અને અભિણંદિઅ એક જ છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૫૩.

અભિણંદણ (અભિનન્દન) વર્તમાન અવસર્પિણી કાલચક્રમાં થયેલા ચોથા તિથ્યંકર.^૧ વિણીઆ નગરીના રાજા સંવર(૧) અને તેની રાણી સિદ્ધત્યા(૧)નો પુત્ર.^૨ ત્રીજા તિથ્યંકર સંભવના મૃત્યુ પછી દસ લાખ કરોડ સાગરોપમ વર્ષો પૂરાં થતાં તેમનો જન્મ થયો હતો.^૩ તેમની ઊંચાઈ ૩૫૦ ધનુષ હતી.^૪ તમસુવર્ણ જેવો તેમનો વર્ણ હતો.^૫ તેમણે એક હજાર પુરુષો સાથે સંસારત્યાગ કર્યો હતો.^૬ તે પ્રસંગે તેમણે સુપસિદ્ધા પાલખીનો ઉપયોગ કર્યો હતો.^૭ તેમને સાધુઓના ૧૧૬ ગણો હતા અને દરેક ગણનો એક નેતા(ગણધર) હતો.^૮ તે પચાસ લાખ પૂર્વ વર્ષો જીવ્યા (સાડાબાર રાજકુમાર તરીકે, સાડી છત્રીસ રાજા તરીકે અને એક લાખ પૂર્વ શ્રમણ તરીકે) અને પછી સમ્મેય પર્વત ઉપર^૯ મોક્ષ પામ્યા.^{૧૦} તેમના પ્રમુખ શિષ્ય વજ્રજ્ઞાત્મ હતા અને તેમની પ્રમુખ શિષ્યા અજિઆ(૨) હતી. તેમને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર ઈંદદત્ત હતા.^{૧૧} તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ પ્રિયક હતું.^{૧૨} તેમના શિષ્યો ત્રણ લાખ હતા અને શિષ્યાઓ છ લાખ ત્રીસ હજાર હતી.^{૧૩} તેમનો પૂર્વભવ ધમ્મસીહ(૩) તરીકેનો હતો.^{૧૪}

૧. આવ. પૃ. ૪.

૨. આવનિ. ૩૮૨થી આગળ, સમ.

૧૫૭, તીર્થો. ૪૬૭.

૩. સ્થા. ૭૩૦.

૪. સમ. ૧૦૫

૫. આવનિ. ૩૭૬, તીર્થો. ૩૩૬.

૬. આવનિ. ૨૨૫, તીર્થો. ૩૮૧.

૭. સમ. ૧૫૭.

૮. આવનિ. ૨૬૬; તીર્થો. ૪૪૪ અનુસાર
ગણધરોની સંખ્યા ૧૦૩ છે.

૯. આવનિ. ૨૮૦, ૩૦૩.

૧૦. એજન. ૩૦૭.

૧૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૪૫, ૪૫૭,
આવનિ. ૩૨૭.

૧૨. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૦૫.

૧૩. આવનિ. ૨૫૬, ૨૬૦.

૧૪. સમ. ૧૫૭.

અભિણંદિઅ (અભિનન્દિત) શ્રાવણ મહિનાનું અસામાન્ય નામ.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૫૨, સૂર્ય. ૫૩.

અભિવદ્ધિ (અભિવૃદ્ધિ) આ અને અહિવદ્ધિ એક જ છે.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૫૭.

અભીઈ (અભિજિત) જુઓ અભિઈ.^૧

૧. સમ. ૩.

અભીજિ (અભિજિત) આ અને અભિઈ એક છે.^૧

૧. સમ. ૮.

અભીતિ સિંધુસોવીર દેશમાં આવેલા વીતિભય નગરના રાજા ઉદાયણ(૧) અને તેની રાણી પભાવતી(૩)નો પુત્ર. સંસારનો ત્યાગ કરતી વખતે ઉદાયણે રાજગાદી પોતાના પુત્રને ન સોંપતાં પોતાની બહેનના દીકરા કેસિ(૨)ને સોંપી. પોતાના પિતાના પોતાને પ્રતિકૂળ કાર્ય અને નિર્ણયથી અભીતિ દુઃખી થઈને ચંપા જતો રહ્યો અને રાજા કૂણિઅ સાથે રહ્યો.^૧

૧. ભગ.૪૯૧-૯૨, સ્થાઅ. પૃ.૪૩૧.

અભીયિ (અભીતિ) આ અને અભીતિ^૧ તથા અભિઈ^૨ એક છે.

૧. ભગ.૪૯૨.

૨. સૂર્ય.૬૨,૯૩.

અભીયિકુમાર (અભીતિકુમાર) આ અને અભીતિ એક જ છે.^૧

૧. ભગ.૪૯૧.

૧. અમમ રાત-દિનનાં ત્રીસ મુહુર્તમાંનું એક.^૧ સમવાયમાં તેનો આવત(૫) નામે નિર્દેશ છે.^૨

૧. જમ્બૂ ૧૫૨, સૂર્ય.૪૭.

૨. સમ.૩૦.

૨. અમમ ભરહ(૨)માં ભાવી ઉસ્સપ્પિણીમાં થનારા બારમા ભાવી તિત્થંકર. વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)નો આત્મા જે અત્યારે નરકમાં છે તે જ ભરહમાં સયદુવાર નગરમાં આ અમમ તરીકે જન્મ લેશે.^૧ સમવાય અનુસાર તે બારમા નહિ પણ તેરમા ભાવી તિત્થંકર છે.^૨

૧. અન્ત.૯, સ્થા.૬૯૨, સ્થાઅ.પૃ.૪૩૪, તીર્થો.૧૧૧૩. ૨. સમ.૧૫૯.

અમયઘોસ (અમૃતઘોષ) કાઈદી નગરીનો રાજા. તેણે સંસારત્યાગ કર્યો. ચંડવેગે તેને ત્રાસ આપી મારી નાખ્યો. તે મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. સંસ્તા.૭૬-૭૮.

અમરકંકા આ અને અવરકંકા(૧) એક જ છે.

૧. જ્ઞાતા. ૧૨૪

અમરવર્ધ (અમરપતિ) જ્ઞાતૃવંશનો રાજકુમાર જે સંસાર ત્યાગી તિત્થંકર મલ્લિ(૧)નો શિષ્ય બન્યો હતો.

૧. જ્ઞાતા.૭૭.

અમરસેણ (અમરસેન) જ્ઞાતૃવંશનો રાજકુમાર જે સંસાર ત્યાગી અમરવર્ધની જેમ જ તિત્થંકર મલ્લિ(૧)નો શિષ્ય બન્યો હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા.૭૭.

અમલ ઉસહ(૧)ના સો પુત્રોમાંનો એક પુત્ર.^૧

૧. કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬, કલ્પધ.પૃ.૧૫૧.

૧. અમલા એકવીસમા તિત્યંકરણમિ(૧)ની પ્રમુખ શિષ્યા.^૧ તેનો અણિલા નામે પણ ઉલ્લેખ થયો છે.^૨ અમિલા એ અમલાનું પાઠાન્તર લાગે છે.^૩

૧. સમ. ૧૫૭.

૨. તીર્થો. ૪૬૧

૩. સમ. ૧૫૭.

૨. અમલા સક્ક(૩)ની આઠ પટરાણીઓમાંની એક.^૧ તે અચલા(૨) નામે પણ જાણીતી હતી.^૨

૧. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૬૧૨.

૨. જ્ઞાતા. ૧૫૭.

અમિતસેણ (અમૃતસેન) જુઓ અજિયસેણ(૫).^૧

૧. સ્થા. ૭૬૭.

અમિયગઈ (અમિતગતિ) દક્ષિણના દિસાકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર.^૧ તેને છ પટરાણીઓ છે જેમનાં નામો ધરણ(૧)ની પટરાણીઓનાં નામોથી જુદાં નથી.^૨ તેના ચાર લોગપાલ છે — તુરિયગઈ, ખિપ્પગઈ, સીહગઈ અને સીહવિક્કમગઈ.^૩

૧. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૮૪, પ્રજ્ઞા. ૪૬.

૩. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૨૫૬.

૨. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૫૦૮.

અમિયતેય (અમિતતેજસ્) એક ચરણ સાધુ.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫. ૧૭૧.

અમિયવાહણ (અમિતવાહન) ઉત્તરના દિસાકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર.^૧ તેને છ પટરાણીઓ છે જેમનાં નામો ભૂયાણંદ(૧)ની પટરાણીઓનાં નામોને મળતાં છે.^૨ તેને ચાર લોગપાલ છે જેવા અમિયગઈને છે.^૩

૧. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૮૪, પ્રજ્ઞા. ૪૬.

૩. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૨૫૬.

૨. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૫૦૮.

અમિલા જુઓ અમલા(૧).^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૧. અમોહ(અમોઘ) સાતમું ગેવિજજગ વિમાન.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૫.

૨. અમોહ રુયગ(૧) પર્વતના પશ્ચિમ ભાગમાં આવેલું શિખર. તેની અધિષ્ઠાત્રી દેવી સુરદેવી(૨) છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩.

૩. અમોહ સક્ક(૩)ના લોગપાલ વેસમણ(૮)ના હાથ નીચેનો દેવ.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮.

૪. અમોહ એક જક્ષ્મ જેનું ચૈત્ય સાહજણી નગરીના દેવરમણ ઉદ્યાનમાં આવેલું

છે.^૧

૧. વિપા.૨૧.

અમોહદંસણ (અમોઘદર્શન) પુરિમતાલની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું ઉદ્યાન. તેમાં જક્ષ્મ અમોહદંસિનું ચૈત્ય આવેલું હતું.^૧

૧. વિપા.૧૫.

અમોહદંસિ (અમોઘદર્શિન્) એક જક્ષ્મ દેવ જેનું ચૈત્ય પુરિમતાલ પાસેના અમોહદંસણ ઉદ્યાનમાં આવેલું હતું.^૧

૧. વિપા.૧૫.

અમોહરહ (અમોઘરથ) ઉજજેણીના રાજા જિયસત્તુ(૩૬)નો સારથિ. જસમતી તેની પત્ની હતી અને અગડદત્ત તેનો પુત્ર હતો.^૧

૧. ઉત્તરાશા. પૃ. ૨૧૩.

૧. અમોહા (અમોઘા) છાંદીસર દ્વીપમાં આવેલા અંજણગ પર્વતના પશ્ચિમ ભાગમાં આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭, જીવા.૧૮૩.

૨. અમોહા જંબુસુદંસાણાનું બીજું નામ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૦.

૧. અમ્મડ (અમ્બડ) તિત્થયર મહાવીરનો સમકાલીન એક બ્રાહ્મણ પરિવ્રાજક.^૧ તેને સાતસો શિષ્યો હતા. તેને મહાવીરના ઉપદેશોમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા હતી. જ્યારે તે અને તેના શિષ્યો કંપિલ્લપુરથી પુરિમતાલ જઈ રહ્યા હતા ત્યારે તે બધા મૃત્યુ પામ્યા કારણ કે તેમણે લીધેલા વ્રત મુજબ તેમને પાણી દેનાર કોઈ હતું નહિ. મરીને તે બધાએ બંભલોગમાં જન્મ ધારણ કર્યો. ભવિષ્યમાં મહાવિદેહમાં તેઓ મોક્ષ પામશે.^૨

૧. ઔપ.૩૮,૩૯,ભગ.૫૨૯,૫૩૦, ભગઅ.પૃ.૬૫૩,૬૯૬.

૨. ઔપ.૪૦.

૨. અમ્મડ તિત્થયર મહાવીરનો ઉપાસક શ્રાવક. તે સુલસા(૨)ને મળ્યો અને મહાવીર વતી ખબરઅંતર પૂછ્યા. તેણે સુલસાની શ્રદ્ધાની દૃઢતા જાણવા તેની અનેક પરીક્ષા કરી. અને તેની શ્રદ્ધાની દૃઢતા જાણીને તેણે તેની પ્રશંસા કરી.^૧ આ અમ્મડ આવતા ઉત્સર્પિણી કાલમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં તેવીસમા તિત્થંકર તરીકે જન્મ લેશે.^૨

૧. સ્થાઅ.પૃ.૪૫૭, પ્રજ્ઞામ.પૃ.૬૧, નિશીચૂ. દશહ. પૃ.૧૦૨.

૧. પૃ.૩૨, આચાર્ય.પૃ.૧૩, દશચૂ.પૃ.૯૬, ૨. સ્થા.૬૯૨, સમ.૧૫૯.

૩. અમ્મડ તિત્થયર પાસ(૧)ના તીર્થમાં થયેલો એક પરિવ્રાજક જેનો પત્તેયબુદ્ધ

તરીકે સ્વીકાર થયો છે. તેને જોગંધરાયણ(૨) સાથે ચર્ચા થઈ હતી.^૧

૧. ઋષિ.૨૫, ઋષિ(સંગ્રહણી).

અમ્મયા(અમૃતા) પાંચમા વાસુદેવ(૧) પુરિસસીહની માતા.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૬૦૩, આવનિ.૪૦૮.

અય (અજ) પુવ્વાભદ્રવયા નક્ષત્રના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૭, ૧૭૧, સ્થા.૮૦.

૧. અયંપુલ (અયમ્પુલ) સક્ક(૩)ના લોગપાલ વરુણ(૧)ના કુટુંબનો સભ્ય.^૧

૧. ભગ. ૧૬૭.

૨. અયંપુલ ગોસાલનો ઉપાસક. તે સાવત્થીનો હતો. એક વાર હલ્લા(એક જાતનું જંતુ)ના આકાર અંગે પૂછવા તે કુતૂહલવશ ગોસાલ પાસે ગયો. તેણે ગોસાલને વિચિત્ર સ્થિતિમાં - નાચતા, ગાતા અને મધપાન કરતા - જોયા. તેથી તે શરમિંદો બની પાછો ફરવા માગતો હતો. ગોસાલના શિષ્યોને આનો ખ્યાલ આવી જતાં તેમણે તેને નિર્વાણ(મોક્ષ) પામવાની પૂર્વ સંધ્યાએ આચરવામાં આવતી આઠ બાબતો (ચરમો) સમજાવી. આ સમજૂતીથી સંતુષ્ટ થયેલો તે ગોસાલ પાસે ગયો અને પોતાની શંકાનું સમાધાન પામ્યો.^૧

૧. ભગ.૫૫૪.

અયકર (અજકર) આ અને અયકરઅ એક જ છે.^૧

૧. સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫.

અયકરઅ (અજકરક) અઠ્યાસી ગહમાંનો એક ગહ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૭૦, સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૮૦, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫.

અયકરગ(અજકરક) આ અને અયકરઅ એક જ છે.^૧

૧. સ્થા.૮૦.

અયલ (અયલ) આ અને અયલ^૧ તથા અયલભાયા^૨ એક છે.

૧. દશયૂ.૧૦૫, જ્ઞાતા,૬૪, અન્ત.૧, ૨, ચાવયૂ.૧.પૃ.૧૭૭, વિશેષા.૧૭૬૬.

૨. આવનિ.૬૪૫.

અયલગ્ગામ (અયલગ્રામ) આ તે ગામ છે જે ગામના સુરઈય, સયદેવ, સમણ્ય અને સુભદ્ર(૪) હતા. અહીં તેમણે એક તાપસ સાથે જસહર(૧) પાસે દીક્ષા લીધી હતી.^૧ આ ગામ મગહામાં આવેલું હતું.^૨

૧. મર.૪૪૮-૪૫૧.

૨. ઉત્તરાક.પૃ.૩૨૮, ઉત્તરાનિ.પૃ.૨૪૩.

અયલપુર (અયલપુર) આભીર(૧) દેશમાં કણ્ઠા(૬) અને બિણ્ણા(૨) નદીઓના

સંગમ પાસે આવેલું નગર.^૧ તે રાજા જિયસત્તુ(૩૯)ની રાજધાની હતું.^૨ રેવઠણકુખત નામના આચાર્યના શિષ્ય સીહ(૩)એ અહીં દીક્ષા લીધી હતી.^૩ તેની બેરાર(Berar)માં આવેલા એલ્લિચપુર(Ellichpur) સાથે સ્થાપવામાં આવેલી એકતા શંકાસ્પદ છે.^૪ જુઓ બેણણા.

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૭૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૬૩,
પિંડનિમ.પૃ.૫૪૪.

૨. ઉત્તરાનિ.પૃ.૧૦૦, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૬૨,

ઉત્તરાશા.પૃ.૧૦૦.

૩. નન્દિ. ગાથા ૩૨, નન્દિહ.પૃ.૧૩.

૪. જુઓ લાઈ.પૃ.૨૬૩.

અયલભદ્રા (અયલભદ્રા) જુઓ વેસમણપભ.^૧

૧. ભગઅ.પૃ.૨૦૩-૪.

અયલભાયા (અયલભ્રાતૃ) તિથ્યચર મહાવીરના નવમા ગણહર. કોસલાના વસુ(પ) અને નંદા(પ)ના પુત્ર. તે શુભ અને અશુભ કર્મમાં શ્રદ્ધા ધરાવતા ન હતા. મહાવીરે આ જાણ્યું અને તેમણે તેમની આ શંકા દૂર કરી. મહાવીરની દલીલો તેમના ગળે ઊતરી ગઈ અને તે તેમના ત્રણ સો શિષ્યો સાથે મહાવીરના શિષ્ય બની ગયા. બોતેર વર્ષની ઉંમરે તે મોક્ષ પામ્યા.^૧ તે અયલ નામે પણ પ્રસિદ્ધ હતા.^૨ તે અને અંકપિય બન્ને એક જ ગણનો હવાલો સંભાળતા હતા.^૩ તે ગૃહસ્થ તરીકે ૪૬ વર્ષ, શ્રમણ સાધુ તરીકે ૧૨ વર્ષ અને કેવલી તરીકે ૧૪ વર્ષ જીવ્યા.^૪

૧. નન્દિ. ગાથા ૨૧, આવનિ.પૃ.૫૮૫, ૬૩૧,

૬૪૫, સમ.૭૨, વિશેષા.૧૩૮૪, ૨૦૧૩,

કલ્પવિ. પૃ.૧૭૯.

૨. આવનિ.૬૪૫.

૩. કલ્પવિ. પૃ. ૨૪૮.

૪. વિશેષા.૨૫૧૧-૨૫૧૮,

આવનિ.૬૫૨-૬૫૬, સમઅ.પૃ.૮૩.

અયસી (અતસી) વિયાહપણ્ણત્તિના એકવીસમા શતકનો ત્રીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૬૮૮.

અયાવાલગવાયગ (અજાપાલકવાયક) એક વૃદ્ધ શ્રમણ જે પોતે લીધેલાં વ્રતોમાંથી પતન પામ્યો. પછી તે બકરીઓનો પાલક બન્યો.^૧

૧. જૂભા.૪૫૩૫-૩૮, 'અતિવાલગવાયગ' પાઠ ખોટો લાગે છે. ટીકાકાર આ વાત સ્વીકારે છે અને તેનું સંસ્કૃત 'અજાપાલકવાયક' આપે છે. — જુઓ બૃક્ષે. ૧૨૨૫.

અયોજૂઝા (અયોધ્યા) જુઓ અઓજૂઝા(૨).^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૩૭, આવમ.પૃ.૨૨૭.

અયોમુહ (અયોમુખ) એક અંતરદીવ.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૪, પ્રજ્ઞા. ૩૬, જીવા. ૧૦૮, નન્દિમ.પૃ.૧૦૩.

અર ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં થયેલા અઢારમા તિથ્યંકર.^૧ તે

સાતમા ચક્કવદ્ધિ પણ હતા.^૨ તે ગયપુરના રાજા સુદંસણ(૧) અને તેમની રાણી દેવી(૨)ના પુત્ર હતા.^૩ સુરસિરી તેમની પટરાણી હતી.^૪ તેમની ઊંચાઈ ત્રીસ ધનુષ હતી.^૫ તેમનો વર્ણ તમ્ર સુવર્ણ જેવો હતો.^૬ ૪૨૦૦૦ વર્ષની ઉંમરે તે ચક્કવદ્ધિ બન્યા અને ૬૩૦૦૦ વર્ષની ઉંમરે તેમણે એક હજાર પુરુષો સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો. આ પ્રસંગે તેમણે શિવ્વુઈકરા પાલખી ઉપયોગમાં લીધી.^૭ અપરાઈય(૩) તેમને સૌ પ્રથમ ભિક્ષા આપનાર હતા.^૮ ત્રણ વર્ષ પછી તે કેવળજ્ઞાન પામ્યા.^૯ તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ આમ્રવૃક્ષ હતું.^{૧૦} તેમની આજ્ઞામાં સાધુઓના તેત્રીસ ગણો હતા અને તેત્રીસ ગણનેતાઓ(ગણધર) હતા.^{૧૧} તેમના શિષ્યો પચાસ હજાર હતા અને શિષ્યાઓ સાઠ હજાર હતી.^{૧૨} ૮૪,૦૦૦ વર્ષની ઉંમરે^{૧૩} સમ્મેય પર્વત ઉપર તે મોક્ષ પામ્યા.^{૧૪} તેમનો સૌપ્રથમ શિષ્ય કુંભ(૩) હતો અને સૌપ્રથમ શિષ્યા રક્ષિયા હતી.^{૧૫} એરવય(૧)માં તેમના સમકાલીન તિથ્યર અઈપાસ હતા.^{૧૬} પોતાના પૂર્વભવમાં અર સુદંસણ(૬) હતા.^{૧૭}

૧. સમ. ૧૫૭, સ્થા. ૪૧૧, આવ. પૃ. ૪, નન્દિ. ગાથા ૧૮, વિશેષા. ૧૭૫૮, આવનિ ૩૭૧, ૪૧૮, ૪૨૧, ૧૦૮૫, તીર્થો. ૩૩૦.
૨. આવનિ. ૨૨૩, ૩૭૫, ૪૧૮, સમ. ૧૫૮, વિશેષા. ૧૭૭૦, તીર્થો. ૫૫૮, સ્થા. ૭૧૮, ઉત્તરા. ૧૮. ૪૦.
૩. આવનિ. ૩૮૩, ૩૮૮-૮૮, સમ. ૧૫૭, ૧૫૮, તીર્થો. ૪૮૧, જુઓ આવમ. પૃ. ૨૩૭-૨૪૩.
૪. સમ. ૧૫૮.
૫. સમ. ૩૦, આવનિ. ૩૮૦, ૩૮૩, તીર્થો. ૩૬૩.

૬. આવનિ. ૩૭૭, તીર્થો. ૩૪૧.
૭. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૨૨૫, ૨૭૨-૩૦૫, તીર્થો. ૩૮૩.
૮. આવનિ. ૩૨૮, સમ. ૧૫૭.
૯. આવનિ. ૨૨૪, ૨૩૮.
૧૦. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૦૬.
૧૧. આવનિ. ૨૬૮, તીર્થો. ૪૫૨.
૧૨. આવનિ. ૨૫૮થી આગળ.
૧૩. આવનિ. ૨૫૮-૩૦૫, કલ્પ. ૧૮૭.
૧૪. આવનિ. ૩૦૭.
૧૫. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૫૨, ૪૬૧.
૧૬. તીર્થો. ૩૩૧.
૧૭. સમ. ૧૫૭.

૧. અરઅ (અરજસ) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક ગહ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૨૮૬, સ્થા. ૫. ૭૮-૮૦.

૨. અરઅ બંભલોગના છ થરોમાંનું એક થર.^૧

૧. સ્થા. ૫૧૬, સ્થા. ૫. ૩૬૭.

અરકુપુરિતા (અરકુરિકા) જુઓ અરકુપુરી.^૧

૧. આવયૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮.

અરકુપુરી (અરકુરી) ચંડજૂઝય રાજાની રાજધાની.^૧ સૂર(૧)ની મુખ્ય પત્ની

સૂરપ્પભા(૧) પોતાના પૂર્વભવમાં અહીં જન્મી હતી. તિથ્યર પાસ(૧) અહીં આવ્યા હતા.^૨

૧. આવનિ.૧૨૯૭, આવચૂ.૨.૫.૧૯૮, આવહ.૫.૭૧૦.

૨. જ્ઞાતા.૧૫૫.

અરખુરી (અરકુરી) જુઓ અરકખુરી.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૧૯૮.

અરજા મહાવિદેહના કુમુય(૧) પ્રદેશની રાજધાની. તે મંદર(૩) પર્વતની દક્ષિણ-પશ્ચિમે આવેલી છે.^૧ ઠાણમાં અરજાના બદલે અસોગા(૧)નો ઉલ્લેખ છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨.

૨. સ્થા.૬૩૭, સ્થાઅ.૫.૪૩૮.

અરણ્ણવડિંસગ (અરણ્યાવતંસક) આરણ કલ્પમાં આવેલું એક સ્વર્ગીય વાસસ્થાન. જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય એકવીસ સાગરોપમ વર્ષ છે.^૧

૧. સમ.૨૧.

અરય(અરજસૂ) આ અને અરઅ(૧) એક જ છે.^૧

૧. સ્થા.૯૦.

અરહણ્ણ (અર્હત્ત) આ અને અરહણ્ણઅ(૨) એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૮૩.

૧. અરહણ્ણઅ (અર્હત્તક) ચંપાનો સાગરખેડુ વેપારી. તે પોતાની ધર્મશ્રદ્ધામાં દૃઢ હતો. એક વાર લવણ સમુદ્રમાં એક દેવે તેને ખૂબ ત્રાસ આપ્યો. તે દેવે તેને તેનાં વ્રતો છોડી દેવા ધમકી આપી કે જો તે તેમ નહિ કરે તો તેનું વહાણ તે ડૂબાડી દેશે. પરંતુ તે જરાપણ વિચલિત ન થયો. તે તેના વ્રતપાલનમાં અડગ રહ્યો. તેથી દેવ તેના ઉપર પ્રસન્ન થયો અને તેને કુંડળોની એક જોડ ભેટ આપી. તે વેપારીએ પોતાના તરફથી તે જોડ મિહિલાની રાજકુમારી મલ્લિ(૧)ને ભેટ આપી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૬૯-૭૦, ૭૯, સ્થાઅ.૫.૪૦૧.

૨. અરહણ્ણઅ તગરાના દત્ત(૫) અને ભદ્રા(૧)નો પુત્ર. તે પોતાના માતાપિતા સાથે સંસાર ત્યાગી ગુરુ અરહમિત્ત(૩)નો શિષ્ય બન્યો. પોતાના પિતાના અવસાન પછી તેને ભિક્ષા માટે જવું પડતું. સૂર્યનો તાપ તેનાથી સહન થતો ન હોવાથી તેણે શ્રમણોનાં વ્રતો ત્યાગી દીધાં અને એક સ્ત્રી સાથે તે રહેવા લાગ્યો. આનાથી ખૂબ જ દુઃખી થયેલી તેની માતા ગાંડી બની ગઈ. તેને માતાની દયા આવી અને તેથી તે પુનઃ શ્રમણ બન્યો અને સૂર્યતાપ વગેરેથી થતી પીડા તેણે સહન કરી.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.૫.૯૦, ઉત્તરાચૂ.૫.૫૮, ઉત્તરાશા.૫.૯૦, મર.૪૭૭, ૪૮૯, આવચૂ.૨.૫.૯૩, કલ્પસ. ૫.૨૭૦, પાશ્વિય.૫.૨૪, જીતભા. ૮૧૮, વ્યવભા.૩.૩૫૦.

૩. અરહણ્ણઅ ખિતિપતિક્કિયના અરહમિત(૧)નો મોટો ભાઈ. પોતાના નાના ભાઈમાં આસક્ત પોતાની પત્નીએ જ તેને મારી નાખ્યો. જુઓ અરહમિત(૧).^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૧૪, આવહ.પૃ.૩૮૮.

અરહણ્ણગ (અર્હન્નક) આ અને અરહણ્ણઅ(૧) એક છે.^૧

૧. જ્ઞાતા.૭૮.

અરહદત્ત (અર્હદત્ત) આ અને અરહણ્ણઅ(૨) એક છે.^૧

૧. વિશેષા. ૩૫૭૫.

અરહદત્તા (અર્હદત્તા) સોગંધિયાના અપ્પડિહય અને સુકણ્ણાના પુત્ર મહચંદ(૧)ની પત્ની.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૧. અરહમિત (અર્હન્નિત્ર) ખિતિપતિક્કિયના અરહણ્ણઅ(૩)નો નાનો ભાઈ. તેનામાં અરહણ્ણઅની પત્ની આસક્ત હતી. તેથી તેણે અરહમિતને વશ કરવા પ્રયત્ન કર્યા પણ અરહમિત તેની ઈચ્છાને તાબે ન થયો. અરહમિતને ખુશ કરવા તે એટલી હદે ગઈ કે તેણે પોતાના પતિને મારી નાખ્યો. આ દુઃખદ ઘટનાથી ખિન્ન બની ગયેલા અરહમિતે સંસાર ત્યાગ્યો અને તે શ્રમણ બન્યો. બીજી બાજુ અરહણ્ણઅની પત્ની મરીને કૂતરી થઈ અને અરહમિતને ત્રાસ આપવા લાગી. ત્યાર પછી મરીને તે મધમાખી બની, ઈત્યાદી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૧૪, આવહ.પૃ.૩૮૮, ગચ્છાવા.પૃ.૨૬.

૨. અરહમિત બારમતીનો વેપારી. અણુધરી તેની પત્ની હતી અને જિણદેવ(૨) તેમનો પુત્ર હતો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૨, આવહ.પૃ.૭૧૪.

૩. અરહમિત શ્રમણ ગુરુ જેમણે અરહણ્ણઅ(૨)ને તગરામાં દીક્ષા આપી હતી.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ.૮૦, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૫૮, પાક્કિય.પૃ.૨૪.

અરિંજઅ (અરિંજય) તિત્થયર ઉસહ(૧)ના સો પુત્રોમાંનો એક પુત્ર.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨.

૧. અરિક્ક (અરિષ્ઠ) મંડવ ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક શાખા.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

૨. અરિક્ક પંદરમા તિત્થંકર ધમ્મ(૩)નો સૌપ્રથમ શિષ્ય.^૧

૧. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૫૧.

અરિક્કેણિમિ (અરિષ્ઠનેમિ) વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં થયેલા બાવીસમા તિત્થંકર જે

શેમિ નામે પણ પ્રસિદ્ધ હતા.^૧ તે હરિવંસ(૧)ના હતા. તે સોરિયપુર(૧)ના રાજા સમુદ્રવિજય(૧) અને તેમની રાણી સિવા(૨)ના પુત્ર હતા.^૨ રહણેમિ વગેરે તેમના ભાઈઓ હતા.^૩ તેમની ઊંચાઈ દસ ધનુષ હતી.^૪ તેમનો વર્ણ શ્યામ હતો.^૫ ઉગ્ગસેણ રાજાની કુંવરી રાઈમઈ સાથે તેમનું સગપણ નક્કી થયું હતું.^૬ તેને પરણવા જતી વખતે માર્ગમાં તેમણે ભયભીત અને દુઃખાર્ત પશુઓને વાડાઓમાં અને પાંજરામાં પુરાયેલાં જોયાં. તેમને જોઈને તેમણે સારથિને પૂછ્યું, “સુખ અને મુક્તપણે હરવાફરવા ઈચ્છતા આ પશુઓને શા માટે પાંજરામાં અને વાડાઓમાં પૂરી રાખ્યાં છે?” સારથિએ કહ્યું, “આ પશુઓ નસીબદાર છે કારણ કે આપના લગ્નપ્રસંગે તેઓ ઘણા લોકોને મિષ્ટ ભોજન પૂરું પાડશે. તેમને મારી તેમના માંસની અનેક વાનગીઓ બનાવવામાં આવશે.” આ જાતની કતલની વાત અરિક્ષેમિ સહન કરી શક્યા નહિ. તે તરત જ પાછા વળી ગયા, પોતાનો બધો પરિગ્રહ ત્યાગી દીધો અને સંસાર છોડી દીધો. ઉત્તરકુરા પાલખીનો ઉપયોગ તેમણે આ પ્રસંગે કર્યો હતો.^૭ તેમની સાથે એક હજાર પુરુષોએ પણ સંસારત્યાગ કર્યો હતો.^૮ તેમને સૌ પ્રથમ ભિક્ષા આપનાર વરદત્ત(૪) હતા.^૯ ચોપ્પન દિવસ પછી તેમને કેવળજ્ઞાન થયું. તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ વેતસ હતું.^{૧૦} તેમના સંઘમાં સાધુઓના અઢાર ગણો હતા, અઢાર ગણનાયકો(ગણધરો) હતા, અઢાર હજાર સાધુઓ હતા, ચાલીસ હજાર સાધ્વીઓ હતી, એક સો ઓગણસિત્તેર હજાર શ્રાવકો હતા અને ત્રણસો છત્રીસ હજાર શ્રાવિકાઓ હતી, ઈત્યાદિ. એક હજાર વર્ષનું પૂર્ણ આયુષ્ય (જેમાં રાજકુમાર તરીકેના ૩૦૦ વર્ષ સમાવિષ્ટ છે) ભોગવી તે ઉજ્જિંજત શૈલના શિખર ઉપર મોક્ષ પામ્યા.^{૧૧} આ પર્વતનો સંબંધ તેમનાં બીજાં કલ્યાણકો સાથે પણ છે.^{૧૨} જક્ષિણી તેમની પ્રધાન શિષ્યા હતી,^{૧૩} વરદત્ત(૪) તેમનો સૌપ્રથમ શિષ્ય હતો,^{૧૪} નંદ(૧૦) તેમનો પ્રધાન શ્રાવક હતો અને મહાસુવ્વયા તેમની સૌપ્રથમ શ્રાવિકા હતી.^{૧૫} એરવય(૧)માં અગ્નિસેણ(૨) તેમના સમકાલીન તિથ્યર હતા.^{૧૬} અરિક્ષેમિએ વાસુદેવ(૨) કણ્ડ(૧)ની પઉમાવઈ(૧૪) આદિ આઠ રાણીઓને દીક્ષા આપી હતી.^{૧૭} તે તેમના પૂર્વભવમાં સંખ(૫) હતા.^{૧૮}

૧. સમ. ૧૫૭, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૪૮૬, નન્દિ. ગાથા ૧૯, આવનિ. ૧૦૮૭, તીર્થો. ૩૩૪, ૫૧૧, આવમ. પૃ. ૧૩૭, આવહ. પૃ. ૨૭૩.
૨. ઉત્તરા. ૨૨. ૩-૪, કલ્પ. ૨, ૧૭૧, આચાશી. પૃ. ૩૨૭, સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૮૬થી આગળ, તીર્થો.

- ૪૬૪થી આગળ.
૩. દશયૂ. પૃ. ૮૭, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૪૮૬, અન્ત. ૮.
૪. સમ. ૧૦, સ્થા. ૭૩૫, તીર્થો. ૩૬૪, નિર. પ. ૧, આવનિ. ૩૮૦.
૫. આવનિ. ૩૭૭, તીર્થો. ૩૫૨.
૬. ઉત્તરા. ૨૨. ૬થી આગળ, કલ્પ. ૫.

પૃ.૧૩૯, કલ્પવિ.પૃ.૨૧૩
 ૭. સમ.૧૫૭.
 ૮. ઉત્તરા.૨૨.૧૪-૨૪, આવનિ.
 ૨૨૫, તીર્થો.૩૯૩.
 ૯. સમ.૧૫૭, આવનિ.૩૨૯.
 ૧૦. સમ.૧૫૭, તીર્થો. ૪૦૭.
 ૧૧. કલ્પ.૧૭૪-૧૮૩, જ્ઞાતા. ૫૩,
 ૧૨૯, સમ.૧૮, ૪૦, ૫૪, ૧૦૪,
 ૧૧૦, ૧૧૩, સ્થા.૩૮૧, ૬૫૧,
 ૭૩૫, વિશેષા.૧૭૦૨., આચાર્ય.
 પૃ.૨૨૦, આવમ.પૃ.૨૦૮-૨૧૪,

તીર્થો.૪૫૪, આવનિ.૨૫૯થી આગળ,
 ૨૭૨-૩૦૫. આવનિ.૨૬૯ અનુસાર
 તેમને અગિયાર ગણો હતા.
 ૧૨. આવનિ.(દીપિકા)૨, પૃ.૧૬૦,
 તીર્થો.૪૭૦.
 ૧૩. અન્ત.૯, સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૬૧.
 ૧૪. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૫૪.
 ૧૫. આવચૂ.૧.પૃ.૧૫૯.
 ૧૬. તીર્થો.૩૩૩.
 ૧૭. સ્થા.૬૨૬.
 ૧૮. સમ.૧૫૭.

અરિકૃપુરા (અરિકૃપુરી) મહાવિદેહમાં આવેલા કચ્છગાવર્ધ(૨) પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ. ૯૫, સ્થા.૬૩૭.

અરિક્ષા (અરિક્ષા) મહાવિદેહમાં આવેલા મહાકચ્છ(૨) પ્રદેશની રાજધાની.^૧ આ અને રિક્ષા(૨) એક જ છે.^૨

૧. સ્થા.૬૩૭, જમ્બૂ.૯૫.

અરિક્ષાવર્ધ (અરિક્ષાવર્ધ) આ અને અરિકૃપુરા એક જ છે.^૧

૧. સ્થા.અ.પૃ.૪૩૮.

અરિક્ષમણ (અરિક્ષમન) તિથ્યયર ઉસહ(૧)ના સો પુત્રોમાંનો એક પુત્ર.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૧૫૨.

અરિક્ષદત્ત (અરિક્ષદત્ત) સુદ્વિયસુપ્પડિબુદ્ધ આચાર્યના પાંચ શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ.(થેરાવલી)૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૬૧-૨૬૨.

અરિક્ષદિણ્ણ (અરિક્ષદત્ત) સીહગિરિ(૩) આચાર્યનો ચોથો શિષ્ય.^૧

૧. કલ્પ અને કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૧.

અરિક્ષમિત્ત (અરિક્ષમિત્ર) આ અને અરિક્ષમિત્ત(૩) એક જ છે.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૫૮, ઉત્તરાશા. પૃ.૯૦.

૧. અરુણ અઢવાસી ગહમાંનો એક ગહ.^૧

૧ સૂર્ય. ૧૦૭, જમ્બૂ.૧૭૦, સ્થા.૯૦, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૨૮૬, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સ્થા.અ. પૃ.૭૯-૮૦.

૨. અરુણ વિચડાવર્ધ પર્વતનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૨, જમ્બૂશા.પૃ.૩૦૫, નન્દિચૂ.પૃ.૫૯.

૩. અરુણ ગંધાવર્ધ પર્વતનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. સ્થા. ૮૭, ૩૦૨.

૪. અરુણ નંદીસરોદ સમુદ્રની ચારે બાજુ આવેલો વલયાકાર દ્વીપ જે ખુદ અરુણોદ(૨) સમુદ્ર વડે ચારેબાજુથી ઘેરાયેલો છે. અસોગ(૩) અને વીતસોગ(૧) તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૧ અરુણને અરુણોદ(૧) પણ કહેવામાં આવે છે.^૨

૧. જીવા.૧૮૫.

૨. સૂર્ય. ૧૦૧.

૫. અરુણ મહાસાલ(૨)ના પુત્ર અને તિથ્યથર પાસ(૧)ના તીર્થમાં થયેલા એક અજૈન ઋષિ જેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવેલ છે.^૧

૧. ઋષિ.૩૩, ઋષિ(સંગ્રહણી).

અરુણકંત (અરુણકાન્ત) સોહમ્મ(૧) કલ્પમાં(દેવલોકમાં) આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા. ૩૧.

અરુણકીલ સોહમ્મ(૧) કલ્પમાં(દેવલોકમાં) આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા. ૫૬.

અરુણગવ સોહમ્મ(૧) કલ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા. ૫૫.

અરુણજૂઝઅ(અરુણધ્વજ) સોહમ્મ(૧) કલ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા. ૩૮.

૧. અરુણપ્પભ (અરુણપ્રભ) લવણ સમુદ્રમાં આવેલો પર્વત. તે અણુવેલંધર દેવોના અરુણપ્પભ રાજાનું વાસસ્થાન છે. તેમની રાજધાનીનું નામ પણ અરુણપ્પભ છે.^૧ જુઓ અણુવેલંધરણાગરાય.

૧. જીવા.૧૬૦, સ્થા.૩૦૫.

૨. અરુણપ્પભ સોહમ્મ(૧) કલ્પમાં(દેવલોકમાં) આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા. ૨૯.

અરુણપ્પભા (અરુણપ્રભા) પોતાના સંસારત્યાગના પ્રસંગે નવમા તિથ્યંકર સુવિહિ(૧)એ ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખી.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

અરુણભૂઅ(અરુણભૂત) સોહમ્મ(૧) કલ્પમાં(દેવલોકમાં) આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા. ૪૫.

અરુણમહાવર જુઓ અરુણવરોદ.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

૧. અરુણવર અરુણોદ(૨) અથવા અરુણોદગ સમુદ્રની ચારે બાજુ આવેલો વલયાકાર દ્વીપ.^૧ અરુણવરભદ્ર અને અરુણવરમહાભદ્ર તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૨ આ દ્વીપ ચારે બાજુ અરુણવરોદ સમુદ્રથી ઘેરાયેલો છે.^૩

૧. સૂર્ય. ૧૦૧, જવા. ૧૮૫. ૨. જવા. ૧૮૫. ૩. સૂર્ય. ૧૦૧, જવા. ૧૮૫.

૨. અરુણવર આ અને અરુણવરોદ એક જ છે.^૧

૧. જવા. ૧૬૬.

૩. અરુણવર એક દેવ.^૧ જુઓ અરુણવરોદ.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

અરુણવરભદ્ર (અરુણવરભદ્ર) અરુણવર(૧) દ્વીપના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

અરુણવરમહાભદ્ર (અરુણવરમહાભદ્ર) અરુણવર(૧) દ્વીપના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.

૧. જવા. ૧૮૫.

૧. અરુણવરાવભાસ અરુણવરોદ સમુદ્રને ઘેરી આવેલો વલયાકાર દ્વીપ. અરુણવરાવભાસભદ્ર અને અરુણવરાવભાસમહાભદ્ર તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે. આ દ્વીપની ચારેબાજુ અરુણવરાવભાસ(૨) સમુદ્ર આવેલો છે.^૧

૧. જવા. ૧૮૫, સૂર્ય. ૧૦૧.

૨. અરુણવરાવભાસ અરુણવરાવભાસ(૧) દ્વીપને ચારે બાજુ ઘેરીને આવેલો સમુદ્ર. અરુણવરાવભાસવર અને અરુણવરાવભાસમહાવર તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે. આ સમુદ્રની ચારે બાજુ વલયાકાર કુંડલ(૧) દ્વીપ આવેલો છે.^૧

૧. જવા. ૧૮૫, સૂર્ય. ૧૦૧.

અરુણવરાવભાસભદ્ર (અરુણવરાવભાસભદ્ર) અરુણવરાવભાસ(૧) દ્વીપના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

અરુણવરાવભાસમહાભદ્ર (અરુણવરાવભાસમહાભદ્ર) અરુણવરાવભાસ(૧) દ્વીપના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

અરુણવરાવભાસમહાવર જુઓ અરુણવરાવભાસ(૨).^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

અરુણવરાવભાસવર જુઓ અરુણવરાવભાસ(૨).^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

અરુણવરોદ અરુણવર(૧) દ્વીપને ચારે તરફથી ઘેરીને આવેલો સમુદ્ર. અરુણવર(૩) અને અરુણમહાવર તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે. આ સમુદ્રની ચારે બાજુ અરુણવરાવભાસ(૧) દ્વીપ આવેલો છે.^૧ અરુણવરોદ અરુણવર(૨) નામે પણ જાણીતો છે.^૨

૧. જીવા.૧૮૫, સૂર્ય.૧૦૧.

૨. જીવા.૧૬૬.

અરુણવરોભાસ (અરુણવરાવભાસ) આ અને અરુણવરાવભાસ એક જ છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૧.

અરુણવિમાણ (અરુણવિમાન) સોહમ્મ(૧) કલ્પ(દેવલોક)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા.૧૭.

અરુણસિદ્ધ (અરુણશિષ્ટ) સોહમ્મ(૧) કલ્પમાં(દેવલોકમાં) આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા.૩૪.

૧. અરુણાભ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય આઠ સાગરોપમ વર્ષ છે. આ સ્થાન બરાબર અગ્નિ સમાન છે.^૧

૧. સમ.૮.

૨. અરુણાભ સોહમ્મ(૧) કલ્પમાં(દેવલોકમાં) આવેલું વાસસ્થાન.^૧

૧. ઉપા.૨૬, ભગ.૩૦૪, ૪૩૫.

અરુણુત્તરવડિંસગ(અરુણોત્તરાવતંસક) અરુણાભ(૧) જેવું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન. આ સ્થાન બરાબર અગ્નિ સમાન છે.^૧

૧. સમ.૮.

૧. અરુણોદ નંદિસ્સર(૩)સમુદ્રની ચારે બાજુ આવેલો વલયાકાર દ્વીપ. આ દ્વીપ પોતે ચારે બાજુથી અરુણોદ(૨) સમુદ્રથી ઘેરાયેલો છે.^૧ આ દ્વીપ અને અરુણ(૪) એક જ છે.

૧. સૂર્ય.૧૦૧.

૨. અરુણોદ અરુણ(૪)ની બધી બાજુ ઘેરી વેળેલો સમુદ્ર. આ સમુદ્ર પોતે બધી બાજુથી અરુણવર(૧) દ્વીપથી ઘેરાયેલો છે. સુભદ્ર(૫) અને સુમણભદ્ર(૪) દેવો તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.

૧. જીવા.૧૮૫, સૂર્ય.૧૦૧.

અરુણોદગ (અરુણોદક) આ અને અરુણોદ(૨) એક જ છે.^૧

૧. જીવા. ૧૮૫.

૧. અરુણોવવાય(અરુણોપપાત) અરુણ દેવના જન્મ આદિનું વિગતવાર વર્ણન ધરાવતો કાલિઅ આગમગ્રન્થ^૧ જે વિચ્છેદ ગયો છે. બાર વર્ષ સાધુજીવનના પૂરા કરનાર સાધુને જ તે ભણવાની પરવાનગી હતી.^૨

૧. નન્દિ.૪૪, નન્દિયૂ.પૃ.૫૯.

૨. નન્દિમ.પૃ.૨૦૬, નન્દિહ.પૃ.૭૩, પાશ્વિય.પૃ.૪૫, ૬૮, વ્યવ.૧૦.૨૭, આવચૂ.૧.પૃ.૩૫.

૨. અરુણોવવાય સંખેવિતદસાનું એક અધ્યયન.^૧ આ અને અરુણોવવાય(૧) અભિન્ન જણાય છે.

૧. સ્થા.૭૫૫.

અરુણોવાઅ (અરુણાવપાત) અરુણ(૪) પછી આવેલો વલયાકાર દ્વીપ.^૧ તે અને અરુણવર(૧) દ્વીપ એક જ લાગે છે.

૧. સ્થાઅ. પૃ.૧૬૭.

અરોસ(અરોષ) એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ અને જેની પ્રજા.^૧ જેમને હારોસ પણ કહેવામાં આવે છે.^૨

૧. પ્રશ્ન.૪, પ્રશ્નઅ.પૃ.૧૫.

૨. પ્રજ્ઞા.૩૭.

અલંબુસા (અલમ્બુષા) રુયગ(૧) પર્વતના ઉત્તરભાગમાં આવેલા રયણ(૨) શિખર ઉપર રહેતી પ્રધાન દિસાકુમારી.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૧૪, તીર્થો.૧૫૯, સ્થા. ૬૪૩, આવહ. પૃ.૧૨૨.

૧. અલક્ષ (અલક્ષ) અંતગડદસાના છઠ્ઠા વર્ગનું સોળમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૧૨.

૨. અલક્ષ વાણારસીનો એક રાજા જે સંસાર ત્યાગી તિત્થયર મહાવીરનો શિષ્ય બની ગયો હતો અને જે વિપુલ (૧) પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો હતો.^૧

૧. અન્ત.૧૫.

અલયાપુરી (અલકાપુરી) વેસમણ(૯)ની રાજધાની.^૧ બારવઈ^૨, લિણીઆ^૩ વગેરે નગરોના વર્ણનમાં સામાન્ય રીતે ઉપમાન તરીકે તેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવે છે.

૧. જ્ઞાતાઅ.પૃ.૧૦૦, અન્તઅ.પૃ.૧. ૨. જ્ઞાતા.૫૨, અન્ત.૧.

૩. જમ્બૂ.૪૧.

અલસંડ (અલસન્દ) સિંધુ(૧) નદીની પેલે પાર આવેલું એક અણારિય(અનાર્ય) નગર. ચક્કવટ્ટિ ભરહ(૧)ની સેનાના સેનાપતિ સુસેણ (૧) વડે તે જીતાયું હતું.^૧ કાબુલ નજીક એલેક્ઝાન્ડરે સ્થાપેલા નગર એલેક્ઝાન્ડ્રિયા સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૫૨, આવચૂ.૧.પૃ.૧૯૧.

૨. જિઓડિ. પૃ.૩.

અવઈણ્ણગ (અવકીર્ણક) આ અને અવકિણ્ણપુત્ત એક જ છે.^૧

૧. આવહ. પૃ.૭૧૮.

અવંઝ (અવન્ધ્ય) જુઓ અવંઝપ્પવાય.^૧

૧. નન્દિયૂ. પૃ.૭૬.

અવંઝપ્પવાય (અવન્ધ્યપ્રવાદ) શુભ અને અશુભ કર્મોનાં ફળોનું નિરૂપણ કરતું અગિયારમું પુવ્વ.^૧

૧. સમ. ૧૪, ૧૪૭, નન્દિ. ૫૭, નન્દિયૂ. પૃ. ૭૬.

૧. અવંતિ ભરહ(ર) ક્ષેત્રનું એક જનપદ.^૧ તેનું મુખ્યનગર ઉજ્જેણી હતું.^૨ પજ્જોય^૩ અને સંપઈ^૪ રાજાઓએ ત્યાં રાજ્ય કર્યું હતું. સાધુઓને વિહાર કરવા માટે જે દેશોની ભલામણ કરવામાં આવી છે તેમાંનો એક દેશ.^૫ અવંતિવદ્ધણ^૬ અને પાલગ(ર)^૭ પણ તેના રાજાઓ હતા. મલ્લ અદ્વણ આ દેશનો હતો.^૮ તુંબવણ વસાહત યા વસતિ આ દેશમાં હતી.^૯ મધ્યપ્રદેશના હાલના માલવા, નિમર અને આજુબાજુના ભાગો સાથે આ દેશની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે. ઉજ્જેણી અને માહિષ્મતિ એ અનુક્રમે તેના ઉત્તર અને દક્ષિણ ભાગોની રાજધાનીઓ હતી.^{૧૦}

૧. મનિ. પૃ. ૨૦૮, આવહ. પૃ. ૨૮૮.

૨. નિશી. ૧૮, નિશીયૂ. ૧. પૃ. ૧૩, આવયૂ. ૧. પૃ. ૩૧, ઉત્તરાશા. પૃ. ૪૮.

૩. બૃક્ષે. ૧૧૪૫, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૮૮.

૪. બૃભા. ૩૨૮૩, બૃક્ષે. પૃ. ૮૧૮, નિશીયૂ. ૪. પૃ. ૧૨૮-૧૩૦.

૫. આચાશી. પૃ. ૨૫૫.

૬. ઉત્તરાક. પૃ. ૭૩, આવયૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮-૮૦.

૭. તીર્થો. ૬૨૦-૨૧, આવયૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮.

૮. આવયૂ. ૨. પૃ. ૧૫૨, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૨૧.

૯. આવહ. ૨૮૮.

૧૦. Bhandarkar:Charmichael Lectures, 1918, p.54.

૨. અવંતિ ઉજ્જેણીનું બીજું નામ.^૧ ચંડુદ આચાર્ય અહીં આવ્યા હતા.^૨ તેની ઉત્તરે જિણ્ણજજ્જણ ઉદ્યાન આવેલું હતું.^૩

૧. બૃભા. ૬૧૦૨, નિશીયૂ. ૧. પૃ. ૧૦૨

૩. નિશીયૂ. ૧. પૃ. ૧૦૨.

૨. બૃભા. ૬૧૦૨-૩, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૦.

અવંતિવદ્ધણ (અવન્તિવર્દન) ઉજ્જેણીના રાજા પાલઅ(ર)નો પુત્ર.^૧ વધુ વિગત માટે જુઓ અજિયસેણ(ર).

૧. આવનિ. ૧૨૮૨, આવયૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮-૧૮૦, ઉત્તરાક. પૃ. ૭૩, આવહ. પૃ. ૬૮૮.

અવંતિસુકુમાલ (અવન્તિસુકુમાર) ઉજ્જેણીની ભદ્રા(૩૫) સાર્થવાહીનો પુત્ર. તેને બત્રીસ પત્નીઓ હતી. તે સંસાર ત્યાગી મુહત્તિ(૧)નો શિષ્ય બન્યો, તરત જ તેણે (પાણી સહિત) બધી જ જાતના આહારનો ત્યાગ કર્યો અને ચિન્તન તથા ધ્યાન કરવાનું શરૂ કર્યું. તેમના સાથજનું માંસ શિયાળવી ખાઈ ગઈ છતાં તે ધ્યાનમાં સ્થિર

રહ્યા અને શાંત ચિત્તે મરણ પામ્યા. જ્યાં તે મરણ પામ્યા ત્યાં તેમની સ્મૃતિમાં મહાકાલ(૩) નામે ઓળખાતું મંદિર બાંધવામાં આવ્યું.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૭, આવ.પૃ.૨૭, જીતભા. ૫૩૬, આચાચૂ.પૃ.૨૮૦, ભક્ત.૧૬૦, મર. ૪૩૮, આવહ.પૃ.૬૭૦, વ્યવભા.૧૦.૫૮૭, સંસ્તા.૬૫-૬૬, આચાશી.પૃ.૨૮૧.

અવંતિસેણ (અવન્તિસેન) ઉજ્જેણીના રજજવદ્ધણનો પુત્ર.^૧ જુઓ અજિયસેણ(૨).

૧. આવનિ.૧૨૮૨, આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૦, નિશીચૂ.૨.પૃ.૮૦, બૃહો.૧૦૬૩, આવહ.પૃ.૬૮૮, મર. ૪૭૪-૭૬.

અવંતિસોમાલ (અવન્તિસુકુમાર) આ અને અવંતિસુકુમાલ એક જ છે.^૧

૧. નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૮૦.

અવંતી (અવન્તી) આ અને અવંતિ એક જ છે.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૪૪, નિશીચૂ. ૧. પૃ.૧૦૨.

અવકિણ્ણપુત્ર (અવકીર્ણપુત્ર) કરકુંડનું બીજું નામ.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૪-૨૦૭, આવહ.પૃ.૭૧૮.

અવજ્ઞા (અવધ્યા) મહાવિદેહના ગંધિલ(૧) પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. સ્થા.૬૩૭, જમ્બૂ.૧૦૨.

અવતંત્ર મંદર(૩)પર્વતનાં સોળ નામોમાંનું એક નામ. વડિંસ(૨) અને વડેંસ આ બે તેનાં જ રૂપો છે.^૧

૧. સૂર્ય.૨૬, સૂર્યમ.પૃ.૭૭.

અવથ(અવક) વિચાહપણ્ણત્તિના તેવીસમા શતકનો ત્રીજો ઉદેશક.^૧

૧. ભગ.૬૮૨.

૧. અવરકંકા (અપરકંકા) પૂર્વીય ધાયઈસંડમાં આવેલા ભરહ(૨) ક્ષેત્રના દક્ષિણાર્ધની રાજધાની. તેના રાજા પઉમણાભે(૩) દોવઈનું અપહરણ કર્યું હતું. વાસુદેવ(૨) કણ્ણ(૧) તેને પાછી લઈ આવ્યા હતા.^૧ તે નગરી અમરકંકા પણ કહેવાતી હતી.^૨

૧. સ્થા.૭૭૭, જ્ઞાતા.૧૨૩, સ્થાઅ.

- પૃ.૫૨૪. કલ્પધ.પૃ.૩૪, કલ્પવિ.

- પૃ. ૧૮, ૩૮.

૨. જ્ઞાતા.૧૨૪, પ્રશ્નઅ.પૃ.૮૭, પ્રશ્નજ્ઞા.

- પૃ.૮૭, કલ્પશા.પૃ.૩૭.

૨. અવરકંકા જ્ઞાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્વેતસ્કન્ધનું સોળમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૧૮, જ્ઞાતા.૫, જ્ઞાતાઅ. પૃ.૧૦.

૧. અવરવિદેહ (અપરવિદેહ) જંબુદીવમાં મહાવિદેહના ચાર ઉપક્ષેત્રોમાંનું એક જે

મંદર(૩) પર્વતની પશ્ચિમે આવેલું છે. ^૧ અવરવિદેહની વચ્ચે થઈને સીઓયા નદી પશ્ચિમ તરફ વહે છે અને તે અવરવિદેહના બે સરખા ભાગ કરે છે. ^૨ અવરવિદેહને આઠ પ્રદેશો છે^૩— વપ્પ(૧), પમ્હ(૧) વગેરે. ^૪ કેટલાક તિત્થકરો^૫ અને કુલગરો પોતાના પૂર્વભવોમાં અહીં જન્મ્યા હતા. ^૬ જુઓ મહાવિદેહ(૧).

૧. સ્થા. ૮૬, ૩૦૨.

૨. જમ્બૂ. ૮૪-૮૫, જીવા. ૧૪૧.

૩. સ્થા. ૬૩૭.

૪. આવયૂ. ૧. પૃ. ૧૭૬, સ્થા. ૪૦૧.

૫. ૪૦૧. સમ. ૩૪, સ્થા. ૬૩૭,

જમ્બૂ. ૧૦૨.

૬. આવ. પૃ. ૨૬.

૬. આવનિ. ૧૫૩, આવભા. ૧, આવયૂ. ૧.

પૃ. ૧૩૧, ૨૩૫, વિશેષા. ૧૫૫૮, ૧૫૬૬.

૨. અવરવિદેહ શિસઠ(૨) પર્વતનું શિખર. ^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૪, સ્થા. ૬૮૮.

૩. અવરવિદેહ હ્રીલવંત(૧) પર્વતનું શિખર. ^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૦, સ્થા. ૬૮૮.

અવરા (અપરા) મહાવિદેહના હાલિણ(૪) પ્રદેશની રાજધાની. ^૧ જુઓ હાલિણ(૪).

૧. સ્થા. ૪૩૮.

અવરાઈઆ (અપરાજિતા) જુઓ અપરાઈયા. ^૧

૧. જીવા. ૧૪૪, જમ્બૂ. ૮૬, ૧૦૨.

અવરાઈય (અપરાજિત) જુઓ અપરાઈય. ^૧

૧. તીર્થો. ૬૦૬.

અવરાઈયા (અપરાજિતા) જુઓ અપરાઈયા(૬). ^૧

૧. તીર્થો. ૧૫૩.

અવરાજિઅ(અપરાજિત) જુઓ અપરાઈય(૪). ^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૧૫૨.

અવવિહ (અવવિધ) ગોસાલના બાર મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક. ^૧

૧. ભગ. ૩૩૦.

અવાહ તિત્થયર મહાવીરના સમયના સોળ જનપદોમાંનું એક. ^૧

૧. ભગ. ૫૫૪.

અવિયત-જંભગ (અવ્યક્ત-જૂભમક) જંભગ દેવોના દસ પ્રકારોમાંનો એક પ્રકાર.

૧. ભગ. ૫૩૩.

અવ્વત (અવ્યક્ત) કંઈ પણ નિશ્ચિતપણે જાણી શકાતું નથી એવો સિદ્ધાન્ત.

આસાઢ(૧) આચાર્યના મૃત્યુ પછી તેમના શિષ્યોએ આ સિદ્ધાન્ત રજૂ કર્યો હતો.^૧
જુઓ આસાઢ(૧).

૧. ઉત્તરાશા.પૃ.૧૬૦, વિશેષા.૨૮૫૮, આવનિ.૭૮૦, સ્થાઅ.પૃ.૪૧૨.

અવ્યત્તય (અવ્યક્તક) આ અને અવ્યત્ત એક જ છે.^૧

૧. વિશેષા. ૨૮૫૮.

અવ્યત્તિય (અવ્યક્તિક) અવ્યત્ત સિદ્ધાન્તને અનુસરનાર.^૧

૧. ઔપ.૪૧, ઔપઅ. પૃ.૧૦૬.

અવ્યાબાહ (અવ્યાબાધ) લોગંતિય દેવોનો એક વર્ગ.^૧

૧. ભગ.૫૩૧, સ્થા.૬૮૪.

અસંખ્ય (અસંખ્ય) ઉત્તરજૂઝણાનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૩૬, ઉત્તરાનિ.પૃ.૯.

અસંગ (અસંગ) સકક(૩)ના લોગપાલ વેસમણ(૮)ના તાબામાં રહેલો એક દેવ.^૧

૧. ભગ.૧૬૮.

અસંજલ (અસંજલ) જંબુદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન અવસર્પિણી કાલયકમાં થયેલા તેરમા તિથ્યંકર.^૧ તિથ્યોગાલી તેરમા સ્થાને સીહસેણ(૪)નો ઉલ્લેખ કરે છે^૨ અને અસંજલને ચૌદમા જણાવે છે.^૩

૧. સમ.૧૫૯.

૨. તીર્થો.૩૨૫.

૩. તીર્થો.૩૫૧.

અસંવુડ (અસંવૃત) વિચાહપણ્ણત્તિના સાતમા શતકનો નવમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૨૬૦.

અસગડા (અશકટા) રૂપાળી આભીર ગ્રામકન્યાને લોકોએ આપેલું નામ. એક વાર આ કન્યા બળદગાડું હાંકતી હતી. કેટલાક યુવાનો તેના રૂપથી અંજઈ ગયા. તે કન્યાના ગાડાની સમાંતર તેઓ પણ પોતાનાં ગાડાં દોડાવવા લાગ્યા. આ સ્પર્ધાના કારણે દોડ એટલી તો જલદ અને ઉત્તેજક બની ગઈ કે બધા યુવાનોનાં ગાડાં ભાંગી ગયાં, તે બધા ગાડાં વિનાના(અસગડ) થઈ ગયા. પેલી કન્યા તેમને ગાડાં વિનાના બનવામાં કારણભૂત હતી એટલે બધા તેને અસગડા કહેવા લાગ્યા.^૧

૧. દશયૂ.પૃ.૧૦૦, વ્યવમ.૧.પૃ.૨૬, ઉત્તરાયૂ.પૃ.૮૫, નિશીભા.૧૫, ઉત્તરાશા. પૃ.૧૩૦, મર.૫૦૨.

અસણી(અશની) બલિ(૪)ના લોગપાલ સોમ(૪)ની મુખ્ય પત્ની. જુઓ સોમ(૪).

૧. ભગ.૪૦૬, સ્થા.૨૭૩.

અસાડભૂઈ^૧ કે અસાઢભૂતિ^૨ (આષાઢભૂતિ) જુઓ આસાઢભૂઈ.

૧. પિંડનિ. ૪૧૪-૪૮૦.

૨. જીતભા. ૧૩૮૮.

અસિ પરમાહમ્મિય દેવોના પંદર વર્ગોમાંનો એક વર્ગ. આ વર્ગનો દેવ પોતાની તલવારથી નરકના જીવોને જાખમો કરે છે.^૧ તે દેવ અને અસિપત્ત એક જ છે. વિયાહપણ્ણત્તિમાં ધણુ(૨)ના સ્થાને તેનો ઉલ્લેખ છે.^૨

૧. સૂત્રનિ. ૭૬.

૨. ભગ. ૧૬૬.

અસિઅ દેવલ (અસિત દેવલ) આ અને અસિત દવિલ એક જ છે.^૧

૧. ઋષિ. ૩.

અસિતિગિરિ જુઓ અસિયગિરિ.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૦૩.

અસિપત્ત (અસિપત્ર) પરમાહમ્મિય દેવોના પંદર વર્ગોમાંનો એક વર્ગ. આ વર્ગના દેવો નરકના જીવોના પોતાની તલવારથી ટુકડેટુકડા કરી નાખે છે.^૧

૧. ભગ. ૧૬૬, સૂત્રચૂ. પૃ. ૧૫૪.

અસિત દવિલ અરિક્કણેમિના તીર્થમાં થયેલા એક અજૈન ઋષિ જેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા છે. પાઠાન્તર અસિઅ દેવલ મળે છે.^૧

૧. ઋષિ. ૩, ઋષિ(સંગ્રહણી).

અસિયગિરિ (અસિતગિરિ) એક પર્વત. ઉજ્જેણીના દેવલાસુય રાજા આ પર્વત ઉપર આવેલા આશ્રમે આવ્યા હતા.^૧

૧. આવનિ. ૧૩૦૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૦૩, આવહ. પૃ. ૭૧૪.

અસિલેસા (અશ્લેષા) અઠ્યાવીસ ણકૂખત્ત(૧)માંનું એક.^૧ તેનું ગોત્રનામ મંડવ્વાયણ છે.^૨ સપ્પ તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૩

૧. સમ. ૬, સ્થા. ૮૦, સૂર્ય. ૩૬, જમ્બૂ. ૧૫૫.

૨. જમ્બૂ. ૧૫૮, સૂર્ય. ૫૦.

૩. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧.

અસિવુવસમણી (અશિવોપશમની) જુઓ અસિવોવસમણી.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૮૭.

અસિવોવદુય (અશિવોપદ્રુત) ત્રણ ભૂતવાદિકોના દૃષ્ટાન્તમાં ઉલ્લેખાયેલું નગર.^૧

૧. ઉત્તરાશા. પૃ. ૫૧.

અસિવોવસમણી કે અસિવોવસમી (અશિવોપશમની) વાસુદેવ(૨) કણ્હ(૧)ની ભેરી.^૧ તે ગોશીર્ષની બનાવવામાં આવી હતી. જે કોઈ ધ્વનિ સાંભળતો તે છ મહિનામાં જ રોગમુક્ત થઈ જતો. વાસુદેવ(૨) કણ્હ(૧) હમેશાં ગુણોની પ્રશંસા કરે છે અને કદી અનુચિત અને અસભ્ય યુદ્ધમાં પડતા નથી એવું એકવાર સક્કે(૩)

એક દેવને કહ્યું. દેવ તે માનવા તૈયાર ન હતા. એટલે આની ખાતરી કરવા દુર્ગધ મારતા મરેલા કૂતરાનું રૂપ ધારણ કરી તે દેવ રસ્તામાં પડ્યો હતો. તે રસ્તેથી પસાર થતા કણ્હે પેલી દુર્ગધની ઘૂણા કે જુગુપ્સા ન કરી પરંતુ કૂતરાના ચમકતા દાંતની પ્રશંસા કરી. એટલે દેવે વાસુદેવ કણ્હનો પહેલો ગુણ તો સ્વીકારવો પડ્યો. પછી બીજા ગુણની પરીક્ષા કરવા દેવે કણ્હનો ઘોડો ચોરી લીધો. ઘોડો પાછો મેળવવા કણ્હના પુત્રો દેવ સાથે યુદ્ધમાં ઊતર્યા પરંતુ તેઓ હારી ગયા. તેથી દેવે કણ્હ સાથે યુદ્ધ કરવા પ્રસ્તાવ મૂક્યો. કણ્હે તે પડકાર ઝીલી લીધો પરંતુ જ્યારે તેમણે જાણ્યું કે દેવ અનુચિત અને અસભ્ય યુદ્ધ કરવા ચાહે છે ત્યારે તરત જ તેમણે ઘોડો ગુમાવવાની ચિંતા કર્યા વિના યુદ્ધ કરવાનો ઈનકાર કરી દીધો. આથી દેવ અત્યન્ત પ્રસન્ન થયો. તેણે કણ્હના બીજા ગુણને પણ સ્વીકાર્યો અને કણ્હને અસિવોવસમણી ભેરી ભેટ આપી.^૨

૧. બૃભા.૩૫૬, આવહ.૫.૮૮.

૨. બૃમ.૫.૧૦૬, આવહ.૫.૮૮.

અસુગુજજાણ (અશોક-ઉદ્યાન) તોસલિ(૧)નું ઉદ્યાન.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫. ૩૧૨.

૧. અસુર અંજણગ પર્વત ઉપર આવેલા સિદ્ધાયતનનું પ્રવેશદ્વાર.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭.

૨. અસુર વિયાહપણ્ણત્તિના અઢરામા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૬૧૬.

૩. અસુર આ અને અસુરકુમાર એક જ છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૮, સૂત્રચૂ.૫.૫૭, વિશેષા.૧૮૮૮, આવચૂ.૧.૫.૧૪૬, પ્રજા.૪૬.

અસુરકુમાર ભવણવર્ધ દેવોનો એક વર્ગ.^૧ તેમના ચોસઠ લાખ વાસસ્થાનો છે.^૨ ચમર(૧) અને બલિ(૪) તેમના ઈન્દ્રો છે.^૩ અસુરકુમારો જમ(૨)ની આજ્ઞાઓ પાળે છે.^૪ તેમનું જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અનુક્રમે એક હજાર વર્ષ અને એક સાગરોપમ વર્ષ છે.^૫ વધુ વિગતો માટે અન્ય ગ્રંથો જોવા ભલામણ છે.^૬

૧. પ્રજા.૩૮, અનુચૂ.૫.૫૫.

૨. સમ.૬૪.

૩. ભગ.૧૨૬, ૪૦૬.

૪. ભગ.૧૬૬.

૫. સ્થા.૭૫૭, સમ.૧.

૬. ભગ. ૧૫, ૨૬, ૧૩૫, ૧૬૮, ૬૨૬,

૬૨૮, સમ. ૧૦૩, ૧૫૦, પ્રજા.૪૬,

૧૦૫, ૧૧૨, સૂર્ય. ૧૦૬, અનુ. ૧૩૩,

૧૩૮, ૧૪૨.

અસુરકુમારી આ દેવીઓ જમ(૨)ની આજ્ઞામાં છે.^૧

૧. ભગ. ૧૬૬.

અસોઅ(અશોક) જુઓ અસોગ(૪).^૧

૧. જીવા.૧૩૬.

૧. અસોગ(અશોક) ચંદ્રગુપ્તનો પૌત્ર, બિંદુસાર(૨)નો પુત્ર અને કુણાલ(૧)નો પિતા. તે પાડલિપુત્રનો રાજા હતો.^૧

૧. નિશીચૂ.૨.પૃ.૩૬૧, બૃહા.૨૯૨-૨૯૪, ૩૨૭૬, કલ્પધ.પૃ.૧૬૪, વિશેષા. ૮૬૫, અનુહ.પૃ.૧૦, બૃમ.પૃ.૮૮.

૨. અસોગ અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૭૦, સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૮૦, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સ્થાઅ.પૃ.૭૯-૮૦, સૂર્યમ.પૃ.૨૯૫-૯૬.

૩. અસોગ અરુણ(૪) દ્વીપનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જીવા. ૧૮૫.

૪. અસોગ વિજય(૯) રાજધાનીની ચારે બાજુ આવેલા વનમાં વસતો દેવ.^૧

૧. જીવા. ૧૩૬.

૫. અસોગ જુઓ અસોગજકૂખ.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૬. અસોગ જુઓ અસોગલલિઅ^૧ અને તેનું ટિપ્પણ.

૧. સમ.૧૫૮.

અસોગચંદ્ર (અશોકચન્દ્ર) સેણિય(૧)ના પુત્ર કુણિયનું બીજું નામ.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૭, આવચૂ.૧.પૃ.૫૬૭, આવહ.પૃ.૬૭૯.

અસોગચંદ્રઅ (અશોકચન્દ્રક) જુઓ અસોગચંદ્ર.

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૪, આવહ.પૃ.૪૩૭, ૬૮૫.

અસોગજકૂખ (અશોકચક્ષ) વિજયપુર નગરના નંદણવણ(૩) નામના ઉદ્યાનમાં વસતો ચક્ષ.^૧

૧. વિપા.૩૪.

અસોગદત્ત (અશોકદત્ત) સાગેયનો વેપારી. સમુદ્રદત્ત(૩) અને સાગરદત્ત(૩) તેના પુત્રો હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૨૭, આવહ.પૃ.૩૯૪.

અસોગલલિઅ (અશોકલલિત). ચોથા બલદેવ(૨) સુપ્પભ(૧)નો પૂર્વભવ.^૧ સેજજંસ(૪) પાસે તેમણે દીક્ષા ગ્રહણ કરી હતી. જુઓ અસોગ(૬) અને લલિય.

૧. સમ, ૧૫૮, તીર્થો.૬૦૫-૬૦૭. નવ બલદેવ(૨)ના પૂર્વભવની નવની સંખ્યા પૂરી તો જ ચાપ જો અસોગ(૬) અને લલિઅને બે જુદી વ્યક્તિઓનાં જુદાં નામો ગણવામાં આવે.

અસોગવડિંસઅ (અશોકાવતંસક) સોહમ્મ(૧)ની પૂર્વમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૨

૧. પ્રજ્ઞા.૫૨, ભગ.૪૦૭.

અસોગવડેંસઅ (અશોકાવતંસક) જુઓ અસોગવડિંસઅ.^૧

૧. ભગ.૪૦૭.

અસોગવણ(અશોકવન)(૧) અશોક વૃક્ષોથી ભરપૂર વન.^૧ તે જમિગા(૧)ની પૂર્વમાં આવેલું છે.^૨ (૨) આ નામનું વન સુસમારપુરની પાસે પણ હતું.^૩

૧. અનુ.૧૩૧, અનુહ.પૃ.૧૪૩. ૨. જમ્બૂ.૮૮. ૩. ભગ.૧૪૪

૧. અસોગવણિયા(અશોકવનિકા) મિહિલાનું ઉદ્યાન. પોતાના ઉપર મોહ પામીને પોતાને પરણવા માટે એકબીજાની સ્પર્ધા કરતા રાજકુમારોને સમ્યક્ માર્ગ શિખવવા માટે રાજકુમારી મલ્લિ(૧)એ તેમાં મોહણઘરનું નિર્માણ કરાવ્યું હતું.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૨.

૨. અસોગવણિયા રાયગિહનું ઉદ્યાન. રાણી ચેલ્લણાએ પોતાના નવજાત પુત્ર કૂણિઅને આ ઉદ્યાનમાં ત્યજી દીધો હતો.^૧

૧. નિર.૧.૧.

અસોગસિરિ(અશોકશ્રી) અસોગ(૧)થી અભિન્ન છે.^૧

૧. વિશેષા.૮૬૫, બૃભા.૩૨૭૬.

૧. અસોગા(અશોકા) મહાવિદેહમાં આવેલા જલિણ(૪) પ્રદેશની રાજધાની.^૧ કુમુદ(૧) પ્રદેશની રાજધાની તરીકે પણ અસોગાનો ઉલ્લેખ થયો છે.^૨ જુઓ જલિણ(૪).

૧. સ્થા.૬૩૭, જમ્બૂ.૧૦૨ ૨. સ્થા.પૃ.૪૩૮.

૨. અસોગા ધાયઈસંડના પૂર્વાર્ધ તેમજ પશ્ચિમાર્ધમાં જલિણ પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. સ્થા.૮૨.

૩. અસોગા ધરણ(૧)ના લોગપાલ કાલવાલ(૧)ની મુખ્ય પત્ની.^૧

૧. ભગ.૪૦૬, સ્થા.૨૭૩.

અસોચ્યા (અશ્રુત્વા) વિયાહપણ્ણત્તિના નવમા શતકનો એકત્રીસમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૬૨.

અસોયવડિંસય (અશોકાવતંસક) જુઓ અસોગવડિંસઅ.^૧

૧. ભગ.૧૬૫.

અસોયા (અશોકા) રક્ષક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૯.

અસ્સ (અશ્વ) અસ્સિણી(૧) ઇક્ષ્મત્ત(૧)નો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. સૂર્ય. ૪૬, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂ. ૧૫૭. ૧૭૧.

અસ્સગ્ગીવ (અશ્વગ્રીવ) જુઓ આસગ્ગીવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૮.

અસ્સપુર (અશ્વપુર) પાંચમા વાસુદેવ(૧) પુરિસસીહ જે નગરના હતા તે નગર.^૧

મજ્ઞિમનિકાય અનુસાર અસ્સપુર એ અંગ રાજ્યમાં આવેલું નગર હતું.^૨

૧. આવનિ. ૪૦૮

૨. ઉપા. ૧. પૃ. ૨૨૭.

અસ્સપુરા (અશ્વપુરા) આ અને આસપુરા એક જ છે.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૦૨.

અસ્સસેણ(અશ્વસેન) આ અને આસસેણ(૨) એક જ છે.^૧

૧. તીર્થો. ૪૮૬, આવનિ. ૩૮૯, ૩૯૯.

અસ્સાયણ (અશ્વાયન) અસ્સિણી ઇક્ષ્મત્ત(૧)નું ગોત્રનામ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૯, સૂર્યમ. પૃ. ૧૫૧, સૂર્ય. ૫૦.

અસ્સાદણ (અશ્વાદન) જુઓ અસ્સાયણ.^૧

૧. સૂર્ય. ૫૦.

અસ્સાસણ (અશ્વાસન) અઢવાસી ગણમાંનો એક.^૧ જંબુદીવપણણત્તિમાં પાઠાન્તર આસણેય છે.^૨

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, જમ્બૂ. ૧૭૦, સ્થા. ૮૦, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૨૮૬, સ્થા. ૭૯-૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫.

૨. જમ્બૂ. ૧૭૦.

૧. અસ્સિણી (અશ્વિની) અઢવાસીસ ઇક્ષ્મત્ત(૧)માંનું એક.^૧ તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ અસ્સ છે.^૨ તેનું ગોત્રનામ અસ્સાયણ છે.^૩

૧. સમ. ૩, જમ્બૂ. ૧૫૫, સૂર્ય. ૩૬, સ્થા. ૮૦, ૨. સૂર્ય. ૪૬.

આવહ. પૃ. ૬૩૪.

૩. સૂર્ય. ૫૦, જમ્બૂ. ૧૫૯.

૨. અસ્સિણી ઇંદિણીપિય(૧) જે તિથ્યર મહાવીરનો ઉપાસક હતો તેની પત્ની.^૧

૧. ઉપા. ૫૫.

અસ્સેસા (અશ્વેષા) આ અને અસિલેસા એક જ છે.^૧

૧. સૂત્રગ્ર. પૃ. ૨૧, સૂર્ય. ૩૬, જમ્બૂ. ૧૫૫, આવહ. પૃ. ૬૩૫.

અસ્સોઈ(અશ્વયુજી) આશ્વિન માસનો પૂર્ણિમાનો તેમ જ પડવોનો દિવસ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૬૧, સૂર્ય. ૩૮.

અહરદત્ત (અર્હદત્ત) વંતરીએ સાથળ ફાડી ખાવાના કારણે થયેલ આત્મવિરાધનાના દષ્ટાંત તરીકે જેમનું નામ ઉલ્લેખાયું છે તે સાધુ.^૧ ટીકાકાર તેમનો ઉલ્લેખ અર્હત્તક નામે કરે છે.^૨

૧. આચાર્ય. પૃ. ૧૮૧.

૨. આચાર્ય. પૃ. ૨૧૪.

અહવ્વણ (અથર્વન્) ચાર વેદોમાંનો એક વેદ (અથર્વવેદ).^૧

૧. ભગ. ૮૦, જ્ઞાતા. ૫૫, ઔપ. ૩૮.

અહિગરણી (અધિકરણી) વિચાહપણ્ણત્તિના સોળમા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૬૧.

અહિચ્છતા (અહિચ્છત્રા) જંગલ દેશની રાજ્યાની.^૧ તે ચંપાની ઉત્તર-પૂર્વમાં આવેલી હતી.^૨ કણગકેઉ(૧) રાજા ત્યાં રાજ કરતો હતો.^૩ ચંપાના ધણ(૮) વેપારીએ તેની મુલાકાત લીધી હતી.^૪ જિણદેવ(૩) અહિચ્છતા જતા હતા ત્યારે માર્ગમાં પુલિંદોએ તેમને લુંટી લીધા હતા.^૫ ચક્રવર્તિ બંભદત્તે(૧) પણ તેની મુલાકાત લીધી હતી.^૬ ધરણિદે તિથ્યર પાસ(૧)ની અહીં પૂજા કરી હતી.^૭ વર્તમાનમાં બરેલી જિલ્લામાં આવેલ રામનગર સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૮

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૨. જ્ઞાતા. ૧૦૫.

૩. એજન.

૪. એજન.

૫. આવનિ. ૧૩૧૪, આવચૂ. ૨.

૬. ૨૧૧, આવહ. પૃ. ૭૨૩.

૬. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૮.

૭. આચાર્ય. પૃ. ૪૧૮.

૮. સ્તજિઓ. પૃ. ૮૨, જિઓડિ. પૃ. ૨,

જ્ઞાયાધમ્મકલાઓ તેને ચંપાની ઉત્તર-પૂર્વે આવેલું જણાવે છે.

અહિછતા (અહિચ્છત્રા) જુઓ અહિચ્છતા.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, આવનિ. ૧૩૧૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૧૧.

અહિલ્લિયા (અહિલ્લિકા) એક સ્ત્રી જેના માટે યુદ્ધ ખેલાયું હતું. આથી વિશેષ માહિતી તેના અંગે નથી.^૧ ટીકાકારો તેનો ઉલ્લેખ અહિલ્લિકા નામે કરે છે.^૨

૧. પ્રશ્ન. ૧૬.

૨. પ્રશ્ન. પૃ. ૮૭, પ્રશ્નજ્ઞા. પૃ. ૮૮.

અહિવર્ધ (અધિવર્ધ) વિચાહપણ્ણત્તિના ત્રીજા શતકનો આઠમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૨૬.

અહિવર્ધિ (અભિવૃદ્ધિ) ઉત્તરાભદ્રવયા નક્ષત્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧ આ અને વિવિદ્ધિ^૨ તથા વુદ્ધિ^૩ એક જ છે.

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, સૂર્ય. ૪૬.

૨. સ્થા. ૮૦.

૩. જમ્બૂ. ૧૭૧

અહોકંડૂયગ (અધઃકણ્ડૂયક) વાનપ્રસ્થ વેરાળીઓનો એક વર્ગ, ^૧ જેના અનુયાયીઓ નાત્મિ નીચેના શરીરને વલૂરે છે. ^૨

૧. ભગ. ૪૧૭.

૨. ભગઅ. પૃ. ૫૧૯.

આ

આઈચ્ય (આદિત્ય) અચ્ચિમાલિમાં વસતા લોગંતિય દેવોનો એક વર્ગ. ^૧

૧. આવનિ. ૨૧૪, સ્થા. ૬૮૪, ભગ. ૨૪૩, વિશેષા. ૧૮૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૫૧.

૧. આઈચ્યજસ (આદિત્યયજસ) વર્તમાન ઓસપ્પિણીના પ્રથમ ચક્કવટ્ટિ ભરહ(૧)નો પુત્ર. ભરહ પછી જે આઠ મહાપુરુષો મોક્ષ પામ્યા તેમાંનો પ્રથમ. મહાજસ(૧) તેનો પુત્ર હતો. ^૨

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૨૮, સ્થા. ૬૧૬, સ્થાઅ. પૃ. ૧૮૫, ૪૩૦, ૫૧૬, વિશેષા. ૧૭૫૦, આવનિ. ૩૬૩, આવમ. પૃ. ૨૩૬, નન્દિમ. પૃ. ૨૪૨.

૨. આઈચ્યજસ એક ચારણ સાધુ. ^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૭૧, આવમ. પૃ. ૨૨૨.

૧. આઈણ (આકીણ) ણાયાધમ્મકલાના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું સત્તરમું અધ્યયન. ^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫, સમ. ૧૯, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૧૦.

૨. આઈણ (આચીણ) આચારનું બીજું નામ. ^૧

૧. આયાનિ. ૭.

૧. આઉ (અપ્) પુવ્વાસાઢા નક્ષત્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ. ^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧, સ્થા. ૮૦.

૨. આઉ (આયુપ્) વિયાહપણત્તિના સાતમા શતકનો છઠ્ઠો ઉદ્દેશક. ^૧

૧. ભગ. ૨૬૦.

આઉરપચ્ચક્ષાણ (આતુરપ્રત્યાખ્યાન) અંગબાહિર ઉક્કાલિઅ આગમગ્રન્થ. તે મહદંશે ગાથામાં છે. તે વિવિધ પ્રકારના મરણનું, તે મરણપ્રકારો દ્વારા પ્રાપ્ત ભૂમિકાઓ યા દશાઓનું અને તે ભૂમિકાઓ યા દશાઓ પ્રાપ્ત કરાવનાર સાધનોનું નિરૂપણ કરે છે. જુઓ પઈણણગ. ^૧

૧. નન્દિ. ૪૪, નન્દિચૂ. પૃ. ૫૮, નન્દિમ. પૃ. ૨૦૬, નન્દિહ. પૃ. ૭૨, મર. ૬૬૨.

આગર (આકર) આચારનું બીજું નામ. ^૧

૧. આયાનિ. ૭.

આગમ આચારમાં આવતા આગમ શબ્દને^૧ સમજાવતાં તેના ટીકાકારે તેને કેવલજ્ઞાનીના ઉપદેશ તરીકે સમજાવ્યો છે.^૨ બીજા ગ્રંથોમાં પણ તેનો તે જ અર્થમાં પ્રયોગ થયો છે.^૩ ભગવતીમાં વ્યવહારની વ્યાખ્યા કરતી વખતે આગમનો સુચથી ભેદ કર્યો છે.^૪ તેના ટીકાકાર અનુસાર આગમ એટલે કે કેવલીનું તેમ જ મનઃપર્યાયજ્ઞાનીનું, અવધિજ્ઞાનીનું તથા ચતુર્દશપૂર્વધર, દશપૂર્વધર કે નવપૂર્વધરનું જ્ઞાન જ્યારે સુચ(શ્રુત) એટલે આચારપ્રકલ્પ, વગેરે અર્થાત્ બાકીના શાસ્ત્રો^૫ (આગમમાં સમાવેશ પામતાં શાસ્ત્રો સિવાયનાં શાસ્ત્રો.) આગમને ચારમાંનું એક પ્રમાણ કહેવામાં આવ્યું છે, બાકીનાં ત્રણ પ્રમાણો છે— પ્રત્યક્ષ, અનુમાન અને ઉપમાન.^૬ આગમ ત્રણ પ્રકારનું છે— (૧) આત્માગમ એટલે આત્મા દ્વારા પ્રાપ્ત જ્ઞાન અર્થાત્ તિત્થંકરનું જ્ઞાન, (૨) અનન્તરાગમ એટલે કે તિત્થંકર પાસેથી સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત કરેલું આગમ અર્થાત્ ગણહરનું જ્ઞાન અને (૩) પરંપરાગમ એટલે કે પરંપરા દ્વારા પ્રાપ્ત આગમ અર્થાત્ ગણહરોના શિષ્યોનું જ્ઞાન.^૭ આગમનું અનેક રીતે વર્ગીકરણ કરવામાં આવેલ છે. એક રીતે આગમના ત્રણ વિભાગ કરવામાં આવ્યા— સુતાગમ(સૂત્રાગમ), અત્યાગમ(અર્થાગમ) અને ઉભયાગમ.^૮ બીજી રીતે આગમના બે વિભાગો કરવામાં આવ્યા— લૌકિક અને લોકોત્તર.^૯ જેનો ઉપદેશ મિથ્યાદર્શી પુરુષોએ આપ્યો છે તે લૌકિક, જેમ કે ભારહ(૨), રામાયણ વગેરે. જેનો ઉપદેશ કેવલજ્ઞાની અરિહંતે આપ્યો છે તે લોકોત્તર જે દુવાલસંગ ગણિપિડગ અને ચૌદ પુવ્વથી ઘટિત છે.^{૧૦} વિશાળ અર્થમાં આગમથી બધા જ પવિત્ર શાસ્ત્રોનો સમગ્ર રાશિ સમજવામાં આવે છે.^{૧૧} આગમ નિત્ય કહેવાયું છે.^{૧૨} આગમ માટે વપરાતાં અન્ય નામો છે— સુચ, સુત(૧) વગેરે.^{૧૩} જુઓ સુચ, સુત અને પવયણ.

૧. આચા.૧.૧૬૮, ૧૯૩ (નિદ્વિયદ્ધિ વીરે આગમેણ સયા પરક્કમે).
૨. આચાશી.પૃ.૨૨૯, ૨૫૪.
૩. વ્યવભા.૧૦.૩૩૪, આવચૂ.૧. પૃ.૨૮, દશહ. પૃ. ૧૩૯, અનુહ. પૃ.૩૮, અનુહ. પૃ.૨૨.
૪. ભગ.૩૪૦, જીતભા.૮, ૬૭૮, વ્યવભા. ૧૦, ૫૩, ૨૦૦, ૭૦૧, ૭૦૫, ગચ્છાવા.પૃ. ૫ (પંચવિહે વવહોરે પળ્ણત્તે, તં જહા આગમે સુતં આણા ધારણા જીર્ણ—ભગ.૩૪૦.)
૫. ભગઅ. પૃ. ૩૮૪.

૬. ભગ.૧૯૩, સ્થા.૩૩૮, અનુ. ૧૪૭, નિશીચૂ.૧.પૃ.૪, વિશેષા. ૨૧૭૮, ૨૮૫૪, આવચૂ.૧.પૃ.૨૮.
૭. ભગ.૧૯૩, અનુ.૧૪૭, ઉત્તરાચૂ. પૃ.૧૧, આવચૂ.૧. પૃ.૮૩, નિશીચૂ. ૧.પૃ.૪., અનુહ. પૃ.૧૦૨, અનુહ. પૃ.૨૧૯, ભગઅ. પૃ. ૨૨૩.
૮. અનુ. ૧૪૭, ભગ.૧૨૩.
૯. અનુ. ૧૪૭, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૧.
૧૦. અનુ. ૧૪૭, અનુહ. પૃ.૨૧૯, અનુહ. પૃ. ૧૦૨, પ્રજાહ. પૃ.૧.
૧૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૪૩.

૧૨. જીતભા. ૧૩૯, ૧૪૦, વિશેષા.
૨૦૩૧- ૩૨, ગચ્છાવા. પૃ. ૨૫,
પ્રજામ. પૃ. ૩૦૫, સૂત્રશી.
પૃ. ૯૬, સ્થાઅ. પૃ. ૧૫૦.

૧૩. પ્રજાહ. પૃ. ૧, નન્દિમ. પૃ. ૨૫.
૧૪. અનુ. ૪૩, બૃભા. ૧૭૪, વિશેષા. ૫૬૧,
૫૬૨.

આગાલ આયારનું બીજું નામ.^૧

૧. આયાનિ. ૭.

આગાસ(આકાશ) વિયાહપણ્ણત્તિના વીસમા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૬૨.

આયાલ(આયાર) આયારનું બીજું નામ.^૧

૧. આયાનિ. ૭.

આજાઈ (આજાતિ) આયારનું બીજું નામ.^૧

૧. આયાનિ. ૭.

આજાઈદ્વાણ (આજાતિસ્થાન) આયારદસાનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૧. આજીવ વિયાહપણ્ણત્તિના આઠમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૦૯.

૨. આજીવ આ અને આજીવિય એક જ છે.^૧

૧. પિંડનિ. ૪૪૫, સ્થાઅ. પૃ. ૯૪, બૃભા. ૪૪૨૦, જીતભા. ૧૩૬૬.

આજીવગ (આજીવક) આ અને આજીવિય એક જ છે.^૧

૧. સૂત્ર. ૧.૧.૧૩.૧૫, આયૂ. પૃ. ૧૭૩, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૧૪.

આજીવિક જુઓ આજીવિય.

૧. ઔપ. ૪૧.

આજીવિગ (આજીવિક) જુઓ આજીવિય.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૦૩.

આજીવિય (આજીવિક) પાંચ સમણ(૧) સંપ્રદાયોમાંનો એક.^૧ તેની સ્થાપના ગોસાલે કરી હતી.^૨ આજીવિકા ખાતર જે શ્રમણજીવનને અનુસરે છે તે આજીવિય એવી સમજૂતી આજીવિયની આપવામાં આવી છે.^૩ આ સંપ્રદાયના અનુયાયીઓ દુન્યવી કીર્તિ, માનસન્માન, અલૌકિક શક્તિઓ મેળવવા તપ કરતા અને તે બધા દ્વારા તેઓ પોતાની આજીવિકા ચલાવતા.^૪ ભવિષ્ય ભાખવા માટે તેઓ અષ્ટાંગ મહાનિમિત્તની વિદ્યાનો ઉપયોગ કરતા.^૫

તેમને પોતાનું પવિત્ર ધાર્મિક મૂળ સાહિત્ય આજીવિયસુત હતું.^૬ દિઢિવાયના એક વિભાગ પરિક્રમમાં તેમનું ચ્યુતાચ્યુતશ્રેણિકાપરિકર્મ સમાવિષ્ટ છે.^૭ નિયતિવાદી આ પંથના મુખ્ય સિદ્ધાન્તો નીચે મુજબ છે— એ પ્રસ્થાપિત સત્ય છે કે જીવો અસ્તિત્વ ધરાવે છે અર્થાત્ વૈયક્તિક આત્માઓનું સ્વતન્ત્ર અસ્તિત્વ છે, તેઓ સુખ-દુઃખ અનુભવે છે અને મૃત્યુથી તેમની વર્તમાન જીવનરૂપ દશાનો અંત આવે છે. પરંતુ સુખો અને દુઃખોને ન તો જીવોએ પોતે પેદા કર્યા છે કે ન તો અન્યોએ પેદા કર્યા છે. એ તો નિયતિના કારણે તેમને ભોગવવાં પડે છે. સુખ-દુઃખ પૂર્વનિયત છે.^૮ જીવોનાં પોતાનાં કર્મો તેમનું કારણ નથી. શુદ્ધ આત્મા અશુભ કર્મોથી મુક્ત થાય છે પરંતુ તે દશામાં તે વળી પાછો સુખરાગ અને દુઃખદ્વેષથી મલિન બને છે. સ્વચ્છ પાણી, જે મલથી મુક્ત છે તે, જ્યારે હલાવવામાં આવે છે ત્યારે ફરી પાછું મલિન બની જાય છે, તેવી જ રીતે શુદ્ધ આત્મા પુનઃ મલિન બની જાય છે.^૯ સ્વતંત્ર ઇચ્છાશક્તિ જેવું કંઈ છે જ નહિ, બધું જ પૂર્વનિયત. ગોસાલનો મુખ્ય ઉપદેશ આ હતો : “નત્થિ ડઢાળે ઇ વા કમ્મે ઇ વા બલે ઇ વા વીરિણે ઇ વા પુરિસક્કાર પરક્કમે ઇ વા નિયયા સવ્વ ભાવા ।”^{૧૦} નિયતક્રમે નિયતકાળે જીવો મુક્ત થવાના જ. અર્થાત્ અનન્ત સંયૂથ, સાત દેવસંયૂથ, સાત સંજિગર્ભ અને સાત પ્રવૃત્તપરિહારમાં થઈને પરિભ્રમણ કર્યા પછી જીવ ચાર્યાશી લાખ મહાકલ્પના અંતે મુક્તિ પામે જ છે. ત્રણ માનસ, ત્રણ માનુષોત્તર અને એક બ્રહ્મલોક એમ સાત દિવ્યસંયૂથ છે. આ લાંબી કાલાવધિમાં ૫૬૦૬૦૩ કર્મો નાશ પામી જાય છે.^{૧૧} ગોસાલે આઠ ચરમોનો અને ચાર પાનક તથા ચાર અપાનકનો ઉપદેશ આપ્યો. આઠ ચરમો આ છે — અદ્ધ ચરિમાઈ— ચરિમપાણ, ચરિમગેય, ચરિમણટ્ટ, ચરિમઅંજલિકમ્મ, ચરિમપોક્ખલસંવટ્ટઅ મહામેહ, ચરિમસેયણ ગંધહત્થિ, ચરિમમહાશિલાકંટઅસંગામ ।^{૧૨}

અયંપુલ(ર)ની કથા દર્શાવે છે કે આજીવિય શ્રમણો બીજાના મનના વિચારો જાણી શકતા હતા.^{૧૩} આ સંપ્રદાયના આચાર અંગે કહેવામાં આવ્યું છે કે આજીવિય શ્રમણો પોતાની પાસે કેટલીક ચીજો રાખતા હતા^{૧૪} અને તેઓ નગ્ન રહેતા,^{૧૫} તેઓ સ્નાન ન કરતા,^{૧૬} તેમના માટે બનાવાયેલી ભિક્ષા લેતા, તેમને સ્વાદ ઉપર સંયમ ન હતો, તેઓ સજીવથી દૂષિત ભિક્ષા યા આહાર લેતા. તેઓ કષાયો, મન, વચન અને કાયા ઉપર સંયમ રાખતા નહિ. જેમ જેનો સાવધાની-જાગરૂકતા તેમ જ ધ્યાનની સાધના કરતા તેમ તેઓ સાવધાની-જાગરૂકતા તેમ જ ધ્યાનની સાધના કરતા નહિ.^{૧૭} તેઓ દરેક ઘરેથી અને કેટલીકવાર એકને છોડી પછીના ઘરેથી કે બે ઘરો છોડી ત્રીજા ઘરેથી કે છ ઘરો છોડી સાતમા ઘરેથી ભિક્ષા લેતા. તેઓ કમલનાળો સ્વીકારતા. વીજળી થતી હોય ત્યારે તેઓ ભિક્ષાટન કરતા નહિ. માટીની કૂંડીમાં બેસીને તેઓ તપ કરતા. તેઓ મોટે ભાગે મરીને અચ્યુત દેવલોકમાં પુનર્જન્મ પામતા.^{૧૮}

આ સંપ્રદાયના બાર પ્રમુખ ઉપાસકોના ઉલ્લેખો મળે છે.^{૧૯} તે ઉપાસકો જૈન ઉપાસકોની જેમ કામચલાઉ સામાયિક કરતા નથી.^{૨૦} તેઓ માંસ પણ લેતા.^{૨૧} હાલાહલા આ સંપ્રદાયનીની ચુસ્ત ઉપાસિકા અને સમર્થક-ઉત્તેજક હતી.^{૨૨} સાવત્થી અને પોલાસપુર આ સંપ્રદાયના સબળ, સમૃદ્ધ અને ઊભરતાં કેન્દ્રો હતાં.^{૨૩} વિયાહપણ્ણતિ અનુસાર ઘણા આજીવિય શ્રમણો ગોસાલનું નાયકપણું છોડી તિત્થયર મહાવીરના સંઘમાં જોડાઈ ગયા હતા.^{૨૪}

આજીવિયને તેરાસિય પણ કહેવામાં આવે છે કારણ કે તે જીવોની બદ્ધ અને મુક્ત બે અવસ્થાઓ ઉપરાંત ત્રીજી મુક્ત-થઈ-પુનઃ-બદ્ધ-થવાની અવસ્થાને સ્વીકારે છે.^{૨૫} આજીવિયને પંડરભિક્ષુ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે.^{૨૬}

૧. પિંડનિ. ૪૪૫, સ્થાઅ. પૃ. ૯૪, આચાશી. પૃ. ૩૧૪, ૩૧૫.
૨. ભગ. ૫૩૯, ૫૪૨થી આગળ, પ્રજ્ઞામ. પૃ. ૪૦૬, ઉપાઅ. પૃ. ૩૯, પિંડનિમ. પૃ. ૧૩૦, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૧૪.
૩. સૂત્રશી. પૃ. ૨૩૭.
૪. ભગઅ. પૃ. ૫૦, પ્રજ્ઞામ. પૃ. ૪૦૬, પ્રજ્ઞાહ. પૃ. ૧૨૦-૧૨૧.
૫. ભગ. ૫૩૯.
૬. સમ. ૨૨, સમઅ. પૃ. ૪૨.
૭. સમ. ૧૪૭, સમઅ. પૃ. ૧૩૦.
૮. સૂત્ર. ૧. ૧. ૨. ૧-૩, સૂત્રશી. પૃ. ૨૦.
૯. સૂત્ર. ૧. ૧. ૩. ૧૧-૧૨, સૂત્રશી. પૃ. ૪૫-૪૬.
૧૦. ઉપા. ૩૬, ભગ. ૩૪, ૩૫, ભગઅ. પૃ. ૫૭.
૧૧. ભગ. ૫૫૦.
૧૨. એજન. ૫૫૪.
૧૩. એજન. ૫૫૪.
૧૪. ઉપા. ૪૪; મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો

- તે પહેલાં ગોસાલ પાસે સાડિયા, પાડિયા, (અન્તરીય અને ઉત્તરીય વસ્ત્ર), કુંડિયા (કૂંડી), વાહણા (પગરખાં) અને ચિત્તફલગ (ચિત્રફલક) હતાં. આ સૂચવે છે કે આજીવિય શ્રમણો અમુક ચીજો રાખતા. ભગ. ૫૪૧.
૧૫. ભગઅ. પૃ. ૫૦.
૧૬. આચાશી. પૃ. ૪૭.
૧૭. આચાચૂ. પૃ. ૧૭૩.
૧૮. ઔપ. ૪૧, ઔપઅ. પૃ. ૧૦૬.
૧૯. જુઓ ગોસાલ. ભગ. ૩૩૦, ૫૫૪.
૨૦. ભગ. ૩૨૯.
૨૧. એજન. ૩૩૦.
૨૨. એજન. ૫૩૯.
૨૩. એજન. ૫૩૯, ૫૫૪, ઉપા. ૩૬.
૨૪. ભગ. ૫૫૩.
૨૫. નન્દિચૂ. પૃ. ૭૩, નન્દિમ. પૃ. ૨૩૯, નન્દિહ. પૃ. ૮૭, સમઅ. પૃ. ૧૩૦.
૨૬. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૧૪.

આજીવિયસુત (આજીવિકશ્ચુત) આજીવિય સંપ્રદાયનો ઉપદેશ અને મૂળ ધર્મગ્રન્થ.^૧

૧. સમ. ૨૨, સમઅ. પૃ. ૪૨.

આડંબર (આડમ્બર) માતંગ કોમ વડે પૂજાતો જકૂખ દેવ. તે હિરિમ તરીકે પણ જાણીતો છે.^૧ તેની જોડણી કદાચ ડંબર તરીકે થવી જોઈએ.

૧. આવનિ. (દીપિકા) પૃ. ૧૨૯, આવભા. ૨૨૫, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૨૭, આવહ. પૃ. ૭૪૩.

૧. આણંદ (આનન્દ) ભરહ (૨) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં થયેલા નવ બલદેવ (૨) માંના છઠા. ચક્કપુરના રાજા મહસિવ અને તેમની રાણી વેજયંતી (૧) નો પુત્ર. તે વાસુદેવ (૧) પુરિસપુંડરીઅના ભાઈ હતા. તે પોતાના પૂર્વભવમાં વરાહ (૩) હતા. તે ૨૯ ધનુષ ઊંચા હતા. તે ૮૫ હજાર વર્ષ જીવ્યા અને મોક્ષ પામ્યા.^૧ તિલોયપણ્ણતિ^૨ અનુસાર છઠા બલદેવનું નામ નન્દી છે.

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૫૭૭, ૬૦૨-૧૬, ૧૧૪૪, આવનિ. ૪૦૩, ૪૧૪, વિશેષા. ૧૭૬૬, આવમ. પૃ. ૨૩૭-૨૪૦, આવભા. ૪૧, સ્થા. ૬૭૨.

૨. ૪. ૫૧૭.

૨. આણંદ ભરહ (૨) ક્ષેત્રના ભાવી ઉસ્સપ્પિણીમાં થનાર છઠા બલદેવ (૨).^૧

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૧૧૪૪.

૩. આણંદ જેના ઘરે તિથ્યર મહાવીરે બીજા માસખમણના પારણા કર્યા હતા તે રાયગિહનો ગૃહસ્થ.^૧

૧. ભગ. ૫૪૧, આવનિ. ૪૭૪, ૪૮૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૮૨, ૩૦૦, આવમ. પૃ. ૨૭૬.

૪. આણંદ ઉવાસગદસાનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. ઉપા. ૨, સ્થા. ૭૫૫, ઉપાઅ. પૃ. ૧.

૫. આણંદ કપ્પવડંસિયાનું નવમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૨. ૧.

૬. આણંદ સેણિઅ (૧) રાજાનો પૌત્ર.^૧

૧. નિર. ૨. ૮.

૭. આણંદ વર્તમાન ઓસપ્પિણીના દસમા તિથ્યંકર સીઅલના પ્રથમ ગણધર.^૧ તે ણંદ (૧૫) નામે પણ જાણીતા હતા.^૨

૧. સમ. ૧૫૭.

૨. તીર્થો. ૪૪૮.

૮. આણંદ તિથ્યર મહાવીરનો શિષ્ય જેણે મહાવીરને ગોસાલની અસામાન્ય શક્તિ વિશે જણાવ્યું હતું. ગોસાલે પોતે પોતાની અસામાન્ય શક્તિનો આણંદને ખ્યાલ આપવા માટે જંગલમાં રહેતા એક અત્યંત ઝેરી સાપનું દષ્ટાન્ત આપ્યું હતું, જે સાપે કેટલાક લોભી વેપારીઓને બાળીને ભસ્મ કરી નાખ્યા હતા.^૧

૧. ભગ. ૫૪૭-૫૪૮, સ્થાઅ. પૃ. ૫૨૨, કલ્યાવિ. પૃ. ૩૭.

૯. આણંદ ધરણ (૧) ના પાંચ સેનાપતિઓમાંનો એક. તે રથદળનો નાયક હતો.^૧

૧. સ્થા. ૪૦૪.

૧૦. આણંદ અણુતરોવવાઈયદસાનું સાતમું અધ્યયન.^૧ તે હાલ નષ્ટ થઈ ગયું છે.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૧૧. આણંદ વાણિયગ્ગામનો કરોડપતિ ગૃહસ્થ. સિવાણંદા તેની પત્ની હતી. તે ચાર મોટા ઢોરવાસનો માલિક હતો. દરેક ઢોરવાસમાં દસ હજાર ગાયો હતી. તેણે ઉપાસકના બાર વ્રતો લીધાં હતાં. તે તિથ્યર મહાવીરના દસ મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો સૌપ્રથમ ઉપાસક હતો.^૧

મહાવીરના પ્રથમ ગણધર ઈંદભૂઈએ મહાવીરને પૂછ્યું કે શું આણંદ વર્તમાન જન્મમાં શ્રમણ બનશે? મહાવીરે નકારમાં ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું કે આણંદ વીસ વર્ષ ઉપાસકનું જીવન જીવશે અને પછી મરીને સોહમ્મ(૧) દેવલોકમાં જન્મ લેશે, ત્યારબાદ તે મહાવિદેહ(૧)માં જન્મ લેશે અને ત્યાં મોક્ષ પામશે.^૨

જ્યારે આણંદે ઉપાસક જીવનના ચૌદ વર્ષ પૂરા કરી પંદરમા વર્ષમાં પ્રવેશ કર્યો ત્યારે તેણે ઘરમાં અનેક વિક્ષેપો હોવાથી બાકીનું ઉપસાક જીવન પૌષ્ઠશાલામાં ઉપાસકની અગિયાર પ્રતિમા ધારણ કરી વીતાવવાનો નિર્ણય કર્યો. તેથી તેણે જમણવાર રાખ્યો, મિત્રો અને સગાસંબંધીઓને નિમંત્ર્યા, અને તેમની હાજરીમાં કુટુંબની સઘળી જવાબદારીઓ મોટા પુત્રને સોંપી દીધી, પછી ઘર છોડી પૌષ્ઠશાલામાં પ્રવેશ કર્યો.^૩ અંતકાળે તેણે બધી જાતનો આહાર, પાણી સહિત, ત્યાગી દીધો. આ રીતે સંપૂર્ણ ત્યાગ-સંયમપૂર્વક જીવતાં તેમને પૂર્વ, પશ્ચિમ અને દક્ષિણમાં ૫૦૦ યોજનની અવધિવાળું અને ઉત્તરમાં ચુલ્લહિમવંત સુધીની અવધિવાળું અવધિજ્ઞાન થયું. તેમનું આ અવધિજ્ઞાન ઊર્ધ્વ દિશામાં સોહમ્મ દેવલોક સુધી અને અધો દિશામાં લોહુયચ્યુય નરકાવાસ સુધી પહોંચતું હતું. આણંદે ઈંદભૂઈને પૂછ્યું કે શું ગૃહસ્થને અવધિજ્ઞાન થઈ શકે? ઈંદભૂઈએ કહ્યું કે હા, થઈ શકે. એટલે આણંદે પોતાના અવધિજ્ઞાનની અવધિઓ તેમને જણાવી. ઈંદભૂઈએ વિચાર્યું કે આટલા મોટા વિસ્તારનું અવધિજ્ઞાન ગૃહસ્થને ન હોઈ શકે, એટલે તેમણે આણંદને ખોટું બોલવા માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા કહ્યું. આણંદે તે જ આક્ષેપ ઈંદભૂઈ ઉપર કર્યો. પછી આ બાબતનો નિર્ણય કરવાનું મહાવીર ઉપર છોડવામાં આવ્યું. ઈંદભૂઈએ મહાવીરને પૂછ્યું કે આણંદ ખોટું બોલે છે કે હું? મહાવીરે કહ્યું કે આણંદ સાચા છે અને તેથી ઈંદભૂઈએ પોતાનો દોષ કબૂલી પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું જોઈએ, વધુમાં મહાવીરે ઈંદભૂઈને આણંદની માફી માગવા જણાવ્યું.^૪

૧. ઉપા. ૩-૭, સ્થાઅ.પૃ. ૨૪૪,

આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૫૨.

૨. ઉપા. ૧૦-૧૭

૩. એજન. ૧૧-૧૩.

૪. એજન. ૧૪-૧૭, સૂર્યમ.પૃ. ૯, વિશેષા.

૧૯૫૧.

૧૨. આણંદ વાણિયગ્ગામનો શ્રમણોપાસક. તિથ્યર મહાવીર કેવલજ્ઞાન પામ્યા તેની પહેલાં આણંદે અવધિજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું. તેણે ભવિષ્ય ભાષ્યું હતું કે મહાવીર થોડા જ સમયમાં કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરશે.^૧ આ આણંદ આણંદ(૧૧)થી ભિન્ન છે કારણ

કે આણંદ(૧૧) તો મહાવીરે કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું તે પછી અવધિજ્ઞાન પામ્યા હતા.

૧. આવચૂ. ૧.૫.૩૦૦, આવનિ. ૪૯૬.

૧૩. આણંદ સાણ્ણલલ્લિ ગામનો વેપારી. બહુલિયા તેની નોકરાણી હતી.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫.૩૦૦.

૧૪. આણંદ આણંદકૂડ ઉપર વસતો દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૬.

૧૫. આણંદ રાત-દિનના ત્રીસ મુહુર્તમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૭, સમ. ૩૦.

૧૬. આણંદ તિથ્યર ઉસહ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ. ૫.૧૫૨.

૧૭. આણંદ બે હજાર બૌદ્ધ સાધુઓને માંસ, ગોળ અને દાડમની ભિક્ષા આપનારી વ્યક્તિ.^૧

૧. સૂતચૂ. ૫.૪૨૯.

આણંદકૂડ (આનન્દકૂટ) ગંધમાયણ પર્વતનું સાતમું શિખર. તે લોહિયકૃષ્ણ(૨)ની ઉત્તરે આવેલું છે. આ શિખરનો અધિષ્ઠાતા દેવ આણંદ(૪) છે.^૧ આ અને આણંદણકૂડ એક જ છે.

૧. જમ્બૂ. ૮૬, સ્થા. ૫૯૦.

આણંદણ (આનન્દન) તિથ્યર ઉસહ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક પુત્ર.^૧ આ અને આણંદ (૧૬) એક લાગે છે.

૧. કલ્પધ. ૫.૧૫૨.

આણંદણકૂડ (આનન્દનકૂટ) જુઓ આણંદકૂડ.

૧. સ્થા. ૫૯૦.

આણંદપુર (આનન્દપુર) એક નગર^૧ અને વેપારી સાર્થવાહો દ્વારા જ્યાં માલ લવાતો તથા લઈ જવાતો હોય તેવું સ્થળમાર્ગ ઉપરનું વેપારનું કેન્દ્ર.^૨ તેનો દુર્ગ ઈંટોનો બનેલો હતો.^૩ સાધુઓ અહીં આવતા અને મુકામ કરતા.^૪ ધ્રુવસેન રાજાના પુત્રના મરણના દુઃખદ પ્રસંગે ધ્રુવસેન રાજાને સાંત્વન આપવા માટે^૫ રાજસભામાં જાહેરમાં પજજોસવણાકૃષ્ણનું પઠન કરવામાં આવ્યું હતું.^૬ જિતારિ(૧) રાજા પણ અહીં રાજ કરતા હતા.^૭ શરદઋતુમાં આણંદપુરના નગરજનો સંખડિ(ઉજાણી) માણતા.^૮ તે પુષ્પશણગાર બનાવવા માટે પ્રખ્યાત હતું.^૯ યક્ષો અને સિદ્ધોનાં આયતનોથી તે ભરપૂર હતું.^{૧૦} બળાત્કારના કિસ્સાઓમાં આ નગરને શિક્ષાનું વિશિષ્ટ ધોરણ હતું.^{૧૧} આ નગરના એક બ્રાહ્મણને પોતાની પુત્રવધૂ સાથે આડો સંબંધ હતો.^{૧૨} કેટલાક જનો

અહીંથી કચ્છ(૬)^{૧૩} અને મહુરા(૧)^{૧૪} મુસાફરી કરી જતા હતા. આણંદપુરમાં ભૂલિસ્સરનું મંદિર હતું.^{૧૫} સાધુઓના મૃત શરીરનો અંતિમ સંસ્કાર નગરના ઉત્તર ભાગમાં થતો હતો.^{૧૬} તે વિન્ધ્ય વનક્ષેત્રની નજીક આવેલું હતું એમ કહેવામાં આવ્યું છે.^{૧૭} કેટલાક મરુપ પણ ત્યાં વસતા હતા.^{૧૮} તે અક્કત્યલી નામે પણ જાણીતું હતું.^{૧૯} તે ઉત્તર ગુજરાતમાં આવેલું હાલનું વડનગર છે.^{૨૦}

૧. નિશીયૂ. ૩.પૂ.૨૬૮.

૨. એજન. પૂ.૩૨૮, બૃક્ષે. ૧૦૮૦.

૩. બૃક્ષે. ૩૫૧.

૪. નિશીયૂ. ૨.પૂ.૪૩૪, સૂત્રયૂ. પૂ.૨૫૩, વ્યવમ. ૩.પૂ.૮૬.

૫. કલ્પવિ. પૂ. ૧, ૮, ૨૦૧, કલ્પધ. પૂ. ૮, ૧૩૦.

૬. નિશીયૂ. ૩. પૂ. ૧૫૮.

૭. નિશીયૂ. ૩. પૂ. ૨૬૮, બૃક્ષે. ૧૩૮૭, ગચ્છવા. પૂ. ૨૬.

૮. બૃક્ષે. ૮૮૩-૮૪.

૯. નિશીયૂ. ૩.પૂ.૩૪૮, આવયૂ. પૂ. ૬,

દશયૂ. પૂ. ૭૬.

૧૦. આયાયૂ. પૂ. ૩૩૧.

૧૧. વ્યવમ. ૧.પૂ. ૫-૬.

૧૨. આવમ. પૂ. ૫૮૫.

૧૩. આવયૂ. ૨.પૂ. ૨૮૧.

૧૪. વ્યવમ. ૩.પૂ. ૮૬.

૧૫. આવયૂ. ૨.પૂ. ૨૮૧.

૧૬. વ્યવભા. ૭.૪૨૨ ઉપર વ્યવમ.

૧૭. પિંડનિમ. પૂ. ૩૧.

૧૮. આવયૂ. ૧.પૂ. ૬૧૬, આવહ. પૂ. ૪૮૬

૧૯. નિશીયૂ. ૩. પૂ. ૧૮૨.

૨૦. કલ્પશા. પૂ. ૮, જિઓડિ. પૂ. ૬.

આણંદરક્ષમિય (આનન્દરક્ષિત) તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાનો શ્રમણ. કોઈ પણ વ્યક્તિ કેવી રીતે દેવ તરીકે જન્મ લઈ શકે છે એ તે સમજાવે છે.

૧. ભગ. ૧૧૦, ભગઅ. પૂ. ૧૩૮.

૧. આણંદા (આનન્દા) ણંદીસર દ્વીપમાં આવેલા અંજણગ પર્વતના પૂર્વ ભાગ ઉપર આવેલી પુષ્પકરિણી.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૭, જીવા. ૧૮૩.

૨. આણંદા રુચગ(૧) પર્વતના પૂર્વ ભાગના કંચણ શિખર ઉપર વસતી એક મુખ્ય દિસાકુમારી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૪, સ્થા. ૬૪૩, તીર્થો. ૧૫૩.

આણત (આનત) આણયકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ઓગણીસ સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે.^૧ જુઓ આણય.

૧. સમ. ૧૮.

આણય (આનત) નવમું સ્વર્ગીય ક્ષેત્ર.^૧ તેમાં નવ સો યોજન ઊંચાઈવાળા ચાર સો વાસસ્થાનો (પાણય ક્ષેત્રના વાસસ્થાનો આમાં સમાવિષ્ટ છે) છે.^૨ ત્યાં વાસ કરતા દેવોનું જઘન્ય આયુ અઢાર સાગરોપમ વર્ષનું છે અને ઉત્કૃષ્ટ આયુ ઓગણીસ

સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૩

૧. પ્રજ્ઞા.૫૩, વિશેષા. ૬૯૯.

૨. સમ.૧૦૬, ૧૧૨, ભગ. ૪૩.

૩. સમ. ૧૮-૧૯.

આણયકપ્પ (આનતકલ્પ) આ અને આણય એક જ છે.^૧

૧. સમ. ૧૯.

આતંસમુહ (આદર્શમુખ) જુઓ આયંસમુહ.^૧

૧. જીવા. ૧૧૨.

આતવ (આતપ) દિવસ અને રાતના ત્રીસ મુહુતમાંનું એક.^૧

૧. સમ.૩૦, સૂર્ય.૪૭, જમ્બૂ.૧૫૨.

આતવા (આતપા) જુઓ આયવા.^૧

૧. સૂર્ય.૯૭.

આદંસલિવિ (આદર્શલિપિ)આ અને આયંસલિવિ એક જ છે.^૧

૧. સમ. ૧૮.

આદિચ્ચજસ (આદિત્યયશસ્) જુઓ આઈચ્ચજસ.^૧

૧. સ્થા. ૬૧૬, સ્થાઅ.૫.૪૩૦, આવચૂ.૧.૫.૧૭૧.

આદી પાંચ મોટી નદીઓમાંની એક અને ગંગાને મળતી નદી.^૧ તેને આવી પણ કહેવામાં આવે છે. આ બંને નામો કદાચ એરવઈ(૧), અઈરવઈ કે અચિરવતી માટે છે.^૨

૧. સ્થા. ૪૭૦, ૭૧૭.

૨. ઈડિબુ.૫.૬, જઈહિ. ૫. ૧૩, જિઓડિ.૫.૧.

૧. આભંકર (આભફ્કર) અઙ્ગવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૯૦, સૂર્યમ.૫.૨૮૫-૨૮૬, સ્થાઅ.૫.૭૮-૭૯, જમ્બૂશા.૫. ૫૩૪-૫૩૫.

૨. આભંકર જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે એવું સણ્કુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.

૧. સમ.૩.

આભંકરપભંકર (આભફ્કરપ્રભફ્કર) જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે એવું સણ્કુમાર(૧) અને માહિંદ(૩) એ બેમાંથી દરેકમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૩.

આભરણ સમકેન્દ્ર વલયાકાર દ્વીપ.^૧

૧. અનુચૂ. પૃ. ૩૬.

આભાસિય (આભાસિક) (૧) એક અંતરદીવ^૧ તેમ જ(૨) એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૨

૧. સ્થા.૩૦૪, જીવા.૧૦૮, ૧૧૧.

૨. પ્રશ્નઅ.પૃ.૧૫, નન્દિમ. પૃ. ૧૦૨-૧૦૩. પ્રજ્ઞા.૩૬-૩૭.

અભિઓગ (આભિયોગ) સક્ક(૩)ના લોગપાલ જમ(૨)ના તાબામાં રહેલા દેવોનો એક પ્રકાર.^૧

૧. ભગ.૧૬૬, જમ્બૂ.૧૨.

આભિઓગસેદિ (આભિયોગશ્રેણિ) વેયડુઢ(૨)ની બે પર્વતમાળા જ્યાં આભિઓગ દેવો વસે છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૨, ભગ.૧૬૬.

આભિઓગિય (આભિયોગિક) પરિવ્રાજકોનો એક વર્ગ જેઓ મંત્ર, તંત્ર, જ્યોતિષ, કથાવાર્તા આદિ દ્વારા પોતાની આજીવિકા રળતા હતા.^૧

૧. ભગ.૨૫, ભગઅ.પૃ.૫૦.

૧. આભીર એક દેશ. તેમાં કણ્ણ(૬) અને બેણ્ણ(૨) નદીઓ વહેતી હતી. બંભદીવ આ બે નદીઓની વચ્ચે આવેલો હતો.^૧ ઉસહે(૧) પોતાના પુત્ર સાગર(૨)ને આભીર રાજ્યના રાજા તરીકે સ્થાપ્યો હતો.^૨ વર્ધરસામિ ત્યાં ગયા હતા.^૩ આભીરોના ક્ષેત્રમાં તામિથી દક્ષિણ કોંકણ તથા નાસિકથી વિરારના પશ્ચિમ ભાગ સુધીનો પ્રદેશ આવતો હતો. આ ભૂમિભાગ એક વખત આભીર સરદારોની હકૂમત હેઠળ હતો.^૪

૧. જીતભા.૧૪૬૦, ૧૪૬૧, નિશીચૂ.૩.

પૃ.૪૨૫, આવચૂ. ૧.પૃ.૫૪૩, કલ્પધ.

પૃ.૧૭૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૬૩, કલ્પસ.પૃ.

૨૩૪.

૨. કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬, કલ્પધ.પૃ.૧૫૨.

૩. આવચૂ.૧.પૃ.૩૯૭.

૪. સ્ટજિઓ.પૃ.૯૧, જિઓડિ.પૃ.૧.

૨. આભીર 'આભીર' નામે જાણીતી એક જાતિ.^૧ પ્રાચીન ભારતીય ઇતિહાસમાં આ જાતિ પ્રસિદ્ધ છે. આ જાતિએ ઉત્તરમાંથી દક્ષિણમાં સ્થળાંતર કર્યું હતું. તેણે એક સ્વતંત્ર રાજ્ય ઊભું કરી ત્યાં વસવાટ કર્યો અને દેશમાં કેટલાંય કેન્દ્રો ઊભા કર્યા. આ આભીર જાતિમાંથી ઊતરી આવેલા આહીરો આજે પણ ઉત્તર ભારતમાં ગોપાલો અને ખેડૂતો તરીકે જીવન જીવે છે.^૨

૧. દશચૂ.પૃ.૧૦૦, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૮૫, ૧૧૨, ૧૧૩, આવચૂ.૧.પૃ.૪૭૫, વિશેષા. ૩૨૯૦, બૃભા.૨૧૯૯, સૂત્રશી.પૃ.૧૧, કલ્પવિ.પૃ.૧૬૩, આવહ. પૃ.૪૧૨, નન્દિ. ગાથા ૪૪.

૨. જુઓ દ્રાઈ.નું પંદરમું પ્રકરણ.

આભીરગવિસય (આભીરકવિષય) જુઓ આભીર(૧).^૧

૧. જીતભા. ૧૪૬૦.

આમલકપ્પા (આમલકલ્પા) ભારહવાસનું નગર.^૧ રાયપસેશ્વિયમાં તેનું વિસ્તૃત વર્ણન છે.^૨ તે નગરની ઉત્તરપૂર્વમાં અંબસાલવણ નામનું વન હતું.^૩ જિયસત્તુ(૪) રાજાનું રાજ હતું ત્યારે તિલ્થયર પાસ(૧) આ નગરમાં આવ્યા હતા અને તે જ સમયે કાલી(૩)એ સંસારત્યાગ કર્યો હતો.^૪ સેય(૧) રાજા રાજ કરતા હતા ત્યારે મહાવીર આ નગરમાં આવ્યા હતા.^૫ સંઘભેદક તીસગુત્ત રાયગિહથી અહીં આવ્યા હતા. અહીં મિત્તસિરીએ તેમને ખાતરી કરાવી કે તેમનો સિદ્ધાન્ત ખોટો છે.^૬ આ આમલકપ્પા અને બૌદ્ધ સાહિત્યમાં ઉલ્લિખિત અલ્લકપ્પ એક છે.^૭ આરાની પશ્ચિમે છ માઈલ દૂર આવેલા મસાર ગામથી વૈશાલી જતા માર્ગમાં આવતા વેઠદીપથી આમલકપ્પા નગર બહુ દૂર ન હતું.^૮ બીજા મત પ્રમાણે તેની એકતા નેપાળની દક્ષિણે અને ગોરખપુરની પૂર્વે આવેલા વર્તમાન બેઠીઆ (Bethia) સાથે સ્થાપવામાં આવે છે.^૯

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮.

૨. રાજ. ૧, જ્ઞાતા. ૧૪૮

૩. રાજ. ૨.

૪. જ્ઞાતા. ૧૪૮-૧૪૯, ૧૯૬.

૫. રાજ. ૫ થી આગળ, સ્થા. પૃ. ૪૩૧, આવનિ. ૧૨૯૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૯૬.

૬. સ્થા. ૫૮૭, નિશીભા. ૫૫૮૮, આવભા. ૧૨૮, વિશેષા. ૨૮૩૪,

આવચૂ. ૨. પૃ. ૪૨૦, સ્થા. પૃ. ૪૧૧,

ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૫૮.

૭. જુઓ શ્રભમ. પૃ. ૩૫૪.

૮. જુઓ જઈહિ ગ્રંથ ૫૧ ભાગ ૧ પૃ. ૧૪,

ડિપા. ભાગ ૧ પૃ. ૧૮૧, ઈડિબુ, પૃ. ૫૭, જિઓડિ. પૃ. ૩૦.

૯. જુઓ જિઓડિ. પૃ. ૩૦.

આમોક્ષ (આમોક્ષ) આચારનું બીજું નામ.^૧

૧. આચા. ૭.

આયંસમુહ (આદર્શમુખ) એક અંતરદીવ.^૧ આ અને આતંસમુહ એક જ છે.^૨

૧. સ્થા. ૩૦૪, પ્રજા. ૩૬, જીવા. ૧૦૮, ૧૧૨, નન્દિમ. પૃ. ૧૦૩.

આયંસલિવિ (આદર્શલિપિ) અઢાર બંભી(૨) લિપિઓમાંની એક.^૧

૧. સમ. ૧૮, પ્રજા. ૩૭.

આયતિઢાણ (આયતિસ્થાન) દસાસુયક્ર્ખંધના દસમા અધ્યયનનો નવમો ઉદેશક.^૧

૧. દશા. ૧૦.૮.

આયડ્ઢિ (આત્મદ્ધિ) વિયાહપણ્ણત્તિના દસમા શતકનો ત્રીજો ઉદેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૯૪.

આયપ્પવાય (આત્મપ્રવાદ) સાતમું પુવ્વ. તેમાં જીવોના ભેદો, વગેરેનું પ્રતિપાદન

કરતાં સોળ અધ્યયનો હતાં.^૧

૧. નન્દિ.૫૭, નન્દિયૂ.પૃ.૭૬, નન્દિમ.પૃ.૨૪૧, સમ.૧૬, ૧૪૭, વિશેષા.૨૮૩૫, આવયૂ.૧.પૃ.૪૨૦.

આયરિયભાસિય (આચાર્યભાષિત) પણ્ડાવાગરણદસાનું ચોથું અધ્યયન.^૧ તે નાશ પામ્યું છે.^૨

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૨. સ્થાઅ.પૃ.૫૧૨.

આયરિયવિષ્પડિવત્તિ (આચાર્યવિપ્રતિપત્તિ) બંધદસાનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

આયરિયાયણ જુઓ આરિયાયણ.^૧

૧. ઋષિ.૧૮.

આયરિસ (આદર્શ) આચારનું બીજું નામ.^૧

૧. આચાનિ. ૭.

આયવ (આતપ) જુઓ આતવ.^૧

૧. સૂર્ય. ૪૭.

૧. આયવા (આતપા) જ્ઞાયાધમ્મકહાના દ્વિતીય શ્વતસ્કન્ધના સાતમા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૫.

૨. આયવા સૂર(૧)ની ચાર પટરાણીઓમાંની એક.^૧ પોતાના પૂર્વભવમાં તે અરકુખુરીના ગૃહસ્થની દીકરી હતી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિત્થયર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની હતી.^૨ ઠાણમાં તેનો ઉલ્લેખ દોસિજ્ઞાભા(૨) નામે થયો છે.^૩

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૫, ૧૭૦, સૂર્ય.૮૭, ભગ.૪૦૬.

૨. જ્ઞાતા. ૧૫૫

૩. સ્થા. ૨૭૩.

આયવાભા (આતપાભા) આ અને આયવા (૨) એક છે.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬.

આયવિસોહિ (આત્મવિશોધિ) એક ઉક્કાલિય આગમગ્રન્થ.^૧ તે નાશ પામી ગયો છે.

૧. નન્દિ.૪૪, નન્દિયૂ.પૃ.૫૮, નન્દિમ.પૃ.૨૦૫, પાક્ષિ.પૃ.૪૩.

આયા (આત્મનું) વિયાહપણ્ણત્તિના બારમા શતકનો દસમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૪૩૭.

આયાણિજ્જ (આદાનીય) સૂયગડનું પંદરમું અધ્યયન.^૧ જમઈયનું બીજું નામ.^૨

૧. સૂત્રયૂ.પૃ.૨૮૭.

૨. સમ.૧૬.

આયાર (આચાર) બાર અંગ(૩) આગમગ્રન્થોમાંનો પ્રથમ.^૧ તેના બે શ્રુતસ્કન્ધ છે. પ્રથમમાં વર્તમાનમાં આઠ અધ્યયનો છે (પહેલાં નવ અધ્યયનો હતા) અને બીજામાં સોળ અધ્યયનો છે.^૨ પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનાં નવ અધ્યયનોનાં નામ આ પ્રમાણે છે — (૧) સત્યપરિણા, (૨) લોગવિજય, (૩) સીઓસણિજજ, (૪) સમ્મત, (૫) લોગસાર, (૬) ધુઅ, (૭) મહાપરિણા, (૮) વિમોક્ષ અને (૯) ઉવહાણસુય. આ નવમાંનું સાતમું અધ્યયન મહાપરિણા નાશ પામ્યું છે.^૩ આ નવમાંનું દરેક અધ્યયન બંભચેર તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.^૪ બીજા શ્રુતસ્કન્ધમાં પાંચ ચૂલાઓ છે જે આચારગ્ગ તરીકે જાણીતી છે.^૫ તેમનાં નામ આ પ્રમાણે છે^૬ — (૧) જ્ઞવોગ્ગહપડિમા, (૨) સત્તિક્કગા, (૩) ભાવણા, (૪) વિમુત્તિ અને (૫) આચારપકપ્પ. પાંચમી ચૂલા આચારપકપ્પ હિસીહ નામે પણ જાણીતી છે.^૭ પહેલી ચૂલામાં સાત અધ્યયનો છે. બીજીમાં પણ સાત અધ્યયનો છે. ત્રીજી અને ચોથી ચૂલામાં એક એક અધ્યયન જ છે.^૮ પાંચમી ચૂલા હિસીહને આચારથી અલગ કરવામાં આવી છે અને તે સ્વતન્ત્ર ગ્રન્થનો દરજ્જો પામી છે.^૯ આમ બીજા શ્રુતસ્કન્ધમાં વર્તમાનમાં સોળ અધ્યયનો છે. નીચે જણાવેલાં કારણોના આધારે બીજા શ્રુતસ્કન્ધને પાછળથી પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ સાથે જોડી દેવામાં આવેલો ગણવામાં આવે છે^{૧૦} — (૧) આચારણિજ્જુત્તિ(ગાથા ૨૮૭)માં સૂચવવામાં આવ્યું છે તે મુજબ, આચારગ્ગ અર્થાત્ પાંચ ચૂલાઓ જેઓ શ્રુતકેવલી હતા તે સ્થવિરોની રચના છે.^{૧૧} તેમણે તે પાંચ ચૂલાઓને પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધમાંથી તારવી તેમનો યથોચિત વિસ્તાર કર્યો છે. (૨) પાંચ ચૂલાઓના સ્ત્રોતો આચારણિજ્જુત્તિ (ગાથા ૨૮૮-૨૮૯)માં સ્પષ્ટપણે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. (૩) ટીકાકાર શીલાંકસૂરિએ દર્શાવ્યું છે કે ત્રણ મંગલો - આદિમ, મધ્યમ અને અન્તિમ - પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધમાંથી જ લેવામાં આવ્યાં છે (બીજો શ્રુતસ્કન્ધ તેનો ભાગ હોવા છતાં).^{૧૨} (૪) શૈલી અને વિષયનિરૂપણપદ્ધતિની દૃષ્ટિએ બન્ને શ્રુતસ્કન્ધો એકબીજાથી સ્પષ્ટપણે તદ્દન ભિન્ન છે.^{૧૩}

આચારનાં અન્ય નામો નીચે મુજબ છે — આઈણ્ણ(૨), આગર, આગાલ, આચાલ, આજાઈ, આમોક્ષ, આચરિસ, આચારકપ્પ(૧), આચારસુયજ્ઞયણ અને આસાસ.^{૧૪} વિષ્ણુ(૭)ના મૃત્યુ પછી આચાર નષ્ટ થઈ જશે.^{૧૫}

૧. નન્દિ, ૪૫, સમ. ૧૩૬.

૨. આચાનિ. ૩૨.

૩. આચાનિ. ૩૧-૩૨.

૪. સમ. ૯.

૫. આચાનિ. ૩૨, નિશીચૂ. ૧.૫.૨.

૬. આચાચૂ. પૃ. ૩૨૦ (ગાથા ૧૬).

૭. આચાનિ. ૩૪૭.

૮. સમ. ૨૫, ૮૫, ૧૩૬.

૯. આચાનિ. ૩૪૭.

૧૦. જુઓ હિકે. પૃ. ૧૧૩-૧૧૪.

૧૧. આચારી. પૃ. ૨૮૨.

૧૨. જુઓ Sacred Books of the East, Vol. XXII ની પ્રસ્તાવના પૃ. xlvii.

૧૩. એજન. પૃ. xlvii

૧૪. સંદર્ભો માટે જુઓ આ શબ્દો.

૧૫. તીર્થો. ૮૨૦.

આચારંગ (આચારંગ) આ અને આચાર એક છે.^૧ તેને વેદ કહ્યો છે.^૨

૧. તીર્થો. ૮૨૦, આચારી. પૃ. ૩૧૮, વ્યવભા. ૪. ૩૪૦. ૨. આચારી. ૧૧૧.

૧. આચારકપ્પ (આચારકલ્પ) આચારનું બીજું નામ.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૪૮, પાશ્વિય. પૃ. ૭૧, સૂત્રચૂ. પૃ. ૫.

૨. આચારકપ્પ ષિસીહનું બીજું નામ.^૧

૧. વ્યવ. ૩. ૧૦, ૫. ૧૭-૧૮.

આચારગ્ગ (આચારાગ્ર) જુઓ આચાર.^૧

૧. આચારી. ૩૨, સ્થા. ૫. ૪૩૪.

આચારણિજજુત્તિ (આચારનિર્જુત્તિ) આચાર ઉપરની ગાથાબદ્ધ ટીકા.^૧

૧. આવનિ. ૮૪, વિશેષા. ૧૦૭૮, આચારી. ૧, આચારી. પૃ. ૮૪.

આચારદસા (આચારદશા) આ અને દસાસુયક્ષ્મંધ એક જ છે, કારણ કે આચારદસાનાં જે દસ અધ્યયનો કહેવામાં આવે છે તે જ દસાસુયક્ષ્મંધનો વિષયાનુક્રમ છે.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫, સ્થા. ૫. ૫૧૧.

આચારપકપ્પ (આચારપ્રકલ્પ) ષિસીહનું બીજું નામ.^૧ તે આચારના બીજા શ્વેતસ્કન્ધની પાંચમી ચૂલા છે.^૨ ત્રણ વર્ષનું સાધુજીવન જેણે પૂરું કર્યું હોય તેવા સાધુ તેનું અધ્યયન કરવા માટે અધિકારી છે.^૩ તેને નવમાં પુવ્વમાંથી અલગ કરી સારરૂપે લેવામાં આવેલ છે.^૪

૧. નિશીચૂ. ૪. પૃ. ૭૩, સમ. ૨૮, સ્થા. ૫. ૭૩, સમ. ૨૮, સ્થા. ૫. ૭૩.

૫. ૨, સ્થા. ૪૩૩, આચારી. ૩૪૭. ૪. વ્યવભા. ૩. ૧૭૧.

૨. આચારી. પૃ. ૩૨૦, ગાથા. ૧૬.

આચારપગપ્પ (આચારપ્રકલ્પ) આ અને આચારપકપ્પ એક છે.^૧

૧. નિશીચૂ. ૪. પૃ. ૭૩.

આચારપ્પણિહિ (આચારપ્રણિધિ) દસવેચાલિયનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. દશ. ૮. ૧.

આચારવત્થુ (આચારવસ્તુ) નવમા પુવ્વનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૬૩, વ્યવભા. ૩. પૃ. ૮૪.

આયારસુયજ્ઞયણ (આયારશ્રુતાધ્યયન) આ અને આયાર એક છે.^૧

૧. સૂત્રા. ૧૮૨-૧૮૩.

આયુ (આયુષ્) વિયાહપણ્ણત્તિના પાંચમા શતકનો છઠ્ઠો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૭૬.

આર ચોથી નરકભૂમિ પંકખભાના છ મહાણિરય (ભયંકર વિકરાળ) વાસસ્થાનોમાંનું એક.^૧

૧. સ્થા. ૫૧૫.

આરણ અગિયારમું કલ્પ(સ્વર્ગ). તેમાં ૮૦૦ યોજન ઊંચાઈવાળાં ૧૫૦ વિમાનો (સ્વર્ગીય વાસસ્થાનો) આવેલાં છે. તેમાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય એકવીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે જ્યારે જઘન્ય આયુષ્ય વીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૫૩, અનુ.૧૩૯, સમ.૨૦-૨૧, ૧૦૧, ૧૧૨.

આરબ એક અણારિય(અનાર્ય) જાતિ અને તે જાતિનો પ્રદેશ^૧ જે ચક્કવટ્ટિ ભરહ(૧)એ જીત્યો હતો. તે પ્રદેશ સિંધુ(૧) નદીની પેલે પાર પશ્ચિમ તરફ આવેલો હતો.^૨ તે પ્રદેશની કન્યાઓ અન્ત:પુરમાં દાસીઓ તરીકે કામ કરતી.^૩ તેની એકતા અરેબીઓસ (Arabios) નદી ઉપર આવેલા અરબિઈ (Arabii)ના વસવાટના પ્રદેશ — જે કરાંચીથી ૫૦ માઈલના અંતરે આવેલો વર્તમાન પોરલી (Porali) છે — સાથે^૪ અથવા પદ્મપુરાણમાં ઉલ્લિખિત ઉત્તર-પશ્ચિમી સરહદી વિસ્તારના લોકો સાથે^૫ સ્થાપી શકાય.

૧. પ્રશ્ન.૪, પ્રશ્નઅ. પૃ.૧૫.

૨. જમ્બૂ.૫૨, આવચૂ.૧.૫.૧૯.

૩. જ્ઞાતા.૧૮.

૪. જુઓ એજિઈ. પૃ. ૩૦૪-૩૦૫, જિઓમ. પૃ.૫૧.

૫. જુઓ જિઓડિ. પૃ. ૧૦, ૨૨.

આરબક આ અને આરબ એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૫૨, આવચૂ.૧.૫.૧૯૧.

આરબી આરબ મૂળની દાસી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૭, જ્ઞાતાઅ.પૃ.૩૭, જમ્બૂ. ૪૩.

આરાહણપઈણ (આરાધનાપ્રકીર્ણક) આઠ પ્રકીર્ણકોના વર્ગનો એક આગમિક ગ્રન્થ જેનો આધાર મરણસમાહિ છે.^૧

૧. મર. ૬૬૨.

આરાહણા (આરાધના) વિયાહપણ્ણત્તિના આઠમા શતકનો દસમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૦૯.

૧. આરિય (આર્ય) આર્યન્ અને અનાર્યન્ લોકોના બે પ્રકારોમાંનો એક પ્રકાર.^૧ મિલિક્ષ્મુઓ અનાર્યન્ અર્થાત્ અણારિય હતા.^૨ ખેત(ક્ષેત્ર), જાતિ, કુલ, ભાસા(ભાષા) વગેરેના આધારે આરિયોના અનેક વર્ગો પાડવામાં આવ્યા હતા. ખેતારિયો (આર્યન્ દેશો)ની સંખ્યા સાડી પચ્ચીસ કહેવાય છે. તે આ મુજબ છે—અંગ, કલિંગ, કાસી, કુણાલ, કુરુ, કુસટ્ટ, કેકયદ્ધ (કેકય દેશનો અડધો ભાગ), કોસલ, ચેદિ, જંગલ, દસણ્ણ, પંચાલ, પુરિવટ્ટ, ભંગી, મગહ, મચ્છ, મલય(૧), લાટ અથવા લાઢ, વંગ, વચ્છ, અચ્છ અથવા અચ્છા, વિદેહ, સંડિલ્લ અથવા સંદિબ્ભ, સિંધુ-સોવીર, સૂરસેણ અને સુરટ્ટ અથવા સોરટ્ટ.^૩ જાતિઆરિયો (આર્યન્ જાતિઓ) આ પ્રમાણે છે—અંબક્ટ, કલિંદ, ચંચુણ, વિદેહ, વેદગ અને હરિય.^૪ કુલઆરિયો (આર્યન્ કુલો) આ પ્રમાણે છે—ઈક્ષ્વાક, ઉગ્ગ, કઉરવ્વ, છાય, ભોગ અને રાઈણ્ણ.^૫ ભાસાઆરિયો એ તે લોકો છે જેઓ અર્ધમાગધી ભાષા બોલે છે અને અઢાર બંભી(૨) લિપિઓમાંથી કોઈપણ લિપિનો ઉપયોગ કરે છે.^૬

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૨. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૩. પ્રજ્ઞા. ૩૭, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩, બૃક્ષે.

૮૧૩, નિશીભા. ૫૭૨૭, ૫૭૩૨,

નિશીચૂ. ૪. પૃ. ૧૨૪-૧૨૬.

૪. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૫. એજન.

૬. એજન.

૨. આરિય આ અને આરિયાયણ એક છે.

૧. ઋષિ (સંગ્રહણી).

આરિયવેદ (આર્યવેદ) ભરહ(૧) અને બીજાઓએ રચેલો ખરો વેદ. તેમાં તિથ્યરોની સ્તુતિઓ, શ્રમણાચારના તથા શ્રાવકાચારના નિયમો અને સંતિકમ્મ (શાન્તિકર્મ) હતાં.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૧૫.

આરિયાયણ અરિક્કણેમિના તીર્થમાં થયેલા એક અજૈન ઋષિ જેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા છે.^૧

૧. ઋષિ. ૧૮, ઋષિ(સંગ્રહણી).

આલંભિય (આલમ્બિક) વિયાહપણ્ણત્તિના અગિયારમા શતકનો બારમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૪૦૮.

આલંભિયા (આલમ્બિકા) આ અને આલભિયા એક છે.^૧

૧. ભગ. ૪૩૩, ૪૩૬.

આલંભી આ અને આલભિયા એક છે.^૧

૧. આવમ. પૃ. ૨૮૩.

આલભિયા (આલભિકા) જ્યાં જિયસત્તુ(૮) રાજા રાજ કરતો હતો તે નગર.^૧ તિથ્યર મહાવીરે તેમનો સાતમો વર્ષાવાસ અહીં કર્યો હતો.^૨ હરિ(૪) તેમને અહીં વંદન કરવા આવ્યા હતા અને તેમની સુખસાતા પૂછી હતી.^૩ આ નગરની પાસે આવેલા સંખવણ ઉદાનમાં એક ચૈત્ય હતું.^૪ ઈસિભદ્રપુત વગેરેએ મહાવીરને દેવોના આયુષ્ય વિશે પૂછ્યું હતું.^૫ અહીં પોગ્ગલ મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો.^૬ અને ચુલ્લસયય(૨) તેમનો ઉપાસક બન્યો.^૭ અહીં પત્તકાલગય ચૈત્યમાં ગોસાલે સેહના શરીરને છોડીને ભારદ્વાઈની કાયામાં પ્રવેશ કર્યો હતો.^૮ કેટલાક વિદ્વાનો આ આલભિયા અને બૌદ્ધ સાહિત્યમાં ઉલ્લિખિત આળવીને એક માને છે. પરંતુ મહાવીરના વિહારમાર્ગની દૃષ્ટિએ આ તેમની માન્યતા યોગ્ય જણાતી નથી. અયોધ્યા અને પ્રયાગની પૂર્વમાં ક્યાંક આલભિયા આવી હોવી જોઈએ.^૯

૧. ઉપા. ૩૨.

૨. કલ્પ. ૧૨૨, આવનિ. ૪૮૮,
આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૮૩, વિશેષા.

૧૮૪૩, કલ્પશા. પૃ. ૧૩૦.

૩. આવનિ. ૫૧૫, આવયૂ. ૧. પૃ. ૩૧૫,
વિશેષા. ૧૮૭૧, કલ્પધ. પૃ. ૧૦૮,
કલ્પવિ. પૃ. ૧૬૮.

૪. ઉપા. ૩૨, ભગ. ૪૩૩, ૪૩૬.

૫. ભગ. ૪૩૩, ૪૩૬.

૬. ભગ. ૪૩૬.

૭. ઉપા. ૩૨, સ્થા. ૫. ૫૦૮.

૮. ભગ. ૫૫૦.

૯. જિઓડિ. પૃ. ૩.

૧. આલા ધરણિંદની છ મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક. તે ઈલા નામે પણ જાણીતી છે.^૧ જુઓ ઈલા(૧).

૧. સ્થા. ૫૦૧.

૨. આલા એક વિજજુકુમારિમહત્તરિયા દેવી.^૧

૧. સ્થા. ૫૦૭.

આલુય (આલુક) વિયાહપણ્ણત્તિના તેવીસમા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક. તેના દસ પેટાવિભાગો છે.^૧

૧. ભગ. ૬૮૨.

આવંતિ (આવન્તિ) આયારંગના પ્રથમ શ્વતસ્કન્ધનું પાંચમું અધ્યયન.^૧ આ અને લોગસાર એક જ છે.^૨

૧. સમ. ૮.

૨. આયાનિ. ૩૧.

૧. આવત્ત (આવર્ત) જંબૂદીવના મહાવિદેહ ક્ષેત્રનો સીઆ નદીની ઉત્તરબાજુએ આવેલો પ્રદેશ. તે છીલવંત પર્વતની દક્ષિણે, છાલિણકૂડ ડુંગરની પશ્ચિમે અને દહાવઈ(૨) નદીની પૂર્વે આવેલો છે. આ પ્રદેશની રાંજધાની ખગ્ગી છે.^૧ આ જ નામ

ધરાવતા બે પ્રદેશો ધાયઈસંડમાં આવેલા છે.^૨

૧. સ્થા. ૬૩૭, જમ્બૂ. ૮૫.

૨. સ્થા. ૮૨.

૨. આવત આવત(૧) પ્રદેશમાં આવેલા દીહવેયડ્ઠ પર્વતનું શિખર.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૮.

૩. આવત મહાવિદેહમાં આવેલા જ્ઞાણિકૂડ ડુંગરનું શિખર. તે પાંચ સો યોજન ઊંચું છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

૪. આવત બલદેવઘર(૧)માં જ્યાં મહાવીર રોકાયા હતા તે ગામ. ત્યાં ગોસાલની અનુચિત વર્તણૂકના કારણે મહાવીરને ત્રાસ (ઉવસગ્ગ) સહન કરવો પડ્યો હતો.^૧ સાવત્થીથી લાઢ દેશ જતા માર્ગ ઉપર તે આવેલું હતું. તેને કોસલ દેશનું ગામ ગણવામાં આવે છે.^૨

૧. વિશેષા. ૧૮૩૫, આવનિ. ૪૮૧,

આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૮૮, આવમ. પૃ.

૧૦૦, કલ્પ. પૃ. ૧૦૬, કલ્પવિ. પૃ.

૧૬૬, કલ્પશા. પૃ. ૧૨૮.

૨. શ્રાભમ. પૃ. ૩૫૬.

૫. આવત ત્રીસ મુહુતમાંનું એક.^૧ અમમ(૧) નામથી સૂરિયપણ્ણતિ અને જંબૂદીવપણ્ણતિમાં તેનો નિર્દેશ છે.^૨

૧. સમ. ૩૦.

૨. સૂર્ય. ૪૭, જમ્બૂ. ૧૫૨.

૬. આવત મહાસુક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય સોળ સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે.^૧

૧. સમ. ૧૬.

૭. આવત ઘોંસ(૮) અને મહાઘોસ(૪)ના જે ચાર ચાર લોગપાલ છે તેમાંનો એક. આ ઘોસ અને મહાઘોસ થણિયકુમાર દેવોના ઇન્દ્રો છે.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૨૫૬, ૨૭૩.

આવસ્સ^૧ અથવા આવસ્સગ^૨ (આવશ્યક) જુઓ આવસ્સય.

૧. દશયૂ. પૃ. ૩૫૦.

૨. અનુ. ૫, અનુયૂ. પૃ. ૩, આવનિ. ૮૪.

આવસ્સગયુણ્ણિ (આવશ્યકયૂર્ણિ) આવસ્સગ (નિર્યુક્તિ સાથે) ઉપરની એક પ્રકારની ટીકા.^૧ તેના કર્તા જિણ્ણદાસગણિને ગણવામાં આવે છે.^૨ તે પ્રકાશિત છે.

૧. દશયૂ. પૃ. ૮, ૭૧, ૮૨, ૨૦૪, ૨૦૬, ૨૩૪. ૨. જુઓ હિકે. પૃ. ૧૮૨.

આવસ્સય (આવશ્યક) અંગબાહિર ગ્રન્થોના બે પ્રકારોમાંનો એક પ્રકાર.^૧ શ્રમણોએ અને શ્રાવકોએ દરરોજ બે વાર (સવારે અને સાંજે) ચૂક્યા વિના કરવાની ધાર્મિક

ક્રિયાઓ આવસ્સય છે.^૨ આવસ્સય ગ્રન્થમાં છ અધ્યાયો છે. તે આ છે— (૧) સામાર્થ્ય, (૨) ચઉવીસત્યઅ, (૩) વંદણ, (૪) પડિક્કમણ, (૫) કાઉસ્સગ્ગ અને (૬) પચ્ચક્ખાણ.^૩ દરેક અધ્યાય પેટાવિભાગોમાં વિભક્ત છે.^૪

૧. નન્દિ. ૪૪, સ્થા. ૭૧, નન્દિમ. પૃ.

૨૦૪, પ્રજ્ઞામ. પૃ. ૫૮.

૨. અનુહે. પૃ. ૭.

૩. નન્દિમ. પૃ. ૨૦૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૩,

આવનિ. (દીપિકા) ૨. પૃ. ૧૮૩, પાણિય.

પૃ. ૪૧.

૪. આવચૂ. ૨. પૃ. ૪૫, ૨૧૪, ૨૪૪-૪૫,

૨૫૦, ૨૫૭, ૨૬૨, ૨૭૧, ૨૭૪,

૨૮૧, આવનિ. ૧૦૨૧, ૧૨૪૮.

આવસ્સયયુણ્ણિ (આવશ્યકયૂર્ણિ) જુઓ આવસ્સગયુણ્ણિ.^૧

૧. દશચૂ. પૃ. ૨૦૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૭૮.

આવસ્સયણિજજુત્તિ (આવશ્યકનિર્યુક્તિ) આવસ્સય ઉપર ભદ્દબાહુ (૨) એ લખેલી એક પ્રકારની ગાથાબદ્ધ ટીકા.^૧ આવસ્સયણિજજુત્તિ ઉપર નીચેની ટીકાઓ છે — આવસ્સયભાસ, આવસ્સયયુણ્ણિ^૨ અને હરિભદ્ર, મલયગિરિ તથા માણિક્યશેખરે રચેલી સંસ્કૃત ટીકાઓ (વૃત્તિઓ).

૧. આવનિ. ૮૪, આચાશી. પૃ. ૮૪.

૨. ઉત્તરાશા. પૃ. ૨, આવભા. ૧૩૮, દશચૂ. પૃ. ૨૦૪.

આવસ્સયભાસ (આવશ્યકભાષ્ય) આવસ્સયણિજજુત્તિ ઉપરની એક પ્રકારની ગાથાબદ્ધ ટીકા.^૧ આવસ્સય ઉપર ત્રણ ભાષ્ય છે. તેમાંનું એક મૂલભાષ્ય તરીકે જાણીતું છે અને બાકીનાં બે ભાષ્ય અને વિશેષાવશ્યકભાષ્ય તરીકે જાણીતાં છે.^૨ છેલ્લું અર્થાત્ વિશેષાવશ્યકભાષ્ય આવસ્સયના કેવળ પ્રથમ અધ્યાય સામાર્થ્ય ઉપરની નિર્યુક્તિરૂપ ટીકા ઉપર છે.^૩ આ વિશેષાવશ્યકભાષ્યના કર્તા જિનભદ્ર છે. જિનભદ્રે પોતે જ તેના ઉપર સ્વોપજ્ઞ ટીકા રચી છે^૪ જે અપૂર્ણ રહી છે. તે અપૂર્ણ ટીકાને કોટ્ટાર્ય પૂર્ણ કરી છે. બીજી બે ટીકાઓ કોટ્ટાચાર્ય અને મલધારી હેમચન્દ્રે લખી છે.

૧. વ્યવમ. ૧. પૃ. ૨, ઉત્તરાશા. પૃ. ૨,

આવભા. ૧૩૮થી આગળ.

૨. જુઓ હિકે. પૃ. ૧૮૭.

૩. વિશેષા. ૪૩૪૬.

૪. લા. દ. વિદ્યામંદિર અમદાવાદ દ્વારા પ્રકાશિત.

આવસ્સયવઈરિત્ત (આવશ્યકવ્યતિરિક્ત) અંગબાહિરના બે ભેદોમાંનો એક ભેદ. તેના વળી પેટાભેદો કાલિય અને ઉક્કાલિય છે.^૧

૧. નન્દિ. ૪૪, સ્થા. ૭૧, અનુહે. પૃ. ૭. નન્દિમ. પૃ. ૨૦૪.

આવાડ (આપાત) સિંધુ (૧) ની પૂર્વે ઉત્તર ભરહ (૨) માં વસતી ચિલાય જાતિ. ચક્કવટ્ટિભરહ (૧) ની સેનાને આ જાતિ સાથે યુદ્ધ કરવું પડ્યું હતું. ભરહ (૧) સામેના યુદ્ધમાં મેઘમુખ નાગકુમાર દેવોની સહાય મેળવવા માટે આવાડ ચિલાય જાતિના

લોકોએ તે દેવોની આરાધના કરી હતી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૫૬-૬૧, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૮૪-૧૮૫.

આવી જુઓ આદી.^૧

૧. સ્થા. ૭૧૭.

આસ (અશ્વ) જુઓ અસ્સ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧.

આસકણ્ણ (અશ્વકણ્ણ) એક અંતરદીવ.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૪, પ્રજ્ઞા. ૩૬, જીવા. ૧૦૮, નન્દિમ. પૃ. ૧૦૩.

આસગ્ગીવ (અશ્વગ્રીવ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન અવસર્પિણી કાલચક્રમાં થયેલા પ્રથમ પડિસત્તુ. તે ઘોડગગીવ નામે પણ જાણીતા છે. તે જ કાલચક્રમાં થયેલા પ્રથમ વાસુદેવ(૧) તિવિટ્ટ(૧) વડે તે હણાયા હતા.^૧

૧. વિશેષા. ૧૭૬૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૨-૩૪, સમ. ૧૫૮, સૂતચૂ. પૃ. ૩૪૧, તીર્થો. ૬૧૦.

આસણેય (અશ્વનેય) અઠ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧ આ અને અસ્સાસણ એક છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦.

૨. સૂર્ય. ૧૦૭.

આસત્થામ (અશ્વસ્થામનૂ) જેણે દોવઈના સ્વયંવરમાં ભાગ લીધો હતો તે હત્થિણાઉરનો રાજકુમાર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૭.

આસપુરા (અશ્વપુરા) જંબુદીવ^૧ અને ધાયઈસંડ^૨ એ બેમાંથી દરેકના મહાવિદેહમાં વહેતી સીઓઆ નદીની દક્ષિણે આવેલા પમ્હ નામના વિજય(૨૩)ની રાજધાની.

૧. સ્થા. ૬૩૭, જમ્બૂ. ૧૦૨.

૨. જમ્બૂ. ૮૨.

આસમિત્ત (અશ્વમિત્ર) સાત ણિણ્ણવમાંનો એક. તેણે સમુચ્છેયનો સિદ્ધાન્ત સ્થાપ્યો હતો. આ સિદ્ધાન્ત મુજબ દરેક વસ્તુ ક્ષણિક છે, અર્થાત્ દરેક વસ્તુ પ્રતિ ક્ષણે નાશ પામે છે. આસમિત્ત કોડિણ્ણ(૧)નો શિષ્ય અને મહાગિરિનો પ્રશિષ્ય હતો. એક વાર અણુપ્પયવાદ પુવ્વનું અધ્યયન કરતાં તેના જોવામાં આવાં વાક્યો આવ્યાં— ‘વર્તમાન ક્ષણના નારકીઓ નાશ પામશે, વર્તમાન ક્ષણના દેવો નાશ પામશે, વગેરે. તેવી જ રીતે બીજી ક્ષણના, ત્રીજી ક્ષણના વગેરે ક્ષણના નારકીઓ તેમ જ દેવો નાશ પામશે.’ તેથી તે વિચારવા પ્રેરાયો કે દરેક વસ્તુ ક્ષણિક છે, અર્થાત્ દરેક વસ્તુ ઉત્પન્ન થતાં વેંત નાશ પામી જાય છે. તિત્થયર મહાવીરના નિર્વાણ પછી ૨૨૦ વર્ષે આ ઘટના બની.^૧ પછી છેવટે આસમિત્તને પોતાનો સિદ્ધાન્ત મિથ્યા હોવાનું ભાન થયું અને તેણે તે સિદ્ધાન્ત છોડી દીધો.^૨

૧. સ્થા. ૫૮૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૨,	૫૫. ૧૫૩, ૧૬૨.
આવભા. ૧૩૨, વિશેષા. ૨૮૮૦-૮૧,	૨. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૬૨-૧૬૫,
નિશીભા. ૫૬૦૦, ઉત્તરાનિ.	આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૨.

આસમુહ (અશ્વમુખ) એક અંતરદીવ.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૪, પ્રજ્ઞા. ૩૬, જીવા. ૧૦૮, નન્દિમ. પૃ. ૧૦૩.

૧. આસસેણ (અશ્વસેન) ચક્કવટ્ટિ સણંકુમારના પિતા.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, ઉત્તરાક. પૃ. ૩૨૦.

૨. આસસેણ વાણારસીના રાજા. તેવીસમાં તિથ્યંકર પાસ(૧)ના તે પિતા હતા. વામા(૧) તેમની રાણી હતી.^૧ તે અસ્સસેણ તરીકે પણ જાણીતા હતા.^૨

૧. કલ્પ. ૧૫૦, સમ. ૧૫૭.

૨. તીર્થો. ૪૮૬, આવનિ. ૩૮૨.

આસા (આશા) ઉત્તર રુયગ(૧) પર્વતના વિજય(૨૦) શિખર ઉપર વસતી મુખ્ય દિસાકુમારી.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩, જમ્બૂ. ૧૧૪.

આસાગર (આશાકર) છાંદણ(૧)ના ધર્મગુરુ. તેમના પૂર્વભવમાં તે બન્ને અનુક્રમે સાતમા બલદેવ(૨) અને સાતમા વાસુદેવ(૧) દત્ત(૨) હતા.^૧ જુઓ લલિયમિત્ત અને સાગર(૩) પણ.

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૬.

૧. આસાઢ (આષાઢ) એક આચાર્ય અને ત્રીજા હિણ્ણવ. તેમના પછી તેમના શિષ્યોએ મહાવીરના નિર્વાણના ૨૧૪ વર્ષ પછી રાયગિહમાં બલભદ્ર(૪) રાજાના સમયમાં અવ્વત્તનો સિદ્ધાન્ત અર્થાત્ જ્ઞાનની અનિશ્ચયાત્મકતાનો સિદ્ધાન્ત સ્થાપ્યો.^૧ સેયવિયા શહેરના પોલાસ(૧) ઉદાનમાં રહેતા હતા ત્યારે ગુરુ આસાઢનું એકાએક મૃત્યુ થયું અને તે છાલિણિગુમ્મ(૪)માં દેવ તરીકે જન્મ્યા. પોતે પોતાની પાછળ છોડેલા પોતાના શિષ્યો પ્રત્યેના પ્રેમ અને કરુણાથી પ્રેરાઈને ગુરુ આસાઢે પોતાના શબમાં પુનઃ પ્રવેશ કર્યો અને પોતાના શિષ્યોને પહેલાંની જેમ જ ઉપદેશ આપવાનું અને માર્ગદર્શન આપવાનું શરૂ કર્યું. પોતાનું કાર્ય પૂરું કર્યા પછી તેમણે તેમને સાચી વાત કહી. (હવે પોતે ગુરુ તો શું સામાન્ય સાધુ પણ રહ્યા નથી અને છતાં) તેમણે તેમના વંદન સ્વીકાર્યા તે પોતે ખાટું કર્યું એનું પોતાને દુઃખ છે એમ તેમણે શિષ્યોને જણાવ્યું અને પછી પોતાના સ્વર્ગમાં જતા રહ્યા.^૨ આથી શિષ્યોમાં ખળભળાટ મચી ગયો. તેઓ દરેક જણની સચ્ચાઈ કે પ્રામાણિકતામાં સંદેહ કરવા લાગ્યા. પરિણામે તેમણે એવો સિદ્ધાન્ત સ્થાપ્યો કે કંઈ પણ નિશ્ચિતપણે જાણી શકાતું નથી. આ સિદ્ધાન્તને સંશયવાદ કહી શકાય જે અજ્ઞેયવાદમાં પરિણમે છે. બલભદ્ર(૪) રાજાએ અવ્વત્તના સિદ્ધાન્તમાં રહેલા દોષોની

તેમને પ્રતીતિ કરાવી.^૩

૧. આવભા. ૧૨૯-૧૩૦, આવચૂ. ૧.
પૃ. ૪૨૧, વિશેષા. ૨૮૫૭.

૨. આવનિ. ૭૮૦, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૬૦,
સ્થા. ૫૮૭, આવહ. પૃ. ૩૧૫.

૩. ઉત્તરાનિ અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૬૦-૧૬૨.

૨. આસાઢ સ્વર્ગમાં ગયા પછી પોતાની પાસે પાછા આવવાનું વચન પોતાના દરેક મરતા શિષ્ય પાસેથી લેનાર આચાર્ય. તેમના ઘણા શિષ્યો મરી ગયા પણ તેમાંનો કોઈ તેમની પાસે પાછો આવ્યો નહિ. આ વસ્તુએ તેમના મનમાં સ્વર્ગ અને નરકના અસ્તિત્વ અંગે શંકા પેદા કરી. પરિણામે તે સમૂહમાં રહેવાનું છોડી સાવ એકલા રહેવા લાગ્યા. ગુરુની આવી દશા જોઈ તેમનો એક મરી ગયેલો શિષ્ય જે સ્વર્ગમાં મરીને દેવ બન્યો હતો તે પૃથ્વી ઉપર આવ્યો અને એક નાટક ભૂજવ્યું. આસાઢે ક્ષ્મહિનાઓ સુધી સતત આ નાટક જોયું, તે નાટક જોવામાં એટલા તલ્લીન થઈ જતા કે ભૂખ-તરસ બધું ભૂલી જતા. પછી દેવે નાટક ભજવવું બંધ કર્યું. એટલે આસાઢ બીજે સ્થળે જવા નીકળ્યા. દેવે એક પછી એક સુંદર અલંકારો વગેરેથી શોભતાં છ બાળકોનાં રૂપ ધારણ કર્યાં અને માર્ગમાં તે બાળકો આસાઢને મળ્યા. આસાઢે બધાં બાળકોને મારી નાખ્યાં અને તેમના અલંકારો વગેરે લઈ લીધા. પછી દેવે રાજાનું રૂપ ધારણ કર્યું અને આસાઢ ગુરુને ભિક્ષા સ્વીકારવા વિનંતી કરી. આસાઢે ભિક્ષા સ્વીકારવાની ત્રા પાડી કારણ કે તેનાં પાત્રો ઘરેણાંથી ભરેલાં હતાં, જે વસ્તુ રાજા આગળ પ્રગટ કરવા આસાઢ ઈચ્છતા ન હતા. પરંતુ આસાઢને તેમનાં પાત્રો રાજા સમક્ષ રજૂ કરવા ફરજ પાડવામાં આવી. હવે આસાઢની સ્થિતિ વિચિત્ર થઈ. રાજા ઘણો ક્રોધે ભરાયો. આસાઢ પાસે પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા સિવાય બીજો કોઈ રસ્તો રહ્યો ન હતો. દેવે પોતાનું અસલ રૂપ પ્રગટ કર્યું અને આખા ઘટનાપ્રસંગને ખુલ્લો કર્યો. આસાઢ પોતાના મૂળ સ્થાને ગયા, સાધુસમૂહમાં જોડાઈ ગયા અને પોતાના ધર્મમાં પુનઃ શ્રદ્ધાને પામ્યા.^૧

૧. નિશીચૂ. ૧.૫.૨૦, સમઅ. પૃ. ૧૧૮, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૩૩, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૮૭, દશાચૂ. પૃ. ૯૬-૧૦૩.

આસાઢભૂઈ (આષાઢભૂતિ) ધમ્મરુઈ(ર)ના શિષ્ય. એકવાર તે રાજનટ વિશ્વકર્મનૂના ઘરે ભિક્ષા માટે ગયા. ત્યાંથી તેમને ભિક્ષામાં એક લાડુ મળ્યો. વિશ્વકર્મનૂના ઘરમાંથી નીકળતી વખતે તેમને વિચાર આવ્યો કે લાડુ તો ગુરુ લઈ લેશે અને પોતાને જરા પણ નહિ મળે. એટલે તે રૂપ બદલી વળી પાછા વિશ્વકર્મનૂના ઘરે ગયા. વળી પાછો એક લાડુ તેમને મળ્યો. ગુરુ બીજો લાડુ પણ લઈ લેશે એવું વિચારી તેમણે પાછું રૂપ બદલ્યું અને વિશ્વકર્મનૂના ઘરે ત્રીજીવાર ગયા. તેમને વારંવાર જુદા જુદા રૂપમાં આવતા જોઈને વિશ્વકર્માએ પોતાની બે રૂપવતી દીકરીઓને કહ્યું કે જો આ માણસને મોહમાં

પાંડી પોતાનો કરી લેવામાં આવે તો તે આપણને ખૂબ જ ઉપયોગી થશે. દીકરીઓ તેને મોહમાં પાડવામાં સફળ થઈ. આસાઢભૂઈએ સાધુપણું છોડી દીધું, તે કન્યાઓને પરણી ગયો અને તેણે નટવેશ ધારણ કરી લીધો. નટવિદ્યામાં નિપુણતા સિદ્ધ કરી તે નટોનો સરદાર બની ગયો. રાજાઓને પ્રસન્ન કરી તે ખૂબ ધન કમાવા લાગ્યો. તેને મધપાન ગમતું નહિ એટલે તેની પત્નીઓએ પણ મધપાન છોડી દીધું. એકવાર એક રાજાએ હુકમ કર્યો કે રાજસભામાં કેવળ નટોએ જ, કોઈપણ નટી વિના જ નાટક ભજવવું જોઈએ. આસાઢભૂઈની બે પત્નીઓએ વિચાર્યું કે આજ રાતે આસાઢભૂઈ ઘરમાં નહિ હોય, એટલે તેઓ બન્ને મધપાન કરી શકશે. તે મુજબ રાતે મધપાન કરી તે બન્ને મેડી ઉપર જઈ તદ્દન નગ્ન અવસ્થામાં સૂઈ ગઈ. કોઈક કારણસર રાજાએ નાટકની ભજવણી મુલતવી રાખી. રાજસભામાંથી આસાઢભૂઈ ઘરે આવ્યો, તેણે દારૂના નશામાં પડેલી પોતાની પત્નીઓની દશા જોઈ, તેનો સંસારનો મોહ ઊતરી ગયો અને તેણે સંસારનો ત્યાગ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો. જ્યારે વિશ્વકર્મનૂને આની જાણ થઈ ત્યારે તેણે પોતાની દીકરીઓને ઠપકો આપ્યો અને દીકરીઓને તેને મનાવી પાછો લાવવા મોકલી. તે આસાઢભૂઈ પાસે ગઈ અને તેને વિનંતી કરી કે કાં તો તે સંસારનો ત્યાગ ન કરે કાં તો તે તેમના ભરણપોષણની વ્યવસ્થા કરે. રાયગિહના રાજા સિંહરથ આગળ આસાઢભૂઈએ પાંચ સો રાજકુમારો સાથે નાટક ભજવ્યું. આસાઢભૂઈએ પોતે ચક્કવટિ ભરહ(૧)નું પાત્ર ભજવ્યું અને પાંચ સો રાજકુમારોએ તેના ખંડિયા રાજાઓનું. ચૌદ રત્નો, અરીસામહેલ, વગેરેનાં તાદૃશ દૃશ્યો બતાવવામાં આવ્યાં. છેવટે અરીસા મહેલમાં પાંચસો રાજકુમારો સાથે આસાઢભૂઈએ સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને ભરણપોષણ માટે બધા અલંકારો પોતાની બે પત્નીઓને આપી દીધા.^૧

૧. પિંડનિ. ૪૧૪-૪૮૦, વ્યવભા. ૪.૧૧૭, સૂત્રચૂ. પૃ. ૩૬૩. સૂત્રશી. પૃ. ૭૨.
પિંડનિમ. પૃ. ૧૩૭-૩૮, જીતભા. ૧૩૮૮-૧૪૧૧.

આસાસ (આશ્વાસ) આચારનું બીજું નામ.^૧

૧. આચાનિ. ૭.

આસાસણ (આશ્વાસન) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧ આ અને અસ્સાસણ એક છે.

૧. સ્થા. ૮૦.

આસિલ એક સાધુ જે બાહ્ય રીતે જૈન જણાતો ન હતો. તે ઉકાળ્યા વિનાનું પાણી, બીજ અને લીલાં શાકભાજી ખાવાપીવામાં ઉપયોગમાં લેતો હતો. પરંતુ તેને પોતાની ઈન્દ્રિયો વશમાં હતી અને તે મોક્ષ પામ્યો હતો.^૧

૧. સૂત્ર. ૧.૩.૪.૩., સૂત્રચૂ.પૃ.૧૨૦, સૂત્રશી. પૃ. ૯૫.

૧. આસીવિસ (આશીવિષ) વિચાહપણ્ણત્તિના આઠમા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૦૯.

૨. આસીવિસ મહાવિદેહમાં સંખ(૧૫) નામના વિજય(૨૩)માં સીઓદા નદીની દક્ષિણે^૧ અને મંદર(૩) પર્વતની પશ્ચિમે આવેલો વક્ષાર પર્વત.^૨

૧. સ્થા.૩૦૨, ૪૩૪; ૬૩૭.

૨. જમ્બૂ. ૧૦૨.

આસીવિસભાવણા (આશીવિષભાવના) નાશ પામી ગયેલો અંગબાહિર કાલિય ગ્રન્થ.^૧

૧. વ્યવ. ૧૦.૩૦.

આસુરી કવિલ(૩)નો શિષ્ય. સક્રિતંત (ષષ્ટિતન્ત્ર) કવિલે પોતે દેવ તરીકે જન્મ લીધા પછી આસુરીને ઉપદેશ્યું હતું.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૨૯.

આસુરુક્ક (આસુરોક્ત) આ અને ભીમાસુરુક્ક એક છે.^૧

૧. વ્યવભા. ૩. પૃ. ૧૩૨, અનુ. ૪૧, નન્દિ. ૪૨.

આહત્તહિઅ (યાથાતથ્ય) સૂયગડના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું તેરમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૧૬, ૨૩.

આહયધિય (યાથાતથ્ય) આ અને આહત્તહિઅ એક છે.^૧

૧. સૂત્રચૂ. પૃ. ૨૭૧.

આહાત્તહિઅ (યાથાતથ્ય) આ અને આહત્તહિઅ એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૬.

૧. આહાર વિયાહપણ્ણત્તિમાં આ નામના ત્રણ ઉદ્દેશકો છે — (૧) છઠ્ઠા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક^૧(૨) સાતમા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક^૨ અને (૩) તેરમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૩

૧. ભગ. ૨૨૯.

૨. એજન. ૨૬૦.

૩. એજન. ૪૭૦.

૨. આહાર પણ્ણવણાનું અઠ્યાવીસમું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. ભગઅ. પૃ. ૧૦૯.

આહારપરિણ્ણા (આહારપરિણા) સૂયગડનું ઓગણીસમું અધ્યયન^૧ અર્થાત્ બીજા શ્રુતસ્કન્ધનું ત્રીજું અધ્યયન.

૧. સમ. ૨૩.

આહાસિય (આભાસિક) જુઓ આભાસિય.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૬.

આહીર (આભીર) જુઓ આભીર.^૧

૧. આવનિ. ૮૪૭.

આહુણિઅ (આધૂણિક) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪, ૫૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૮૬, સ્થા. પૃ. ૭૮-૭૯. (કેટલાક ગ્રન્થોમાં) લિપિદોષના કારણે આનું સંસ્કૃત રૂપ 'આધુનિક' મળે છે.

આહુણિય (આધૂણિક) આ અને આહુણિઅ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૮૦.

ઈ

ઈગાલ (અજાર) આ અને ઈગાલઅ એક છે.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬.

ઈગાલઅ (અજારક) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧ તે સક્ક(૩)ના સોમ(૧) નામના લોગપાલના કુટુંબનો સભ્ય છે.^૨ એ અને અંગારગ એક જ છે.^૩ તેને ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે^૪ — અપરાઈયા(૮), વિજયા(૧૩), વેજયંતી(૮) અને જયંતી(૫). બીજા ગહોને, ઇક્ષ્વત્તો(૧)ને અને તારા(૩)ઓને પણ આ જ નામો ધરાવતી ચાર ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે.^૫ ઈગાલવડિંસઅ ઈગાલઅનું મુખ્ય વાસસ્થાન છે.^૬

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦,
જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. પૃ.
૨૮૫-૮૬, સ્થા. પૃ. ૭૮-૭૯.

૨. ભગ. ૧૬૫.

૩. સૂર્ય. ૧૦૭.

૪. ભગ. ૪૦૬.

૫. જમ્બૂ. ૧૭૦, સ્થા. ૨૭૩.

૬. ભગ. ૪૦૬.

ઈગાલગ (અજારક) આ અને ઈગાલઅ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૮૦.

ઈગાલમદગ (અજારમદક) મોક્ષ પામવા અસમર્થ ગુરુ.^૧

૧. મનિ. પૃ. ૧૩૪, સ્થા. પૃ. ૪૪.

ઈગાલવડિંસઅ (અજારાવતંસક) ઈગાલઅની રાજધાની અથવા મુખ્ય વાસસ્થાન.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬.

૧. ઈંદ (ઈન્દ્ર) દેવોના અધિપતિ. તે તિત્થંકરોનાં જન્મ આદિ ઉજવે છે. દેવોના જુદા જુદા વર્ગોને જુદા જુદા ઈંદ હોય છે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૮, આચાર્ય. પૃ. ૧૧૬, સૂત્ર. ૧.૬.૭. સ્થા. ૧૧૮, ભગ. ૧૬૮, જમ્બૂ. ૧૪૧, નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૨૩૮, ૩. પૃ. ૧૨૩, ૪. પૃ. ૨૨૬, કલ્પલ. પૃ. ૧૮-૨૦, આવયૂ. ૧. પૃ. ૧૪૫, કલ્પશા. પૃ. ૮૭.

૨. ઈંદ આણયકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં રહેતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ઓગણીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૧૮.

૩. ઈંદ ઓગણીસમા તિથ્યંકર મલ્લિ(૧)નો પ્રથમ શિષ્ય.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૪. ઈંદ જેઠા નક્ષત્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧, સ્થા. ૮૦.

૫. ઈંદ સામાન્ય જનતાનો પ્રિય દેવ અર્થાત્ લોકદેવ. આ દેવે ઉડંકની પત્ની ઉપર બળાત્કાર કર્યો હતો.^૧ તેના માનમાં ઈંદમહનો ઉત્સવ ઉજવવામાં આવતો હતો.^૨

૧. નિશીથ. ૩. પૃ. ૩૪૦.

૨. રાજ. ૨૮૪, ભૂક્ષે. ૧૩૭૧.

ઈંદકંત (ઈન્દ્રકાન્ત) આણયકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ઓગણીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૧૮.

ઈંદકુંભ (ઈન્દ્રકુંભ) વીયસોગાની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું ઉદ્યાન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૪.

ઈંદકેઉ (ઈન્દ્રકેતુ) ઈંદ(૫)નો ઉત્સવ ઉજવવાના પ્રસંગે ધ્વજ સાથે રોપવામાં આવતો દંડ.^૧

૧. બૃભા. ૧૩, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૧૩, આવચૂ. ૨. ૨૦૭.

૧. ઈંદગ્ગિ (ઈન્દ્રાગ્નિ) વિસાહા(૧) નક્ષત્રના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧, સ્થા. ૮૦.

૨. ઈંદગ્ગિ અઢવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૨૮૬, સ્થા. ૭૮-૭૯.

ઈંદજસા (ઈન્દ્રયશા) બંભ(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૭-૩૭૮.

ઈંદજૂઝય (ઈન્દ્રધ્વજ) આ અને ઈંદકેઉ એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૧૩.

ઈંદણાગ (ઈન્દ્રનાગ) જિણણપુરનો રહેવાસી. બાલતપસ્વિન્ તરીકે તે પ્રસિદ્ધ હતો. તિથ્યધર મહાવીરના પ્રથમ ગણધર ગોયમ(૧) તેને મળ્યા હતા.^૧ સંભવતઃ આ તે જ છે જેને મહાવીરના તીર્થમાં પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા હતા.^૨

૧. આવનિ. ૮૪૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૬૬, વિશેષા. ૩૨૮૦, આચાચૂ. પૃ. ૧૨, ૧૩૪, ૧૩૮, આવહ. પૃ. ૩૪૭, આચાશી.	પૃ. ૧૭૮. ૨. ઋષિ. ૪૧, ઋષિ (સંગ્રહણી).

૧. ઈંદદત્ત (ઈન્દ્રદત્ત) ચોથા તિત્થંકર અભિણંદણને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર અઓજ્ઞા(૨)નો રાજા.^૧

૧. આવનિ. ૩૨૭, સમ. ૧૫૭, આવમ. પૃ. ૨૨૭.

૨. ઈંદદત્ત મણિપુરના હાગદત્ત(૪) પાસેથી ભિક્ષા મેળવનાર સાધુ.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

૩. ઈંદદત્ત ઈંદપુરનો રાજા.^૧ કદાચ આ અને ઈંદદત્ત(૮) એક જ છે.

૧. વિપા. ૩૨.

૪. ઈંદદત્ત બ્રાહ્મણ અધ્યાપક અને કવિલ(૪)ના પિતાનો મિત્ર.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૬૮, ઉત્તરાશા. પૃ. ૨૮૭.

૫. ઈંદદત્ત બારમા તિત્થંકર વાસુપુજ્જનો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૬. ઈંદદત્ત ગિરકુલ્લિગા નગરીનો શેઠ.^૧

૧. નિશીભા. ૪૪૪૬-૪૪૫૨.

૭. ઈંદદત્ત રાજકુમારી સાથે લગ્ન કરનાર ધનિક વેપારીનો પુત્ર.^૧

૧. આચાચૂ. પૃ. ૧૮૬, આચાશી. પૃ. ૨૧૮.

૮. ઈંદદત્ત જેનો પગ એક વેપારીએ કાપી નાખ્યો હતો તે મહુરા(૧)નો પુરોહિત.

૧. મર. ૫૦૧, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૮૨, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૨૫-૧૨૬.

૯. ઈંદદત્ત ઈંદપુરનો રાજા. તેને પોતાની અનેક પત્નીઓ દ્વારા બાવીસ પુત્રો થયા હતા. તે પોતાના મંત્રીની દીકરીને પરણ્યો હતો જેનાથી તેને સુરિંદદત્ત(૨) નામનો પુત્ર થયો હતો. મહુરા(૧)ના રાજા જિયસત્તુ(૩૦)ની દીકરી શિવ્યુતિ સાથે સુરિંદદત્તનું લગ્ન થયું હતું.^૧ આ ઈંદદત્ત અને ઈંદદત્ત(૩) એક લાગે છે.

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૪૮, આવનિ. ૧૨૮૬, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૪૮-૧૫૦, વ્યવભા. ૬. ૨૧૩, આવહ. પૃ. ૩૪૪, ૪૦૪, ૭૦૨.

ઈંદદિણ્ણ (ઈન્દ્રદત્ત) સુદ્ધિય-સુપ્પડિબુદ્ધના પાંચ શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલિ) ૬-૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૪.

ઈંદપદ અથવા ઈંદપય(ઈન્દ્રપદ) ગયગ્ગપય અને આ એક જ પર્વત છે. તે તેની બધી બાજુઓ પર ગામોથી ભરપૂર છે.^૧

૧. નિશીભા. ૩૧૬૩, બૃભા. ૪૮૪૧, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૧૩૩, બૃક્ષે. ૧૨૮૮.

ઈદપુર (ઈન્દ્રપુર) ભારહવાસનું નગર.^૧ ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧) બ્રાહ્મણ સિવદત્તની દીકરીને આ નગરમાં પરણ્યો હતો.^૨ રાજા ઈદદત્ત(૮) અહીં રાજ કરતા હતા અને તેમનો પુત્ર સુરિદદત્ત(૨) મુહરા(૧)ની રાજકુંવરી શિવ્વુઈને પરણ્યો હતો.^૩ પિયસેણ^૪ અને ગણિકા પુઢવીસિરી^૫ આ નગરનાં હતાં. બુલન્દશહર જિલ્લાના ઈન્દોર સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૬

૧. વિપા. ૧૪, ૩૨.

૨. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૯, ૩૮૧.

૩. આવનિ. ૧૨૮૬-૮૭, આવચૂ. ૧.

પૃ. ૪૫૦, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૪૮, ઉત્તરાક.

પૃ. ૮૮, વ્યવભા. ૬. ૨૧૩, વ્યવમ. ૬.

પૃ. ૧૦૩, આવહ. પૃ. ૩૪૪, ૪૦૪, ૭૦૨.

૪. વિપા. ૧૪.

૫. વિપા. ૩૨, સ્થા. ૫. ૫૦૮.

૬. લાઈ. પૃ. ૨૮૯, જુઓ Select

Inscriptions (No.27) by
D. C. Sircar.

ઈદપુરગ (ઈન્દ્રપુરક) વેસવાડિયગણના ચાર કુળોમાંનું એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૬૦.

ઈદભૂઈ અથવા ઈદભૂતિ (ઈન્દ્રભૂતિ). ગોબ્બરગામ(૧)ના વસુભૂઈ(૧) અને પુહવી(૩)નો પુત્ર. અગ્નિભૂઈ(૧) અને વાઉભૂઈ તેના ભાઈ હતા.^૧ તે ગોયમ(૨) ગોત્રના હતા, તેથી તે ગોયમ(૧) તરીકે જાણીતા હતા.^૨ તે મહાન પંડિત હતા.^૩ તેમને તિથ્યર મહાવીરના પ્રથમ ગણહર બનવાનું ગૌરવ પ્રાપ્ત થયું હતું.^૪ એક વાર તે મજ્જિમા પાવાના ઉદ્યાનમાં મહાવીરને મળ્યા. ત્યાં તેમણે મહાવીર સાથે આત્માના અસ્તિત્વ અંગેની સમસ્યા ઉપર ચર્ચા કરી અને મહાવીરે આત્માના અસ્તિત્વની તરફેણમાં જે દલીલો કરી તે બધી તેમના ગળે ઊતરી ગઈ, તેમને આત્માના અસ્તિત્વની દૃઢ પ્રતીતિ થઈ. તેથી તે તેમના પાંચ સો શિષ્યો સાથે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરના પ્રથમ શિષ્ય બની ગયા.^૫ ઈદભૂઈ અને મહાવીર વચ્ચે થયેલી આ ચર્ચાનો સાર નીચે પ્રમાણે છે— આત્માનું અસ્તિત્વ શંકાસ્પદ છે કારણ કે જેમ ઘટનું ઈન્દ્રિયો દ્વારા પ્રત્યક્ષ થાય છે તેમ આત્માનું ઈન્દ્રિયો દ્વારા પ્રત્યક્ષ થતું નથી. જે ઈન્દ્રિયગ્રાહ્ય નથી થતું તે અસત્ હોય છે, જેમ કે આકાશકુસુમ. આત્માનું ગ્રહણ અનુમાનથી પણ થતું નથી. આત્મા અનુમાનનો વિષય બની શકતો નથી કેમ કે અનુમાન પ્રત્યક્ષપૂર્વક થાય છે. જ્યારે કોઈ વસ્તુના અવિનાભાવ સંબંધનું ક્યાંક પ્રત્યક્ષ થાય અને તે સંબંધની પછી સ્મૃતિ થાય ત્યારે જ અનુમાનજન્ય જ્ઞાન થાય. પરંતુ આત્મા અને એના અવિનાભાવી લિંગનું કદી પ્રત્યક્ષ જ થતું નથી, તો પછી આવી પરિસ્થિતિમાં આત્મા અનુમાનનો વિષય કેવી રીતે બની શકે? આપણને આત્માના કોઈપણ એવા લિંગનું કદી પ્રત્યક્ષ થયું નથી કે જેને દેખીને આપણે આત્માનું અનુમાન કરી શકીએ. આગમપ્રમાણથી પણ આત્માનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ થઈ શકતું નથી, કારણ કે જેનું પ્રત્યક્ષ

જ નથી તે આગમનો વિષય કેવી રીતે બની શકે ? આગમપ્રમાણનો આધાર તો પ્રત્યક્ષ છે. કોઈ એવી વ્યક્તિ નથી જેને આત્માનું પ્રત્યક્ષ થયું હોય અને જેનાં વચનોને પ્રમાણ માનીને આત્માનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ કરી શકાય. થોડા વખત માટે આગમપ્રમાણને માની પણ લઈએ તેમ છતાં પણ આગમથી આત્માની સિદ્ધિ થઈ શકતી નથી કેમ કે આગમ પરસ્પર વિરોધી વાતો કહે છે. આમ કોઈપણ પ્રમાણથી આત્માના અસ્તિત્વની સિદ્ધિ થતી નથી. આ વિરોધીનો મત છે. તેનું ખંડન કરી નીચે મુજબ આત્માના અસ્તિત્વની સિદ્ધિ કરવામાં આવી છે — અહંપ્રત્યયના રૂપમાં આત્માનું પ્રત્યક્ષ બધાંને થાય છે. આત્મા ન હોય તો અહંપ્રત્યય થાય જ નહિ. જે બધા સંશયોથી પર છે એવો સંશય કરનારો (આત્મા) જ ન હોય તો સંશય સ્વયં અશક્ય બની જાય. સુખ-દુઃખ, જ્ઞાન વગેરે ગુણો જેમનો સૌને સાક્ષાત્ અનુભવ છે તેમના આધારરૂપ દ્રવ્ય તરીકે આત્માનું અસ્તિત્વ સ્વયંસિદ્ધ છે. વળી, સ્મૃતિ, પ્રત્યભિજ્ઞા, સંશય, નિર્ણય આદિ જેટલી પણ મનોવૈજ્ઞાનિક ક્રિયાઓ છે તે કોઈ એક સ્થાયી ચેતન તત્ત્વના (આત્માના) અભાવમાં થઈ શકે નહિ. તે બધી ક્રિયાઓ કોઈ એક ચેતન તત્ત્વને આધાર બનાવીને જ ઘટાવી શકાય. જ્ઞાન, સંવેદના, ઈચ્છા કોઈ એક આત્મતત્ત્વ વિના સંભવતાં નથી. તે ત્રણે વીખરાયેલાં ઉપલબ્ધ થતાં નથી. પરંતુ વ્યવસ્થિત એકબીજા સાથે સમ્બદ્ધ ઉપલબ્ધ થાય છે. કોઈ એક અનુસ્યૂત સામાન્ય તત્ત્વના અભાવમાં તેમનો પારસ્પરિક સંબંધ બની શકતો નથી અને તે તત્ત્વ જ આત્મા છે.

ઉત્તરજ્ઞાનમાં ગોયમ અર્થાત્ ઈંદ્રભૂઈ અને તિત્થયર પાસ(૧)ની પરંપરાના શ્રમણ કેસિ(૧) વચ્ચે થયેલો રસપ્રદ સંવાદ વર્ણવાયો છે.^૭ પાસના જૂના સંઘ અને મહાવીરના નવા સંઘ વચ્ચે મેળ અને એકતા કેવી રીતે કરવામાં આવ્યાં તેનો તે સંવાદ નિર્દેશ કરે છે. કેસિએ ગોયમને કહ્યું ‘હે પુણ્યપુરુષ ! હું આપને કંઈક પૂછવા માગું છું.’ ગોયમે કહ્યું, ‘આપને જે પૂછવું હોય તે પૂછો.’ કેસિએ પૂછ્યું, ‘પાસે ઉપદેશોનાં ચાર વ્રતો છે અને મહાવીરે પાંચ વ્રતોનો ઉપદેશ દીધો છે. આ બન્ને પ્રકારના નિયમ એક જ ઉદ્દેશ્યની પૂર્તિ કરે છે. તો પછી બન્નેની વચ્ચે અંતર હોવાનું કારણ શું ?’ ગોયમે ઉત્તર આપ્યો, ‘પ્રથમ તિત્થયરના સમયના સાધુઓ સરળ હતા પરંતુ મન્દબુદ્ધિ હતા, અંતિમ તિત્થયરના સમયના સાધુઓ મન્દબુદ્ધિ હોવા સાથે વક પણ હતા તથા બન્નેની વચ્ચે થયેલા સાધુ સરળ અને સમજદાર હતા. તેથી ધર્મનું બે રીતે પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યું છે અને ધર્મનાં બે રૂપો અસ્તિત્વમાં આવ્યાં છે.’ કેસિએ બીજો પ્રશ્ન પૂછ્યો, ‘મહાવીરે વસ્ત્રને ધારણ કરવાનો નિષેધ કર્યો છે પરંતુ પાસે એક અધોવસ્ત્ર અને ઉપરિવસ્ત્ર ધારણ કરવાની અનુમતિ આપી છે. આ બન્ને નિયમ એક જ ઉદ્દેશ્યની પૂર્તિ

માટે બનાવ્યા છે; તો પછી બેમાં અંતર કેમ છે?’ ગોયમે ઉત્તર આપ્યો, ‘વિભિન્ન બાહ્ય ચિહ્નોનો ઉપયોગ એ છે કે લોકો તેમને જોઈ ભેદ કરી શકે, ઓળખી શકે. જુદાં જુદાં બાહ્ય ચિહ્નો (લિંગો)નો પ્રયોગ સંયમવિષયક ઉપયોગિતા તથા વિશિષ્ટતાની દૃષ્ટિએ થાય છે. પરંતુ હકીકતમાં મોક્ષનાં સાધનો તો ત્રણ જ છે — સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્ દર્શન અને સમ્યક્ ચારિત્ર. બાહ્ય ચિહ્નો મોક્ષનાં સાધનો નથી.’^૯ એકવાર મહાવીરે ગોયમને ઉપાસક આણંદ (૧૧)ની આગળ પોતાનો દોષ કબૂલવા અને આણંદને ખોટું જણાવવા માટે તેની માફી માગવા સલાહ આપી હતી. વધારામાં, મહાવીરે ગોયમને તે માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા પણ જણાવ્યું. એક વાર મહાવીરે ઈંદભૂઈને સાંત્વન આપતાં ભાખ્યું, ‘હે ! ગોયમ, તું પણ મારી જેમ કેવલજ્ઞાનને પામીશ.’^{૧૦} આગમ સાહિત્યમાં ઈંદભૂઈનું નામ વારંવાર ઉલ્લિખિત છે. ત્યાં તે મહાવીરને પ્રશ્નો પૂછે છે અને મહાવીર ઉત્તરો આપે છે.^{૧૦} ગોયમને મહાવીર પ્રત્યે રાગ હતો, મહાવીર મોક્ષે ગયા પછી તરત જ ગોયમને કેવલજ્ઞાન થયું.^{૧૧} કુલ બાણુ વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવી તે રાયગિહમાં મોક્ષ પામ્યા.^{૧૨} તાપસ કોડિણ (૫) પોતાના પાંચ સો શિષ્યો સાથે ઈંદભૂઈનો શિષ્ય થયો હતો.^{૧૩}

૧. આવનિ. ૬૪૪થી આગળ, વિશેષા. ૨૫૦૪.
૨. એજન.
૩. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૩૫.
૪. આવનિ. ૫૯૪, વિશેષા. ૨૦૧૨, સમ. ૧૫૭.
૫. વિશેષા. ૨૦૨૮-૨૦૮૩.

૬. એજન.
૭. ઉત્તરા. અધ્યયન. ૨૩.
૮. ઉપા. ૧૬.
૯. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૯૦.
૧૦. ભગ. ૭, વિપા. ૪, જમ્બૂ. ૨, સૂર્ય. ૨.
૧૧. કલ્પ. ૧૨૭, કલ્પવિ. પૃ. ૧૯૧.
૧૨. સમ. ૯૨, આવનિ. ૬૫૯.
૧૩. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૮૩.

ઈંદમહ (ઈન્દ્રમહ) લોકોના પ્રિયદેવ અર્થાત્ લોકદેવ ઈંદ (પ)ના માનમાં ઉજવાતો ઉત્સવ.^૧

૧. રાજ. ૨૮૪, જ્ઞાતા. ૨૧, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૪૩, નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૨૩૯, ૪૪૩, ૩. પૃ. ૧૨૩, ૨૪૩, ૪. પૃ. ૨૨૬, બૃક્ષે. ૧૩૭૧, આવનિ. ૧૩૩૨, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૧૪, નિશીભા. ૬૦૬૫.

ઈંદમુદ્રાભિસિત (ઈન્દ્રમૂર્ધાભિષિક્ત) પખવાડિયાનો સાતમો દિવસ (સાતમ).^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

ઈંદવાગરણ (ઈન્દ્રવ્યાકરણ) પોતાની શાળાના શિક્ષકને સક્કે (૩) પૂછેલા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપતી વખતે મહાવીરે અનુસરેલી વ્યાકરણની શાખા.^૧

૧. આવભા. ૭૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૪૮.

૧. ઈદસમ્મ (ઈન્દ્રશર્મન) અદિયગામનો બ્રાહ્મણ. તે જ ગામના યક્ષ સૂલપાણિ(૨)નો તે ઉપાસક અને ભક્ત હતો.^૧

૧. આવનિ.૨૬૪, આવયૂ.૧.પૃ.૨૭૨, વિશેષા.૧૮૧૪.

૨. ઈદસમ્મ મોરાગ સન્નિવેશનો ગૃહસ્થ.^૧

૧. આવનિ.૪૬૬. વિશેષા. ૧૮૨૦.

ઈદસિરી (ઈન્દ્રશ્રી) બંભ(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૭-૩૭૮.

ઈદસેણા (ઈન્દ્રસેના) એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વહેતી રત્તવતી(૧) નદીને મળતી પાંચ નદીઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા. ૪૭૦.

૧. ઈદા (ઈન્દ્રા) છાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના ત્રીજા વર્ગનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૧.

૨. ઈદા ધરણિદની છ મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક.^૧ તેના પૂર્વભવમાં તે વાણારસીના વેપારીની પુત્રી હતી.^૨

૧. ભગ. ૪૦૬, સ્થા.૫૦૮.

૨. જ્ઞાતા.૧૫૧.

૩. ઈદા જંબુદીવમાં વહેતી રત્તવઈ(૧)નદીને મળતી પાંચ નદીઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા. ૪૭૦.

૪. ઈદા વિજજુકુમારિમહત્તરિયા દેવી.^૧

૧. સ્થા. ૫૦૭.

૧. ઈદિય (ઈન્દ્રિય) વિયાહપણ્ણત્તિમાં આ જ નામના બે ઉદ્દેશકો છે— (૧) ત્રીજા શતકનો નવમો ઉદ્દેશક^૧ અને(૨) બીજા શતકનો ચોથો ઉદ્દેશક.^૨

૧. ભગ. ૧૨૬.

૨. ભગ.૮૪.

૨. ઈદિય પણ્ણવણાનું પંદરમું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. ભગઅ. પૃ.૧૩૧.

ઈદુત્તરવડિંસગ (ઈન્દ્રોત્તરાવતંસક) આણયકપ્પમાં આવેલું દેવોનું વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવો ઓગણીસ પખવાડિયામાં એક જ વાર શ્વાસ લે છે, ઓગણીસ હજાર વર્ષોમાં એક જ વાર તેમને ભૂખ લાગે છે અને તેમનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ઓગણીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૧૮.

ઈદુવસુ (ઈન્દુવસુ) બંભ(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૭-૩૭૮.

ઈદુકંત (ઈન્દ્રકાન્ત) આ અને ઈદકંત એક જ છે.^૧

૧. સમ. ૧૮.

ઈક્કાઈ (એકાદિ) મિયાપુત્ત(૨)નો પૂર્વભવ. તે સયદુવાર નગર પાસે આવેલા સ્થાન વિજયવદ્રમાણનો વહીવટદાર હતો. તે બહુ કૂર હતો. મૃત્યુ પછી તેને નરકમાં જન્મ લેવો પડ્યો અને ત્યાર પછી તે કંગાળ મિયાપુત્ત તરીકે જન્મ્યો.^૧

૧. વિષા. ૨-૭.

ઈક્કાઈરકકૂડ (એકાદિરાષ્ટ્રકૂટ) આ અને વહીવટદાર ઈક્કાઈ એક છે.^૧

૧. વિષા. ૨-૭.

૧. ઈક્ષ્માગ (ઈક્ષ્વાકુ) એક જનપદ જે કોસલ(૧)થી ભિન્ન નથી. ત્યાં રાજા પડિબુદ્ધિ રાજ કરતો હતો.^૧ તિથ્યર ઉસહ(૧) ઈક્ષ્માગભૂમિમાં^૨ અર્થાત્ કોસલા અથવા અઓજ્ઞા(૨)માં જન્મ્યા હતા.

૧. શાતા.૬૫, સ્થા.૫૬૪, શાતાઅ.પૃ.૧૨૫. ૨. કલ્પ. ૨૦૬, આવનિ.૩૮૨.

૨. ઈક્ષ્માગ એક આર્યન વંશ.^૧ તિથ્યર ઉસભ(૧)ના વંશજો આ વંશના હતા.^૨ ઉસભના પ્રથમ પારણા વખતે સક્ક(૩) ઈશ્વ સાથે ઉપસ્થિત થયા અને ઉસભે ઈશ્વ સ્વીકારી એટલે ઉસભનો વંશ ઈક્ષ્માગુવંસ તરીકે ઓળખાયો.^૩

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૨. બૃભા.૩૨૬૫, ૫૨૫૭, સ્થા.૫૬૪
કલ્પ. ૨, ૧૮, ઉત્તરા. ૧૮. ૩૯,
વિશેષા. ૧૫૬૧, ૧૫૬૨, ૧૬૦૭,
૧૬૨૫, ૧૮૦૦, ૧૮૦૭, ૧૮૪૭,

આવનિ. ૧૪૮-૪૯, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૫૨,
૨૩૬, જીતભા. ૧૪૦૯, કલ્પધ. પૃ. ૧૪૮,
કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૧-૩૨, શાતાઅ. પૃ. ૧૨૫.
૩. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૫૨, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૧,
તીર્થો. ૨૭૮, આવહ. પૃ. ૧૨૫.

ઈક્ષ્માગકુલ (ઈક્ષ્વાકુકુલ) જુઓ ઈક્ષ્માગ(૨).^૧

૧. આચા. ૨. ૧૧, આવનિ. ૧૪૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૬.

ઈક્ષ્માગભૂમિ (ઈક્ષ્વાકુભૂમિ) આ અને અઓજ્ઞા(૨) એક છે.^૧

૧. આવનિ. ૩૮૨, કલ્પ. ૨૦૬.

ઈક્ષ્માગવંસ (ઈક્ષ્વાકુવંશ) જુઓ ઈક્ષ્માગ(૨).^૧

૧. આવહ. પૃ. ૧૨૫.

ઈક્ષ્માગુવંસ (ઈક્ષ્વાકુવંશ) જુઓ ઈક્ષ્માગવંસ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૫૨.

ઈક્ષ્મુ(ઈશ્વ) વિયાહપણ્ણત્તિના એકવીસમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૮૮.

ઈક્ષુવરદીવ (ઈક્ષુવરદ્વીપ) ઈક્ષુવરસમુદ્ધથી બધી બાજુએથી ઘેરાયેલો વલયાકાર દ્વીપ જે ખુદ ઘયોદસમુદ્ધને બધી બાજુથી ઘેરી વળ્યો છે.^૧ આ અને ખોદવર દ્વીપ એક જ છે.^૨

૧. જીવા. ૧૬૬.

૨. સૂર્ય. ૧૦૧.

ઈક્ષુવરસમુદ્ધ (ઈક્ષુવરસમુદ્ર) નંદિસ્સર દ્વીપથી ઘેરાયેલો સમુદ્ર જે ખુદ ઈક્ષુવરદીવને ચારે બાજુથી ઘેરે છે.^૧ આ અને ખોયોદ સમુદ્ર એક છે.^૨

૧. જીવા. ૧૬૬.

૨. સૂર્ય. ૧૦૧.

ઈચ્છા પખવાડિયાની અગિયારમી રાત અર્થાત્ અગિયારસની રાત.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

ઈત્થી (સ્ત્રી) વિયાહપણ્ણત્તિના ત્રીજા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૨૬.

ઈત્થીપરિણ્ણા (સ્ત્રીપરિણ્ણા) સૂયગડના (પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધના) સોળ અધ્યયનોમાંનું એક.^૧ આ અને થીપરિણ્ણા એક છે.^૨

૧. સમ. ૧૬, સૂત્રયૂ. પૃ. ૧૨૬

૨. સમ. ૨૩.

ઈલ વાણારસીનો ગૃહસ્થ. ઈલસિરી તેની પત્ની હતી અને ઈલા(૧) તેની દીકરી.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

ઈલસિરી (ઈલશ્રી) વાણારસીના ગૃહસ્થ ઈલની પત્ની.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

૧. ઈલા વાણારસીના ઈલ પિતા અને ઈલસિરી માતાની દીકરી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની ગઈ હતી. મૃત્યુ પછીના ભવમાં તે ધરણિઠની મુખ્ય પત્ની બની. એક વાર તે પોતાના ઈલાવડંસગ ભવનમાંથી નીચે ઊતરી આવી અને તેણે તિથ્યર મહાવીર આગળ નાટક ભજવ્યું. તે ઈલાદેવી(૨) તરીકે પણ પ્રસિદ્ધ હતી.^૧ જુઓ આલા(૧).

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧, ભગ. ૪૦૬, નિર. ૪. ૭, આવયૂ. ૧. પૃ. ૪૮૪.

૨. ઈલા જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના ત્રીજા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

ઈલાઈપુત્ત (ઈલાયિપુત્ર) આ અને ઈલાપુત્ત એક છે.^૧

૧. સૂત્રયૂ. પૃ. ૨૧૧, આવ. પૃ. ૨૭, આવનિ. ૮૪૭.

૧. ઈલાદેવી રુચગ(૧) પર્વતના પશ્ચિમ ભાગના શિખર સૌત્થિય ઉપર વસતી મુખ્ય

દિસાકુમારી.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩, જમ્બૂ. ૧૧૪, આવચૂ. ૧.૫.૧૩૮, તીર્થો. ૧૫૭.

૨. ઈલાદેવી આ અને ઈલા(૧) એક છે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧, નિર. ૪.૭.

૩. ઈલાદેવી પુષ્કચૂલાનું સાતમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૪.૧.

૪. ઈલાદેવી સિહરિ પર્વતનું શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૧.

૫. ઈલાદેવી ચુલ્લ-હિમવંત પર્વતનું શિખર. તે જ નામની ત્યાં વસતી દેવીના નામ ઉપરથી તેનું નામ પાડવામાં આવ્યું છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૭૫.

ઈલાપુત (ઈલાપુત્ર) ઈલાવદ્રણગરના વેપારીનો પુત્ર. તે એક નદીના પ્રેમમાં પડ્યો અને લાંબા સમય સુધી તેની સાથે રહ્યો. ત્યારબાદ તે બેણણાતડ નગરમાં એક મુનિથી બહુ પ્રભાવિત થયો. તેને વાંસ ઉપર નાયતાં નાયતાં કેવળજ્ઞાન થયું અને છેવટે તે મોક્ષ પામ્યો.^૧ તે ઈલાઈપુત તરીકે પણ પ્રસિદ્ધ છે.^૨

૧. આવનિ. ૮૪૭, ૮૬૬, ૮૭૮, આવચૂ. ૧.૫.૪૮૪, ૪૮૮, વિશેષા. ૩૨૮૦, ૩૩૩૨, ૩૩૪૮, મર. ૪૮૩, આવ. ૫.૨૭, સૂત્રશી. ૫.૧૭૨. સૂત્રચૂ. ૫.૨૧૧, આવહ. ૫. ૩૫૮.

૨. સૂત્રચૂ. ૫.૨૧૧.

ઈલાવંસગ (ઈલાવતંસક) જ્યાં ઈલાદેવી(૨)નો વાસ છે તે સ્વર્ગીય સ્થાન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

ઈલાવદ્રણગર (ઈલાવર્ધનગર) જ્યાં ઈલાપુત જન્મ્યો હતો તે નગર. તે બેણણા(૧)ના તટ ઉપર આવેલું હતું.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫.૪૮૪.

ઈલ્લા તિથ્યર ઉસભ(૧) જે દેશ ગ્રયા હતા તે દેશ. તેનો ઉલ્લેખ બહલી, અડંબ અને જોણગ સાથે થયો છે.^૧ આ ઈલ્લા કદાચ પામિરની ઉત્તરપશ્ચિમે આવેલા અલઈ પર્વતોનો પ્રદેશ હોય.^૨

૧. આવનિ. ૩૩૬, વિશેષા. ૧૭૧૬, આવમ. ૫.૨૨૮, આવહ. ૫.૧૪૭.

૨. જિઓમ. ૫.૮૦.

ઈસિ (ઋષિ) દક્ષિણના ઈસિવાઈય વાણમંતર દેવોનો ઈન્દ્ર.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૮, સ્થા. ૮૪.

ઈસિગિણ (ઈસિકિણ) આ અને ઈસિણ એક છે.^૧

૧. ઔપ. ૩૩.

ઈસિગિરિ (ઋષિગિરિ) તિથ્યર પાસ(૧)ના તીર્થમાં થયેલો બ્રાહ્મણ પરિવ્રાજક જેને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવેલ છે.^૧

૧. ઋષિ. ૩૪, ઋષિ(સંગ્રહણી).

ઈસિગુત્ત (ઋષિગુમ્) વાસિક્ક ગોત્રના સુહત્થિ(૧)ના શિષ્ય. માણવગણ(૨) તેમનાથી શરૂ થયો. તે પોતે પણ વાસિક્ક ગોત્રના હતા.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી). ૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૦.

ઈસિગુત્તિઅ (ઋષિગુમ્પીય) માણવગણ(૨)ની શાખા.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૬૦.

ઈસિણ એક અણારિય (અનાર્ય)દેશ જ્યાંની કન્યાઓને રાજાના અન્ત:પુરોમાં લાવવામાં આવતી અને દાસીઓ તરીકે રાખવામાં આવતી. ઈસિણ, ઈસિગણ અને ઈસિગિણ નામોથી પણ તેનો ઉલ્લેખ થયો છે.^૧

૧. જાતા. ૧૮, ૪૩, ભગ. ૩૮૦, ઔપ. ૩૩.

ઈસિતલાગ (ઋષિતલાગ) તોસલિ(૧)માં ઈસિવાલ(૧) દ્વારા નિર્માણ કરાયેલું તળાવ.^૧ લોકો અહીં દર વર્ષે અઢાલિયામહિમા (આઠ દિવસનો ધાર્મિક વિધિ) કરતા.^૨ તે સંભવતઃ કિત્તોએ વડે ઉલ્લેખ પામેલું ધૌલિ ડુંગર નજીક આવેલું કોન્સલગાંગ અથવા કોસલગાંગ તળાવ છે.^૩

૧. બૃભા. ૪૨૨૩.

૨. બૃભા. ૩૧૪૮-૫૦.

૩. જુઓ જિઓડિ. પૃ. ૨૦૫.

ઈસિદત્ત (ઋષિદત્ત) સુદ્ધિયસુખ્પડિબુદ્ધ ગુરુના પાંચ શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી). ૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૧-૨૬૨.

ઈસિદત્તિઅ (ઋષિદત્તીય) માણવગણ(૨)ની એક શાખા.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૬૦.

૧. ઈસિદાસ (ઋષિદાસ) અણુત્તરોવવાઈયદસાનું પહેલું અધ્યયન.^૧ વર્તમાનમાં તો તે તેના ત્રીજા વર્ગનું ત્રીજું અધ્યયન છે.^૨

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૨. અનુત્ત. ૩.

૨. ઈસિદાસ રાયગિહની સન્નારી ભદ્રા(૭)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરીને મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો હતો.^૧

૧. અનુત્ત. ૬.

ઈસિદિણ્ણ (ઋષિદત્ત) જંબૂદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં વર્તમાન ઓસપ્પિણ્ણીમાં થયેલા પાંચમા તિત્થંકર.^૧

૧. સમ. ૧૫૯, તીર્થો. ૩૧૮.

ઈસિપાલ (ઋષિપાલ) જુઓ ઈસિપાલિઅ.^૧

૧. કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૧-૨૬૨.

ઈસિપાલિઅ (ઋષિપાલિત) આ અને ઈસિવાલિઅ એક છે.^૧

૧. કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૧-૨૬૨.

ઈસિભદ્રપુત્ર (ઋષિભદ્રપુત્ર) આલભિયા નગરનો મહાવીરનો ઉપાસક. મૃત્યુ પછી તે સોહમ્મકપ્પના અરુણાભ(૨) નામના સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં દેવ તરીકે જન્મ્યા. દેવાયુષ્ય પૂર્ણ થતાં તે મહાવિદેહમાં જન્મ લેશે અને ત્યાં જ મોક્ષ પામશે.^૧

૧. ભગ. ૪૩૩-૪૩૫.

૧. ઈસિભાસિય (ઋષિભાષિત) અંગબાહિર કાલિય ગ્રન્થ.^૧ દેવ તરીકેનું પોતાનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરી અહીં જન્મેલા ચુંમાળીસ ઋષિઓ વડે^૨ કે વિશે^૩ લખાયેલાં ચુંવાળીસ અધ્યયનો આ ગ્રંથમાં છે. તેના ઉપર ભદ્રબાહુ(૨)એ નિર્યુક્તિ લખી હતી એમ કહેવાય છે.^૪ વર્તમાનમાં ઈસિભાસિયમાં^૫ પિસ્તાળીસ અધ્યયનો છે. જે ઋષિઓએ આ અધ્યયનો લખ્યાં છે તે અજૈન પંથોના હતા છતાં તેઓ પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારાયા હતા. આ અધ્યયનોમાં જે ઉપદેશ સંગૃહીત છે તે સર્વસામાન્ય આધ્યાત્મિકતા ઉપર છે.

૧. પાક્કિ. પૃ. ૪૪, નિશીચૂ. ૪. પૃ. ૨૫૩,
સૂત્રચૂ. પૃ. ૫, ૭, નન્દિ. ૪૪, વિશેષા.
૨૭૮૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૧૧,
ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧.

૨. સમ. ૪૪.

૩. સમઅ. પૃ. ૬૮.

૪. આવનિ. ૭૫, વિશેષા. ૧૦૮૦.

૫. ઈસિભાસિયાઈ સુત્તાઈ, સુધર્મ જ્ઞાનમંદિર,
મુંબઈ, ૧૯૬૩.

૨. ઈસિભાસિય પણ્ડાવાગરણનું ત્રીજું અધ્યયન^૧ પરંતુ વર્તમાનમાં અસ્તિત્વ ધરાવતા આ ગ્રન્થમાં આ અધ્યયન ઉપલબ્ધ નથી.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

ઈસિમંડલત્થઈ (ઋષિમણ્ડલસ્તવ) ઋષિઓની સ્તુતિ કરતો ગ્રન્થ.^૧

૧. આવચૂ. પૃ. ૩૭૪.

ઈસિવાઅ (ઋષિવાદ) આ અને ઈસિવાઈય એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૮૪.

ઈસિવાઈય (ઋષિવાદિક) વાણમંતર દેવોનો પેટાભેદ. ઈસિ અને ઈસિવાલ(૧)

તેમના બે ઇન્દ્રો છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૪૭, ૪૮, દેવે.૩૦૫, પ્રશ્ન. ૧૫.

ઈસિવાદિય (ઋષિવાદિક) આ અને ઈસિવાઈય એક છે.^૧

૧. પ્રશ્ન. ૧૫.

૧. ઈસિવાલ (ઋષિપાલ) ઉત્તરના ઈસિવાઈય વાણમંતર દેવોનો ઇન્દ્ર.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૪૭, દેવે.૩૦૫, બૃભા.૪૨૧૮, ૪૨૨૩, સ્થા. ૮૪.

૨. ઈસિવાલ પાંચમા વાસુદેવ(૧) પુરિસસીહ(૧)નો પૂર્વભવ. કણ્ઠ(૪) તેમના ગુરુ હતા. તેમણે રાયગિહમાં નિદાન (સંકલ્પ, દૃઢ ઇચ્છા) કર્યું અને તેનું કારણ તેમનો પરાજય હતો.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૭, ૬૦૮.

૩. ઈસિવાલ આ અને ઈસિવાલિય(૧) એક છે.^૧

૧. કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૧-૨૬૨.

૧. ઈસિવાલિય (ઋષિપાલિત) સંતિસેણિયનો શિષ્ય. તેમનાથી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા ઈસિવાલિયા તરીકે જાણીતી છે.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી). ૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૧-૨૬૨.

૨. ઈસિવાલિય આ અને ઈસિવાઈય એક છે.^૧

૧. દેવે.૩૦૫.

ઈસિવાલિયા (ઋષિપાલિતા) ઈસિવાલિય(૧)થી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા.^૧ આ અને અજજઈસિવાલિયા એક જ છે.^૨

૧. કલ્પ (થેરાવલી). ૭.

૨. કલ્પ.પૃ.૨૬૧.

ઈસિવુડ્ઢિ (ઋષિવૃદ્ધિ) ચક્કવદ્ધિબંભદત્ત(૧)ની આઠ મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૮.

ઈસુયાર (ઈષુકાર) જુઓ ઉસુયાર(૩).^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૮૬.

ઈ

૧. ઈસર (ઈશ્વર) ઉત્તર દિશામાં લવણ સમુદ્રના કેન્દ્રમાં આવેલ મહાપાયાલકલસ (ભૂમિતળની નીચે ખૂબ ઊંડે આવેલી કલશના આકારની રચના).^૧

૧. સ્થા. ૩૦૫, સમ.૫૨, ૮૫, જીવા. ૧૫૬.

૨. ઈસર ભૂયવાઈય વાણમંતર દેવોનો ઇન્દ્ર.^૧

૧. સ્થા. ૮૪, પ્રજ્ઞા. ૪૮.

ઈસરમત (ઈશ્વરમત) ઈશ્વરને સૃષ્ટિકર્તા માનતો પાખંડી મત.^૧

૧. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૧૮૫.

ઈસા (ઈશા) કેટલાક ઈન્દ્રો, તેમના લોગપાલો અને પત્નીઓ વગેરેની અભ્યન્તર સભા (અભ્યન્તર, મધ્યમ અને બાહ્ય ત્રણ સભાઓમાંની એક.)^૧

૧. સ્થા. ૧૫૪, સ્થા. ૫. ૧૨૮.

૧. ઈસાણ (ઈશાન) મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરે આવેલું બીજું સ્વર્ગ(કલ્પ). તેમાં અઢવાવીસ લાખ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનો છે.^૧ દરેક વાસસ્થાન પાંચ સો યોજન ઊંચું^૨ અને બે હજાર સાતસો યોજન સુધી વિસ્તરેલું છે.^૩ આ વાસસ્થાનોમાં રહેતા દેવો શારીરિક સંભોગનો આનંદ મેળવે છે.^૪

૧. સમ. ૨૮, ૧૫૦, ભગ. ૧૭૨, અનુ. ૬.	૧-૩૩, ૬૨.
પૃ. ૮૨, જ્ઞાતા. ૧૫૮, સ્થા. ૧૧૪-	૨. સમ. ૧૦૮.
૧૫, ૧૮૮, ૨૦૦, ૨૬૦, ૨૮૧,	૩. સમ. ૨૭.
૩૮૩, ૪૦૫, ૪૬૮, ૫૦૬, ૫૭૫,	૪. સ્થા. ૧૧૬.
૫૭૮, ૬૪૪, ૬૮૩, ૭૬૮, સમ.	

૨. ઈસાણ આ જ નામના બીજા સ્વર્ગ(કલ્પ)નો ઈન્દ્ર. તેને એસી હજાર સામાનિકો (સમૃદ્ધિમાં ઈન્દ્ર સમાન પરંતુ ઈન્દ્રત્વવિહીન દેવો), તેત્રીસ (મંત્રીનું કામ કરતા) ત્રાયશ્ચિંશ દેવો, ચાર લોકપાલો, આઠ મુખ્ય પત્નીઓ, ત્રણ પરિષદો, સાત સેનાનાયકો અને ત્રણસો વીસ હજાર આત્મરક્ષકો હોય છે.^૧ તે લોકના ઉત્તરાર્ધનો અધિપતિ છે.^૨ અંકવડંસય તેનો મુખ્ય મહેલ છે.^૩ તેની મુખ્ય આઠ પત્નીઓ આ છે — કણ્ઠા(૨), કણ્ઠરાઈ(૩), રામા(૨), રામરક્ષિયા(૧), વસુ(૬), વસુગુપ્તા(૧), વસુમિતા(૧) અને વસુંધરા(૪).^૪

૧. ભગ. ૧૩૪, ૧૬૮, ૧૭૨, ૪૦૬,	૨. પ્રજ્ઞા. ૫૩, ભગ. ૫. ૧૭૪, કલ્પવિ. ૫.
જમ્બૂ. ૩૩, ૧૧૮, ૧૨૨. સમ. ૮૦,	૨૫, સ્થા. ૮૪, ૨૫૬, ૨૭૩, ૩૦૭, ૪૦૪,
આવનિ. ૫૧૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૧૫,	૫૦૫, ૫૭૪, ૫૮૨-૮૩, ૬૧૨, ૬૪૪,
વિશેષા. ૧૮૪૫, ૧૮૭૩, પ્રજ્ઞા. ૫૩,	૬૮૨, ૭૬૮.
જ્ઞાતા. ૧૪૮, ૧૫૮.	૩. ભગ. ૧૭૨.
	૪. સ્થા. ૬૧૨, ભગ. ૪૦૬.

૩. ઈસાણ આ જ નામના સ્વર્ગમાં રહેતો કોઈ પણ દેવ. તેની ઉત્કૃષ્ટ ઊંચાઈ સાત રત્ની છે.^૧ તેનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય બે સાગરોપમ વર્ષથી કંઈક વધારે છે અને જઘન્ય આયુષ્ય એક પલ્લોપમ વર્ષથી કંઈક વધારે છે.^૨

૧. અનુ. ૧૩૩.

૨. સમ. ૧-૨, સ્થા. ૧૧૩, અનુ. ૧૩૮.

૪. ઈસાણ વિયાહપણ્ણત્તિના સત્તરમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૮૦.

૫. ઈસાણ દિવસ અને રાતના ત્રીસ મુહુતમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૭, સમ. ૩૦.

ઈસાણકપ્પ (ઈશાનકલ્પ) આ અને ઈસાણ(૧) એક છે.^૧

૧. ભગ. ૧૭૨, જ્ઞાતા. ૧૫૮.

ઈસાણદેવિંદ્ર (ઈશાનદેવેન્દ્ર) આ અને ઈસાણ(૨) એક છે.^૧

૧. સમ. ૮૦, ભગ. ૧૩૪, ૪૦૬, ૫૨૦, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૪૪.

ઈસાણવડિંસગ(ય) (ઈશાનાવતંસક) ઈસાણ(૧) નામના સ્વર્ગ (કપ્પ)નું સૌથી મોટું વાસસ્થાન.^૧ તે કેન્દ્રમાં આવેલું છે. તેની લંબાઈ અને પહોળાઈ બાર સો પચાસ હજાર યોજન છે.^૧

૧. સમ. ૧૩, ભગ. ૧૩૪, ૧૭૨, ૬૦૩.

ઈસાણવડિંસઅ (ઈશાનાવતંસક) જુઓ ઈસાણવડિંસગ.^૧

૧. ભગ. ૬૦૩.

ઈસાણસ્સ અગ્ગમહિસી (ઈશાનસ્ય અગ્રમહિષી) હાયાધમ્મકહાના બીજા શ્વતસ્કન્ધનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮.

ઈસાણિંદ્ર (ઈશાનેન્દ્ર) આ અને ઈસાણ(૨) એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૮૫.

ઈસિ (ઈષત્) ઈસિપબ્ભારાનું બીજું નામ.^૧

૧. સમ. ૧૨.

ઈસિગણ જુઓ ઈસિણ.^૧

૧. સમ. ૪૩.

ઈસિપબ્ભારા (ઈષત્પ્રાગ્ભારા) સિદ્ધોનું (મુક્ત આત્માઓનું) વાસસ્થાન. સવ્વકુસિદ્ધ(૧) વિમાન (સ્વર્ગીય વાસસ્થાન)ની ઉપર બાર યોજન દૂર તે આવેલું છે. તે ઉઘાડેલી છત્રીના આકારનું છે. તે પિસ્તાળીસ લાખ યોજન લાંબું તેમ જ પહોળું છે અને તેનો પરિઘ તેનાથી ત્રણ ગણા કરતાં કંઈક વધારે છે. તેની જાડાઈ આઠ યોજન છે. વચ્ચે જાડાઈ સૌથી વધારે છે અને કિનાર તરફ જતાં ઘટતી જાય છે તે એટલે સુધી કે સાવ છેડે માંખીની પાંખ જેટલી જાડાઈ થઈ જાય છે.^૧ તેનાં બાર નામો છે — ઈસિ,

ઈસિપખ્મારા, તણૂઈ, તણુતણૂઈ કે તણૂયતરી, સિદ્ધિ(૧), સિદ્ધાલય, મુત્તિ, મુત્તાલય, બંભ(૭), બંભવરિંસય, લોકપરિપૂરણા અને લોગગચૂલિઆ.^૨

૧. દેવે.૨૭૩, ૨૭૮, ઉત્તરા. ૩૬. ૫૮-૬૨, ઔપ.૪૩, પ્રજા.૫૪, આવનિ.૮૫૪થી આગળ, સ્થા. ૧૪૮, ૬૪૮, સમ.૪૫, ભગ. ૪૩૬, ૬૪૫, તીર્થો.૧૨૨૫.
૨. સમ.૧૨, સ્થા. ૬૪૮.

ઈસીપખ્મારા (ઈષત્પ્રાગ્મારા) જુઓ ઈસિપખ્મારા.^૧

૧. પ્રજા.૧૫૫, ઓધનિ.૪૩.

ઉ

ઉઈઓદ (ઉદિતોદ) જુઓ ઉદિઓદઅ.^૧

૧. આવનિ. ૧૫૪૫.

ઉજ્જાયણ (ઉજ્જાયન) વાસિક્ક ગોત્રની એક શાખા.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

ઉંબર (ઉદુમ્બર) વિવાગસુયના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું સાતમું પ્રકરણ.^૧

૧. વિપા. ૨.

૧. ઉંબરદત્ત (ઉદુમ્બરદત્ત) પાડલસંડના સાગરદત્ત(પ) અને ગંગદત્તાનો પુત્ર. પાપકર્મના ઉદયના કારણે તે સોળ રોગોથી પીડાતો હતો. તેના પૂર્વભવમાં તે વિજયપુરના રાજા કણ્ણગરહ(૨)નો રાજવૈદ્ય હતો.^૧

૧. વિપા. ૨૮.

૨. ઉંબરદત્ત પાડલસંડ નગરની બહાર આવેલા ઉદ્યાનમાંનો યક્ષ.^૧

૧. વિપા. ૨૮.

ઉક્કરડ (ઉત્કરટ) જુઓ ઉક્કુરુડ.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૬૦૧.

ઉક્કલવાડિ (ઉત્કલવાદિન્) અરિક્કણેમિના તીર્થમાં થયેલા એક અજૈન ઋષિ જેમનો સ્વીકાર પત્તેયબુદ્ધ તરીકે થયો છે.^૧

૧. ઋષિ (સંગ્રહણી). જુઓ ઋષિ. ૨૦ પણ.

ઉક્કામુહ (ઉલ્કામુખ) એક અંતરદીવ.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૪, પ્રજા.૩૬, નન્દિમ.૫.૧૦૩.

ઉક્કાલિઅ અથવા ઉક્કાલિય (ઉત્કાલિક) અંગબાહિર ગ્રન્થોના બે પ્રકારોમાંનો એક પ્રકાર.^૧ આ પ્રકારના ગ્રન્થો કોઈપણ યોગ્ય સમયે વાંચી શકાય, અર્થાત્ તેમના

અધ્યયન માટે કોઈ નિયત સમય નથી.^૨ કેટલાક આવા ગ્રન્થોની સૂચી નીચે પ્રમાણે છે.^૩—

(૧) દસવેઆલિય, (૨) કપ્પિયાકપ્પિય, (૩) ચુલ્લકપ્પસુય, (૪) મહાકપ્પસુય(૨), (૫) ઉવવાઈય, (૬) રાયપસેણિય, (૭) જીવાભિગમ, (૮) પણ્ણવણા, (૯) મહાપણ્ણવણા, (૧૦) પમાયપ્પમાય, (૧૧) નંદી(૧), (૧૨) અણ્ણુઓગદાર, (૧૩) દેવિંદત્થવ, (૧૪) તંદુલવેયાલિય, (૧૫) ચંદાવિજ્ઞય, (૧૬) સૂરપણ્ણત્તિ, (૧૭) પોરિસીમંડલ, (૧૮) મંડલપવેસ, (૧૯) વિજ્ઞાચરણવિણ્ણિચ્છય, (૨૦) ગણિવિજ્ઞા, (૨૧) ઝણવિભત્તિ, (૨૨) મરણવિભત્તિ, (૨૩) આયવિસોહિ, (૨૪) વીયરાગસુઅ, (૨૫) સંલેહણાસુઅ, (૨૬) વિહારકપ્પ, (૨૭) ચરણવિહિ, (૨૮) આઉરપચ્ચક્રમાણ, (૨૯) પહાપચ્ચક્રમાણ. આવસ્સય પણ ઉક્કાલિય ગ્રન્થ છે.^૪ જુઓ કાલિય.

૧. નન્દિ. ૪૪, સ્થા. ૭૧.

૩. નન્દિ. ૪૪, નન્દિમ. પૃ. ૨૦૨થી આગળ,

૨. નન્દિયૂ. પૃ. ૫૭, નન્દિમ. પૃ. ૨૦૪,

નન્દિહ. પૃ. ૭૦, પાક્કિ. પૃ. ૪૩, અનુચૂ.

અનુચૂ. પૃ. ૫, અનુહે. પૃ. ૬, સ્થાઅ.

પૃ. ૨.

પૃ. ૫૨.

૪. અનુહે. પૃ. ૬.

ઉક્કુરુડ (ઉત્કુરુટ) કુણાલા(૧) નગરીના અને સાગેયમાં મૃત્યુ પામેલા બે ગુરુઓમાંના એક. આ શબ્દના બીજા રૂપાન્તરો પણ મળે છે — ઉક્કરડ, ઓક્કુરુડ, અને કુરુડ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૬૦૧, આવહ. પૃ. ૪૬૫, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૦૮.

ઉક્કોસિઅ (ઉત્કૌશિક) વર્ધરસેણ(૩) આચાર્ય જે વંશના હતા તે વંશ.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૫.

ઉક્ખિત્તણાઅ (ઉત્ખિત્તજ્ઞાત) જ્ઞાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્વતસ્કન્ધનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫, સમ. ૧૮, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૧૦, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૩૧.

ઉગ્ગ (ઉગ્ર) લોકોના રક્ષણ માટે પ્રથમ તિત્થયર ઉસભે(૧) રક્ષક તરીકે નિયુક્ત કરેલું ક્ષત્રિય કુળ.^૧ તે એક આરિય(આર્ય) કુળ તરીકે જાણીતું છે.^૨

૧. ભગ. ૩૮૩, ૬૮૨, સૂત્ર. ૨. ૧. ૯.,

પૃ. ૮૧, સ્થા. પૃ. ૨૧૦, ઉત્તરાશા. પૃ. ૪૧૮,

જ્ઞાતા. ૫૫, આચા. ૨. ૧૧, આચનિ.

કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૨, કલ્પધ. પૃ. ૧૪૮,

૨૨-૨૩, કલ્પ. ૧૮, વિશેષા. ૧૬૫૮,

તીર્થો. ૧૦૧૨.

૧૮૪૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૫૪, ૨.

૨. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ઉગ્ગવર્ધ (ઉગ્રવતી) પખવાડિયાના પહેલા, છઠા અને અગિયારમા દિવસોની રાત્રિઓ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૯.

ઉગ્ગસેણ (ઉગ્રસેન) મહુરા(૧)નો રાજા.^૧ કંસ(૨) તેનો પુત્ર હતો અને જાભસેણ તેનો પૌત્ર હતો.^૨ રાઈમઈ અને સચ્ચભામા તેની પુત્રીઓ હતી.^૩ વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)ના આધિપત્યમાં રહેલા સોળ હજાર રાજાઓમાં તે અગ્રેસર હતા.^૪ જાભસેણ અને તે ઉપરનું ટિપ્પણ જુઓ.

૧. જાતા.૫૨, કલ્પસ.પૃ.૧૭૬.

કલ્પસ.પૃ.૧૭૬.

૨. કલ્પસ. પૃ.૧૭૩, વિશેષાકો.

૪. નિર.૫.૧., જાતા.૧૧૭, અન્ત.૧.

પૃ. ૪૧૨.

દશયૂ.પૃ.૩૧૦, આવયૂ.૧.પૃ.૩૫૫.

૩. કલ્પવિ.પૃ.૨૧૩, કલ્પધ.પૃ.૧૩૮.

ઉચ્ચ બારમા ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ના પાંચ મહેલોમાંનો એક.^૧

૧. ઉત્તરા. ૧૩.૧૩.

ઉચ્ચત્તરિઆ (ઉચ્ચતરિકા) અઢાર પ્રકારની બંભી(૨) લિપિઓમાંની એક.^૧ આ અને અંતકખરિયા એક હોવાનો સંભવ છે.^૨

૧. સમ.૧૮.

૨. પ્રજ્ઞા.૩૭.

ઉચ્ચણાગરી (ઉચ્ચનાગરી) સંતિસેણિઅ^૧ આચાર્યથી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા. કોડિયગણ(૨)ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૨

૧. કલ્પ (થેરાવલી).૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૬૧.

૨. કલ્પવિ.પૃ.૨૬૦.

ઉચ્ચુધર (ઇક્ષુગૃહ) જ્યાં આચાર્ય રક્ષિય(૧) વર્ષાવાસના ચાર મહિના રહ્યા હતા તે દસપુરનું ઉદ્યાન.^૧

૧. વ્યવભા.૮.૨૨૨, આવભા.૧૪૨, આવહ.પૃ.૩૦૧.

ઉજુવાલિયા (ઋજુપાલિકા) જંભિયગામ પાસે વહેતી નદી. તિથ્યચર મહાવીરને આ નદીના ઉત્તર કાંઠે કેવળજ્ઞાન થયું હતું.^૧

૧. આચા.૨.૧૭૮, કલ્પ.૧૨૦, આવનિ.૨૫૪, વિશેષા.૧૬૭૩, ૧૮૮૨, આવયૂ.૧.પૃ.૩૨૨, કલ્પવિ.પૃ.૧૭૭.

ઉજ્જંત (ઉજ્જયન્ત) જુઓ ઉજિંજત.^૧

૧. આવહ.પૃ.૭૦૮.

ઉજ્જલિઅ (ઉજ્જવલિત) વાલુયપ્પભા નરકભૂમિમાં આવેલું નારકીઓનું એક વાસસ્થાન.^૧

૧. અન્ત. ૮.

ઉજિંજત (ઉજ્જયન્ત) આ નામનો પર્વત. બાવીસમા તિથ્યંકર અરિક્ષેભિને આ પર્વતના શિખર ઉપર કેવળજ્ઞાન થયું હતું.^૧ ત્યાં જ તેઓ પાંચસો છત્રીસ શ્રમણો સાથે^૨

મોક્ષ પામ્યા હતા.^૩ તેમના સંસારત્યાગનું સ્થળ પણ આ જ હતું.^૪ આ પર્વત અને રેવયગ એક છે.^૫ લોકમાં તે ગિરનાર તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.^૬

૧. કલ્પ. ૧૭૪, ઓધનિદ્રો. પૃ. ૧૧૯.

૨. કલ્પ. ૧૮૨.

૩. કલ્પ. ૧૮૨, જ્ઞાતા. ૧૨૯-૧૩૦,

વિશેષા. ૧૭૦૨, આવનિ. ૩૦૭,

તીર્થો. ૫૫૪.

૪. ઓધનિદ્રો. પૃ. ૧૧૯, આવ. પૃ. ૮.

૫. ઉત્તરાશા. પૃ. ૪૮૨.

૬. જિઓડિ. પૃ. ૨૧૧.

ઉજ્જુમઈ (ઋજુમતિ) સંભૂઈ (ઋ)ના બાર શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૬.

ઉજ્જુવાલિયા (ઋજુપાલિકા) આ અને ઉજ્જુવાલિયા એક છે.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૮૭.

ઉજ્જૈત (ઉજ્જયન્ત) જુઓ ઉજ્જિત.^૧

૧. બૃહા. ૩૧૮૨.

ઉજ્જેણી (ઉજ્જયિની) અવંતિ(૧) દેશનું (વર્તમાન માલવાનું) પાટનગર.^૧ તે સિંધુ-સોવીરના પાટનગર વીતિભયથી એંશી યોજનના અંતરે આવેલું હતું.^૨ આ પાટનગરમાં રાજ કરનાર કેટલાક રાજાઓ નીચે પ્રમાણે હતા— ચંડપજ્જોઅ અથવા પજ્જોઅ^૩, કુણાલ^૪, સંપઈ^૫, બલમિત(૧)^૬, ગદ્ધભિલ્લ^૭ અને જિયસત્તુ(૨૩).^૮ પ્રસિદ્ધ મલ્લ અદ્વૈજમલ્લ ઉજ્જેણીનો હતો.^૯ આ નગરમાં પાંચ સો ઉપાશ્રયો હતા.^{૧૦} તેમાં મહાકાલ(૩) નામે પ્રસિદ્ધ મોટું મંદિર હતું.^{૧૧} નીચેના આચાર્યો આ નગરમાં આવ્યા હતા—વઈર(૨)^{૧૨}, મહાગિરિ^{૧૩}, સુહત્થિ(૧)^{૧૪}, ચંડરુદ્ધ^{૧૫}, રક્ષિય(૧)^{૧૬}, ભદ્રગુત્ત^{૧૭}, કાલગ(૧)^{૧૮} અને આસાઢ(૨)^{૧૯}. શ્રમણ અવંતિસુકુમાલ પણ આ નગરના હતા.^{૨૦} સગ(૨)ને આચાર્ય કાલગ(૧) અહીં બોલાવી લાવ્યા હતા.^{૨૧} તેની એકતા વર્તમાન ઉજ્જૈન સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^{૨૨} જુઓ અવંતિ(૨).

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૩૧, પ્રશ્નઅ. પૃ. ૮૦,

ઉત્તરાશા. પૃ. ૪૯.

૨. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૧૪૫.

૩. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮૬, આવચૂ. ૨.

પૃ. ૧૫૯, સ્થાઅ. પૃ. ૪૩૧.

૪. બૃહ્. ૮૧૭, અનુહ. પૃ. ૧૦.

૫. કલ્પ. પૃ. ૧૬૪-૬૫, નિશીચૂ. પૃ.

૩૬૧-૩૬૨.

૬. દશાચૂ. પૃ. ૫૫.

૭. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૫૯.

૮. આવચૂ. પૃ. ૨૨૫.

૯. આવનિ. ૧૨૭૪, ઉત્તરાચૂ. પૃ.

૧૦૮, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૧૨.

૧૦. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૬.

૧૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૭.

૧૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૮૨.

૧૩. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૭.

૧૪. બૃહ્. ૮૧૮.

૧૫. આવચૂ. ૨. પૃ. ૭૭.

૧૬. મર. ૪૮૮.

૧૭. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૯૪.
 ૧૮. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૨૭, ઉત્તરાચૂ.
 પૃ. ૮૩, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૧૩૧.
 ૧૯. નિશીચૂ. ૧. પૃ. ૨૦, દશચૂ. પૃ. ૯૬.
 ૨૦. સંસ્તા. ૬૫, મર. ૪૩૫, નિશીચૂ. ૨.
 પૃ. ૯૦, ઉત્તરાશા. પૃ. ૮૫, ૨૧૩,
 ૨૧૮, ઉત્તરાક. પૃ. ૩૧, ૩૮,
 આવનિ. ૭૬૭, ૧૨૭૫-૭૮,

૧૨૯૫, ૧૩૦૪, બૃભા. ૪૨૧૯-૨૨,
 ૫૧૧૫, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૮૯, ૪૦૩,
 ૪૦૯, ૪૮૯, ૪૯૨, ૫૪૦, ૨. પૃ.
 ૧૫૪, ૧૫૭, ૧૬૨, ૧૬૪, ૨૦૨,
 ૨૮૩, ઓઘનિભા. ૨૬, ઉત્તરાચૂ.
 પૃ. ૫૩, ૫૫, ૧૨૮, નન્દિમ. પૃ. ૧૪૫.
 ૨૧. વ્યવભા. અને વ્યવમ. ૧૨. પૃ. ૯૪.
 ૨૨. જિઓડિ. પૃ. ૨૦૯.

ઉજ્જોતતરા (ઉદ્યોતતરા) તે નગર જ્યાં પોતાના હાથે બારવઈનો નાશ થવાની ભવિષ્યવાણીની અફવા દીવાયણે(૩) સાંભળી હતી.^૧

૧. દશહ. પૃ. ૩૬.

ઉજ્જા (અયોધ્યા) જુઓ અઓજ્જા.^૧

૧. આવનિ. ૩૮૨.

૧. ઉજ્જિયઅ (ઉજ્જિતક) વિવાગસુયના પ્રથમ શ્વતસ્કન્ધનું બીજું પ્રકરણ.^૧

૧. વિપા. ૨.

૨. ઉજ્જિયઅ વાણિયગામના વિજયમિત્ત(૨) અને સુભદ્વા(૭)નો પુત્ર. તે તે જ ગામની ગણિકા કામજ્જયાના પ્રેમમાં પડ્યો અને તેની સાથે રહેવા લાગ્યો. રાજા મિત્તે(૩) કામજ્જયાને પોતાની સાથે રાજમહેલમાં રહેવા આવી જવા કહ્યું. કામજ્જયા ઉજ્જિયઅને છોડી રાજમહેલમાં રાજા સાથે રહેવા લાગી. ઉજ્જિયઅ આ વિયોગ સહન કરી શક્યો નહિ. એકવાર તે રાજમહેલમાં પ્રવેશ્યો અને કામજ્જયા સાથે સંભોગમાં લીન થઈ ગયો. રાજાએ તેને સંભોગ કરતો પકડ્યો અને સખત શિક્ષા કરી. ઉજ્જિયઅ તેના પૂર્વભવમાં ગોત્તાસ(૨) હતો.^૧

૧. વિપા. ૯-૧૪, સ્થાઅ. પૃ. ૫૦૭.

ઉજ્જિયા (ઉજ્જિતા) ધણપાલ(૩)ની પત્ની.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૩.

ઉટ્ટ આ અને ઉડ્ડ એક છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ઉટ્ઠાણસુઅ (ઉત્થાનશ્વત) એક અંગબાહિર કાલિઅ ગ્રન્થ. તે નષ્ટ થઈ ગયો છે.^૧

૧. પાક્ષિ. પૃ. ૪૫, વ્યવ. ૧૦. ૨૮, નન્દિ. ૪૪, નન્દિહ. પૃ. ૭૩, નન્દિમ. પૃ. ૨૦૭, નન્દિચૂ. પૃ. ૬૦.

ઉડંક એક ઋષિ જેની રૂપવતી પત્ની ઉપર લોકપ્રિય દેવ ઈંદ્રે(૫) બળાત્કાર કર્યો

હતો.^૧

૧. નિશીચૂ.૩.પૃ.૩૪૦, બૃક્ષ.૫૪૩.

ઉડુવાડિયગણ (ઉડુવાટિકગણ) ભદ્રજસ(૨)થી શરૂ થયેલો નવ ગણોમાંનો એક. તેની ચાર શાખાઓ અને ત્રણ કુળો નીચે મુજબ છે— ચંપિજિજયા, ભદિજિજયા, કાર્કદિયા, મેહલિજિજયા; ભદ્રજસિયા, ભદ્રગુત્તિઅ અને જસભદ્ર(૩).^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી). ૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૫૮, સ્થા.૬૮૦.

ઉડુવિમાણ (ઉડુવિમાન) સોહમ્મ(૧) સ્વર્ગના પ્રથમ સ્તરમાં આવેલું એક વાસસ્થાન(વિમાન).^૧ તેની લંબાઈ તેમ જ પહોળાઈ પિસ્તાળીસ લાખ યોજન છે.^૨

૧. સ્થા.૩૨૮.

૨. સમ.૪૫.

ઉડ્ડ (ઓડ્ડ) તેનાં રૂપાન્તરો ઉટ્ટ અને ઉદ્દુ છે. તે એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકોનો વાયક શબ્દ છે.^૧ ઉડ્ડો કે ઓડ્ડોનો આ દેશ સ્વાત(Swat) માં અર્થાત્ પ્રાચીન ઉડિયાનમાં આવેલો છે. પંજાબ, રાજસ્થાન અને પશ્ચિમ ભારતના વર્તમાન ઓડ લોકો સ્વાત દેશમાંથી આવી ત્યાં વસેલા હોય એ સંભવ છે.^૨ ઓડ્ડ ઓરિસ્સાનું પણ નામ રહ્યું છે.^૩

૧. પ્રજા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩, પ્રશ્ન.૪.

૨. જિઓમ.પૃ.૬૧-૬૩.

૩. દ્રાઈ.પૃ.૩૩૩-૩૩૬.

ઉડુવાડિયગણ (ઉડુવાટિકગણ) આ અને ઉડુવાડિયગણ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૦.

ઉણ્ણાઅ અથવા ઉણ્ણાગ (ઉણ્ણક) તિથ્યર મહાવીર આ સ્થળે આવ્યા હતા.^૧

ઉત્તરપ્રદેશમાં આવેલું ઉનઓ(Unao) કદાચ આ ઉણ્ણાઅ હોય.^૨

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૫, આવનિ.૪૮૧, આવહ.પૃ.૨૧૧, કલ્પવિ.પૃ.૧૬૭.

૨. શ્રભમ.પૃ.૩૫૭.

ઉણ્ણાત (ઉન્નાત) જંબૂદીવના મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં આવેલું નગર.^૧

૧. નિર.પ.૧.

ઉત્તમ મંદર(૩) પર્વતનું બીજું નામ.^૧ સમવાય અનુસાર પાઠાન્તર ઉત્તર(૩) છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૧૦૮.

૨. સમ.૧૬.

૧. ઉત્તમા પખવાડિયાની પંદર રાત્રિઓમાંની પ્રથમ રાત્રિ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય.૪૮.

૨. ઉત્તમા જકૂખ દેવોના ઇન્દ્ર પુણ્ણભદ્ર(૫)ની મુખ્ય પત્ની.^૧ તેના પૂર્વભવમાં તે એક

વેપારીની પુત્રી હતી.^૨ માણિભદ્ર(૧)ની મુખ્ય પત્નીનું નામ પણ ઉત્તમા જ છે.^૩

૧. ભગ.૪૦૬, સ્થા.૨૭૩.

૨. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૩. ભગ.૧૬૮.સ્થા.૬૮૩.

૩. ઉત્તમા છાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું અગિયારમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૧. ઉત્તર આચાર્ય મહાગિરિના આઠ શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી).૭.

૨. ઉત્તર જંબૂદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં આવતી ઉસ્સપ્પિણીમાં થનારા બાવીસમા તિત્થંકર.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૧૧૨૧.

૩. ઉત્તર મંદર(૩) પર્વતનું બીજું નામ.^૧ તેનું પાઠાન્તર ઉત્તમ છે.^૨

૧. સમ.૧૬.

૨. જમ્બૂ.૧૦૮.

ઉત્તરઅંતરદીવ (ઉત્તરઅન્તર્દ્વીપ) વિચાહપણ્ણત્તિના દસમા શતકના સાતથી ચોત્રીસ ઉદ્દેશકો.^૧

૧. ભગ.૩૮૪.

૧. ઉત્તરકુરા (ઉત્તરકુરુ) રઈકરગ પર્વતની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું સ્થાન. ઈસાણ(૨)ની આઠ પટરાણીઓમાંની એક રામા(૨)નું તે પાટનગર છે.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭.

૨. ઉત્તરકુરા સંસારત્યાગના પ્રસંગે તિત્થયર અરિક્કણેમિએ ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખી.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

૩. ઉત્તરકુરા આ અને ઉત્તરકુરુ(૧) એક છે.^૧

૧. સ્થા.૩૦૨, જીવા. ૧૪૮.

૧. ઉત્તરકુરુ મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરે આવેલા પ્રદેશનો એક ભાગ. તે જંબૂદીવના મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં આવેલો છે. તેનો આકાર બીજના ચન્દ્ર જેવો છે. તે પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ ફેલાયેલો છે. તેની ઉત્તરથી દક્ષિણ પહોળાઈ ૧૧૮૪૨ $\frac{૩}{૪}$ યોજન છે. તેની ઉત્તર તરફની જીવા પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ ૫૩૦૦૦ યોજનના માપની છે. તેની ધણુપિક્ક દક્ષિણમાં ૬૦૪૧૮ $\frac{૧૩}{૧૬}$ યોજનની છે. ^૧ તેમાં(બે) જમગ(૧) પર્વતો, ણીલવંત(૨) સરોવર, કંચણગપવ્વય પર્વતો, વગેરે છે. ^૨ તેમાં જંબુસુદંસણાનું વૃક્ષ આવેલું છે. ^૩ તેમાં વસનારા લોકો ઓગણપચાસ દિવસમાં જ પુષ્પ બની જાય છે^૪ અને સુસમસુસમા

નામનો ઉત્તમોત્તમ કાળ ભોગવે છે.^૧

૧. જીવા. ૧૪૭, જમ્બૂ. ૮૫, ૮૭, મર.
૬૦, સમ. ૫૩. સ્થા. ૧૮૭, ૩૦૨,
૫૨૨, ૫૫૫.

૨. જીવા. ૧૪૮-૧૫૨, જમ્બૂ. ૮૮-૯૦,
ભગઅ. પૃ. ૬૫૪-૬૫૫.

૩. જમ્બૂ. ૯૦, જીવા. ૧૫૧, સ્થા. ૭૬૪

૪. સમ. ૪૯.

૫. ભગઅ. પૃ. ૮૯૭.

૨. ઉત્તરકુરુ ઉત્તરકુરુ (૧) પ્રદેશનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૧.

૩. ઉત્તરકુરુ ઉત્તરકુરુ (૧) પ્રદેશમાં આવેલું સરોવર.^૧

૧. જીવા. ૧૫૦, જમ્બૂ. ૮૯, સ્થા. ૪૩૪.

૪. ઉત્તરકુરુ (૧) ગંધમાદણ પર્વતનું શિખર^૧ અને (૨) માલવંત (૧) પર્વતનું શિખર.^૨

૧. જમ્બૂ. ૮૬, સ્થા. ૫૮૦.

૨. જમ્બૂ. ૮૧, સ્થા. ૬૮૯.

૫. ઉત્તરકુરુ સાગેય નગરની બહાર આવેલું ઉદ્યાન. તેમાં જક્ષ્મ પાસમિયનું ચૈત્ય હતું.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૪, વિપા. ૩૪.

ઉત્તરકુરુદહ (ઉત્તરકુરુદ્રહ) આ અને ઉત્તરકુરુ (૩) એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૪૩૪.

ઉત્તરકૂલગ (ઉત્તરકૂલક) ગંગાના ઉત્તર તટમાં જ જેમણે પોતાનું આવવું-જવું મર્યાદિત કરી દીધું છે^૧ (અર્થાત્ તે મર્યાદા બહાર જતા-આવતા નથી) તે વાનપ્રસ્થ તાપસીનો વર્ગ.^૨

૧. ભગઅ. પૃ. ૫૧૯.

૨. ભગ. ૪૧૭, નિર. ૩. ૩, ઔપ. ૩૮.

ઉત્તરખતિયકુંડપુર (ઉત્તરક્ષત્રિયકુંડપુર) જુઓ ખતિયકુંડપુર.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૭૬

ઉત્તરચૂલિયા (ઉત્તરચૂલિકા) આગમગ્રંથ જે નાશ પામ્યો છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૭.

ઉત્તરજ્ઞયણ (ઉત્તરાધ્યયન) એક અંગબાહિર કાલિય ગ્રન્થ.^૧ તેના કર્તા એક નથી પણ અનેક છે.^૨ તેમાં નીચે જણાવેલાં છત્રીસ અધ્યયનો છે.^૩ (૧) વિણયસુય, (૨) પરીસહ, (૩) ચઉરંગિજ્જ, (૪) અસંખય, (૫) અકામમરણ, (૬) શિયંઠિ, (૭) ઓરબ્ભ, (૮) કાવિલિજ્જ, (૯) જ્ઞામિપવ્વજ્જા, (૧૦) દુમપત્તાય, (૧૧) બહુસુયપુજ્જ, (૧૨) હરિએસ(૩), (૧૩) ચિત્તસંભૂઈ, (૧૪) ઉસુયારિજ્જ, (૧૫)

સમિક્ષ્ણુ(૨), (૧૬) સમાહિઠાણ, (૧૭) પાવસમણિજ્જ, (૧૮) સંજઈજ્જ, (૧૯) મિયચારિયા, (૨૦) ણિયંઠિજ્જ, (૨૧) સમુદ્ધપાલિજ્જ, (૨૨) રહણેમિય, (૨૩) કેસિગોયમિજ્જ, (૨૪) સમિઈ, (૨૫) જણણઈજ્જ, (૨૬) સામાયારી, (૨૭) ખલુંકિજ્જ, (૨૮) મુક્ખગઈ, (૨૯) અપ્પમાય, (૩૦) તવ, (૩૧) ચરણ, (૩૨) પમાયઠાણ, (૩૩) કમ્મપ્પયડિ(૨), (૩૪) લેસા(૨), (૩૫) અણગારમગ્ગ અને (૩૬) જીવાજીવવિભત્તિ. સમવાયમાં જે અધ્યયનોનાં નામો જુદાં છે તે રૂપાન્તરો માત્ર છે જે નીચે પ્રમાણે છે.^૪ — (૩) ચાઉરંગિજ્જ, (૫) અકામમરણિજ્જ, (૬) પુરિસવિજ્જા, (૭) ઉરમિજ્જ, (૮) કાવિલિય, (૧૧) બહુસુયપૂજા, (૧૨) હરિએસિજ્જ, (૧૩) ચિત્તસંભૂય, (૧૫) સમિક્ષ્ણુગ, (૧૬) સમાહિઠાણાઈ, (૨૦) અણાહપવ્વજ્જા, (૨૨) રહણેમિજ્જ, (૨૩) ગોયમકેસિજ્જ, (૨૪) સમિતીઓ, (૨૮) મોક્ખમગ્ગગઈ, (૩૦) તવોમગ્ગ, (૩૧) ચરણવિહિ(૨), (૩૨) પમાયઠાણાઈ, (૩૩) કમ્મપ્પયડિ અને (૩૪) લેસજ્જયણ.

‘ઉત્તરજ્જયણ’ નામમાં રહેલો ‘ઉત્તર’ શબ્દ ત્રણ અર્થો આપે છે— (૧) અંતિમ, (૨) ઉત્તમ અને (૩) પછી. કેટલાક માને છે કે ઉત્તરજ્જયણગત ઉપદેશ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરતાં પહેલા મહાવીરે આપેલો અન્તિમ ઉપદેશ છે.^૫ કેટલાક ‘ઉત્તર’ શબ્દનો અર્થ ઉત્તમ કરે છે અને કહે છે કે ઉત્તરજ્જયણના અધ્યયનો (અર્થાત્ તદ્દગત ઉપદેશ) ઉત્તમ છે.^૬ બીજા કેટલાક જણાવે છે કે ‘ઉત્તરજ્જયણ’ નામમાં ‘ઉત્તર’ શબ્દનો પ્રયોગ એ હકીકત જણાવવા માટે કરવામાં આવ્યો છે કે દસવેયાલિયની રચના પૂર્વેના કાળમાં ઉત્તરજ્જયણનું પઠન આચારના પઠન પછી થતું હતું અને ઉત્તરકાળે દસવેયાલિયની રચના થઈ ગયા પછીના કાળમાં ઉત્તરજ્જયણનું પઠન દસવેયાલિયના પઠન પછી કરવામાં આવે છે.^૭ મહાવીરના નિર્વાણ પછી ૨૦૫૦૦ વર્ષો પછી એટલે કે પુસ(૪)ના મૃત્યુ પછી ઉત્તરજ્જયણ નષ્ટ થઈ જશે.^૮

૧. પાક્ષિ.પૃ.૪૪, નન્દિ.૪૪.

૨. ઉત્તરાનિ.પૃ.૫, ઉત્તરાશા.પૃ.૫-૬.

૩. ઉત્તરાનિ. પૃ.૮.

૪. સમ. ૩૬.

૫. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩, ઉત્તરાશા.પૃ.૩, ૭૧૨.

૬. નન્દિમ.પૃ.૨૦૬.

૭. ઉત્તરાનિ.પૃ.૫, ઉત્તરાશા.પૃ.૫, વ્યવભા.

૩.૧૭૬.

૮. તીર્થો. ૮૨૬.

ઉત્તરજ્જયણયુણિણ (ઉત્તરાધ્યયનયૂર્ણિ) ગોવાલિય-મહત્તરના શિષ્ય દ્વારા ઉત્તરજ્જયણ ઉપર રચવામાં આવેલી યૂર્ણિપ્રકારની ટીકા.^૧ તે શિષ્ય જિણદાસગણિ-મહત્તર ગણાય છે.^૨

૧. ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૮૩.

૨. જુઓ હિકે. પૃ. ૧૮૩.

ઉત્તરજઝયણિજજુતિ (ઉત્તરાધ્યયનનિર્યુક્તિ) ભદ્રબાહુ(૨) દ્વારા ઉત્તરજઝયણ ઉપર રચવામાં આવેલી ગાથાબદ્ધ નિર્યુક્તિપ્રકારની ટીકા.^૧

૧. આચારી.પૃ.૮૪, આવનિ.૮૪, વિશેષા. ૧૦૭૯.

ઉત્તરડહભરહ (ઉત્તરાર્ધભરત) જંબુદીવમાં આવેલા ભરહ(૨) ક્ષેત્રનો ઉત્તરાર્ધ. તે વેયડહ(૨) પર્વતની ઉત્તરે, ચુલ્લહિમવંત પર્વતની દક્ષિણે, પશ્ચિમ લવણસમુદ્રની પૂર્વે અને પૂર્વ લવણસમુદ્રની પશ્ચિમે આવેલો છે. તેની લંબાઈ પૂર્વ-પશ્ચિમ છે અને તેની પહોળાઈ ઉત્તર-દક્ષિણ છે.^૧ તે આવાડ કોમનું પણ વસવાટનું સ્થાન રહ્યું છે.^૨ તેમાં ગંગા અને સિંધુ(૧) નદીઓ વહે છે.^૩

૧. જમ્બૂ. ૧૬. ૨. જમ્બૂ. ૫૬, ૫૮, આવચૂ. ૧.પૃ. ૧૯૪ ૩. જમ્બૂ. ૧૬, ૭૪.

ઉત્તરડહભરહકૂડ (ઉત્તરાર્ધભરતકૂટ) જંબુદીવમાં આવેલા ભરહ(૨) ક્ષેત્રગત વેયડહ(૨) પર્વતનું શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૨.

ઉત્તરડહમાણુસખેત (ઉત્તરાર્ધમનુષ્યક્ષેત્ર) માણુસખેતનો (જ્યાં મનુષ્યો વસે છે)ઉત્તરાર્ધ. છાસઠ સૂર્યો અને છાસઠ ચન્દ્રો તેમાં ઊગે છે.^૧

૧. સમ. ૬૬.

ઉત્તરદ્વકચ્છ (ઉત્તરાર્ધકચ્છ) મહાવિદેહમાં આવેલા કચ્છ(૧) પ્રદેશનો ઉત્તરાર્ધ. કચ્છના વેયડહ(૧) પર્વતની ઉત્તરે, ણીલવંત(૧) પર્વતની દક્ષિણે, માલવંત(૧) પર્વતની પૂર્વે અને ચિત્તકૂડ પર્વતની પશ્ચિમે તે આવેલો છે. સિંધુકુંડ તેમાં આવેલો છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૩.

ઉત્તરદ્વભરહ (ઉત્તરાર્ધભરત) જુઓ ઉત્તરડહભરહ.^૧

૧. આવચૂ. ૧.પૃ. ૧૯૪, જમ્બૂ. ૭૪.

ઉત્તરપોટ્ટવયા (ઉત્તરપ્રૌઠપદા) એક નક્ષત્ર. આ અને ઉત્તરભદ્રવયા એક છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૩૬.

૧. ઉત્તરબલિસ્સહગણ તિથ્યર મહાવીરના નવ શ્રમણગણોમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૦.

૨. ઉત્તરબલિસ્સહગણ મહાગિરિના બે શિષ્યો ઉત્તર અને બલિસ્સહ આચાર્યોથી શરૂ થયેલ શ્રમણગણ.^૧ તેની ચાર શાખાઓ હતી— કોસંબિયા, કોડંબાણી, સુત્તિવત્તિયા અને ચંદણાગરી.

૧. કલ્પ(થેરાવલી). ૭, કલ્પવિ.પૃ. ૨૫૭.

ઉત્તરભદ્રવદા અથવા ઉત્તરભદ્રવયા (ઉત્તરભાદ્રપદા) જુઓ ઉત્તરાભદ્રવયા.^૧

૧. સૂર્ય. ૩૬.

ઉત્તરમધુરા અથવા ઉત્તરમધુરા (ઉત્તરમધુરા) ઉત્તર મધુરા.^૧ જુઓ મધુરા(૧).

૧. આવહ. પૃ. ૩૫૭, ૬૮૮, વ્યવમ. ૪. પૃ. ૩૬.

ઉત્તરવાયાલ સેયવિયા પાસેનો પ્રદેશ. તેના જંગલમાં તિત્થયર મહાવીરને ચંડકોસિય નાગ ડસ્યો હતો.^૧ જ્ઞાગસેણ વેપારી અહીંનો હતો.^૨ જુઓ વાયાલ.

૧. આવનિ. ૪૬૮, વિશેષા. ૧૮૨૨-૨૩.

૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૭૮, આવનિ. ૪૭૧, વિશેષા. ૧૮૨૩, કલ્પધ. પૃ. ૧૦૪, આવહ. પૃ. ૧૮૫.

ઉત્તરવેયડ્ઢ (ઉત્તરવૈતાઢ્ય) વેયડ્ઢ(૨) પર્વતનો ઉત્તરાર્ધ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૫૨.

ઉત્તરા આચાર્ય સિવભૂઈ(૧)ની બેન. પોતાના ભાઈને અનુસરી તેણે પોતાના સઘળાં વસ્ત્રો તજી દીધાં અને નગ્ન સાધ્વી બની ગઈ. પછીથી શરીર ઢાંકવા એક વસ્ત્ર રાખવા તેને સમજાવી લેવાઈ.^૧

૧. વિશેષા. ૩૦૫૩, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૭૮-૧૮૦, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૮૧.

ઉત્તરાપહ (ઉત્તરાપથ) જુઓ ઉત્તરાવહ.^૧

૧. દશચૂ. પૃ. ૧૭.

ઉત્તરાપોકૃવયા (ઉત્તરાપ્રૌષ્ઠપદા) ઉત્તરાભદ્રવયા નક્ષત્રનું બીજું નામ.^૧ તેનું ગોત્રનામ ધણંજય(૪) છે.^૨

૧. સૂર્ય. ૪૬.

૨. સૂર્ય. ૫૦, જમ્બૂ. ૧૫૮.

ઉત્તરાફગ્ગુણી (ઉત્તરાફાલ્ગુની) એક નક્ષત્ર.^૧ અજજમ તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૨

ઉત્તરાફગ્ગુણીનું ગોત્રનામ કાસવ(૭) છે.^૩

૧. સમ. ૨, સૂર્ય. ૩૬, જમ્બૂ. ૧૫૫-

૧૬૧, સ્થા. ૮૦, ૧૧૦, ૫૮૮.

૨. જમ્બૂ. ૧૭૧.

૩. સૂર્ય. ૫૦, જમ્બૂ. ૧૫૮.

ઉત્તરાભદ્રવદા અથવા ઉત્તરાભદ્રવયા (ઉત્તરાભાદ્રપદા). એક નક્ષત્ર જેનો અધિષ્ઠાતા દેવ અહિવડ્ઢિ છે.^૧

૧. સમ. ૨, જમ્બૂ. ૧૫૫-૧૬૧, સ્થા. ૮૦, ૧૧૦, સૂર્ય. ૩૬, ૪૬.

ઉત્તરાવહ (ઉત્તરાપથ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ઉત્તર ભાગમાં આવેલો દેશ કે પ્રદેશ. બારવઈના નાશની ભવિષ્યવાણી સાંભળીને દીવાયણે(૩) ઉત્તરાવહ તરફ પ્રયાણ કર્યું.^૧ વઈરસામિ પણ ઉત્તરાવહ ગયા હતા.^૨ આ પ્રદેશમાં મામાની દીકરી સાથે લગ્ન

કરવાનો નિષેધ હતો.^૩ દક્ષિણાવહની રૂઢિઓ વગેરે ઉત્તરાવહની રૂઢિઓ વગેરેથી ભિન્ન હતી.^૪ કુંભકારકડ નગર ઉત્તરાવહમાં આવેલું હતું.^૫ થાણેશ્વરની પશ્ચિમે અને ઉત્તરપશ્ચિમે વિસ્તરેલા પ્રદેશ સાથે ઉત્તરાવહની એકતા સ્થાપી શકાય.^૬

૧. દશહ.પૃ.૩૭, સ્થાઅ.પૃ.૨૫૫.
૨. નિશીયૂ.૧.પૃ.૨૧.
૩. દશનિ.પૃ.૧૭, દશહ.પૃ.૨૨.

૪. દશયૂ.પૃ.૧૭, નિશીયૂ.૧.પૃ.૫૨, બૃભા.૩૮૯૧.
૫. બૃક્ષે.૮૧૫.
૬. જિઓએ. ૧.પૃ.૪૩.

ઉત્તરાસાઢા (ઉત્તરાષાઢા) એક નક્ષત્ર જેનું ગોત્રનામ વગૂઘાવચ્ચ(૨) છે અને જેનો અધિષ્ઠાતા દેવ વિસ્સ(૨) છે.^૧

૧. સમ.૪, જમ્બૂ.૩૧, ૩૨, ૧૫૫-૧૬૧, ૧૭૧, સૂર્ય.૩૬, ૩૮, ૫૦, વિશેષા.૧૫૮૪, સ્થા.૮૦.

ઉદ આ અને ઉડ્ડ એક છે.^૧

૧. પ્રશ્ર.૪.

૧. ઉદઅ (ઉદક) ગોસાલનો મુખ્ય ઉપાસક.^૧

૧. ભગ.૩૩૦.

૨. ઉદઅ જ્ઞાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્વેતસ્કન્ધનું બારમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૫, જ્ઞાતાઅ.પૃ.૧૦.

૩. ઉદઅ પાસ(૧)ની પરંપરાના શ્રમણ. તેમણે ઈદભૂઈ સાથે લાંબી ચર્ચા કરી અને તેમની દલીલો તેમના ગળે બરાબર ઊતરી ગઈ એટલે પછી તે મહાવીરને મળ્યા અને તેમણે દર્શાવેલો માર્ગ સ્વીકારી લીધો. તે પેઢાલપુત્ત(૨) નામે પણ પ્રસિદ્ધ છે. ભવિષ્યમાં તે તિથ્યંકર થશે.^૧

૧. સૂત્ર.૨.૭.૪-૧૪, સ્થા.૬૯૨, સ્થાઅ.પૃ.૪૫૭, આવનિ.૧૧૬૮, સૂત્રયૂ.પૃ.૪૫૧, સમ.૧૫૯.

૪. ઉદઅ પાંખડી મત ધરાવનાર રાયગિહનો ગૃહસ્થ. પછીથી તે મહાવીરનો અનુયાયી બની ગયો.^૧

૧. ભગ.૩૦૫.

૫. ઉદઅ ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં ભવિષ્યમાં થનારા ત્રીજા તિથ્યંકરનો પૂર્વભવ.^૧ આ અને ઉદઅ(૩) એક જણાય છે.

૧. સમ.૧૫૯, સ્થા.૬૯૨.

૬. ઉદઅ ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં આવતી ઉસ્સપ્પિણીમાં થનાર સાતમા તિથ્યંકર અને સંખ(૧૦)નો ભાવી જન્મ.^૧

૧. સમ. ૧૫૯, તીર્થો. ૧૧૧૨.

ઉદગ (ઉદક) જુઓ ઉદઅ.^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૧૨.

ઉદગણાઅ (ઉદકજાત) આ અને ઉદઅ(૨) એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૯.

ઉદગભાસ (ઉદકભાસ) લવણ સમુદ્રમાં જંબુદીવની દક્ષિણે બેતાલીસ હજાર યોજનના અંતરે આવેલું વેલંધરણાગરાય દેવોનું પર્વત ઉપરનું વાસસ્થાન. સિવઅ દેવ ત્યાં વસે છે.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૫, સમ. ૧૭, જીવા. ૧૫૯.

ઉદગસીમઅ (ઉદકસીમક). લવણ સમુદ્રમાં જંબુદીવની ઉત્તરે બેતાલીસ હજાર યોજનના અંતરે આવેલો પર્વત. તે પણ વેલંધર દેવોનું વાસસ્થાન છે.^૧ મણોસિલય દેવ તેના ઉપર વસે છે.^૧ જુઓ દગસીમ.

૧. જીવા. ૧૫૯, સ્થા. ૩૦૫, સમ. ૧૭.

ઉદડ્ઢ (ઉદગ્ધ) રયણપ્પભા(૨)માં આવેલું મહાણિરય.^૧ આ અને ઉદડ્ઢ એક છે.^૨

૧. સ્થા. ૫૧૫.

૨. સ્થાઅ. પૃ. ૩૬૭.

ઉદતાભ (ઉદાતાભ) ગોયમ(૨) ગોત્રની શાખા.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

ઉદય જુઓ ઉદઅ(૩).^૧

૧. સમ. ૧૫૯.

ઉદયણ (ઉદયન) જુઓ ઉદાયણ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૬૧૫.

ઉદય પેઢાલપુત (ઉદક પેઢાલપુત્ર) જુઓ ઉદઅ(૩).^૧

૧. સૂત્ર. ૨. ૭૭, સ્થા. ૬૮૨.

ઉદયભાસ (ઉદકભાસ) જુઓ ઉદગભાસ.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૫.

ઉદહિ (ઉદધિ) વિયાહપણજ્ઞતિના સોળમા શતકનો બારમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૬૧.

ઉદહિકુમાર (ઉદધિકુમાર) ભવણવર્ધ દેવોનો એક વર્ગ. તેમના વાસસ્થાનો છોંતેર લાખ છે.^૧ જલકંત(૧) અને જલપ્પભ(૧) તેમના ઈન્દ્રો છે.^૨ સક્ક(૩)ના લોગપાલ વરુણ(૧)ના ઉપરીપણા હેઠળ બધા ઉદહિકુમાર દેવો છે.^૩

૧. સમ.૭૬, નિશી.૧૫૭૮.

૨. ભગ.૧૬૯.

૩. ભગ.૧૬૭.

૧. ઉદાઈ (ઉદાયિન) જેનો આત્મા ગોસાલના મૃત શરીરમાં પ્રવેશ્યો હતો તે કુંડિયાયણ વંશની વ્યક્તિ. આ તેનો સાતમો પઉટ્ટપરિહાર (પરશરીરપ્રવેશ) હતો.^૧

૧. ભગ.૫૫૦.

૨. ઉદાઈ કૂણિય અને પઉમાવઈ(૯)નો પુત્ર. પિતાના મૃત્યુ પછી ચંપા નગર છોડી દીધું અને પાડલિપુત્રને મગહનું પાટનગર બનાવ્યું. જ્યારે તે પૌષ્ઠ વ્રતની આરાધના કરતા હતા ત્યારે કટાર ભોંકી ઉદાઈમારગે તેમનું ખૂન કર્યું.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૧૭૧, ૧૭૭, ૧૮૦.

૩. ઉદાઈ કૂણિય રાજાના બે મુખ્ય હાથીમાંનો એક. તે તેના પૂર્વભવમાં અસુરકુમાર દેવ હતો.^૧

૧. ભગ.૩૦૦, ૫૮૦, ભગઅ. ૫.૭૨૦.

૪. ઉદાઈ આ અને ઉદઅ(૫) એક હોવાનો સંભવ છે. તેણે તીર્થંકરનામગોત્રકર્મ બાંધ્યું હતું.^૧

૧. સ્થા.૬૯૧.

ઉદાઈણ (ઉદાયન) જુઓ ઉદાયણ.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૩૬.

ઉદાઈમારગ (ઉદાયિમારક) રાજા કૂણિયના પુત્ર ઉદાઈ(૨)નો હત્યારો.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૨, સ્થાઅ.૫.૧૮૨, આચાશી.૫.૨૧૦, બૃભા.૧૨૩૮, જીતભા. ૨૪૯૬, આચાચૂ.૫.૬., આવચૂ.૨.૫.૨૯.

૧. ઉદાયણ (ઉદાયન) સિંધુસોવીરના વીતીભય નગરનો રાજા. રાજા મહસેણ(૧) વગેરે તેના તાબામાં હતા.^૧ ચેડગની પુત્રી પભાવતી(૩)ને તે પરણ્યો હતો.^૨ અભીતિ તેનો પુત્ર હતો. તે પોતાનું રાજ પોતાના પુત્રના બદલે કેસિ(૨) નામના પોતાના ભાણેજને (ભાગિનેયને) આપીને સંસાર છોડી તિત્થયર મહાવીરનો શિષ્ય બની ગયો.^૩ એક વાર મુનિ ઉદાયણ વીતીભય નગરમાં આવ્યા. કેસિએ વિચાર્યું કે તે તેની પાસેથી રાજ પડાવી લેવા આવ્યા છે. આવા ભ્રમથી અંધ બનેલા તેણે મુનિ ઉદાયણને ઝેર આપી મારી નાખ્યા.^૪

એક વાર રાજા ઉદાયણને જીવંતસામીની મૂર્તિ માટે ઉજ્જેણીના રાજા પજ્જોય સાથે યુદ્ધ કરવું પડ્યું હતું. તેમાં પજ્જોય હાર્યો અને ઉદાયણે તેને બંદી બનાવ્યો. પછી પર્યુષણના શુભ પ્રસંગે ઉદાયણે તેને મુક્ત કર્યો અને તેનું રાજ તેને પાછું આપ્યું.^૫ આ ઘટનાને ક્ષમાના આદર્શ તરીકે જૈન સાહિત્યમાં વારંવાર ઉલ્લેખવામાં આવી છે.

ઉદાયણ અંતિમ રાજા હતો જે સંસાર ત્યાગી મુનિ બન્યો હતો.^૬

૧. ભગ.૪૯૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૯૮.

૨. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૮, સૂત્રચૂ.પૃ.૨૮.

૩. ભગ.૪૯૧.

૪. સ્થા.પૃ.૪૩૧, આવચૂ.૨.પૃ.૩૬.

૫. આવચૂ.૧.પૃ.૪૦૧, દશચૂ.પૃ.૬૧,

નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૪૭.

૬. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૧.

૨. ઉદાયણ કોસંબીનો રાજા. તે સયાણીયનો પુત્ર અને સહસ્સાણીયનો પૌત્ર હતો. મિયાવર્ધ(૧) તેની માતા હતી અને પઉમાવર્ધ(૬) તેની પત્ની હતી.^૧ તે પ્રસિદ્ધ વીણાવાદક હતો અને પોતાની વીણાવાદનની કળાથી હાથીઓને વશ કરી શકતો હતો.^૨ ઉજ્જેણીના રાજા પજ્જોયે યુક્તિથી તેને બંદી બનાવ્યો અને તેણે તેને પોતાની પુત્રી વાસવદત્તા(૧)ને વીણાવાદનની કલા શીખવવા ફરજ પાડી.^૩ ઉદાયણ કેદમાંથી છટકી ગયો, વાસવદત્તાને લઈ ભાગી ગયો અને તેની સાથે લગ્ન કરી લીધા.^૪

૧. ભગ.૪૪૧, વિપા.૨૪, આવચૂ.૧.

પૃ.૬૧૫.

૨. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૧.

૩. ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૪૨.

૪. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૧.

ઉદાયિ (ઉદાયિનું) જુઓ ઉદાઈ.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૭, સ્થા.૬૯૧.

* ઉદિઓદઅ (ઉદિતોદય) પુરિમતાલ નગરનો રાજા. સિરિકંતા(૧) તેની પત્ની હતી. વાણારસીના રાજા ધમ્મરુઈ(૧)એ તેની રાણીને પકડી પોતાના કબજામાં લેવા તેના ઉપર આક્રમણ કર્યું હતું.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૫૯, આવનિ.૯૪૩, ૧૫૪૫, નન્દિમ.પૃ.૧૬૫-૬, વિપા.૧૭, આવહ.પૃ.૪૩૦.

ઉદિઓદિઅ (ઉદિતોદિત) આ અને ઉદિઓદઅ એક જ છે.^૧

૧. વિપા.૧૭, આવચૂ.૧.પૃ.૫૫૯.

ઉદિતોદય જુઓ ઉદિઓદઅ.^૧

૧. આવનિ.૯૪૩, આવચૂ.૧.૫૫૯.

ઉદિતોદિત જુઓ ઉદિઓદઅ.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫૫૯.

ઉદુ આ અને ઉડ્ડ એક છે.^૧

૧. સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

ઉદુંબર કમ્મવિવાગદસાનું આઠમું અધ્યયન.^૧ જુઓ ઉંબર.

૧. સ્થા.૭૫૫.

ઉદુંબરિજિજ્યા (ઔદુંબરિકા) ઉદ્દેહગણ(૨)ની એક શાખા.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૯.

ઉદંડ (ઉદ્દણ્ડ) દંડને ઊંચો રાખી ચાલતા^૧ વાનપ્રસ્થ તાપસોનો એક વર્ગ.^૨

૧. ભગવ.પૃ.૫૧૯, આચાર્ય.પૃ.૧૬૯.

૨. ભગ.૪૧૭, નિર.૩.૩, ઔપ.૩૮.

ઉદંડપુર (ઉદ્દણ્ડપુર) એક નગર જ્યાં ગોસાલે ચંદ્રોત્તરણ(૨)ના ચૈત્યમાં પોતાનો બીજો પઉટ્ટપરિહાર (પરશરીરપ્રવેશ) કર્યો હતો.^૧ પટના જિલ્લાના બિહાર નગર સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. ભગ.૫૫૦.

૨. જિઓડિ.પૃ.૨૦૮.

ઉદ્દડ્ઢ (ઉદ્દગ્ધ) પ્રથમ નરકભૂમિ રચણાખ્યાભા(૨)માં આવેલાં છ નારકીઓના વાસસ્થાનોમાંનું એક.^૧ આ અને ઉદ્દડ્ઢ એક છે.^૨

૧. સ્થા.પૃ.૩૬૭.

૨. સ્થા.૫૧૫.

ઉદાઈણ અથવા ઉદાયણ (ઉદાયન) જુઓ ઉદાયણ.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૩૬, આવચૂ.૧.પૃ.૪૦૧, આચાર્ય.પૃ.૬૪, દશચૂ.પૃ.૬૧, આવચૂ.૧.પૃ.૩૯૯.

ઉદિટ્ટા (ઉદિષ્ટા) મહિનાનો કૃષ્ણપક્ષનો પંદરમો દિવસ.^૧

૧. દશા.૬.૩., જ્ઞાતા.પૃ.૧૦૯, ઔપ.પૃ.૧૦૦.

૧. ઉદ્દેહગણ તિથ્યર મહાવીરની આજ્ઞામાં શ્રમણોના જે નવ ગણો હતા તેમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા.૬૮૦.

૨. ઉદ્દેહગણ આચાર્ય રોહણથી શરૂ થયેલો ગણ. તેની ચાર શાખાઓ અને છ ઉપશાખાઓ યા ઉપકુલો યથાક્રમે આ પ્રમાણે છે — ઉદુંબરિજિજ્યા, માસપૂરિઆ, મઈપત્તિયા અને પુણ્ણપત્તિઆ; ણાગભૂય, સોમભૂઈ(૧), ઉલ્લગચ્છ, હત્થલિજ્જ, ણંદિજ્જ અને પારિહાસય.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી).૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૫૮-૨૫૯.

ઉદ્ધકંડૂયગ (ઉર્ધ્વકણ્ડૂયક) નાત્તિના ઉપરના ભાગનું શરીર વલૂરતા^૧ વાનપ્રસ્થ તાપસોનો એક વર્ગ.^૨

૧. ભગવ.પૃ.૫૧૯.

૨. ભગ.૪૧૭.

ઉપરિમગેવિજ્જ (ઉપરિમગ્રૈવેયક) સૌથી ઉપરનું ગેવિજ્જ સ્તર.^૧ તેના ત્રણ ભાગ છે — ઉવરિમહિટ્ઠિમ, ઉવરિમમજ્જિમ અને ઉવરિમઉવરિમ.^૨

૧. સ્થા. ૨૩૨.

૨. ઉત્તરા.૩૬.૨૧૨-૧૩, સ્થા.૨૩૨.

૧. ઉપ્પલ (ઉત્પલ) વિયાહપણ્ણત્તિના અગિયારમા શતકનો પ્રથમ ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૪૦૯.

૨. ઉપ્પલ એક જ્યોતિષી જે થોડા સમય માટે તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાનો શ્રમણ હતો. અક્રિયગામમાં તિથ્યર મહાવીરે જોયેલાં દસ સ્વપ્નોનો અર્થ તેણે મહાવીરને સમજાવ્યો હતો.^૧ વળી, લોહગ્ગલ(૨)ના રાજા જિયસત્તુ(૩૩)એ બંધનમાં નાખેલા મહાવીરને મુક્ત થવામાં મદદ પણ તેણે કરી હતી.^૨ તેને જયંતી(૯) અને સોમા(૪) નામની બે બહેનો હતી.^૩

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૨૭૩-૨૭૪, કલ્પવિ.

૨. આવનિ.૪૯૦, વિશેષા.૧૯૪૪.

પૃ.૧૬૧, આવહ.પૃ.૨૦૪, આવમ.

૩. આવનિ.૪૭૯, આવયૂ.૧.પૃ.૨૮૬.

પૃ.૧૯૧, ૨૭૦.

૩. ઉપ્પલ છાગપુરનો એક ગૃહસ્થ. ઉપ્પલસિરી તેની પત્ની હતી અને ઉપ્પલા(૪) તેની પુત્રી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૪. ઉપ્પલ પાણત સ્વર્ગ(કલ્પ)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન(વિમાન). તેમાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય વીસ સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે. તેઓ વીસ પખવાડિયામાં એક જ વાર શ્વાસ લે છે અને વીસ હજાર વર્ષોમાં એક જ વાર તેમને ભૂખ લાગે છે.^૧

૧. સમ.૨૦.

ઉપ્પલગુમ્મા (ઉત્પલગુલ્મા) મંદર(૩) પર્વત ઉપર આવેલા જંબુસુદંસણા વૃક્ષની દક્ષિણપૂર્વમાં આવેલા વનમાં આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જમ્બૂ.૯૦, ૧૦૩.

ઉપ્પલસિરી (ઉત્પલશ્રી) છાગપુરના ગૃહસ્થ ઉપ્પલ(૩)ની પત્ની.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૧. ઉપ્પલા (ઉત્પલા) હત્થિણાઉરના કસાઈ ભીમ(૨)ની પત્ની. એક વાર જ્યારે તે ગર્ભિણી હતી ત્યારે તેને ગોમાંસ ખાવાનો દોહદ થયો. તેના પતિએ તેનો દોહદ પૂરો કર્યો. વખત જતાં ઉપ્પલાએ પુત્રને જન્મ આપ્યો જેનું નામ ગોતાસ(૨) પાડવામાં આવ્યું.

૧. વિપા.૧૦-૧૧, સ્થાઅ.પૃ.૫૦૭.

૨. ઉપ્પલા સાવત્થીના શ્રાવક સંખ(૯)ની પત્ની.^૧

૧. ભગ.૪૩૭, સ્થાઅ. પૃ. ૪૫૬.

૩. ઉપ્પલા જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

૪. ઉપ્પલા(૧) પિસાય દેવોના ઇન્દ્ર કાલ(૪)ની મુખ્ય પત્ની. તેના પૂર્વભવમાં તે જાગપુરના ગૃહસ્થ ઉપ્પલ(૩)ની પુત્રી હતી. (૨) મહાકાલ(૮)ની મુખ્ય પત્નીનું નામ પણ ઉપ્પલા જ છે.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૩, ભગ. ૪૦૬, સ્થા.૨૭૩.

૫. ઉપ્પલા મંદર(૩) પર્વત ઉપર આવેલા જંબુસુદંસણા વૃક્ષની દક્ષિણપૂર્વમાં આવેલા વનમાં આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૦, ૧૦૩.

ઉપ્પલુજજલા (ઉત્પલોજજલા) મંદર(૪) પર્વત તેમજ જંબુસુદંસણા વૃક્ષની દક્ષિણપૂર્વમાં આવેલા વનમાં આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૦, ૧૦૩.

ઉપ્પાયપવ્વય (ઉત્પાતપર્વત) જે પર્વતો ઉપર તિર્યગ્લોકમાં જવા માટે દેવોના ઇન્દ્રો ઊતરી આવે છે તેમને ઉપ્પાયપવ્વય કહેવામાં આવે છે. તે પર્વતોનાં નામ છે— તિગિચ્છિક્ક(૨), રુયગિંદ વગેરે.^૧

૧. ભગવ.પૃ.૧૪૪, ભગ.૧૧૬, ૫૮૭, જીવા.૧૨૭, સમ.૧૭, સ્થા. ૭૨૮.

ઉપ્પાયપુવ્વ (ઉત્પાદપૂર્વ) ચૌદ પુવ્વ ગ્રન્થોમાંનો પ્રથમ. તે દ્રવ્યોના પર્યાયોના ઉત્પાદનું નિરૂપણ કરે છે. તેમાં દસ અધ્યયનો અને ચાર ચૂલિકાઓ(પરિશિષ્ટો) હતા.^૧ તે લુપ્ત થઈ ગયો છે.

૧. નન્દિ.૫૭, નન્દિચૂ.પૃ.૭૫, નન્દિમ.પૃ.૨૪૦-૪૧, નન્દિહ.પૃ.૮૮, સ્થા.૩૭૮, ૭૩૨, સમ. ૧૪૭.

ઉમજજાયણ (અવમજજાયણ) આ અને ઓમજજાયણ એક છે.

૧. સૂર્ય.૫૦.

૧. ઉમા બીજા વાસુદેવ(૧) દુવિક્ટેની માતા.^૧

૧. સમ.૧૫૮, સ્થા.૬૭૨, તીર્થો.૬૦૩.

૨. ઉમા ઉજજેણીની ગણિકા. તેની સાથે મહેસ્સર જ્યારે કામકીડા કરતો હતો ત્યારે પજજોઅના સેવકોએ તે મહેસ્સરની હત્યા કરી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૬.

૩. ઉમા પ્રસિદ્ધ હિંદુ દેવ મહેશની પત્ની. જેના છોડે બંભાણ અને વિણ્ણુ(૮) પણ પહોંચી શક્યા ન હતા તેવું મહેશનું લિંગ ઉમાના શરીરમાં સમાઈ શક્યું.^૧

૧. નિશીચૂ.૧.પૃ.૧૦૪.

૧. ઉમ્મગ્ગજલા (ઉન્મગ્નજલા) તિમિસ્સગુહામાં વહેતી નાની નદી. તેનું પાણી જે

કંઈ તેમાં પડે તેને બહાર ફેંકી દે છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૫૫.

૨. ઉમ્મગ્ગજલા ખંડપ્પવાયગુહા નામની ગુફામાં વહેતી નાની નદી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૬૫.

ઉમ્મજજગ અથવા ઉમ્મજજય (ઉન્મજજક) પાણીમાં એક જ ડૂબકી મારીને સ્નાન કરતા વાનપ્રસ્થ તાપસોનો એક વર્ગ.^૧

૧. ભગ. ૪૧૭, નિર. ૩.૩., ઔપ. ૩૮, ભગઅ. પૃ. ૫૧૯.

ઉમ્મત્તજલા (ઉન્મત્તજલા) મહાવિદેહમાં વહેતી સીયા નદીની દક્ષિણે અને મંદર (૩) પર્વતની પૂર્વે, રમ્મગ(૪)ની પશ્ચિમ સીમા ઉપર આવેલી નદી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૬, સ્થા. ૧૮૭, ૫૨૨.

ઉમ્માદ (ઉન્માદ) વિયાહપણ્ણત્તિના ચૌદમા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૦૦.

ઉમ્મિમાલિણી (ઉર્મિમાલિની) મહાવિદેહમાં વહેતી સીઓયા નદીની ઉત્તરે અને મેરુ પર્વતની પશ્ચિમે વહેતી અંતરનદી.^૧

૧. સ્થા. ૧૮૭, ૫૨૨, જમ્બૂ. ૧૦૨.

ઉમ્મુય (ઉન્મુય) એક જાયવ રાજકુમાર.^૧

૧. જાતા. ૧૨૨.

ઉરબ્બિજજ (ઉરબ્રીય) ઉત્તરજ્ઞયણનું સાતમું અધ્યયન.^૧ જુઓ ઓરબ્બ.

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

ઉલુગચ્છિ (ઉલૂકાક્ષિ) સૂર્યાસ્ત થયા પછી પણ કપડાં સાંધતા સાધુનું ઉપનામ.^૧

૧. બૃહા. ૪૯૯૧.

ઉલૂઅ (ઉલૂક) એક વંશ. તેરાસિય(૧) સિદ્ધાન્તના સ્થાપક રોહગુત્ત આ વંશના હતા.^૧

૧. વિશેષા. ૩૦૦૮.

ઉલ્લગચ્છ ઉદ્દેહગણ(૨)ની છ શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી). ૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૯.

ઉલ્લુગતીર (ઉલ્લુકતીર) ઉલ્લુગાના તીરે આવેલું નગર.^૧ મહાવીર ત્યાં ગયા હતા.^૨

આ જ નગરમાં શિષ્ટવ ગંગે દ્વિકિયાનો પોતાનો સિદ્ધાન્ત સ્થાપ્યો હતો.^૩ આ નગરમાં એગજંબૂનું ચૈત્ય હતું.^૪

૧. વિશેષા. ૨૮૨૫, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૬૫, સ્થા. ૫૮૭.	૩. આવનિ. ૭૮૨, આવભા. ૧૩૩, વિશેષા. ૨૮૨૫
૨. ભગ. ૫૭૧.	૪. ભગ. ૫૭૧.

ઉલ્લુગા (ઉલ્લુકા) એક નદી. તેના તીરે ઉલ્લુગતીર નગર હતું.^૧ તે મગધમાં હોવી જોઈએ.^૨

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૪૨૩, નિશીભા. ૫૬૦૧, નિશીયૂ. ૪. પૃ. ૧૦૩, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૬૫, સ્થા. ૫૪૧૩, ઉત્તરાક.	૫. ૧૦૭. ૨. શ્રભમ. પૃ. ૩૫૭.

ઉલ્લુગાતીર (ઉલ્લુકાતીર) આ અને ઉલ્લુગતીર એક છે.^૧

૧. આવનિ. ૭૮૨.

૧. ઉવઓગ (ઉપયોગ) વિયાહપણ્ણત્તિના સોળમા શતકનો સાતમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૬૧.

૨. ઉવઓગ પણ્ણવણાનું ઓગણત્રીસનું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૭.

ઉવંગ (ઉપાંગ) પાંચ આગમગ્રન્થોનો એક વર્ગ. આ પાંચ છે — (૧) ધિરયાવલિયા (૧), (૨) કપ્પવડંસિયા, (૩) પુફિયા, (૪) પુફયૂલિયા અને (૫) વણ્ણિદસા.^૧ આ અંગ(૩)થી ઇતર આગમગ્રન્થો છે.^૨ ટીકાકારો બાર ઉવંગ ગણાવે છે. તે આ પ્રમાણે છે — ઉવવાઈય, રાયપસેણિઅ, જીવાભિગમ, પણ્ણવણા (૧), સૂરપણ્ણત્તિ, જંબુદીવપણ્ણત્તિ, ચંદ્રપણ્ણત્તિ અને ઉપર જણાવેલા બીજા પાંચ.^૩ ઉવંગો અંગો(૩)ને આધારે લખાયા છે.^૪ જુઓ કપ્પિયા (૧) અને (૨) તેમજ ધિરયાવલિયા (૧) અને (૨).

૧. નિર. ૧. ૧. ૨. આવયૂ. ૧. પૃ. ૬૦૧. ૩. જમ્બૂશા. પૃ. ૧-૨.	૪. જમ્બૂશા. પૃ. ૧-૨, કલ્પ. પૃ. ૨૩, ઔપમ. પૃ. ૮૩.

ઉવકોસા (ઉપકોશા) પાડલિપુત્તની ગણિકા.^૧ તે કોસાની નાની બેન હતી.^૨

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૫૫૪, આચાશી. પૃ. ૨૧૪. ૨. આવયૂ. ૨. પૃ. ૧૮૫.

ઉવચઅ (ઉપચય) વિયાહપણ્ણત્તિના વીસમા શતકનો ચોથો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૬૨.

ઉવજગાયવિપ્પાડિવત્તિ (ઉપાધ્યાયવિપ્રતિપત્તિ) બંભદસાનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૧. ઉવણ્ણંદ (ઉપનન્દ) સંભૂઈવિજય(૪)ના બાર શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૬.

૨. ઉવણ્દ બંભણગામનો રહેવાસી. ણ્દ(પ) તેનો ભાઈ હતો. ઉવણ્દે ગોસાલને ભિક્ષામાં જે અન્ન આપ્યું તે ગોસાલને પસંદ ન પડ્યું. તેથી ગોસાલ ઉવણ્દ ઉપર ક્રોધે ભરાયો અને તેણે તેને શાપ આપ્યો. પરિણામે ઉવણ્દનું ઘર બળીને ભસ્મ થઈ ગયું.^૧

૧. આવચૂ. ૧.પૃ. ૨૮૩, વિશેષા. ૧૮૩૦, કલ્પધ. પૃ. ૧૦૫.

ઉવદંસણ (ઉપદર્શન) હીલવંત(૧) પર્વતનું શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૦, સ્થા. ૫૨૨, ૬૮૮.

ઉવમા (ઉપમા) પછડાવાગરણદસાનું પ્રથમ અધ્યયન.^૧ તે નષ્ટ થઈ ગયું છે.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૧. ઉવયાલિ (ઉપજાલિ) અણુતરોવવાઈયદસાના પ્રથમ વર્ગનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. અનુત્ત. ૧.

૨. ઉવયાલિ અંતગડદસાના ચોથા વર્ગનું ત્રીજું અધ્યયન.

૧. અન્ત. ૮.

૩. ઉવયાલિ સેણિઅ(૧) રાજા અને તેમની રાણી ધારિણી(૧)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બની ગયો. સોળ વર્ષ સાધુજીવનની સાધના તેણે કરી. પછી મૃત્યુ પામી અણુતર વિમાનમાં દેવ તરીકે તેણે જન્મ લીધો. વધુ એક જન્મ લઈ તે મોક્ષે જશે.^૧

૧. અનુત્ત. ૧.

૪. ઉવયાલિ રાજા વસુદેવ અને તેમની રાણી ધારિણી(૪)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર અરિક્ષેમિનો શિષ્ય બન્યો. તે સોળ વર્ષનું શ્રમણજીવન પૂરું કરી સેતુંજ પર્વત ઉપર મુક્તિ પામ્યો.^૧

૧. અનુત્ત. ૮.

ઉવરિમઉવરિમગેવિજજગ (ઉપરિમઉપરિમગ્રૈવેયક) આ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં વસતા દેવોનું જઘન્ય આયુષ્ય ૩૦ સાગરોપમ વર્ષનું અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૩૧ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧ જુઓ ગેવિજજગ.

૧. સમ. ૩૦, ૩૧.

ઉવરિમમજ્ઞિમગેવિજજગ (ઉપરિમમધ્યમગ્રૈવેયક) આ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં વસતા દેવોનું જઘન્ય આયુષ્ય ૨૮ સાગરોપમ વર્ષનું અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૩૦ સાગરોપમનું વર્ષનું છે.^૧ જુઓ ગેવિજજગ.

૧ સમ. ૨૮, ૩૦.

ઉવરિમહિદ્દિમગેવિજજગ (ઉપરિમાધસ્તનગ્રૈવેયક) આ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં વસતા દેવોનું જઘન્ય આયુષ્ય ૨૮ સાગરોપમ વર્ષનું અને ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ૨૯ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧ જુઓ ગેવિજજગ.

૧. સમ. ૨૮, ૨૯.

ઉવરિમહિદ્દિમગેવિજજગ (ઉપરિમાધસ્તનગ્રૈવેયક) આ અને ઉપરિમહિદ્દિમગે-વિજજગ એક છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૮, સ્થા. ૨૩૨, સમ. ૨૮.

ઉવરુદ્ધ (ઉપરુદ્ધ) સક્ક(૩)ના લોગપાલ યમ(૨)ના કુટુંબનો સભ્ય. તે પરમાહમ્મિય દેવોના વર્ગનો છે અને નારકીઓને ત્રાસ આપે છે.^૧

૧. ભગ. ૧૬૬, સમ. ૧૫, સૂત્રયૂ. પૃ. ૧૫૪.

ઉવવાઅ (ઉપપાત) વિયાહપણ્ણત્તિના(૧) અગિયારમા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક^૧ અને (૨) તેરમા શતકનો છઠો ઉદ્દેશક.^૨

૧. ભગ. ૪૦૯.

૨. ભગ. ૪૭૦.

ઉવવાઈઅ અથવા ઉવવાઈય (ઔપપાતિક) અંગબાહિર ઉક્કાલિય આગમગ્રન્થ.^૧ તેને પ્રથમ ઉવંગ ગણવામાં આવે છે અને તે અંગ(૩) ગ્રન્થ આધાર ઉપર આધારિત છે.^૨ તે ચંપા નગરી, પુણ્ણભદ્ર(૪) ચૈત્ય અને તેની આસપાસનું ઉદ્યાન, રાજા કૂણિય અને તેની રાણી ધારિણી(૨), મહાવીર અને એવાં બધાંનાં પૂરેપૂરાં વર્ણનો કરે છે.^૩ બીજા આગમગ્રન્થોમાં આ વર્ણનોને ઉદ્ધૃત કરવામાં આવ્યાં છે.^૪ વળી તે મહાવીરના શિષ્યોએ કરેલાં વિવિધ પ્રકારનાં તપનું વિગતવાર વર્ણન કરે છે. મહાવીરની સેવાપૂજા કરવા આવેલા દેવોનું વર્ણન પણ તેમાં છે. અમ્મક(૧)ના પરિવ્રાજક તરીકેના જીવનનું તેમજ પછીના દઢપઈણ્ણ તરીકેના તેના જીવનનું નિરૂપણ પણ તેમાં છે.^૫ ‘ઉવવાઈય’ (ઔપપાતિક) શબ્દનો અર્થ છે — ‘દેવો અને નારકીઓના જન્મનું તથા મોક્ષની પ્રાપ્તિનું નિરૂપણ કરતો ગ્રન્થ.’^૬

૧. નન્દિ. ૪૪, પાક્ષિ. પૃ. ૪૩.

૨. ઔપઅ. પૃ. ૧, સૂત્રશી. પૃ. ૩૩૪.

૩. ભગઅ. પૃ. ૭-૯, વિપાઅ. પૃ. ૩૩, ૯૦, સૂર્યમ. પૃ. ૨, રાજમ. પૃ. ૩૦, ૩૮-૩૯.

૪. ભગ. ૩૦૦, ૩૮૩, ૩૮૫, ૪૨૮, ૫૨૯-૫૩૦, ૮૦૨, જીવા. ૧૧૧,

જમ્બૂ. ૩૦, ૬૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૦૪,

૪૭૦, રાજમ. પૃ. ૨, ૧૧૬, ૨૮૮,

વિપાઅ. પૃ. ૩૫, ૩૯, ૪૪, ૫૧, ભગઅ. પૃ. ૫૨૧, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૪૬.

૫. ભગઅ. પૃ. ૫૪૫.

૬. ઔપઅ. પૃ. ૧.

ઉવવાય (ઉપપાત) દોગિદ્ધિદસાનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

ઉવસંત (ઉપશાન્ત) જંબુદીવમાં આવેલા એરવય(૧)ના પંદરમા તિથ્યંકર.^૧

૧. સમ. ૧૫૯, તીર્થો. ૩૨૭.

ઉવસગ્ગપરિણ્ણા (ઉપસર્ગપરિણા) સૂયગડનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૧૬, ૨૩.

૧. ઉવસમ (ઉપશમ) દિવસ અને રાતના ત્રીસ મુહુતમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સમ. ૩૦, સૂર્ય. ૪૭.

૨. ઉવસમ પખવાડિયાનો પંદરમો દિવસ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, કલ્પવિ. પૃ. ૧૮૯, સૂર્ય. ૪૮.

ઉવહાણસુય (ઉપધાનશ્રુત) અંગ(૩) ગ્રન્થ આચારના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું નવમું અધ્યયન.^૧

૧. આચા. ૩૨, નિશીચૂ. ૧. પૃ. ૨, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૬૯.

ઉવ્વિહ (ઉદ્વિધ) ગોસાલના બાર મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક.^૧

૧. ભગ. ૩૩૦.

ઉવાસગદસા (ઉપાસકદશા) બાર અંગ(૩) ગ્રન્થોમાંનો સાતમો અંગ ગ્રન્થ.^૧ તેનાં દસ અધ્યયનો નીચે જણાવેલા મહાવીરના દસ મુખ્ય ઉપાસકોનાં જીવનનું નિરૂપણ કરે છે— આણંદ (૧૧), કામદેવ(૧), ચૂલણીપિય(૧), સુરાદેવ(૩), ચુલ્લસયઅ(૧), કુંડકોલિઅ(૨), સદાલપુત્ર(૨), મહાસયઅ(૧), હાંદિણીપિય(૨) અને સાલિહીપિય(૧). પ્રથમ અધ્યયન ઉપાસકે પાળવાનાં વ્રતોનું વિગતવાર નિરૂપણ કરે છે.

૧. નન્દિ. ૪૫, પાક્ષિ. પૃ. ૪૬, સમ. ૧૩૬.

પૃ. ૨૩૨, નન્દિહ. પૃ. ૮૨, આવચૂ. ૧.

૨. ઉપા. ૨, સ્થા. ૭૫૫, સમ. ૧૪૨,

પૃ. ૨૪૬, ૨૪૮, ૪૫૩, ૫૧૩.

નન્દિ. ૫૨, નન્દિચૂ. પૃ. ૬૭. નન્દિમ.

૧. ઉસભ (ઋષભ) કોસલા અથવા ઇક્ષ્વાગભૂમિના રાજા શાભિ અને તેમની રાણી મરુદેવીના પુત્ર.^૧ વર્તમાન ઓસપ્પિણીના પ્રથમ તિથ્યર તેમને માનવામાં આવે છે.^૨ તે કાસવ(૧) ગોત્રના હતા અને તેમનાં પાંચ નામો હતા — ઉસભ, આદિરાજ, આદિભિક્ષુ, આદિકેવલી અને આદિતિથ્યર. તેમની ઊંચાઈ પાંચ સો ધનુષ હતી.^૩ તેમનો વર્ણ તમ્ભસુવર્ણ જેવો હતો.^૪ તેમને બે પત્નીઓ હતી — સુણંદા(૨) અને સુમંગલા.^૫ ભરહ(૧), બાહુબલિ વગેરે તેમના એક સો પુત્રો હતા.^૬ બંભી(૧) અને સુંદરી(૧) તેમની પુત્રીઓ હતી.^૭ તે વીસ લાખ પૂર્વ વર્ષ રાજકુમાર તરીકે અને ત્રેસઠ લાખ પૂર્વ વર્ષ રાજા તરીકે જીવ્યા હતા. પોતાના રાજ્યકાળ દરમ્યાન તેમણે લોકોને તેમના ભલા માટે બોતેર કળાઓ (જે કળાઓમાં લેખનકળા પ્રથમ હતી, ગણિતકળા સૌથી મહત્વવાળી હતી અને શકુનકળા છેલ્લી હતી), સ્ત્રીઓને ચોસઠ કળાઓ,

પુરુષોને એક સો વિદ્યાઓ અને ત્રણ ધંધાઓ શીખવ્યા. પોતાના સો પુત્રોનો રાજા તરીકે અભિષેક કરી દરેક પુત્રને એક એક રાજ આપી તેમણે ચાર હજાર રાજપુરુષો સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું. આ પ્રસંગે તેમણે સુદંસણા(૭) પાલખીનો ઉપયોગ કર્યો.^૮ સેજજંસ(૩) તેમને પ્રથમ ભિક્ષા આપનાર હતા.^૯ તેમણે અડંબ, બહલી, ઈલ્લા, જોણગ અને સુવણ્ણભૂમિ જેવા દેશોમાં ભ્રમણ કર્યું હતું.^{૧૦} પુરિમતાલ નગરની બહાર આવેલા સગડમુહ ઉદ્યાનમાં તેમને કેવળજ્ઞાન થયું હતું.^{૧૧} તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ ન્યગ્રોધ છે.^{૧૨} બીજા તિથ્યરોથી વિપરીત તેમના માથે જટા હતી.^{૧૩} તેમનો પ્રથમ શિષ્ય ઉસભસેણ(૧) અને પ્રથમ શિષ્યા બંભી(૧) હતાં.^{૧૪} તેમની આજ્ઞામાં શ્રમણોના ચોરાશી ગણો હતા, ચોરાશી ગણહર હતા, ઉસભસેણના નેતૃત્વ નીચે ચોરાશી હજાર સાધુઓ હતા, બંભી(૧) અને સુંદરી(૧) એ બેના નેતૃત્વ નીચે ત્રણ લાખ સાધ્વીઓ હતી, સેજજંસ(૩)ના નેતૃત્વ નીચે ત્રણ લાખ પાંચ હજાર ઉપાસકો(શ્રાવકો) હતા અને સુભદ્ધા(૮)ના નેતૃત્વ નીચે પાંચ લાખ ચોપ્પન હજાર ઉપાસિકાઓ (શ્રાવિકાઓ) હતી.^{૧૫} શ્રમણાવસ્થામાં ઉસભ એક હજાર વર્ષ છદ્મસ્થ તરીકે જીવ્યા અને એક લાખ પૂર્વમાંથી એક હજાર બાદ કરતાં આવે તેટલા વર્ષ કેવલજ્ઞાની તરીકે જીવ્યા. આમ તેમનું કુલ આયુષ્ય ચોરાશી લાખ પૂર્વ વર્ષનું હતું. અઢાવય પર્વતના શિખર ઉપર દસ હજાર સાધુઓ સાથે તે મોક્ષ પામ્યા.^{૧૬} પોતાના કેટલાક પૂર્વભવોમાં ઉસભ ધણ(૪), મહબ્બલ(૩), લલિયંગ, વર્ધરજંઘ(૧), કેસવ(૨) અને વર્ધરણાભ હતા.^{૧૭} શાન્તિસૂરિ અનુસાર બ્રહ્માંડપુરાણ પણ ઋષભ (ઉસભ)ને ઈશ્વાકુવંશના નાભિ અને મરુદેવીના પુત્ર તરીકે ઉલ્લેખે છે.^{૧૮}

૧. કલ્પ. ૨૦૫-૨૮૧, જમ્બૂ. ૩૨, આવનિ. ૧૭૦થી આગળ, ૩૮૫, ૩૮૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૩૧, ૧૫૧, ૧૮૬થી આગળ, સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૬૪.
૨. કલ્પ. ૨૧૦, વિશેષા. ૧૫૬૧-૧૭૬૮, આચાશી. પૃ. ૩૨૭.
૩. કલ્પ. ૨૧૦, સમ. ૧૦૮, સ્થા. ૪૩૫, આવનિ. ૩૭૮, ૧૦૮૭, સ્થા. અ. પૃ. ૩૮૦.
૪. આવનિ. ૩૭૬, તીર્થો. ૩૩૬.
૫. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૫૨-૧૫૩.
૬. કલ્પ. ૫. પૃ. ૧૫૧-૧૫૨, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૬.
૭. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૫૨-૫૩, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૧.
૮. કલ્પ. ૨૧૧, જમ્બૂ. ૩૦-૩૨, આવનિ. ૨૨૫, ૨૨૮-૨૩૭, ૩૩૬-૩૪૦, આવનિ. ૧૮, આચાચૂ. પૃ. ૪, સમ.

- ૧૫૭, તીર્થો. ૩૮૧.
૯. આવનિ. ૩૨૭, સમ. ૧૫૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૮.
૧૦. આવનિ. ૩૩૬-૩૩૭, વિશેષા. ૧૭૧૬.
૧૧. કલ્પ. ૨૧૨, જમ્બૂ. ૩૨, આવનિ. ૨૨૧, ૪૩૫-૪૩૬.
૧૨. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૦૫.
૧૩. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૮૧.
૧૪. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૪૩, ૪૫૭.
૧૫. કલ્પ. ૨૧૩-૨૧૭, જમ્બૂ. ૩૧-૩૩, સમ. ૮૪, ૧૫૭, તીર્થો. ૪૩૩, ૪૪૩, આવનિ. ૨૫૬, ૨૬૦, ૨૬૬.
૧૬. કલ્પ. ૨૨૭, જમ્બૂ. ૩૩, સમ. ૮૩, ૮૮, આવનિ. ૨૭૨, ૨૭૭, ૩૦૨.
૧૭. આવનિ. ૧૭૧-૧૭૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૩૧, ૧૬૫, ૧૭૬, ૧૭૮, ૧૮૦, સમ. ૧૫૭.
૧૮. ઉત્તરાશા. પૃ. ૫૨૫.

૨. ઉસભ કાત્યાયન વંશની સિલાનો પિતા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૯.

૩. ઉસભ ઉસભકૂડ(૨) પર્વતનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ ૧૭.

૧. ઉસભકૂડ (ઋષભકૂટ) કચ્છ(૧) પ્રદેશના ઉત્તરાર્ધમાં આવેલો પર્વત. તે છીલવંત(૧) પર્વતની દક્ષિણે, ગંગાકુંડની પશ્ચિમે અને સિંધુકુંડની પૂર્વે આવેલો છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૯૩.

૨. ઉસભકૂડ ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં ચુલ્લહિમવંત પર્વતની દક્ષિણે આવેલો પર્વત. ભરહ(૧) ત્યાં ગયા હતા. ઉસભ(૩) તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭, ૬૩.

૧. ઉસભદત્ત (ઋષભદત્ત) માહણકુંડગગામનો બ્રાહ્મણ. દેવાણંદા(૨) તેની પત્ની હતી. મહાવીર દેવાણંદાના ગર્ભમાં આવ્યા હતા.^૧ પછી ગર્ભનું સિદ્ધત્થ(૧)ની પત્ની તિસલાની કૂક્ષીમાં હરિણેગમેસિએ સ્થાનાન્તર કર્યું.^૨ ઉસભદત્ત મહાવીર પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી તેમના શિષ્ય બન્યા હતા.^૩

૧. કલ્પ. ૨, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૬, ભગ. ૨. કલ્પ. ૨૭-૨૮.
૩૮૦, ૩૮૨, આચા. ૨. ૧૭૬. | ૩. ભગ. ૩૮૨.

૨. ઉસભદત્ત ઉસુયારપુર નગરનો વેપારી. મૃત્યુ પછી તે વીરપુરના વીરકણ્ઠ(૨) અને તેની પત્ની સિરિદેવી(૩)ના પુત્ર તરીકે જન્મ્યો.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

૧. ઉસભપુર (ઋષભપુર) ચણગપુરના સ્થાન ઉપર વસાવવામાં આવેલું નગર.^૧ જ્યાં સુધી રાયગિહ નગરની સ્થાપના થઈ ન હતી ત્યાં સુધી ઉસભપુર મગહની રાજધાની હતું. ઉસભપુરમાં શિણ્ણવ તિસગુપ્તે પોતાનો જીવપ્રદેશનો સિદ્ધાન્ત પ્રવર્તાવ્યો.^૨

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૮, આવનિ. ૧૨૭૯, | ૨. આવનિ. ૭૮૨, વિશેષા. ૨૮૩૩, સ્થા.
ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૦૫. | ૫૮૭, નિશીભા. ૫૬૧૨.

૨. ઉસભપુર જ્યાં ધણાવહ(૨) રાજા રાજ કરતો હતો તે નગર. તે નગરમાં થૂભકરંડ નામનું ઉદ્યાન હતું. તિથ્યયર મહાવીર આ નગરમાં આવેલા.^૧ આ નગર ઉસભપુર(૧)થી જુદું છે.^૨

૧. વિપા. ૩૪.

૨. શ્રભમ. પૃ. ૩૫૮.

ઉસભસામિ (ઋષભસ્વામિન્) આ અને ઉસભ(૧) એક છે.^૧

૧. આચાર્ય. પૃ. ૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૫૧, જીતભા. ૨૧૨૫, તીર્થો. ૨૮૪, સૂત્રચૂ. પૃ. ૬૫, આવહ. પૃ. ૧૨૫.

૧. ઉસભસેણ (ઋષભસેન) તિથ્યર ઉસભ(૧)ના ગણધર અને ચોરાશી હજાર શ્રમણોના નાયક.^૧ તે ભરહ(૧)ના પ્રથમ પુત્ર હતા.^૨

૧. જમ્બૂ. ૩૧, કલ્પ. ૨૧૪, આવચૂ. ૧. ૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૮૨, કલ્પવિ. પૃ. ૨૪૧, પૃ. ૧૫૮, વિશેષા. ૧૭૨૪, આવનિ. કલ્પધ. પૃ. ૧૫૬.
૩૪૪, તીર્થો. ૪૪૪.

૨. ઉસભસેણ વીસમા તિથ્યર મુણિસુવ્વયને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર ગૃહસ્થ.^૧ તેનો ઉલ્લેખ બંભદત્ત(૩) નામે પણ થયો છે.^૨

૧. સમ. ૧૫૭. ૨. આવનિ. ૩૨૮.

ઉસભા (ઋષભા) ઉસભકૂડ(૨)ના અધિષ્ઠાતા દેવ ઉસભ(૩)ની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭.

ઉસહ (ઋષભ) જુઓ ઉસભ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૩૦, આવનિ. ૪૩૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૪૪.

ઉસહકૂડ (ઋષભકૂટ) જુઓ ઉસભકૂડ(૨).^૧

૧. જમ્બૂ. ૬૩.

ઉસહપુર (ઋષભપુર) જુઓ ઉસભપુર.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૦૫.

ઉસહસેણ (ઋષભસેન) જેમના શિષ્ય સીહસેણ(૭) હતા તે આચાર્ય.^૧

૧. સંસ્તા. ૮૨-૮૩.

ઉસુઆર (ઇષુકાર) જુઓ ઉસુયાર.^૧

૧. ઉત્તરા. ૧૪. ૧, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૨૨૦.

ઉસુઆરપુર (ઇષુકારપુર) જુઓ ઉસુયાર(૩).^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૮૪.

ઉસુઆરિજજ (ઇષુકારીયા) જુઓ ઉસુયારિજજ.^૧

૧. ઉત્તરા. ૧૪. ૧.

ઉસુકાર (ઇષુકાર) જુઓ ઉસુયાર(૨).^૧

૧. સમ. ૩૮.

ઉસુગાર (ઇષુકાર) જુઓ ઉસુયાર(૨).^૧

૧. સ્થા. ૮૨.

૧. ઉસુયાર (ઇષુકાર) ઉસુયાર(૩) નગરનો રાજા. કમલાવર્ધ(૧) તેની પત્ની હતી.^૧
તેનું મૂળ નામ સીમંધર(૬) હતું.^૨

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૯૪, ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૨૦.

૨. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ.૩૯૪.

૨. ઉસુયાર ધાયર્ધખંડના દક્ષિણમાં અને ઉત્તરમાં આવેલા આ નામના બે પર્વતો. તે બે પર્વતો ખંડને પૂર્વાર્ધ અને પશ્ચિમાર્ધ એમ બે ભાગમાં વહેંચી દે છે. આ બે પર્વતો સમાન જ બે પર્વતો આવી જ સ્થિતિમાં પુક્રખરવરદીવમાં આવેલા છે. આમ સમયખિત્તમાં ચાર ઉસુયાર પર્વતો છે.^૧

૧. સ્થા.૯૨, સ્થાઅ.પૃ.૮૩, સમ.૩૯, ૬૯, સમઅ.પૃ.૬૬.

૩. ઉસુયાર કુરુ(૨) દેશમાં આવેલું નગર.^૧ ઉસભદત્ત(૨) વેપારી અહીંનો હતો.^૨
આ નગરનો રાજા ઉસુયાર(૧) હતો.^૩

૧. ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૨૦, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૯૫, ૩૯૬, ઉત્તરા.૧૪.૧.

૨. વિષા.૩૪.

૩. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૯૪.

ઉસુયારપુર (ઇષુકારપુર) આ અને ઉસુયાર(૩) એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૨૦, ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૯૫.

ઉસુયારિજજ (ઇષુકારીય) ઉત્તરજ્ઞયણનું ચૌદમું અધ્યયન.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૨૦, ઉત્તરાનિ.પૃ.૯. સમ.૩૬.

ઉસ્સપ્પિણી (ઉત્સર્પિણી) ચડતું યા ઊર્ધ્વગામી કાલચક્ર. કાળનાં બે જાતનાં ચક્રો છે: ઉસ્સપ્પિણી અને ઓસપ્પિણી અર્થાત્ ઊર્ધ્વગામી અને અધોગામી. જ્ઞાન આદિનો વિકાસ જેનું લક્ષણ છે તે ઊર્ધ્વગામી અર્થાત્ ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્ર છે.^૧ તેના છ ભાગો (અરો) છે.^૨— (૧) દુસ્સમદુસ્સમા, (૨) દુસ્સમા, (૩) દુસ્સમસુસમા, (૪) સુસમદુસ્સમા, (૫) સુસમા અને (૬) સુસમસુસમા. તેમનો કાલવિસ્તાર અનુક્રમે એકવીસહજાર વર્ષ, એકવીસહજાર વર્ષ, એક કોટાકોટિ (અર્થાત્ કરોડ કરોડ) સાગરોપમથી ન્યૂન બેતાલીસ હજાર વર્ષ, બે કોટાકોટિ સાગરોપમ વર્ષ, ત્રણ કોટાકોટિ સાગરોપમ વર્ષ^૩ અને ચાર કોટાકોટિ સાગરોપમ વર્ષ. આમ ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્ર દસ કોટાકોટિ સાગરોપમ વર્ષનું છે. ઓસપ્પિણી કાલચક્ર વિપરીત લક્ષણવાળું (વિપરીતક્રમે) તેટલા જ સમયગાળાનું (અર્થાત્ દસ કોટાકોટિ સાગરોપમ વર્ષનું) છે.^૩ કેવળ ભરહ(૨) અને એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં જ જ્ઞાન, આયુ, શરીરની ઊંચાઈ, બળશક્તિ આદિનો વિકાસ તેમ જ દ્વાસ ઉસ્સપ્પિણી (ઊર્ધ્વગામી) અને ઓસપ્પિણી (અધોગામી) બે કાલચક્રોના છ છ અરો દરમ્યાન થાય છે.^૪ સુસમદુસ્સમા અરમાં બધા કુલગર, પ્રથમ તિત્થયર અને પ્રથમ ચક્કવટ્ટિ અને દુસ્સમસુસમા અરમાં બાકીના તિત્થયરો, બાકીના ચક્કવટ્ટિઓ, બધા બલદેવ(૨), બધા વાસુદેવ(૧) અને બધા

પડિસતુ ભરહ(૨) અને એરવય(૧) ક્ષેત્રોમાં જન્મ લે છે.^૧ મહાવિદેહમાં બે કાલયકી દેખાતા નથી, અનુભવાતા નથી.^૨ દેવકુરુ અને ઉત્તરકુરુ(૧)માં સદા સુસમસુસમા જ હોય છે અને પુવ્વવિદેહ(૧) અને અવરવિદેહ(૧)માં સદા દુસ્સમસુસમા જ હોય છે. હરિવાસ(૧) તેમ જ રમ્મયવાસમાં સદા સુસમા જ હોય છે અને હેમવય(૧) તેમજ હેરણ્ણવય(૧)માં સદા સુસમદુસ્સમા જ હોય છે.^૩

૧. સ્થા. ૫૦, તીર્થો. ૮૭૬.

૨. સ્થા. ૪૮૨.

૩. સ્થા. ૧૩૭, ૧૫૬, સમ. ૨૧, ૪૨,

જમ્બૂ. ૧૮, અનુહ. પૃ. ૧૦૦, જીવામ.

પૃ. ૩૪૫.

૪. ભગ. ૬૭૫.

૫. જમ્બૂ. ૨૮, ૩૪, ૪૦, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૩૫.

૬. ભગ. ૬૭૫.

૭. સ્થા. ૮૮.

ઉસ્સારવાયઅ (ઉત્સારવાયક) એક પ્રભાવશાળી આચાર્ય જેમણે એક વાર વાદમાં પાખંડીઓને હરાવ્યા હતા. આના કારણે તેમનામાં અભિમાન આવી ગયું. બીજા પ્રસંગે તે જ પ્રકારનો વાદ બીજા પાંખડીઓ સાથે કર્યો. તેમણે પ્રશ્નોના ઉત્તરો એટલી બધી બેદરકારીથી આપ્યા કે તેમને નામોશીભરી હાર ખાવી પડી.^૧

૧. બૃભા. ૭૧૭.

ઉ

૧. ઊસાસ (ઉચ્ચવાસ) પણ્ણવણાનું સાતમું પદ(પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૪.

૨. ઊસાસ વિયાહપણ્ણત્તિના બીજા શતકનો પ્રથમ ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૮૪.

ઊસાસણીસાસ (ઉચ્ચવાસનિઃશ્વાસ) દીહદસાનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

એ

એક જંબુદીવના ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં સુસમા અરમાં જે ચાર પ્રકારના લોકો હોય છે તેમાંનો એક પ્રકાર.^૧ આ પ્રકારના લોકો શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૨૬.

૨. જમ્બૂશા. પૃ. ૧૩૧.

એક્કીરુય (એક્કીરુક) આ અને એગોરુય એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૪૭.

એગજંબૂ (એકજંબૂ) ઉલ્લુગતીર નગરની બહાર આવેલું ચૈત્ય. તિથયર મહાવીર ત્યાં ગયા હતા.^૧

૧. ભગ. ૫૭૧.

એગજડિ (એકજટિન્) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂ. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫, ૨૮૬, સ્થા. ૫. ૭૮, ૭૯.

એગઢિય (એકાસ્થિક) વિયાહપણ્ણત્તિના બાવીસમા શતકનો બીજો ઉદેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૯૧.

એગણાસા(એકનાસા) રુયગ(૧) પર્વતના પશ્ચિમ ભાગમાં આવેલા શિખર રુયગ(૭) ઉપર વસતી મુખ્ય દિસાકુમારી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૪, તીર્થો. ૧૫૭, સ્થા. ૬૪૩.

એગવીસસબલા (એકવિંશતિશબલા) આયારદસાનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૧. એગસેલ (એકશૈલ) એગસેલ(૨) પર્વત ઉપર વસતો દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

૨. એગસેલ મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં પુકખલાવર્ધ(૧)ની પશ્ચિમે અને પુકખલાવત્ત(૧)ની પૂર્વે આવેલો વક્ખાર પર્વત. તેને ચાર શિખરો છે — એગસેલકૂડ, પુકખલાવત્ત(૨), પુકખલાવર્ધ(૨) અને સિદ્ધાયયણ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫, જ્ઞાતા. ૧૪૧, સ્થા. ૩૦૨, ૬૩૭.

એગસેલકૂડ (એકશૈલકૂટ) એગસેલ પર્વતના ચાર શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

એગાદસઉવાસગપડિમા (એકાદશઉપાસકપ્રતિમા) આયારદસાનું છઠું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

એગિંદિય (એકેન્દ્રિય) વિયાહપણ્ણત્તિના સત્તરમા શતકના બારમો ઉદેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૮૦.

એગુરુય (એકોરુક) આ અને એગોરુય એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૧૧.

એગુરૂય (એકોરુક) આ અને એગોરુય એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૦૮.

એગૂરુય (એકોરુક) આ અને એગોરુય એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૦૮, સ્થા. ૩૦૪.

એગોરુય (એકોરુક) એક અંતરદીવ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૬, જીવા.૧૦૮-૧૧, ભગ.૩૬૪, ૪૦૮, સ્થા.૩૦૪, નન્દિમ.પૃ.૧૦૨, નન્દિહ. પૃ. ૩૩.

એગોરૂય (એકોરુક) આ અને એગોરૂય એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૧૧.

એણેજજય (એણેયક) જુઓ એણેજજગ(૨)^૧

૧. સ્થા. ૬૨૧.

૧. એણેજજગ (એણેયક) ગોસાલે કરેલો પ્રથમ પઉટ્ટપરિહાર (પરકાયપ્રવેશ).^૧

૧. ભગ. ૫૫૦.

૨. એણેજજગ સેયવિયાના રાજા પએસિનો સંભવતઃ ખંડિયો રાજા. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર મહાવીરનો શિષ્ય બની ગયો.^૧

૧. સ્થા. ૬૨૧ અને તેના ઉપર સ્થાઅ.

એયણ (એજન) વિયાહપણ્ણત્તિના પાંચમા શતકનો સાતમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૭૬.

એરણ્ણવય (ઐરણ્યવત) આ અને હેરણ્ણવય એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૧૮૭.

૧. એરવઈ (ઐરવતી = અચિરવતી) ગંગા નદી સાથે સંબંધ ધરાવતી પાંચ મોટી નદીઓમાંની એક. તે દુર્લભ છે.^૧ તે કુણાલા નગર પાસે થઈને વહે છે.^૨ તેની ઔધમાં આવેલી વર્તમાન રાપ્તિ (Rapti) સાથે એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૩

૧. નિશીયૂ. ૩. પૃ. ૩૬૪.

૨. નિશીભા. ૪૨૨૮-૪૨૨૯, નિશીયૂ.

૩. પૃ. ૩૬૮, ૩૭૧, કલ્પધ.પૃ.૧૮૧.

૩. ઈડિબુ.પૃ.૨૩.સંસ્કૃત અને પાલિ સાહિત્યમાં તે અચિરવતી નામે પ્રસિદ્ધ છે.

૨. એરવઈ સિંધુ(૧) નદીને મળતી પાંચ નદીઓમાંની એક.^૧ તેની એકતા પંજાબમાં વહેતી રાવિ નદી સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. સ્થા.૪૭૦, ૭૧૭.

૨. લાઈ.પૃ.૨૮૨, જઈહિ. પૃ.૧૩.

૧. એરવય (ઐરવત) જંબૂદીવમાં આવેલું ક્ષેત્ર જેનું ક્ષેત્રફળ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ક્ષેત્રફળ બરાબર છે.^૧ તે સિહરિ પર્વતની ઉત્તરે, ઉત્તર લવણ સમુદ્રની દક્ષિણે, પશ્ચિમ લવણ સમુદ્રની પૂર્વે અને પૂર્વ લવણ સમુદ્રની પશ્ચિમે આવેલ છે.^૨ તેના લોકો ઉસ્સપ્પિણી (ઊર્ધ્વગામી, વિકાસોન્મુખ) અને ઓસપ્પિણી (અધોગામી, દ્વાસોન્મુખ) કાલયકોના છ છ અરોમાં જ્ઞાન, આયુષ્ય, શરીરની ઊંચાઈ, બળ આદિનો વિકાસ અને દ્વાસ અનુભવે છે.^૩ બાકીનું બધું વર્ણન ભરહ ક્ષેત્રના વર્ણનને તદ્દન મળતું છે.^૪

૧. જમ્બૂ. ૧૧૧, સ્થા. ૮૬, ૧૮૭,
૫૨૨, સમ. ૧૪.
૨. જમ્બૂ. ૧૧૧.

૩. ભગ. ૬૭૫, જમ્બૂ. ૧૧૧.
૪. જીતભા. ૪૩૪, બૃભા. ૬૪૪૮, તીર્થો.
૧૦૦૬, આચાર્ય. પૃ. ૧૩૩, ૧૫૩.

૨. એરવય એરવય (૧) ક્ષેત્રના પ્રથમ ચક્કવટ્ટિ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૧.

૩. એરવય એરવય (૧) ક્ષેત્રના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૧.

૪. એરવય સિહરિ પર્વતના અગિયાર શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૧, સ્થા. ૬૮૮.

એરાવર્ધ અથવા એરાવતી (એરાવતી) આ અને એરવર્ધ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૪૭૦, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૩૬૪ (પ્રકરણ ૧૨ સુ. ૪૨)

૧. એરાવણ (એરાવણ કે એરાવત) સક્ક (૩)નો મુખ્ય હાથી અને સક્કના ગજદળનો સેનાપતિ.^૧

૧. સ્થા. ૪૦૪, ૫૮૨, કલ્પવિ. પૃ. ૭, ૨૫, કલ્પધ. પૃ. ૨૬, જીવામ. પૃ. ૩૮૮.

૨. એરાવણ ઉત્તરકુરુ (૧) ઉપક્ષેત્રમાં આવેલું સરોવર.^૧ તેની બન્ને બાજુ વીસ કંચણગ પર્વતો આવેલા છે.^૨

૧. સ્થા. ૪૩૪.

૨. જમ્બૂ. ૮૮.

૩. એરાવણ સક્ક (૩)ના ગજદળનો સેનાપતિ. તે અને એરાવણ (૧) એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૪૦૪.

એરાવય (એરાવત) આ અને એરવય એક છે.

૧. જમ્બૂ. ૮૮, ૧૧૧, વિશેષા. ૫૪૮, જીતભા. ૨૧૧૧.

એલકચ્છ અથવા એલગચ્છ (એડકાક્ષ) દસણ્ણપુરનું બીજું નામ. આ પુરમાં રહેતા ઘેટા જેવી આંખોવાળા એક માણસના ઉપનામ એલકચ્છ (એલક અથવા એલગ એટલે ઘેટો અને અચ્છ એટલે આંખ) ઉપરથી આ પુરનું નામ એલકચ્છ યા એલગચ્છ પડી ગયું.^૧ આચાર્ય મહાગિરિ અને સુહત્થિ (૧) આ નગરમાં આવ્યા હતા.^૨

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૬, ૨૭૦, આવનિ. ૧૨૭૮, આવહ. પૃ. ૬૬૮.

૨. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૬-૧૫૭.

એલાવચ્ચ (એલાપત્ય) મંડવ ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક.^૧ આચાર્ય મહાગિરિ આ શાખાના હતા.^૨

૧. સ્થા. ૫૫૧.

૨. નન્દિ. ગાથા ૨૫, નન્દિમ. પૃ. ૪૮.

એલાવચ્ચા (એલાપત્યા) પખવાડિયાના ત્રીજા દિવસની રાત.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

એલાસાઢ (એલાપાઢ) ધૃતક્ષાણગના ચાર ઠગમાંનો એક ઠગ. તેણે બાકીના ત્રણ ઠગ આગળ પોતાના અનુભવની કથા નીચે પ્રમાણે કહી — “એક વાર હું મારી ગાયો લઈને જંગલમાં ગયો. એકાએક કેટલાક લૂંટારાઓ ત્યાં દેખાયા. મેં મારી બધી ગાયોને કામળામાં સંતાડી દીધી અને કપડામાં બાંધી દીધી. તે પોટલું માથે મૂકી હું ગામ તરફ દોડી ગયો. થોડીવારમાં તો લૂંટારાઓ પણ ગામમાં પ્રવેશ્યા. એટલે ભય પામેલા ગામના લોકો વાલુંક ફળમાં પેસી ગયા. તે ફળને બકરી ખાઈ ગઈ. તે બકરીને પછી અજગર ગળી ગયો. તે અજગરને એક પક્ષી ખાઈ ગયું. પંખી ઊડીને વડના વૃક્ષ ઉપર બેઠું. તેનો એક પગ નીચે તરફ લટકતો હતો. તે લટકતા પગમાં રાજાની સેનાનો હાથી ફસાઈ ગયો. એટલે તે પક્ષીને તીર મારી મારી નાંખવામાં આવ્યું. જ્યારે તે પક્ષીનું પેટ ચીરવામાં આવ્યું ત્યારે તેમાંથી અજગર બહાર નીકળી આવ્યો. જ્યારે અજગરનું પેટ ચીરવામાં આવ્યું ત્યારે તેમાંથી બકરી નીકળી, વગેરે વગેરે.”^૧

૧. નિશીભા. ૨૯૪, નિશીચૂ. ૧. પૃ. ૧૦૨-૧૦૩.

ઓ

ઓકુરુડ (ઉત્કુરુટ) જુઓ ઉત્કુરુડ.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૪૬૫.

ઓગાહણસંઠાણ (અવગાહનસંસ્થાન) પણવણાનું એકવીસમું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૬.

ઓઘસ્સરા (ઓઘસ્વરા) ચમરચંચા નગરીમાં આવેલો ઘંટ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૯, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૪૬.

ઓદિઓદઅ (ઉદિતોદય) જુઓ ઉદિઓદઅ.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૪૩૦.

ઓભાસ (અવભાસ) અજ્યાસી ગહમાંનો એક ગહ.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૯૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૯૫-૨૯૬, સ્થામ. પૃ. ૭૮-૭૯.

ઓમજજાયણ (અવમજજયન) પુસ્સ(૧) નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૯, સૂર્ય. ૫૦.

ઓરબ્ભ (ઉરભ્ર) આ અને ઉઅબ્ભિજ્જ એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

ઓવકોસા (ઉપકોશા) આ અને ઉવકોસા એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૫.

ઓવણગર (ઉપનગર) આચાર્ય રક્ખિય(૧)ના પિતાના મિત્ર જે ગામના હતા તે ગામ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૦૨.

ઓવાઈય (ઔપપાતિક) આ અને ઉવવાઈય એક છે.^૧

૧. પાક્ષિ. પૃ. ૪૩.

ઓવાદિય (ઔપપાતિક) આ અને ઉવવાઈય એક છે.^૧

૧. અનુચૂ. પૃ. ૨.

ઓસપ્પિણી (અવસર્પિણી) અધોગામી યા દ્વાસોન્મુખ કાલચક્ર. જ્ઞાન, આયુષ્ય, શરીરની ઊંચાઈ, બળ, વગેરેનો દ્વાસ તેનું લક્ષણ છે.^૧ તેના છ ભાગો (અર) છે — (૧) સુસમસુસમા, (૨) સુસમા, (૩) સુસમદુસ્સમા, (૪) દુસ્સમસુસમા, (૫) દુસ્સમા અને (૬) દુસ્સમદુસ્સમા.^૨ આ છ ભાગોનો સમયગાળો ઉસ્સપ્પિણીના છ ભાગો અર્થાત્ અરો જે વિપરીત ક્રમમાં છે તેમના સમયગાળા જેટલો જ છે.^૩ જુઓ ઉસ્સપ્પિણી.

૧. ભગ. ૨૮૭, કલ્પવિ. પૃ. ૧૪.

૨. સ્થા. ૪૯૨, આચા. ૨. ૧૭૫.

૩. સ્થા. ૭૫૬, સમ. ૨૧, ૪૨, જીવામ. પૃ.

૩૪૫, જમ્બૂ. ૧૯.

ઓસહિ (ઔષધિ) મહાવિદેહમાં આવેલા પુદ્ગલવાવત પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ. ૯૫.

ઓસાણ (અવશ્યાનક) ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧) જે સ્થાને ગયા હતા તે સ્થાન.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૯.

ઓહણિજ્જુત્તિ (ઓધનિયુક્તિ) ભદ્રબાહુ(૨)એ રચેલો આગમગ્રન્થ.^૧ શરૂઆતમાં મૂળે તો તે આવસ્સયની એક પ્રકારની ગાથાબદ્ધ ટીકા આવસ્સયણિજ્જુત્તિનો એક ભાગ હતો.^૨ શ્રમણજીવનના કેટલાક મૂલભૂત નિયમો અને ગૌણ નિયમોનું તે નિરૂપણ કરે છે.^૩

૧. ઓધનિદ્રો. પૃ. ૧૧.

૨. એજન પૃ. ૧, આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૪૧.

૩. ઓધનિદ્રો. પૃ. ૪.

ઓહણિજ્જુત્તિયુણ્ણિ (ઓધનિયુક્તિયૂણ્ણિ) ઓહણિજ્જુત્તિ ઉપરની એક પ્રકારની ટીકા.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૪૧.

ઓહસામાયારી (ઓધસામાયારી) શ્રમણજીવનના સર્વસામાન્ય નિયમોનું નિરૂપણ કરતો આગમગ્રન્થ.^૧ તે ઓહણિજજુત્તિનો એક ભાગ છે.^૨

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૭૩, ૧૫૭.

૨. એજન. ૧. પૃ. ૩૪૧.

ઓહાણસુય (ઉપધાનશ્રુત) આ અને ઉવહાણસુય એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૬૮.

ઓહિ (અવધિ) (૧) વિયાહપણ્ણત્તિના સોળમા શતકનો દસમો ઉદ્દેશક^૧ અને (૨) પણ્ણવણાનું તેત્રીસમું પદ (પ્રકરણ).^૨

૧. ભગ. ૫૬૧.

૨. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૭.

ક

૧. કઈલાસ (કૈલાસ) અણુવેલંધર દેવોના ચાર ઇન્દ્રોમાંનો એક. તેનો વાસ કઈલાસ(૩) પર્વત ઉપર છે.^૧ જુઓ અણુવેલંધરણાગરાય.

૧. જવા. ૧૬૦.

૨. કઈલાસ નંદીસર(૧) દ્વીપના પૂર્વાર્ધનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જવા. ૧૮૩, જવામ. પૃ. ૩૬૫.

૩. કઈલાસ લવણ સમુદ્રમાં દક્ષિણપશ્ચિમ દિશામાં ૪૨૦૦૦ યોજન દૂર આવેલો પર્વત.^૧ તેની ઊંચાઈ ૧૭૨૧ યોજન છે.^૨ તે અણુવેલંધર દેવોનું વાસસ્થાન છે.^૩ તેના ઇન્દ્રનું અને તે ઇન્દ્રની રાજધાનીનું પણ આ જ નામ (કઈલાસ) છે.^૪

૧. સ્થા. ૩૦૫,

૨. સમ. ૧૭.

૩. જવા. ૧૬૦.

૪. જવા. ૧૬૦.

૪. કઈલાસ અંતગડદસાના છઠ્ઠા વર્ગનું સાતમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૧૨.

૫. કઈલાસ સાગેય નગરનો વેપારી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો. બાર વર્ષ શ્રમણજીવનની સાધના પછી તે વિપુલ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત. ૧૨.

૬. કઈલાસ એક પર્વત.^૧ તેની એકતા હિમાલયમાં આવેલા કૈલાસ પર્વત સાથે સ્થાપી શકાય.

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૮૫.

કઉરવ્વ (કૌરવ્ય) જુઓ કૌરવ્વ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

કંકપઓસ (કાઠ્ઠાપ્રદોષ) વિયાહપણ્ણત્તિના પ્રથમ શતકનો ત્રીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૩.

૧. કંચણ (કાઞ્યન) સોમણસ(પ) પર્વતનું શિખર. તેની ઊંચાઈ પાંચ સો યોજન છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૯૭, સ્થા.૫૮૦.

૨. કંચણ રુચગ(૧) પર્વતના પૂર્વ ભાગનું શિખર તેમ જ પશ્ચિમ ભાગનું શિખર.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩.

કંચણકૂડ (કાઞ્યનકૂટ) સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય સાત સાગરોપમ વર્ષનું છે, જ્યાં દેવો સાત પખવાડિયે એકવાર શ્વાસ લે છે અને સાત હજાર વર્ષોમાં એક વાર જ તેમને ભૂખ લાગે છે. તે સમ જેવું જ છે.^૧

૧. સમ. ૭.

કંચણગ (કાઞ્યનક) જુઓ કંચણગપવ્વય.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૮.

કંચણગપવ્વય (કાઞ્યનકપર્વત) એક સો યોજન ઊંચાઈવાળો પર્વત.^૧ જંબૂદીવમાં આવા બસો પર્વતો છે.^૨ તે બસોમાંથી સો ઉત્તરકુરુ(૧)માં છે અને સો દેવકુરુમાં છે. તેઓ દસ દસ યોજનના અંતરે ક્ષીલવંત(૨) આદિ દસ સરોવરોની પૂર્વ અને પશ્ચિમ બાજુઓ પર આવેલા છે.^૩ આ દસ સરોવરોમાંથી પાંચ ઉત્તરકુરુમાં છે અને પાંચ દેવકુરુમાં છે. આ પર્વતો ઉપર જંભગ દેવો વસે છે.^૪

૧. સમ. ૧૦૦, જમ્બૂ. ૮૮.

૨. સમ. ૧૦૦, ૧૦૨.

૩. જમ્બૂ. ૮૮, જીવા. ૧૫૦, સમ. ૧૦૦.

૪. ભગ. ૫૩૩.

કંચણપવ્વય (કાઞ્યનપર્વત) આ અને કંચણગપવ્વય એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૦૨, ભગ. ૫૩૩.

કંચણપુર (કાઞ્યનપુર) કલિંગ (૧) દેશની રાજધાનીનું નગર.^૧ જિણધમ્મ વેપારી આ શહેરનો હતો.^૨ કરકંડુ રાજા અહીં રાજ કરતા હતા.^૩ તેની એકતા વર્તમાન ભુવનેશ્વર સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૪

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, વ્યવભા. ૧૦. ૪૫૦,

ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૧૭૮, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૮૩,

ઓઘનિદ્રો. પૃ. ૨૧.

૨. મર. ૪૨૩.

૩. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૧૭૮, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૨૮૮.,

ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૦૨.

૪. શ્રભમ. પૃ. ૩૬૦.

કંચણપુરી (કાઞ્યનપુરી) સ્થળનામ.^૧ સંભવતઃ આ અને કંચણપુર એક છે.

૧. નિશીયૂ. ૩. પૃ. ૨૮૫.

કંચણમાલા (કાઞ્યનમાલા) રાજા પજ્જોઅની દાસી. તેણે ઉદાયણ(૨) સાથે ભાગી

જવામાં વાસવદત્તા(૧)ને મદદ કરી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૧, આવહ.પૃ. ૬૭૪.

કંચણા (કાચૂચના) જેના માટે યુદ્ધ ખેલાયું હતું તે સ્ત્રી.^૧ તેના વિશે બીજી કોઈ જાણકારી નથી.^૨

૧. પ્રશ્ન.૧૬.

૨. પ્રશ્નઅ. પૃ.૮૮.

કંડગ (કણ્ડક) આ અને કુંડાગ એક છે.^૧

૧. આવચૂ.૧. પૃ.૨૮૩.

કંડચ્છારિઅ અથવા કંડત્થારિઅ (કણ્ડક્ષારિક) એક ગામ.^૧

૧. વ્યવભા. ૭.૧૫૪, વ્યવમ.૭.પૃ.૨૮.

કંડરિઅ (કણ્ડરીક) જુઓ કંડરીય.^૧

૧. આવહ.પૃ.૭૦૧, મર. ૬૩૭.

કંડરીઅ (કણ્ડરીક) જુઓ કંડરીય.^૧

૧. આચાચૂ.પૃ.૫૮, આવનિ.૧૨૮૩.

૧. કંડરીય (કણ્ડરીક) પુંડરીગિણી(૧) નગરીના રાજા મહાપઉમ(૭) અને તેની રાણી પઉમાવતી(૩)નો પુત્ર. તે પુંડરીય(૪)નો નાનો ભાઈ હતો. તે સંસારનો ત્યાગ કરી પાછો સંસારમાં આવ્યો હતો. પુંડરીયે તેને રાજ આપી દીધું અને સંસાર ત્યાગી તે શ્રમણ બન્યો. મૃત્યુ પછી કંડરીય નરકે ગયો અને પુંડરીય સર્વવૃક્ષિદ્ધ વિમાનમાં (સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં) દેવ તરીકે જન્મ્યો.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૪૧-૧૪૭, સ્થા.૨૪૦, સ્થાઅ.પૃ.૩૦૩, આચાચૂ.પૃ.૫૮, ૨૧૧, આચાશી.પૃ.૧૧૩, ૨૪૧, આવચૂ.૧.પૃ.૫૪૮, મર. ૬૩૭, સૂત્રનિ. ૧૪૭, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૨૬, મનિ.પૃ. ૧૭૬, આવહ.પૃ.૨૮૮.

૨. કંડરીય સાએય નગરના રાજા પુંડરીય(૨)નો નાનો ભાઈ. પુંડરીયે તેની રૂપાળી પત્ની જસભદ્રાને વશ કરવા તેની હત્યા કરી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૨. પૃ.૧૮૧, આવહ.પૃ.૭૦૧.

કંડિલ્લ (કાણ્ડિલ્લ) મંડવ ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

કંડૂ (કણ્ડૂ) બ્રાહ્મણ પરિવ્રાજક.^૧

૧. ઔપઅ. પૃ. ૮૨, ઔપ. ૩૮ અનુસાર કંડૂના સ્થાને કણ્ડ પાઠ છે જે ખોટો છે કેમ કે ત્યાં કણ્ડનો અલગથી ઉલ્લેખ છે જ.

૧. કંત (કાન્ત) ઘતોદ સમુદ્રના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જીવા. ૧૮૨.

૨. કંત તિત્થયર ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

કંદ (કન્દ) આ અને કંદિય એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૯૪.

કંદપ્પ (કન્દર્પ) મોટેથી ખડખડાટ હસતો દેવ.^૧ તે સક્ક (૩)ના લોગપાલ જમ્મ(૨)ની આજ્ઞામાં છે.^૨

૧. પ્રશ્ન.૨૫, પ્રશ્નઅ.પૃ.૧૨૧, પ્રજ્ઞા.૨૬૫.

૨. ભગ. ૧૬૬.

કંદપ્પિય (કાન્દર્પિક) સમણ(૧) ભિક્ષુઓનો એક વર્ગ.^૧ તે લોકોને હસાવીને પોતાની આજીવિકા રળતા હતા.

૧. ઔપ.૩૮, ભગ.૨૫.

૨. ભગઅ.પૃ.૫૦, ઔપઅ. ૯૨.

કંદાહાર (કન્દાહાર) કંદમૂળ ખાઈને જીવતા વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૧

૧. ભગ. ૪૧૭, નિર.૩.૩, ઔપ.૩૮, આચાર્ય.૧.પૃ.૨૫૭.

કંદિય (કન્દિત) વાણમંતર દેવોનો એક વર્ગ. તેના બે ઈન્દ્રો છે — સુવચ્છ(૨) અને વિસાલ(૨).^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૪૭, ૪૯, સ્થા. ૯૪, પ્રશ્ન. ૧૫.

૧. કંપિલ્લ (કામ્પિલ્લ) અંતગડદસાના પ્રથમ વર્ગનું સાતમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૧.

૨. કંપિલ્લ બારવઈ નગરીના અંધગવણ્હિ અને ધારિણી(૫)નો પુત્ર. તેણે તિત્થયર અરિદ્ધેણ્મિની આજ્ઞામાં ૨હી બાર વર્ષ સુધી શ્રમણ જીવનની આરાધના કરી અને પછી સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યો.^૧

૧. અન્ત.૨.

૩. કંપિલ્લ ચક્કવટ્ઠિ બંભદત્ત (૧)ની પત્ની મલયવઈ(૧)ના પિતા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૯.

૪. કંપિલ્લ પંચાલની ગંગા નદીના તીરે આવેલી રાજધાની.^૧ દોવઈનો સ્વયંવર આ નગરમાં થયો હતો.^૨ તિત્થયર પાસ(૧) અને મહાવીર આ નગરમાં આવ્યા હતા.^૩ તેરમા તિત્થયર વિમલે આ નગરમાં જન્મ લીધો હતો તેમ જ દીક્ષા પણ ગ્રહણ કરી હતી.^૪ પરિવ્રાજક અમ્મડ(૧)^૫ અને શિષ્ણવ આસમિત્ત^૬ આ નગરમાં આવ્યા હતા જ્યારે શ્રાવક કુંડકોલિય તો આ નગરના જ હતા.^૭ આ નગર ઉપર રાજ કરનાર કેટલાક રાજાઓનાં નામ આ પ્રમાણે છે — જિયસત્તુ(૨)^૮, દુવય^૯, બંભદત્ત(૧)^{૧૦}, દુમ્મુહ(૩)^{૧૧} અને સંજય(૧).^{૧૨} કંપિલ્લની એકતા ઉત્તરપ્રદેશના કરુખાબાદ

જિલ્લામાં આવેલા વર્તમાન કમ્પિલ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^{૧૩}

૧. જ્ઞાતા. ૭૪, પ્રજ્ઞા. ૩૭, આવચૂ. ૨.
પૃ. ૨૩૭, ઔપ. ૩૯.
૨. જ્ઞાતા. ૧૧૮.
૩. જ્ઞાતા. ૧૫૭, ઉપા. ૩૫.
૪. તીર્થો. ૫૦૨.
૫. ઔપ. ૪૦, ભગ. ૫૩૦.
૬. આવચૂ. ૧, પૃ. ૪૨૨, સ્થાઅ. પૃ.
૪૧૨, વિશેષાકો. પૃ. ૬૯૩.
૭. ઉપા. ૩૫, સ્થાઅ. પૃ. ૫૦૯.

૮. ઉપા. ૩૫, સ્થાઅ. પૃ. ૪૦૧-૪૦૨.
૯. પ્રશ્નઅ. પૃ. ૮૭, જ્ઞાતા. ૧૧૬.
૧૦. નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૨૧, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૨૧૪,
ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૯, ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૭.
૧૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૭૮.
૧૨. ઉત્તરા. ૧૮. ૧, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૨૪૮,
ઉત્તરાનિ. પૃ. ૪૩૮.
૧૩. જિઓડિ. પૃ. ૮૮.

કંપિલ્લપુર (કામ્પિલ્લપુર) આ અને કંપિલ્લ(૪) એક છે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૭૪, તીર્થો. ૫૦૨, ઔપ. ૪૦, ભગ. ૫૩૦, ઉપા. ૩૫.

કંપેલ્લપુર (કામ્પિલ્લપુર) આ અને કંપિલ્લ(૪) એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૨.

કંબલ જ્ઞાગકુમાર દેવ. તે અને બીજો જ્ઞાગકુમાર દેવ સંબલ તેમના પૂર્વભવમાં બળદો હતા. તે બન્નેએ તેમના માલિકની જેમ જ વ્રતોનું પાલન કર્યું જેના પરિણામે તેઓ મૃત્યુ પછી જ્ઞાગકુમાર દેવો તરીકે જન્મ્યા હતા. ગંગા પાર કરતા મહાવીરના માર્ગમાં આવેલા વિઘ્નોને તેમણે દૂર કર્યા હતા.^૧

૧. આવનિ. ૪૭૦-૪૭૨, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૮૦, વિશેષા. ૧૯૨૪-૨૬, કલ્પવિ. પૃ. ૧૩૩, કલ્પશા. પૃ. ૧૨૬.

કંબુ લંતઅ સ્વર્ગ (કલ્પ)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય બાર સાગરોપમ વર્ષનું છે, જ્યાં બાર પખવાડિયે દેવો એક જ વાર શ્વાસ લે છે અને જ્યાં દેવોને બાર હજાર વર્ષે એક વાર જ ભૂખ લાગે છે.^૧

૧. સમ. ૧૨.

કંબુગ્ગીવ (કમ્બુગ્રીવ) કંબુ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ. ૧૨.

કંબોય (કમ્બોજ) અણારિય(અનાર્ય) દેશ.^૧ તે તેના અશ્વો માટે પ્રખ્યાત છે.^૨ તેની એકતા કાશ્મીરની ઉત્તરે આવેલા ઘણા ભાષા બોલતા પામીરપ્રદેશ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૩

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩. ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૪૮.
૨. ઉત્તરા. ૧૧. ૧૬, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૯૮. ૩. ભાભૂ. પૃ. ૨૯૭-૩૦૫.

કંમારગામ (કર્મકારગ્રામ) પોતાની દીક્ષા પછી તરત જ મહાવીર જે સન્નિવેશમાં ગયા

હતા તે સન્નિવેશ. ^૧ ત્યાં ગોવાળે તેમને ત્રાસ આપ્યો હતો. ^૨ ત્યાંથી તેમણે કોલ્લાગ(૨) માટે પ્રયાણ કર્યું હતું. ^૩ કંમારગામ એ શ્રમજીવીઓ અથવા લુહારોની વસાહત કહેવાતી હતી જે ખત્તિયકુંડગામ અને કોલ્લાગની વચ્ચે આવેલી હતી. ^૪ તેનાં અન્ય નામો આ હતાં— કુમારગામ, કુમ્મારગામ(૧) અને કંમારગામ.

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૬૭, વિશેષા. ૧૮૧૧,	આવમ. પૃ. ૨૬૭.
આચા. ૨. ૧૭૮, આચાશી. પૃ. ૩૦૧,	૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૭૦, ૩૧૬.
આચાચૂ. પૃ. ૨૮૮, આવભા. ૧૧૧,	૩. એજન. પૃ. ૨૭૦.
આવહ. પૃ. ૧૮૮, કલ્પવિ. પૃ. ૧૫૬,	૪. શ્રભમ. પૃ. ૩૬૦.

કંમારગામ (કર્મકારગ્રામ) જુઓ કંમારગામ. ^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૬૮.

૧. કંસ અઢ્યાસી ગહમાંનો એક. ^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૮૬, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮, ૭૯.

૨. કંસ મહુરા(૧)ના ઉગ્ગસેણ રાજાનો પુત્ર. તે જરાસંધની પુત્રીને પરણ્યો હતો. તે પોતાના પિતાને કેદમાં પૂરી પોતે જ મહુરાનો રાજા બની બેઠો. તે પોતાના પૂર્વભવમાં તાપસ હતો. ^૧ તેને તેમજ તેના સસરા જરાસંધને વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)એ હણ્યા હતા. ^૨ અર્ધમુત(૨) કંસનો નાનો ભાઈ હતો. ^૩

૧. કલ્પસ. પૃ. ૧૭૩, પ્રશ્ન. ૧૫, પ્રશ્નઅ.	૨. આચાશી. પૃ. ૧૦૦.
પૃ. ૭૪, સૂતચૂ. પૃ. ૩૪૦.	૩. કલ્પસ. પૃ. ૧૭૩.

કંસણાભ (કંસનાભ) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક જે કંસવણ નામે પણ જાણીતો છે. ^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૮૬.

કંસવણ (કંસવર્ણ) આ અને કંસણાભ એક છે. ^૧

૧. સ્થા. ૮૦, સ્થાઅ. પૃ. ૭૯.

કંસવણાભ (કંસવર્ણાભ) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક. ^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦.

કક્ક (કર્ક) ચક્કવઢિખંભદત્ત (૧)ના પાંચ મહેલોમાંનો એક. ^૧

૧. ઉત્તરા. ૧૩. ૧૩.

કક્કંધ (કર્કન્ધ) જુઓ વંધ. ^૧

૧. સ્થા. ૮૦.

કક્કેય આ અને કેકય એક છે. ^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

કક્કિ (કલ્કિન્) પાડલિપુતનો ભાવી રાજા જે શ્રમણસંઘનું અપમાન કરશે.^૧

૧. મનિ.પૂ.૧૨૬, ૧૭૮, તીર્થો.૬૭૩.

૧. કક્કોડઅ (કર્કોટક) અણુવેલંધર દેવો જ્યાં રહે છે તે પર્વત.^૧ તે લવણ સમુદ્રમાં ઉત્તરપૂર્વમાં ૪૨,૦૦૦ યોજનના અંતરે આવેલો છે.^૨ તેની ઊંચાઈ ૧૭૨૧ યોજન છે.^૩ તેના રાજાનું પણ આ જ નામ છે. તે રાજા અણુવેલંધરણાગરાય નામે પણ જાણીતો છે. તેના પાટનગરનું પણ આ જ નામ છે.^૪

૧. જીવા.૧૬૦, ભગઅ.પૂ.૧૮૮,
સ્થા. ૩૦૫.

૩. સમ.૧૭.
૪. જીવા.૧૬૦.

૨. સ્થા.૩૦૫.

૨. કક્કોડઅ સક્ક(૩)ના લોગપાલ વરુણ(૧)ના કુટુંબનો સભ્ય.^૧ સંભવતઃ આ જ કક્કોડઅ(૧)નો રાજા છે.

૧. ભગ.૧૬૭.

૧. કચ્ચાયાણ (કાત્યાયન) કોસિય(૫) ગોત્રની શાખા.^૧ આચાર્ય પભવ^૨ અને શ્રમણ ખંદઅ(૨)^૩ આ શાખાના હતા.

૧. સ્થા. ૫૫૧.

૨. નન્દિ.ગાથા ૨૩, નન્દિમ.પૂ.૪૮.

૩. ભગ.૮૦.

૨. કચ્ચાયાણ મૂલ નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય.૫૦, જમ્બૂ.૧૫૮.

૧. કચ્ચ જંબૂદીવના મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં આવેલો વિજય(૨૩) નામનો પ્રદેશ. તે સીયા(૧) નદીની ઉત્તરે, હીલવંત(૧) પર્વતની દક્ષિણે, માલવંત(૧) પર્વતની પૂર્વે અને ચિત્તકૂડ (૧) પર્વતની પશ્ચિમે આવેલ છે. તેની ઉત્તરથી દક્ષિણ લંબાઈ ૧૬૫૮૨^૧/_૮ યોજન છે અને પૂર્વથી પશ્ચિમ પહોળાઈ ૨૨૧૩ યોજનમાં કંઈક ન્યૂન છે. વેયડ્ઢ(૧) પર્વત તેના બરાબર કેન્દ્રમાં છે. ખેમા તેનું પાટનગર છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૩, ૮૫, સ્થા. ૬૭૩.

૨. કચ્ચ તિથ્યર ઉસભ(૧)નો પુત્ર. તેણે તેના ભાઈ મહાકચ્ચ સાથે સંસારનો ત્યાગ કરી કેટલાક વખત સુધી ઉસભની આજ્ઞામાં શ્રમણત્વ પાળ્યું. પછી તે બન્ને પરિવ્રાજકો બની ગયા. હમિ(૩) અને વિહમિ અનુક્રમે કચ્ચ અને મહાકચ્ચના પુત્રો હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૂ.૧૬૦-૧૬૧, કલ્પપ.પૂ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૂ.૨૩૭.

૩. કચ્ચ કચ્ચ(૧)માં આવેલા વેયડ્ઢ(૧) પર્વતના બે શિખરો.^૧ તે બન્ને શિખરોના અધિષ્ઠાતા દેવોનાં નામ પણ કચ્ચ જ છે.^૨

૧. જમ્બૂ.૮૩, સ્થા. ૬૮૮.

૨. જમ્બૂ.૮૧, ૮૩.

૪. કચ્છ માલવંત(૧) પર્વતના નવ શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૧, સ્થા. ૬૮૮.

૫. કચ્છ ચિત્તકૂડ(૧) પર્વતના ચાર શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૪.

૬. કચ્છ ચક્કવટ્ટિ ભરહ(૧)એ જીતેલો એક દેશ.^૧ ત્યાં આભીર(૨) ઉપાસકો(શ્રાવકો) રહેતા હતા. આણંદપુર નગરનો એક બ્રાહ્મણ અહીં આવ્યો હતો.^૨ શ્રમણો વારંવાર આ દેશમાં આવતા.^૩ આ કચ્છની એકતા (૧) કેટલાક વર્તમાન કચ્છ સાથે સ્થાપે છે અને (૨) કેટલાક ગુજરાતમાં અમદાવાદ અને ખંભાત વચ્ચે આવેલા મોટા શહેર ખેડા સાથે સ્થાપે છે.^૪

૧. જમ્બૂ. ૫૨, આવચૂ. ૧.૫. ૧૮૧.

૩૮૪, ટિ. ૧.

૨. આવચૂ. ૨.૫. ૨૮૧.

૪. જિઓડિ. પૂ. ૮૨.

૩. નિશીચૂ. ૧.૫. ૧૩૩, બૃક્ષે.

૧. કચ્છગાવર્ધ આ જ નામના પ્રદેશમાં રહેતો દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

૨. કચ્છગાવર્ધ જંબૂદીવના મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં આવેલો વિજય(૨૩) નામે જાણીતો પ્રદેશ. તે સીયા(૧) નદીની ઉત્તરે, ણીલવંત(૧) પર્વતની દક્ષિણે, પમ્હકૂડ(૧) પર્વતની પૂર્વે અને દહાવર્ધ(૨) નદીની પશ્ચિમે આવેલો છે. તેની લંબાઈ, પહોળાઈ વગેરે બરાબર કચ્છ(૧) મુજબ છે. અરિક્કપુરા તેનું પાટનગર છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫, સ્થા. ૬૩૭.

૩. કચ્છગાવર્ધ પમ્હકૂડ(૧) પર્વતના ચાર શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

કચ્છગાવતી (કચ્છકાવતી) જુઓ કચ્છગાવર્ધ.^૧

૧. સ્થા. ૬૩૭.

કચ્છભ (કચ્છપ) રાહુ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૫, ભગ. ૪૫૩.

કચ્છાવર્ધ (કચ્છાવતી) આ અને કચ્છગાવર્ધ એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

કચ્છુલ્લણારય (કચ્છુલ્લનારદ) સોરિયપુરના જણદત્ત(૧) અને સોમજસાનો પુત્ર.^૧ બીજાઓને લડાવવા-ઝઘડાવવા અને તે પ્રસંગને માણવા માટે જાણીતો પરિવ્રાજક તે હતો. એક વાર તે હથિણાઉર ગયો જ્યાં દોવર્ધએ તેનો યોગ્ય આદર ન કર્યો. તેથી તે

અકળાયો અને તેને માહું લાગ્યું. ત્યાંથી તે અમરકંકા(૧) ગયો, પઉમણાભ(૩) રાજાને મળ્યો અને તેની આગળ દોવઈના રૂપની ભરપૂર પ્રશંસા કરી. પરિણામે પઉમણાભે દોવઈનું અપહરણ કર્યું. કચ્છુલ્લણારય પછી કણ્ણ(૧) પાસે ગયો અને અપહરણની કણ્ણને વાત કરી.^૨ આવી કેટલીય ઘટનાઓ કચ્છુલ્લણારય સાથે જોડાયેલી છે.^૩

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૪, આવનિ.૧૨૯૦,
ઔપ. ૩૮.

૨. જાતા. ૧૨૨-૧૨૪, કલ્પવિ.પૃ.૩૯.

૩. દશચૂ.પૃ.૧૦૬, દશહ.પૃ.૧૧૦,
વિશેષાકો. પૃ.૪૧૨, આવચૂ.૧.

પૃ.૧૨૧, નન્દિમ.પૃ.૫૫.

કજ્જલપ્પભા (કજ્જલપ્રભા) જંબુસુદંસણા વૃક્ષની દક્ષિણપશ્ચિમે આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જમ્બૂ.૯૦.

કજ્જસેણ (કાર્યસેન) ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં અતીત અવર્ષિણી કાલચક્રમાં થયેલા દસ કુલગરમાંના એક.^૧ તેમનું બીજું નામ તક્કસેણ છે અને તેમને અતીત ઉત્સર્પિણી કાલચક્રના તરીકે પણ ઉલ્લેખવામાં આવેલ છે.^૨

૧. સમ.૧૫૭.

૨. સ્થા.૭૬૭.

કજ્જોવઅ (કાર્યોપગ) આ અને કજ્જોવઅ એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કજ્જોવઅ (કાર્યોપગ) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૭૦, સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૯૦, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ.પૃ.૨૯૫-૯૬,
સ્થાઅ.પૃ.૭૮-૭૯.

કજ્જોવગ (કાર્યોપગ) આ અને કજ્જોવઅ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૯૦.

કઢ (કાઠ) એક વેપારી જેની પત્ની વજ્જા(૧) બ્રાહ્મણ દેવસમ્મ(૨)ના પ્રેમમાં પડી હતી. પત્નીની બેવફાઈથી દુઃખી થયેલા તેણે સંસાર ત્યાગી શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૫૮, આવહ.પૃ. ૪૨૮.

કઢપાઉયાર (કાઠપાદુકાકાર) એક આરિય (આર્ય) ઉદ્યોગમંડળ^૧ જે લાકડાની ચાખડીઓ બનાવતું.

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

કઢહારઅ (કાઠહારક) એક કઠિયારો જે સંસારનો ત્યાગ કરી સુહમ્મ(૧)નો શિષ્ય બન્યો હતો. લોકો તેની મશકરી કરતા અને કહેતા કે તે તો પોતાનું પેટ ભરી શકતો ન હતો એટલે મુનિ બન્યો છે.^૧ રાજકુમાર અભયને આ વાંતની ખબર પડી. એટલે લોકોને આવા બેહુદા શબ્દો બોલતાં અને આક્ષેપો કરતાં રોકવા માટે તેણે એક યુક્તિ

વિચારી. તેણે જાહેર કર્યું કે તે લોકોમાં ત્રણ કરોડ ગીની વહેંચશે. ઘણા લોકો દાન લેવા એકઠા થયા. અભયે તેમને કહ્યું કે જે ત્રણ ચીજોને — અગ્નિને, અળગણ પાણીને અને સ્ત્રીને — ત્યજી દેવા તૈયાર થશે તેને જ તે દાન આપશે. કોઈપણ વ્યક્તિ તેને માટે તૈયાર થઈ નહિ. ત્યારે અભયે લોકોને ત્યાગનો ખરો મર્મ સમજાવ્યો અને કહ્યું કે કંઠહારઅ દ્વારા એ ત્રણે વસ્તુનો ત્યાગ કરાયો છે માટે તે આદર-સન્માનને પાત્ર છે.^૨

૧. સ્થાઅ. પૃ.૪૭૪.

૨. દશયૂ.પૃ.૮૩-૮૪.

કડઅ (કટક) વાણારસીનો રાજા. તેણે પોતાની પુત્રી ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ને પરણાવી હતી.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૭, ઉત્તરાક.પૃ.૨૫૪, ૨૫૬.

કડપૂઅણા અથવા કડપૂયણા (કટપૂતના) સાલિસીસ ગામમાં તિથ્યથર મહાવીરને રંજાડનાર વંતર દેવી. તે તેના પૂર્વભવમાં તિવિક્ટ(૧)ની રાણી હતી.^૧

૧. આવૂય.૧.પૃ.૨૮૨-૨૮૩, વિશેષા.૧૮૪૪, આવનિ.૪૮૭, આવહ. પૃ.૨૦૮, ૨૨૭, ૨૮૪.

કણ અઢવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૭૦, સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૮૦, જમ્બૂશા.પૃ. ૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ. ૨૮૫-૨૮૬, સ્થાઅ. ૭૮-૭૯.

કણઅ (કનક) આ અને કણગ (૧) એક છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કણક (કનક) આ વર્ગના પાંચ ગ્રહો છે — કણ, કણઅ, કણકણઅ, કણવિતાણઅ અને કણગસંતાણ.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭.^૧

કણકણઅ (કણકનક) આ અને કણકણગ એક છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કણકણગ (કણકનક) અઢવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૭૦, સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૮૦, સ્થાઅ.પૃ.૭૮-૭૯, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૨૮૬.

૧. કણગ (કનક) અઢવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૭૦, સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૮૦, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સ્થાઅ.પૃ.૭૮-૭૯, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૨૮૬.

૨. કણગ ઘયવર દ્વીપનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જીવા. ૧૮૨.

૩. કણગ રુચગ(૧) પર્વતના નવ શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. સ્થા.૬૪૩.

૪. કણગ વિજ્ઞપ્તભ(૧) પર્વતના નવ શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. સ્થા.૬૮૮, જમ્બૂ.૧૦૧.

૫. કણગ આ અને કણક એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૭૦, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫, સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

૧. કણગકેઉ (કનકકેતુ) અલિચ્છતા નગરીનો રાજા. ચંપાના વેપારી ઘણા(૮)એ અલિચ્છતામાં પોતાનો ધંધો શરૂ કરતાં પહેલાં તેની પરવાનગી લીધી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૦૫.

૨. કણગકેઉ હનિસીસ નગરનો રાજા.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૩૨.

કણગખલ (કનકખલ) સોયવિયા અને વાયાલાની પાસે આવેલો આશ્રમ. મહાવીર આ આશ્રમમાં આવ્યા હતા. આશ્રમના નાયક તાપસ કોસિઅ(૨) હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૭૭-૭૮, કલ્પધ.પૃ.૧૦૪, કલ્પજ.પૃ.૮૮.

કણગકિરિ (કનકગિરિ) મેરુ પર્વતનું બીજું નામ.^૧

૧. ઔપઅ. પૃ. ૬૮.

કણગજ્ઞય (કનકધ્વજ) તેયલિપુરના રાજા કણગરહ(૧) અને તેની રાણી પઉમાવઈ(૨)નો પુત્ર. તેને કણગરહના મંત્રી તેયલિપુત્તે છૂપી રીતે ઉછેર્યો હતો કારણ કે રાજા પોતાના પુત્રોને જન્મતાંવેંત મારી નાખતો હતો, રખેને તેમાંનો કોઈ તેનું સિંહાસન છીનવી પોતે જ તેયલિપુરનો રાજા બની બેસે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૮૬-૮૭, આચાર્ય.પૃ.૩૭, આવચૂ.૧.પૃ.૪૮૮, આવહ.પૃ. ૩૭૩.

કણગણાભ (કનકનાભ) ચક્રવર્તિભરહ(૧)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૮૦.

કણગપુર (કનકપુર) જે નગરમાં રાજા પિયચંદ્ર રાજ કરતો હતો તે નગર. આ નગરમાં મહાવીર આવ્યા હતા. આ નગરમાં સેયાસોય ઉદ્યાન હતું. અને તે ઉદ્યાનમાં જફ્ખ વીરભદ્રનું ચૈત્ય હતું.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

કણગપ્પભ (કનકપ્રભ) ઘયવર દ્વીપના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જીવા. ૧૮૨.

૧. કણગપ્પભા (કનકપ્રભા) જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું

સોળમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૨. કણગપ્પભા રક્ષસ દેવોના બે ઇન્દ્રો ભીમ(૩) અને મહાભીમ(૧)ને ચાર ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે, તે ચારમાંથી દરેકની એક એક મુખ્ય પત્નીનું નામ કણગપ્પભા છે.^૧ તે બેને રચણપ્પભા(૧) નામે પણ ઓળખવામાં આવે છે.^૨ તેમના પૂર્વભવમાં તે બે જ્ઞાગપુરના વેપારીની પુત્રીઓ હતી. તે બન્ને સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યાઓ બની ગઈ હતી.^૩

૧. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૨. ભગ.૪૦૬.

૩. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૧. કણગરહ (કનકરથ) તેયલિપુરનો રાજા. પઉમાવઈ(૨) તેની રાણી હતી, તેયલિપુત્ર તેનો મંત્રી હતો અને કણગજ્ઞય તેનો પુત્ર હતો.^૧ તે એટલો તો કૂર અને લોભી હતો કે રાજસત્તા ખોવાના ભયથી પ્રેરાઈ તે તેના પુત્રોને જન્મતાંવેત મારી નાખતો. ગમે તેમ કરીને રાણીએ કણગજ્ઞયને બચાવી લીધો અને મંત્રીએ તેને છૂપી રીતે ઉછેર્યો.^૨

૧. જ્ઞાતા.૮૬.

૨. જ્ઞાતા.૮૭.

૨. કણગરહ વિજયપુરનો રાજા. ધણાંતરિ(૧) તેનો વૈદ્ય હતો.^૧

૧. વિપા.૨૮, સ્થા.પૃ.૫૦૮.

૩. કણગરહ ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં પ્રથમ ભાવી તિથ્યંકર મહાપઉમ (૧૦) વડે દીક્ષિત થવાના છે તે આઠ રાજાઓમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૬૨૫.

કણગલતા (કનકલતા) લોગપાલ સોમ(૩)ની મુખ્ય પત્ની.^૧ જુઓ સોમ(૩).

૧. ભગ.૪૦૬, સ્થા.૨૭૩.

કણગવત્થુ (કનકવસ્તુ) વાસુદેવ(૧) બનવાની ઈચ્છાથી પવ્વયઅ દ્વારા જે નગરમાં તપની આરાધના કરવામાં આવી હતી તે નગર.^૧

૧. સમ.૧૫૮, સ્થા.૬૭૨, તીર્થો.૬૦૮.

કણગવિતાણગ (કનકવિતાનક) આ અને કણગવિયાણગ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૮૦.

કણગવિયાણગ (કનકવિતાનક) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા.૮૦, સૂર્ય.૧૦૭, જમ્બૂ.૧૭૦, સ્થા.પૃ.૭૮-૭૯, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૮૬, જમ્બૂશા.૫૩૪-૫૩૫.

કણગસંતાણગ (કનકસન્તાન) આ અને કણગસંતાણગ એક છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭.

કણગસંતાણગ (કનકસન્તાનક) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા.૮૦, સૂર્ય.૧૦૭, જમ્બૂ.૧૭૦, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૫૩૫, સ્થાઅ. ૭૮-૭૯, સૂર્યમ.૨૮૫-૨૮૬.

કણગસત્તરિ (કનકસત્તરિ) એક પાંખડી શાસ્ત્ર.^૧

૧. નન્દિ.૪૨.

૧. કણગા (કનકા) લોગપાલ સોમ(૩)ની મુખ્ય પત્ની.^૧ જુઓ સોમ(૩).

૧. ભગ.૪૦૬, સ્થા.૨૭૩.

૨. કણગા જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું પંદરમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૩. કણગા રક્ષસ દેવોના બે ઈન્દ્રો ભીમ અને મહાભીમ એ બેમાંથી દરેકની મુખ્ય પત્ની.^૧ પૂર્વભવમાં જ્ઞાગપુરના વેપારીની બે પુત્રીઓ તરીકે તે બે જન્મી હતી અને પછી તિલ્થયર પાસ(૧)ની શિષ્યાઓ બની હતી.^૨

૧. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩.

૨. જ્ઞાતા.૧૫૩.

કણય (કનક) જુઓ કણગ.^૧

૧. જીવા.૧૮૨, સ્થા.૬૪૩.

કણયપ્પભ (કનકપ્રભ) જુઓ કણગપ્પભ.^૧

૧. જીવા.૧૮૨.

કણવિતાણઅ (કણવિતાનક) આ અને કણવિયાણગ એક છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭.

કણવિયાણઅ (કણવિતાનક) આ અને કણવિયાણગ એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કણવિયાણગ (કણવિતાનક) આ અને કણગવિયાણગ એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦.

કણવીર એક અજ્ઞારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

કણસંતાણઅ (કણસન્તાનક) આ અને કણગસંતાણગ એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કણાદ એક દાર્શનિક જેનો એ સિદ્ધાન્ત છે કે સામાન્ય અને વિશેષ એ બે એકબીજાથી આત્યંતિકપણે ભિન્ન બે સ્વતન્ત્ર પદાર્થો છે.^૧

૧. વિશેષા.૨૬૯૧, દશયૂ.પૃ.૧૭, સૂત્રશી.પૃ.૮.

કણિયાર (કર્ણિકાર) ગોસાલ પાસે આવનાર છ પરિવ્રાજકોમાંનો (દિશાચરોમાંનો) એક.^૧

૧. ભગ.૫૩૯.

કણેરુદત્ત હથિણાઉરનો રાજા. તેણે પોતાની પુત્રી કણેરુદત્તાને ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧) સાથે પરણાવી હતી.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૭-૩૭૯.

કણેરુદત્તા ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ની પત્ની.^૧ તે રાજા કણેરુદત્તની પુત્રી હતી.^૨

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૯.

૨. એજન.પૃ.૩૭૭.

કણેરુપર્થગા (કણેરુપદિકા) ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ. ૩૭૯.

કણેરુસેણા (કણેરુસેના) ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ.૩૭૯.

કણ્ણ (કર્ણ) અંગ(૧)ના પાટનગર ચંપાનો રાજા. તેણે દ્યોવર્ધના સ્વયંવરમાં ભાગ લીધો હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭. પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં 'કણ્ણ'ના બદલે 'કણ્ણ' છપાયું છે જે ખોટું જણાય છે.

કણ્ણપાઉરણ (કર્ણપ્રાવરણ) એક અંતરદીવ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૬, સ્થા.૩૦૪, નન્દિમ.પૃ.૧૦૩.

કણ્ણપાલ (કર્ણપાલ) જુઓ કણ્ણવાલ.^૧

૧. આવનિ.૧૨૮૪.

કણ્ણલોયણ (કર્ણલોચન) સયમિસયા નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય.૫૦.

કણ્ણવાલ (કર્ણપાલ) સાએયના રાજા પુંકરીયના હાથીનો મહાવત.

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૯૨, આવનિ.૧૨૮૪, આવમ.પૃ.૭૦૨.

કણ્ણસપ્પ (કૃષ્ણસર્પ) રાહુનું બીજું નામ.^૧ જુઓ કણ્ણસપ્પ.

૧. સૂર્ય.૧૦૫.

કણ્ણસિરી (કૃષ્ણાશ્રી) આ અને કણ્ણસિરી એક છે.^૧

૧. વિપા.૩૦.

કણ્ણિલ્લ (કર્ણિલ્ય) સયમિસયા નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧ આ અને કણ્ણલોયણ એક જ છે.

૧. જમ્બૂ.૧૫૯.

કણ્ણી (કણી) વિયાહપણ્ણત્તિના અગિયારમા શતકનો સાતમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૪૦૯.

૧. કણ્ણ (કૃષ્ણ) વસુદેવ અને તેની રાણી દેવર્ધીનો પુત્ર અને રામ(૧)નો ભાઈ. તે જમ્બૂદીવના ભરહ(૨) ક્ષેત્રના દક્ષિણાર્ધના વાસુદેવ(૧) હતા. જો કે તે મહુરા(૧)માં જન્મ્યા હતા છતાં તેમની રાજધાની બારવર્ધ હતી. તે તેમની વીરતા માટે પ્રસિદ્ધ હતા. તેમણે મહુરા(૧)ના રાજા કંસનો તેમજ કંસના સસરા તથા નવમા પડિસત્તુ રાયગિહના રાજા જરાસંધનો વધ કર્યો હતો.^૧ કણ્ણ મહારહ તરીકે પણ જાણીતા હતા.^૨ કણ્ણ કુરુક્ષાત્ર રાજા હતા.^૩ તેમની નીચે સમુદ્રવિજય વગેરે જેવા દસ માનનીય રાજાઓ, બલદેવ(૧) વગેરે જેવા પાંચ મહાવીરો અને સંબ વગેરે જેવા સાઠ હજાર વીરો હતા. તેમને સોળ હજાર રાણીઓ હતી, તેમાં નીચેની આઠ પટરાણીઓ હતી — પઉમાવર્ધ(૧૪), ગોરી(૨), ગંધારી(૪), લક્ષ્મણા(૨), સુસીમા(૨), જંબવર્ધ(૧), સચ્ચભામા(૧) અને રુપિણી. આ આઠમાં રુપિણી અગ્ર હતી. ગયસુકુમાલ(૧) તેમનો ખરો ભાઈ હતો.^૪ અવરકંકાના રાજા પઉમણાભ વડે અપહરણ કરાયેલી પાંચ પંડવોની પત્ની દોવર્ધને છોડાવવા તે અવરકંકા ગયા હતા. તે પઉમણાભને હરાવવામાં અને દોવર્ધને છોડાવવામાં સફળ થયા હતા.^૫ જ્યારે તે અવરકંકાથી પાછા ફરી રહ્યા હતા ત્યારે કેવળ ગમ્મત ખાતર પંડવોએ તેમને ગંગા પાર કરવા માટે રખાયેલી નાવ સંતાડી દીધી. પરિણામે ગંગાના સામેના કિનારે જવા માટે કણ્ણને આખી નદી તરવી પડી. તેથી કણ્ણને ત્રાસ થયો. એટલે કણ્ણે પંડવોને દેશનિકાલ કર્યા.^૬ તિથ્યર અરિક્કણેમિએ કણ્ણ આગળ બારવર્ધના નાશનું ભવિષ્ય ભાખ્યું હતું. વળી કણ્ણના મૃત્યુનો સમય, સ્થળ અને કેવી રીતે મૃત્યુ થશે તે પણ તેમણે કણ્ણને જણાવ્યું હતું, અને ભાખ્યું હતું કે કણ્ણ ત્રીજી નરકભૂમિ વાલુયપ્પભામાં જન્મ લેશે અને પછી આવતી ઉસ્સપ્પિણીમા પુંડની રાજધાની સયદ્ધુવારમાં બારમા^૭ તિથ્યંકર અમમ(૨) તરીકે જન્મ લેશે.^૮ કણ્ણ એક હજાર વર્ષ જીવ્યા હતા. તેમની ઊંચાઈ દસ ધનુષ હતી.^૯ તે પોતાના પૂર્વભવમાં ગંગદત્ત(૪) હતા.^{૧૦} તે વાસુદેવ(૨) નામથી પણ પ્રસિદ્ધ છે.^{૧૧}

૧. પ્રશ્ન. ૧૫, અન્ત. ૧, જાતા. ૫૨,
૧૧૭, તીર્થો. ૪૮૫, ૫૬૬.

૨. સ્થા. ૪૫૧.

૩. અન્ત. ૬.

૪. અન્ત. ૧-૬, નિર. ૫, સ્થા. ૬૨૬,
આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૬૧-૩૬૫.

૫. જાતા. ૧૨૪-૨૬, સ્થા. ૫. ૫૨૪,
કલ્પશા. પૃ. ૩૩, કલ્પધ. પૃ. ૩૪,
પ્રશ્ન. ૫. ૮૭.

૬. જાતા. ૧૨૬-૧૨૭.

૭. સમ. ૧૫૯ પ્રમાણે તે આવતા ઉત્સર્પિણી
કાલચક્રમાં તેરમા તીર્થંકર ઘશે.

૮. અન્ત. ૯, જાતા. ૫૩, સ્થા. ૬૯૨, ૭૩૫,
સ્થા. ૫. ૪૩૩-૪૩૪, દશહ. પૃ. ૩૬,
તીર્થો. ૬૧૪, આવનિ. ૪૧૩.

૯. સમ. ૧૦, સ્થા. ૭૩૫, આવનિ. ૪૦૫.

૧૦. સમ. ૧૫૮.

૧૧. ઉત્તરા. ૨૨. ૮.

૨. કણ્ઠ સિવભૂઈ(૧)ના ગુરુ, તેમણે બોડિય પંથ સ્થાપ્યો હતો.^૧

૧. વિશેષા.૩૦૫૨-૫૫, નિશીભા.૫૬૦૮, આવભા.૧૪૬, આવચૂ.૧.૫૪૨૭, ઉત્તરાનિ.૧૭૮.

૩. કણ્ઠ એક બ્રાહ્મણ પરિવ્રાજક.^૧

૧. ઔપ. ૩૮.

૪. કણ્ઠ વરાહ(૩) અને ઈસિવાલ બન્નેના ગુરુ. વરાહ પાંચમા બલદેવ(૨)નો પૂર્વભવ હતો અને ઈસિવાલ પાંચમા વાસુદેવ(૧)નો પૂર્વભવ હતો.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, સ્થા.૬૭૨, તીર્થો.૬૦૬.

૫. કણ્ઠ હિરયાવલિયા(૧)નું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. નિર.૧.૧.

૬. કણ્ઠ રાયગિહના રાજા સેણિય(૧)નો પુત્ર. તેની માતાનું નામ કણ્ઠા હતું. તે ચેડગ વડે યુદ્ધમાં મરાયો હતો.^૧

૧. નિર.૧.૧, નિરચં.૧.૧.

૭. કણ્ઠ ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થનારા એકવીસમા ભાવી તિત્થંકર વિજય(૮)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૮.

૮. કણ્ઠ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના પ્રથમ ભાવી બલદેવ(૨).^૧ જુઓ બલદેવ(૨).

૧. તીર્થો. ૧૧૪૪, ચોક્કસ પાઠ 'કણ્ઠાઈ' છે. સંભવતઃ તે 'કણ્ઠાહ (કૃષ્ણાભ)' હોઈ શકે.

કણ્ઠગુલિગા અથવા કણ્ઠગુલિયા (કૃષ્ણગુલિકા) રાણી પભાવતી(૩)ની દાસી. તેની નિમણૂક મહાવીરની મૂર્તિની સેવા માટે કરવામાં આવી હતી.^૧ તે અને દેવદત્તા(૪) એક છે.^૨

૧. નિશીચૂ. ૩.૫.૧૪૨-૧૪૬.

૨. આવચૂ. ૧.૫.૩૮૮.

કણ્ઠપરિવ્યાયગ (કૃષ્ણપરિવ્રાજક) પરિવ્રાજકોનો એક વર્ગ.^૧

૧. ઔપ. ૩૮, ઔપઅ. ૫૮૨.

૧. કણ્ઠરાઈ (કૃષ્ણરાજિ) પાંચમા સ્વર્ગમાં લોગંતિય દેવોના વાસસ્થાનો ફરતે આવેલી કાળી રેખાઓ.^૧

૧. આચા. ૨.૧૭૮.

૨. કણ્ઠરાઈ જ્ઞાયાધમ્મકણાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના દસમા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૮.

૩. કણ્ઠરાઈ વાણારસીના રામ અને ધમ્માની પુત્રી. તે સંસાર છોડી તિત્થયર

પાસ(૧)ની શિષ્યા બની. ^૧ મૃત્યુ પછી તે ઈસાણ(૨)ની મુખ્ય પત્ની બની. ^૨

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૮.

૨. એજન., ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૬૧૨.

કણ્ણવડેસઅ (કૃષ્ણાવતંસક) ઈસાણ સ્વર્ગ(કલ્પ)માં એક સ્વર્ગીય વાસસ્થાન. ^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૮.

કણ્ણવાસુદેવ (કૃષ્ણવાસુદેવ) જુઓ કણ્ણ (૧) ^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫૨, અન્ત. ૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૬૦.

કણ્ણવેણ્ણા (કૃષ્ણવેણ્ણા) એક નદી. ^૧ તેની એકતા કૃષ્ણા અને વેણ્ણા નદીઓના સંયુક્ત પ્રવાહ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે. તે બંગાળના ઉપસાગરને મળે છે. ^૨

૧. નિશીભા. ૪૪૭૦, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૨૫.

૨. જિઓડિ. પૃ. ૧૦૪.

કણ્ણસપ્પ (કૃષ્ણસર્પ) રાહુનું બીજું નામ. ^૧

૧. ભગ. ૪૫૩.

કણ્ણસહ (કૃષ્ણસહ) ચારણગણ(૨)ની સાત શાખાઓમાંની એક. ^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૮.

કણ્ણસિરી (કૃષ્ણાશ્રી) રોહીડઅના ગૃહસ્થ દત્ત(૧)ની પત્ની. તેમને દેવદત્તા(૨) નામની દીકરી હતી. ^૧

૧. વિપા. ૩૦.

૧. કણ્ણા (કૃષ્ણા) છાયાધમ્મકહાના બીજા શ્વેતસ્કન્ધના દસમા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન. ^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૮.

૨. કણ્ણા ઈસાણ(૨)ની આઠ મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક. ^૧ તેના પૂર્વભવમાં તે વાણારસીના રામ(૫) અને ધમ્માની પુત્રી હતી અને તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની હતી. ^૨

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૮, ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૬૧૨.

૨. જ્ઞાતા. ૧૫૮.

૩. કણ્ણા અંતગડદસાના આઠમા વર્ગનું ચોથું અધ્યયન. ^૧

૧. અન્ત. ૧૭.

૪. કણ્ણા રાજા સેણિઅ(૧)ની પત્ની. તે સંસારનો ત્યાગ કરી ચંપા નગરમાં મહાવીરની શિષ્યા બની. અગિયાર વર્ષના શ્રમણજીવન પછી તે મોક્ષ પામી. ^૧

૧. અન્ત. ૨૦.

૫. કણ્ણા વિજયપુરના રાજા વાસવદત્તની પત્ની અને સુવાસવ(૨)ની માતા. ^૧

૧. વિપા. ૩૪.

૬. કણ્ઠા આભીર(૧)ના પ્રદેશમાં વહેતી નદી. કણ્ઠા અને વેણ્ણા(૨) એ બે નદીઓની વચ્ચે બંભદીવ આવેલો છે.^૧ કણ્ઠાની એકતા વર્તમાન કૃષ્ણા સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૪૩, નિશીભા.
૪૪૭૦, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૨૫,
પિંડની. ૫૦૩, પિંડનિમ. પૃ. ૧૪૪,

જીતભા. ૧૪૬૧, કલ્પધ. પૃ. ૧૭૧
કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૩.
૨. જિઓડિ. પૃ. ૧૦૪.

કણ્ઠાહ (કૃષ્ણાભ) જુઓ કણ્ઠ(૮) અને તેનું ટિપ્પણ.^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૪૪.

કતપુણ્ણ (કૃતપુણ્ય) રાયગિહના વેપારી ધણાવહ(૩)નો પુત્ર. તે બાર વર્ષ ગણિકા સાથે રહ્યો અને તેણે પોતાની સઘળી સંપત્તિ ગુમાવી. પછી એક વૃદ્ધાએ તેને દત્તક પુત્ર તરીકે સ્વીકાર્યો. આ વૃદ્ધાને ચાર પુત્રવધૂઓ હતી. તે ચારે પુત્રવધૂઓ વહાણ ભાંગી ડૂબી જવાથી માર્યા ગયેલા વૃદ્ધાના પુત્રની પત્નીઓ હતી. વૃદ્ધાએ કતપુણ્ણને તે ચારેને પત્નીઓ તરીકે સ્વીકારવા કહ્યું. તે સંમત થયો અને ત્યાં તેમની સાથે બાર વર્ષ રહ્યો. પછી રાજા સેણિય(૧)એ પણ પોતાની પુત્રીને તેની સાથે પરણાવી. છેવટે તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિલ્થયર મહાવીરનો શિષ્ય બની ગયો હતો. કતપુણ્ણ પોતાના પૂર્વભવમાં ગરીબ ગોવાળનો પુત્ર હતો અને તેણે અત્યંત ભક્તિપૂર્વક સાધુને ભિક્ષા આપી હતી.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૬૭-૪૬૮, આવહ. પૃ. ૩૪૭, ૩૫૩, ૩૫૫.

કતમાલઅ (કૃતમાલક) જુઓ કયમાલઅ.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૭૬.

૧. કત્તવીરિય (કાર્તવીર્ય) હત્થિણાપુરના રાજા અણંતવીરિયનો પુત્ર. તારા(૨) તેની પત્ની હતી. સુભૂમ(૧) તેનો પુત્ર હતો. તેણે રામ(૩)ના (અર્થાત્ પરસુરામના) પિતા જમદગિને હણ્યા હતા. રામે પિતાની હત્યાનું વેર વાળવા કત્તવીરિયને હણ્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૨૦, આચાચૂ. પૃ. ૪૮, સૂત્રશી. પૃ. ૧૭૦, સમ. ૧૫૮, સૂત્રચૂ. પૃ. ૩૪૦, ૩૮૪.

૨. કત્તવીરિય ચક્કવટિ ભરહ(૧) પછી મોક્ષ પ્રાપ્ત કરનાર આઠ મહાપુરુષોમાંનો એક.^૧ તે બલવીરિયનો પુત્ર હતો.

૧. સ્થા. ૬૧૬, વિશેષા. ૧૭૫૦, આવનિ. ૩૬૩, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૧૪.

૧. કત્તિઅ (કાર્તિક) મહિનાનું નામ.^૧

૧. કલ્પ. ૧૨૪, સમ. ૪૦, ઉત્તરા. ૨૬. ૧૫-૧૬.

૨. કત્તિઅ હત્થિણાગપુર નગરનો વેપારી. એક વાર જિયસત્તુ(૧૬) રાજાએ તેને

બોલાવ્યો અને તાવસ(૪)ને ભોજન આપવા આજ્ઞા કરી. પરંતુ તેને તાવસમાં શ્રદ્ધા ન હતી તેમજ તાવસ માટે આદર ન હતો, તેથી તેને રાજાની આજ્ઞાથી ત્રાસ થયો. પરિણામે તેણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો^૧ અને તે એક હજાર આઠ વેપારીઓ સાથે તિથ્યર મુણિસુવ્વયનો શિષ્ય બની ગયો. બાર વર્ષની શ્રમણજીવનની સાધના પછી તેણે મરીને સોહમ્મ(૧) સ્વર્ગમાં(કલ્પમાં) સકક(૩) તરીકે જન્મ લીધો.^૨

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૭૬-૭૭, સ્થા. પૃ. ૫૧૦.

૨. ભગ. ૬૧૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૪, સૂતચૂ. પૃ. ૩૬૨, કલ્પચૂ. પૃ. ૧૦૨.

૩. કત્તિઅ અણુતરોવવાઈયદસાનું એક અધ્યયન.^૧ તે નાશ પામ્યું છે

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૪. કત્તિઅ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના છઠ્ઠા ભાવી તિથ્યંકર દેવસ્સુયનો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૯.

૫. કત્તિઅ એક આચાર્ય. રોહીડગ નગરમાં એક કોધે ભરાયેલા ક્ષત્રિયે તેમનો વધ કર્યો હતો.^૧

૧. સંસ્તા. ૬૭.

કત્તિઆ (કૃતિકા) જુઓ કત્તિયા.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૫.

કત્તિઈ અથવા કત્તિગી (કાર્તિકી) કાર્તિક મહિનાનો પૂર્ણિમાનો દિવસ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૬૧, આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૪૪.

કત્તિય (કાર્તિક) જુઓ કત્તિઅ.^૧

૧. સમ. ૧૫૯, સૂતચૂ. પૃ. ૩૬૨, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૭૬, કલ્પચૂ. પૃ. ૧૦૨.

કત્તિયા (કૃતિકા) અઠાવીસ છાક્રખત(૧)માંનું એક.^૧ તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ અગ્નિ(૧) છે.^૨ તેનું ગોત્રનામ અગ્નિવેસ(૩) છે.^૩

૧. જમ્બૂ. ૧૫૫-૧૬૧, સૂર્ય. ૩૬-૩૯,

સમ. ૬, સ્થા. ૭૮૦.

૨. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧.

૩. સૂર્ય. ૫૦, સૂર્યમ. પૃ. ૧૫૧.

કદલિસમાગમ જુઓ કયલિસમાગમ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૮૧.

કદમઅ (કર્દમક) અણુવેલંધર દેવોનો ઇન્દ્ર.^૧ તે વરુણ(૧)ના કુટુંબનો સભ્ય છે.^૨ તેનો વાસ વિજજુપ્પભ(૨) પર્વત ઉપર છે.^૩ જુઓ અણુવેલંધરણાગરાય.

૧. જીવા. ૧૬૦, સ્થા. ૩૦૫. ૨. ભગ. ૧૬૭. ૩. સ્થા. ૩૦૫, જીવા. ૧. . ., સમ. ૧૭.

૧. કપ્પ (કલ્પ) સ્વર્ગીય ક્ષેત્રોનો વર્ગ. વિગતો માટે જુઓ કપ્પોવગ.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૪, ૭૬૯.

૨. કપ્પ અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ લોકોમાં તે બૃહત્પક્વસૂત્ર તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. તે છ અધ્યયનોમાં વિભક્ત છે. આ અધ્યયનો શ્રમણ-શ્રમણીઓના આચારના વિધિ-નિષેધરૂપ નિયમોનું નિરૂપણ કરે છે. તેમનાં ભક્ષ્ય, ઉપકરણ, રોકાવાનાં સ્થાનો, વગેરે અંગેના વિધિનિષેધોનું વિવરણ આ ગ્રન્થમાં છે. વ્રતપાલનમાં થતા અતિયારો યા નાનામોટા દોષો સંબંધી પ્રાયશ્ચિત્તોનું પણ વિધાન તેમાં છે.^૧ જુઓ પજજોસવણાકપ્પ જે લોકોમાં કલ્પસૂત્ર નામે પ્રસિદ્ધ છે.

૧. નન્દિ.૪૪, નિશીચૂ.૩.પૃ.૩૬૮, ૫૩૨, ૫૮૩, ૪.પૃ.૩૦૪, ગચ્છાવા.પૃ.૪૦, ગચ્છા.૧૩૫, જીતભા. ૨૬૫, ૩૨૨, ૪૨૭, ૫૮૮, ૬૦૧-૬૦૨, ૧૮૬૮, વ્યવ.૧૦.૨૨.

૩. કપ્પ, કપ્પક અથવા કપ્પગ(કલ્પક) પાડલિપુત્તના બ્રાહ્મણ કવિલ(દ)નો પુત્ર. તે બહુ બુદ્ધિમાન હતો. તે એક મરુચની દીકરીને પરણ્યો હતો. તે તે જ નગરના રાજા ષંદ(૧)નો મંત્રી હતો. તે રાજાને તે ઘણો ઉપયોગી અને મદદગાર સાબિત થયો હતો. જો કે રાજાએ તેને ઘણો પરેશાન કર્યો અને ત્રાસ આપ્યો છતાં તે સદા રાજાને વફાદાર રહ્યો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૦-૧૮૩, નન્દિમ.પૃ.૧૬૧, આવહ.પૃ.૬૮૧-૬૮૩.

કપ્પણિજજુતિ (કલ્પનિર્યુક્તિ) કપ્પ(૨) ઉપર ભદ્રબાહુ(૨)એ રચેલી એક પ્રકારની ગાથાબદ્ધ ટીકા.^૧ ભાષ્યની ગાથાઓથી નિર્યુક્તિની ગાથાઓને અલગ કરવી કઠિન છે.

૧. આવનિ.૮૫, બૃમ.પૃ.૨, વ્યવભા.૧૦. ૬૦૬-૬૦૭.

કપ્પપેઢા અથવા કપ્પપેઢિયા (કલ્પપીઠિકા) કપ્પ(૨)નો પ્રાસ્તાવિક ભાગ.^૧

૧. નિશીચૂ.૧.પૃ.૧૩૨, ૧૫૫, આવચૂ.૧.પૃ.૭૮, આચાચૂ.પૃ.૨.

કપ્પભાસ (કલ્પભાષ્ય) કપ્પણિજજુતિ ઉપરની એક પ્રકારની ગાથાબદ્ધ ટીકા.^૧ તે બે રૂપમાં મળે છે — બૃહત્કલ્પલઘુભાષ્ય (પ્રકાશિત) અને બૃહત્કલ્પબૃહદ્ભાષ્ય (અપ્રકાશિત)^૨.

૧. વ્યવભા. ૧૦.૧૪૧, (પુરુષપ્રકરણ). ૨. બૃક્ષે.૨૦૨.

કપ્પવડંસિયા અથવા કપ્પવડિંસિયા (કલ્પાવતંસિકા) અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ તે ઉવંગની અંતર્ગત છે.^૨ તેમાં નીચે જણાવેલાં દસ અધ્યયનો છે^૩— (૧) પઉમ(૧૫), (૨) મહાપઉમ(૬), (૩) ભદ્ર(૧૦), (૪) સુભદ્ર (૮), (૫) પઉમભદ્ર(૨), (૬) પઉમસેણ(૨), (૭) પઉમગુમ્મ(૧), (૮) જ્ઞાલિણિગુમ્મ(૧), (૯) આણંદ(૫), અને (૧૦) ષંદણ(૧૧).

૧. પાક્ષિ.પૃ.૪૫, નન્દિ.૪૪, નન્દિયૂ.	૨. નિર. ૧.૧
પૃ.૬૦, નન્દિમ.૨૦૭, નન્દિહ	૩. નિર. ૨.૧.
પૃ. ૭૩.	

કપ્પાઈય અથવા કપ્પાતીત (કલ્પાતીત) બાર કલ્પો(સ્વર્ગીય ક્ષેત્રો યા સ્વર્ગો)થી ય ઉપર વસતા ગેવિજજગ અને અણુતરોવવાઈય અથવા અણુતર દેવોનું બીજું નામ.

૧. ઉત્તરા.૩૬.૨૦૭, ૨૧૦, પ્રજા.૩૮, અનુ.૧૨૨, દેવે.૨૬૬-૨૭૪.

૧. કપ્પાસિઅ (કાપાસિક) એક લૌકિક શાસ્ત્ર.^૧

૧. નન્દિ.૪૨.

૨. કપ્પાસિઅ કપાસિયાંનો વેપાર કરનારાઓની આરિય(આર્ય) મંડળી.^૧

૧. પ્રજા.૩૭.

૧. કપ્પિઆ અથવા કપ્પિયા(કલ્પિકા) એક અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ. શિરયાવલિયા(૧)થી તદ્દન અલગ ગ્રન્થ તરીકે તેનો ઉલ્લેખ થયો છે.^૧ સંભવતઃ શિરયાવલિયા(૨) અને આ કપ્પિઆ એક છે.

૧. નન્દિ.૪૪, નન્દિમ.પૃ.૨૦૭, નન્દિહ.પૃ.૭૩, પાક્ષિ.પૃ.૪૫, પાક્ષિય. પૃ.૬૮.

૨. કપ્પિઆ તે શિરયાવલિયા(૨)ના પાંચ વિભાગોમાંનો એક વિભાગ છે. શિરયાવલિયા(૧) અને આ કપ્પિયા એક જણાય છે.^૧

૧. જમ્બૂશા.પૃ.૧-૨.

કપ્પિયાકપ્પિય (કલ્પિકાકલ્પિક) એક અંગબાહિર ઉક્કાલિઅ આગમગ્રન્થ^૧ જે નષ્ટ થઈ ગયો છે.

૧. નન્દિ.૪૪, નન્દિયૂ.પૃ.૫૭, પાક્ષિ.પૃ.૪૩.

કપ્પોવગ (કલ્પોવગ) નીચેના બાર સ્વર્ગો (કલ્પો) અને તેમાં વસતા દેવોને કપ્પોવગ કહેવામાં આવે છે — (૧) સોહમ્મ(૧), (૨) ઈસાણ(૧), (૩) સણંકુમાર(૧), (૪) માહિંદ(૩), (૫) બંભલોગ, (૬) લંતગ, (૭) મહાસુક્ક(૧), (૮) સહસ્સાર(૨), (૯) આણય, (૧૦) પાણય(૧), (૧૧) આરણ અને (૧૨) અચ્ચુય.

૧. પ્રજા.૩૮, અનુ.૧૨૨, પ્રજામ.પૃ.૭૦.

કબ્બડઅ (કર્બટક) આ અને કબ્બડગ એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કબ્બડગ(કર્બટક) અઢવાસી ગહમાંનો એક.^૧ તે કુબ્બરઅ અને કવ્વરઅ નામોથી પણ પ્રસિદ્ધ છે.^૨

૧. સ્થા.૮૦, સ્થાઅ.પૃ.૭૮-૭૯, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૨૮૬.

૨. જમ્બૂ.૧૭૦, સૂર્ય.૧૦૭.

કબ્બુરઅ (કર્બુરક) આ અને કબ્બડગ એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦.

કમલ છાગપુરનો વેપારી. કમલસિરી(૨) તેની પત્ની હતી અને કમલા તેની દીકરી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

કમલદલ એક જફ્ફ દેવ જે તેના પૂર્વભવમાં મહાવત હતો.^૧

૧. ભક્ત. ૭૮.

કમલપ્પભ (કમલપ્રભ) છાગપુરનો વેપારી. કમલપ્પભા તેની પુત્રી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

૧. કમલપ્પભા (કમલપ્રભ) છાગપુરના વેપારી કમલપ્પભની પુત્રી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની હતી. મૃત્યુ પછી પિસાય દેવોના ઇન્દ્ર કાલ(૪)ની એક મુખ્ય પત્ની તરીકે તેણે જન્મ લીધો હતો. મહાકાલ(૮)ની એક મુખ્ય પત્નીનું નામ પણ કમલપ્પભા છે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩, ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩.

૨. કમલપ્પભા છાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

૧. કમલસિરી (કમલશ્રી) વીયસોગાના રાજા મહબ્બલ(૨)ની પત્ની. તેમને બલભદ્ર(૩) નામનો પુત્ર હતો.

૧. જ્ઞાતા. ૬૪.

૨. કમલસિરી છાગપુરના વેપારી કમલની પત્ની.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

૧. કમલા છાગપુરના કમલ અને કમલસિરી(૨)ની દીકરી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની. મૃત્યુ પછી તેણે ઇન્દ્ર કાલ(૪)ની એક મુખ્ય પત્ની તરીકે જન્મ લીધો. મહાકાલ(૮)ની એક મુખ્ય પત્નીનું નામ પણ કમલા છે.

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩, ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩.

૨. કમલા છાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

કમલામેલ ચક્કવટ્ટિભરહ(૧)નો એક અશ્વ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૫૭.

કમલામેલા બારવઈની રાજકુમારી. ઉગ્ગસેણના પૌત્ર ધણદેવ(૫) સાથે તેનું સગપણ

થયું હતું. પરંતુ સંભ(ર)ની મદદથી તેનું અપહરણ કરવામાં આવ્યું અને ફિરાર(૧) અને પભાવતી(ર)ના પુત્ર સાગરચંદ(૧) સાથે તેને પરણાવવામાં આવી. પછીથી કમલામેલા સંસાર છોડી તિથ્યર અરિક્ષોમિની શિષ્યા બની, જ્યારે સાગરચંદને ઘણદેવે મારી નાખ્યો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૧૨-૧૧૩, મર.૪૩૩, આવનિ.૧૩૪, વિશેષા.૧૪૨૦, બૃભા. ૧૭૨, બૃમ.પૃ.૫૬.

૧. કમલાવર્ધ (કમલાવતી) ઉસુયાર(૧) રાજાની રાણી. તેણે રાજાને સમ્યગદર્શન કરાવ્યું અને તેની સાથે સંસારનો ત્યાગ કરી પૂર્ણતાને યા મોક્ષને પામી.^૧

૧. ઉત્તરા. અધ્યયન ૧૪, ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૯૪, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૨૧-૨૩૨, ઉત્તરાક.પૃ.૨૭૦.

૨. કમલાવર્ધ મણિચૂડ રાજાની રાણી અને રચણાવહના રાજકુમાર મણિપ્પભ(ર)ની માતા.^૧

૧. ઉત્તરાને.પૃ.૧૩૮.

કમલુજજલપુરી (કમલોજ્જવલપુરી) જે નગરમાં એરવય(૧) ક્ષેત્રના ચોવીસમા તિથ્યંકર વારિસેણ નિર્વાણ પામ્યા તે નગર.^૧

૧. તીર્થો.૫૫૫.

કમારગામ (કર્મારગ્રામ) જુઓ કંમારગામ.^૧

૧. આવમ.પૃ.૨૬૭.

૧. કમ્મ(કર્મ) વિચાહપણ્ણત્તિના (૧) તેરમા શતકનો આઠમો ઉદ્દેશક^૧, (૨) છઠ્ઠા શતકનો નવમો ઉદ્દેશક^૨ અને (૩) સોળમા શતકનો ત્રીજો ઉદ્દેશક.^૩

૧. ભગ.૪૭૦.

૨. ભગ.૨૨૯.

૩. ભગ.૫૬૧.

૨. કમ્મ પણ્ણવણાનું તેવીસમું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૬.

૩. કમ્મ બંભદસાનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

કમ્મપગડિ (કર્મપ્રકૃતિ) જુઓ કમ્મપ્પયડિ.^૧

૧. પ્રજ્ઞાહ.પૃ.૧૪૦.

કમ્મપયડિ (કર્મપ્રકૃતિ) જુઓ કમ્મપ્પયડિ(ર).^૧

૧. સમ.૩૬.

૧. કમ્મપ્પયડિ (કર્મપ્રકૃતિ) કર્મ અને તત્સંબંધી વિષયોનું નિરૂપણ કરતો ગ્રન્થ. આચાર્ય ણાગહત્થિ આ ગ્રન્થના નિષ્ણાત જ્ઞાતા હતા.^૧

૧. નન્દિ. ગાથા.૩૦.

૨. કમ્મપ્પયડિ ઉત્તરજ્ઞયણનું તેત્રીસમું અધ્યયન.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૯, સમ.૩૬.

કમ્મપ્પવાય (કર્મપ્રવાદ) કર્મપ્રકૃતિ વગેરેનું નિરૂપણ કરતો આઠમો પુલ્લ ગ્રન્થ.^૧

૧. નન્દિ.૫૭, નન્દિચૂ.પૃ.૭૬, નન્દિમ.પૃ.૨૪૧, વિશેષા.૩૦૧૪, આવહ.પૃ.૩૧૧.

કમ્મબંધઅ (કર્મબન્ધક) પણ્ણવણાનું ચોવીસમું પદ (પ્રકરણ).^૧ જુઓ બંધ.

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા.૬.

કમ્મભૂમિ (કર્મભૂમિ) એવો પ્રદેશ જ્યાં માણસ પોતાની આજીવિકા યુદ્ધકળા (અસિ), લેખનકળા યા સાહિત્યકળા (મસી = શાહી) અને કૃષિ (ખેતી) એ ત્રણમાંથી કોઈ એક દ્વારા રળે છે.^૧ આવા ક્ષેત્રો યા પ્રદેશો પંદર છે — પાંચ ભરહ(ર) ક્ષેત્રો, પાંચ એરવય(૧) ક્ષેત્રો અને પાંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રો. આમ પાંચ પાંચના ત્રણ વર્ગ થયા. પંદરમાંથી ત્રણ ક્ષેત્રો (દરેક વર્ગમાંથી એક એક) જંબૂદીવમાં છે, છ ક્ષેત્રો (દરેક વર્ગમાંથી બે બે) ધાયઈખંડમાં છે અને છ ક્ષેત્રો પુક્ખરવરદીવમાં છે.^૨ જુઓ અકમ્મભૂમિ.

૧. નન્દિમ. પૃ.૧૦૨.

૨. ભગ.૬૭૫, પ્રજ્ઞા.૩૫, સ્થા.૫૫૫, આચા.૨.૧૭૯, બૃભા.૧૬૩૬, નન્દિહ, પૃ. ૩૩.

કમ્મવિવાગ (કર્મવિપાક) શુભ અને અશુભ કર્મોનાં ફળોને તેતાલીસ અધ્યયનોમાં સમજાવતો ગ્રન્થ.^૧

૧. સમ. ૪૩.

કમ્મવિવાગદસા (કર્મવિપાકદશા) વિવાગસુયના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ દુહવિવાગનું બીજું નામ. તેમાં દસ અધ્યયનો નીચે પ્રમાણે છે— (૧) મિયાપુત્ત, (૨) ગોતાસ, (૩) અંડ(ર), (૩) સગડ, (૫) માહણ, (૬) હંદિસેણ, (૭) સોરિય, (૮) ઉદુંબર, (૯) સહસુદાહ-આમલય, અને (૧૦) કુમારલેચ્છઈ.^૧ વિવાગસુયની વર્તમાન આવૃત્તિમાં આ જ શીર્ષકો નીચે આ અધ્યયનો ઉપલબ્ધ નથી.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

કમ્મવેદઅ (કર્મવેદક) પણ્ણવણાનું પચીસમું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૬.

કમ્મારગ્ગામ (કર્મારગ્ગામ) જુઓ કંમારગામ.^૧

૧. વિશેષા. ૧૭૧૧.

કયંગલા (કૃતાજલા) એક નગર જ્યાં મહાવીર ગયા હતા. આ નગરના પરિસરમાં

છતપલાસ નામનું ઉદ્યાન તેમ જ ચૈત્ય હતું.^૧ પાખંડી દરિદ્રે અહીં ગોસાલને માર માર્યો હતો.^૨ તેની એકતા બિહારના સંથાલ પરગણામાં આવેલા કંકજોલ (Kankajol) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૩

૧. ભગ.૯૦, આવનિ.૪૭૯, વિશેષા.૧૯૩૩, આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૭, ઉત્તરાક.પૃ.૪૯૮.
૨. આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૭.
૩. લાઈ.પૃ.૨૯૫, શ્રભમ.પૃ.૩૫૯, જાફગલ માટે જુઓ સ્ટજિઓ.પૃ.૧૧૪.

કયમાલ (કૃતમાલ) જુઓ કયમાલઅ.^૧

૧. જમ્બૂ.૫૧.

કયમાલઅ (કૃતમાલક) તિમિસગુહાનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧ ચંપાના રાજા કૃષ્ણઅને તેણે હણ્યો હતો.^૨

૧. જમ્બૂ.૧૪,૫૧. ૨. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૬-૧૭૭, સ્થાઅ.પૃ.૨૫૮, દશચૂ.પૃ.૫૧.

કયમાલગ (કૃતમાલક) જુઓ કયમાલઅ.^૧

૧. આવહ.પૃ.૬૮૭.

કયમાલિઅ (કૃતમાલક) જુઓ કયમાલઅ.^૧

૧. દશચૂ.પૃ.૫૧.

કયલિસમાગમ (કદલિસમાગમ) જે નગરમાં મહાવીર ગયા હતા તે નગર.^૧

૧. આવનિ.૪૮૪, વિશેષા.૧૯૩૮, આવચૂ.૧.પૃ.૨૯૧, કલ્પધ.પૃ.૧૦૬.

કયવણમાલપિય (કૃતવનમાલપ્રિય) હત્થિસીસ નગરના પુષ્કકરંડઅ(૧) ઉદ્યાનમાં વસતો એક જફમ દેવ.^૧

૧. વિપા. ૩૩.

કયવમ્મ (કૃતવર્મન) તેરમા તિત્થંકર વિમલ(૧)ના પિતા. તેમની રાણી સામા હતી.^૧

૧. સમ.૧૫૭, તીર્થો. ૪૭૬.

કર અઠ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧ જુઓ કરકરિગ.

૧. સૂર્ય.૧૦૭, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૫.

કરકંડ (કરકણ્ડ) એક બ્રાહ્મણ પરિવ્રાજક અને તેના અનુયાયીઓ.^૧

૧. ઔપ.૩૮.

કરકંડુ (કરકણ્ડુ) ચંપાના રાજા દધિવાહણ અને તેની રાણી પઉમાવતી(૮)નો પુત્ર. તેના જન્મ વખતે પઉમાવતી શ્રમણી હતી કેમ કે તેણે સગર્ભાવસ્થામાં સંસારનો ત્યાગ કર્યો હતો. જન્મ પછી તરત જ કરકંડુને મસાણમાં ત્યજી દેવામાં આવ્યો હતો. આં કારણે તે અવકિણ્ણપુત્ર (ત્યજાયેલો પુત્ર) નામે પણ ઓળખાતો હતો. વખત જતાં તે

કલિંગ(૧)ના પાટનગર કંચણપુર તેમ જ અંગ(૧)ના પાટનગર ચંપાનો રાજા બન્યો. એક બળદની દશામાં થયેલા પરિવર્તનને જોઈ તેને સંસારની અસારતા સમજાઈ અને પરિણામે તેણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો.^૧ તેને પત્તેયબુદ્ધ ગણવામાં આવે છે.^૨

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૪-૨૦૭, ઉત્તરા.

૧૮.૪૬, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૭૮, ઉત્તરાશા.

પૃ.૨૮૯થી આગળ, નિશીચૂ.૨.પૃ.૨૩૧.

૨. આવચૂ.૧.પૃ.૭૬, પ્રજ્ઞાહ, પૃ.૧૧,

સ્થા.પૃ.૩૩, પ્રજ્ઞામ.પૃ.૧૮, નન્દિમ.

પૃ.૧૩૧, ઉત્તરાક.પૃ.૧૭૮, પાલિ

સાહિત્યમાં પણ તેનો પ્રત્યેકબુદ્ધ તરીકે

સ્વીકાર થયો છે (જુઓ ડિપા. માં કરકંડુ).

કરકરઅ (કરકરક) આ અને કરકરિંગ એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કરકરિઅ આ અને કરકરિંગ એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કરકરિંગ (કરકરિક) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧ કર અને કરિઅનો બે જુદા પ્રહો તરીકે પણ ઉલ્લેખ મળે છે.^૨

૧. સ્થા.૮૦, સ્થાઅ.પૃ.૭૮. ૨. જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સૂર્ય.૧૦૭, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૮૬.

કરક (કરટ) કુણાલા(૧)ના વતની અને સાએયમાં મૃત્યુ પામેલા બે ગુરુઓમાંના એક ગુરુ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૬૦૧, આવહ.પૃ.૪૬૫, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૦૮.

૧. કરણ જ્યોતિષશાસ્ત્રે કરેલ દિવસનો ભાગ. અગિયાર કરણો છે. તેમાંથી પ્રથમ સાત ગતિશીલ છે અને બાકીના સ્થિર છે. તે અગિયાર કરણો નીચે પ્રમાણે છે — બવ, બાલવ, કોલવ, થીવિલોઅણ, ગરાઈ, વણિજજ, વિદ્ધિ, સઉણિ, ચઉખ્યય, છાગ અને કિંચુઘ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૩, ૧૫૪, ગણિ ૪૧-૪૫, પ્રજ્ઞા.પૃ.૩૭.

૨. કરણ વિયાહપણત્તિના ઓગણીસમા શતકનો નવમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૪૮.

કરિઅ (કરિક) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧ જુઓ કરકરિંગ.

૧. સૂર્ય.૧૦૭, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૫.

૧. કલંદ જે છ પરિવ્રાજકો (દિશાયરો) ગોસાલ પાસે આવ્યા હતા તેમાંનો એક.^૧

૧. ભગ. ૫૩૮.

૨. કલંદ એક આરિય (આર્ય) જાતિ.^૧ આ અને કલિંદ એક છે.

૧. બૃહા.૩૨૬૪, બૃક્ષે.૮૧૩. પ્રજ્ઞા.૩૭.

કલંબવાલુયા (કદંબવાલુકા) (નરકભૂમિમાં આવેલી) એક નદી. તેની રેતી વજ્ર જેવી

સખત છે.^૧

૧. ઉત્તરા.૧૮.૫૦, સૂત્ર.૧.૫.૧.૧૦.

કલંબુયા (કલમ્બુકા) જે સ્થળે મહાવીર આવ્યા હતા તે સ્થળ.^૧ અંગ(૧) નામના પ્રાચીન દેશના પૂર્વ ભાગમાં ક્યાંક તે આવેલું છે.^૨

૧. આવનિ.૪૮૨, આવચૂ.૧.૫.૨૮૦, | વિશેષા.૧૮૩૬, આવમ.૫.૨૮૧.
કલ્પધ.૫.૧૦૬, કલ્પવિ.૫.૧૬૬, | ૨. શ્રભમ.૫.૩૬૦.

કલાદ તેયલિપુરમાં રહેતો સોની. ભદ્રા(૧૮) તેની પત્ની હતી. તેમને એક રૂપાળી પોટિલા નામની પુત્રી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૮૬, વિપાઅ.૫.૮૮.

કલાય વિયાહપણ્ણત્તિના એકવીસમા શતકના બીજા વર્ગનું પ્રથમ પ્રકરણ.^૧

૧. ભગ.૬૮૮.

કલાવઈ (કલાવતી) એક ઉમદા સ્ત્રી.^૧

૧. આવ.૫.૨૮.

૧. કલિંગ (કલિંગ) એક આરિય (આર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૧ કંચણપુર તેનું પાટનગર હતું.^૨ એક દેવે પૂર દ્વારા તેના વિનાશનું ભવિષ્ય ભાષ્યું હતું.^૩ સોપારગનો સુથાર કોક્કાસ વિમાનમાં ઊડીને કલિંગ ગયો હતો.^૪ કરકંડુ ત્યાં રાજ કરતો હતો.^૫ તેની એકતા વૈતરણીની દક્ષિણે આવેલા વર્તમાન ઓરિસા અને વિઝાગાપટ્ટમ સુધી દક્ષિણપશ્ચિમના દરિયાકિનારાના પ્રદેશને આવરી લેતા ભૂભાગ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૬

૧. સૂત્રશી.૫.૧૨૩.

૨. પ્રજ્ઞા.૩૭, વ્યવમ.૧૦.૪૫૦,
ઉત્તરાચૂ. ૫.૧૭૮.

૩. ઓધનિભા.૩૦.

૪. આવચૂ.૧.૫.૫૪૧.

૫. આવભા.૨૦૮, ઉત્તરા.૧૮.૪૬, ઉત્તરાનિ.
૫.૨૮૮.

૬. લાઈ. ૫.૨૮૨.

૨. કલિંગ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.૫.૧૫૧, કલ્પવિ.૫.૨૩૬.

કલિંદ (કલિન્દ) એક આરિય (આર્ય) જાતિ. આ અને કલંદ એક છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, બૃભા.૩૨૬૪.

૧. કવિલ (કપિલ) ધાયઈસંડના ભરહ(૨) ક્ષેત્રના પૂર્વાર્ધના વાસુદેવ(૧). તેમની રાજધાની ચંપા(૨) હતી. તેણે અને જંબૂદીવના ભરહ(૨) ક્ષેત્રના દક્ષિણાર્ધના વાસુદેવ કણ્હ(૧)એ એકબીજા સામે શંખ ફૂંક્યા હતા. તેણે (કવિલે) અંવરકંકા(૧)ના રાજા પઉમણાભ(૩)ને રાજગાદી પરથી ઉઠાડી તેના પુત્રને રાજગાદી સોંપી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૨૫, સ્થાઅ.પૃ.૫૨૪, કલ્પધ.પૃ.૩૫, કલ્પશા.પૃ.૩૩.

૨. કવિલ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

૩. કવિલ સાદૃષ્ય તરીકે પ્રસિદ્ધ એક પાંખડી દર્શનના સ્થાપક. તે એક રાજકુમાર હતા જે સંસારનો ત્યાગ કરી ભરહ(૧)ના પુત્ર મરીઈના શિષ્ય બન્યા હતા. તેમનો શિષ્ય આસુરી હતો. તેમણે આસુરીને સક્રિંતંતનો ઉપદેશ આપ્યો. આ સક્રિંતંત ૨૪ તત્ત્વોનું^૧ નિરૂપણ કરે છે.

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૨૮-૨૨૯, નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૮૫, વિશેષા.૧૭૫૩, આચાચૂ.

પૃ.૧૮૩, દશચૂ.પૃ.૧૭, આવનિ.૪૩૮, ભગઅ.પૃ.૫૦, સૂત્રશી.પૃ.૮,

કલ્પધ.પૃ.૩૭, પ્રશ્નઅ.પૃ.૩૪, નન્દિહ.પૃ.૭, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૪.કલ્પશા.પૃ.૩૮.

૪. કવિલ કોસંભીના કાસવ(૪) અને જસા(૧)નો પુત્ર. કાસવ રાજા જિયસત્તુ(૨૫)નો રાજપુરોહિત હતો. જ્યારે કાસવ મરણ પામ્યો ત્યારે તેની જગ્યાએ બીજા કોઈ પુરુષની નિમણૂક કરવામાં આવી. પછી કાસવના મિત્ર ઈદદત્ત(૪) પાસે ભણવા માટે જસાએ કવિલને સાવત્થી મોકલ્યો. સમૃદ્ધ વેપારી શાલિભદ્ર(૨)ના ઘરે તેના રહેવા અને ખાવાપીવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. તેની સેવા માટે નિમવામાં આવેલી યુવાન દાસીના પ્રેમમાં તે પડ્યો. એકવાર તે યુવતીએ તેને કહ્યું કે તે પોતે પોતાની કોમ વડે ઉજવાતા ઉત્સવમાં ભાગ નહિ લઈ શકે કારણ કે જરૂરી સામગ્રી ખરીદવા તેની પાસે પૈસા નથી. તેથી તેણે કવિલને ધણ શેઠ પાસે જવા કહ્યું, ધણ સવારમાં સૌપ્રથમ આવી પોતાને નમસ્કાર કરનારને બે ગીની આપે છે. એટલે કવિલ રાત્રિના સમયે ધણ શેઠના ઘરે જવા નીકળી પડ્યો પરંતુ ચોકીદારોએ ચોર સમજી તેને પકડી રાજા આગળ રજૂ કર્યો. કવિલે રાજાને સાચી હકીકત જણાવી. રાજા તે સાંભળી તેના ઉપર એટલા બધા પ્રસન્ન થયા કે તેમણે તેને જે માંગે તે આપવાનું વચન આપ્યું. શું માગવું તેનો જેમ જેમ વિચાર કરતો ગયો તેમ તેમ તે માગવાની ધનરાશિ વધારતો જ ગયો. આ વસ્તુએ તેના મનમાં પરિવર્તન આણ્યું. પરિણામે તેણે સંસાર ત્યજી દીધો, તપ આદ્યું અને છેવટે તે કેવલજ્ઞાન પામ્યો. એક વાર કેટલાક લૂંટારાઓએ તેને પકડ્યો અને પોતાના સરદાર બલભદ્ર(૫) સમક્ષ તેને ખડો કરી દીધો. બલભદ્રે તેને નાચવાની આજ્ઞા કરી. એટલે તેણે વાંધો ઉઠાવતાં જણાવ્યું કે કોઈ તાલ તો દેતું નથી. એટલે બધા તાલીઓ પાડી તાલ દેવા લાગ્યા. પછી તેણે કેટલીક ગાથાઓ ગાઈ. તે ગાથાઓએ તેમના ઉપર એટલી બધી અસર કરી કે બધા સંસાર છોડી સાધુ થઈ ગયા.^૧ આ ગાથાઓનું ઉત્તરજૂઝઘણનું આઠમું અધ્યયન બન્યું છે.^૨

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૬૮-૧૭૦, ઉત્તરાક.પૃ.૧૬૮, નન્દિહ.પૃ.૨૬.

૨. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૭, ૧૬૮-૧૭૭.

૫. કવિલ આચાર્ય સુદ્ધિય(૧)નો શિષ્ય. જેમના મકાનમાં તે રોકાયો હતો તે મકાનમાલિકની પુત્રી ઉપર તેણે બળાત્કાર કર્યો હતો. તેના આ પાપકૃત્યથી કોપે ભરાયેલા મકાનમાલિકે કુહાડીથી તેનું લિંગ કાપી નાખ્યું હતું.^૧

૧. નિશીચૂ.૩.પૃ.૨૪૩-૨૪૪, બૃભા. ૫૧૫૪.

૬. કવિલ પાડલિપુત્તના કપ્પકના પિતા.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૧.

૭. કવિલ (કાપિલ) પરિવ્રાજકોનો એક વર્ગ.^૧

૧. ઔપ.૩૮, ઔપઅ.પૃ.૮૨.

કવિલબુદુઅ (કપિલબટુક) રાયગિહના બ્રાહ્મણનો શિષ્ય. તે પોતાના પૂર્વભવમાં સિંહ હતો અને તિવિક્કિ(૧)એ તેને મારી નાખ્યો હતો. આ તિવિક્કિ મહાવીરનો પૂર્વભવ હતો. (પોતાના પૂર્વભવના ભયના કારણે) કવિલબુદુઅને મહાવીરનો ભય લાગતો હતો. તેથી મહાવીરના પ્રથમ ગણધર ગોયમ(૧)એ તેનો સ્વીકાર પોતાના શિષ્ય તરીકે કર્યો હતો.^૧

૧. વ્યવભા.૬.૧૮૨.

કવિલા (કપિલા) રાજા સેણિઅ(૧)ની આજ્ઞા છતાં મુનિને હૃદયપૂર્વક ભિક્ષા આપવા તૈયાર ન થનારી બ્રાહ્મણ દાસી.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૮, નિશીચૂ.૧.પૃ.૧૦, વિશેષાકો.પૃ.૨૮૨.

કવ્વરઅ (કર્બરક) આ અને કબ્બડગ એક છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭.

કસાય(કષાય) પણ્ણવણાનું ચૌદમું પદ(પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા.૫.

કાઈદી (કાકન્દી) જુઓ કાગંદી.^૧

૧. સંસ્તા.૭૬-૭૭.

કાઅ (કાય) આ અને કાય(૧) એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કાંતિમતી (કાન્તિમતી) કોસલાઉરના વેપારી નંદ(૨)ની દીકરી. તેને સાગેયના અસોગદત્તના પુત્ર સાગરદત્ત(૩) સાથે પરણાવવામાં આવી હતી. સિરિમતી(૧) તેની મોટી બહેન હતી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૨૭.

કાઉસ્સગ (કાયોત્સગ) આવસ્સયનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩., આવનિ(દીપિકા)૨.પૃ.૧૮૩, નન્દિમ.પૃ.૨૦૪, અનુ.૫૮, આવનિ.૧૪૧૩, ૧૫૪૮, આવચૂ.૨.પૃ.૨૪૫, પક્ષિય.પૃ.૪૧.

કાક આ અને ગ્રહ કાય(૧) એક છે.^૧

૧. સ્થા.૮૦.

કાકંદિયા (કાકન્દિકા) ઉડુવાડિયગણની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૮.

કાકંદી જુઓ કાગંદી.^૧

૧. નિર.૩.૧૦.

કાકંધ (કર્કન્ધ) આ અને કક્કંધ એક જ છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૮.

કાકવણ (કાકવણી) પાડલિપુત્તના રાજા જિયસત્તુ(૨૮)નું બીજું નામ. તેણે ઉજ્જેણીના રાજા ઉપર આક્રમણ કર્યું, તેને બંદી બનાવ્યો અને તેનું રાજ્ય પડાવી લીધું. ત્યાં તેલમાલિશના કારણે તે કાગડા જેવા કાળો (કાલક) થઈ ગયો. તેથી કાકવણ (કાગડાના જેવા રંગવાળો) નામે તે ઓળખાવા લાગ્યો. એકવાર તોસલિ(૧)ના ઈસિતલાગ નામના તળાવ પાસે તોસલિના રાજાએ તેને પકડી બંદી બનાવ્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૪૦, બૃભા.૪૨૧૮-૪૨૨૩.

કાગંદી (કાકન્દી) ભરહ(૨) ક્ષેત્રનું પ્રાચીન નગર.^૧ તિથ્યંકર સુવિહિ(૧)નો જન્મ અહીં થયો હતો.^૨ મહાવીર અહીં આવ્યા હતા.^૩ જિયસત્તુ(૧૧)^૪ અને અમયઘોસ^૫ અહીં રાજ કરતા હતા. ધિતિધર(૨), ખેમઅ(૨),^૬ ચંડવેગ^૭ અને ઘણ(૫)^૮ આ નગરના હતા. છઠા વાસુદેવ(૧)એ પોતાના પૂર્વભવમાં અહીં તપ કર્યું હતું.^૯ તેની એકતા મોંઘીર (Monghyr) જિલ્લામાં આવેલા કાકન (Kakan) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^{૧૦}

૧. નિર.૩.૧૦, ભગ.૪૦૪, શાતા.૮૨.

૨. આવનિ.૩૮૨.

૩. અનુત્ત.૩, અન્ત.૧૪.

૪. અનુત્ત.૩.

૫. સંસ્તા. ૭૬-૭૭.

૬. અન્ત.૧૪.

૭. સંસ્તા.૭૮.

૮. અનુત્ત.૩.

૯. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૬૦૮.

૧૦. સ્તજિઓ.પૃ.૨૫૪-૨૫૫.

કાતિય (કાર્તિક) જુઓ કત્તિઅ.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

કાપિલિજજ (કાપિલીય) ઉત્તરજૂઝયણનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૩૬, ઉત્તરાનિ.પૃ.૮, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૭, ૧૬૮, ઉત્તરાક.પૃ.૧૬૮.

કામકમ (કામકર્મ) આ અને કામગમ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૪.

કામગંમ લંતગ સ્વર્ગ(કલ્પ)ના ઈન્દ્રના કામગમ નામના વિમાનનો વ્યવસ્થાપક દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૮, સ્થા.૬૪૪, આવચૂ.૧.૫.૧૪૫.

કામજ્જયા (કામધ્વજા) વાણિયગામની ગણિકા.^૧ વધુ-વિગતો માટે જુઓ ઉજ્જિયમ(૨).

૧. વિપા.૮, સ્થા.પૃ.૫૦૭.

કામફાસ (કામસ્પર્શ) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧ તેનો ઉલ્લેખ બે જુદા ગ્રહો કાસ અને ફાસ તરીકે પણ થયો છે.^૨

૧. સૂર્ય.૧૦૭, જમ્બૂશા.૫.૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ.૫.૨૮૫-૨૮૬.

૨. સ્થા.૮૦, સ્થા.પૃ.૭૮.

૧. કામદેવ ઉવાસગદસાનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. ઉપા.૨, સ્થા.૭૫૫.

૨. કામદેવ મહાવીરના મુખ્ય દસ ઉપાસકોમાંનો બીજો. તે ચંપા નગરીનો વેપારી હતો. તેની પત્નીનું નામ ભદ્રા(૩૬) હતું.^૧ તેની પાસે અઢાર કરોડ ગીનીઓ હતી. એક દેવ ધર્મશ્રદ્ધામાં તેની દૃઢતાની પરીક્ષા કરવા આવ્યો અને ભયંકર પરિણામોની તેને ધમકી આપી. અસહ્ય ત્રાસ તેના શરીરને આપવામાં આવ્યો છતાં તે પોતાની ધર્મશ્રદ્ધામાંથી ચલિત ન થયો.^૨ મહાવીર તેમના શ્રમણો અને શ્રમણીઓને કામદેવની કથાને યાદ રાખવા જણાવતા. પોતે ગૃહસ્થ હોવા છતાં તેણે વિઘ્નો અને યાતનાઓનો કેવો મક્કમતાથી સામનો કર્યો ! બાર અંગ(૩)ના સ્વાધ્યાયને અનુલક્ષી મહાવીરે તેમને સઘળા પ્રલોભનો સામે દૃઢપણે ટકી રહેવા, તે પ્રલોભનોને જરા પણ વશ ન થવા સલાહ આપી હતી.^૩

૧. ઉપા.૧૮.

૨. ઉપા.૧૮-૨૩.

૩. ઉપા. ૨૫-૨૬, વિશેષાકો.૫.૭૮૨, આવચૂ.૧.૫.૪૫૨-૪૪

૩. કામદેવ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.૫.૧૫૧, કલ્પવિ.૫.૨૩૬.

કામમહાવણ (કામમહાવન) મહાવીર જ્યાં આવ્યા હતા તે વાણારસીનું એક ચૈત્ય.^૧ અહીં જ ગોસાલે પોતાનો ચોથો પઉટ્ટપરિહાર (પરકાયપ્રવેશ) કર્યો હતો.^૨

૧. અન્ત.૧૫, જ્ઞાતા.૧૫૧.

૨. ભગ.૫૫૦.

કામિદ્ધિ (કામર્દ્ધિ) સુહત્થિ(૧) આચાર્યનો શિષ્ય. વેસવાડિયગણ તેમનાથી શરૂ થયો. તે કોડાલસ ગોત્રના હતા.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી). ૭, કલ્પવિ.૫.૨૫૮.

કામિદ્વિય (કામર્દિક) વેસવાડિયગણના ચાર કુળોમાંનું એક.^૧

૧. કલ્પ અને કલ્પવિ. પૃ. ૨૬૦.

કામિદ્વિયગણ (કામર્દિકગણ) મહાવીરની આજ્ઞામાં રહેલા નવ સાધુગણોમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૦.

૧. કાય અઢવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૮૦, સૂર્ય. ૧૦૭, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સ્થા. ૫. ૭૮-૭૯, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૨૮૬.

૨. કાય (કાક) અણારિય(અનર્ય) જાતિ અને તેમનો દેશ.^૧ કાક લોકોના પ્રદેશની એકતા કેટલીક વાર બિથુર (Bithur) પાસે આવેલા કાકુપુર સાથે સ્થાપવામાં આવી છે. સ્મિથ સાંચિ પાસે આવેલા કાકનદ સાથે તેની એકતા સૂચવે છે.^૨ જુઓ ગાય.

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૨. દ્રાઈ. પૃ. ૩૫૬.

કાયંદગ (કાકન્દિક) કાયંદીનો રહેવાસી.^૧

૧. ભગ. ૪૦૪, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૪.

કાયંદી (કાકન્દી) જુઓ કાગંદી.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, ભગ. ૪૦૪.

કાયકિંઈ (કાયસ્થિતિ) પણણવણાનું અઢારમું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૨૫૩.

કાયરઅ (કાતરક) ગોસાલના બાર મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક.^૧

૧. ભગ. ૩૩૦.

કાયરિઅ (કાતરિક) લોગપાલ વરુણ(૧)ના કુટુંબનો સભ્ય.^૧

૧. ભગ. ૧૬૭.

૧. કાલ રાજા સેણિય(૧) અને તેની રાણી કાલી(૫)નો પુત્ર. કૃષ્ણિયના પક્ષે વેસાલીના રાજા ચેડગ સાથે યુદ્ધમાં લડતાં તે ચેડગ દ્વારા હણાયો હતો.^૧

૧. નિર. ૧. ૧, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૭૧, ૧૭૩.

૨. કાલ અઢવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૩-૮૪, સ્થા. ૫. ૭૮-૭૯.

૩. કાલ વાયુકુમાર દેવોનો લોગપાલ. તેની મુખ્ય પત્નીઓની સંખ્યા અને તેમનાં નામો કાલવાલ(૧)ની મુખ્ય પત્નીઓની સંખ્યા અને તેમનાં નામો સમાન જ છે.^૧

૧. ભગ. ૧૬૯, સ્થા. ૨૫૬, ૨૭૩.

૪. કાલ પિસાય દેવોના બે ઇન્દ્રોમાંનો એક.^૧ તેની મુખ્ય પત્નીઓ આ છે — કમલા(૧), કમલપ્પભા(૧), ઉપ્પલા(૪) અને સુદંસણા(૪).^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૮, ભગ. ૧૬૯.

૨. ભગ. ૪૦૬, જ્ઞાતા, ૧૫૩, સ્થા. ૮૪.

૫. કાલ આમલકપ્પાનો વેપારી. તે કાલસિરીનો પતિ અને કાલી(૩)નો પિતા હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮.

૬. કાલ વિયાહપણ્ણત્તિના અગિયારમા શતકનો અગિયારમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૪૦૯.

૭. કાલ વેલંબ(૧)નો લોગપાલ તેમજ પભંજણ(૩)નો લોગપાલ.^૧ તે અને કાલ(૩) એક છે.

૧. સ્થા. ૨૫૬.

૮. કાલ નારકીઓને ત્રાસ દેવામાં રત પંદર પરમાહમ્મિય દેવોમાંનો એક.^૧ તે જમ(૨)ના કુટુંબનો સભ્ય છે.^૨

૧. સમ. ૧૫. સૂત્રચૂ. પૃ. ૧૫૪.

૨. ભગ. ૧૬૬.

૯. કાલ સાતમી નરકભૂમિ તમતમપ્પભાના છેલ્લા પાંચ સૌથી ભયંકર મહાશિરય વાસસ્થાનોમાંનું એક.^૧

૧. સમ. ૩૩, સ્થા. ૪૫૧, સ્થા. ૫. ૩૪૧.

૧૦. કાલ સહસ્સારકપ્પનું એક સ્વર્ગીય વાસસ્થાન(વિમાન) જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અઢાર સાગરોપમ વર્ષનું છે, જ્યાં વસતા દેવો અઢાર પખવાડિયે એક વાર શ્વાસ લે છે અને અઢાર હજાર વર્ષે તેમને એક વાર જ ભૂખ લાગે છે.^૧

૧. સમ. ૧૮.

૧૧. કાલ લવણ સમુદ્રમાં આવેલા વલયામુહ કલશનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. સ્થા. ૭૨૦, ૩૦૫.

૧૨. કાલ કાલોદ સમુદ્રના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જીવા. ૧૭૫.

૧૩. કાલ શિરયાવલિયા(૧) નું પ્રથમ અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૧. ૧.

૧૪. કાલ આ અને કાલસોયરિય એક છે.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૬૮૧, આવચૂ. ૨. પૃ. ૮૮.

કાલઅ (કાલક) જુઓ કાલગ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૯૫, કલ્પચૂ.પૃ.૮૮.

કાલંજર (કાલઝર) આ અને કલિંજર એક છે.^૧

૧. આવહ.પૃ.૩૪૮.

કાલખમણ (કાલક્ષમણ) જુઓ કાલગ(૩)^૧.

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૧૨૭.

૧. કાલગ (કાલક) ધારાવાસના રાજા વજ્રસિંહ અને તેની રાણી સુરસુન્દરીનો પુત્ર. તે સંસાર ત્યજી ગુણાકરના શિષ્ય બન્યા. કાલગની બેન સરસ્વતી પણ સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણી બની.^૧ એક વાર તેના રૂપથી મોહાંધ બની ઉજ્જેણીનો રાજા ગદમિલ્લ તેને બળજબરીથી પોતાના મહેલે લઈ ગયો અને તેને ત્યાં પૂરી રાખી. આચાર્ય કાલગ અને બીજાઓએ તેને સાધ્વીને છોડી દેવા બહુ જ સમજાવ્યો પરંતુ તે માન્યો જ નહિ. તેથી કાલગને રોષ ચડ્યો. તે પારસકુલ જવા માટે રવાના થયા^૨, તે પ્રદેશના છત્રુ ખંડિયા ગામનો સાથે ઉજ્જેણી પાછા ફર્યા, નગર ઉપર આક્રમણ કર્યું, ગદમિલ્લને હરાવ્યો, સરસ્વતીને મુક્ત કરી અને શ્રમણી તરીકે પુનઃ પ્રતિષ્ઠિત કરી.^૩ ગદમિલ્લને હરાવવામાં લાડ રાજાઓએ પણ તેમને મદદ કરી હતી.^૪ તે (કાલગ) સગ લોકોને ઉજ્જેણી લઈ ગયા હતા.^૫

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૩૧, કલ્પસ.પૃ.૨૮૪થી.

૨. નિશીચૂ.૩.પૃ.૫૯, દેવચન્દ્રસૂરિ પોતાની મૂલશુદ્ધિકામાં 'સગકુલ'નો ઉલ્લેખ કરે છે. જુઓ કાલકાચાર્ય-કથાસંગ્રહ (૧૯૪૯) પૃ.૧૦.

૩. નિશીચૂ.૩.પૃ.૫૯-૬૦, કલ્પસ.પૃ.૨૮૪થી, કલ્પધ.પૃ.૧૩૧, બૃહ્મે. ૧૪૭૮.

૪. નિશીચૂ.૩.પૃ.૫૯.

૫. વ્યવભા.૧૨.પૃ.૮૪.

૨. કાલગ ઉજ્જેણીના બલમિત(૧) અને ભાણુમિત(૨)ના મામા.^૧ ભાણુસિરીના પુત્ર બલભાણુએ તેમની પાસે દીક્ષા લીધી હતી. એક વાર આચાર્ય કાલગ રાજા સાયવાહણની રાજધાની પતિકાણ ગયા હતા. રાજાએ તેમને પજજોસવણાની ઉજવણીના દિવસે સ્થાનિક ઉત્સવ હોવાથી પજજોસવણાની ઉજવણીની તિથિમાં ફેરફાર કરવા સૂચવ્યું અને તેમણે રાજાના સૂચનને સ્વીકારી લીધું.^૨ સંભવતઃ આ કાલગ અને કાલગ(૧) એક જ વ્યક્તિ છે.

૧. કેટલાક કાલગને બલમિત અને ભાણુમિતની બેનના પુત્ર ગણે છે. જુઓ દશાયૂ. પૃ.૫૫, કલ્પચૂ.પૃ.૮૮.

૨. નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૩૧, કલ્પધ.પૃ.૪, ૧૪, ૧૩૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૭૦.

૩. કાલગ સુવણ્ણભૂમિમાં થોડો સમય રોકાયેલા સાગર(૫)ના દાદાગુરુ. સાગરને પોતાના જ્ઞાનનું બહુ અભિમાન હતું. કાલગ સુવણ્ણભૂમિ ગયા અને તેને સન્માર્ગે

વાળ્યો.^૧ આ કાલગ પણ કાલગ(૧)થી જુદા જણાતા નથી.

૧. ઉત્તરાયુ.પૃ.૮૩, ઉત્તરાનિ.પૃ.૧૨૭, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૨૭-૧૨૮, બૃભા.૨૩૯, સ્થાઅ.પૃ.૩૩૨, ઉત્તરાક.પૃ.૭૫, મર.૫૦૧, બૃમ.પૃ.૭૩-૭૪, આવયુ.૨.પૃ.૨૫.

૪. કાલગ માઢર ગોત્રના વિણ્ણુ(૫) આચાર્યના શિષ્ય અને ગોયમ(૨) ગોત્રના સંપલિય અને ભદ્ર (૫)ના ગુરુ.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી) ૭.

૫. કાલગ તુરુવિણ્ણીના રાજા જિયસત્તુ(૩)ને પોતાની બ્રાહ્મણ પત્નીથી થયેલા પુત્ર દત્ત(૧)ના મામા. જ્યારે આચાર્ય કાલગે દત્તને કહ્યું કે યજ્ઞનું ફળ નરક છે ત્યારે દત્તને માહું લાગ્યું.^૧

૧. આવયુ.૧.પૃ.૪૯૫. આચાર્ય કાલગના સર્વગ્રાહી અભ્યાસ માટે વાચકોએ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ સ્મારક ગ્રન્થમાં(મુંબઈ, ૧૯૫૬) સંગૃહીત ડૉ. યુ.પી.શાહનો લેખ 'સુવર્ણભૂમિ મેં કાલકાચાર્ય' જોવો.

કાલણદીવ (કાનનદીપ) જ્યાં અનાજ મેળવવા કે લાવવા વહાણોનો ઉપયોગ થતો તે દ્વીપ.^૧

૧. આચાર્ય.પૃ.૨૮૧, ઉત્તરાશા.પૃ.૬૦૫, બૃક્ષે.૩૮૪.

કાલપાલ જુઓ કાલવાલ.^૧

૧. સ્થા.૨૫૬.

કાલમુહ (કાલમુખ) ચક્કવટ્ટિ ભરહ(૧)ના સેનાપતિ સુસેણ(૧)એ જીતેલી એક અણારિય (અનાર્ય) જાતિ.^૧

૧. જમ્બૂ.૫૨, આવયુ.૧.પૃ.૧૯૧.

કાલવડિંસયભવણ (કાલાવતંસકભવન) ચમરચંચામાં આવેલું એક વાસસ્થાન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૪૮.

૧. કાલવાલ (કાલપાલ) છાગકુમાર દેવોના ઈન્દ્ર ધરણના ચાર લોગપાલમાંનો એક. તેને ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે — અસોગા(૩), વિમલા(૩), સુખ્ખભા(૧) અને સુદંસણા(૫).^૧

૧. સ્થા.૨૫૬, ૨૭૩, ભગ. ૧૬૯, ૪૦૬.

૨. કાલવાલ ભૂયાણંદ(૧)ના ચાર લોગપાલમાંનો એક. તેની પત્નીઓની સંખ્યા અને તેમનાં નામો કોલવાલ(૧)ની પત્નીઓની સંખ્યા અને તેમનાં નામો સમાન જ છે.^૧ જુઓ છાગવિત્ત.

૧. સ્થા.૨૫૬, ભગ. ૧૬૯, ૪૦૬.

કાલવેસિય (કાલવૈશિક) મહુરા(૧)ના જિયસતુ(૧૯) રાજના પુત્ર. રાજાએ પોતાના મહેલમાં રખાત તરીકે રાખેલી ગણિકા કાલા(૨)ના પેટે તે જન્મ્યા હતા. તે સંસાર છોડી શ્રમણ બન્યા. તે પોતાના શરીર પ્રત્યે એટલા બધા અનાસક્ત હતા કે મુગ્ગસેલ ડુંગર ઉપર શિયાળ તેમના શરીરને ખાઈ ગયું.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૧૨૦, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૨૦-૨૧, મર.૪૯૮, વ્યવભા.૧૦.૫૯૫, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૭૭, આચાચૂ.પૃ.૧૧૨.

કાલસંદીવ (કાલસન્દીપ) એક વિદ્યાધર જેને સુજેઠાના પુત્ર સચ્ચઈ(૧)એ હણ્યો હતો.

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૫, સ્થાઅ.પૃ.૪૫૭, આવહ.પૃ.૬૮૬.

કાલસિરી (કાલશ્રી) આમલકપ્પાના વેપારી કાલ(પ)ની પત્ની.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૪૮.

કાલસૂરિય (કાલશૌકરિક) આ અને કાલસોયરિય એક છે.^૧

૧. આવહ.પૃ.૬૮૧.

કાલસોઅરિઅપુત્ર (કાલશૌકરિકપુત્ર) આ અને કાલસોયરિયનો પુત્ર સુલસ એક જ છે.^૧

૧. સૂત્રચૂ.પૃ.૨૧૯.

કાલસોયરિય (કાલશૌકરિક) રોજ પાંચ સો ભેંસને કાપતો રાયગિહનો કસાઈ. સુલસ તેનો પુત્ર હતો. મહાવીરે રાજા સેણિય(૧)ને કહ્યું હતું કે જો સેણિય કાલસોયરિયને પશુઓની કતલ કરતો બંધ કરશે તો કાલસોયરિય નરકમાં નહિ જાય. તેથી સેણિયે કાલસોયરિય કસાઈનો ધંધો બંધ કરી દે તે માટે ઘણા પ્રયત્ન કર્યા. પરંતુ રાજા સફળ થયો નહિ. અને કાલસોયરિય મૃત્યુ પછી સાતમી નરકે ગયો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૯, ૨૮૩, આવહ.પૃ.૫૯૦, ૬૮૧, સ્થાઅ.પૃ.૧૮૨, ૧૯૦, ૨૫૦, ૨૭૩, આચાચૂ.પૃ.૧૩૬, નિશીચૂ.૧.પૃ.૧૦. ભગઅ.પૃ.૭૯૬, ૮૨૬, જીવામ.પૃ.૧૨૯, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૨, ૧૭૮, સૂત્રચૂ.પૃ.૧૫૨.૩૨૭.

કાલસોરિય (કાલશૌકરિક) જુઓ કાલસોયરિય.^૧

૧. આવહ.પૃ.૬૮૦.

કાલસોવરિઅ (કાલશૌકરિક) જુઓ કાલસોયરિય.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૯.

કાલહત્થિ (કાલહસ્તિન્) કલંબુયા ગામનો રહેવાસી. તેણે મહાવીર અને ગોસાલને બાંધી પોતાના મોટા ભાઈ મેહ(૭)ને હવાલે કર્યા. પરંતુ મેહે તેમને છોડી મૂક્યા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૯૦, કલ્પવિ.પૃ.૧૬૬, કલ્પધ.પૃ.૧૦૬, આવહ.પૃ.૨૦૬.

૧. કાલા પિસાય દેવોના ઇન્દ્ર કાલ(૪)ની રાજધાની.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬.

૨. કાલા મહુરા(૧)ની ગણિકા. તેને રાજા જિયસત્તુ(૧૮)એ પોતાની રખાત તરીકે પોતાના મહેલમાં રાખી હતી. તેને પોતાના પેટે જન્મેલો પુત્ર કાલવેસિય નામનો હતો.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૭૭.

કાલાય (કાલાક) તિથ્યર મહાવીર ગોસાલ સાથે જ્યાં ગયા હતા તે સ્થળ.^૧

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૮૪, આવનિ. ૪૭૭, કલ્પધ. પૃ. ૧૦૫, વિશેષા. ૧૮૩૧, આવહ. પૃ. ૨૦૧.

કાલાયવેસિય (કાલાદવૈશિક) જુઓ કાલવેસિય.^૧

૧. વ્યવભા. ૧૦. ૫૮૫.

કાલાસવેસિકપુત્ર (કાલાસ્યવૈશિકપુત્ર) જુઓ કાલાયવેસિય.^૧

૧. આયાયૂ. પૃ. ૧૧૨.

કાલાસવેસિયપુત્ર (કાલાસ્યવૈશિકપુત્ર) તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાનો શ્રમણ. તેણે મહાવીરના શિષ્યોને કેટલાક પ્રશ્નો પૂછ્યા અને પછી મહાવીરની પરંપરા સ્વીકારી.^૧

૧. ભગ. ૭૬, ૩૦૮, ભગઅ. પૃ. ૧૦૧.

કાલિઅ (કાલિક) જુઓ કાલિય.^૧

૧. નન્દિ. ૪૪.

કાલિંજર (કાલિજ્જર) જ્યાં પોતાના પૂર્વભવમાં ચિત્ત(૧) અને સંભૂઈ(૨) હરણરૂપે જન્મ્યા હતા તે પર્વત.^૧ તેની એકતા બુંદેલખંડના બન્દ (Band) જિલ્લામાં બદૌસા વિભાગમાં આવેલા એક પહાડી ગઢ (કિલ્લા) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. ઉત્તરા. ૧૩. ૬., ઉત્તરાક. પૃ. ૨૫૧, આવયૂ. ૧. પૃ. ૪૬૧.

૨. જિઓડિ. પૃ. ૮૪.

કાલિકેય જંબુદ્વીવના ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં વેયડ્ઢ(૨) પર્વતની બંને પર્વતમાળાઓ ઉપર જ્ઞમિ(૩) અને વિજ્ઞમિએ સ્થાપેલાં સોળ જનપદો(વસતિકાયો કે દેશો)માંનો એક. તે કાલિકેય નામના વિદ્યાધર લોકોના વસવાટવાળો હતો. તેઓ જે વિદ્યામાં નિષ્ણાત હતા તે વિદ્યાનો અધિષ્ઠાતા દેવ પણ કાલિકેય નામનો હતો.^૧ તે સોળ જનપદોનાં નામ આ પ્રમાણે છે — ગોરિગ, મણુપુવ્વગ, ગંધાર(૩), માણવ, કેસિકપુવ્વિક, ભૂમિતુંડક, મૂલવીરિય, સંતુક, પટૂંક, કાલિકેય, સમક, માતંગ(૨), પવ્વતેય, વંસાલય, પંસુમૂલિય(૧) અને રુક્ષમૂલિય(૨).^૨ કાલિક લોકોના ઉલ્લેખો પુરાણોમાં પણ મળે છે.^૩

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૧૬૨, આવમ.પૃ.૨૧૫-૧૬,

૨. એજન.

૩. જુઓ સ્ટજિઓ.પૃ.૬૧.

કાલિય (કાલિક) અંગભાહિર આવસ્સયવર્ધરિત્ત આગમગ્રન્થોના બે પ્રકારોમાંનો એક.^૧ આ પ્રકારના આગમગ્રન્થો દિવસ તેમ જ રાત્રિના ચાર ચાર પ્રહરોમાંથી પહેલા અને છેલ્લા પ્રહરોમાં વાંચી શકાય.^૨ છાન્દી(૧)માં અંગ(૩) ગ્રન્થો ઉપરાંત વધુ એકત્રીસ કાલિય ગ્રન્થોની યાદી આપી છે.^૩ પદ્મિયસુતમાં આવા આડત્રીસ ગ્રન્થોનાં નામોનો ઉલ્લેખ છે.^૪ તે નામો આ પ્રમાણે છે - (૧) ઉત્તરજ્ઞયણ, (૨) દસા, (૩) કપ્પ, (૪) વવહાર, (૫) ઈસિભાસિય, (૬) ષિસીહ, (૭) મહાષિસીહ, (૮) જંબુદીવપણ્ણત્તિ, (૯) સુરપણ્ણત્તિ, (૧૦) ચંદપણ્ણત્તિ, (૧૧) દીવસાગરપણ્ણત્તિ, (૧૨) ખુડ્ડિયાવિમાણપવિભત્તિ, (૧૩) મહલ્લિયાવિમાણપવિભત્તિ, (૧૪) અંગયૂલિયા, (૧૫) વગ્ગયૂલિયા(૧), (૧૬) વિયાહયૂલિયા, (૧૭) અરુણોવવાય, (૧૮) વરુણોવવાય(૧), (૧૯) ગરુલોવવાય, (૨૦) ધરણોવવાય, (૨૧) વેસમણોવવાય(૧), (૨૨) વેલંધરોવવાય, (૨૩) દેવિંદોવવાય, (૨૪) ઉટ્ટાણસુઅ, (૨૫) સમુટ્ટાણસુઅ, (૨૬) ણાગપરિઆવણિઆ (૨૭) ણિરયાવલિયા, (૨૮) કપ્પિયા, (૨૯) કપ્પવડંસિયા, (૩૦) પુફ્ફિયા, (૩૧) પુફ્ફયૂલિયા, (૩૨) વણ્ણિઆ, (૩૩) વણ્ણિદસા, (૩૪) આસીવિસભાવણા, (૩૫) દિટ્ઠિવિસભાવણા, (૩૬) ચરણભાવણા (સુમિણભાવણા), (૩૭) મહાસુમિણભાવણા, (૩૮) તેઅગણિસગ્ગ. છાન્દીના ૪૪મા સૂત્રમાં (૯) સૂરપણ્ણત્તિ, (૩૨) વણ્ણિઆ અને (૩૪) થી (૩૮) અર્થાત્ આસીવિસભાવણા આદિનો ઉલ્લેખ નથી એ દેખાય છે.^૫ બીજી એક યાદીમાં દીવપણ્ણત્તિને અલગથી નોંધવામાં આવી છે અને એમ પણ કહેવામાં આવ્યું છે કે દીવસાગરપણ્ણત્તિમાં દીવપણ્ણત્તિ અને સાગરપણ્ણત્તિ સમાવિષ્ટ છે. તેવી જ રીતે ચારણભાવણા અને સુમિણભાવણાને જોડીને એક ચારણસુમિણભાવણા કરવામાં આવેલ છે. આ યાદી સૂરપણ્ણત્તિને છોડી દે છે અને વણ્ણિઆનો સમાવેશ કરે છે.^૬ જુઓ ઉક્કાલિય અને પર્ધણગ.

૧. નન્દિ.૪૪, સ્થા.૭૧.

૧૨૪.

૨. નિશીયૂ.૪.પૃ.૨૨૮, દશયૂ.પૃ.૮૭,
વ્યવમ.૧.પૃ.૨૪, વ્યવભા.૪.૫૬૪.

૪. પાણિ.પૃ.૪૪-૪૫, આવભા.૨. પૃ.૧૮૬.

૫. નન્દિ.૪૪.

૩. નન્દિ.૪૪, નન્દિમ.પૃ.૨૦૬, અનુયૂ.
પૃ.૨, આવનિ.૭૬૩-૬૪. આવભા.

૬. નન્દિમ.પૃ.૨૫૪.

કાલિયદીવ (કાલિકદ્વીપ) હીરા વગેરેથી ભરપૂર દ્વીપ: હત્થિસીસના કેટલાક વેપારીઓ ત્યાં ગયા હતા.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૩૨.

કાલિયપુત્ર (કાલિકપુત્ર) તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાનો શ્રમણ.^૧

૧. ભગ. ૧૧૦.

૧. કાલી અસુરકુમાર દેવોના ઇન્દ્ર ચમર(૧)ની પાંચ મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક.^૧

૧. ભગ. ૪૦૫, સ્થા. ૪૦૩, જ્ઞાતા. ૧૪૮.

૨. કાલી જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પહેલા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮.

૩. કાલી આમલકખ્યાના કાલ(૫) અને કાલસિરીની પુત્રી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની હતી. મૃત્યુ પછી તે ચમરચંચામાં ઇન્દ્ર ચમરની મુખ્ય પત્ની કાલી(૧) તરીકે જન્મ પામી. ભવિષ્યમાં તે મહાવિદેહ(૧)માં મોક્ષ પામશે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮.

૪. કાલી અંતગડદસાના આઠમા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૧૭.

૫. કાલી સેણિય(૧) રાજાની પત્ની. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરની શિષ્યા બની હતી. આઠ વર્ષના શ્રમણીજીવન પછી તે મોક્ષ પામી.^૧ ધાર્મિક તપના અનુષ્ઠાન માટે તે પ્રસિદ્ધ હતી.^૨

૧. અન્ત. ૧૭, નિર. ૧.૧., ૨.૧, આવહ. પૃ. ૬૮૭.

૨. ગચ્છાવા. પૃ. ૩૧, ઉત્તરાશા. પૃ. ૮૪.

કાલીય આ અને કાલિકેય એક છે.^૧

૧. આવમ. પૃ. ૨૧૬.

કાલોઅ (કાલોદ) ધાયઈખંડને બધી બાજુથી ઘેરતો વર્તુળાકાર સમુદ્ર. તેનો વિસ્તાર આઠ લાખ યોજન છે. તેનો પરિઘ ૮૧૭૦૬૦૫ યોજનથી થોડોક વધારે છે.^૧ કાલ(૧૨) અને મહાકાલ(૭) તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૨ બેતાલીસ ચન્દ્રો અને બેતાલીસ સૂર્યો તેના ઉપર પ્રકાશે છે.^૩ તે પુક્ર્ખરવર વલયાકાર દ્વીપથી ઘેરાયેલો છે.^૪

૧. જીવા. ૧૭૫, સૂર્ય. ૧૦૦. સમ. ૮૧, સ્થા. ૧૧૧, ૫૫૫, ૬૩૧.

૨. જીવા. ૧૭૫.

૩. જીવા. ૧૭૫, દેવે. ૧૧૫-૧૧૭, સમ. ૪૨. ૪. સૂર્ય. ૧૦૦.

કાલોદ જુઓ કાલોઅ.^૧

૧. જીવા. ૧૭૫, ભગ. ૩૬, સ્થા. ૮૩, ૬૩૧.

કાલોદહિ (કાલોદધિ) આ અને કાલોઅ એક છે.^૧

૧. દેવે. ૧૧૫.

કાલોદાઈ (કાલોદાયિન્) રાત્રિ ભોજનના દોષોના સંદર્ભમાં જેનું દષ્ટાન્ત આપવામાં આવ્યું છે તે ભિક્ષુ.^૧

૧. બૃક્ષે.૮૦૩.

કાલોદાયિ (કાલોદાયિન્) પાખંડી મત ધરાવતો એક ગૃહસ્થ. ધર્માસ્તિકાયના અસ્તિત્વ ઉપર તેમ જ કર્મોનાં ફળ ઉપર તેને મદ્દુઅ અને તિથ્યર મહાવીર સાથે ચર્ચા થઈ હતી. પછી તે મહાવીરનો અનુયાયી બની ગયો.^૧

૧. ભગ.૩૦૫-૩૦૮, ૬૩૪.

કાલોય (કાલોદ) આ અને કાલોઅ એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૬૫.

કાલોયણ (કાલોદન) આ અને કાલોઅ એક છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૦.

કાલોયસમુદ્ધ (કાલોદસમુદ્ર) આ અને કાલોઅ એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૬૫.

કાવિક્ષ (કાપિષ્ઠ) લંતઅ કલ્પ(સ્વર્ગ)માં આવેલું વાસસ્થાન (વિમાન) જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ચૌદ સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે.

૧. સમ. ૧૪.

કાવિલ (કાપિલ) જુઓ કાવિલિઅ.^૧

૧. અનુ. ૪૧.

કાવિલિઅ (કાપિલિક) સાંખ્ય દર્શનના સિદ્ધાન્તોનું વિવરણ કરતો એક પાંખડી શાસ્ત્રગ્રન્થ.^૧

૧. નન્દિ. ૪૨, અનુ. ૪૧.

કાવિલિય (કાપિલિક) જુઓ કાપિલિજજ.^૧

૧. સમ. ૩૬.

કાવિલિજજ (કાપિલીય) જુઓ કાપિલિજજ.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ.૮, સૂત્રયૂ. પૃ.૭, ઉત્તરાયૂ. પૃ.૭.

કાસ (કાશ) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક. તેના માટે જુઓ કામફાસ.^૧

૧. સ્થા. ૮૦, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮.

૧. કાસવ (કાશ્યપ) નીચે જણાવેલાઓનું ગોત્ર - મહાવીર^૧ અને તેમના પિતા સિદ્ધાર્થ (૧)^૨, ઉસભ (૧)^૩, આચાર્ય જંબૂ(૧)^૪, મોરિય(૨)^૫ અને જિઠ્ઠભૂઈ.^૬ તેની સાત શાખાઓ છે - કાસવ, સંડેલ્લ(૩), ગોલ્લ(૨), વાલ, મુંજઈ, પવ્વપેચ્છઈ અને

વરિસકણ્ડ.^૭

૧. સૂત્ર.૧.૨.૨.૭ આદિ. ભગ.૫૫૦, ઉત્તરા.૨.૧, ઇત્યાદિ, દશ.૪.૧, કલ્પવિ.પૃ.૩૮, ઉત્તરાશા.પૃ.૮૩.	૪. નન્દિ. ગાથા ૨૩, પ્રશ્નઅ. પૃ.૨, નન્દિમ.પૃ.૪૮.
૨. આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૮, આચા.૨. ૧૭૬, આચાશી.પૃ.૩૮૮.	૫. આવનિ.૬૫૦, વિશેષા.૨૫૧૧.
૩. ઉત્તરાશા.પૃ.૫૨૫, કલ્પસં.પૃ.૧૨૫.	૬. તીર્થો. ૮૧૬.
	૭. સ્થા.૫૫૧, આવચૂ.૧.પૃ.૧૫૨, દશચૂ. પૃ.૧૩૨, સમઅ.પૃ.૧૧૨.

૨. કાસવ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

૩. કાસવ તિથયર પાસ(૧)ની પરંપરાના વિદ્વાન શ્રમણ.^૧

૧. ભગ. ૧૧૦.

૪. કાસવ કોસંબીનો વિદ્વાન બ્રાહ્મણ. તેની પત્ની જસા(૧) હતી. તેમને કવિલ(૪) નામનો પુત્ર હતો.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૬૮, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૬૮.

૫. કાસવ અંતગડસાના છઠા વર્ગનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૧૨.

૬. કાસવ રાયગિહનો વેપારી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો, સોળ વર્ષનું શ્રામણ્ય પાળી મૃત્યુ પછી તે વિપુલ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત.૧૪.

૭. કાસવ ઉત્તરાફગ્ગુણી નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય.૫૦, જમ્બૂ.૧૫૮.

૮. કાસવ તિથયર મહાવીરનું બીજું નામ.^૧

૧. ભગ.૫૫૦, સૂત્ર.૧.૩.૪.૨૧.

૯. કાસવ જુઓ મહાકાસવ.^૧

૧. ઋષિ(સંગ્રહણી).

કાસવજિજયા (કાશ્યપીયા) માણવગણ(૨)ની એક શાખા.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૦.

કાસવી (કાશ્યપી) પાંચમા તિથ્યંકર સુમઈ(૭)ની પ્રમુખ શિષ્યા.^૧

૧. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૫૭.

કાસિભૂમિ (કાશિભૂમિ) આ અને કાસી એક છે.^૧

૧. ઉત્તરા.૧૩.૬.

કાસી (કાશી) એક આરિય (આર્ય) દેશ જેનું પાટનગર વાણારસી હતું.^૧ એક સમયે સંખ(૭) તેનો રાજા હતો.^૨ કાસી અને કોસલના અઢાર ગણરાજાઓ હતા.^૩ વાણારસીની એકતા વર્તમાન વારાણસી-બનારસ-કાશી સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૪ જુઓ વાણારસી.

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, જ્ઞાતા.૭૨, ઉત્તરા.

૧૮.૪૮., ભગ.૫૫૪, સૂત્રશી.

પૃ.૧૨૩.

૨. સ્થા.૫૬૪, જ્ઞાતા.૬૫, ૭૨, સ્થાઅ.

પૃ. ૪૮૭.

૩. નિર.૧.૧, ભગ.૩૦૦.

૪. જિઓડિ.પૃ.૮૫.

૧. કિંકમ્મ (કિંકર્મન) અંતગડદસાનું આઠમું અધ્યયન.^૧ તે અને કિંકમ્મ(૩) એક છે.

૧. સ્થા.૭૫૫.

૨. કિંકમ્મ રાયગિહનો વેપારી જે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો હતો, જેણે અગિયાર અંગ(૩) ગ્રન્થોનું અધ્યયન કર્યું હતું, જેણે ગુણરત્ન તપ કર્યું હતું, જેણે સોળ વર્ષ શ્રામણ્ય પાળ્યું હતું અને પછી જે વિપુલ પર્વત ઉપર મોકલે ગયા હતા.^૧

૧. અન્ત.૧૨. ગ્રન્થમાં 'કિંકમ' પાઠ છે.

૩. કિંકમ્મ અંતગડદસાના છઠ્ઠા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧ સ્થાનાંગ તેનો ઉલ્લેખ અંતગડદસાના આઠમા અધ્યયન તરીકે કરે છે.^૨

૧. અન્ત.૧૨.

૨. સ્થા.૭૫૫.

૧. કિંણર (કિંતર) કિંણર નામ ધરાવતો વંતર દેવોના બે ઇન્દ્રોમાંનો એક.તેને ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે — વડેસા(૨), કેઉમતી(૨), રઈસેણા અને રઈપ્પભા.^૧

૧. સ્થા.૮૪, ૬૫૪, ભગ. ૧૬૮, ૪૦૬.

૨. કિંણર વંતર દેવોનો એક વર્ગ. તે વર્ગના દેવોના બે ઇન્દ્રો છે - કિંણર(૧) અને કિંપુરિસ(૧).^૧ ઉલ્લેખો માટે જુઓ વાણમંતર.

૧. ભગ.૧૬૮, સ્થા.૮૪.

૩. કિંણર ચમર(૧) ઇન્દ્રના રથદળના સેનાપતિ.^૧

૧. સ્થા. ૪૦૪.

કિંત્યુઘ અથવા કિંથુઘ (કિંસ્તુઘ) અગિયાર કરણ(૧)માંનું છેલ્લું.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૩, ગણિ.૪૨, સૂત્રનિ.૧૨.

૧. કિંપુરિસ (કિંપુરુષ) કિંણર વર્ગના દેવોના બે ઇન્દ્રોમાંનો એક. તેને કિંણર(૧)ની ચાર મુખ્ય પત્નીઓ જેવી જ સમાન નામો ધરાવતી ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે.^૧

૧. સ્થા.૮૪, ૬૫૪, ભગ.૧૬૮, ૪૦૬.

૨. કિંપુરિસ બલિ(૪)ના સ્થદળનો સેનાપતિ.^૧

૧. સ્થા.૪૦૪, ભગ.૧૬૮.

૩. કિંપુરિસ વંતર દેવોનો એક વર્ગ. તે વર્ગના દેવોને બે ઈન્દ્રો છે— સપ્પુરિસ અને મહાપુરિસ.^૧

૧. ભગ.૧૬૮, ૪૦૬, પ્રજ્ઞા.૪૭, સ્થા.૨૭૩.

કિંસુઘ (કિંસ્તુઘ્ન) આ અને કિંથુઘ એક છે.^૧

૧. સૂત્રનિ.૧૨.

કિટ્ટ(ટ્ટ) (કૃષ્ટ) આરણમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય એકવીસ સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે.^૧

૧. સમ.૨૧.

કિટ્ટિ (કૃષ્ટિ) સહંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ચાર સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે.^૧

૧. સમ.૪.

કિટ્ટિઘોસ (કૃષ્ટિઘોષ) સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય છ સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે, તે દેવો છ પખવાડિયે એકવાર શ્વાસ લે છે અને છ હજાર વર્ષમાં એકવાર જ તેમને ભૂખ લાગે છે. આ વાસસ્થાન સયંભૂ(૪) જેવું જ છે.

૧. સમ. ૬.

કિટ્ટિજુત (કૃષ્ટિયુક્ત) કિટ્ટિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિટ્ટિજ્ઞય (કૃષ્ટિજ્ઞય) કિટ્ટિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિટ્ટિપ્પાભ (કૃષ્ટિપ્પાભ) કિટ્ટિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિટ્ટિયાવટ્ટ (કૃષ્ટિકાવર્ત) કિટ્ટિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિટ્ટિલેસ (કૃષ્ટિલેશ્ય) કિટ્ટિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિટ્ટિવણ્ણ (કૃષ્ટિવણ્ણ) કિટ્ટિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિક્કિસિંગ (કૃષ્ણશૃંગ) કિક્કિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિક્કિસિક્ક (કૃષ્ણશિષ્ટ) કિક્કિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિક્કિતરવડિસંગ (કૃષ્ણયુત્તરાવતંસક) કિક્કિ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૪.

કિણિય (કિણિક) વાઘો બનાવવા અને વગાડવાનું કામ કરતી નીચી જાતિની કોમ.^૧

૧. વ્યવભા. ૩.૯૨.

કિણ્ણર (કિન્નર) જુઓ કિણ્ણર.^૧

૧. સ્થા.૪૦૪, ભગ.૪૦૬.

કિણ્ણગુલિયા (કૃષ્ણગુલિકા) જુઓ કણ્ણગુલિયા.^૧

૧. નિશીયૂ. ૩.૫.૧૪૫.

કિણ્ણસિરી (કૃષ્ણશ્રી) કુંથુ(૧)ની મુખ્ય પત્ની.^૧

૧. સમ. ૧૫૮.

કિણ્ણા (કૃષ્ણા) મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરે વહેતી નદી. તે રત્ના નદીને મળે છે.^૧

૧. સ્થા.૪૭૦, ૭૧૭.

૧. કિત્તિ (કીર્તિ) રાયગિહમાં મહાવીર સમક્ષ નાટક ભજવનાર દેવી.^૧

૧. નિર.૪.૪.

૨. કિત્તિ જંબૂદીવમાં આવેલા કેસરિ સરોવરની અધિષ્ઠાત્રી દેવી.^૧

૧. સ્થા.૮૮, ૧૯૭, ૫૨૨.

૩. કિત્તિ ક્ષીલવંત પર્વતનાં નવ શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૦, સ્થા.૬૮૮.

૪. કિત્તિ પુષ્કયૂલિયાનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. નિર.૪.૧

૧. કિત્તિમઈ (કીર્તિમતી) જેમની નીચે સાએયના કંડરીય(૨)ની પત્ની જસભદ્રાએ શ્રમણીપણાની સાધના કરી હતી તે પ્રધાન શ્રમણી.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૮૩, આવયૂ. ૨.૫.૧૯૧.

૨. કિત્તિમઈ કિત્તિસેણની દીકરી. તેને ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧) સાથે પરણાવવામાં આવી હતી.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. ૩૭૯.

કિત્તિસેષ કિત્તિમઈ (૨)ના પિતા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.૩૭૯.

કિમાહાર વિયાહપણ્ણત્તિના ચૌદમા શતકનો છઠો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૦૦.

કિયગ (કીયક) જુઓ કીયગ.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.

કિરાય(કિરાત) આ અને ચિલાય(૧) એક છે.^૧

૧. સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૧. કિરિયા (કિયા) પણ્ણવણ્ણાનું બાવીસમું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૬.

૨. કિરિયા વિયાહપણ્ણત્તિના(૧) ત્રીજા શતકનો ત્રીજો ઉદ્દેશક,^૧(૨) આઠમા શતકનો ચોથો ઉદ્દેશક^૨ અને (૩) સત્તરમા શતકનો ચોથો ઉદ્દેશક.^૩

૧. ભગ.૧૨૬.

૨. ભગ.૩૦૯.

૩.ભગ.૫૯૦.

કિરિયાઠાણ (કિયાસ્થાન) સૂયગડનું અઢારમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૨૩.

કિરિયાવિસાલ (કિયાવિશાલ) તેરમું પુવ્વ.^૧

૧. સમ.૧૪,૧૪૭,નન્દિ.૫૭, નન્દિચૂ.પૃ.૭૬, નન્દિમ.પૃ.૨૪૧.

કિવ્વિસ (કલ્વિષ) નીચલા વર્ગના દેવોનો એક પ્રકાર.^૧

૧. સૂત્રચૂ.પૃ.૫૭.

કિવ્વિસિય(કિલ્વિષિક) કપટી સાધુઓનો એક વર્ગ. તેઓ જ્ઞાન અને સાધુચરિત વ્યક્તિઓને ભાંડતા હતા.^૧

૧. ભગ.૨૫, ભગઅ.પૃ.૫૦.

કિસિપારાસર (કૃષિપારાશર) શરીરસંપત્તિમાં નબળો હોવા છતાં કૃષિમાં નિષ્ણાત એવો ધાન્યપૂરણ ગામનો બ્રાહ્મણ.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૭૬, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૧૯, ઉત્તરાક.પૃ.૬૫.

કીયગ (કીયક) વિરાડણ્યરનો રાજા. રાજકુંવરી દોવઈના સ્વયંવરમાં ભાગ લેવા તેને નિમન્ત્રણ પાઠવવામાં આવ્યું હતું.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.

કીવ (ક્લીવ અથવા ક્લીબ) હચ્ચિણાઉરનો રાજકુમાર જેને દોવઈના સ્વયંવરમાં ભાગ લેવા નિમન્ત્રણ પાઠવવામાં આવ્યું હતું.

૧. શાતા.૧૧૭.

કુંદયણ (કુવિકણ) ઘણી ગાયોનો માલિક એક ગૃહસ્થ. રંગના આધારે તેણે ગાયોના જુદા જુદા વર્ગો પાડ્યા હતા.^૧

૧. વિશેષા.૬૩૫, આવચૂ.૧.૫.૪૪.

કુંકણ (કોફકણ) જુઓ કોંકણ^૧

૧. અનુ.૧૩૧.

કુંકણઅ (કૌફકણક) આ શબ્દની જોડણી કુંકણઅ પણ થાય છે અને તેનો અર્થ છે કોંકણ(૧)નો માણસ. અહીં તે એક વૃદ્ધ માણસનો પુત્ર હતો. તેણે પિતા સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો. તે નાનો બાળક હોવાથી શરૂઆતમાં તેને સુખસગવડનાં બધાં સાધનો પૂરાં પાડવામાં આવતાં. એકવાર તેણે પિતાને કહ્યું કે તે સ્ત્રી વિના નથી રહી શકતો. તેથી પિતાને દુઃખ થયું. પરિણામે કુંકણઅને સંઘમાંથી બહિષ્કૃત કરી દીધો.^૧

૧. દશહ.૫.૮૮.

કુંકણગદારઅ (કૌફકણકદારક) એક વિધુર જેણે બીજી સ્ત્રીને પરણવા માટે પોતાના પુત્રને મારી નાખ્યો.^૧ જુઓ કોંકણ(૨).

૧. આવનિ.૧૩૪, બૃભા.૧૭૨, વિશેષા.૧૪૨૦, આચાચૂ.૫.૧૬૨, વિશેષાકો.૫.૪૧૧.

કુંકુણઅ (કોફકણક) જુઓ કુંકણઅ.^૧

૧. દશહ.૫.૮૮.

કુંચવર (કૌચ્યવર) એક વલયાકાર દ્વીપ.^૧ તે અને કોંચવર એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.૫.૧૬૭.

કુંચિઅ (કુચ્યિક) એક વેપારી. તેના પુત્રે ચોરી કરી હતી પરંતુ તેની સાથે રહેતા નિર્દોષ સાધુને ચોરીની શિક્ષા થઈ હતી.^૧

૧. ભક્ત.૧૩૩.

કુંચિત (કુચ્યિત) એક તાવસ(૪) જેણે મરેલી માછલી ખાધી અને પછી જે બિમાર પડ્યો. જ્યારે તેણે વૈદ્યને સાચી વાત જણાવી ત્યારે વૈદ્યે તેનો રોગ મટાડ્યો.^૧

૧. નિશીભા.૬૩૮૮, નિશીચૂ.૪.૫.૩૦૬.

કુંજર (કુજ્જર) વિયાહપણાત્તિના સત્તરમા શતકનો પ્રથમ ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૫૮૦.

કુંજરબલ (કુજ્જરબલ) તિથ્યર ઉસહ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.૫.૧૫૨, કલ્પવિ.૫.૨૩૬.

કુંજરસેણા (કુન્જરસેના) ચક્રવર્તિભંભદત(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૯.

કુંજરાવત (કુન્જરાવતી) રહાવત પાસે આવેલો પર્વત.^૧

૧. મર. ૪૭૩.

૧. કુંડકોલિઅ (કુણ્ડકોલિક) કંપિલ્લપુરનો ગૃહસ્થ. પૂસા તેની પત્ની હતી. મહાવીરના મુખ્ય દસ ઉપાસકોમાંનો તે હતો.^૧ ગોસાલ દ્વારા પ્રતિપાદિત નિયતિવાદ અંગે તેને એક દેવ સાથે રસપ્રદ ચર્ચા થઈ હતી. ગોસાલના સિદ્ધાન્તના પ્રશંસક તે દેવને તેણે પૂછ્યું હતું કે કોઈ પણ પ્રયત્ન કર્યા વિના તમે તમારું દેવપદ પામ્યા તો પછી બીજા જીવો પણ પ્રયત્ન કર્યા વિના ઉચ્ચ પદો કેમ પામતા નથી? કેટલાક જીવો દેવ છે, કેટલાક મનુષ્યો છે, કેટલાક પશુઓ છે અને કેટલાક નારકીઓ છે એ હકીકત જ દર્શાવે છે કે જીવોમાં ગતિ આદિ જે ભેદો છે તે તેમનાં કર્મોના કારણે છે. ગોસાલનો સિદ્ધાન્ત ટકી શકે તેવો નથી. આ સાંભળી દેવ મૂંઝાયો અને તે સ્થળ છોડી જતો રહ્યો.^૨

૧. ઉપા. ૩૫.

૨. ઉપા. ૩૬.

૨. કુંડકોલિઅ ઉવાસગદસાનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. ઉપા. ૨. સ્થા. ૭૫૫.

કુંડકોલિય (કુણ્ડકોલિક) આ અને કુંડકોલિઅ એક છે.^૧

૧. ઉપા. ૩૫.

કુંડગ (કુણ્ડક) આ અને કુંડાગ એક છે.^૧

૧. કલ્પવિ.પૃ.૧૬૭.

૧. કુંડગામ (કુણ્ડગ્રામ) તિલ્થયર મહાવીરનું જન્મસ્થાન.^૧ તેની એકતા કુંડપુર સાથે છે.^૨ તે બે ભાગમાં વિભક્ત હતું — ખતિયકુંડપુર^૩ અને માહણકુંડપુર. ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે મહાવીરનો સંસારત્યાગનો વિધિ આ ગામમાં થયો હતો.^૪ તેની એકતા વર્તમાન બાસુકુંડ (Basukund) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે જે એક વખત વૈશાલીનું ઉપનગર હતું.^૫

૧. કલ્પ. ૧૦૦, આવભા. ૬૧, વિશેષા.

૧૮૫૬, ૧૮૭૬-૧૮૮૬, આવચૂ.

૧.પૃ. ૨૪૩, આવહ.પૃ. ૨૦૬, ૨૧૮
૬૭૭.

૨. આવચૂ. ૧.પૃ. ૨૪૩, ૨૬૫.

૩. આચા. ૨. ૧૭૬, ભગ. ૩૮૩.

૪. આવનિ. ૪૬૦-૬૧, આવચૂ. ૧.પૃ.

૨૬૫, કલ્પ. ૧૧૫

૫. જિઓરિ. પૃ. ૧૦૭.

૨. કુંડગામ વિયાહપણ્ણતિના નવમા શતકનો તેત્રીસમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૬૨.

૩. કુંડગ્ગામ આ અને કુમ્મગામ એક છે.^૧

૧. ભગ.૫૪૩, આવનિ.૪૯૩-૯૪.

કુંડપુર કુંડગ્ગામ(૧)નું બીજું નામ. તિથ્યર મહાવીરનું જન્મસ્થાન^૧ ખત્તિયકુંડપુર^૨ હતું જે કુંડપુરના બે ભાગોમાંનો એક ભાગ હતો. જુઓ કુંડગ્ગામ(૧).

૧. આવચૂ.૧.૫.૨૪૩, ૪૧૬, સ્થાઅ.

૧૫૩, તીર્થો.૫૧૩.

૫.૫૦૧, કલ્પ.૧૧૫, ઉત્તરાનિ.૫. | ૨. આચા.૨.૧૭૬, ભગ.૩૮૩.

૧. કુંડલ અરુણવરાવભાસ(૨) સમુદ્રની ફરતે આવેલો વલયાકાર દ્વીપ. કુંડલભદ્ર અને કુંડલમહાભદ્ર આ બે તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૧ કુંડલવર(૩) નામનો પર્વત તેમાં આવેલો છે.^૨

૧. જવા.૧૮૫, સૂર્ય.૧૦૧, અનુચૂ.૫.૩૫.

૨. સ્થા.૨૦૪, ૭૨૬.

૨. કુંડલ કુંડલ(૧) દ્વીપની ફરતે આવેલો વલયાકાર સમુદ્ર. આ સમુદ્રની ફરતે કુંડલવર(૧) આવેલ છે.^૧ ચક્રખુકંત અને ચક્રખુસુભ તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૨

૧. જવા.૧૬૬, ૧૮૫, સૂર્ય.૧૦૧.

૨. જવા.૧૮૫.

૩. કુંડલ એક પર્વત. આ અને કુંડલવર(૩) એક છે.^૧

૧. નિશીભા. ૫૨.

કુંડલભદ્ર (કુણ્ડલભદ્ર) કુંડલ(૧)દ્વીપનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

કુંડલમહાભદ્ર (કુણ્ડલમહાભદ્ર) કુંડલ(૧)દ્વીપનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

૧. કુંડલવર એ જ નામના સમુદ્રથી ઘેરાયેલો વલયાકાર દ્વીપ. તે દ્વીપ કુંડલ(૨) સમુદ્રને વર્તુળાકારે ઘેરે છે. કુંડલવરભદ્ર અને કુંડલવરમહાભદ્ર તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૧

૧. જવા. ૧૮૫, સૂર્ય. ૧૦૧, અનુહ. ૫. ૮૦, ભગઅ. ૫. ૨૦૩-૨૦૪.

૨. કુંડલવર એ જ નામના દ્વીપને ઘેરતો વલયાકાર સમુદ્ર. તે સમુદ્ર ખુદ કુંડલવરાવભાસ દ્વીપથી ઘેરાયેલો છે.^૧

૧. જવા. ૧૮૫, સૂર્ય. ૧૦૧.

૩. કુંડલવર કુંડલ(૧)માં આવેલો સમકેન્દ્રીય પર્વત. રુચગવર, માણસુતાર અને બીજા સમકેન્દ્રીય પર્વતો જેવો તે છે.^૧

૧. સ્થા. ૨૦૪, ૭૨૬, ભગઅ. ૫. ૨૦૩. સ્થાઅ. ૫. ૧૬૭. ૪૮૦.

કુંડલવરભદ્ર (કુણ્ડલવરભદ્ર) કુંડલવર(૧) દ્વીપના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

કુંડલવરમહાભદ્ર (કુણ્ડલવરમહાભદ્ર) કુંડલવર(૧) દ્વીપના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

૧. કુંડલવરાવભાસ કુંડલવર(૨) સમુદ્રને ઘેરતો વલયાકાર દ્વીપ. તે દ્વીપ પોતાના જ નામના સમુદ્ર વડે ઘેરાયેલો છે. કુંડલવરોભાસભદ્ર અને કુંડલવરોભાસમહાભદ્ર તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૧

૧. જીવા.૧૮૫, સૂર્ય.૧૦૧.

૨. કુંડલવરાવભાસ કુંડલવરાવભાસ(૧) દ્વીપને ઘેરતો સમુદ્ર. કુંડલવરોભાસવર અને કુંડલવરોભાસમહાવર તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

કુંડલવરાવભાસોદ આ અને કુંડલવરાવભાસ(૨) સમુદ્ર એક જ છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૧.

કુંડલવરોદ આ અને કુંડલવર(૨) એક છે.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

કુંડલવરોભાસ (કુણ્ડલવરાવભાસ) જુઓ કુંડલવરાવભાસ.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૧.

કુંડલવરોભાસભદ્ર (કુણ્ડલવરાવભાસભદ્ર) કુંડલવરોભાસ દ્વીપના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

કુંડલવરોભાસમહાભદ્ર (કુણ્ડલવરાવભાસમહાભદ્ર) કુંડલવરોભાસ દ્વીપના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

કુંડલવરોભાસમહાવર (કુણ્ડલવરાવભાસમહાવર) કુંડલવરોભાસ સમુદ્રના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

કુંડલવરોભાસવર (કુણ્ડલવરાવભાસવર) કુંડલવરાવભાસ સમુદ્રના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

કુંડલા મહાવિદેહમાં આવેલા સુવચ્છ વિજય(૨૩) પ્રદેશનું પાટનગર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૯૬.

કુંડલોદ આ અને કુંડલ(૨) એક છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૧, જીવા.૧૮૫.

કુંડાગ (કુણ્ડાક) તિત્થયર મહાવીર જ્યાં ગયા હતા તે સન્નિવેશ. ત્યાં તેમણે વાસુદેવ(૨)ના ચૈત્યમાં ધ્યાન કર્યું હતું. તે કંડગ નામે પણ જાણીતું હતું.^૧

૧. આવનિ.૪૮૯, આવચૂ.૧.૫.૨૯૩, કલ્પવિ.૫.૧૬૭, કલ્પધ.૫.૧૦૭.

કુંડિયાયણ (કુણ્ડિકાયન) ઉદાઈ(૧)નું ગોત્ર.^૧

૧. ભગ.૫૫૦.

કુંડિકાયણીઅ ઉદાઈ (કુણ્ડિકાયનીય ઉદાયિન્) જુઓ કુંડિયાયણ અને ઉદાઈ(૧).^૧

૧. ભગ.૫૫૦.

કુંતી વાસુદેવ કણ્ઠ(૧)ના પિતા(રાજા વસુદેવ)ની બેન, પંડુ રાજાની પત્ની અને પંડવોની માતા.^૧ તે સદ્ગુણી સ્ત્રી હતી.^૨

૧. જ્ઞાતા.૧૨૨-૧૨૪, સ્થાઅ.૫.૫૧૬, પ્રશ્નઅ.૫.૮૭, અન્તઅ.૫.૨, કલ્પસ.૫.૧૭૧.

૨. આવ.૫.૨૮.

૧. કુંથુ વર્તમાન ઓસપ્પિણીના સત્તરમા તિત્થંકર તેમજ છઠા ચક્રવર્ટિ. તે ગયપુરના રાજા સૂર અને તેમની રાણી સિરી(૧)ના પુત્ર હતા.^૧ કણ્ઠસિરી તેમની મુખ્ય પત્ની હતી.^૨ તે તેમના પૂર્વભવમાં રુપ્પિ(૨) હતા.^૩ કુંથુની ઊંચાઈ પાંત્રીસ ધનુષ હતી.^૪ તે તમ સુવર્ણના વર્ણના હતા.^૫ જ્યારે તેમણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો ત્યારે તેમને અભયકરા પાલખીમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા. તેમણે એક હજાર પુરુષો સાથે શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું.^૬ ચક્રપુરના રાજા વગ્ગસીહ તેમને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર હતા.^૭ તેમને ગયપુરના સહસંબવણ ઉદ્યાનમાં કેવલજ્ઞાન થયું.^૮ તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ તિલક હતું.^૯ તેમના પ્રથમ શિષ્ય સયંભૂ(૨) હતા. તેમની પ્રથમ શિષ્યા અંજુયા હતી.^{૧૦} તેમની આજ્ઞામાં શ્રમણોના સાડત્રીસ ગણ હતા, સાડત્રીસ ગણધર હતા^{૧૧}, સાઠ હજાર શ્રમણો હતા અને સાઠ હજાર છ સો શ્રમણીઓ હતી.^{૧૨} (રાજકુમાર તરીકે, સૂબા તરીકે, રાજા તરીકે, કેવલી તરીકે જીવી કુલ) પંચાણુ હજાર વર્ષની ઉંમરે તે સમ્મેય પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યા.^{૧૩}

૧. સમ.૧૫૭-૫૮, આવનિ.૩૭૧, ૩૭૪, ૩૮૪, ૩૯૮, ૩૯૯, ૪૧૮, નન્દિ. ગાથા ૧૯, સ્થા.૪૧૧, વિશેષા.૧૭૫૯, તીર્થો.૩૩૦, ૪૮૦.

૨. સમ.૧૫૮.

૩. સમ.૧૫૭.

૪. સમ.૩૫, આવનિ.૩૮૦, ૩૯૩, તીર્થો.૩૬૩.

૫. આવનિ.૩૭૭, તીર્થો.૩૪૮.

૬. સમ.૧૫૭, આવનિ.૨૨૫, તીર્થો.૩૯૨.

૭. સમ.૧૫૭, આવનિ.૩૨૮.

૮. આવનિ.૨૫૪.

૯. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૦૬.

૧૦. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૫૧, ૪૬૦.

૧૧. સમ.૩૭, તીર્થો.૪૫૧, (આવનિ.૨૬૯

આ સંખ્યા ૩૫ આપે છે.)

૧૨. આવમ. પૃ. ૨૦૮થી આગળ.

આવનિ. ૨૫૮થી આગળ.

૧૩. સમ. ૯૫, આવનિ. ૨૭૨-૩૦૫,

૩૦૭, સમ. ૩૨, ૮૧, ૯૧, સ્થા.

૭૧૮, આવ. પૃ. ૪, આવનિ. ૨૨૩,

૧૦૯૫, વિશેષા. ૧૭૫૮, ૧૭૬૨,

૧૭૬૯, તીર્થો. ૩૩૦. ૫૫૯, કલ્પ.

૧૮૮, સમઅ. પૃ. ૫૮, ઉત્તરાક.

પૃ. ૩૩૨.

૨. કુંથુ ચમર(૧) ઇન્દ્રના ગજદળનો સેનાપતિ.^૧

૧. સ્થા. ૪૦૪.

૧. કુંભ નારકીઓને ત્રાસ આપનાર જમ(૨)ના કુટુંબનો સભ્ય.^૧ તે પંદર પરમાહમ્મિય દેવોમાંનો એક છે.^૨

૧. ભગ. ૧૬૬

૨. સમ. ૧૫, સૂત્રયૂ. પૃ. ૧૫૪.

૨. કુંભ ધ્યાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૧૮, જ્ઞાતા. ૫, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૧૦.

૩. કુંભ (૧) અઢારમા તિત્થંકર અરનો પ્રથમ શિષ્ય. (૨) વીસમા તિત્થંકર મુણિસુવ્વય(૧)ના પ્રથમ શિષ્યનું પણ આ જ નામ છે.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૪. કુંભ તિત્થંકર મલ્લિ(૧)ના પિતા કુંભગ અને આ એક જ વ્યક્તિ છે.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૮૨, આવનિ. ૩૮૯.

કુંભકાર (કુમ્ભકાર) આ અને કુંભકારકડ એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૭૩, સમ. ૫૮.

કુંભકારકડ (કુમ્ભકાર(કટ)કૃત) જુઓ કુંભાકારકડગ.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૭૩, જીતભા. ૫૨૮, બૃક્ષે. ૮૧૫-૮૧૬.

કુંભકારકડગ (કુમ્ભકાર(કટક)કૃતક) ઉત્તરાવહની સીમા ઉપર આવેલું નગર.^૧ તેના રાજા ડંડગિએ ખંદઅ(૧) અને તેમના પાંચસો શિષ્યોને ઘાણીએ ઘાલી પીલી નાખ્યા હતા.^૨ આ જ જાતકોમાં આવતું કુમ્ભવતી નગર હોવું જોઈએ. કેટલાકે તેને નાસિક આગળ મૂક્યું છે.^૩

૧. બૃક્ષે. ૮૧૫-૧૬.

૨. સંસ્તા. ૫૮, મર. ૪૯૫, જીતભા.

૫૨૮. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૭૩. ઉત્તરાશા.

પૃ. ૧૧૫-૧૧૬.

૩. જઈહિ. પૃ. ૪૯.

કુંભકારુક્ખેવ (કુમ્ભકારોત્ક્ષેપ) જુઓ કુંભારપદ્મખેવ.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૫૩૮.

કુંભગ (કુમ્ભક) મિહિલાના રાજા. તે તિત્થંકર મલ્લિ(૧)ના પિતા હતા.

પભાવતી(૪) તેમની પત્ની હતી.^૧

૧. શાતા.૬૫, તીર્થો.૪૮૨, સ્થાઅ.પૃ.૫૨૪, કલ્પવિ.પૃ.૩૮.

કુંભસેણ (કુમ્ભસેન) આગામી ઉરસપ્પિણીના પ્રથમ ભાવિ તિત્થંકર મહાપઉપ(૧૦)ના પ્રથમ ગણધર.^૧

૧. તીર્થો. ૧૦૮૫.

કુંભાકારકડ (કુમ્ભાકારકટ) જુઓ કુંભકારકડગ.^૧

૧. નિશીચૂ.૪.પૃ.૧૨૭.

કુંભારકડ (કુમ્ભાર(કટ)કૃત) આ અને કુંભકારકડગ એક છે.^૧

૧. મર. ૪૯૫.

કુંભારપદ્મવે (કુમ્ભકારપ્રક્ષેપ) વીયભયના કુંભારની પાછળ સિણપલ્લિ પાસે વસાવાયેલું નગર. જ્યારે શ્રમણ ઉદાયણ(૧) વીયભયમાં આવ્યા ત્યારે તે કુંભારે તેમને આશ્રય આપેલો. વીયભયના તે વખતના રાજા કેસિ(૨) એમ સમજ્યા કે ઉદાયણ તેની પાસેથી રાજ પાછું લેવા આવ્યા છે એટલે તેણે તેમને ઝેર આપી મારી નાખ્યા. આથી એક દેવે પેલા કુંભારને સલામતી ખાતર સિણપલ્લિ મોકલી દઈ વીયભય ઉપર ધૂળનો ખૂબ વરસાદ વરસાવ્યો અને વીયભયનો નાશ કરી નાખ્યો.^૧ જુઓ કેસિ(૨).

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૩૭, આવહ.પૃ.૫૩૮.

કુંભી વિયાહપણ્ણત્તિના અગિયારમા શતકનો ચોથો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૪૦૮.

કુંમગ્ગામ અથવા કુંમાગામ (કૂર્મગ્રામ) જુઓ કુમ્મગ્ગામ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૭, ૨૮૮.

કુંમા (કૂર્મા) જુઓ કુમ્માપુત્ત(૨).^૧

૧. ઋષિ(સંગ્રહણી).

કુક્કુઈય (કૌકુચિક) ચાળા-ચેષ્ટાઓ કરી પોતાની આજીવિકા રળતા સમણ(૧) સાધુઓનો એક પ્રકાર.^૧

૧. ઔપ.૩૮, ઔપઅ.પૃ.૯૨.

કુડંગીસરદ્દાણ (કુટફકેશ્વરસ્થાન) ઉજ્જેણીમાં આવેલું તે સ્થાન જ્યાં શિયાળો અવંતીસકુમાલને ભરખી ગયા હતા.^૧

૧. મર. ૪૩૮.

કુડકક જુઓ કુડકક.^૧

૧. નિશીયૂ.૪.પૃ.૧૩૧.

કુડિવ્વય (કુટીવ્રત) કુટીરોમાં રહેતા અને ક્રોધ-લોભ-મિથ્યાત્વ-માનને જીતનારા પરિવ્રાજકોનો વર્ગ.^૧

૧. ઔપ.૩૮, ઔપઅ.પૃ.૯૨.

કુડુક જુઓ કુડુક્ક.^૧

૧. વ્યવમ.૪.૨૮૩.

કુડુક્ક એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ^૧ જેને રાજા સંપર્ધએ સાધુઓના વિહાર માટે મુક્ત યા ખુલ્લો જાહેર કર્યો હતો.^૨ તેની એકતા કુર્ગ(કોડગુ) સાથે સૂચવવામાં આવી છે.^૩

૧. વ્યવમ.૩.પૃ.૧૨૨, ૬.પૃ.૫૨,
આવયૂ.૧.પૃ.૨૭.

૨. નિશીયૂ.૪.પૃ.૧૩૧.
૩. લાઈ.પૃ.૩૦૧.

૧. કુણાલ ચંદગુત્તનો પ્રપૌત્ર, બિંદુસાર(૨)નો પૌત્ર અને અસોગ(૧)નો પુત્ર.^૧ તે ઉજ્જેણીનો રાજા હતો. પાડલિપુત્તથી આવેલો પિતાનો પત્ર તેણે વાંચ્યો. તેમાં લખ્યું હતું કે 'અંધીયતામ્' અર્થાત્ તારી જાતને અંધ કરી નાખ. તેને પિતાની આજ્ઞા સમજી તેણે પોતાને અંધ કરી નાખ્યો.^૨ તે સંગીતકળામાં નિષ્ણાત હતો.^૩ તેણે આંખો ગુમાવી એ અંગે જુઓ પાડલિપુત્ત.

૧. બૃભા.૨૮૪, કલ્પધ.પૃ.૧૬૫.

પૃ.૧૨૮-૧૨૯.

૨. બૃમ.પૃ.૮૮-૮૯, અનુહ.પૃ.૧૦-

૩. નિશીયૂ.૨.પૃ.૩૬૧-૬૨, બૃભા.૩૨૭૬.

૧૧, આવયૂ.૧.પૃ.૬૦, નિશીયૂ.૪.

૨. કુણાલ ભરુચ્છનો બૌદ્ધ ભિક્ષુ જે પાછળથી આચાર્ય જિણદેવ(૪)નો શિષ્ય બની ગયો.^૧

૧. આવયૂ.૨.પૃ.૨૦૧, આવનિ.૧૨૯૯.

૩. કુણાલ ઉત્તરમાં આવેલો એક આરિય(આર્ય) દેશ જેનું પાટનગર સાવત્થી હતું.^૧ તે કુણાલા(૨) પણ કહેવાતો.^૨ આ દેશમાં એરાવર્ધ નદી વહેતી હતી. કુણાલની એકતા ઉત્તર કોસલ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૩

૧. જ્ઞાતા.૭૧, પ્રજ્ઞા.૩૭, રાજ.૧૪૬,

૨. બૃભા. ૫૬૫૩.

બૃભા.૩૨૬૨, સ્થા. ૫૬૪, સ્થાઅ.

૩. શ્રભમ.પૃ.૩૬૩.

પૃ.૪૭૯, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૧. કુણાલા કુણાલ દેસમાં આવેલું નગર. તેની પાસે એરાવર્ધ નદી વહે છે.^૧ તેના નાશ પછી બાર વર્ષ મહાવીરને કેવળજ્ઞાન થયું હતું. ઉક્કુરુડ કુણાલાનો હતો.^૨ કુણાલા અને સાવત્થી એક જ છે.^૩

૧. નિશીયૂ.૩.પૃ.૩૬૮, બૃભા.૫૬૩૮-
૩૯.

૨. ઉત્તરાયૂ.૧૦૮, આવયૂ.૧.પૃ.૬૦૧.
૩. લાઈ.પૃ.૩૦૩.

૨. કુણાલા આ અને કુણાલ(૩) એક છે.^૧

૧. જ્ઞાતા.૭૧.

૧. કુબેર આચાર્ય સંતિસેણિઅનો શિષ્ય. તેણે કુબેરી શ્રમણશાખા શરૂ કરી.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી).૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૬૧-૨૬૨.

૨. કુબેર પોતાના ધન માટે પ્રસિદ્ધ દેવ.^૧ જુઓ ધણવર્ધ(૧)

૧. તીર્થો. ૫૭૯, આવયૂ.૧.પૃ.૨૦૫.

કુબેરદત્ત એક વેપારી જે પોતાની પુત્રી સાથે સંભોગ કરવા તૈયાર થઈ ગયો.^૧

૧. ભક્ત. ૧૧૩.

કુબેરા જુઓ વેસમણપભ.^૧

૧. ભગઅ.પૃ.૨૦૩-૨૦૪.

કુબેરી કુબેર(૧)થી શરૂ થતી શ્રમણશાખા. આ અને અજજકુબેરી એક છે.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી).૭, પૃ.૨૬૨.

કુભંડ (કુખ્માણ્ડ) આ અને કુહંડ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૯૪.

કુમાર ગોયમ(૨) ગોત્રના આચાર્ય.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી).૭.

કુમારઅ(કુમારક) ગોસાલની સાથે મહાવીર જ્યાં ગયા હતા તે સન્નિવેશ. ત્યાં ચંપરમણિજજ નામનું ઉદ્યાન હતું. કુમાર કૂવણઅ આ સન્નિવેશનો હતો. તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાના આચાર્ય મુણિચંદ(૩) સાથે ગોસાલને અહીં ચર્ચા થઈ હતી.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૨૮૫, આવનિ.૪૭૮, વિશેષા.૧૯૩૨, કલ્પસં.પૃ.૮૭, કલ્પધ. પૃ.૧૦૫, કલ્પવિ.પૃ.૧૬૫.

કુમારગામ (કુમારગ્રામ) જુઓ કુંમારગામ.^૧

૧. આવ(દીપિકા)પૃ.૯૫, આચાર્ય.પૃ.૨૮૮, આવભા.૧૧૧, આવહ.પૃ.૧૮૮, કલ્પવિ.પૃ.૧૫૬.

કુમારણંદી (કુમારનન્દી) અણંગસેણનું બીજું નામ.^૧

૧. બૃક્ષે. ૧૩૮૮.

કુમારધમ્મ (કુમારધર્મ) એક આચાર્ય.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી).૭, ગાથા.૧૩.

કુમારપુત્તિય (કુમારપુત્રક) મહાવીરની આજ્ઞામાં રહેલો એક શ્રમણગણ.^૧

૧. સૂત્ર.૨.૭.૬, સૂત્રશી.પૃ.૪૧૦.

કુમારમહરિસિ (કુમારમહર્ષિ) કુમારવરનું બીજું નામ.^૧

૧. મનિ.૨૨૭.

કુમારલેચ્છઠી (કુમારલેચ્છકિ) વિવાગસુયના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધરૂપ કમ્મવિવાગદસાનું દસમું અધ્યયન.^૧ વર્તમાનમાં તે અંજૂ(૧) શીર્ષક નીચે મળે છે.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

કુમારવર એક ઋષિ જે કુમારમહરિસિ નામે પણ પ્રસિદ્ધ છે.^૧

૧. મનિ.પૃ.૨૨૧-૨૨૭.

કુમારસમણ (કુમારશ્રમણ) (૧) અઈમુત્ત(૧)નું^૧ તેમજ (૨) કેસિ(૧)નું^૨ બીજું નામ.

૧. ભગ.૧૮૮.

૨. ઉત્તરા.૨૩.૧૬.

૧. કુમુદ મહાવિદેહમાં સીતોદા નદીની દક્ષિણે અને મંદર(૩) પર્વતની પશ્ચિમે આવેલો વિજય(૨૩)(પ્રદેશ). અરજા તેનું પાટનગર છે.^૧ જુઓ અસોગા(૧).

૧. સ્થા.૮૨, ૬૩૭, જમ્બૂ. ૧૦૨, સમ. ૩૪.

૨. કુમુદ ભદ્રસાલવણમાં આવેલો દિસાહત્થિકૂડ.^૧

૧. સ્થા.૬૪૨, જમ્બૂ. ૧૦૩.

૩. કુમુદ સહસ્સારકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧ તેમાં વસતા દેવોનું પણ તે જ નામ છે.^૨ તે દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અઢાર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૩

૧. સમ. ૧૮.

૨. જમ્બૂ. ૧૦૩.

૩. સમ. ૧૮.

૪. કુમુદ મહામુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન. તેમાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય સત્તર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૧૭.

કુમુદગુમ્મ (કુમુદગલ્મ) સહસ્સારકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન. તેમાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અઢાર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૧૮.

કુમુદપ્પભા(કુમુદપ્રભા) મહાવિદેહમાં જંબુસુંદસણ વૃક્ષની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૦, ૧૦૩.

૧. કુમુદા ભદ્રસાલવણની નજીક જંબુસુંદસણ વૃક્ષની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૦, ૧૦૩.

૨. કુમુદા ણંદીસર(૧) દ્વીપમાં અંજણગ(૧) પર્વતના દક્ષિણ ભાગ ઉપર આવેલી

પુષ્કરિણી.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭, જીવા.૧૫૨, ૧૮૩.

કુમુય (કુમુદ) જુઓ કુમુદ.^૧

૧. સ્થા.૬૪૨.

કુમ્મ (કૂર્મ) છાયાધમ્મકહા(ના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ)નું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૧૯, જ્ઞાતા.૫.

કુમ્મગ્ગામ (કૂર્મગ્રામ) ગોસાલ સાથે મહાવીર જ્યાં ગયા હતા તે સ્થાન. તે ત્યાં સિદ્ધત્થગામથી ગયા હતા. અહીં ગોસાલને તાવસ(૪) વેસિયાયણના ક્રોધનાં ભયંકર પરિણામોનો સામનો કરવો પડ્યો હતો અને તેમને સહન પણ કરવા પડ્યાં હતાં. પરંતુ મહાવીરે પોતાની અલૌકિક શક્તિથી ગોસાલને બચાવ્યા હતા.^૧ આ સ્થાનનાં બીજાં નામો છે — કુમ્મારગામ(૨) અને કુંડગ્ગામ(૩).^૨

૧. ભગ.૫૪૪, આવચૂ.૧.૫.૨૮૮, ભગ. ૫૪૩.

આવનિ.૪૮૪, કલ્પવિ.૧૬૭, ૨. ભગ.૫૪૨, ૫૪૩, આવનિ.૪૮૩.

૧. કુમ્મારગામ (કૂર્મારગ્રામ) જુઓ કુંમારગામ.^૧

૧. આચા. ૨.૧૭૯.

૨. કુમ્મારગામ (કૂર્મારગ્રામ) જુઓ કુમ્મગ્ગામ.^૧

૧. ભગ.૫૪૨.

૧. કુમ્માપુત્ત (કૂર્મીપુત્ર) બે રત્નિ ઊંચાઈવાળો પુરુષ જે મોક્ષ પામ્યો હતો.^૧

૧. વિશેષા. ૩૮૪૨, વિશેષાકો.૫.૮૮૦.

૨. કુમ્માપુત્ત અરિદ્વિષ્ણેમિના તીર્થમાં થયેલા ઋષિ જેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે માનવામાં આવે છે.^૧

૧. ઋષિ.૭, ઋષિ(સંગ્રહણી!).

કુરડ (કુરટ) જુઓ ઉકકુરડ.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૬૦૧.

કુરા (કુર) જુઓ કુરુ(૧).^૧

૧. જીવા.૧૪૭.

૧. કુરુ જંબુદીવના મહાવિદેહમાં આવેલાં આ જ નામવાળાં બે ઉપક્ષેત્રો. તે બે ઉપક્ષેત્રો છે — ઉત્તરકુરુ(૧) અને દેવકુરુ જે અનુક્રમે મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરે અને દક્ષિણે આવેલ છે.^૧

૧. સ્થા.૮૬, ૮૮, જીવા.૧૪૭, તીર્થો.૨૬, મર.૨૫૧, મનિ.૫.૬૦.

૨. કુરુ જેનું પાટનગર ગયપુર છે તે આરિય(આર્ય) દેશ.^૧ તે દેશમાં અદીણસત્તુ(૧) રાજ કરતો હતો.^૨ ઉસુયાર(૩) નામનું પ્રાચીન નગર તે દેશમાં હતું.^૩ તે દેશ કુરુખેત્ત તરીકે પણ જાણીતો હતો.^૪ તેની એકતા પૂર્વ પંજાબમાં વહેતી સરસ્વતી અને દષદ્વતી નદીઓ વચ્ચે આવેલા પ્રદેશ સાથે સ્થાપી શકાય. કુરુની પૂર્વે પંચાલ આવેલ છે.^૫

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩, કલ્પવિ.
પૃ.૨૩૮, કલ્પધ.પૃ.૧૫૩, જ્ઞાતાઅ.
પૃ.૧૨૫, સ્થાઅ.પૃ.૪૭૯.

૩. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૯૪, ઉત્તરાયૂ. પૃ.૨૨૦,
ઉત્તરાશા.પૃ.૩૯૫.

૪. બૃભા.૧૮૫૮, નિશીભા.૪૧૦૧.

૨. સ્થા.૫૬૪.

૫. સ્ટજિઓ.પૃ.૧૦૨-૧૦૩.

૩. કુરુ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

કુરુખેત્ત (કુરુક્ષેત્ર) આ અને કુરુ (૨) દેશ એક છે.^૧

૧. બૃભા.૧૮૫૮, નિશીભા.૪૧૦૧.

કુરુચંદ (કુરુચંદ્ર) એક કૂર રાજા જે સ્વર્ગ, નરક વગેરેના અસ્તિત્વમાં માનતો ન હતો.

કુરુમઈ(૨) તેની પત્ની હતી અને હરિચંદ તેનો પુત્ર હતો.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૧૬૯-૧૭૦, આવમ.પૃ.૨૨૧.

કુરુડ (કુરુટ) જુઓ ઉકુરુડ.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ.પૃ.૧૦૮.

કુરુદત્ત કુરુદત્તસુયના પિતા.^૧

૧. મર.૪૯૧, સંસ્તા.૮૫, ઉત્તરાયૂ.પૃ.૬૮, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૦૯.

કુરુદત્તપુત્ર (કુરુદત્તપુત્ર) મહાવીરનો એક શિષ્ય. તેણે ઉગ્ર તપ કર્યા અને મૃત્યુ પછી તે ઈસાણ સ્વર્ગના ઈન્દ્ર તરીકે જન્મ્યા.^૧

૧. ભગ.૧૩૧.

કુરુદત્તસુય (કુરુદત્તસુત) હથિણાઉર (ગયપુર)ના સમૃદ્ધ વેપારી કુરુદત્તનો પુત્ર. તેણે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું. ગયસુકુમાલની જેમ જ તેમણે પણ કેટલાક રાહદારીઓએ આપેલા ત્રાસને(પરીષદોને) શાન્ત ચિત્તે સહન કર્યા અને પરિણામે તે મોક્ષ પામ્યા.^૧

૧. મર.૪૯૨, સંસ્તા.૮૫, ઉત્તરાયૂ.પૃ.૬૮, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૦૯.

૧. કુરુમઈ (કુરુમતી) બારમા ચક્કવટ્ટિબંભદત્ત(૧)ની મુખ્ય પત્ની.^૧

૧. સમ.૧૫૮, ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૯, આયાયૂ.પૃ.૭૨, આયાશી.પૃ.૧૨૬.

૨. કુરુમઈ રાજા કુરુચંદની પત્ની.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૧૬૯.

કુરુચંદ (કુરુચન્દ્ર) જુઓ કુરુચંદ.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૧૬૮.

કુલકર જુઓ કુલગર.^૧

૧. સ્થા.૫૮૨, ૬૮૩.

કુલકૂખ (કુલાક્ષ) એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, સૂત્રશી.૫.૧૨૩, પ્રશ્ન.૪.

કુલગર (કુલકર) કાયદાઓ આપનાર અને કાયદો-વ્યવસ્થાના સંસ્થાપક. પ્રત્યેક ઓસપ્પિણી અને ઉસ્સપ્પિણી કાલચકના સુસમદૂસમા અરમાં (કાલખંડમાં) ગંગા અને સિંધુ(૧) નદીઓ વચ્ચે આવેલા, ભરહ(૨) ક્ષેત્રના દક્ષિણાર્ધના મધ્યભાગમાં, જુદી જુદી પરંપરાઓ મુજબ સાત^૧, દસ^૨ કે પંદર^૩ કુલગરો જન્મ લે છે. તેઓ શાંતિ અને વ્યવસ્થા સ્થપાય અને જળવાય એ ખાતર કાયદો શરૂ કરે છે. ઓસપ્પિણી કાલચકના સાત કુલગરોની બાબતમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે પ્રથમ બે કુલગરો ‘હક્કાર’ રૂપ (અણગમારૂપ) શિક્ષા કરે છે, પછીના બે કુલગરો ‘મક્કાર’ રૂપ (ચેતવણીરૂપ) શિક્ષા કરે છે અને છેલ્લા ત્રણ ‘ધિક્કાર’ રૂપ (ઠપકારૂપ) શિક્ષા કરે છે. આમ જેમ જેમ ગુહ્યાની દુષ્ટતાની માત્રા વધતી જાય છે તેમ તેમ શિક્ષાની કઠોરતા પણ વધતી જાય છે.^૪ પંદર કુલગરોની માન્યતા ધરાવતી પરંપરામાં પ્રથમ તિત્થયર ઉસહ(૧)ને પંદરમા કુલગર તરીકે સ્વીકાર્યા છે^૫ જે ઉપર જણાવેલી શિક્ષાઓ ઉપરાંત શારીરિક શિક્ષાઓ પણ દાખલ કરે છે. ભરહ(૨) ક્ષેત્રની જેમ જ એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં પણ છે. ઉસ્સપ્પિણી કાલચકમાં પરિસ્થિતિઓનો ક્રમ વિપરીત હોય છે.^૬ વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચકમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં સાતનો વર્ગ બનાવતા નીચેના કુલગરો જન્મ્યા હતા — (૧) વિમલવાહણં(૬), (૨) ચક્ષુમ, (૩) જસમ, (૪) અભિચંદ(૧), (૫) પસેણઠ(૪), (૬) મરુદેવ(૨) અને (૭) જ્ઞાભી.^૭ વર્તમાન ઓસપ્પિણીના દસના વર્ગના કુલગરોનાં નામ મળતાં નથી પરંતુ બીજાં કાલચકોના દસના વર્ગના કુલગરોનાં નામ મળે છે.^૮

વર્તમાન ઓસપ્પિણીના ભરહ(૨)ના, પંદરના વર્ગના કુલગરોનાં નામો નીચે પ્રમાણે છે — (૧) સુમઠ(૧), (૨) પડિસ્સુઠ(૨), (૩) સીમંકર(૩), (૪) સીમંધર(૩), (૫) ખેમંકર(૪), (૬) ખેમંધર(૧), (૭) થી (૧૦) આ ચાર ઉપરના સાતના વર્ગના પ્રથમ ચાર, (૧૧) ચંદાભ(૨), (૧૨) થી (૧૪) આ ત્રણ ઉપરના સાતના વર્ગના છેલ્લા ત્રણ, અને (૧૫) તિત્થયર ઉસહ(૧).^૯

અતીત ઓસપ્પિણીમાં ભરહ(૨)માં નીચેના દસ કુલગરો થયા ગયા હતા^{૧૦} —

સયંજલ(૨), સયાઉ(૨), અજિયસેણ(૫), અણંતસેણ(૩), કજજસેણ, ભીમસેણ(૨), મહાભીમસેણ, દઢરહ(૪), દસરહ(૨) અને સયરહ(૧). સ્થાનાંગમાં^{૧૧} કેટલાંક નામોમાં અને તેમના ક્રમમાં ફેર છે કારણ કે તેમાં સયજજલ(૧), અણંતસેણ(૩), અમિતસેણ અને તક્કસેણનો ઉલ્લેખ પહેલા, ત્રીજા, ચોથા અને પાંચમા કુલગર તરીકે થયો છે. બાકીનાં નામોમાં અને તેમના ક્રમમાં કોઈ ફેરફાર નથી. અતીત ઉસ્સપ્પિણીમાં ભરહ(૨)માં નીચેના સાત કુલગરો થયા હતા^{૧૨} — મિત્તદામ, સુદામ(૧), સુપાસ(૬), સયંપભ(૨), વિમલઘોસ, સુઘોસ(૧) અને મહાઘોસ(૬).

ભરહ(૨) ક્ષેત્રના સાત ભાવી કુલગરોનાં નામ^{૧૩} નીચે પ્રમાણે છે — મિત્તવાહણ અથવા મિયવાહણ(૨), સુભોમ(૨) અથવા સુભૂમ(૩), સુપ્પભ(૨), સયંપભ(૧), દત્ત(૩), સુહુમ અથવા સુહ અને સુરૂવ(૩) અથવા સુબંધુ(૨). આ બાબતમાં તિત્થોગાલીનો મત જુદો છે. તે ભરહ(૨)ના સાત ભાવી કુલગરોનાં નામો નીચે પ્રમાણે આપે છે. વિમલવાહણ(૮), સુદામ(૨), સંગમ(૩), સુપાસ(૫), દત્ત(૩), સુણહ અને સુમર્થ(૫).^{૧૪}

ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં આવતી ઉસ્સપ્પિણીમાં થનારા દસ કુલગરોની જે યાદી સ્થાનાંગમાં છે તે સાવ જુદી છે. ત્યાં જે નામો આપ્યાં છે તે નીચે પ્રમાણે છે — સીમંકર(૨), સીમંધર(૨), ખેમંકર(૩), ખેમંધર(૨), વિમલવાહણ(૭), સંમુર્થ(૩), પદિસુત, દઢધણુ(૧), દસધણુ(૧) અને સયધણુ(૧).^{૧૫} એરવય(૧) ક્ષેત્રના દસ ભાવી કુલકરોનાં સમવાયાંગમાં જે નામો છે તેમની સાથે આ નામો બરાબર મળે છે. પરંતુ તેમના ક્રમમાં ફેરફાર છે. ત્યાં નામો નીચે મુજબના ક્રમમાં છે — વિમલવાહણ(૮), સીમંકર(૧), સીમંધર(૧), ખેમંકર(૧), ખેમંધર(૩), દઢધણુ(૨), દસધણુ(૧), સયધણુ(૨), પડિસુર્થ(૧) અને સુમર્થ(૨).^{૧૬}

તિત્થોગાલી એરવય(૧) ક્ષેત્રના સાત ભાવી કુલગરની પરંપરાને નોંધે છે. તેમનાં નામો નીચે પ્રમાણે છે — વિમલવાહણ(૮), વિઉલવાહણ(૨), દઢધણુ(૨), દસધણુ(૧), સયધણુ(૨), પડિસુર્થ(૧) અને સુમર્થ(૨). આ પરંપરાનાં નામોનો ક્રમ સમવાયાંગગત નામક્રમ સાથે અંશતઃ મળે છે.^{૧૭}

ઉપરનું સર્વેક્ષણ એ વસ્તુ ખુલ્લી કરે છે કે ભિન્ન ભિન્ન પરંપરાઓના કારણે તેમજ આગમોની ભિન્ન ભિન્ન વાચનાઓના કારણે ગૂંચવાડો ઊભો થયો છે.

૧. આવનિ. ૧૫૧, સમ. ૧૫૭, સ્થા. ૫૫૬.
૨. સ્થા. ૭૬૭, સમ. ૧૫૭.
૩. જમ્બૂ. ૨૮, ૪૦.
૪. ભગ. ૨૦૩, આવનિ. ૧૪૯-૧૭૦, જમ્બૂ. ૨૮-૨૯, ૪૦, વિશેષા. ૧૫૬૩-૧૫૮૩, સ્થા. ૫૫૬, ૭૬૭, સમ. ૧૫૭, ૧૫૮, તીર્થો. ૭૦, ૭૫, ૭૯, ૧૦૦૩થી આગળ, જમ્બૂશા. પૃ. ૧૩૨-૧૩૩, સ્થા. ૩૯૮-૯૯.
૫. જમ્બૂશા. પૃ. ૧૩૩.
૬. જુઓ નોંધ ૪.
૭. આવનિ. ૧૫૫. બીજી વિગતો પણ ત્યાં આપવામાં આવી છે. જુઓ સમ. ૧૫૭, સ્થા. ૫૫૬.
૮. સ્થા. ૭૬૭, સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૧૦૦૪-૧૦૦૭.

૯. જમ્બૂ. ૨૮, ૪૦.
૧૦. સમ. ૧૫૭.
૧૧. સ્થા. ૭૬૭, સ્થાનાંગ તેમનો ઉલ્લેખ અતીત ઉસ્સપ્પિણીના કુલગરો તરીકે કરે છે, આ ભૂલ જણાય છે અથવા તો તે ભિન્ન પરંપરા પણ હોઈ શકે.
૧૨. સ્થા. ૫૫૬, સમ. ૧૫૭.
૧૩. સ્થા. ૫૫૬, સમ. ૧૫૮.
૧૪. તીર્થો. ૧૦૦૪.
૧૫. સ્થા. ૭૬૭ ભિન્ન પરંપરાની નોંધ લેતું લાગે છે અથવા તો ભૂલથી ઉપરનાં નામો એરવય(૧)ના કુલકરોના બદલે ભરહ(૨)ના કુલકરોનાં જણાવાયાં છે.
૧૬. સમ. ૧૫૮.
૧૭. તીર્થો. ૧૦૦૬-૧૦૦૭.

કુલગરગંડિયા (કુલકરગણિકા) વિમલવાહણ(૬) આદિ કુલકરોનાં જીવન ઉપરનો ગ્રન્થ.^૧

૧. નન્દિયૂ. પૃ. ૭૭, નન્દિમ. પૃ. ૨૪૨, નન્દિહ. પૃ. ૯૦.

કુલપુત્ર અથવા કુલપુત્રય (કુલપુત્ર અથવા કુલપુત્રક) પોતાની માતાના કહેવાથી પોતાના ભાઈના ખૂનીને ક્ષમા આપનાર વ્યક્તિ.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૩૨, ઉત્તરાશા. પૃ. ૫૦-૫૧, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૩.

કુલાણ જ્યાં રાજા વેસમણદાસ રાજ કરતા હતા તે નગર.^૧ આ અને કુણાલ દેશનું નગર કુણાલા એક જણાય છે.

૧. સંસ્તા. ૮૧.

કુલ્લઈર (કુલ્લકિર) જ્યાં સંગમથેર જીવન જીવ્યા તે નગર.^૧ જુઓ કોલ્લઈર.

૧. મર. ૪૯૧.

કુલ્લઉર (કોલ્લપુર) જ્યાં પાડલિપુત્તના ધમ્મસીહ(૪)એ પોતાની પત્નીને ત્યજી દીધી હતી તે નગર.^૧

૧. સંસ્તા. ૭૧.

કુલ્લાગ (કોલ્લાક) આ અને કોલ્લાઅ એક છે.^૧

૧. આવનિ. ૪૪૧, ૪૭૫, કલ્પવિ. પૃ. ૨૪૯, આવમ. પૃ. ૨૪૮.

કુવલયપ્પહ (કુવલયપ્રભ) એક આચાર્ય જે સાવજજાયરિય નામે પણ જાણીતા હતા. તે આચારમાં કઠોર હતા. એકવાર શિથિલાચારી કેટલાક સાધુઓને તે મળ્યા, તે સાધુઓએ તેમને પોતાની સાથે વર્ષાવાસમાં રહેવા વિનંતી કરી પરંતુ તેમણે તેમની વિનંતી સ્વીકારી નહિ.^૧

૧. મનિ.પૃ.૧૩૬-૧૪૫.

કુસ (કુશ) એક વલયાકર દ્વીપ.^૧

૧. સ્થા.પૃ.૧૬૭.

કુસકુંડી (કુશકુણ્ડી) ચક્કવટ્ટિબંભદત્ત(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૮૦.

કુસગ્ગ(પુર) (કુશાગ્ર(પુર)) ઉસભપુર(૧)ના સ્થાને સ્થાપવામાં આવેલું નગર. ત્યાં રાજા પસેણઈ(૫) રાજ કરતા હતા.^૧ કુસત્યલ તેનું બીજું નામ હતું.^૨ જુઓ ચણગપુર.

૧. આવનિ.૧૨૭૯, આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૮, આવહ.પૃ.૬૭૧.

૨. મનિ.૮૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૦૪.

કુસટ્ટ (કુશાવર્ત) એક આરિય(આર્ય) દેશ જેનું પાટનગર સોરિય(૧) હતું.^૧ આગ્રા જિલ્લામાં સૂર્યપુરની આસપાસનો દેશ કુસટ્ટા નામે જાણીતો હતો.^૨

૧. પ્રજા. ૩૭.

૨. લાઈ.પૃ.૩૦૪.

કુસત્યલ (કુશત્યલ) મગહનું નગર^૧ જ્યાં રાજા પસેણઈ(૫) રાજ કરતા હતા.^૨ જુઓ કુસગ્ગપુર.

૧. મનિ.૮૭.

૨. કલ્પવિ.પૃ.૨૦૪, કલ્પધ.પૃ.૧૩૩.

કુસલ(કુશલ) તિત્યર મહાવીરનું બીજું નામ.^૧

૧. આચા.૧.૧૫૭, ૧૬૬, આચાશી.પૃ.૨૧૬.

કુસવર (કુશવર) એક વલયાકાર દ્વીપ.^૧

૧. અનુચૂ.પૃ.૩૬, અનુહ.પૃ.૮૧.

કુસીલપરિભાસિય (કુશીલપરિભાષિત) સૂયગડનું સાતમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૧૬.૨૩.

કુસુમ સુસમા અરમાં જે ચાર પ્રકારના લોકો અસ્તિત્વ ધરાવતા હતા તે ચારમાંનો એક પ્રકાર.^૧ તે પ્રકારના લોકો ખૂબ જ મૂઠુ કહેવાતા.^૨

૧. જમ્બૂ.૨૬.

૨. જમ્બૂશા.પૃ.૧૩૧.

કુસુમણગર (કુસુમનગર) પાડલિપુત્તનું બીજું નામ.^૧ તે કુસુમપુર પણ કહેવાતું.^૨

૧. નિશીભા.૮૫૯, બૃ.શ્લે.૧૦૬૯, વિશેષા. ૨૭૮૦.

૨. નિશીચૂ.૨.પૃ.૮૫, બૃ.શ્લે.૧૦૬૯, તીર્થો.૬૨૪.

કુસુમપુર પાડલિપુત્તનું બીજું નામ.^૧ અહીં વર્ધર આવ્યા હતા.^૨

૧. નિશીભા.૯૫૯, ૪૪૬૩, પિંડનિભા.પૃ.૧૪૨, પિંડનિમ.પૃ.૧૪૩, બૃભા.૪૧૨૩-૪૧૨૬, જીતભા.૧૪૦૭, તીર્થો.૬૨૪.

૨. આવનિ.૭૬૯. વિશેષા. ૨૭૮૦.

કુસુમસંભવ વૈશાખ મહિનાનું બીજું નામ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૫૩.

કુહંડ (કુખ્માણ્ડ) વાણમંતર દેવોનો એક પ્રકાર. તે પ્રકારના દેવોના બે ઈન્દ્રો છે — સેય(૨) અને મહાસેય.^૧ કુહંડ પ્રકાર કુભંડ નામે પણ જાણીતો છે.^૨

૧. પ્રજ્ઞા.૪૭, ૪૯.

૨. સ્થા.૯૪.

કુહણ (કુહન) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ.^૧

૧. પ્રશ્ન.૪, પ્રશ્નઅ.પૃ.૧૫.

કૂડસામલિ (કૂટશાલ્મલિ) મહાવિદેહના ઉપક્ષેત્ર દેવકુરુમાં આવેલું વૃક્ષ.^૧ તેની ઊંચાઈ આઠ યોજન છે.^૨ તે ગરુલ વેણુદેવનું વાસસ્થાન છે.^૩

૧. જમ્બૂ.૧૦૦, સ્થા.૬૩૫.

૨. સમ.૮.

૩. સમ.૮, સમઅ.તેના ઉપર.

કૂડસામલિપેઢ (કૂટશાલ્મલિપીઠ) કૂડસામલિ વૃક્ષની પીઠ જે દેવકુરુના પશ્ચિમાર્ધના કેન્દ્રમાં આવેલી છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૦.

કૂણિઅ અથવા કૂણિક અથવા કૂણિય (કૂણિક) રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧) અને તેમની રાણી ચેલ્લણાનો પુત્ર.^૧ જન્મ્યા પછી તરત જ તેને અસોગવણિયા નામની વાડીમાં ત્યજી દેવામાં આવ્યો હતો. તેથી તે અસોગચંદ નામે ઓળખાતો. તેની આંગળીએ કુણિયા નામના રોગનો દૂઝતો ઘા થયો હતો, પરિણામે તેના તે હાથનો વિકાસ કુંઠિત થઈ ગયો હતો. તેથી તેનું નામ ‘કૂણિઅ’ (‘ટૂંકા હાથવાળો’) પડી ગયું.^૨ પઉમાવઈ(૯), ધારિણી(૨) વગેરે આઠ પત્નીઓ તેને હતી.^૩ કાલ(૧), સુકાલ(૪), મહાકાલ(૨) વગેરે તેના ભાઈઓ હતા.^૪ તેણે ભાઈઓની મદદથી પોતાના પિતાને કેદ કરી રાજ પડાવી લીધું.^૫ તેને ઉદાઈ(૨) નામનો એક પુત્ર હતો.^૬ કૂણિઅ રાજાની રાયગિહથી ચંપા લઈ ગયો.^૭ પોતાના ભાઈ હલ્લ અને વિહલ્લના હાથી અને હારને માટે તે રાજા ચેડગ સામે યુદ્ધ લડ્યો.^૮ તે પોતે ચક્રવર્તિ બનવા ઇચ્છતો હતો પરંતુ તિમિસગુહા નામની ગુફામાં કયમાલઅ વડે તે હણાયો.^૯ મૃત્યુ પછી તે છઠા નરકમાં ગયો, વારંવાર જેમની પાસે તે જતો હતો તે મહાવીરે^{૧૦} તેનું આવું ભવિષ્ય ભાખ્યું હતું તે ઉપરથી આ વાત સ્પષ્ટ થાય છે.^{૧૧}

૧. ઔપ.૮, નિર.૧.૧.
૨. નિર.૧.૧, આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૬-૧૬૭.
૩. નિર.૧.૧.
૪. ઔપ.૭, નિર.૧.૧.
૫. ભગઅ.પૃ.૩૧૬.
૬. નિર.૧.૧.આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૧.
૭. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૭થી આગળ, સ્થાઅ.પૃ.૪૫૬.

૮. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૨.
૯. વ્યવભા.૧૦.૫૩૬, આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૨, જીતભા.૪૮૦, નિર.૧.૧.
૧૦. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૬, ૧૭૭, દશચૂ.પૃ.૫૧.
૧૧. ઔપ.૩૦-૩૬, જ્ઞાતા.૪.
૧૨. જુઓ ઉપરની નોંધ ૧૦.

કૂબર એક દેવ.^૧

૧. આવ.પૃ.૧૮.

કૂરગુડુઅ (કૂરગુડુક) એક આદરણીય વ્યક્તિ.^૧

૧. આવ.૨૭.

કૂલધમ જુઓ કૂલધમગ.^૧

૧. નિર.૩.૩.

કૂલધમક અથવા કૂલધમગ (કૂલધમક) વાનપ્રસ્થ તાપસોનો એક વર્ગ.^૧ આ તાપસો ભોજન કરતાં પહેલાં નદીતટ ઉપરથી બૂમો પાડતા.^૨

૧. ભગ.૪૧૭, ઔપ.૩૮.

૨. ભગઅ.પૃ.૫૧૮.

કૂલવાલ અથવા કૂલવાલઅ અથવા કૂલવાલગ (કૂલવાલક અથવા કૂલવારક) એક સાધુ જે ગણિકાના પ્રેમમાં પડ્યા હતા.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૪, સ્થાઅ.પૃ.૧૮૫, બૃભા.૨૧૬૪-૬૫, સૂત્રનિ.૫૭, નન્દિમ.પૃ.૧૬૭, ઉત્તરાક.પૃ.૫, આવહ.પૃ.૬૮૫.

કૂવઅ (કૂપક) અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું અગિયારમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૪.

કૂવણઅ (કૂપનક) તિત્થયર પાસ(૧)ની પરંપરાના શ્રમણ મુણિયંદ(૩)નું ખૂન કરનારો કુમારઅ સન્નિવેશનો કુંભાર.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૫, વિશેષા.૧૮૩૧.

કૂવદારઅ (કૂપદારક) બારવઈના બલદેવ(૧) અને તેની પત્ની ધારિણી(૬)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિત્થયર અરિકૃષ્ણેમિનો શિષ્ય બન્યો. તે વીસ વર્ષનું શ્રમણજીવન જીવી સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત.૭.

કૂવિય (કૂપિક) એક સન્નિવેશ જ્યાં તિથ્યર મહાવીર અને ગોસાલને ચોર હોવાની શંકાને કારણે પકડવામાં આવ્યા હતા.^૧

૧. વિશેષા.૧૮૩૯, આવચૂ.૧.૫.૨૯૧, કલ્પધ.૫.૧૦૭.

કૂહંડ (કુખ્માણ્ડ) આ અને કુહંડ એક છે.^૧

૧. પ્રશ્ન.૧૫.

કેઈયઅદ્ધ (કેકયાદ્ધ) જુઓ કેકયદ્ધ.^૧

૧. રાજ.૨૦૦.

કેઉ (કેતુ) અજ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧ જુઓ ભાવકેઉ.

૧. પ્રજ્ઞા.૫૦, જમ્બૂશા.૫.૫૩૫, સૂર્ય.૧૦૭, સૂર્યમ.૫.૨૯૫.

કેઉઅ અથવા કેઉંગ (કેતુક અથવા કેયૂપ) દક્ષિણમાં લવણ સમુદ્રની મધ્યમાં આવેલો મહાપાયાલકલસ.^૧

૧. સમ.૫૨, ૯૫, સ્થા.૩૦૫, ૭૨૦, સમઅ.૫.૭૨, જીવામ.૫.૩૦૬.

૧. કેઉમતી (કેતુમતી) છાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું અઢારમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૩.

૨. કેઉમતી કિંણર ઇન્દ્રની બીજી મુખ્ય પત્ની.^૧ તે પૂર્વભવમાં વેપારીની પુત્રી હતી.^૨

૧. ભગ.૪૦૬, જ્ઞાતા.૧૫૩, સ્થા.૨૭૩.

૨. જ્ઞાતા.૧૫૩.

કેઉઅ (કેયૂપ) આ અને કેઉઅ એક છે.^૧

૧. સમ.૯૫, જીવા.૧૫૬, જીવામ.૫.૩૦૬.

૧. કેકઈ (કેકયી) વર્તમાન અવસર્પિણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા આઠમા વાસુદેવ(૧) છારાયણ(૧)ની માતા. તે દસરહ(૧)ની એક મુખ્ય પત્ની હતી. તે કેગમઈ નામે પણ જાણીતી હતી.^૧ ટીકાકાર તેનું બીજું નામ સુમિત્રા નોંધે છે.^૨

૧. તીર્થો.૬૦૩, સમ.૧૫૮, સ્થા.૬૭૨, આવનિ.૪૦૯.

૨. આવનિ(દીપિકા).૫.૮૦.

૨. કેકઈ વિદેહ(૧) ક્ષેત્રમાં થયેલા વાસુદેવ(૧) બિભીસણની માતા. તે વીતિસોગ્ધના રાજા જિયસત્તુ(૩૫)ની પત્ની હતી.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૧૭૬.

કેકય એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ^૧, તેનો અડધો ભાગ આરિય(આર્ય) ક્ષેત્રમાં સમાવિષ્ટ હતો.^૨ તે કક્કેય તરીકે પણ પ્રસિદ્ધ હતો.^૩ તેની એકતા આરિય દેશોમાં સમાવિષ્ટ અને કેકયદ્ધ તરીકે ઓળખાતા દક્ષિણ કેકયથી અલગ કરાયેલા ઉત્તરના

પર્વતાળ ક્ષેત્ર સાથે સ્થાપી શકાય. આ ઉત્તરનો ભાગ તે વખતે જૈનધર્મની અસર નીચે આવ્યો ન હતો.^૪

૧. પ્રશ્ન. ૪, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩, પ્રજ્ઞા. ૩૭. | ૩. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૨. રાજમ. રાજ. ૧૪૨ ઉપર.

૪. લાઈ. પૃ. ૨૫૬, શ્રભમ. પૃ. ૩૬૪.

કેકયદ્ધ (કેકયાર્ધ) કેકય દેશનો અડધો ભાગ જેનું પાટનગર સેયવિયા હતું. તે કેકયના દક્ષિણ ભાગમાં આવેલું આરિય ક્ષેત્ર હતું.^૧ તેમાં સાત હજાર ગામ હતાં.^૨ તે રામાયણના કેકયથી ભિન્ન છે. તે નેપાળની તરાઈમાં અને શ્રાવસ્તીની ઉત્તરપૂર્વમાં એવલો હતો.^૩

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, રાજ. ૧૪૨, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૨. રાજ. ૨૦૦

૩. શ્રભમ. પૃ. ૩૬૪, લાઈ. પૃ. ૨૫૬.

કેકયી (કેકયી) જુઓ કેકઈ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૭૬.

કેગમઈ (કેકમતી) આ અને કેકઈ (૧) એક છે.^૧

૧. આવનિ. ૪૦૮.

કેતલિપુત્ત (કેતલિપુત્ર) આ અને તેતલિપુત્ત (૧) એક છે.^૧

૧. ઋષિ. ૮.

કેતુ જુઓ કેઉ.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭.

કેતુમતી જુઓ કેઉમતી.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩.

કેયઈઅદ્ધ (કેકયાર્ધ) જુઓ કેકયદ્ધ.^૧

૧. રાજ. ૧૪૨.

કેયયઅદ્ધ (કેકયાર્ધ) જુઓ કેકયદ્ધ.^૧

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

કેયલિ (કેતલિ) આ અને તેતલિપુત્ત (૧) એક છે.^૧

૧. ઋષિ (સંગ્રહણી).

કેરિસવિઉવ્વણા (કીદગ્વિકુર્વણા) વિયાહપણ્ણત્તિના ત્રીજા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૨૬.

કેલાસ (કૈલાશ) જુઓ કઈલાસ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૦૫, પિંડનિ. ૪૫૨, સ્થા. ૨૦૫, અન્ત. ૧૨, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૮૫.

કેવલિ (કેવલિનું) વિયાહપણ્ણત્તિના (૧) ચૌદમા શતકનો દસમો ઉદ્દેશક.^૧ અને (૨) અઢારમા શતકનો સાતમો ઉદ્દેશક.^૨

૧. ભગ.૫૦૦.

૨. ભગ.૬૧૬.

કેસર કંપિલ્લપુર નગરની બહાર આવેલું ઉદ્યાન.^૧

૧. ઉત્તરા.૧૮.૩, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૪૮, ઉત્તરાશા.પૃ.૪૩૮.

૧. કેસરિ (કેસરિનું) આવતા ઉસ્સપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થનારા ચોથા પડિસત્તુ.^૧

૧. તીર્થો.૧૧૪૬, સમ.૧૫૮.

૨. કેસરિ છીલવંત પર્વત ઉપર આવેલું સરોવર.^૧ સીયા(૧) નદી તેમાંથી નીકળે છે.^૨

૧. સમ.૧૧૭, સ્થા.૧૮૭, ૫૨૨. ૨. જમ્બૂ.૧૧૦.

૧. કેસવ (કેશવ) કણ્ણ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. ઉત્તરા.૨૨.૨, જ્ઞાતા.૧૨૨, નન્દિમ.પૃ.૬૦-૬૨, વિશેષા.૧૪૮૫, પ્રશ્નઅ.પૃ.૮૮, ઉત્તરાશા.પૃ.૪૮૮.

૨. કેસવ પભંકરા નગરીના વૈદ્ય સુવિહિ(૨)નો પુત્ર. આ કેસવ ઉસભ(૧)નો પૂર્વભવ હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૭૮-૧૮૦.

૩. કેસવ આ અને વાસુદેવ(૧) એક છે.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૬૦૩, આવનિ.૪૧૬, નિશીચૂ.૧.પૃ.૫૬, બૃક્ષે.૧૩૪૧, જીવામ.પૃ.૧૨૮.

૧. કેસિ (કેશિનું) તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાના આચાર્ય. તે કુમારસમણ નામથી પણ જાણીતા હતા. એકવાર એક જ સમયે તે સાવત્થી નગરની બહાર તિંદુગ(૧) ઉદ્યાનમાં રહેતા હતા જ્યારે તિથ્યર મહાવીરના પ્રથમ ગણધર ગોયમા (ઈંદભૂઈ) તે જ નગરના કોટ્ટિગ(૧) ઉદ્યાનમાં રહેતા હતા.^૧ બન્નેના શિષ્યો સંયમી, તપસ્વી, સદ્ગુણી અને દુરાચારોથી આત્માને રક્ષનારા હતા.^૨ તેમના મનમાં આવો વિચાર આવ્યો — ‘શું અમારાં વ્રત-નિયમો સાચાં છે કે તેમનાં ? શું અમારો આચાર તથા અમારા સિદ્ધાન્તો સાચા છે કે તેમનો આચાર તથા તેમના સિદ્ધાન્તો ? પાર્શ્વનો ચાર વ્રતોવાળો ધર્મ ખરો છે કે મહાવીરનો પાંચ વ્રતોવાળો ધર્મ ? શું મુનિઓને વસ્ત્ર ધારણ કરવાનો નિષેધ કરનારો ધર્મ સાચો છે કે મુનિઓને એક અન્તરીય અને એક ઉત્તરીય વસ્ત્ર ધારણ કરવાની અનુમતિ દેનાર ધર્મ સાચો છે ? પાર્શ્વના ધર્મ અને મહાવીરના ધર્મ બન્નેનો એક જ ઉદ્દેશ્ય હોવા છતાં પણ આ અન્તર કેમ છે ?’ પોતાના શિષ્યોના મનમાં શું ચાલી રહ્યું છે તે જાણીને કેસિ અને ગોયમ બન્નેએ એકબીજાને મળવાનો નિશ્ચય

કર્ચો.^૩ શું યોગ્ય છે અને શું સંઘના પ્રાચીન ભાગને કારણે છે તે બધું જાણતા ગોયમ પોતાના શિષ્યો સાથે તિદ્દુગ ઉદાને ગયા. પૂરા આદરથી કેસિએ તેમનું સ્વાગત કર્યું.^૪ કેસિએ પૂછેલા બધા પ્રશ્નોના ઉત્તરો ગોયમે સંપૂર્ણપણે અને ખૂબ નમ્રતાપૂર્વક આપ્યા. કેસિ અને ગોયમના આ મિલનમાં ખૂબ જ અગત્યના વિષયો અંગેના પ્રશ્નોનું સમાધાન થયું.^૫ ચર્યાના વિષયો અને ચર્યાના પ્રકાર અંગે જુઓ ઈદભૂઈ.

કેસિને બીજી ચર્યા સેયવિયાના રાજા પએસિ સાથે થયેલી. શરીરથી જુદા આત્માના સ્વતન્ત્ર અસ્તિત્વમાં પએસિને શ્રદ્ધા ન હતી. તે શરીર અને આત્માને એક માનતો હતો. કેસિએ તેને અનુભવમૂલક દલીલોના આધારે ખાતરી કરાવી દીધી કે આત્મા શરીરથી ભિન્ન સ્વતન્ત્ર તત્ત્વ છે.^૬

૧. ઉત્તરા. ૨૩.૧-૮.

૨. એજન. ૨૩.૧૦-૧૩.

૩. એજન. ૨૩.૧૪.

૪. એજન. ૨૩.૧૫-૧૭.

૫. એજન. ૨૩.૮૮.

૬. રાજ. ૧૫૭થી આગળ.

૨. કેસિ વીતીભયના રાજા ઉદાયણ(૧)નો ભાગિનેય (બેનનો દીકરો). ઉદાયણ પોતાનું રાજ પોતાના પુત્રના બદલે કેસિને આપીને સંસાર ત્યાગી શ્રમણ બની ગયા. એકવાર શ્રમણ ઉદાયણ વીતીભય આવ્યા. કેસિએ માની લીધું કે ઉદાયણ તેની પાસેથી રાજ પાછું લેવા આવ્યા છે, તેથી તેણે ઉદાયણને ઝેર આપી મારી નાખ્યા.^૧ જુઓ કુંભારપદ્મવ.

૧. ભગ. ૪૯૧, આવચૂ. ૨. પૃ. ૩૬, સ્થાઅ. પૃ. ૪૩૧.

૩. કેસિ શ્રમણીનો પુત્ર જેનો ગર્ભ શ્રમણીએ સંભોગ વિના ધારણ કર્યો હતો.^૧

૧. બૃભા. ૪૧૩૭, સ્થાઅ. પૃ. ૩૧૩.

૪. કેસિ કંસ(૨)નો ઘોડો. વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧) દ્વારા તે ઘોડો હણાયો હતો.^૧

૧. પ્રશ્ન. ૧૫, પ્રશ્નઅ. પૃ. ૭૫.

૫. કેસિ (કેશિન) આ અને કેસવ(૩) એક છે.^૧

૧. આવનિ. ૪૨૨, આવનિ(દીપિકા) પૃ. ૮૪.

કેસિકપુલ્લિક (કેશિકપૂર્વિક) કાલિકેય સમાન દેશ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૬૨.

કેસિગોયમિજજ (કેશિગૌતમીય) ઉત્તરજ્ઞયણનું તેવીસમું અધ્યયન.^૧ તેના વિષયવસ્તુ માટે જુઓ કેસિ(૧).

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮, ૪૮૮, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૨૬૩-૬૬, ઉત્તરાશા. પૃ. ૪૮૭-૮૮.

કોઅગડ (કૂપકટ) તેવીસમા તિથ્યંકર પાસ(૧)એ જ્યાં પારણું કર્યું હતું તે સ્થળ.^૧

૧. આવનિ.૩૨૫, આવમ.પૃ.૨૨૭.

૧. કોંકણ (કોંકણ) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ.^૧ તેની એકતા પશ્ચિમઘાટ અને અરબી સમુદ્ર વચ્ચેની પટ્ટી સાથે સ્થાપી શકાય.^૨

૧. અનુ. ૧૩૦, પ્રજ્ઞા. ૩૭, પ્રશ્ન. ૪,	પ્રજ્ઞાહ. પૃ. ૮૧, દશહ. પૃ. ૨૦૮.
આચાર્ય. પૃ. ૩, આવચૂ. ૨. પૃ. ૮૭,	
ઓઘનિભા. ૨૩૪-૩૫, પ્રજ્ઞામ. પૃ. ૩૧.	

૨. કોંકણ (કોંકણ) કોંકણ(૧)નો વતની.^૧ જુઓ કોંકણઅ.

૧. વ્યવભા. ૧૦. ૪૬૪.

૧. કોંકણઅ (કોંકણક) ગુહો કરવાના કારણે જેને રાજા દ્વારા દેશ નિકાલ કરવામાં આવેલ છે તે વ્યક્તિ.^૧

૧. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૨૮૬, વ્યવભા. ૧૦. ૪૬૪.

૨. કોંકણઅ જેણે ઘોડાને હણ્યો હતો પરંતુ સાચું બોલવાના કારણે રાજાએ જેને માફી આપી હતી તે ઉપાસક બાળક.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૮૫.

૩. કોંકણઅ (કોંકણક) જુઓ કોંકણગસાહુ.^૧

૧. નિશીભા. ૨૮૮, નિશીચૂ. ૧. પૃ. ૧૦૧.

૧. કોંકણગ (કોંકણક) જુઓ કોંકણઅ(૧)^૧ અને કોંકણગસાહુ.^૨

૧. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૨૮૬.

૨. નિશીચૂ. ૧. પૃ. ૧૦૧.

૨. કોંકણગ ધ્યાનાવસ્થામાં પણ દુન્યવી બાબતોનો જ વિચાર કરવાની ટેવવાળો શ્રમણ.

૧. આચાર્ય. પૃ. ૨૮૮, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૮૭, કલ્પસ. પૃ. ૨૭૦, કલ્પલ. પૃ. ૧૮૪, ગચ્છાવા. પૃ. ૧૩.

કોંકણગદારઅ (કોંકણકદારક) જુઓ કુંકણગદારઅ.^૧

૧. વિશેષા. ૧૪૨૦, આચાર્ય. પૃ. ૧૬૨.

કોંકણગદારગ (કોંકણકદારક) જુઓ કુંકણગદારઅ.^૧

૧. વિશેષાકો. પૃ. ૪૧૧.

કોંકણગસાહુ (કોંકણકસાધુ) એક વાર એક સાધુ પોતાના આચાર્ય ગુરુ અને સાથી સાધુઓ સાથે રાતે જંગલમાં રોકાયો. જંગલમાં જંગલી જાનવરોનો ભય હોવાથી ચોકી કરવાનું કામ તેને સોંપવામાં આવ્યું. તેણે એક પછી એક ત્રણ સિંહોને મારી નાખ્યા અને બધાના જીવ બચાવ્યા. પોતે કરેલી હિંસા બદલ તેણે અનુરૂપ પ્રાયશ્ચિત્ત કર્યું.^૧

૧. નિશીભા. ૨૮૮, નિશીચૂ. ૧. પૃ. ૧૦૦-૧૦૧.

કોંચ (કૌંચ) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

કોંચવર (કૌંચવર) એક વલયાકર દ્વીપ.^૧

૧. અનુહ.પૃ.૯૧, અનુહ.પૃ.૫૦.

કોંચસ્સરા (કૌંચસ્વરા) વિજજુકુમાર દેવોનો ઘંટ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૮, આવચૂ.૧.પૃ.૧૪૬.

કોંડલમેઠ (કુણ્ડલમેઠ) ભરુચચ્છનો વાણમંતર દેવ.^૧

૧. બૃહા.૩૧૫૦, બૃક્ષે.૮૮૩.

કોંડરીક (કણ્ડરીક) જુઓ કંડરીય.^૧

૧. સૂત્રચૂ.પૃ.૨૩૮.

કોંડિયાયણ (કુણ્ડિકાયન) વેસાલીમાં આવેલું ચૈત્ય જ્યાં ગોસાલે પોતાનો છટો પઉટ્ટપરિહાર (પરશરીરપ્રવેશ) કર્યો હતો.^૧

૧. ભગ.૫૫૦.

કોંતી (કુન્તી) જુઓ કુંતી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૨૨.

કોંબોય (કમ્બોજ) જુઓ કંબોય.^૧

૧. સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

કોકાસ અથવા કોકકાસ સોપારગનો સુથાર. તેણે વિમાન જેવું યન્ત્ર બનાવ્યું હતું જેના વડે માણસ આકાશમાં મુસાફરી કરી શકે.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૪૦-૪૧, આવનિ.૮૨૪, વિશેષા.૩૬૦૮, આવહ.પૃ.૪૧૦, દશચૂ.પૃ.૧૦૩.

કોગંડિ (કાકન્દી) જુઓ કાગંદી.^૧

૧. તીર્થો.૬૦૮.

૧. કોચ્છ (કૌત્સ) એક ગોત્ર જેની સાત શાખાઓ હતી^૧— કોચ્છ, મોગ્ગલાયણ(૨), પિંગલાયણ, કોડીણ, મોંડલિ, હારિય અને સોમય.

૧. સ્થા.૫૫૧.

૨. કોચ્છ (કુત્સ અથવા કૌત્સ) મહાવીરના સમયમાં જે સોળ રાજ્યો હતા તેમાંનું એક.^૧ તેની એકતા તે વખતે કૌશિકી કચ્છ તરીકે જાણીતા એવા કૌશિકી નદીની પૂર્વે આવેલા પુર્ણિયાના પ્રદેશ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. ભગ.૫૫૪.

૨. જિઓડિ.પૃ.૯૭, શ્રભમ.પૃ.૩૬૨, લાઈ.પૃ.૨૮૮.

કોટકિરિયા (કોટકિયા) મહિષાસુર ઉપર ચડી તેને કાપતી (કુટ્ટણપરા) દુગ્ગાનું બીજું નામ.^૧

૧. જ્ઞાતા.૬૯, જ્ઞાતાઅ.પૃ.૧૩૯, અનુ. ૨૦, અનુહ. પૃ. ૨૬, અનુહ. પૃ. ૧૭, વિશેષાકો. પૃ. ૨૭૭.

કોટવીર સિવભૂઈ (૧) ના બે શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. આવભા. ૧૪૮, વિશેષા. ૩૦૫૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૮, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૮૦, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૧૮, આવહ. પૃ. ૩૨૪.

કોટ (કોષ) જુઓ કોટઅ.^૧

૧. આવનિ. ૧૩૦૨.

૧. કોટઅ (કોષક) સાવત્રીની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું ઉદ્યાન (જેમાં ચૈત્ય હતું).^૧ ત્યાં તિત્થયર મહાવીર^૨ તેમજ જમાલિ^૩ ગયા હતા.

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૦, ભગ. ૫૩૯, ઉપા. ૫૫-૫૬, રાજ. ૧૪૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૧૬, ઉત્તરા. ૨૩. ૮.	૨. સ્થાઅ. પૃ. ૪૫૬. ૩. ભગ. ૩૮૬.

૨. કોટઅ વાણારસી પાસે આવેલું ઉદ્યાન તેમજ ચૈત્ય.^૧

૧. ઉપા. ૨૭, આવનિ. ૧૩૦૨.

કોટગ (કોષક) જુઓ કોટઅ.^૧

૧. ઉત્તરા. ૨૩. ૮. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૧૬.

કોડંબાણી (કોટુમ્બિની) ઉત્તરબલિસ્સહગણ (૨) ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૭.

કોડાલ (સ) દેવાણંદા (૨) નો પતિ ઉસભદ્રત (૧)^૧ અને આચાર્ય કામિડ્ઢિ^૨ જે ગોત્રના હતા તે ગોત્ર.

૧. આચા. ૨. ૧૭૬, આવનિ. ૪૫૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૬. ૨. કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૮.

કોડિગાર (કોટિકાર) ઉદ્યોગ ધંધો કરનારાઓનું એક આરિય મંડળ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૧. કોડિણ્ણ (કોણિન્ય) મહાગિરિ આચાર્યના આઠ શિષ્યોમાંનો એક.^૧ ચોથો ણિણ્ણવ આસમિત તેનો શિષ્ય હતો.^૨

૧. કલ્પ (થેરાવલી) ૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૭.

૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૨, નિશીભા. ૫૬૦૦, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૬૨-૬૩, સ્થાઅ. પૃ. ૪૧૨.

૨. કોડિણ્ણ સિવભૂઈ (૧) ના બે શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. આવભા. ૧૪૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૮, વિશેષા. ૩૦૫૪, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૮૦, ઉત્તરાક. પૃ. ૧૧૮.

૩. કોડિણ્ણ વાસિક્ક ગોત્રની એક શાખા.^૧ મહાવીરના દસમા અને અગિયારમા ગણહર આ કોડિણ્ણ શાખાના હતા.^૨ મહાવીરના પત્ની જસોયા પણ આ કોડિણ્ણ શાખાના હતા.^૩

૧. સ્થા.૫૫૧. ૨. આવનિ.૬૫૦. ૩. આચા.૨.૧૭૭, આચાશી.૫.૩૮૯.

૪. કોડિણ્ણ (કૌટિલ્ય) ન્યાયવહીવટના નિષ્ણાત.^૧ જુઓ કોડિલ્લય.

૧. વ્યવભા.૩.૫.૧૩૨.

૫. કોડિણ્ણ (કૌણિન્ય) એક તાપસ જે (પોતાના પાંચ સો શિષ્યો સાથે) અઢાવય પર્વતથી પાછા ફરતાં ઈંદભૂઈના શિષ્ય બની ગયા.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૩૮૩, ઉત્તરાશા.૫.૩૨૫.

૬. કોડિણ્ણ જ્યાં રાજા રુપ્પિ(૧) રાજ કરતા હતા તે નગર.^૧ તેની એકતા અમરાવતી (Amraoti) ના ચંદુર (Chandur) તાલુકાના વર્તમાન કૌન્ડિન્યપુર સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.

૨. લાઈ.૫.૨૮૮.

કોડિય-કાર્કંદઅ (કોટિક-કાર્કંદક) સુઢિય-સુપ્પડિબુદ્ધનું બીજું નામ.^૧

૧. કલ્પ અને કલ્પવિ.૫.૨૬૧, કલ્પધ.૫.૧૬૫.

૧. કોડિયગણ (કોટિકગણ) મહાવીરની આજ્ઞામાં શ્રમણોનાં જે નવ ગણો હતા તેમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા.૬૮૦.

૨. કોડિયગણ સુઢિય-સુપ્પડિબુદ્ધથી શરૂ થયેલો શ્રમણોનો એક ગણ. તેની નીચે પ્રમાણે ચાર શાખાઓ છે અને ચાર કુલો છે — ઉચ્ચણાગરી, વિજ્જાહરી, વયરી અને મજ્ઞિમિલ્લા આ ચાર શાખાઓ, બંભાલિજ્જ, વત્થલિજ્જ, વાણિજ્જ અને પણ્ણવાહણય આ ચાર કુલો.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી).૭, કલ્પવિ.૫.૨૬૦.

કોડિલ્લગ અથવા કોડિલ્લય (કૌટિલ્યક) કૌટિલ્યનો અર્થશાસ્ત્ર ઉપરનો ગ્રન્થ.^૧ આ કૌટિલ્ય અને કોડિણ્ણ(૪) એક છે.

૧. નન્દિ.૪૨, અનુ.૪૧, આવચૂ.૧.૫.૧૫૬, સૂત્રચૂ.૫.૨૦૮, સમઅ.૫.૫૫, જ્ઞાતાઅ. ૫.૧૨.

કોડિવરિસ(કોટિવર્ષ) લાઢ દેશનું પાટનગર.^૧ તેનો રાજા ચિલાત(૧) જાતિનો હતો.^૨ કોડિવરિસની એકતા દિનાજપુર જિલ્લામાં આવેલા બનગઢ (Bangarh) ગામ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૩

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૨. આવનિ.૧૩૦૫, આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૩ | ૩. લાઈ.પૃ.૨૯૮.

કોડિવરિસિયા (કોટિવર્ષિકા) ગોદાસગણ(૨)ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૬-૨૫૭.

કોડીણ (કોડીન) કોચ્છ ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા.૫૫૧.

કોડીસર (કોટીશ્વર) ગિરિણગરનો ધનિક વેપારી. તે દરેક વર્ષે ઝવેરાતથી ભરેલા ઘરને આગ લગાડતો હતો. આ રીતે તે અગ્નિની પૂજા કરતો હતો માટે લોકો તેની પ્રશંસા કરતા હતા.^૧ તે વેપારી પારસી હોય એવું જણાય છે.

૧. વિશેષાકો.પૃ.૨૭૮, આવચૂ.૧.પૃ.૭૯.

કોણાલગ (કોણાલક) તિત્થયર કુંથુ (૧)નો એક ઉપાસક રાજા.^૧

૧. તીર્થો.૪૮૦.

કોણિઅ અથવા કોણિક અથવા કોણિય (કોણિક અથવા કૌણિક) આ અને કૂણિઅ એક છે.^૧

૧. ભગ.૩૮૫, આવચૂ.૧.પૃ.૪૫૫, ઔપ.૭, આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૬, ૧૬૭, ૧૭૨, દશા.૮.૧.

કોત્તિય (કોત્રિક) જમીન ઉપર સૂનારા^૧ વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૨

૧. ભગઅ.પૃ.૫૧૯.

૨. ભગ.૪૧૭, નિર.૩.૩. ઔપ.૩૮.

કૌત્ય (કૌત્સ) આ અને કોચ્છ એક છે.^૧

૧. સ્થા.૫૫૧, ભગ.૫૫૪.

કોમલપસિણ (કોમલપ્રશ્ન) પણ્ડાવાગરણદસાનું સાતમું અધ્યયન.^૧ તે નાશ પામ્યું છે, અત્યારે અસ્તિત્વમાં નથી.

૧. સ્થા.૭૫૫.

કોમુઈયા અથવા કોમુદિયા (કૌમુદિકા) વાસુદેવ(૨) કણ્ડ(૧)ની ભેરી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૫૩, બૃભા.૩૫૬, આવહ.પૃ.૯૭.

કોરંટગ (કોરણ્ટક) ભરુઅચ્છનું ઉદ્યાન.^૧

૧. વ્યવભા.૩.પૃ.૧૩૭.

કોરવ અથવા કોરવ્વ (કૌરવ અથવા કૌરવ્ય) આ જ નામના આર્ય વંશમાં જન્મેલો.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, મર.૪૪૨, વિશેષા.૧૮૪૭, સૂત્ર.૨.૧.૮, બૃભા.૩૨૬૫.

કોલપાલ જુઓ કોલવાલ.^૧

૧. સ્થા.૨૫૬.

કોલવ (કૌલવ) અગિયાર કરણમાંનું ત્રીજું કરણ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૩, જમ્બૂશા.૫.૪૯૪, સૂત્રનિ.૧૧.

૧. કોલવાલ (કોલપાલ) ભૂયણંદ(૧)ના ચાર લોગપાલમાંનો એક. તેને ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે — સુજાતા(૩), સુણંદા(૪), સુભદા(૧૪) અને સુમણા(૪).^૧

૧. ભગ.૧૬૯, ૪૦૬, સ્થા.૨૫૬, ૨૭૩.

૨. કોલવાલ ધરણ(૧)ના ચાર લોગપાલમાંનો એક. તેને ચાર મુખ્ય પત્ની છે. તેમનાં નામો કોલવાલ(૧)ની ચાર મુખ્ય પત્નીઓનાં નામો જેવાં જ છે.^૧

૧. સ્થા.૨૫૬, ૨૭૩, ભગ.૪૦૬.

કોલાલિય (કૌલાલિક) માટીનાં વાસણો બનાવવામાં કે વેચવામાં રોકાયેલા માણસોનો એક ધંધાદારી આરિય (આર્ય) વર્ગ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

કોલિગિણી (કોલિકિની) જ્યારે ધાડપાડુઓ તેનું ઘર ફોડી અંદર ઘુસ્યા ત્યારે જે છોકરી સ્વગત બડબડતી હતી તે. તે બોલતી હતી, “મને મારા મામાના દીકરા સાથે પરણાવવામાં આવશે. પછી અમને એક ચંડ નામનો દીકરો થશે. પછી હું તેને આમ મોટેથી બોલાવીશ — ‘ચંડ અહીં આવ, ચંડ અહીં આવ’.” આ બોલાવવાની બૂમ સાંભળી ધાડપાડુઓ ઝટપટ ભાગી ગયા.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૫૨૫.

કોલ્લઈર (કોલ્લકિર) પોતાના જીવનના ઉત્તરભાગમાં સંગમથેર જે નગરમાં રહ્યા હતા તે નગર.^૧ આ અને કુલ્લઈર એક છે. તેની એકતા સિકંદરાબાદ પાસે આવેલા વર્તમાન કુલપાક (Kulpak) સાથે સૂચવવામાં આવી છે.^૨

૧. નિશીચૂ.૩.૫.૪૦૮, પિંડનિ.૪૨૭, | ઉત્તરાચૂ.૫.૬૭.
આવચૂ.૨.૫.૩૫, ઉત્તરાનિ.૫.૧૦૮. | ૨. લાઈ.૫.૨૯૮.

કોલ્લયગ્ગામ (કોલ્લકગ્રામ) આ અને કોલ્લાઅ એક છે.^૧

૧. આવનિ.૩૨૫.

કોલ્લયર (કોલ્લકર) આ અને કોલ્લઈર એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.૫.૧૦૮, ઉત્તરાચૂ.૫.૬૭.

કોલ્લા આ અને કોલ્લાઅ એક છે.^૧

૧. વિશેષા.૧૯૧૨.

૧. કોલ્લાઅ (કોલ્લાક) વાણિયગામની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલો સન્નિવેશ.^૧ ઉપાસક આણંદ(૧૧) પોસહસાલામાં તપ કરવા માટે વાણિયગામથી ત્યાં ગયો હતો.^૨

તિત્થયર મહાવીરે પોતાનું સૌપ્રથમ પારણું અહીં બ્રાહ્મણ બહુલ(૨)ના ઘરે કર્યું હતું.^૩

૧. ઉપા.૩.

૨. ઉપા.૧૨.

૩. આવનિ.૩૨૫,૩૨૮,૪૬૨, આવચૂ.૧.

પૂ.૨૭૦,કલ્પવિ.પૂ.૧૫૭, વિશેષા.

૧૮૧૨.

૨. કોલ્લાઅ સન્નિવેશ જે છાલંદાથી બહુ દૂર ન હતો. મહાવીરે^૧ છાલંદામાં પોતાના બીજા વર્ષાવાસ દરમ્યાન ચોથા માસખમણના પારણાના પ્રસંગે બ્રાહ્મણ બહુલ(૪) પાસેથી અહીં ભિક્ષા ગ્રહણ કરી હતી. ગોસાલે પોતે એક તરફી (પોતાના તરફથી) મહાવીરને ગુરુ તરીકે અહીં સ્વીકાર્યા હતા.^૧ પૂર્વભવમાં મહાવીર જે કોસિઅ(૧) હતા તે આ સ્થળનો હતો.^૨ મહાવીરના બે ગણહર વિયત્ત(૧) અને સુહમ્મ(૧) આ સન્નિવેશના હતા.^૩

૧. ભગ.૫૪૧, આવચૂ.૧.પૂ.૨૮૩,
આવનિ.૪૭૫,કલ્પવિ.પૂ.૧૬૪,
વિશેષા.૧૮૨૮.

૨. આવનિ.૪૪૧, આવચૂ.૧.પૂ.૨૨૮,

વિશેષા.૧૮૦૭.

૩. વિશેષા.૨૫૦૫, આવનિ.૬૪૪, આવચૂ.

૧.પૂ.૩૩૭, કલ્પવિ.પૂ.૨૪૮.

કોલ્લાગ (કોલ્લાક) આ અને કોલ્લાઅ એક છે.^૧

૧. ઉપા.૩, ભગ.૫૪૧, આવનિ.૬૪૪.

કોવકડ (કૂપકટ) જુઓ કોઅગડ.^૧

૧. આવમ.પૂ.૨૨૭.

કોસંબવણ (કૌશામ્બવન) તે જંગલ જ્યાં જરાકુમાર વડે વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧) મરાયા.^૧ તે હત્થિકપ્પની દક્ષિણે આવેલ હતું. હત્થિકપ્પની એકતા ભાવનગર પાસે આવેલા હાથબ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. અન્ત.૮, સ્થાઅ.પૂ.૪૩૩.

૨. લાઈ.પૂ.૨૮૭,૩૦૦.

કોસંબિયા (કૌશામ્બિકા) ઉત્તરબલિસ્સહગણ(૨)ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ.પૂ.૨૫૭.

કોસંબી (કૌશમ્બી) આરિય(આર્ય) દેશ વચ્છ(૧)નું પાટનગર.^૧ તે આર્ય પ્રદેશની દક્ષિણ સીમા ગણાતું હતું.^૨ તેમાં ચંદોતરણ(૧) નામનું ઉદ્યાન હતું.^૩ સયાણીઅ, અજિયસેણ(૨) વગેરે રાજાઓ અહીં રાજ કરતા હતા.^૪ પજ્જોય^૫ અને અવંતિસેણ^૬ રાજાઓએ તેના ઉપર આક્રમણ કર્યું હતું. મહાવીરે લીધેલો અભિગ્ગહ (અભિગ્રહ) ચંદણા દ્વારા આ નગરમાં પૂર્ણ થયો હતો.^૭ તિત્થયર પાસ(૧)^૮, આચાર્ય મહાગિરિ અને સુહત્થિ^૯ આ નગરમાં આવ્યા હતા. (ભરહ(૨)ક્ષેત્રના) સાતમા વાસુદેવ(૧)એ પોતાના પૂર્વભવમાં આ નગરમાં તપ કર્યા હતાં.^{૧૦} અલ્લાહબાદની પશ્ચિમે લગભગ

ત્રીસ માઈલના અંતરે જમુના નદીના ડાબા કિનારા ઉપર આવેલા કોસમ ગામ સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૨. બૃભા.૩૨૬૨

૩. વિપા.૨૪.

૪. વિપા.૨૪,૩૪,વિશેષા.૧૯૭૬,

ભગ.૪૪૧,આવયૂ.૧.પૃ.૮૮,

૨.પૃ.૧૬૧,૧૬૪,૧૮૮,૧૯૦,

૫. આવયૂ.૨.પૃ.૧૬૭.

૬. મર.૪૭૪, આવયૂ.૨.પૃ.૧૯૦.

૭. આવનિ.૫૨૦-૨૧, આવયૂ.૧,પૃ.૩૧૭.

૮. જ્ઞાતા.૧૫૮.

૯. નિશીભા.૫૬૪૪ અને તેની ચૂંચિ. બૃભા.

૩૨૭૫ અને તેની ટીકા(વૃત્તિ).

૧૦. સમ.૧૫૮.

૧૧. જિઓડિ.પૃ.૯૬.

૧. કોસલ (કોશલ) આરિય(આર્ય) દેશ જેનું પાટનગર સાગેય અર્થાત્ અઓજ્ઞા(૨) હતું.^૧ તેનું નામ કોસલ એટલા માટે પડ્યું કારણ કે તેના લોકો કુશલ હતા.^૨ કાસી અને કોસલના અઢાર મિત્ર રાજાઓ હતા.^૩ મહાવીરનો શિષ્ય સુણકૃપત્ત(૩) આ દેશનો હતો.^૪

૧. જ્ઞાતા.૬૮, પ્રજ્ઞા.૩૭, ભગ.૫૫૪,

આયાયૂ.પૃ.૩૪૦, જીતભા.૧૩૯૫,

નિશીયૂ.૧.પૃ.૨૦૦, આવયૂ.૧.

પૃ.૧૫૬, સ્થાઅ.પૃ.૪૭૯, સૂત્રશી.

પૃ.૧૨૩, પિંડનિમ.પૃ.૯૮.

૨. આવયૂ.૧.પૃ.૧૫૬, વ્યવભા.૧૦.૧૯૨.

૩. નિર.૧.૧, ભગ.૩૦૦.

૪. ભગ.૫૫૩.

૨. કોસલ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૧૫૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

કોસલા (કોશલા) અઓજ્ઞા(૨)નું બીજું નામ.^૧ તિથ્યર મહાવીરના નવમા ગણહર અયલ(૭) આ નગરના હતા.^૨ જીવંતસામિની મૂર્તિ^૩ આ નગરમાં હતી.^૪

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૩૩૭, ૫૨૭.

૨. આવનિ.૬૪૫, વિશેષા.૨૫૦૬.

૩. મૂર્તિ મહાવીરની હતી કે બીજા

કોઈ તીર્થંકરની એનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ નથી.

૪. નિશીયૂ.૩.પૃ.૭૯, બૃક્ષે.૧૫૩૬.

કોસલાઉર (કોશલાપુર) આ અને કોસલા એક છે.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૫૨૭, આવહ.પૃ.૩૮૪.

૧. કોસલિઅ અથવા કોસલિય (કૌશલિક) વાણારસી નગરનો રાજા. ભદ્રા(૨૩) તેની પુત્રી હતી.^૧

૧. ઉત્તરા.૧૨.૨૦, ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૦૩, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૫૬.

૨. કોસલિઅ અથવા કોસલિય તિથ્યર ઉસભ(૧)નું બીજું નામ. તે કોસલ(૧) દેશમાં જન્મ્યા હોવાથી તેમનું આ નામ પડી ગયું હતું.^૧

૧. કલ્પ.૨૦૪, કલ્પવિ.પૃ.૨૨૮, ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૦૭.

કોસા (કોશા) પાડલિપુત્ર નગરની ગણિકા. કોઈપણ જાતના વ્રતદોષ કે અતિચાર વિના થૂલભદ્ર તેની સાથે લાંબો વખત રહ્યા હતા.^૧ થૂલભદ્રની નકલ કરી તેની સાથે રહેનાર અન્ય મુનિને તેણે સન્માર્ગે વાળ્યા, સન્માર્ગ દર્શાવ્યો.^૨ ઉવકોસા તેની નાની બહેન હતી.^૩

૧. આવચૂ. ૧.૫.૫૫૪, તીર્થો. ૭૭૭, | ૨. ભક્ત. ૧૨૮.
કલ્પવિ. ૫. ૨૫૨, ઉત્તરાશા. ૫. ૧૦૬, | ૩. આવચૂ. ૨. ૫. ૧૮૫.
કલ્પધ. ૫. ૧૬૩.

૧. કોસિઅ (કૌશિક) કોલ્લાઅ(ર) સન્નિવેશનો બ્રાહ્મણ જે મરીઈનો ઉત્તરભવ અને તિથ્યર મહાવીરનો પૂર્વભવ હતો.^૧

૧. આવચૂ. ૧. ૫. ૨૨૮, આવનિ. ૪૪૧, કલ્પધ. ૫. ૩૭.

૨. કોસિઅ કણગખલ નામના આશ્રમના મુખ્ય તાપસ. અતિકોધી હોવાથી તે ચંડકોસિઅ નામથી પણ ઓળખાતા.^૧ મૃત્યુ પછી તે જ નામ ધરાવતા ઝેરી સાપ તરીકે તે જન્મ્યા.^૨

૧. ચંડનો શબ્દાર્થ છે ભયંકર યા ઉગ્ર કોધાગ્નિથી ગરમ.
૨. આવચૂ. ૧. ૫. ૨૭૮, ગચ્છાવા. ૫. ૨૬, સૂત્રચૂ. ૫. ૧૮૬.

૩. કોસિઅ સિદ્ધત્થપુરનો ઘોડાઓનો વેપારી. મહાવીરને ચોર માની તેમને તેણે પકડ્યા હતા પણ પછીથી તેણે તેમને છોડી દીધા હતા.^૧ બીજી પરંપરા પ્રમાણે તે વેપારીએ મુસાફરી કરતી વખતે મહાવીર સામે મળવાથી અપશકુન થયા એમ માની મહાવીર ઉપર હુમલો કરવા પ્રયત્ન કર્યો હતો.^૨

૧. આવચૂ. ૧. ૫. ૩૧૩, વિશેષ. ૧૬૬૭, આવનિ. ૫૧૧, આવમ. ૫. ૨૮૨.
૨. આવચૂ. ૧. ૫. ૩૧૩.

૪. કોસિઅ ચંપાના આચાર્ય. તેમને બે શિષ્યો હતા — અંગિરસિ અને રુદ્ધઅ.^૧

૧. આવચૂ. ૨. ૫. ૧૮૩, આવનિ. ૧૨૮૮, આવહ. ૫. ૭૦૪.

૫. કોસિઅ સંડિઅ(૧) વગેરે જે ગોત્રના હતા તે ગોત્ર.^૧ તેની સાત શાખાઓ છે — કોસિઅ, કચ્ચાયણ(૧), સાલંકાયણ, ગોલિકાયણ, પદ્મીકાયણ, અગિરચ્ચ(૨) અને લોહિય.^૨ જમાલિ(૧) કોસિઅ ગોત્રનો હતો.^૩

૧. નન્દિ. ગાથા ૨૫-૨૬. ૨. સ્થા. ૫૫૧. ૩. આચા. ૨. ૧૭૭.

૬. કોસિઅ હત્થ નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય. ૫૦, જમ્બૂ. ૧૫૮.

કોસિઅજજ (કૌશિકાર્ય) આ અને કોસિઅ એક છે.^૧

૧. આવહ. ૫. ૭૦૪.

કોસિતજજ (કૌશિકાર્ય) આ અને કોસિઅ એક છે.^૧

૧. આવહ.૧.પૃ.૨૨૯.

કોસિય (કૌશિક) જુઓ કોસિઅ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૭૮, સૂર્ય.૫૦.

કોસિયજજ (કૌશિકાર્ય) આ અને કોસિય એક છે.^૧

૧. આવનિ.૧૨૮૮, આવચૂ.૨.પૃ.૧૯૩.

કોસિયા(કૌશિકા) આ અને કોસિ એક છે.^૧

૧. બૃ.૪.૩૨, બૃક્ષ.૧૪૮૭.

કોસિયાસમ (કૌશિકાશ્રમ) તે આશ્રમ જ્યાં બે સર્પોએ પોતાના શરીરને કીડીઓને ખાઈ જવા દીધું.^૧

૧. મર.૫૨૧.

કોસિ (કોશી) આ અને કોસિયા એક છે. ગંગાને મળતી પાંચ મુખ્ય નદીઓમાંની એક.^૧ પૂર્વ બિહારમાં વર્તમાન કોસી નદી સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. સ્થા.૪૭૦,૭૧૭, બૃ.૪.૩૨, સમઅ.પૃ.૧૧૨.

૨. ઇડિબુ.પૃ.૫૨, સ્ટજિઓ.પૃ.૨૨૧.

કોહંડ (કુખ્માણ્ડ) આ અને કુહંડ એક છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૪૯.

ખ

ખઉડ (ખપુટ) ગુડસત્ય નગરના જકૂખ દેવને કાબૂમાં કરનાર આચાર્ય. ભરુઅચ્છમાં આવેલા સ્તૂપ બાબતે બૌદ્ધોએ ઊભી કરેલી મુશ્કેલીને શાંત કરવા તે ભરુઅચ્છ ગયા હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૪૧-૪૨, વિશેષા.૩૬૧૦, આવનિ.૮૨૬, નિશીચૂ.૧.પૃ.૨૨, ૩.પૃ.૫૮, દશહ.પૃ.૧૦૩.

ખંડકણ્ણ (ખણ્ણકણ્ણ) ઉજ્જેણીના રાજા પજ્જોયનો મન્ત્રી.^૧

૧. વ્યવભા.૩.પૃ.૯૩.

ખંડગ (ખણ્ણક) મહાવિદેહના કચ્છ પ્રદેશમાં આવેલા વેયડ્ઢ(૧) પર્વતના નવ શિખરોમાંનું એક. બીજા પ્રદેશોમાં પણ આવાં શિખરો છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૯૩, સ્થા.૬૮૯.

ખંડપાણા ઉજ્જેણીના પુરાણા ઉદ્યાનમાં રહેતા ચાર ધુતારામાંની આ એક ધુતારી.^૧ આ

અને ખંડા એક છે. જુઓ ધુત્તખાણાગ.

૧. નિશીચૂ. ૧.૫. ૧૦૪-૧૦૫, નિશીભા. ૨૮૪.

ખંડપ્પવાયગુહા (ખણ્ડપ્રપાતગુહા) વેયડ્ઢ(૨) પર્વતની ગુફા.^૧ તે પચાસ યોજન પહોળી અને આઠ યોજન ઊંચી છે.^૨ હાટ્ટમાલઅ દેવ તેમાં રહે છે.^૩ ચક્કવટ્ટિની સેનાને માટે ઉત્તર ભારહ(૨)થી દક્ષિણ ભારહ(૨) પાછા ફરવાનો માર્ગ આ ગુફા છે.^૪

૧. જમ્બૂ. ૧૨, ૭૪.

૨. સમ. ૫૦, સ્થા. ૬૩૬, જમ્બૂ. ૧૨.

૩. જમ્બૂ. ૬૫.

૪. આવચૂ. ૧.૫. ૨૦૧, જમ્બૂ. ૬૫.

ખંડપ્પવાયગુહાકૂડ (ખણ્ડપ્રપાતગુહાકૂટ) વેયડ્ઢ(૨) પર્વતના નવ શિખરોમાંનું એક.^૧ તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ હાટ્ટમાલઅ છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૧૨.

૨. જમ્બૂ. ૧૪.

ખંડા આ અને ખંડપાણા એક છે.^૧

૧. નિશીભા. ૨૮૪.

ખંડોલ્લિ (ખણ્ડોલ્લિ) એરવચ(૧) ક્ષેત્રના રાજા જંબૂદાડિમ અને તેની રાણી સિરિયાની દીકરી લક્ષ્મણા(૪)નો ઉત્તરભવ.^૧

૧. મનિ. ૫. ૧૬૬થી આગળ.

૧. ખંદ (સ્કન્દ) પત્તકાલય ગામના મુખીનો દીકરો. એકવાર તેણે ગોસાલને માર માર્યો હતો કારણ કે ગોસાલે તેને અને તેની નોકરડીને સંભોગ કરતા જોઈ તેમની મશ્કરી કરી હતી.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫. ૨૮૫, વિશેષા. ૧૮૩૧, કલ્પધ. ૫. ૧૦૫, કલ્પવિ. ૫. ૧૬૫.

૨. ખંદ કાર્તિકેયનું બીજું નામ.^૧

૧. અનુહ. ૫. ૨૫, નિશીચૂ. ૨.૫. ૪૪૪, આવચૂ. ૧.૫. ૧૧૫, ૩૧૫, આવનિ. ૫૧૭.

૩. ખંદ જુઓ ખંદઅ(૧).^૧

૧. ઉત્તરાચૂ. ૫. ૭૩.

૧. ખંદઅ (સ્કન્દક) સાવત્થીના રાજા જિયસત્તુ(૨૨) અને તેની રાણી ધારિણી(૨૨)નો પુત્ર.^૧ કુંભકારકડના રાજા દંડગિની પત્ની પુરંદરજસા તેની બહેન હતી. આ ખંદઅ સંસારનો ત્યાગ કરી વીસમા તિથંકર મુણિસુવ્વચ(૧)ના શિષ્ય બન્યા હતા. દંડગિના પુરોહિત પાલગ(૧)ને તેમણે ધર્મચર્યામાં હરાવ્યા હતા, એટલે તેનું વેર વાળવા વૈરવૃત્તિવાળા પાલગે તેમને તેમના પાંચસો શિષ્યો સાથે ધાણીએ ધાલી પીલી નાખ્યા.

ખંદઅ નિદાન (તીવ્ર ઇચ્છા) સાથે મરણ પામ્યા. તે દેવ તરીકે પુનર્જન્મ પામ્યા.

પછી તેમણે કુંભકારકડ અને તેની આજુબાજુના બાર યોજનના પ્રદેશને આગ લગાડી નષ્ટ કરી નાખ્યાં. તે પ્રદેશ દંડગારણ તરીકે ઓળખાય છે.^૨

૧. નિશીથયુર્ણિમાં સાવત્રીના બદલે ચંપાનો ઉલ્લેખ છે. જુઓ નિશીયૂ. ૪. પૃ. ૧૨૭.
૨. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૧૪-૧૫, ઉત્તરાયૂ.

- પૃ. ૭૩, ઉત્તરાશા. ૧૧૪-૧૫, મર. ૪૪૩, ૪૯૫, જીતભા. ૫૨૮, ૨૪૯૭-૯૮, આચાર્ય. પૃ. ૨૩૫-૩૬, બૃભા. ૩૨૭૨-૭૪, ૫૫૮૩, નિશીયૂ. ૪. પૃ. ૧૨૭, બૃક્ષે. ૧૩૩૫, ૧૪૭૮.

૨. ખંદઅ માગહ દેશના પરિવ્રાજક. તે કચ્ચાયણ(૧) ગોત્રના હતા. તે મહા વિદ્વાન હતા. પહેલાં તે ગદભાલિના શિષ્ય હતા પરંતુ પછીથી પિંગલ(૧)એ પોતાને પૂછેલા જે પ્રશ્નોના ઉત્તરો પોતે આપી શક્યા ન હતા તે પ્રશ્નોના ઉત્તરો પોતાને મહાવીરે આપ્યા એટલે તે મહાવીરના શિષ્ય બની ગયા. મૃત્યુ પછી અચ્યુય સ્વર્ગમાં તે દેવ થયા. ત્યાંથી તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં જન્મ લેશે અને ત્યાં મોક્ષ પામશે.^૧

૧. ભગ. ૮૦-૮૬, અનુત્ત. ૧, અન્ત. ૧, ગચ્છાવા. પૃ. ૩૧, ભગઅ. પૃ. ૧૧૪.

ખંદગ (સ્કન્દક) જુઓ ખંદઅ.^૧

૧. નિશીભા. ૫૭૪૧, નિશીયૂ. ૪. પૃ. ૧૨૭, બૃભા. ૩૨૭૨, આચાર્ય. પૃ. ૨૩૫, અનુત્ત. ૧.

૧. ખંદસિરી (સ્કન્દશ્રી) પાંચ સો ચોરની ટોળીના સરદાર વિજય(૧૬)ની પત્ની.^૧

૧. વિપા. ૧૬.

૨. ખંદસિરી રાયગિહના માળી અજજુણગની પત્ની.^૧ આ અને બંધુમતી એક જણાય છે.^૨ જુઓ અજજુણ(૧).

૧. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૭૦, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૧૨. ૨. અન્ત. ૧૩.

૧. ખંદિલ (સ્કન્દિલ) બંભદીવા શાખાના સીહ(૩) આચાર્યનો શિષ્ય.^૧ બીજા દુકાળના અન્તે વીરનિર્વાણ સંવત ૮૮૩માં આગમવાચના માટે આ ખંદિલની અધ્યક્ષતામાં મહુરા(૧)માં શ્રમણસંઘ ભેગો થયો.^૨

૧. નન્દિ. ગાથા. ૩૩, નન્દિમ. પૃ. ૫૧.
૨. કલ્પસ. પૃ. ૧૦૭, નન્દિયૂ. પૃ. ૮, નન્દિહ. પૃ. ૧૩.

૨. ખંદિલ તગરા નગરમાં રહેતા આચાર્યનો શિષ્ય.^૧

૧. વ્યવભા. ૩. ૩૫૦.

બંભઅ (સ્તમ્ભક) રાહુ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. ભગ. ૪૫૩.

બંભગણિધિ (સ્તમ્ભકનિધિ) અસગડાના પિતા.^૧

૧. મર. ૫૦૨.

ખગગપુરા (ખડ્ગપુરી) મહાવિદેહના સુવગ્ગુ(૨) પ્રદેશનું પાટનગર.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૨.

ખગ્ગી (ખડ્ગી) મહાવિદેહના આવત્ત(૧) પ્રદેશનું પાટનગર.

૧. જમ્બૂ.૮૫.

ખત્તઅ (ક્ષત્રક) રાહુ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. ભગ. ૪૫૩.

ખત્તિઅ અથવા ખત્તિય (ક્ષત્રિય) એક આરિય (આર્ય) જાતિ.^૧

૧. બૃહા. ૩૨૬૫.

ખત્તિયકુંડગ્ગામ (ક્ષત્રિયકુણ્ડગ્ગામ) કુંડગ્ગામના બે ભાગોમાંનો એક ભાગ જ્યાં તિત્થયર મહાવીર જન્મ્યા હતા.^૧ તેને કુંડપુર પણ કહેવામાં આવે છે.^૨ તે માહણકુંડગ્ગામની પશ્ચિમે આવેલ હતો.^૩ તેની એકતા ઉત્તર બિહારના મુઝફ્ફરપુર પાસેના વર્તમાન બસાઈના બાસુકુંડ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૪ જુઓ ખત્તિયકુંડપુર.

૧. કલ્પ. ૨૧થી આગળ, આવચૂ. ૧.૫.

૨૩૮, ૨૪૩.

૨. આવચૂ. ૧.૫. ૨૪૩, ૨૬૫.

૩. ભગ. ૩૮૩.

૪. જીઓડિ. ૫. ૧૦૭.

ખત્તિયકુંડપુર (ક્ષત્રિયકુણ્ડપુર) જેને કુંડગ્ગામ(૧) અને ઉત્તરખત્તિયકુંડપુર પણ કહેવામાં આવે છે તે કુંડપુર અને આ ખત્તિયકુંડપુર એક છે.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૭૬, ૨. ૧૭૮.

ખત્તિયકુંડપુરસંનિવેસ (ક્ષત્રિયકુણ્ડપુરસંનિવેશ) જુઓ ખત્તિયકુંડપુર.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૭૬, ૨. ૧૭૮.

ખમઅ (ક્ષમક) કોસિઅ(૨)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫. ૨૭૮.

૧. ખરઅ (ખરક) મહાવીરના બે કાનમાં ગોવાળે ખોસેલા વાંસના ખીલાઓ ખેંચી કાઢનાર વૈદ. તે મજ્જિમા-પાવાનો રહેવાસી હતો.^૧

૧. આવનિ. ૫૨૬, આવચૂ. ૧.૫. ૩૨૨, કલ્પવિ. ૫. ૧૭૧, કલ્પધ. ૫. ૧૧૦.

૨. ખરઅ રાહુ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. ભગ. ૪૫૩, સૂર્ય. ૧૦૫.

૩. ખરઅ સાયવાહણ રાજાનો મન્ત્રી.^૧

૧. બૃહ્. ૧૬૪૭, વ્યવમ. ૪. ૫. ૩૬.

ખરગ (ખરક) જુઓ ખરઅ.^૧

૧. વ્યવમ. ૪. ૫. ૩૬.

ખરમુહ (ખરમુખ) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, પ્રશ્ન.૪, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

ખરસાવિયા જુઓ પુદ્ધખરસારિયા.^૧

૧. સમ.૧૮.

ખરસ્સર (ખરસ્વર) લોગપાલ જમ(ર)ના કુટુંબનો સભ્ય.^૧ તે નારકીઓને ત્રાસ આપે છે અને દેવોના પરમાહમ્મિય વર્ગનો છે.^૨

૧. ભગ.૧૬૬.

૨. સૂત્રનિ.૮૧, સૂત્રચૂ.પૃ.૧૫૪.

ખરોટ્ટિઆ (ખરોટ્ટિકા) આ અને ખરોટ્ટી એક છે.^૧

૧. સમ.૧૮.

ખરોટ્ટી (ખરોટ્ટી) અઢાર બાંભી(ર) લિપિઓમાંની એક.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, સમ.૧૮.

ખલુંકિજજ (ખલુંકીય) ઉત્તરજ્ઞયણનું સત્તાવીસમું અધ્યયન.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૮, સમ.૩૬.

ખસ એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૧ ખસ લોકોની એકતા કાશ્મીરની નીચે આવેલી વિતસ્તા ખીણ અને તેની પડોશની ટેકરીઓના નાના સરદારો જે વર્તમાન ખખ જાતિના છે તે જાતિ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. પ્રશ્ન.૪, પ્રજ્ઞા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૨. જિઓમ.પૃ.૭૫.

ખહણગિરિ ગુફાવાળો ડુંગર.^૧

૧. આચાર્ય.પૃ.૩૫૦.

ખાડખડ પંકખભા નામના ચોથા નરકમાં આવેલા છ મહાણિરય વાસસ્થાનોમાંનું એક.^૧

૧. સ્થા.૫૧૫.

ખાતરસ (ખાદરસ) આ અને ખોદોદ એક છે.^૧

૧. અનુચૂ.પૃ.૩૫.

ખાતવર (ખાદવર) આ અને ખોદવર એક છે.^૧

૧. અનુચૂ.પૃ.૩૫.

ખાતોદઅ અથવા ખાતોદગ (ખાતોદક) આ અને ખોદોદ એક છે.^૧

૧. સૂત્રચૂ.પૃ.૧૮૪.

ખારાયણ (ક્ષારાયણ) મંડવ ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા.૫૫૧.

ખાસિય (ખાસિક) એક અણારિય(અનાર્ય) જાતિ અને તેના લોકો.^૧ આ ખાસિક જાતિની એકતા આસામની ખસિ નામની આદિવાસી જાતિ સાથે સ્થાપી શકાય.^૨

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, પ્રશ્ન.૪, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૨. લાઈ.પૃ.૩૬૨.

૧. ખિઈપઈકિય (ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત) અવરવિદેહ ક્ષેત્રનું નગર. વેપારી ધણ(૪), જે ઉસભ(૧)નો પૂર્વભવ હતો તે, આ નગરનો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૩૧.

૨. ખિઈપઈકિય જે નગરમાં જિયસતુ(૨૦), પસણચંદ વગેરે રાજાઓ રાજ કરતા હતા તે, ભરહ(૨) કોટમાં આવેલા મગહનું નગર.^૧ અરહહણઅ(૩), અરહમિત(૧)^૨ અને ધણ(૨)^૩ તેના રહેવાસી હતા. કરકંડુ આ નગરમાં આવ્યા હતા.^૪ ઉત્તરકાળે તેની જગ્યાએ ચણગપુરની સ્થાપના થઈ.^૫

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૮, પક્ષિય.પૃ.૧,
૧૧, નિશીચૂ.૪.પૃ.૨૨૮, ઉત્તરાશા.
પૃ.૧૦૫, ૩૪૫.

૩. નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૫૦.

૪. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૮, ઉત્તરાશા.

પૃ.૩૦૪, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૭૮.

૨. આવચૂ.૧.પૃ.૫૧૪.

૫. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૮.

ખિતિ (ક્ષિતિ) આ અને ખિઈપઈકિય એક છે.^૧

૧. આવનિ.૧૨૭૮.

ખિતિપઈકિઅ (ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત) આ અને ખિઈપઈકિય એક છે.^૧

૧. પક્ષિય.પૃ.૧૧.

ખિતિપતિક્ક (ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત) આ અને ખિઈપઈકિય એક છે.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૮.

ખિતિપતિકિય (ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત) જુઓ ખિઈપઈકિય.

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૧૪, આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૮, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૭૮.

ખિખગઈ (ક્ષિપ્રગતિ) દિસાકુમાર દેવોના બે ઈન્દ્રોમાંથી પ્રત્યેકનો એક એક લોગપાલ.^૧ એ બે લોગપાલોમાંથી પ્રત્યેકને ધરણ અને ભૂયાણંદના લોગપાલો જેવી જ ચાર ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે.^૧

૧. ભગ.૧૬૯, સ્થા.૨૫૬, ૨૭૩.

ખીરદીવ (ક્ષીરદ્વીપ) આ અને ખીરવર દ્વીપ એક છે.^૧

૧. જવા.૧૬૬.

૧. ખીરવર (ક્ષીરવર) એક વલયાકાર દ્વીપ જે ખીરોદ સમુદ્રથી ઘેરાયેલો છે. પુંડરીગ(૮) અને પુકખરદંત તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૧

૧ જવા.૧૮૧, સૂર્ય.૧૦૧, અનુચૂ.૩૫, અનુહ.પૃ.૮૦.

૨. ખીરવર આ સમુદ્ર ખીરોદથી ત્મિત્ર નથી.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૧.

ખીરસમુદ્ર (ક્ષીરસમુદ્ર) આ અને ખીરોદ એક છે.^૧

૧. જીવા.૧૬૬.

ખીરોદ (ક્ષીરોદ) ખીરવર દ્વીપને ઘેરી વળેલો સમુદ્ર. વિમલ(૧૨) અને વિમલપ્પલ તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૧

૧. જીવા.૧૮૧, ૧૬૬, ૧૪૧, જમ્બૂ.૩૩, સૂર્ય.૧૦૧, કલ્પ.૪૩, અનુહે.૫.૮૦.
આયા.૨.૧૭૮.

ખીરોદગ (ક્ષીરોદક) આ અને ખીરોદ એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૩૩.

ખીરોદા (ક્ષીરોદા) જંબુદીવમાં સીઓયા નદીની દક્ષિણે અને મેરુ પર્વતની પશ્ચિમે વહેતી નાની નદી (અન્તરનદી).^૧

૧. સ્થા.૧૮૭, ૫૨૨, જમ્બૂ.૧૦૨.

ખીરોય (ક્ષીરોદ) આ અને ખીરોદ એક છે.^૧

૧. આયા.૨.૧૭૮.

ખુડડગકુમાર (ક્ષુલ્લકકુમાર) જસભદ્રા અને તેના પતિ ખંડરીય(૨)નો પુત્ર. તેની માતા સંસાર ત્યાગી શ્રમણી બન્યા પછી તેનો જન્મ થયો હતો. તે પણ માતાને અનુસરી સંસાર ત્યાગી અજજસેણ(૧)નો શિષ્ય બન્યો. એકવાર તેણે શ્રમણત્વ છોડી દીધું પણ સાગેયની ગણિકાના સાથી દ્વારા ગવાયેલા ગીતથી પ્રેરાઈને તેણે પાછું શ્રમણત્વ સ્વીકારી લીધું.^૧

૧. આવયૂ.૨.૫.૧૮૧-૮૨, નિશીયૂ.૨.૫.૨૩૧, આવનિ.૧૨૮૩.

ખડડગગણિ (ક્ષુલ્લકગણિન્) પ્રશ્નોના ઉત્તરો આપવામાં ખૂબ કુશળ ગણી શ્રમણ. તેમણે મુરુંડ(૨) સાથે ચર્ચા કરી હતી.^૧

૧. વ્યવભા.૩.૧૪૫થી આગળ.

ખુડડગણિયંઠિજજ (ક્ષુલ્લકનિર્ગન્થીય) ઉત્તરજ્ઞયણનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧ આ અને સિયંઠિ^૨ અથવા પુરિસવિજ્જ^૩ એક છે.

૧. ઉત્તરાયૂ.૫.૧૫૭, ઉત્તરાનિ.૫.૨૬૨, ૨. ઉત્તરાનિ.૫.૮.
સૂત્રશી.૫.૨૪૧. | ૩. સમ.૩૬.

ખુડડિયાયારકહા (ક્ષુલ્લિકાચારકથા) દસવેયાલિયનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. દશયૂ.૫.૮૨, દશનિ.૧૭૮, આવયૂ.૨.૫.૨૩૩, નિશીયૂ.૪.૫.૨૪૩,
સૂત્રશી.૫.૩૭૧.

ખુડ્ડિયાયારગ (ક્ષુલ્લિકાચારક) આ અને ખુડ્ડિયાયારકહા એક છે.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૨૩૩.

૧. ખુડ્ડિયાવિમાણપવિભત્તિ (ક્ષુલ્લિકાવિમાનપ્રવિભક્તિ) એક કાલિય આગમગ્રન્થ જે અગિયાર વર્ષ શ્રમણજીવનના પૂરા કર્યા હોય તેવા સાધુને ભણાવાય.^૧

૧. વ્યવ.૧૦.૨૫, પક્ષિ.૫.૪૫, સમ.૩૮, નન્દિ.૪૪.

૨. ખુડ્ડિયાવિમાણપવિભત્તિ સંખેવિતદસાનું એક અધ્યયન. આ અને ખુડ્ડિયા-વિમાણપવિભત્તિ (૧) એક જણાય છે.^૧

૧. સ્થા.૭૫૫.

ખેત્તઅ (ક્ષેત્રક) રાહુ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૫.

ખેમ (ક્ષેમ) પાડલિપુત્તના રાજા જિયસતુ(૪૧)નો મન્ત્રી. એક વાર મગરોથી ભરપૂર સરોવરમાંથી કમળ તોડી લાવવા માટે રાજાએ તેને આજ્ઞા કરી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૨૮૩.

૧. ખેમઅ (ક્ષેમક) અંતગડદસાના છઠ્ઠા વર્ગનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૧૨.

૨. ખેમઅ કાગંદી નગરીનો વેપારી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો. સોળ વર્ષની શ્રમણજીવનની સાધના પછી વિપુલ પર્વત ઉપર તે મોક્ષ પામ્યા.^૧

૧. અન્ત.૧૪.

૧. ખેમંકર (ક્ષેમંકર) ઓરવય(૧) ક્ષેત્રના ચોથા ભાવી કુલગર.^૧ જુઓ કુલગર.

૧. સમ.૧૫૯.

૨. ખેમંકર અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૯૦, જમ્બૂશા.૫.૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ.૨૯૫-૯૬, સ્થા.અ.૫.૭૮-૭૯.

૩. ખેમંકર ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ત્રીજા ભાવી કુલગર.^૧ જુઓ કલુગર.

૧. સ્થા.૭૬૭.

૪. ખેમંકર વર્તમાન અવસર્પિણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા પંદર કુલગરમાંથી પાંચમા કુલગર.^૧

૧. જમ્બૂ.૨૮.

૧. ખેમંધર (ક્ષેમન્ધર) વર્તમાન અવસર્પિણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા પંદર કુલગરમાંથી છઠ્ઠા કુલગર.^૧

૧. જમ્બૂ.૨૮.

૨. ખેમંધર ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ચોથા ભાવી કુલગર.^૧ જુઓ કુલગર.

૧. સ્થા. ૭૬૭.

૩. ખેમંધર એરવય(૧) ક્ષેત્રના પાંચમા ભાવી કુલગર.^૧ જુઓ કુલગર.

૧. સમ. ૧૫૮.

ખેમપુરા (ક્ષેમપુરા) મહાવિદેહના સુકચ્છ પ્રદેશનું પાટનગર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

ખેમલિજિજયા (ક્ષેમલિકા) વેસવાડિયગણની એક શાખા.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૬૦.

ખેમા (ક્ષેમા) મહાવિદેહના કચ્છ(૧) પ્રદેશનું પાટનગર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૩, ૮૫, સ્થા. પૃ. ૮૮.

ખોડમુહ (ખોટમુખ) આ અને ઘોડગમુહ એક છે.^૧

૧. નન્દિ. ૪૨.

ખોતરસ (ક્ષોદરસ) આ અને ખોદવર એક છે.^૧

૧. અનુચૂ. પૃ. ૩૭.

ખોતવર (ક્ષોદવર) આ અને ખોદોદ એક છે.^૧

૧. અનુચૂ. પૃ. ૩૭.

ખોદવર (ક્ષોદવર) ઘતોદસમુદ્રને ઘેરતો વલયાકાર દ્વીપ. સુપ્પભ(૬) અને મહપ્પભ(૨) તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે. તે અને ઈંદ્રખુવરદીવ એક છે.^૧

૧. જવા. ૧૮૨, સૂર્ય. ૧૦૧.

ખોદોદ (ક્ષોદોદ) ખોદવર દ્વીપને ઘેરતો સમુદ્ર. પુણ્ણભદ્ર(૧૧) અને માણિભદ્ર(૮) તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે. તે અને ઈંદ્રખુવરસમુદ્ર એક છે.^૧

૧. જવા. ૧૮૨, જવામ. પૃ. ૩૫૫, સૂર્ય. ૧૦૧.

ખોમગપસિણ (ક્ષોમકપ્રશ્ર) પહ્ણાવાગરણદસાનું છઠું અધ્યયન.^૧ તે નાશ પામી ગયું છે.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

ખોયોદ (ક્ષોદોદ) આ અને ખોદોદ એક છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૧.

ગ

ગઅ (ગજ) અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું આઠમું અધ્યયન જેમાં ગયસુકુમાલ(૧)ની

કથા છે.^૧

૧. અન્ત.૪.

ગઈધ્વવાય (ગતિપ્રપાત) વિયાહપણ્ણત્તિનો તે ઉદ્દેશક જેમાં જીવોની પાંચ પ્રકારની ગતિનું નિરૂપણ છે.^૧

૧. ભગ.૩૩૭-૩૩૮.

ગંગ (ગઙ્ગ) ધણગુત્તનો શિષ્ય અને મહાગિરિનો પ્રશિષ્ય.^૧ તેને પાંચમા ષિહ્ણવ (સત્યને છુપાવી ખોટો સિદ્ધાન્ત રજૂ કરનાર) ગણવામાં આવે છે.^૨ તે વીર નિર્વાણ સંવત ૨૨૮માં હયાત હતા.^૩ બપોરે ઉલ્લુગા નદીને પાર કરતી વખતે ઉલ્લુગતીરમાં ગંગે દોકિરિયનો ખોટો સિદ્ધાન્ત (જેમ પગમાં શીતતાનો અનુભવ અને મસ્તકમાં ઉષ્ણતાનો અનુભવ યુગપત્ થાય છે તેમ બે ઉપયોગો યા બોધક્રિયાઓ પણ યુગપત્ થાય છે એવો સિદ્ધાન્ત) પ્રવર્તાવ્યો.^૪ તે ગંગેય(૪) તરીકે પણ જાણીતા છે.^૫

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૧૬૫,

આવયૂ.૧.પૃ.૪૨૪.

૨. સ્થા.૫૮૭ અને તેના ઉપર સ્થાઅ.,

વિશેષા.૨૮૦૩, ૨૮૨૫-૨૬,

આવભા.૧૩૪.

૩. નિશીભા. ૫૬૧૫.

૪. આવનિ.૭૮૧, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૬૫-૬૬.

૫. આવયૂ.૧.પૃ.૪૨૪.

૧. ગંગદત્ત છટ્ટા બલદેવ(૨) આણંદ(૧)ના અને છટ્ટા વાસુદેવ(૧), પુરિસપુંડરીઅના પૂર્વભવોના ધર્મગુરુ.^૧

૧. તીર્થો.૬૦૬, સમ.૧૫૮, સ્થા.૬૭૨.

૨. ગંગદત્ત અતિ આસક્તિના કારણે સન્માર્ગથી ફંટાયા હતા તે મુનિ.^૧ આ મુનિ અને ગંગદત્ત(૪) એક જજ્ઞાય છે.^૨

૧. ભક્ત.૧૩૭.

૨. આવયૂ.૧.પૃ.૪૭૪-૪૭૫.

૩. ગંગદત્ત રાયગિહનો વેપારી. તે સંસાર ત્યાગી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો અને સોળ વર્ષના શ્રમણજીવનની સાધના પછી વિપુલ પર્વત ઉપર મોક્ષે ગયો.^૧

૧. અન્ત.૧૨.

૪. ગંગદત્ત નવમા વાસુદેવ(૧) કણ્ણ(૧)નો પૂર્વભવ. તે હત્થિજ્ઞાપુરના વેપારીનો પુત્ર હતો. તેની માતાને તે બિલકુલ ગમતો ન હતો. તે માતૃપ્રેમથી સાવ વંચિત હતો. તેથી તે સંસાર છોડી સાધુ બની ગયો. તેના ગુરુ દુમસેણ(૩) હતા. તેની માતાના કારણે તેને હત્થિજ્ઞાપુરમાં તીવ્ર ઈચ્છા (નિદાન) જન્મી હતી. તેને પરિજ્ઞામે તે મરીને દેવ થયો. પછી તેણે કણ્ણ તરીકે જન્મ લીધો.^૧ આ ગંગદત્ત અને ગંગદત્ત(૨) એક જજ્ઞાય છે.^૨

૧. સમ. ૧૫૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૭૪-૪૭૫, તીર્થો. ૬૦૫-૬૦૮. ૨. ભક્ત. ૧૩૭.

૫. ગંગદત્ત વિયાહપણ્ણતિના સોળમાં શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૬૧.

૬. ગંગદત્ત હત્થિણાપુરનો વેપારી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી વીસમાં તિત્થંકર મુણિસુવ્વય(૧)નો શિષ્ય બન્યો. મૃત્યુ પછી તે મહાસુક્ક સ્વર્ગભૂમિમાં દેવ બન્યો.^૧ એક વાર તે સ્વર્ગમાંથી ઊતરી મહાવીર પાસે આવ્યો અને મહાવીર પ્રત્યેની પોતાની ભક્તિ દર્શાવવા તેમની આગળ તેણે નાટક ભજવ્યું.^૨

૧. ભગ. ૫૭૬.

૨. ભગ. ૫૭૫.

ગંગદત્તા (ગજદત્તા) પાડલસંડના સાગરદત્ત(૫)ની પત્ની. તેમને ઉંબરદત્ત(૧) નામનો પુત્ર હતો.^૧

૧. વિપા. ૨૮.

ગંગદેવ (ગજદેવ) આ અને ગંગ એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૬૫.

ગંગ-પાસાવચ્ચિજ્જ (ગજપાશ્વપત્નીય) આ અને ગંગેય(૩) એક છે.^૧

૧. ભગ. ૩૭૧.

ગંગપુર (ગજપુર) દેવદત્તના પુનર્જન્મ અંગેના ભવિષ્યકથન સાથે જોડાયેલું નગર.^૧

૧. વિપા. ૩૧.

ગંગપ્પવાયકુંડ (ગજાપ્રપાતકુણ્ડ) ચુલ્લહિમવંતમાંથી નીકળતી ગંગાનો ધસમસતો જોરદાર પ્રવાહ જ્યાં પડે છે તે સરોવર. આ સરોવર ઉત્તર ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં આવેલું છે.^૧ તે ગંગાકુંડથી જુદું છે અને ગંગપ્પવાયદહથી અભિન્ન છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૭૪.

૨. સ્થા. ૮૮.

ગંગપ્પવાયદહ (ગજાપ્રપાતદ્રહ) આ અને ગંગપ્પવાયકુંડ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૮૮, જમ્બૂ. ૭૪.

ગંગા (ગજા) ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં આવેલી પાંચ મોટી નદીઓમાંની એક.^૧ તે ચુલ્લહિમવંત પર્વત ઉપર આવેલા પઉમદહ નામના સરોવરમાંથી નીકળે છે, ગંગાવત્તણ્ણકૂડ આગળ વળાંક લે છે, ગંગપ્પવાયકુંડમાં પડે છે, પછી ઉત્તર ભરહ(૨) તરફ જાય છે, વેયડહ(૨) પર્વતને પાર કરે છે અને તેને મળતી ચૌદ હજાર નદીઓ સાથે લવણ સમુદ્રને મળે છે.^૨ અઢાવય પર્વત પાસે ખાઈ ખોદીને ચક્કવદ્ધિ સગરના સાહ હજાર પુત્રોએ તે ખાઈને ગંગા નદી સાથે જોડી દીધી.^૩ ગંગાને મળતી પાંચ મુખ્ય નદીઓ — જઉણા, સરઊ, આદી, કોસી અને મહી.^૪ તે અને વર્તમાન ગંગા એક છે.

૧. ઔપ. ૩૯, ભગ. ૨૧૪, જ્ઞાતા. ૨૪,
સમઅ. પૃ. ૧૧૨, જીવામ. પૃ. ૨૪૪,
ઉત્તરા. ૩૨. ૧૦, નિશીયૂ. ૧. પૃ. ૧૧,
૧૦૪, ૩. પૃ. ૧૯૫, ૩૬૪, બૃક્ષે.
૧૪૮૭.

૨. જમ્બૂ. ૭૪, સ્થા. ૧૯૭, ૫૨૨, સમ.
૧૪, ૨૪-૨૫, સમઅ. પૃ. ૪૩-૪૪.

૩. આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૨૭, ઉત્તરાક. પૃ.

૩૧૭, જમ્બૂ. ૧૦-૧૧, ૧૬, ૩૬, ૪૪,

૬૫, ૬૬, ૧૨૦, ભગ. ૨૮૭-૮૮, ૪૧૭,
૫૫૦, જ્ઞાતા. ૧૧૮, જીવા. ૧૪૧, આવનિ.
૧૫૧, વિશેષા. ૧૫૬૪, આવયૂ. ૧. પૃ.
૨૮૦, ૨. પૃ. ૨૦૪, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૨૯,
ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૮૫, ૨૬૮, બૃભા. ૫૨૧૫,
૫૨૨૧, ૫૬૨૫, નિશીયૂ. ૨. પૃ. ૧૧,
૧૦૪, ૩. પૃ. ૧૯૫, તીર્થો. ૬૬૨થી
આગળ, ૮૫૫થી આગળ.

૪. સ્થા. ૪૭૦, ૭૧૭.

ગંગાકુંડ (ગજાકુણ્ડ) મહાવિદેહના કચ્છ(૧) પ્રદેશના ઉત્તરાર્ધમાં આવેલું સરોવર. તે
ણીલવંત(૧) પર્વતની દક્ષિણ સીમા ઉપર આવેલું છે. તે ઉસભકૂડની પૂર્વમાં અને
ચિત્તકૂડ(૧)ની પશ્ચિમમાં છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૩.

ગંગાદીવ (ગજાદીપ) ગંગાપ્પવાયકુંડની મધ્યમાં આવેલો દ્વીપ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૭૪.

ગંગાદેવી (ગજાદેવી) ગંગા નદીની અધિષ્ઠાત્રી દેવી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૭૪, જ્ઞાતા. ૧૨૬, આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૦૧.

ગંગાદેવીકૂડ (ગજાદેવીકૂટ) ચુલ્લહિમવંત પર્વતના અગિયાર શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૭૫.

ગંગાદેવીભવણ (ગજાદેવીભવન) ગંગાદીવની મધ્યમાં આવેલો ગંગાદેવી નામની
દેવીનો મહેલ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૭૪.

ગંગાવતણકૂડ (ગજાવર્તનકૂટ) પઉમદેહની પૂર્વમાં પાંચ સો યોજન દૂર આવેલું
પર્વતશિખર. ગંગા નદી અહીં વળાંક લે છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૭૪.

૧. ગંગેય (ગાઙ્ગેય) વિયાહપણ્ણત્તિના નવમા શતકનો બત્રીસમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૬૨.

૨. ગંગેય રાજકુમારી દોવઈના સ્વયંવરમાં ભાગ લેવા જેને નિમન્ત્રણ મોકલવામાં
આવ્યું હતું તે હથિણાપુરનો રાજકુમાર.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૧૭, કલ્પસ. પૃ. ૧૭૦.

૩. ગંગેય તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાના શ્રમણ. એક વાર તે વાણિયગામમાં

મહાવીરને મળ્યા, તેમને કેટલાક પ્રશ્નો પૂછ્યા, મહાવીરના ઉત્તરોથી તેમના મનનું સમાધાન થયું, એટલે તે મહાવીરના શિષ્ય બન્યા.^૧ તે ગંગ-પાસાવચ્ચિજ્જ નામે પણ જાણીતા છે.^૨

૧. ભગ.૩૭૧-૩૭૯, ભગઅ.પૃ.૩૩૯.

૨. ભગ.૩૭૧.

૪. ગંગેય આ અને ગંગ એક છે.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૨૪.

ગંઠિય (ગ્રથિત) વિયાહપણ્ણત્તિના પાંચમા શતકનો ત્રીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૭૬.

ગંડઈઆ (ગણડકિકા) વેસાલીથી વાણિયગામ જતી વખતે મહાવીરે જે નદીને નાવ દ્વારા પાર કરી હતી તે નદી.^૧ તે અને બિહારમાં સોનેપુર પાસે ગંગાને મળતી વર્તમાન ગંડક એક છે.^૨

૧. આવનિ (દીપિકા) ૧.પૃ.૧૦૨, આવમ.પૃ.૨૮૮, આવહ.પૃ.૨૧૪.

૨. જિઓડિ.પૃ.૬૦.

ગંડીતેદુગ (ગણડીતેન્દુક) ભિક્ષા માટે જતા હરિએસબલ મુનિને રંજાડતા બ્રાહ્મણોને પાઠ ભણાવનાર જકૂખ.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૦૨, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૫૬-૩૫૭.

ગંથ (ગ્રન્થ) સૂચગડ(ના પ્રથમ શ્વેતસ્કન્ધ)નું ચૌદમું અધ્યયન.^૧

૧. સૂત્રનિ.૨૭, સમ.૧૬, ૨૩.

ગંધણ (ગન્ધન) પોતે વમન કરેલું ઝેર પાછું ચૂસી લેનાર સર્પોની એક જાતિ.^૧

૧. દશ.૨.૮, ઉત્તરા.૨૨.૪૭, ઉત્તરાશા.પૃ.૪૯૫.

૧. ગંધદેવી (ગન્ધદેવી) પુષ્કચૂલા(૪)નું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૪.૧.

૨. ગંધદેવી મહાવીર આગળ ઉપસ્થિત થઈ નાટક ભજવનાર એક દેવી.^૧

૧. નિર.૪.૧૦.

ગંધપ્પિય (ગન્ધપ્રિય) સુગન્ધપ્રિય એક રાજકુમાર.તેની આ આસક્તિના કારણે તે મરણ પામ્યો (કારણ કે ઝેરી દ્રવ્ય સૂંઘવાથી તે મૃત્યું પામ્યો હતો).^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૩૩, આચાશી.પૃ.૧૫૪.

ગંધમાદણ (ગન્ધમાદન) જુઓ ગંધમાયણ.^૧

૧. સ્થા.૫૮૦, જીવા.૧૪૭.

ગંધમાયણ (ગન્ધમાદન) જંબૂદીવના મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં આવેલો એક વક્ષાર પર્વત.

તે જીલવંત(૧)ની દક્ષિણે, મંદર(૩)ની ઉત્તરપશ્ચિમે, ગંધિલાવઈ(૧)ની પૂર્વે અને ઉત્તરકુરુ(૧)ની પશ્ચિમે આવેલ છે. ^૧ તેને સાત શિખર છે — ગંધમાયણકૂડ, આણંદકૂડ, લોહિયકૂખ(૨), ઉત્તરકુરુ(૪), સિદ્ધ, ગંધિલાવઈ(૨) અને ફલિહકૂડ. ^૨

૧. જમ્બૂ.૮૬, જીવા.૧૪૭, સ્થા.૩૦૨, ૪૩૪, આવયૂ.૧.૫.૧૬૫, જીવામ. પૃ. ૨૬૩, સૂત્રશી.પૃ.૧૪૭.

૨. જમ્બૂ.૮૬, સ્થા.૫૮૦.

ગંધમાયણકૂડ (ગન્ધમાદનકૂટ) ગંધમાયણ પર્વતના સાત શિખરમાંનું એક. ^૧

૧. જમ્બૂ.૮૬, સ્થા.૫૮૦.

ગંધમાયણદેવ (ગન્ધમાદનદેવ) ગંધમાયણ પર્વતનો અધિષ્ઠાતા દેવ. ^૧

૧. જમ્બૂ.૮૬.

૧. ગંધવ્વ (ગન્ધર્વ) વાણમંતર દેવોના આઠ વર્ગોમાંનો એક વર્ગ. ^૧ ગંધવ્વોના બે ઇન્દ્રો છે— ગીયરઈ અને ગીયજસ. ^૨

૧. સ્થા.૮૦, ૬૫૪, આવ.પૃ.૧૮, આવયૂ.૧.૫.૧૬૧, સૂત્રયૂ.પૃ.૬૭.

૨. સ્થા.૮૪, પ્રજ્ઞા. ૪૮.

૨. ગંધવ્વ રાત અને દિવસના ત્રીસ મુહુત્તમાંનું એક. ^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સમ.૩૦, સૂર્ય. ૪૭.

ગંધવ્વલિવિ (ગન્ધર્વલિપિ) અઢાર બંભી(૨) લિપિઓમાંની એક. ^૧ તે ભૂયલિવિ નામથી પણ જાણીતી છે. ^૨

૧. સમ.૧૮, પ્રજ્ઞા.૩૭.

૨. સમ.૧૮.

ગંધવ્વ-જ્ઞાગદત્ત (ગન્ધર્વ-નાગદત્ત) આ અને જ્ઞાગદત્ત(૫) એક છે. ^૧

૧. આવહ. પૃ. ૫૬૫.

ગંધસમિદ્ધ (ગન્ધસમૃદ્ધ) અવરવિદેહમાં આબેલા ગંધારનું પાટનગર. રાજા મહબ્બલ(૩) ત્યાં રાજ કરતો હતો અને સયંબુદ્ધ(૩) તેનો મંત્રી હતો. ^૧

૧. આવયૂ.૧.૫.૧૬૫, પિંડનિમ.પૃ.૧૪૧, આવમ.પૃ.૧૫૮.

ગંધહસ્થિ (ગન્ધહસ્તિનું) શાસ્ત્રોનું વિશાલજ્ઞાન ધરાવનાર આચાર્ય. ^૧ તેમણે આચારંગ ઉપર એટલે કે તેના પ્રથમ શ્લોકસ્કન્ધના પ્રથમ અધ્યયન સત્યપરિણામ ઉપર, કઠિન ટીકા રચી હતી. ^૨

૧. જીતભા. ૧૧૨, વ્યવભા.૩.૩૭૦ અને તેના ઉપર વ્યવમ.

૨. આચારી.પૃ.૧, ૮૧.

ગંધહાર (ગન્ધહાર) એક અજ્ઞારિય (અનાર્ય) દેશ. ^૧ આ અને ગંધાર(૧) એક છે.

૧. પ્રશ્ન. ૪, પ્રજ્ઞા.૩૭.

૧. ગંધાર (ગન્ધાર) ગંધહાર નામથી પણ જાણીતું રાજ્ય^૧ જ્યાં રાજા હાગર્થ રાજ કરતો હતો.^૨ તેની રાજધાની પુરિસપુર હતી.^૩ આ દેશનો એક શ્રાવક મહાવીરની ચંદનની મૂર્તિને વંદન કરવા વીતિભય ગયો હતો.^૪ ગંધારની એકતા પેશાવર અને રાવળપિંડી જિલ્લાઓથી બનેલા વર્તમાન પ્રદેશ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૫

૧. પ્રશ્ન. ૪, પ્રશ્ના. ૩૭.

પૃ. ૨૦૮.

૨. ઉત્તરા. ૧૮. ૪૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૨૮૮, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૦૮, આવભા. ૨૦૮.

૪. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૮૮, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮૬,

નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૧૪૪.

૩. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૭૮, આવચૂ. ૨.

૫. જિઓડિ. પૃ. ૬૦.

૨. ગંધાર અવરવિદેહનો એક વિજય(૨૩). તેનું પાટનગર ગંધસમિદ્ધ હતું. રાજા મહબ્બલ(૩) ત્યાં રાજ કરતો હતો.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૬૫, આવમ. પૃ. ૧૫૮, આવહ. પૃ. ૧૧૬.

૩. ગંધાર કાલિકેય જેવો જ દેશ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૬૨.

૧. ગંધારી (ગન્ધારી) (હરિએસ) બલકોટ્ટની પત્ની અને મુનિ હરિએસબલની અપરમાં.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૨૦૨.

૨. ગંધારી એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૮, બૃભા. ૨૫૦૮.

૩. ગંધારી અંતગડદસાના પાંચમા વર્ગનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૮.

૪. ગંધારી વાસુદેવ(૨) કણ્ડ(૧)ની આઠ પટરાણીઓમાંની એક. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથયર અરિક્ષેમિ પાસે દીક્ષા લઈ શ્રમણી બની અને વીસ વર્ષ શ્રામણ્યની સાધના કરી મોક્ષ પામી.^૧

૧. અન્ત. ૧૦, સ્થા. ૬૨૬, આવ. પૃ. ૨૮, કલ્પવિ. પૃ. ૨૧૩.

ગંધાવર્થ (ગન્ધાપાતિનું) જંબુદીવના રમ્મગ(૫) ક્ષેત્રમાં આવેલો વટ્ટ-વેયઢ પર્વત. તે હારીકંતા નદીની પૂર્વમાં અને હારકંતા નદીની પશ્ચિમમાં આવેલો છે. પઉમા(૧૬) તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૧ અન્ય સ્થાને જણાવાયું છે કે ગંધાવર્થ હરિવાસ(૧)માં આવેલ છે^૨ અને અરુણ(૩) તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૩

૧. જમ્બૂ. ૧૧૧, જીવા. ૧૪૧, ભગઅ. પૃ. ૪૩૬.

૨. સ્થા. ૮૭, ૮૨, ૩૦૨, જીવામ. પૃ. ૨૪૪.

૩. સ્થા. ૮૭, ૩૦૨.

૧. ગંધિલ પશ્ચિમ મહાવિદેહના ઉત્તરમાં આવેલા આઠ પ્રદેશોમાંનો સાતમો.^૧

અવજ્ઞા તેનું પાટનગર છે.

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨.

૨. ગંધિલ દેવપવ્વય પર્વતનું શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨, સ્થા. ૬૮૯.

૧. ગંધિલાવર્ઠ (ગન્ધિલાવતી) પશ્ચિમ મહાવિદેહની ઉત્તરમાં આવેલા આઠ પ્રદેશોમાંનો છેલ્લો. અઓજ્ઞા(૧) તેનું પાટનગર છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૫, આવચૂ. ૧.૫. ૧૬૫.

૨. ગંધિલાવર્ઠ ગંધમાયણ પર્વતનું શિખર તેમજ દેવપવ્વય વગેરેનું શિખર. તે તે શિખર ઉપર રહેતા દેવનું નામ પણ તે જ છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૬, ૧૦૨, સ્થા. ૫૮૦, ૬૮૯.

૧. ગંભીર અંતગડસાના પ્રથમ વર્ગનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૧.

૨. ગંભીર બારવર્ઠના રાજા વણ્ણિ અને તેની રાણી ધારિણી(૫)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યયર અરિક્કણેમિનો શિષ્ય બન્યો. બાર વર્ષના શ્રમણજીવનની સાધના પછી તે સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત. ૨.

૩. ગંભીર ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ. ૫. ૧૫૧, કલ્પવિ. ૫. ૨૩૬.

ગંભીરમાલિણી (ગમ્ભીરમાલિની) સીઓયા નદીની ઉત્તરે અને મંદર(૩) પર્વતની પશ્ચિમે આવેલા^૧ સુવગ્ગુ અને ગંધિલ પ્રદેશોની વચ્ચે વહેતી નાની નદી.^૨

૧. સ્થા. ૧૮૭, ૫૨૨.

૨. જમ્બૂ. ૧૦૨.

ગગણવલ્લભ (ગગનવલ્લભ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં વેયડ્ઢ(૨) પર્વતના દક્ષિણ ભાગમાં ઉસભ(૧)ના પૌત્ર અને મહાકચ્છ(૧)ના પુત્ર વિણ્ણમિએ વસાવેલું નગર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૨, આવચૂ. ૧.૫. ૧૬૧, કલ્પવિ. ૫. ૨૩૮.

૧. ગગ્ગ (ગાગ્ય) ગોયમ(૨) ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

૨. ગગ્ગ ગગ્ગ(૧) ગોત્રના આચાર્ય. પોતાના ઉદ્ધત શિષ્યોથી તે કંટાળી ગયા હતા. તેથી તે એકાન્તમાં ધ્યાન કરવા લાગ્યા.^૧

૧. ઉત્તરા. ૨૭. ૧, ઉત્તરાશા. ૫. ૫૫૦.

ગચ્છાચાર (ગચ્છાચાર) ૧૩૭ ગાથાઓનો બનેલો એક પર્ણણગ ગ્રન્થ.^૧ તે

મહાણિસીહકપ્પ અને વવહાર ઉપર આધારિત છે.^૨ જૂથમાં (ગચ્છમાં) રહેવાથી થતા લાભનું તે પ્રધાનપણે નિરૂપણ કરે છે.^૩ જુઓ પર્થણણગ.

૧. ગચ્છા.પૃ.૪૨.

૨. ગચ્છા.ગા,૧૩૫.

૩. ગચ્છાવા.પૃ.૧.

ગજકણ્ણ (ગજકર્ણ) જુઓ ગયકણ્ણ.^૧

૧. જીવા. ૧૧૨.

ગણધર તિત્થંકરનો પ્રધાન શિષ્ય^૧ અને શ્રમણોના ગણનો નાયક.^૨ તિત્થંકર જે ઉપદેશે છે તેને તે સહેલાઈથી સમજી જાય છે.^૩ દરેક તિત્થંકરને કેટલાક ગણધરો હોય છે. તિત્થયર મહાવીરને અગિયાર ગણધર હતા,^૪ જ્યારે પાસ(૧)ને આઠ^૫ અને ઉસહ(૧)ને ચોરાસી હતા.^૬ તિત્થંકર જે ઉપદેશે છે તેના આધારે ગણધરો સુત્તની રચના કરે છે (અત્થં ભાસઈ અરહા સુત્તં ગંથંતિ ગણહર),^૭ અર્થાત્ ગણધરો તિત્થંકરના ઉપદેશને વ્યવસ્થિત ભાષાનો આકાર આપીને દુવાલસંગનું રૂપ આપે છે.^૮ ગણધરો દુવાલસંગના, ચૌદ પુવ્વના કે ગણિપિડગના જ્ઞાનના ધારક છે. ગણધરો ઉપદેશોને અર્થાત્ પવયણને વધુમાં અર્થઘટન કરી વિસ્તારથી વિગતવાર સમજાવે છે.^૯

૧. જીતભા. ૨૪૭૧-૭૫, કલ્પવિ.પૃ.

૨૮૦, કલ્પધ.પૃ.૧૮૩.

૨. આવચૂ.૧.પૃ.૮૬, ઉત્તરાચૂ.પૃ.

૨૭૦, ઉત્તરાશા.પૃ.૪૫૦, આચાશી.

પૃ.૩૫૩.

૩. વિશેષા. ૧૦૬૮.

૪. વિશેષા. ૨૫૦૪થી આગળ, નન્દિ.

૨૦-૨૧, નન્દિચૂ.પૃ.૭, આવનિ.

૬૪૪થી આગળ, આચાશી.પૃ.૧૭૮,

કલ્પવિ.પૃ.૨૪૭.

૫. સમ.૮, સ્થા.૬૧૭.

૬. જમ્બૂ.૩૧.

૭. સૂત્રનિ.૧,૧૮, આવનિ.૮૦,૮૧,વિશેષા.

૧૦૭૦,૧૧૦૦,૧૧૨૪-૩૦, જીતભા.

૨૪૭૫, જીવામ.પૃ.૨. કલ્પવિ.પૃ.૧૮૩,

સૂત્રશી. પૃ.૬-૭, નન્દિહ.પૃ.૮૮.

૮. આવચૂ.૧.પૃ.૩૩૭, વિશેષા.૫૫૩,

વિશેષાકો.પૃ.૨૦૧.

૯. આવનિ.૮૨,૨૭૦,૬૫૮,વિશેષા.

૧૦૬૭,૧૬૮૦, આવચૂ.૧.પૃ.૮૬,

કલ્પવિ.પૃ.૨૪૮.

ગણ્ણર (ગણધર) જુઓ ગણધર.^૧

૧. વિશેષા. ૨૮૫૮, આવચૂ.૧.પૃ.૩૨૬.

ગણિપિડગ (ગણિપિટક) દુવાલસંગનું બીજું નામ.^૧

૧. નન્દિ.૫૮, સમ.૧૩૬, સૂત્ર.૨.૧.૧૧.

ગણિય (ગણિત) વેસવાડિયગણના ચાર કુળોમાંનું એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૦.

ગણિયલિવિ (ગણિતલિપિ) અઢાર બંભી(૨) લિપિઓમાંની એક.^૧ આ ગાણિતિક અંકોની લિપિ છે.

૧. સમ. ૧૮, પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ગણિવિજ્ઞા (ગણિવિદ્યા) આ એક અંગબાહિર ઉકાલિઅ આગમગ્રન્થ છે.^૧ તે ૮૨ ગાથાઓનો બનેલો છે.^૨ તે મોટે ભાગે શુભ અને અશુભ દિવસો, નક્ષત્રો, ગ્રહો, શુકનો વગેરેનું નિરૂપણ કરતો જ્યોતિષ વિશેનો ગ્રન્થ છે.^૩ જુઓ પર્ણપૂજાગ.

૧. પાશ્વિ. પૃ. ૪૩, નન્દિ. ૪૪.

૨. ગણિ. પૃ. ૭૫.

૩. નન્દિ. પૃ. ૭૧, નન્દિયૂ. પૃ. ૫૮,

નન્દિમ. પૃ. ૨૦૫.

ગદતોય (ગર્દતોય) પાંચમા સ્વર્ગ બંભકપ્પને ઘેરતી આઠ કૃષ્ણ રેખાઓની મધ્યમાં આવેલા સ્વર્ગીય વાસસ્થાનોમાં વસતા લોગંતિય દેવોના નવ વર્ગોમાંનો એક વર્ગ.^૧

૧. સ્થા. ૬૨૩, ૬૮૪, સમ. ૭૭, ૫૭૬, આવનિ. ૨૧૪, વિશેષા. ૧૮૮૪.

૧. ગદભ (ગર્દભ) આ અને ગદભિલ્લ એક છે.^૧

૧. બૃભા. ૧૧૫૫.

૨. ગદભ આ અને દગભાલગદભ એક છે.^૧

૧. ઋષિ (સંગ્રહણી).

ગદભગ (ગર્દભક) આ અને ગદભિલ્લ એક છે.^૧

૧. તીર્થો. ૬૨૩.

૧. ગદભાલિ (ગર્દભાલિ) કંપિલપુરના રાજા સંજયને પ્રતિબોધ કરનાર સાધુ.^૧

૧. ઉત્તરા. ૧૮, ૧૯, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૪૩૯, ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૨૪૮.

૨. ગદભાલિ જે ખંદઅ(૨)ના ગુરુ હતા તે સાવત્રીના પરિવ્રાજક.^૧

૧. ભગ. ૯૦.

ગદભિલ્લ (ગર્દભિલ્લ) તે ઉજ્જેણીના રાજા હતા. તે જવ(૧)ના પુત્ર હતા અને અડોલિયાના ભાઈ હતા. પોતાની બેન અડોલિયાને ભૂર્ગભના ઓરડામાં પૂરી દઈ તેની સાથે અવૈધ લૈંગિક યા જાતીય સંબંધ સ્થાપવામાં ગદભિલ્લને મદદ કરનારો દીહપક્ર તેનો મંત્રી હતો. ત્યાર પછી શ્રમણ તરીકે જવે ચતુરાઈથી દીહપક્રને ગદભિલ્લ વડે મરાવ્યો કારણ કે દીહપક્ર જવનો જીવ લેવા ઇચ્છતો હતો.^૧ ગદભિલ્લે આચાર્ય કાલગ(૧)ની બેનનું અપહરણ કર્યું હતું.^૨ વિગત માટે જુઓ કાલગ (૧).

૧. બૃભા. ૧૧૫૫-૧૧૫૬, બૃક્ષે. ૩૫૯-૩૬૧.

૨. નિશીયૂ. ૩. પૃ. ૫૮, તીર્થો. ૬૨૩, ૬૮૫. પૃ. ૧૩૧.

ગબ્ભ (ગર્ભ) વિયાહપણ્ણત્તિના ઓગણીસમા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૪૮.

ગયઉર (ગજપુર) જુઓ ગયપુર.^૧

૧. આવનિ. ૩૨૨, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૦૯.

ગયકણ્ણ (ગજકર્ણ) એક અંતરદીવ તેમજ એક અણારિય (અનાર્ય) જાતિ અને તેનો દેશ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૬, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩, જીવા. ૧૧૨, સ્થા. ૩૦૪, નન્દિમ. પૃ. ૧૦૩.

ગયગ્ગ અથવા ગયગ્ગપય (ગજગ્ગ અથવા ગજગ્ગપદ) દસણ્ણપુર પાસે આવેલો પર્વત.^૧ તે અને ઈંદપય એક છે.

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૫૭.

ગયપુર (ગજપુર) હથિણાઉરનું બીજું નામ. તે કુરુ(૨) દેશનું પાટનગર હતું.^૧ તિત્થયર સંતિ, કુંથુ(૧) અને અર આ નગરમાં જન્મ્યા હતા.^૨ આ જ નગરમાં ઉસહ(૧)એ સેજજંસ(૩) પાસેથી પોતાની સૌપ્રથમ ભિક્ષા પ્રાપ્ત કરી હતી.^૩ આ નગર કુરુદત્તસુય, સંખ(૬), કણ્ણેરુદત્ત વગેરેનું જન્મસ્થાન હતું.^૪ તેની એકતા દિલ્હીની ઉત્તરપૂર્વમાં મેરઠ જિલ્લામાં આવેલા એક સ્થળ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૫ જુઓ હથિણાઉર.

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૦૮,
પ્રજ્ઞા. ૩૭, કલ્પધ. પૃ. ૧૫૩. સૂત્રશી.
પૃ. ૧૨૩.

૨. તીર્થો. ૫૦૫-૭, ઉત્તરાક. પૃ. ૩૩૨.

૩. અવનિ. ૩૨૨, કલ્પશા. પૃ. ૧૮૩,

આવમ. પૃ. ૨૨૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૮,
આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૨૩.

૪. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૨૭, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૨૦૧,
મર. ૪૯૧, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૦૮, ૩૭૭.

૫. એજિઈ. પૃ. ૫૦.

ગયમુહ (ગજમુખ) એક અણારિય(અનાર્ય) જાતિ અને તેમનો દેશ.^૧

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૧. ગયસુકુમાલ (ગજસુકુમાર) સોરિયપુરના વસુદેવ અને તેમની પત્ની દેવઈનો પુત્ર. વાસુદેવ(૨) કણ્ણ(૧) તેના મોટાભાઈ હતા. તેના વિવાહ સોમિલ(૧)ની પુત્રી સોમા(૧) સાથે નક્કી થયા હતા પરંતુ લગ્ન થાય તે પહેલાં જ તે સંસાર ત્યાગી તિત્થયર અરિક્કણેમિના શિષ્ય બની ગયા. જે દિવસે સંસાર ત્યાગ્યો તે દિવસથી જ તે સ્મશાનભૂમિમાં ધ્યાનની સાધના કરવા લાગ્યા. તે રસ્તેથી પસાર થતા સોમિલે તેમને ધ્યાનવસ્થામાં જોયા. સોમિલને તેમના ઉપર ઉગ્ર ક્રોધ થયો. તેથી વૈરવૃત્તિથી પ્રેરાઈ સોમિલે ધ્યાનસ્થ ગજસુકુમાલના માથા ઉપર માટીની પાળી બાંધી તેમાં બળબળતા અંગારા ભર્યા. ગજસુકુમાલે વેદના શાન્ત ચિત્તે સહન કરી અને તે જ રાતે મોક્ષ પામ્યા. બીજી બાજુ બીજે દિવસે કણ્ણના ભયના કારણે સોમિલ ભાંગી પડ્યો અને મરણ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત. ૬, આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૫૫, ૩૫૮, ૩૬૨, ૩૬૪-૬૫, ૫૩૬, વ્યવભા. ૪. ૧૦૫,
બૃભા. ૬૧૯૬, મર. ૪૩૧-૩૨, આચાશી. પૃ. ૨૫૫, સ્થા. પૃ. ૨૮૧.

૨. ગયસુકુમાલ વેપારીનો પુત્ર. તે સંસાર છોડી શ્રમણ બન્યો. એક વાર જ્યારે તે ધ્યાન કરતા હતા ત્યારે એક મુસાફરે માર્ગ વિશે પૂછ્યું. ઉત્તર ન મળવાથી તે વટેમાર્ગુએ તેમને જમીન પર પછાડ્યા અને પછી તેમના આખા શરીર ઉપર હથોડા વડે ખીલા મારી શરીરને ચાળણી જેવું કરી નાંખ્યું. તેમણે પીડા શાન્ત ચિત્તે સહન કરી અને મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યો.^૧

૧. સંસ્તા.૮૭.

ગયસૂમાલ (ગજસુકુમાર) જુઓ ગયસુકુમાલ.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૩૬૨.

ગરાઈ અથવા ગરાદિ (ગરાદિ) અગિયાર કરણમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૩, સૂત્રનિ.૧૧.

ગરુડ અથવા ગરુલ (ગરુડ) દેવકુરુ ક્ષેત્રમાં આવેલા કૂડસામલિ વૃક્ષ ઉપર વસતો દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૦, સ્થા.૮૬, ૭૬૪. સમ.૮.

ગરુલ વેણુદેવ (ગરુડ વેણુદેવ) આ અને ગરુલ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૭૬૪.

૧. ગરુલોવવાય (ગરુડોપપાત) એક અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ તે બાર વર્ષના દીક્ષા પર્યાયવાળા સાધુને ભણાવવા માટે છે.^૨ હાલ તે અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયો છે.

૧. પાક્ષિ.પૃ.૪૫, નન્દિ.૪૪, નન્દિચૂ.પૃ. ૫૯-૬૦, નન્દિમ.પૃ.૨૦૨થી આગળ.

૨. વ્યવ.૧૦.૨૬.

૨. ગરુલોવવાય સંખેવિતઠસાનું એક અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

ગવેધુઆ (ગવેધુકા) ચારણગણ(૨)ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૨

૧. કલ્પ.પૃ. ૨૫૯.

ગહ (ગ્રહ) જોઈસિય દેવોના પાંચ વર્ગોમાંનો એક વર્ગ. આ વર્ગમાં ગ્રહો આવે છે.^૧ કુલ અઠ્યાસી ગ્રહો છે. જંબુદીવ ઉપર આમાંનો દરેક ગ્રહ બમણી સંખ્યામાં મળે છે.^૨ પ્રત્યેક ગ્રહદેવને ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે — વિજયા (૧૩), વેજયંતી(૮), જયંતી(૫) અને અપરાજિયા(૮).^૩ આ અઠ્યાસી ગ્રહો ચંદ્ર(૧) અને સૂર(૧)ના કુટુંબના સભ્યો છે.^૪ પ્રત્યેક ગ્રહનું માપ અડધા યોજનનું છે.^૫

અઠ્યાસી ગ્રહોનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે— (૧) ઈંગાલઅ, (૨) વિયાલઅ, (૩) લોહિયાંક, (૪) સણિચર, (૫) આહુણિય, (૬) પાહુણિય, (૭) કણ, (૮) કણઅ,

(૮) કણકણઅ, (૧૦) કણવિતાણઅ, (૧૧) કણગસંતાણ, (૧૨) સોમ(૬), (૧૩) સહિય, (૧૪) અસ્સાસણ, (૧૫) કજ્જોવઅ, (૧૬) કવ્વરઅ, (૧૭) અયકરઅ, (૧૮) દુંદુભઅ, (૧૯) સંખ(૪), (૨૦) સંખણાભ, (૨૧) સંખવણાભ, (૨૨) કંસ(૧), (૨૩) કંસણાભ, (૨૪) કંસવણાભ, (૨૫) ફીલ(૧), (૨૬) ફીલોભાસ, (૨૭) રુપ્પ, (૨૮) રુપ્પોભાસ, (૨૯) ભાસ, (૩૦) ભાસરાસિ, (૩૧) તિલ, (૩૨) તિલપુફવણ, (૩૩) દગ (૧), (૩૪) દગવણ, (૩૫) કાય(૧), (૩૬) વંધ, (૩૭) ઈદગ્ગિ, (૩૮) ધૂમકેઉ, (૩૯) હરિ(૩), (૪૦) પિંગલઅ(૨), (૪૧) બુધ, (૪૨) સુક્ક(૬), (૪૩) બહસ્સતિ, (૪૪) રાહુ, (૪૫) અગત્થિ, (૪૬) માણવઅ(૩), (૪૭) કામફાસ, (૪૮) ધુર, (૪૯) પમુહ, (૫૦) વિયડ, (૫૧) વિસંધિકપ્પેલ્લઅ, (૫૨) પઈલ્લ, (૫૩) જડિયાલઅ, (૫૪) અરુણ(૧), (૫૫) અગ્ગિલઅ, (૫૬) કાલ(૨), (૫૭) મહાકાલ(૧૧), (૫૮) સોત્થિય(૧), (૫૯) સોવત્થિઅ, (૬૦) વદ્ધમાણગ, (૬૧) પલંબ, (૬૨) નિચ્ચાલોગ, (૬૩) નિચ્ચુજ્જોત, (૬૪) સયંપભ(૫), (૬૫) ઓભાસ, (૬૬) સેયંકર, (૬૭) ખેમંકર(૨), (૬૮) આભંકર, (૬૯) પબ્ભંકર(૩), (૭૦) અરઅ(૧), (૭૧) વિરઅ(૧), (૭૨) અસોગ(૨), (૭૩) વીતસોગ(૨), (૭૪) વિમલ(૬), (૭૫) વિવત્ત, (૭૬) વિવત્થ, (૭૭) વિસાલ(૧), (૭૮) સાલ(૧), (૭૯) સુવ્વય(૪), (૮૦) અણિયટ્ટિ(૨), (૮૧) એગજડિ, (૮૨) દુજડિ, (૮૩) કર, (૮૪) કરિઅ, (૮૫) રાય, (૮૬) અગ્ગલ, (૮૭) પુફકેતુ(૧) અને (૮૮) ભાવકેતુ.

૧. સ્થા. ૪૦૧.

૨. સ્થા. ૮૦, જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્ય. ૧૦૦, ૧૦૭, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯, જમ્બૂશા.

પૃ. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૨૮૬.

૩. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩, જીવા. ૨૦૪, જમ્બૂ. ૧૭૦.

૪. સમ. ૮૮, સૂર્ય. ૮૧.

૫. દેવે. ૮૮, જમ્બૂ. ૧૬૫, જીવા. ૧૮૮.

૬. સૂર્ય. ૧૦૭, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૨૮૬, સ્થા. ૮૦, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯, જમ્બૂ. ૧૭૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫.

ગાગલિ કંપિલ્લપુરના રાજા પિઠર અને તેની રાણી જસવઈ(૧)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી ઈદભૂઈનો શિષ્ય બન્યો. જ્યારે તે મહાવીરને મળવા જઈ રહ્યો હતો ત્યારે તેને કેવળજ્ઞાન થયું.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૨૧થી આગળ, દશ્યુ. પૃ. ૫૨, ઉત્તરાક. પૃ. ૨૧૫.

ગાથા સૂયગડનું સોળમું અધ્યયન.^૧ આ અને ગાહાસોલસમ એક છે.^૨

૧. સમ. ૨૩

૨. સમ. ૧૬.

ગામાગ અથવા ગામાય (ગ્રામાક) એક સન્નિવેશ જેની મુલાકાત મહાવીરે લીધી હતી. ત્યાં એક જકૂમ વડે મહાવીરની પૂજા કરવામાં આવી હતી.^૧

૧. આવનિ.૪૮૭, આવચૂ.૧.૫.૨૮૨, વિશેષા.૧૮૪૧, કલ્પધ.૫.૧૦૭, કલ્પવિ. ૫. ૧૬૬.

ગાય એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ.^૧ આ અને કાય(૨) એક જણાય છે.^૨

૧. પ્રશ્ન. ૪.

૨. સૂત્રશી.૫.૧૨૩.

ગાહાવર્ધ (ગ્રાહવર્તી) હિલવંત પર્વતમાંથી નીકળતી નાની નદી. તે સુકચ્છ(૧) અને મહાકચ્છ(૨) પ્રદેશોને એકબીજાથી અલગ કરે છે અને પોતાને મળનારી અઢ્યાવીસ હજાર નદીઓ સાથે સીતા નદીમાં ભળી જાય છે. તે મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરપૂર્વમાં વહે છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૫, સ્થા.૧૮૭, ૫૨૨.

ગાહાવર્ધકુંડ (ગ્રાહવર્તીકુંડ) હિલવંત પર્વતની દક્ષિણ સીમા ઉપર આવેલું સરોવર. ગાહાવર્ધ નદીનો ધસમસતો પ્રવાહ તેમાં પડે છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૫.

ગાહાવર્ધદીવ (ગ્રાહવર્તીદ્વીપ) ગાહાવર્ધકુંડની મધ્યમાં આવેલો દ્વીપ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

ગાહાસોલસઅ (ગાથાષોડશક) જેની અંદર (અર્થાત્ જેના પ્રથમ શ્વેતસ્કન્ધમાં) સોળમું અધ્યયન ગાથા છે તે, એટલે કે સૂચગડ.^૧

૧. સમ.૧૬, સૂત્રનિ. ૧૪૧, ઉત્તરા.૩૧.૧૩, પાશ્વિ.૫.૬૭, પ્રશ્નઅ.૫.૧૪૪.

ગિરકુલ્લિગા (ગિરિપુષ્પિતા) આ અને ગિરિકુલ્લિગામ એક છે.^૧

૧. નિશીચૂ.૩.૫.૪૧૮.

ગિરિ એક આચાર્ય.^૧ આ અને આચાર્ય મહાગિરિ એક જણાય છે.

૧. આવ.૫.૨૭.

ગિરિકુમાર ચુલ્લહિમવંત પર્વતના એક શિખરના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧ આ અને ચુલ્લહિમવંતગિરિકુમાર એક છે.

૧. જમ્બૂ.૭૫.

ગિરિજણ (ગિરિયજ) કોંકણમાં ઉજવાતો ઉત્સવ.^૧

૧. બૃહા. ૨૮૫૫.

ગિરિણગર (ગિરિનગર) સુરટ્ટ દેશમાં^૧ આવેલા ઉજ્જૈન પર્વત પાસેનું નગર.^૨ કોડીસર નામનો વેપારી આ નગરનો હતો.^૩ કેટલાક ચોરોએ આ નગરની ત્રણ

સ્ત્રીઓનું ઉજ્જૈંત પર્વત ઉપરથી અપહરણ કરી તેમને પારસકૂલમાં વેચી દીધી હતી. ત્યાં તે સ્ત્રીઓએ વેશ્યાનો ધંધો સ્વીકારી લીધો.^૪ આ નગરની એકતા વર્તમાન જૂનાગઢ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૫

૧. જીવામ. પૃ. ૫૬.

૨. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૮૯, ૧. પૃ. ૭૯,
આચાચૂ. પૃ. ૩૩૯, ૩૫૯.

૩. વિશેષાકો. પૃ. ૨૭૮.

૪. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૮૯.

૫. જિઓડિ. પૃ. ૬૬.

ગિરિતડગ (ગિરિતટક) ચક્રવર્તિભંભદત્ત(૧)એ જેની મુલાકાત લીધી હતી તે સ્થળ.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૯.

ગિરિકુલ્લિગામ (ગિરિપુષ્પિતગ્રામ) કોસલ દેશનું નગર.^૧ પોતાના શિષ્યો સાથે આચાર્ય સીહ(૬) આ નગરમાં આવ્યા હતા.^૨ ઈંદદત્ત(૬) નામનો વેપારી આ નગરનો હતો.^૩

૧. જીતભા. ૧૩૯૫, પિંડનિ. ૪૬૧,
નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૧૯.

૨. પિંડનિમ. પૃ. ૧૩૪-૧૩૬.

૩. નિશી. ૪૪૪૬-૫૨.

ગિરિકુલ્લિય (ગિરિપુષ્પિત) આ અને ગિરિકુલ્લિગામ એક છે.^૧

૧. પિંડનિ. ૪૬૧.

ગિરિરાય (ગિરિરાજન્) મંદર(૩) પર્વતનું બીજું નામ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૯, સમ. ૧૬, સૂર્ય. ૨૬.

ગીયજસ (ગીતયશસ) વંતર દેવોના ગંધર્વ વર્ગના દેવોના બે ઇન્દ્રોમાંનો એક. તેની ચાર મુખ્ય પત્નીઓ આ છે — સુઘોસા(૨), વિમલા(૨), સુસ્સરા(૪) અને સરસ્સઈ(૫). આ જ નામો ગીયરઈ(૧)ની મુખ્ય પત્નીઓનાં છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૮, ભગ. ૧૬૯, ૪૦૬, સ્થા. ૯૪.

૧. ગીયરઈ (ગીતરતિ) ગંધર્વ દેવોના બે ઇન્દ્રોમાંનો એક.^૧ જુઓ ગીયજસ.

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૮, ભગ. ૧૬૯, ૪૦૬, સ્થા. ૯૪.

૨. ગીયરઈ ચમર(૧)ની આજ્ઞામાં રહેલા ગાયકોના વૃંદનો નાયક.^૧

૧. સ્થા. ૫૮૨.

ગીયરઈપ્પિય (ગીતરતિપ્રિય) ગાન દ્વારા આજીવિકા મેળવતા એક પ્રકારના સમણ(૧) પરિવ્રાજકો.^૧

૧. ઔપ. ૩૮, ઔપમ. પૃ. ૯૨.

ગુચ્છ વિચાહપણ્ણત્તિના એકવીસમા શતકના ચોથા વર્ગના દસ અધ્યયનોમાંનું એક અધ્યયન.^૧

૧. ભગ. ૬૯૧.

ગુજ્ઞગ (ગુજ્ઞક) ભવણવર્ધ દેવોનું બીજું નામ.^૧

૧. દશ.૯.૨.૧૦-૧૧, દશયૂ.પૃ.૩૧૨, દશહ.પૃ.૨૪૯.

ગુટ્ટમાહિલ (ગોષ્ઠામાહિલ) જુઓ ગોટ્ટામાહિલ.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૧૫૩.

ગુડસત્થ (ગુડસાર્થ) એક યક્ષે મયાવેલ ઉત્પાતને શાન્ત કરવા જ્યાં આચાર્ય ખઉડ ગયા હતા તે નગર.^૧ તે ભરૂચથી દૂર ન હોવાનું સૂચવવામાં આવ્યું છે.^૨

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૫૪૨.

૨. લાઈ.પૃ.૨૮૬.

૧. ગુણંધર (ગુણન્ધર) એક આચાર્ય જેમનો શિષ્ય ગોવિંદ બ્રાહ્મણ હતો.^૧

૧. મનિ.પૃ.૨૧૭.

૨. ગુણંધર એક આચાર્ય જેમનો શિષ્ય રાજકુમાર સંખ(૮) બન્યો હતો.^૧

૧. ઉત્તરાક.પૃ.૨૩૫.

ગુણચંદ (ગુણચન્દ્ર) સાગેયના રાજા ચંડવડેસઅનો પુત્ર અને મુણિચંદ(૨)નો ભાઈ. પોતાના પિતાના મૃત્યુ પછી તેણે તે નગરના રાજા તરીકે કાર્યભાર સંભાળી લીધો. તેની સાવકી માને આ ન ગમ્યું. તેથી તે સાવકી માએ તેને ઝેર આપી મારી નાખવાનો નિષ્ફળ પ્રયાસ કર્યો. આ ઘટનાએ તેનામાં એટલી બધી ઘૃણા જન્માવી કે તે સાવકાભાઈને રાજ આપી, સંસાર છોડી, સાગરચંદ(૩)નો શિષ્ય બની ગયો. પછી તે જ્યાં મુણિચંદ શાસન કરતા હતા તે ઉજ્જૈણી નગરમાં ગયો. ત્યાં તેણે રાજકુમાર અને પુરોહિતપુત્રને બોધ આપી પોતાના શિષ્યો બનાવી લીધા.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૪૯૨-૪૯૩. આવહ.પૃ.૩૬૬ અનુસાર ગુણચંદનો ભાગ સાગરચંદ ભજવે છે.

ગુણવતી મહાવિદેહના પુકુખલાવર્ધ(૧) પ્રદેશના પુંડરીગિણી(૧) નગરના ચક્કવટ્ટિ વર્ધરસેણ(૨)ની પત્ની.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૧૭૨.

ગુણસિલ (ગુણશીલ) જુઓ ગુણસિલઅ.^૧

૧. વિશેષા.૨૮૩૪, ઉત્તરાનિ.પૃ.૧૫૮.

ગુણસિલઅ (ગુણશીલક) રાયગિહની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું ઉદ્યાન તેમજ ચૈત્ય.^૧ અહીં મહાવીર આવ્યા હતા.^૨

૧. નિર.૧.૧,૩.૧,ભગ.૬, ઉપા.૪૬,

આવભા.૧૨૮, ઉત્તરાનિ.અને

ઉત્તરાશા.પૃ.૧૫૮, વિશેષા.૨૮૩૪,

નિશીભા.૫૫૯૮.

૨. જ્ઞાતા.૨૧, અન્ત.૧૨, દશા.૧૦.૧,

૧૦.૯.

ગુણસીલ (ગુણશીલ) જુઓ ગુણસિલઅ.^૧

૧. અન્ત. ૧૨, જાતા. ૧૪૬.

ગુત્ત (ગુમ) દોગિદ્વિદસાનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

ગુત્તિસેણ (ગુમ્તિસેન) જંબુદીવના એરવય(૧) ક્ષેત્રના સોળમા તિત્થંકર.^૧ તેમના બદલે દીહસેણ(૪)નો પણ ઉલ્લેખ મળે છે.^૨

૧. સમ. ૧૫૯.

૨. તીર્થો. ૩૩૦.

ગુમ્મ (ગુલ્મ) વિયાહપણ્ણત્તિના બાવીસમા શતકના પાંચમા વર્ગના દસ અધ્યયનોમાંનું એક.^૧

૧. ભગ. ૬૯૧.

ગુરુઅ (ગુરુક) વિયાહપણ્ણત્તિના પ્રથમ શતકનો નવમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩.

ગુલ (ગુડ) વિયાહપણ્ણત્તિના અઠારમા શતકનો છઠ્ઠો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૧૬.

૧. ગૂઢદંત અણ્ણતરોવવાઈયદસાના બીજા વર્ગનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. અનુત્ત. ૨૨.

૨. ગૂઢદંત રાજા સેણિઅ(૧) અને તેની રાણી ધારિણી(૧)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો અને સોળ વર્ષ શ્રમણજીવનનો સંયમ પાળ્યા પછી મરીને અણ્ણતર સ્વર્ગીય વાસસ્થાનોમાંના (વિમાનોમાંના) એકમાં દેવ તરીકે જન્મ્યો. વધુ એક ભવ કરીને તે મોકે જશે.^૧

૧. અનુત્ત. ૨.

૩. ગૂઢદંત જંબુદીવના ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ત્રીજા ભાવી ચક્કવટ્ટિ.^૧

૧. સમ. ૧૫૯, તીર્થો. ૧૧૨૪.

૪. ગૂઢદંત (ગૂઢદન્ત) એક અંતરદીવ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૬, સ્થા. ૩૦૪, નન્દિમ. પૃ. ૧૦૪.

ગેરુઅ (ગૈરિક) જુઓ ગેરુય.^૧

૧. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૧૪.

ગેરુય (ગૈરિક) પાંચ સમણ(૧) સંપ્રદાયોમાંનો એક.^૧ ગેરુય સમણો પરિવ્રાજકો હતા અને તેઓ ગેરુથી રંગેલા વસ્ત્રો પહેરતા હોવાથી ગેરુય નામે જાણીતા હતા.^૨

૧. પિંડનિ. ૩૫૮, ૪૪૫, આચાશી. પૃ. ૩૨૫, સ્થાઅ. પૃ. ૯૪, વિપાઅ. પૃ. ૭૬,

૨. પિંડમ. પૃ. ૧૩૦, બૃચૂ. ૩. પૃ. ૪૧૪.

ગેવિજજ (ઐવેય) આ અને ગેવિજજગ એક છે.^૧

૧. ઉત્તરા. ૩૬.૨૧૦, સ્થા. ૨૩૨.

ગેવિજજગ અથવા ગેવિજજય (ઐવેયક) જેમનું સમૂહવાચક નામ પણ ગેવિજજ યા ગેવિજજગ યા ગેવિજજય છે તે નવ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનોમાં (વિમાનોમાં) વસતા દેવોનો વર્ગ. આ નવ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનો (વિમાનો) આ પ્રમાણે છે — ભદ્ર(૧૪), સુભદ્ર(૭), સુજાત(૧), સોમણસ(૧), પિયદરિસણ(૨), સુદંસણ(૧૭), અમોહ(૧), સુપ્પબુદ્ધ અને જસોધર(૧૪).^૧ આ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનો (વિમાનો) અણુત્તર સ્વર્ગીય વાસસ્થાનોની (વિમાનોની) નીચે આવેલાં છે. આ નવમાંથી પ્રથમ ત્રણ નીચે છે, પછીનાં ત્રણ મધ્યમાં છે અને છેલ્લાં ત્રણ ટોચે છે.^૨ આમ તેઓ ત્રણ સ્તરો યા કાંડો બનાવે છે—હિટ્થિમગેવિજજ, મજ્જિમગેવિજજ અને ઉપરિમગેવિજજ.^૩ તેમના વળી પાછા ત્રણ ત્રણ પેટાવિભાગો થાય છે —(૧) હિટ્થિમહિટ્થિમ-, હિટ્થિમમજ્જિમ-, હિટ્થિમઉવરિમ-, (૨) મજ્જિમહિટ્થિમ-, મજ્જિમમજ્જિમ-, મજ્જિમઉવરિમ-, (૩) ઉવરિમહિટ્થિમ-, ઉવરિમમજ્જિમ-, અને ઉવરિમઉવરિમ- ગેવિજજગ.^૪ ગેવિજજગ દેવો સમાન હોય છે, તે બધા પદ, બળ વગેરે બાબતોમાં સમાન હોય છે.^૫ તેમના વાસસ્થાનોની (વિમાનોની) ઊંચાઈ એક હજાર યોજન છે.^૬

૧. સ્થા. ૬૮૫, ઉત્તરાશા. પૃ. ૭૦૨,
અનુહ. પૃ. ૮૧, ઉત્તરા. ૩૬.૨૧૧,
પ્રજ્ઞા. ૩૮, સ્થા. ૨૩૨.

૨. પ્રજ્ઞા. ૩૮, સ્થા. ૨૩૨, સમ. ૨૨-
૩૦, અનુ. ૧૩૮.

૩. સ્થા. ૨૩૨.

૪. ઉત્તરા. ૩૬.૨૧૧-૨૧૩, પ્રજ્ઞા. ૩૮.

૫. પ્રજ્ઞા. ૩૮, સ્થા. ૮૪, અનુ. ૧૩૩.

૬. સ્થા. ૭૭૫, સમ. ૧૧૩.

ગેવેજજ (ઐવેય) જુઓ ગેવિજજગ.^૧

૧. સમ. ૨૪.

ગેવેજજઅ (ઐવેયક) જુઓ ગેવિજજગ.^૧

૧. સમ. ૨૮.

ગેવેજજગ (ઐવેયક) જુઓ ગેવિજજગ.^૧

૧. સમ. ૨૫.

ગેવેજજય (ઐવેયક) જુઓ ગેવિજજગ.^૧

૧. સમ. ૨૬, ૨૭.

ગોઅમ (ગોતમ) જુઓ ગોયમ.^૧

૧. અનુ. ૨૦, અનુહ. પૃ. ૨૫.

ગોઉલ (ગોકુલ) વયગામનો એક લત્તો. મહાવીરે તેની મુલાકાત લીધી હતી.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫.૩૧૩-૩૧૪, કલ્પવિ.૫.૧૬૪, કલ્પધ.૫.૧૦૮.

ગોંડ (ગોણ્ડ) અણારિય (અનાર્ય) જાતિ અને તેમનો દેશ.^૧ તેની એકતા મધ્ય પ્રદેશની ગોંડ આદિવાસી જાતિ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. પ્રશ્ન.૪, સૂત્રશી.૫.૧૨૩, પ્રજ્ઞા.૩૭.

૨. સ્તજિઓ.૫.૧૧૭, લાઈ.૫.૩૬૧.

ગોકણ (ગોકર્ણ) એક અંતરદીવ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૬, સ્થા. ૩૦૪, નન્દિમ.૫.૧૦૩.

ગોચ્છુભ (ગોસ્તુભ) અગિયારમા તિલ્ચંકર સેજજંસ(૧)ના પ્રથમ ગણધર.^૧

૧. સ્થા.૧૦૮, સમ.૧૫૭, તીર્થો. ૪૪૯.

ગોઢમાહિલ (ગોષામાહિલ) જુઓ ગોઢામાહિલ.^૧

૧. આવનિ.૭૮૧, વિશેષા. ૨૭૯૬.

ગોઢામાહિલ (ગોષામાહિલ) આચાર્ય રક્ષિય(૧)ના શિષ્ય. તેમને સાતમા ણિણ્ણવ^૧ ગણવામાં આવે છે. તે વીરનિર્વાણ સંવત ૫૮૪માં વિદ્યમાન હતા. તે મહુરા(૧) ગયા હતા અને ત્યાં (વાદમાં) તેમણે એક પાખંડીને હરાવ્યો હતો.^૨ રક્ષિયના ઉત્તરવર્તી દુબ્બલિયપૂસમિત્તના સમયમાં દસપુર નગરમાં તેમણે અબદ્ધિય તરીકે પ્રસિદ્ધ સ્વતન્ત્ર સિદ્ધાન્ત સ્થાપ્યો. આ સિદ્ધાન્ત જણાવે છે કે કર્મ આત્મા સાથે બંધાતા નથી, તે આત્માને કેવળ સ્પર્શે છે.^૩

૧. જે વ્યક્તિ સત્યને ઢાંકે છે અને ખોટો સિદ્ધાન્ત પ્રવર્તવે છે તે.

૨. આવચૂ. ૧.૫.૪૧૧-૪૧૪, વિશેષા. ૨૭૯૬, ૩૦૧૦-૩૦૧૨.

૩. સ્થા. ૫૮૭ અને તેના ઉપર સ્થાઅ,

નિશીભા. ૫૬૦૭-૮, ઉત્તરાશા.૫.૧૭૨થી

આગળ, આવનિ.૭૮૧, સૂત્રચૂ.૫.૨૭૩.

ગોઢામાહિલ્લ (ગોષામાહિલ) જુઓ ગોઢામાહિલ.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫.૪૧૩.

ગોડ (ગોણ્ડ) આ અને ગોંડ એક છે.^૧

૧. પ્રશ્ન. ૪.

ગોણ આ અને ગોંડ એક છે.^૧

૧. સૂત્રશી. ૫.૧૨૩.

ગોતમ (ગૌતમ) જુઓ ગોયમ.^૧

૧. સૂત્રચૂ.૫.૧૯, સૂર્ય.૫૦, સ્થા.૫૫૧.

૧. ગોત્તાસ (ગોત્રાસ) કમ્મવિવાગદસાનું બીજું અધ્યયન.^૧ આ અને ઉજ્જિયઅ(૧) એક છે.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૨. ગોતાસ ઉજ્જિયઅ(૨)નો પૂર્વભવ.^૧ તે ભીમ(૨) અને ઉપ્પલા(૧)નો પુત્ર હતો.

૧. વિપા. ૧૧, સ્થાઅ. પૃ. ૫૦૭.

ગોત્યુભ (ગોસ્તૂપ) જુઓ ગોથૂભ.^૧

૧. ભગ. ૧૧૬.

ગોથુભ (ગોસ્તુભ) જુઓ ગોચ્છુભ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

ગોથૂભ (ગોસ્તૂપ) લવણ સમુદ્રમાં જંબુદીવની પૂર્વે બેતાલીસ હજાર યોજનના અંતરે આવેલું વેલંધરણાગરાય દેવોનું પર્વતીય વાસસ્થાન. ગોથૂભદેવ તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૧ આ વાસસ્થાનના પશ્ચિમી છેડા અને મેરુ પર્વતના પશ્ચિમી છેડા વચ્ચેનું અંતર સત્તાણુ હજાર યોજન છે.^૨

૧. સ્થા. ૩૦૫, સમ. ૧૭, જીવા. ૧૫૮, ભગ. ૧૫૬. ૨. સમ. ૮૭.

૧. ગોથૂભા (ગોસ્તૂપા) રઈકરગ પર્વતના દક્ષિણપશ્ચિમ ભાગ ઉપર આવેલું સ્થાન, સક્ક(૩)ની રાણી છવમિયા(૩)ની તે રાજધાની છે.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૭.

૨. ગોથૂભા છંદીસર(૧) દ્વીપમાં અંજણગ(૧) પર્વતના પશ્ચિમ ભાગ ઉપર આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. સ્થા. ૩૦૭, જીવા. ૧૮૩.

ગોદતા ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૮.

ગોદાસ ભદ્રબાહુ(૧)ના ચાર શિષ્યોમાંનો એક. તે કાસવ ગોત્રનો હતો.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી). ૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૫.

૧. ગોદાસગણ મહાવીરની આજ્ઞામાં રહેલા શ્રમણોના નવ ગણમાંનો એક ગણ.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૦.

૨. ગોદાસગણ આચાર્ય ગોદાસથી શરૂ થયેલો એક શ્રમણગણ. તેની ચાર શાખાઓ હતી — તામલિત્તિઆ, કોડિવરિસિયા, પોંડવદ્વણિયા અને દાસીખબ્બડિયા.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી) ૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૫.

ગોધ એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ તેમજ તેના વાસીઓ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ગોપાલઅ (ગોપાલક) ઉજ્જેણીના રાજા પજ્જોયનો પુત્ર. તે સંસાર ત્યાગી શ્રમણ

બન્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૮.

ગોબહુલ સરવણ સન્નિવેશનો બ્રાહ્મણ. તેની ગૌશાળામાં ગોસાલનો જન્મ થયો હતો.^૧

૧. ભગ.૫૪૦. આવનિ.૪૭૪, આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૨, આવમ.પૃ.૨૭૬, આવહ.પૃ.૧૮૮.

૧. ગોબ્બરગામ (ગોર્બરગ્રામ) મગધમાં આવેલું ગામ.^૧ તે ચંપા અને રાયગિહની વચ્ચે આવેલું હતું.^૨ વસુભૂઈ(૧)ના પુત્રો ઈંદભૂઈ, અગ્નિભૂઈ(૧) અને વાઉભૂઈ — જે મહાવીરના ગણધરો હતા તે — આ ગામના હતા.^૩

૧. પિંડનિ.૧૮૮, પિંડનિમ.પૃ.૭૩. વિશેષા.૧૮૪૮.

૨. આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૭, આવનિ.૪૮૪, ૩. આવનિ.૬૪૪, વિશેષા. ૨૫૦૪.

૨. ગોબ્બરગામ વર્ધદિસની પાસે આવેલું ગામ.^૧

૧. બૃભા.૬૦૮૬, બૃક્ષે. ૧૬૧૧.

ગોમાયુપુત્ર (ગોમાયુપુત્ર) આ અને અજજુણ ગોમાયુપુત્ર એક છે.^૧

૧. ભગ. ૫૩૬.

૧. ગોમુહ (ગોમુખ) એક દેવ.^૧

૧. આવ.પૃ.૧૮.

૨. ગોમુહ એક અન્તરદીવ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૬, સ્થા.૩૦૪, નન્દિમ.પૃ.૧૦૩.

ગોમેહ (ગોમેધ) એક દેવ.^૧

૧. આવ.પૃ.૧૮.

૧. ગોયમ (ગૌતમ) તિથ્યર મહાવીરના પ્રથમ ગણધર ઈંદભૂઈનું ગોત્ર.^૧ તે ગોત્રનામે પ્રસિદ્ધ થયા.

૧. ઉત્તરા.૨૩.૬થી આગળ, આવનિ.૬૫૦, વિશેષા. ૨૫૦૩, ભગ.૬૪૦.

૨. ગોયમ ઈંદભૂઈ, અગ્નિભૂઈ(૧) અને વાઉભૂઈ^૧, તથા અકંપિય,^૨ થૂલભદ્ર,^૩ સંજય,^૪ અને ફગ્ગુમિત્તનું^૫ ગોત્ર. મહાવીર સિવાય બધા તિથ્યંકરો ઈક્ષ્વાગ વંશના ગોયમ ગોત્રમાં જન્મ્યા હતા.^૬ ગોયમ ગોત્રની સાત શાખાઓ કહેવાય છે — (૧) ગોયમ, (૨) ગગ્ગ(૧), (૩) ભારદ્વાય(૪), (૪) અંગિરસ, (૫) સક્કરાભ, (૬) ભક્ષ્મરાભ અને (૭) ઉદ્દતાભ.^૭

૧. આવનિ.૬૫૦, વિશેષા. ૨૫૦૩.

૨. આવનિ. ૬૫૦, વિશેષા. ૨૫૧૧.

૩. નન્દિ. ગાથા.૨૪.

૪. ઉત્તરા. ૧૮.૨૨.

૫. તીર્થો. ૮૧૭.

૬. આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૬.

૭. સ્થઆ. ૫૫૧.

૩. ગોયમ અંતગડદસાના પ્રથમ વર્ગનું પ્રથમ અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૧.

૪. ગોયમ રાજા અંધગવણ્ણી અને તેની રાણી ધારિણી(૫)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથયર અરિક્કણેમિનો શિષ્ય બન્યો અને બાર વર્ષ શ્રમણ જીવનનો સંયમ પાળી સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત. ૧.

૫. ગોયમ જંબુદીવની પશ્ચિમ સીમાથી બાર હજાર યોજનના અંતરે લવણ સમુદ્રમાં આવેલો દ્વીપ. તે સમુદ્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ સુદ્ધિય ત્યાં વસે છે.^૧

૧. સમ. ૬૭, જીવા. ૧૬૧.

૬. ગોયમ રોહિણી(૧૦) નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય. ૫૦, જમ્બૂ. ૧૫૯.

૭. ગોયમ યુવાન બળદોને શણગારી અને ચિત્રિત કરીને પ્રદર્શિત કરી તેમજ કરામતો દેખાડી આજીવિકા મેળવતા પરિવ્રાજકોનો વર્ગ.^૧

૧. અનુ. ૨૦, અનુહ. પૃ. ૨૫.

ગોયમકેસિજજ (ગૌતમકેશીય) આ અને કેસિગોયમિજજ એક છે.^૧

૧. સમ. ૩૬.

ગોયમજિજયા (ગૌતમીયા) માણવગણ(૨)ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૬૦.

ગોયમપુત્ત (ગૌતમપુત્ર) આ અને અજજુણ(૬) એક છે.^૧

૧. ભગ. ૫૫૦.

ગોયાવરી (ગોદાવરી) જે નદીના કિનારા ઉપર પત્તિકાણ નગર આવેલું છે તે નદી.^૧

તેની એકતા બંગાળના ઉપસાગરને મળતી વર્તમાન ગોદાવરી સાથે સ્થાપી શકાય.^૨

૧. બૃક્ષે. ૧૬૪૭, વ્યવમ. ૪. પૃ. ૩૬. ૨. જિઓડિ. પૃ. ૬૯.

ગોરગિરિ (ગૌરગિરિ) જેના ઝરણાની નીચે સિવ(૧)ની મૂર્તિ છે તે પર્વત.^૧

૧. નિશીચૂ. ૧. પૃ. ૧૦.

ગોરિંગ (ગૌરિક) કાલિકેય સમાન દેશ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૬૨.

૧. ગોરી (ગૌરી) એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૮, બૃભા. ૨૫૦૮.

૨. ગોરી વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)ની બીજા કમની પટરાણી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી

તિથ્યર અરિક્ષેમિની પ્રધાન શ્રમણી જક્ષ્મિણીની શિષ્યા બની.^૧ વીસ વર્ષના શ્રમણજીવનનો સંયમ પાળી તે મોક્ષે ગઈ.^૨

૧. આવ.પૃ.૨૮, અન્ત.૧૦, સ્થા.૬૨૬.

૨. અન્ત.૧૦.

૩. ગોરી શ્રમણ હરિએસ-બલની માતા.^૧

૧. ઉત્તરાયુ.પૃ.૨૦૨, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૫૫.

૪. ગોરી અંતગડદસાના પાંચમા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૮.

ગોલવ્યાયણ (ગોલવ્યાયન) અણુરાહા નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય.૫૦, જમ્બૂ.૧૫૮.

ગોલિકાયણ (ગોલિકાયન) કોસિય(પ) ગોત્રની એક શાખા.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

૧. ગોલ્લ (ગોલ્ય) બે હાથ ઊંચા ચોરસ કઠેરાવાળી એક પ્રકારની પાલખી માટે પ્રસિદ્ધ દેશ.^૧ આ દેશમાં બેન સાથે લગ્ન નિષિદ્ધ નથી.^૨ (ચણિઅગ્ગામનો) ચાણક આ દેશનો હતો.^૩ તેની એકતા ગુન્તુર જિલ્લાની કિસ્તના નદીને મળતી ગલ્લરુ નદીના કિનારા ઉપર આવેલ ગોલિ આસપાસના પ્રદેશ સાથે સ્થાપી શકાય.^૪

૧. ભગઅ.પૃ.૩૮૮, જીવામ.પૃ.૨૮૧,

અનુચ.પૃ.૫૩.

૨. આવચૂ.૨.પૃ.૮૧.

૩. આવચૂ.૧.પૃ.૫૬૩.

૪. લાઈ.પૃ.૨૮૬.

૨. ગોલ્લ (ગૌડ) કાસવ ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

ગોવલ્લાયણ (ગોવલ્લાયન) પુલ્વાફગુણી નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય.૫૦, જમ્બૂ.૧૫૮.

ગોવાલ (ગોપાલ) સુક્રિય-સુધ્ધિબુદ્ધના પાંચ શિષ્યોમાંનો એક. વિજજહરી શ્રમણશાખા તેમનાથી શરૂ થઈ. તે કાસવ(૧) ગોત્રના હતા.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી).૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૬૧.

ગોવાલિય-મહત્તર (ગોપાલિક-મહત્તર) ઉત્તરજૂઝયણચુણિના કર્તા જિનદાસગણિ-મહત્તરના ગુરુ.^૧

૧. ઉત્તરાયુ.પૃ. ૨૮૩.

ગોવાલિયા (ગોપાલિકા) જેની શિષ્યા સુકુમાલિયા(૧) હતી તે શ્રમણી. આ સુકુમાલિયા દેવઈનો પૂર્વભવ હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૧૩, ૧૧૫.

ગોવાલી (ગોપાલી) તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યા.^૧

૧. આવનિ.૧૩૦૨.

ગોવિંદ (ગોવિન્દ) અવંતી રાજ્યના ગામ સંબુક(૨)નો રહેવાસી.^૧ તે આચાર્ય ગુણધર(૧)નો શિષ્ય બન્યો હતો.^૨

૧. મનિ.પૃ.૨૧૦.

૨. મનિ.પૃ.૨૧૭.

ગોવિંદણિજ્જુત્તિ (ગોવિન્દનિર્ધુક્તિ) ગોવિંદવાયગ (ગોવિન્દવાયક) દ્વારા રચાયેલી નિર્ધુક્તિ પ્રકારની ટીકા.^૧ તે નષ્ટ થઈ ગઈ છે, વર્તમાનમાં અસ્તિત્વમાં નથી.

૧. નિશીયૂ.૩.પૃ.૨૬૦, ૪.પૃ.૮૬, આવયૂ.૧.પૃ.૩૧ અને ૩૫૩.

ગોવિંદદત્ત તગરામાં વસતા આચાર્યનો શિષ્ય.^૧

૧. વ્યવભા. ૩.૩૫૦.

ગોવિંદવાયગ (ગોવિન્દવાયક) એક બૌદ્ધ ત્રિશ્વુ જેમણે ઉત્તરકાળે જૈન ધર્મ સ્વીકાર્યો.^૧ તે ગોવિંદણિજ્જુત્તિના કર્તા છે.^૨

૧. દશયૂ.પૃ.૫૩, દશહ.પૃ.૫૩, નિશીભા.૩૬૫૬, સ્થાઅ.પૃ.૪૭૪, ૫૦૪, આવયૂ. ૨. પૃ.૨૦૧, ૩૦૬, ૩૨૨, વ્યવભા.૬.૨૬૭-૨૬૮, આચાર્ય. પૃ. ૨૭, ૬૦, ૨૨૮.

૨. નિશીયૂ.૩.પૃ.૨૬૦, ૪.પૃ.૮૬.

ગોવ્વત્તિઅ (ગોવર્તિક) જીવવામાં બધી રીતે ગાયને અનુસરનારા અને ઘાસ, પાંદડાં, ફૂલ વગેરે લેનારા (ખાનારા) પરિવ્રાજકોનો એક વર્ગ.^૧

૧. અનુ. ૨૦, અનુહ. પૃ. ૨૫.

ગોસંખિ (ગોસકુખિન) ગોબ્બરગામ(૧)નો ખેડૂત. બંધુમતી(૩) તેની પત્ની હતી અને વેસિયાયણ તેણે દત્તક લીધેલો પુત્ર હતો.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ. ૨૮૭, આવનિ.૪૮૪, વિશેષા.૧૮૪૮.

ગોસાલ (ગોશાલ) મંખલિ અને તેની પત્ની ભદ્રા(૨૮)નો પુત્ર. તેનો જન્મ સરવણ સન્નિવેશમાં થયો હતો. મંખલિ મંખ અર્થાત્ હાથમાં ચિત્રપટ લઈ તે દ્વારા લોકોને ઉપદેશ આપી આજીવિકા મેળવનાર ત્રિશ્વુક હતો.^૧ મંખલિના આ પુત્રનું નામ ગોસાલ પાડવામાં આવ્યું કારણ કે તેનો જન્મ વેદવિશારદ ગોબહુલ બ્રાહ્મણની ગૌશાળામાં થયો હતો. તેને બધા મંખલિપુત્ર (અર્થાત્ મંખલિનો પુત્ર) કહેતા.^૨ તેને આજીવિયના સિદ્ધાન્ત નિયતિવાદનો પ્રવર્તક માનવામાં આવે છે.^૩ ગોસાલે પોતાના પિતાની જેમ મંખ તરીકે જીવન શરૂ કર્યું. થોડા સમય પછી તેણે શ્રમણ મહાવીર સાથે પરિચય કેળવ્યો અને તે મહાવીરનો શિષ્ય બની ગયો. તે વખતે મહાવીર બીજો વર્ષાવાસ ગાળી રહ્યા હતા. ગોસાલ તેમની સાથે છ વર્ષ રહ્યો. તે પછી તેને મહાવીર સાથે સૈદ્ધાન્તિક મતભેદો ઊભા થયા. પરિણામે તેમનાં મન ઊંચા થઈ ગયાં અને છેવટે

તેમનો સંબંધ સંપૂર્ણપણે તૂટી ગયો. ગોસાલ મહાવીરથી છૂટો પડી ગયો અને જ્યારે તેણે અઢાર વધુ વર્ષો પસાર કર્યા (અર્થાત્ સંસારત્યાગના ૨૪ વર્ષ પૂરા કર્યા) ત્યારે તેણે પોતાને જિન અને તિત્થંકર જાહેર કર્યો.^૪ ત્યાર પછી તેણે મહાવીર સાથે કલહ કર્યો અને મહાવીરને હણવા તેમના ઉપર તેજોલેશ્યા છોડી પરંતુ તે તેજોલેશ્યા મહાવીરને અસર કર્યા વિના પાછી ફરી ગોસાલ ઉપર જ વિરોધી હુમલો કરવા લાગી અને પરિણામે ગોસાલ સાત દિવસ પછી મૃત્યુ પામ્યો. આ પ્રસંગે મહાવીરે જાહેર કર્યું કે તે પોતે તો હજુ બીજા સોળ વર્ષો વધુ જીવવાના છે.^૫ ગોસાલે ઇચ્છાસ્વાતન્ત્ર્યનો નિષેધ કરનારા નિયતિવાદનો ઉપદેશ આપ્યો.^૬ તેને બાર મુખ્ય ઉપાસક હતા.^૭ — (૧) તાલ, (૨) તાલપલંબ, (૩) ઉવવિહ, (૪) સંવિહ, (૫) અવવિહ, (૬) ઉદ્દઅ(૧), (૭) છામુદ્દઅ, (૮) છામુદ્દઅ, (૯) અણુવાલઅ, (૧૦) સંખવાલઅ(૨), (૧૧) અયંપુલ(૨) અને (૧૨) કાયરઅ. મહાવીર અંગે ગોસાલને અદ્દઅ(૨) સાથે વિવાદ થયો અને તે વિવાદમાં અદ્દઅ ગોસાલને હરાવ્યો.^૮ ગોસાલના સિદ્ધાન્તો અને માન્યતાઓ માટે જુઓ આજીવિય.^૯ વધુ વિગતો માટે જુઓ મહાવીર.

૧. ભગ. ૫૪૦.

૨. ભગ. ૫૪૦.

૩. સમઅ. પૃ. ૧૩૦, પ્રજાહ. પૃ. ૧૨૦, નન્દિમ. પૃ. ૨૩૯.

૪. ભગ. ૫૩૯-૫૪૬.

૫. ભગ. ૫૫૩, ૫૫૫-૫૫૬.

૬. ભગ. ૫૪૭-૫૬૦, વિશેષા. ૧૮૨૭-૪૭, ૩૦૬૨, ઉપા. ૩૬-૪૪, આવનિ. ૪૭૩-૪૮૪, આવચૂ. ૧.

પૃ. ૨૭૧, ૨૮૨-૮૪, ૨૮૭-૨૮૯,

સ્થાઅ. પૃ. ૪૫૭, ૫૦૯, ૫૨૨, કલ્પવિ.

પૃ. ૩૭થી, નન્દિહ. પૃ. ૮૭.

૭. ભગ. ૩૩૦.

૮. સૂત્રનિ. ૧૮૦, સૂત્રચૂ. પૃ. ૪૧૭.

૯. પૂરી માહિતી માટે A. L. Basham નું પુસ્તક History and Doctrines of Ajivikas જોવું જોઈએ.

ધ

ધંટિય (ધણ્ટેક) ડોંબ કોમ દ્વારા પૂજાતો જકૂખ દેવ.^૧

૧. બૃભા. ૧૩૧૨. બૃક્ષે. ૪૦૩-૪૦૪.

૧. ધણ (ધન) આણયકખમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ઓગણીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૧૯.

૨. ધણ વાણારસીનો વેપારી.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

ઘણદંત (ઘનદન્ત) એક અંતરદીવ.^૧

૧. સ્થા.૩૦૪, ૬૮૮, પ્રજ્ઞા. ૩૬.

૧. ઘણવિજજુયા (ઘનવિદ્યુતા) ધરણ(૧)ની છ મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક.^૧
જ્ઞાયાધમ્મકહામાં ઘણા(૨) અને વિજજુગા(૧) એમ બે અલગ રાણીઓ ધરણની જણાવવામાં આવી છે.^૨

૧. ભગ.૪૦૬, સ્થા.૫૦૮

૨. જ્ઞાતા.૧૫૧.

૨. ઘણવિજજુયા વિજજુકુમારીમહત્તરિયા દેવી.^૧

૧. સ્થા. ૫૦૭.

ઘણસિરી (ઘનશ્રી) ઘણ(૨) વેપારીની પત્ની.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

૧. ઘણા (ઘના) જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્વેતસ્કન્ધના ત્રીજા વર્ગનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૧.

૨. ઘણા વાણારસીના ઘણ(૨) વેપારી અને તેની પત્ની ઘણસિરીની પુત્રી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર પાસ(૧)ની શિષ્યા બની હતી. મૃત્યુ પછી તેનો જન્મ ધરણ(૧)ની એક મુખ્ય પત્ની તરીકે થયો હતો.^૧ જુઓ ઘણવિજજુયા(૧).

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

ઘતવરદીવ (ઘૃતવરદીપ) જુઓ ઘયવરદીવ.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૧.

ઘતોદ (ઘૃતોદ) આ અને ઘતોદસમુદ્ર એક છે.^૧

૧. જીવા.૧૮૨, અનુચ્.૫.૩૫.

ઘતોદસમુદ્ર (ઘૃતોદસમુદ્ર) ઘયવરદીવને ફરતે આવેલો સમુદ્ર. તેના અધિષ્ઠાતા દેવો કંત(૧) અને સુકંત છે.^૧

૧. જીવા.૧૮૨, ૧૬૬, સૂર્ય.૧૦૧, અનુહ.૫.૮૦.

ઘમ્મા(ઘર્મા) રયણપ્પભા(૨) નરકભૂમિનું બીજું નામ.^૧

૧. સ્થા. ૫૪૬, જીવા. ૬૭.

ઘયદીવ (ઘૃતદીપ) આ અને ઘયવરદીવ એક જ છે.^૧

૧. જીવા. ૧૬૬.

ઘયપૂસમિત (ઘૃતપુષ્યમિત્ર) આચાર્ય રક્ષિય(૧)નો શિષ્ય. તે પોતાની અલૌકિક શક્તિથી ઇચ્છે ત્યારે ઘી પેદા કરી શકતો.^૧

૧. આવભા.૧૪૨, આવચૂ.૧.૫.૪૦૮.

ઘયવર (ઘૃતવર) ખીરોદ સમુદ્રની ફરતે આવેલો વલયાકાર દ્વીપ: કણ્ણય(૨) અને કણ્ણપ્પલ્લ તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૧

૧. જીવા. ૧૮૨, ૧૬૬, સૂર્ય. ૧૦૧, અનુહ. પૃ. ૮૦.

ઘયવરદીવ (ઘૃતવરદ્વીપ) આ અને ઘયવર એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૮૨.

ઘયસમુદ્ધ (ઘૃતસમુદ્ર) આ અને ઘતોદસમુદ્ધ એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૬૬.

ઘયોદસમુદ્ધ (ઘૃતોદસમુદ્ર) જુઓ ઘતોદસમુદ્ધ.^૧

૧. જીવા. ૧૮૨.

ઘોડગગીવ (ઘોટકગ્રીવ) આ અને આસગગીવ એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૪.

ઘોડગમુહ અથવા ઘોડયમુહ (ઘોટકમુખ) અન્યમતવાદીનો ગ્રન્થ.^૧

૧. નન્દિ. ૪૨, અનુ. ૪૧.

૧. ઘોસ (ઘોષ) દક્ષિણના થણીયકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર.^૧ તેને છ મુખ્ય પત્નીઓ છે, તેમનાં નામો ધરણ(૧)ની મુખ્ય પત્નીઓનાં નામો સમાન છે.^૨ તેને અને મહાઘોસ(૪) બન્નેને ચાર ચાર લોગપાલ છે. તે છે — આવત્ત(૭), વિયાવત્ત(૧), નંદિઆવત્ત(૨) અને મહાણંદિઆવત્ત(૨).^૩

૧. ભગ. ૧૬૯, સ્થા. ૨૫૬. ૨. સ્થા. ૫૦૮, ભગ. ૪૦૬. ૩. થા. ૨૫૬, ભગ. ૧૬૯.

૨. ઘોસ સયંભૂ(૪)ના જેવું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય છ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૬.

૩. ઘોસ બંભલોઅનું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય દસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૧૦.

૪. ઘોસ તિત્થયરસ પાસ(૧)ના આઠ ગણધરોમાંનો એક.^૧ તેમનું બીજું નામ સુભઘોસ છે.^૨

૧. સ્થા. ૬૧૭.

૨. સમ. ૮.

ચ

ચઉદસપુવ્વ (ચતુર્દશપૂર્વ) ચૌદ પુવ્વગય ગ્રન્થો.^૧

૧. સમ.૧૪.

ચઉપ્પય (ચતુષ્પદ) અગિયાર કરણમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૩, સૂત્રા.૧૨.

ચઉમ્મુહ (ચતુર્મુખ) પાડલિપુત્રનો ભાવી રાજા.^૧

૧. તીર્થો. ૬૩૫થી આગળ.

ચઉરંગિજજ અથવા ચઉરંગેજજ (ચતુરજીય) જુઓ ચતુરંગિજજ.^૧

૧. સમ.૩૬, આચાર્ય.૫.૪, ઉત્તરાચાર્ય.૫.૮૧.

ચઉવીસત્થઅ અથવા ચઉવીસત્થય (ચતુર્વિંશતિસ્તવ) આવસ્સયનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. આવચ.૧.૫.૩, આવનિ.(દીપિકા), ૨.૫.૧૮૩, આવનિ.૧૦૬૩, નન્દિમ. ૫. ૨૦૪, આવચ.૧.૫.૪૩૬, આવચ.૨.૫.૧૪, અનુ.૫૮, પાક્ષિય.૫.૪૧.

ચંઉસરણ (ચતુઃશરણ) ત્રેસઠ ગાથાઓનો બનેલો આગમગ્રન્થ. તેમાં ચાર શરણનું અર્થાત્ અર્હત્, સિદ્ધ, સાધુ અને ધર્મરૂપ ચાર શરણનું નિરૂપણ છે.^૧ તે વીરભદ્ર(૨)ની રચના છે.^૨ જુઓ પર્ણણગ.

૧. ચતુઃ ૧૧.

૨. ચતુઃ ૬૩.

ચંચુય (ચતુચુક) એક અણારિય (અનાર્થ) જાતિ અને તેમનો દેશ. આ અને ચુંચુય એક છે.^૧

૧. પ્રશ્ન.૪, સૂત્રશી.૫.૧૨૩.

ચંડકોસિઅ અથવા ચંડકોસિય (ચણ્ડકૌશિક) વાચાલના જંગલમાં રહેતો એક ઝેરી સાપ. કણગખલ નામના આશ્રમ પાસે તે મહાવીરને ડસ્યો હતો.^૧ જુઓ કોસિઅ(૨).

૧. આવનિ. ૪૬૮, વિશેષા.૧૮૨૨, આવચ.૧.૫.૨૭૮-૨૭૯, કલ્પધ.૫.૧૦૪, નન્દિમ.૫.૧૬૭, કલ્પવિ.૫.૧૬૨, સ્થાઅ.૫.૨૮૧.

ચંડજૂઝય (ચણ્ડધ્વજ) અરક્ષુ ખુરીનો રાજા. ધણમિત્ત(૧)ના પુત્ર સુજાત(૨) સાથે તેણે તેની બેન ચંદ્રજા(૨) પરણાવી હતી.^૧

૧. આવચ.૨.૫.૧૮૮.

ચંડપજજોઅ (ચણ્ડપ્રદ્યોત) જુઓ પજજોય.^૧

૧. ઉત્તરાને.૫.૧૩૬.

ચંડપિંગલ (ચણ્ડપિંગલ) વસંતપુર(૩)ની ગણિકા સાથે રહેતો તે જ નગરનો ચોર. એક વાર તે જ નગરની રાણીનો હાર ચોરી તેણે ગણિકાને આપ્યો. આ ગુહા માટે રાજાએ તેને ફાંસીની સજા કરી.^૧

૧. આવચ.૧.૫.૫૮૦, આવનિ.૧૦૧૮, ભક્ત.૧૩૭, વિશેષા.૩૮૬૭.

ચંડમેહ (ચણ્ડમેઘ) ભરહ(૨)માં વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં થયેલા પ્રથમ પડિસત્તુ આસગ્ગીવનો દૂત.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૩, આવમ.પૃ.૨૫૦, આવહ.પૃ.૧૭૪.

ચંડરુદ્ધ (ચણ્ડરુદ્ર) ભારે ગુસ્સાવાળા આચાર્ય જેમણે દંડો ફટકારી શિષ્યનું માથું ફોડી નાખ્યું હતું.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૩૧, ઉત્તરાશા.પૃ.૫૦, ઉત્તરાક.પૃ.૧૦-૧૨, બૃભા. ૬૧૦૨-૬૧૦૪
આવચૂ.૨.પૃ.૭૭, આવહ.પૃ.૫૭૭.

૧. ચંડવડંસઅ (ચન્દ્રાવતંસક) સાએયના રાજા. ધારિણી (૩૨) તેની રાણી હતી અને મુણિચંદ(૪) તેમનો પુત્ર હતો. ચંડવડંસઅ પુત્રને રાજા તરીકે સ્થાપી સંસાર છોડી શ્રમણ બની ગયા અને મોક્ષે ગયા.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૧૩, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૩૭૫.

૨. ચંડવડંસઅ આ અને ચંદવડંસઅ એક છે.^૧

૧. આવહ.પૃ.૩૬૬.

ચંડવડિંસઅ (ચન્દ્રાવતંસક) જુઓ ચંડવડંસઅ.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૩૭૫, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૧૩.

ચંડવેગ (ચણ્ડવેગ) કાઈદી નગરીનો રહેવાસી. તેણે અમયઘોસની હત્યા કરી હતી.^૧

૧. સંસ્તા. ૭૮.

૧. ચંડા (ચણ્ડા) એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ.૧૮.

૨. ચંડા ચમર, બલિ, ધરણ વગેરે જેવા ઈદ(૧)ની ત્રણ સભામાંની એક.^૧

૧. સ્થા.૧૫૪.

ચંડિયા (ચણ્ડિકા) એક દેવી.^૧

૧. આચાચૂ.પૃ.૬૧, પ્રશ્નઅ.પૃ.૩૮, કલ્પધ.પૃ.૧૨.

૧. ચંદ(ચન્દ્ર) જોઈસિય દેવોનો ઈન્દ્ર.^૧ પૃથ્વીથી ઉપરની દિશામાં ૮૮૦ યોજનના અન્તરે તેનો પ્રદેશ શરૂ થાય છે.^૨ તે ચંદવડિંસઅ નામના સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં વસે છે.^૩ તેને ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે — (૧) ચંદપ્પભા(૨), (૨) દોસિણાભા(૨), (૩) અચ્ચિમાલિ(૨) અને (૪) પભંકરા(૩).^૪ તેના કુટુંબમાં અઢયાસી ગણ (ગ્રહ), અઢાવીસ ક્ષુબ્ધત(૧) (નક્ષત્ર) અને છાસઠ હજાર નવ સો પંચોતેર કોટાકોટિ તારા(૩) છે.^૫ તેનું આયુષ્ય એક પલ્યોપમ અને એક લાખ વર્ષનું છે.^૬ મહાવીરના દર્શન કરવા તે રાયગિહ નગરે ઉતરી આવ્યો હતો અને મહાવીર આગળ તેણે નાટક

ભજવું હતું.° જ્યારે રાહુ(૧) ચંદને ઢાંકે છે ત્યારે તેના કારણે ચન્દ્રગ્રહણ થાય છે.°

જંબૂદીવ ઉપર બે ચંદ છે, લવણસમુદ્ર ઉપર ચાર છે, ધાયર્ષ્યંડ ઉપર બાર છે, કાલોદહિ ઉપર બેતાલીસ છે અને પુક્રખરવરદીવના પ્રથમ અડધા ભાગ ઉપર બોતેર છે.°

આકાશમાં ચંદના પથને ચંદ્રનું ચક્ર કહેવામાં આવે છે. આવાં ચક્રો પંદર છે.°

૧. ભગ.૧૬૯, પ્રજ્ઞા.૫૦, સૂર્ય.૮૭,

જમ્બૂ.૧૭૦.

૨. સૂર્ય.૮૮, દેવે. ૮૪.

૩. જમ્બૂ. ૧૭૦.

૪. સૂર્ય.૮૭, જીવા. ૨૦૨, જમ્બૂ.૧૭૦, જાતા.૧૫૬.

૫. સૂર્ય.૮૧, જીવા. ૧૮૪, દેવે. ૧૫૭

-૫૮, જમ્બૂ. ૧૬૩, સમ. ૮૮.

૬. નિર.૩.૧, દેવે. ૧૫૮.

૭. નિર.૩.૧.

૮. ભગ. ૪૫૩.

૯. સૂર્ય. ૧૦૦, દેવે. ૧૪૮-૫૦, જીવા. ૧૫૫,

ભગ. ૩૬૩, જમ્બૂ. ૧૨૬.

૧૦. જમ્બૂ. ૧૪૨, સૂર્ય. ૪૫, સમ. ૬૨, જીવા.

૧૭૭.

૨. ચંદ દીહદસાનું પહેલું અધ્યયન.° વર્તમાનમાં તે પુષ્ટિયાના પહેલા અધ્યયન તરીકે મળે છે.°

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૨. નિર.૩.૧.

૩. ચંદ સણંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)નું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન. અહીં જન્મેલા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે.°

૧. સમ.૩.

૪. ચંદ ચંદ(૧)નું સિંહાસન.°

૧. સૂર્ય.૮૭.

૫. ચંદ સીઓથા નદીની ઉત્તરે અને મહાવિદેહના વપ્પ પ્રદેશની પૂર્વ સીમા ઉપર આવેલો પર્વત. તે પર્વતના ચાર શિખરોમાંના એક શિખરનું પણ આ જ નામ છે.°

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨, સ્થા. ૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭.

૬. ચંદ રુચગ(૧) પર્વતના પશ્ચિમ ભાગમાં આવેલું શિખર.°

૧. સ્થા. ૬૪૩.

ચંદઉત્ત (ચન્દ્રગુપ્ત) પાડલિપુત્તનો રાજા. નંદ(૧)ના રાજ્યના એક ગામમાં વસતા મયૂરપાલકનો (મોરપોસગ = મયૂરપોષકનો) તે પુત્ર હતો. ચણકે યોજેલા આક્રમણમાં નંદ રાજાને હરાવીને ચણકની મદદથી તે પાડલિપુત્તનો રાજા બન્યો હતો. પછી નંદની પુત્રી ચંદઉત્તને પરણી હતી.° તેનો પુત્ર બિંદુસાર(૨) તેના મૃત્યુ પછી પાડલિપુત્તનો રાજા બન્યો.° અસોગ(૧)નો પુત્ર અને બિંદુસારનો પૌત્ર કુણાલ(૧) તેનો પ્રપૌત્ર હતો.°

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૬૩-૬૫, દશચૂ. પૃ.
૫૨, ૮૧, સંસ્તા. ૭૦, નિશીચૂ. ૪.
પૃ. ૧૦.
૨. કલ્પ. પૃ. ૧૬૪, અનુહ. પૃ. ૭૦.

- નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૩૬૧.
૩. બૃભા. ૩૨૭૬, નિશીભા. ૫૭૪૫,
વિશેષાકી. પૃ. ૨૭૫.

ચંદ્રઓત્ત (ચન્દ્રગુપ્ત) જુઓ ચંદ્રઉત્ત. ^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૮૧.

ચંદ્રકંત (ચન્દ્રકાન્ત) સણ્કુમાર (૧) અને માહિંદ (૩) માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.
અહીં જન્મેલા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે. ^૧

૧. સમ. ૩.

ચંદ્રકંતા (ચન્દ્રકાન્તા) વર્તમાન ઓસપ્પિણીના કુલગર ચક્રધુમની પત્ની. ^૧

૧. આવનિ. ૧૫૮, વિશેષા. ૧૫૭૨, તીર્થો. ૭૮, સમ. ૧૫૭, સ્થા. ૫૫૬.

ચંદ્રકૂડ (ચન્દ્રકૂટ) સણ્કુમાર (૧) અને માહિંદ (૩) માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં
દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે. ^૧

૧. સમ. ૩.

ચંદ્રગવિજ્ઞય (ચન્દ્રકવેધ્યક) આ અને ચંદ્રગવેજ્ઞય એક છે. ^૧

૧. આવહ. પૃ. ૭૪૦.

ચંદ્રગવેજ્ઞય (ચન્દ્રકવેધ્યક) અંગબાહિર ઉક્કાલિઅ આગમગ્રન્થ. ^૧ તે કુલ ૧૭૫
ગાથાનો બનેલો છે. મૃત્યુ સમયે વ્યક્તિએ કેવી રીતે વર્તવું જોઈએ એની સમજણ તે
આપે છે. ^૨

૧. પાક્ષિ. પૃ. ૪૩, નન્દિ. ૪૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૨૪, નિશીચૂ. ૪. પૃ. ૨૩૫.

૨. ચંદ્ર. ૧૧૭-૧૧૫.

ચંદ્રગુપ્ત (ચન્દ્રગુપ્ત) જુઓ ચંદ્રઉત્ત. ^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૭૮, દશચૂ. પૃ. ૮૧, સમ. ૭૦, બૃભા. ૩૨૭૬, આવહ. પૃ. ૪૩૪,
નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૪૨૪.

ચંદ્રધોસ (ચન્દ્રધોષ) અરક્રધુરીનો રાજા. ^૧

૧. આવનિ. ૧૨૮૭.

ચંદ્રચ્ચાય (ચન્દ્રચ્ચાય) અંગ (૧) ની રાજ્યાની ચંપાનો રાજા. ^૧ રાજા કુંભની પુત્રી
મલ્લિ (૧) ના રૂપથી અંગ ગયેલા તેણે મલ્લિને પરણવા માટે મિહિલા ઉપર
આક્રમણ કર્યું હતું. માનવશરીર જેવી ઘૃણાસ્પદ વસ્તુઓ પાછળ ન પડવા મલ્લિએ તેને
સમજાવ્યો. મલ્લિએ કરેલી દલીલોથી તે એટલો તો પ્રભાવિત થયો કે તે સંસારનો ત્યાગ
કરી શ્રમણ બની ગયો. વખત જતાં તેને કેવલજ્ઞાન થયું અને તે મોક્ષ પામ્યો. ^૧ જુઓ

મલ્લિ(૧).

૧. જ્ઞાતા. ૬૫, ૬૯-૭૦.

૧. ચંદજસા (ચન્દ્રયશા) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં થયેલા પ્રથમ કુલગર વિમલવાહણ(૬)ની પત્ની.^૧

૧. આવનિ. ૧૫૯, વિશેષા. ૧૫૭૨, તીર્થો. ૭૯, સમ. ૧૫૭, આવમ. પૃ. ૧૫૫.

૨. ચંદજસા અરકુખુરીના રાજા ચંડજીયની બેન અને ચંપાના ધણમિત્તના પુત્ર સુજાત(૨)ની પત્ની.

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૯૮, આવનિ. ૧૨૯૮, આવમ. પૃ. ૭૧૦.

ચંદજીઅ (ચન્દ્રધ્વજ) જુઓ ચંદજીય.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૭૧૦.

ચંદજીય (ચન્દ્રધ્વજ) સણંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૩.

ચંદણકંથા (ચન્દનકન્થા) કણ્ડ(૧)ની ભેરી.^૧

૧. વિશેષા. ૧૪૪૬-૪૮, વિશેષાકો. પૃ. ૪૧૮-૪૧૯.

ચંદણજજા (ચન્દનાયા) જુઓ ચંદણા(૧).^૧

૧. તીર્થો. ૪૬૨.

ચંદણપાયવ (ચન્દનપાદપ) મિયગામનું ઉદ્યાન.^૧

૧. વિપા. ૨.

ચંદણબાલા (ચન્દનબાલા) આ અને ચંદણા(૧) એક છે.^૧

૧. આવ. પૃ. ૨૮.

૧. ચંદણા (ચન્દના) મહાવીરની મુખ્ય શિષ્યા. છત્રીસ હજાર શ્રમણીઓની તે નાયિકા હતી.^૧ ચંપા નગરીનો રાજા દહિવાહણ તેનો પિતા હતો. તેનું મૂળ નામ વસુમર્ઠ(૧) હતું. એક વાર કોસંબીના સયાણીઅ રાજાએ ચંપા ઉપર આક્રમણ કર્યું. ગમે તેમ કરીને રાજા દહિવાહણ છટકીને ભાગી ગયો પરંતુ રાણી ધારિણી(૩) અને રાજકુમારી વસુમર્ઠને એક ઊંટસવારે પકડી લીધાં.^૨ રાણી માર્ગમાં મૃત્યુ પામી જ્યારે રાજકુમારીને કોસંબીના વેપારી ધણાવહ(૧)ને વેચી દેવામાં આવી. વેપારીની પત્ની મૂલા તેને ત્રાસ આપવા લાગી કારણ કે તેને શંકા હતી કે એક દિવસ તે તેની શોક (સપત્ની) બની જશે.

ચંદણાએ મહાવીરને રાંધેલા બાકળા વહોરાવી તેમનો છ મહિના (પાંચ દિવસ

ઓછા)નો અભિગ્રહ પૂરો કર્યો હતો.^૩ ચંદણાને મિયાવઈ(૧) એક મુખ્ય શિષ્યા હતી. પોતે મિયાવઈને ખોટી રીતે ઠપકો આપ્યો તેથી તેને ખૂબ પશ્ચાત્તાપ થયો, આ પશ્ચાત્તાપને કારણે તેને કેવળજ્ઞાન થયું.^૪

૧. કલ્પ.૧૩૫, તીર્થો.૪૬૨, દશયૂ.પૃ. ૫૦, ભગ.૩૮૨, આવયૂ.૧.પૃ. ૩૨૦, અન્ત.૧૭-૨૬, આવ.પૃ. ૨૮, સમ.૧૫૭.
૨. આવહ.પૃ.૨૨૩ અનુસાર તે બેને

- નાવિકે પકડ્યા હતા.
૩. આવયૂ.૧.પૃ.૩૧૮-૧૯, કલ્પવિ.પૃ. ૧૭૦, કલ્પધ.પૃ.૧૦૯, આવનિ.૫૨૧.
૪. આવયૂ.૧.પૃ.૬૧૫.

૨. ચંદણા દત્ત(૧૨) વેપારી જે નગરનો હતો તે નગર.^૧

૧. નિર.૩.૭.

ચંદણાગરી (ચન્દ્રનાગરી) ઉત્તરબલિસ્સહગણ(૨)ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૭.

ચંદદહ (ચન્દ્રદ્રહ) જુઓ ચંદદહ.^૧

૧. સ્થા. ૪૩૪.

ચંદદીવ (ચન્દ્રદીપ) લવણ સમુદ્રમાં મંદર(૩) પર્વતથી બાર હજાર યોજન દૂર પૂર્વમાં આવેલો દ્વીપ.^૧ આવા જ દ્વીપો કાલોદહિ વગેરે સમુદ્રોમાં પણ આવેલા છે.^૨

૧. જીવા.૧૬૨.

૨. જીવા.૧૬૩-૧૬૭.

ચંદદહ (ચન્દ્રદ્રહ) ઉત્તરકુરુ(૧)માં આવેલું સરોવર.^૧

૧. જીવા.૧૫૦, જમ્બૂ.૮૮, સ્થા. ૪૩૪.

ચંદપણ્ણતિ (ચન્દ્રપ્રજ્ઞાતિ) અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ તે સાતમા ઉવંગ તરીકે પણ પ્રસિદ્ધ છે.^૨ તેનું નામ સૂચવે છે તે મુજબ તે ચન્દ્રનું વર્ણન કરે છે. આજે ઉપલબ્ધ તે સુરિયપણ્ણતિથી અભિગ્ર છે^૩— જે સુરિયપણ્ણતિ (પૂર્વાર્ધમાં) સૂર્ય અને (ઉત્તરાર્ધમાં) ચન્દ્ર એમ બંનેનું નિરૂપણ કરે છે.

૧. નન્દિ.૪૪, પાક્ષિ.પૃ.૪૪, નિશીભા.

- ૬૨, જીવામ.પૃ.૧૭૪, પ્રજ્ઞામ.પૃ.

- ૮૮, સમઅ.પૃ.૧૩, સ્થાઅ.પૃ.૩૪૪,

- સ્થા.૧૫૨, ૨૭૭.

૨. જમ્બૂશા. પૃ.૧.

૩. વ્યવમ.૧.પૃ.૮.

ચંદપવ્વય (ચન્દ્રપર્વત) જુઓ ચંદ(પ).^૧

૧. સ્થા.૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭.

ચંદપુર (ચન્દ્રપુર) આઠમા તિત્થંકર ચંદપ્પભનું જન્મસ્થાન. તે ચંદાણણા(૨) તરીકે પણ પ્રસિદ્ધ છે.^૧ તેની એકતા બનારસ પાસે આવેલા ચન્દ્રાવતી ગામ સાથે છે.^૨

૧. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૮૬, આવનિ.૩૮૨.

૨. લાઈ.પૃ.૨૭૬.

ચંદ્રપ્પભ (ચન્દ્રપ્રભ) જુઓ ચંદ્રપ્પહ.^૧

૧. સમ.૩, આવ.પૃ.૪, સમ.૮૭.

૧. ચંદ્રપ્પભા (ચન્દ્રપ્રભા) જ્ઞાયાધમ્મકહાના (બીજા શ્રુતસ્કન્ધના) આઠમા વર્ગનું પ્રથમ અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૬.

૨. ચંદ્રપ્પભા મહુરા(૧)ના ચંદ્રપ્પભ(૩) અને ચંદ્રસિરી(૧)ની પુત્રી. તેને તિથ્યર પાસ(૧)એ દીક્ષા આપી હતી. મૃત્યુ પછી તેનો જન્મ ચંદ્ર(૧)ની મુખ્ય પત્ની તરીકે થયો હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૬.

૩. ચંદ્રપ્પભા ચંદ્ર(૧)ની ચાર મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક.^૧ આ અને ચંદ્રપ્પભા(૨) એક છે.

૧. જ્ઞાતા.૧૫૬, ભગ.૪૦૬, જીવા.૨૦૨, સૂર્ય.૮૭, ૧૦૬, જમ્બૂ.૧૭૦, સ્થા.૨૭૩.

૪. ચંદ્રપ્પભા સંસારત્યાગના પ્રસંગે મહાવીર દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાયેલી પાલખી.^૧ દસમા તિથ્યંકર સીયલ માટે ઉપયોગમાં લેવાયેલી પાલખીનું પણ આ જ નામ છે.^૨

૧. કલ્પ.૧૧૩, સમ.૧૫૭, આવભા.

પૃ.૧૪૮, કલ્પધ.પૃ.૮૫.

૮૨, આવચૂ.૧.પૃ.૨૫૮, વિશેષા.

૨. સમ.૧૫૭.

૧૮૮૧, આચા.૨.૧૭૮, કલ્પવિ.

૫. ચંદ્રપ્પભા જ્યાં ઉસહ(૧) મોક્ષ પામ્યા હતા તે અઢાવય પર્વત ઉપર ચક્કવઢિ ભરહ(૧) દ્વારા સ્થાપવામાં આવેલી ચાર જિનપ્રતિમાઓમાંની એક.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૨૪.

૧. ચંદ્રપ્પહ (ચન્દ્રપ્રભ) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં થયેલા આઠમા તિથ્યંકર.^૧ તે સસિ(૧) નામે પણ જાણીતા છે.^૨ તે ચંદ્રપુરના રાજા મહાસેણ(૪) અને તેમની રાણી લક્ષ્મણા(૩)ના પુત્ર હતા.^૩ તેમની ઊંચાઈ એક સો પચાસ ધનુષ હતી.^૪ તેમનો વર્ણ ચન્દ્ર જેવો ધવલ હતો.^૫ તેમણે એક હજાર પુરુષો સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો હતો.^૬ તે પ્રસંગે તેમણે અપરાઈયા(૧૨) પાલખીનો ઉપયોગ કર્યો હતો.^૭ તેમણે પ્રથમ ભિક્ષા પઉમસંડમાં સોમદત્ત(૩) પાસેથી ગ્રહણ કરી હતી.^૮ તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ નાગવૃક્ષ હતું.^૯ તેમનો પ્રથમ શિષ્ય દિણ્ણ(૨) હતો અને તેમની પ્રથમ શિષ્યા સુમણા(૩) હતી.^{૧૦} તેમની આજ્ઞામાં શ્રમણોના ત્રાણુ ગણો હતા, ત્રાણુ ગણધરો હતા, બે લાખ પચાસ હજાર શ્રમણો હતા અને ત્રણ લાખ ઔશી હજાર શ્રમણીઓ હતી.^{૧૧} તે દસ લાખ પૂર્વ વર્ષની ઉંમરે સમ્મેય પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યા.^{૧૨} તે પોતાના પૂર્વભવમાં દીહબાહુ(૧) હતા.^{૧૩}

૧. આવ.પૃ.૪, કલ્પ. ૧૮૭, આવનિ. ૧૦૮૦, તીર્થો. ૩૨૧, મનિ. પૃ. ૧૧૮, સ્થા. ૫૨૦.	૩૯૧. ૭. સમ. ૧૫૭. ૮. આવનિ. ૩૨૭, સમ. ૧૫૭. ૯. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૦૫. ૧૦. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૪૭, ૪૫૮. ૧૧. સમ. ૮૩, આવનિ. ૨૫૭, ૨૬૬, તીર્થો. ૪૪૭. ૧૨. સ્થા. ૭૩૫, આવનિ. ૨૭૨-૩૦૭. ૧૩. સમ. ૧૫૭.
૨. આવનિ. ૩૭૦, વિશેષા. ૧૭૫૮.	
૩. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૮૨, ૩૮૫, ૩૮૭.	
૪. સમ. ૧૦૧, આવનિ. ૩૭૮, તીર્થો. ૩૬૨.	
૫. આવનિ. ૩૭૬, તીર્થો. ૩૪૨.	
૬. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૨૨૪, તીર્થો.	

૨. ચંદ્રપ્પહ સણંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૩, જ્ઞાતા. ૧૫૬.

૩. ચંદ્રપ્પહ મહુરા(૧)નો ગૃહસ્થ. તેને પોતાની પત્ની ચંદ્રસિરી(૧)થી ચંદ્રપ્પભા નામની પુત્રી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૬.

ચંદ્રપ્પહા (ચન્દ્રપ્રભા) જુઓ ચંદ્રપ્પભા.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૭૮.

ચંદ્રભાગા (ચન્દ્રભાગા) સિંધુ(૧) નદીને મળતી એક નદી.^૧ તેની એકતા વર્તમાન ચિનાબ નદી સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. સ્થા. ૪૭૦.

૨. જિઓડિ. પૃ. ૪૭.

ચંદ્રલેસ (ચન્દ્રલેશ્ય) સણંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૩.

૧. ચંદ્રવડેસઅ (ચન્દ્રાવતંસક) ચંદ્ર(૧)ના રહેવા માટેનું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સૂર્ય. ૮૭, જમ્બૂ. ૧૭૦.

૨. ચંદ્રવડેસઅ (ચન્દ્રાવતંસક) જુઓ ચંદ્રવડેસઅ.^૧

૧. મર. ૪૪૦.

ચંદ્રવડેસઅ (ચન્દ્રાવતંસક) સાએયનો રાજા. તેને બે પત્નીઓ હતી — ધારિણી અને એક બીજી.^૧ તેને ધારિણીથી ગુણચંદ્ર^૨ અને મુણિચંદ્ર(૨) એમ બે પુત્ર હતા.^૩ તથા બીજી પત્નીથી પણ બે પુત્રો હતા. ગુણચંદ્ર રાજનો વારસદાર હતો અને મુણિચંદ્રને ઉજ્જેણીનો સૂબો નીમવામાં આવ્યો હતો. ચંદ્રવડેસઅ રાજાએ એક વાર નિશ્ચય કરી

આખી રાત ધ્યાન કર્યું. પરિણામે તેનું મૃત્યુ થયું.^૪ પછી ગુણચંદ સાએયનો રાજા થયો.^૫

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૮૨. હરિભદ્રસૂરિ તેમનાં નામ અનુક્રમે સુદંસણા અને પિયદંસણા આપે છે - આવહ. પૃ. ૩૬૬.

૨. આવહ(પૃ. ૩૬૬) સાગરચંદનો ઉલ્લેખ કરે છે.

૩. આવહ. (પૃ. ૩૬૬)માં તેમનાં નામ ગુણચંદ અને બાલચંદ છે.

૪. મર. ૪૪૦, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૮૨.

૫. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૮૨, આવહ. પૃ. ૩૬૬.

ચંદવણ (ચન્દ્રવર્ણ) સણંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૩.

ચંદવિમાણ (ચન્દ્રવિમાન) સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં જોઈસિય દેવો વસે છે. તે પૃથ્વીથી ૮૮૦ યોજનના અંતરે આવેલું છે. તે સતત ગોળ ગોળ પરિભ્રમણ કર્યા કરે છે.^૧

૧. જીવા. ૧૮૬-૨૦૦, જમ્બૂ. ૧૪૬-૬૬, ૧૭૧, સૂર્ય. ૮૪, ૮૮.

ચંદસિંગ (ચન્દ્રશૃંગ) સણંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૩.

ચંદસિક્ક (ચન્દ્રસૃષ્ટ) ચંદવણ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ. ૩.

૧. ચંદસિરી (ચન્દ્રશ્રી) મહુરા(૧)ના વેપારી ચંદપ્પભ(૩)ની પત્ની.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૬.

૨. ચંદસિરી પાડલિપુતના વેપારી ધમ્મસીહ(૪)ની પત્ની.^૧

૧. સંસ્તા. ૭૦.

ચંદસ્સઅગમહિસી (ચન્દ્રસ્ય અગ્રમહિષી) જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધનો સાતમો વર્ગ.^૧ તેમના વર્ણનના ક્રમની બાબતે ગ્રંથમાં કંઈક ગૂંચવાડો છે.^૨

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮.

૨. જ્ઞાતા. ૧૫૫-૧૫૬.

ચંદા (ચન્દ્રા) ચંદ(૧)ની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦, જીવા. ૧૬૨.

ચંદાણણ (ચન્દ્રાણન) જંબૂદીવના એરવચ(૧) ક્ષેત્રમાં થયેલા ચોવીસ તિથ્યંકરમાં પ્રથમ.^૧ તે ઉસભ(૧)ના સમકાલીન હતા^૨ અને મેહકૂડ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યા હતા.^૩ તે બાલચંદાણણ નામે પણ પ્રસિદ્ધ છે.^૪

૧. સમ. ૧૫૯. ૨. તીર્થો. ૯૬. ૩. તીર્થો. ૫૫૧. ૪. તીર્થો. ૩૧૪.

૧. ચંદાણણા (ચન્દ્રાનના) જિનની ચાર શાશ્વત પ્રતિમાઓમાંની એક.^૧

૧. જીવા. ૧૩૭, સ્થા. ૩૦૭, રાજ. ૧૨૪.

૨. ચંદાણણા તિથ્યર ચંદપ્પભ(૧)નું જન્મસ્થાન.^૧ જુઓ ચંદપુર.

૧. આવનિ. ૩૮૨.

૧. ચંદાભ (ચન્દ્રાભ) એક સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય આઠ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧ તે લોગંતિય વાસસ્થાન છે. ગદતોય દેવો ત્યાં વસે છે.^૨ તે અચ્ચિ જેવું જ છે.

૧. સમ. ૮.

૨. ભગ. ૨૪૩.

૨. ચંદાભ વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨)માં થયેલા ચૌદ કુલગરમાંના અગિયારમા કુલગર.^૧ જુઓ અભિચંદ(૧).

૧. જમ્બૂ. ૨૮.

૩. ચંદાભ આ અને ચંદપ્પહ એક છે.^૧

૧. સમ. ૮, આવનિ. ૧૦૯૦.

ચંદાવત્ત (ચન્દ્રાવર્ત) સણંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ. ૩.

ચંદાવિજ્ઞય (ચન્દ્રવેધ્યક) જુઓ ચંદગવેજ્ઞગ.^૧

૧. નન્દિ. ૪૪, પાક્ષિય. પૃ. ૬૩.

ચંદાવેજ્ઞય (ચન્દ્રવેધ્યક) આ અને ચંદગવેજ્ઞગ એક છે.^૧

૧. ચંદે. ૩.

૧. ચંદિમા (ચન્દ્રિકા) અણુતરોવવાઈયદસાના ત્રીજા વર્ગનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. અનુત્ત. ૩.

૨. ચંદિમા સાએયની સાર્થવાહી ભદ્રા(૮)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો. મૃત્યુ પછી તે સર્વવૃક્ષિદ્ધ વિમાનમાં દેવ તરીકે જન્મ્યો. ત્યાર પછી એક ભવ કરી તે મોક્ષે જશે.^૧

૧. અનુત્ત. ૬.

૩. ચંદિમા જ્ઞાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫, સમ. ૧૯, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૧૦.

૪. ચંદિમા વિયાહપણ્ણત્તિના પાંચમા શતકનો દસમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૭૬.

ચંદુત્તરાવડિંસગ (ચન્દ્રોત્તરાવતંસક) સણંકુમાર(૧) અને માહિંદ(૩)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ત્રણ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૩.

૧. ચંદોતરણ (ચન્દ્રાવતરણ) કોસંબી નગરીની બહાર આવેલું ઉદ્યાન. અહીં મહાવીર આવ્યા હતા.^૧ મહાવીરને વંદન કરવા દેવ ચન્દ્ર અહીં ઊતરી આવ્યો હતો, એના કારણે તેનું નામ આવું પાડવામાં આવ્યું હશે.

૧. વિપા.૨૪, ભગ.૪૪૧.

૨. ચંદોતરણ (ચન્દ્રાવતરણ) ઉદ્દંડપુર નગરની બહાર આવેલું ચૈત્ય. ગોસાલનો બીજો પઉટ્ટપરિહાર (પરશરીરપ્રવેશ) અહીં થયો હતો.^૧ મહાવીરને વંદન કરવા દેવ ચન્દ્ર ઊતરી આવ્યો હોવાના કારણે તેનું આ નામ પડ્યું હશે.

૧. ભગ. ૫૫૦,

ચંદોદય (ચન્દ્રોદય) ચન્દ્રાનના નગરીની બહાર આવેલું ઉદ્યાન.^૧

૧. પિંડનિ.૨૧૨-૨૧૩, પિંડનિમ.પૃ.૭૬.

ચંદોયરણ (ચન્દ્રાવતરણ) જુઓ ચંદોતરણ.^૧

૧. ભગ.૫૫૦.

ચંદોવતરણ (ચન્દ્રાવતરણ) આ અને ચંદોતરણ એક છે.^૧

૧. ભગ. ૪૪૧.

ચંપઅ (ચંપક) ચંપગવણ નામના વનનો રક્ષક દેવ.^૧

૧. જીવા. ૧૩૬.

ચંપગવણ (ચમ્પકવન) વખ્ખ(૧)ની રાજધાની વિજ્યા(૮)થી પાંચસો યોજનના અંતરે આવેલું વન.^૧

૧. જીવા. ૧૩૬.

ચંપયવડિંસઅ (ચંપકાવતંસક) સક્ક(૩)ના પાંચ વિમાનોમાંનું (સ્વર્ગીય વાસસ્થાનોમાંનું) એક.^૧

૧. ભગ. ૧૬૫.

ચંપરમણિજજ (ચમ્પરમણીય) કુમારઅ સન્નિવેશમાં આવેલું ઉદ્યાન. ગોસાલ સાથે મહાવીર અહીં આવ્યા હતા.^૧

૧. આવનિ.૪૭૮, વિશેષા.૧૮૩૨.

૧. ચંપા ભરહ(૨)ના એક આરિય(આર્ય) દેશ અંગ(૧)ની રાજધાની.^૧ તેની સીમા

ઉપર અંગમંદિર નામનું મંદિર આવેલું હતું.^૨ આ નગર બારમા તિથ્યંકર વાસુપુજનું જન્મસ્થાન, દીક્ષાસ્થાન અને નિવાણસ્થાન છે.^૩ તિથ્યંકર મલ્લિ(૧)નો સમકાલીન રાજા ચંદચાપ^૪, અરહણ્ણગ(૧) વેપારી^૫, સોની અણંગસેણ અથવા કુમારણંદી^૬ આ નગરના હતા. રાજા કણ્ણ પણ અહીં રાજ કરતો હતો.^૭ હોસિઅ(૪) આ નગરનો હતો.^૮ તેવીસમા તિથ્યંકર પાસ(૧) આ નગરમાં આવ્યા હતા.^૯ સુદંસણ(૮),^{૧૦} કામદેવ,^{૧૧} ધણ(૫)^{૧૨} જેવા શ્રેષ્ઠીઓ અને સુભદા^{૧૩}, ચંદણા(૧)^{૧૪} જેવી સતીઓ પણ આ નગરનાં હતાં. સેણિઅ(૧) રાજાના મરણ પછી તેના પુત્ર કુણિય રાજાએ રાજધાની રાયગિહથી ચંપા ખસેડી.^{૧૫} ઉવવાઈયમાં આ ચંપા નગરનું સુંદર વર્ણન છે. આચાર્ય સેજજંભવ દ્વારા દસવેયાલિયની રચના આ નગરમાં થઈ હતી અને આ નગરમાં જ તે ગ્રંથ તેમણે તેમના શિષ્ય મણગને ભણાવ્યો હતો.^{૧૬} તિથ્યર મહાવીરે આ નગરમાં ત્રણ ચોમાસાં કર્યાં હતાં.^{૧૭} તેની એકતા ભાગલપુરની પશ્ચિમે ચાર માઇલના અંતરે આવેલ વર્તમાન ચંપાનગર સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^{૧૮}

ધાયઈખંડમાં બીજી ચંપા નગરી છે. તે વાસુદેવ(૨) કણ્ણ(૧)ના સમકાલીન વાસુદેવ(૧) કવિલ(૧)ની રાજધાની હતી.^{૧૯}

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૩૮,

સૂત્રશી.પૃ.૧૨૨.

૨. ભગ. ૫૫૦.

૩. આવનિ.૩૦૭,૩૮૨,વિશેષા.

૧૭૯૨; તીર્થો.૫૦૧, ૫૫૩.

૪. જ્ઞાતા.૬૮, સ્થાઅ.પૃ.૪૦૧.

૫. જ્ઞાતા.૬૮.

૬. નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૪૦-૪૧.

૭. જ્ઞાતા.૧૧૭.

૮. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૩.

૯. જ્ઞાતા.૧૫૨.

૧૦. ભક્ત.૮૧, આવચૂ.૨.પૃ.૨૭૦.

૧૧. ઉપા.૧૮, સ્થાઅ.પૃ.૫૦૮.

૧૨. આવચૂ.૧.પૃ.૫૩૧.

૧૩. બૃભા.૬૧૭૧, નિશીભા.૬૬૦૬,

દશચૂ.૪૮, આવચૂ.૨.પૃ.૨૬૮.

૧૪. આવચૂ.૧.પૃ.૩૧૮-૩૧૯.

૧૫. નિર.૧.૧, આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૨, ઉત્તરાશા.
પૃ.૧૦૫, ભગ.૪૮૨.

૧૬. દશચૂ.પૃ.૭.

૧૭. કલ્પ.૧૨૨, કલ્પવિ.પૃ.૧૮૮, આવચૂ.૧.
પૃ.૨૮૪,૩૨૦, આવનિ.૫૨૪, ભગ.
૪૮૧.

૧૮. જિઓડિ.પૃ.૪૪.

૧૯. જ્ઞાતા.૧૨૫, જ્ઞાતા.૪૪ પણ જુઓ અને
આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૪, ૨૦૪, ૨૧૧, મર.
૪૮૮, નિશીભા.૫૭૪૧, અન્ત.૨, વિપા.
૩૪, ભગ.૫૫૦, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૮૦, ઔપ.
૨૭, ઉત્તરા. ૨૧.૧, બૃભા.૫૨૨૫,
આવચૂ.૧.પૃ.૮૦, ૩૮૭, આવનિ.૧૨૮૮.

૨. ચંપા જુઓ ચંપા(૧).^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૨૫.

ચંપિજિજ્યા (ચંપીયા) ઉડુવાડિયગણની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૮.

ચક્ક (ચક) વેસમણ(૮)ના તાબામાં રહેલો એક દેવ.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮.

ચક્કપુર (ચકપુર) જ્યાં સત્તરમા તિથ્યંકર કુંથુ(૧)એ પ્રથમ પારણું કર્યું હતું તે નગર.^૧ છઠ્ઠા વાસુદેવ(૧) પુરિસપુંડરીઅ અને છઠ્ઠા બલદેવ(૨) આણંદ(૧) આ નગરના હતા.^૨

૧. આવનિ.૩૨૫.

૨. આવનિ.૪૦૮, સમ.૧૫૮.

ચક્કપુરા (ચકપુરી) મહાવિદેહમાં સીતોદા નદીની ઉત્તરે આવેલા વગ્ગુ પ્રદેશની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૨, સ્થા.૬૩૭.

ચક્કવટ્ટિ (ચકવર્તિન) પૃથ્વીના ચારે ચાર છેડા સુધી રાજ કરનાર સાર્વભૌમ રાજાધિરાજ અને ચૌદ રત્નોનો માલિક.^૧ તે મનુષ્યોમાં દેવ છે. ચક (એક પ્રકારનું શસ્ત્ર) તેનું મુખ્ય રત્ન છે. વધારામાં તે નવનિષિનો માલિક છે અને બત્રીસ હજાર રાજાઓનો અધિપતિ છે. તેના રાજ્યની ભૂમિની સીમા સમુદ્રકિનારો છે અર્થાત્ સમુદ્ર સુધી વિસ્તરેલી સકલ ભૂમિનો તે રાજા છે.^૨ ભરહ(૨) ક્ષેત્રની બાબતમાં જેમાં તેના બધા છ વિભાગો^૩ સમાવિષ્ટ છે તેવા હિમવંત(૫)થી સમુદ્ર સુધીના પ્રદેશનો રાજા ચક્કવટ્ટિ હોય છે.^૪ એક છત્ર અને એક અધિપતિ જેવો અર્થાત્ સાર્વભૌમ એવો તે રાજરાજેશ્વર છે.^૫ તેની સેના ચાર અંગોવાળી છે. તે ચાર અંગો છે — હયદળ, ગજદળ, રથદળ અને પાયદળ.^૬ તેને ચોસઠ હજાર પત્નીઓ છે.^૭ તિથ્યંકરની માતાની જેમ ચક્કવટ્ટિની માતાને પણ ગર્ભધારણ કરતી વખતે ચૌદ સ્વપ્ન આવે છે.^૮ ચક્કવટ્ટિ કદી નીચ કુળમાં જન્મ લેતા નથી. તે ક્ષત્રિયકુળમાં જ જન્મ લે છે.^૯ ચક્કવટ્ટિબધી રીતે સદા વાસુદેવ(૧)થી ચડિયાતા છે અને તિથ્યંકરથી ઊતરતા છે.^{૧૦} તે વાસુદેવથી બમણા બળવાન છે.^{૧૧} તે એક હજાર આઠ શુભ લક્ષણો ધરાવે છે.^{૧૨} દુન્વયી સુખસમૃદ્ધિની બાબતમાં કોઈ તેની બરાબરી કરી શકતું નથી.^{૧૩} જંબુદીવમાં ઓછામાં ઓછા ચાર ચક્કવટ્ટિ હોય છે અને કેટલીક વાર આ સંખ્યા વધીને ઉત્કૃષ્ટ ત્રીસની થાય છે અર્થાત્ મહાવિદેહમાં ચાર શાશ્વત ચક્કવટ્ટિ હોય છે જ્યારે કેટલીક વાર મહાવિદેહમાં અઢાવીસ અને ભરહ(૨) અને એરવય(૧)માં બે.^{૧૪} દરેક ઓસપ્પિણી અને ઉસ્સપ્પિણીમાં એરવય(૧) તેમ જ ભરહ(૨)માં બાર ચક્કવટ્ટિ જન્મે છે.^{૧૫} તે બારમાંથી અગિયાર દૂસમસુસમા અરમાં^{૧૬} અને એક સુસમદૂસમા^{૧૭} અરમાં જન્મે છે. ચક્કવટ્ટિ ચક્કહર^{૧૮} અને ચક્કિ^{૧૯} તરીકે પણ જાણીતા છે.

વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા બાર ચક્કવટ્ટિનાં નામ નીચે

પ્રમાણે છે :

(૧) ભરહ(૧), (૨) સગર, (૩) મઘવા(૧), (૪) સણકુંમાર(૩), (૫) સંતિ, (૬) કુંથુ(૧), (૭) અર, (૮) સુભૂમ(૧), (૯) મહાપઉમ(૪), (૧૦) હરિસેણ(૧), (૧૧) જય(૧) અને (૧૨) બંભદત્ત(૧).^{૨૦}

ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ભાવી બાર ચક્કવટ્ઠિનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે :

(૧) ભરહ(૭), (૨) દીહદંત(૩), (૩) ગૂઢદંત(૩), (૪) સુદ્રદંત(૧), (૫) સિરિઉત્ત અથવા સિરિચંદ(૨), (૬) સિરિભૂઠ, (૭) સિરિસોમ, (૮) પઉમ(૭), (૯) મહાપઉમ(૩), (૧૦) વિમલવાહણ(૨), (૧૧) વિપુલવાહણ અથવા વિઉલવાહણ(૧) અને (૧૨) વરિક્ક.^{૨૧}

૧. ઉત્તરા.૧૧.૨૨, ઉત્તરાશા.પૃ. ૩૫૦, જીવા.૧૧૧, ભગ.૪૬૧, સ્થા. ૫૫૮, પ્રશ્ન.૧૫, આવચૂ.૧. પૃ.૨૦૮.
૨. ભગ.૪૬૧, ભગઅ.૫૮૫, પ્રશ્ન. ૧૫, આવચૂ.૧.પૃ.૨૦૮, તીર્થો. ૨૮૪થી, સ્થા.૫૫૮, ૬૭૩, સમ. ૧૪.
૩. ઉત્તરાશા.પૃ.૩૫૦, તીર્થો. ૫૬૫.
૪. પ્રશ્ન.૧૫, પ્રશ્નઅ.પૃ.૬૮, આવચૂ. ૧.પૃ.૨૦૮.
૫. પ્રશ્ન.૧૫.
૬. પ્રશ્ન.૧૫, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૫૦.
૭. પ્રશ્ન.૧૫, પ્રશ્નઅ.પૃ.૬૮, આવચૂ. ૧.પૃ.૨૦૮.
૮. ભગ.૫૭૮.

૯. કલ્પ ૧૭-૧૮, આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૯, વિશેષા.૧૮૪૬.
૧૦. આવનિ.૫૭૧, આચાચૂ.પૃ.૧૫૫. સૂત્રશી.પૃ.૧૬૬, ૧૭૧.
૧૧. આવનિ.૭૫, વિશેષા.૮૦૧.
૧૨. નિશીચૂ.૩.પૃ.૩૮૩, તન્દુ.૧૪.
૧૩. વિશેષા. ૨૫૮૦.
૧૪. જમ્બૂ.૧૭૩, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૭, સ્થા.૮૯.
૧૫. સમ.૧૫૮, ૧૫૯, આવચૂ.૧.પૃ.૨૧૫, તીર્થો. ૫૫૮થી.
૧૬. જમ્બૂ. ૩૪, ૪૦.
૧૭. જમ્બૂશા.પૃ.૧૬૬, ૧૭૭.
૧૮. સમ.૧૪૭, આવનિ.૭૪.
૧૯. આવનિ.૪૨૨.
૨૦. સમ.૧૫૮, આવનિ.૩૭૪-૭૫.
૨૧. સમ.૧૫૯, તીર્થો. ૧૧૨૪-૨૫.

ચક્કવટ્ઠિવિજય (ચકવર્તિવિજય) ચક્કવટ્ઠિ જે પ્રદેશ જીતી લે છે તે. બધા મળીને આવા પ્રદેશો કુલ ચોત્રીસ છે — જંબુદ્વીપમાં મહાવિદેહમાં બત્રીસ અને ભરહ(૨) અને એરવચ(૧)માં બે. મહાવિદેહનો પ્રત્યેક ચક્કવટ્ઠિવિજય ૧૬૫૮૨^{૧૬} યોજન લાંબો અને ૨૨૧૩ યોજનમાં કંઈક ન્યૂન પહોળો છે.^૧ તે વિજય(૨૩) બરાબર છે. મહાવિદેહના બત્રીસ પ્રદેશોનાં નામ માટે જુઓ મહાવિદેહ.

૧. સમ.૩૪, સમઅ.પૃ.૬૨, જમ્બૂશા.પૃ.૩૪૧-૪૨, જમ્બૂ.૯૩, ૯૫, ૧૦૨, સ્થા. ૬૩૭, જીવા.૧૪૧. સમ.૬૮ પણ જુઓ.

ચક્કહર (ચકધર) આ અને ચક્કવટ્ટિ એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૪૭, આવનિ. ૭૪, વિશેષા. ૮૦૦.

ચક્કાઉહ (ચકાયુધ) સોળમા તિથ્યંકર સંતિના પ્રથમ ગણધર.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૫૧, ઉત્તરાક. પૃ. ૩૩૨.

ચક્કાહ (ચકાધ) આ અને ચક્કાઉહ એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

ચક્કિ (ચકિન્) આ અને ચક્કવટ્ટિ એક છે.^૧

૧. વિશેષા. ૧૭૮૪, આવનિ. ૪૨૨.

ચક્કેસરી (ચકેશ્વરી) એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૮.

ચક્ષુકંત (ચક્ષુકાન્ત) કુંડલોદ સમુદ્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

ચક્ષુકંતા (ચક્ષુકાન્તા) વર્તમાન ઓસપ્પિણ્ણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨)માં થયેલા પાંચમા કુલગર પસેણઈ(૪)ની પત્ની.^૧

૧. તીર્થો. ૭૯, આવનિ. ૧૫૯, સમ. ૧૫૭, સ્થા. ૫૫૬.

ચક્ષુમ (ચક્ષુખત્) જુદી જુદી બે પરંપરા અનુસાર વર્તમાન ઓસપ્પિણ્ણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨)માં થયેલા બીજા^૧ અથવા આઠમા^૨ કુલગર. ચંદ્રકંતા તેની પત્ની છે.^૩ જુઓ વિમલવાહણ(૬) પણ.

૧. આવનિ. ૧૫૫, વિશેષા. ૧૫૬૮, સમ. ૧૫૭. સ્થા. ૫૫૬.

૨. જખ્ખ. ૨૮-૨૯.

૩. સમ. ૧૫૭.

ચક્ષુસુભ (ચક્ષુશુભ) કુંડલોદ સમુદ્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જવા. ૧૮૫.

ચણગપુર (ચણકપુર) ખિતિપતિટ્ઠિય(૨)ના સ્થાને સ્થાપવામાં આવેલું નગર.

ચણગપુરના સ્થાને ઉસભપુર(૧) સ્થાપવામાં આવ્યું. ઉસભપુરના સ્થાને કુસગ્ગપુર સ્થાપવામાં આવ્યું અને કુસગ્ગપુરના સ્થાને રાયગિહ સ્થાપવામાં આવ્યું.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૮, આવનિ. ૧૨૭૯, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૦૫.

ચણિઅ (ચણક) ચાણકના પિતા.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૬૩.

ચણિયગ્ગામ (ચણકગ્રામ) ગોલ્લ(૧) દેશનું ગામ. તે ચાણકનું જન્મસ્થાન હતું.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૬૩.

ચતુરંગિજજ (ચતુરંગીય) ઉત્તરજ્ઞયણનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ.પૃ.૯, ૧૪૧, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૯૧, આચાચૂ.પૃ.૪.

૧. ચમર દક્ષિણના અસુરકુમાર દેવોનો ઇન્દ્ર.^૧ તેની રાજધાનીનું નામ ચમરચંચા છે.^૨ તેને ચોત્રીસ લાખ સ્વર્ગીય મહેલો છે.^૩ તેને પાંચ મુખ્ય પત્નીઓ છે — કાલી(૧), રાઈ(૪), રયણી(૨), વિજજુ(૨) અને મેહા.^૪ એકવાર તે પ્રથમ સ્વર્ગલોકના ઇન્દ્ર સક્ક(૩) સાથે યુદ્ધ કરવા ઉપર ગયો અને તિલ્થયર મહાવીરની કૃપાએ તેને તેના વજ્રથી બચાવ્યો.^૫ આ ઘટના દસ આશ્ચર્યોમાંનું એક આશ્ચર્ય ગણાય છે.^૬ ચેડગ સાથેની લડાઈમાં કુણિઅને ચમરે મદદ કરી હતી.^૭ ચમરની નીચે ચાર લોગપાલ^૮ અને સાત સેનાપતિ^૯ છે — સોમ(૩), જમ(૨), વરુણ(૩), વેસમણ(૬), દુમ(૩), સોદામિ, કુંથુ(૨), લોહિયકૃખ(૩), કિંણર(૩), રિક્ક(૮) અને ગીયરઈ(૨).

૧. પ્રજ્ઞા.૪૬, જમ્બૂ.૧૧૯, ભગ.

૧૧૫, ૧૪૨-૪૪, ૪૦૫, સમ.

૧૬-૧૭, ૩૬, ૫૧, ૬૪, જીવા.

૧૧૮-૧૯, આવનિ.૫૧૯, ૫૨૫.

૨. સમ.૩૩, ભગ.૮૪, ૪૯૦, જ્ઞાતા.

૧૪૮.

૩. સમ. ૩૪.

૪. જ્ઞાતા.૧૪૮-૪૯, ભગ.૪૦૫.

૫. ભગ. ૧૪૪.

૬. કલ્પવિ.પૃ.૧૯.

૭. ભગ.૩૦૧-૩૦૨.

૮. સ્થા.૨૫૬, ૨૭૩, ભગ. ૪૦૬.

૯. સ્થા. ૪૦૪, ૫૮૨.

૨. ચમર વિયાહપણ્ણત્તિના ત્રીજા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૨૬.

૩. ચમર પાંચમા તિલ્થંકર સુમઈ(૭)ના પ્રથમ ગણધર.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૪૬.

ચમરચંચા (ચમરચઝૂચા) દક્ષિણના અસુરકુમાર દેવોના ઇન્દ્ર ચમર(૧)ની રાજધાની.^૧ રયણપ્પભા(૨) નરકભૂમિની નીચે ચાલીસ હજાર યોજનના અંતરે તે આવેલ છે.^૨ વિયાહપણ્ણત્તિના બીજા શતકના સાતમા અને આઠમા ઉદ્દેશકમાં તેનું પૂરેપૂરું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.^૩

૧. જમ્બૂ.૧૧૯, ભગ. ૧૧૬, ૧૪૨, ૧૪૪, ૪૦૫, ૪૯૦, સ્થા.૫૩૫, સમ.૩૩, જ્ઞાતા. ૧૪૮-૪૯.

૨. ભગ. ૩૯૦.

૩. ભગ. ૮૪.

ચમરસ્સ-અગ્ગમહિસી (ચમરસ્ય-અગ્ગ મહિષી) જ્ઞાયાધમ્મકહાના (બીજા શ્રુતસ્કન્ધનો) પ્રથમ વર્ગ.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮/

ચમ્મખંડિઅ (ચર્મખંડિક) ચામડું પહેરનાર પરિવ્રાજકોનો વર્ગ.^૧

૧. અનુ.૨૦, અનુહે. પૃ. ૨૫.

ચર વિયાહપણ્ણત્તિના ચૌદમા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૦૦.

ચરગ (ચરક) હિંસક સાધનો દ્વારા ભોજન મેળવતા ત્રિદંડી પરિવ્રાજકોનો વર્ગ.^૧

૧. આચાર્ય. પૃ. ૨૨, ૮૫, ૧૭૩, ૨૬૧, ૨૬૫, અનુ. ૨૦, ૨૬, પ્રજા. ૨૬૫, જ્ઞાતા. ૧૦૫, ભગ. ૨૫, જીતભા. ૨૩૮, બૃભા. ૧૫૪૮, અનુહે. પૃ. ૨૫, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૧૮૫.

ચરણ આ અને ચરણવિહિ (૨) એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

૧. ચરણવિહિ (ચરણવિધિ) ઓગણત્રીસ ઉક્કાલિય આગમગ્રન્થોમાંનો એક.^૧ તે શ્રમણાચારનું નિરૂપણ કરે છે.^૨ તે વર્તમાનમાં અસ્તિત્વમાં નથી, તે નષ્ટ થઈ ગયો છે.

૧. નન્દિ. ૪૪, પાક્ષિ. પૃ. ૪૩. ૨. નન્દિમ. પૃ. ૨૦૮, નન્દિયૂ. પૃ. ૫૮.

૨. ચરણવિહિ ઉત્તરજૂઝયણનું એકત્રીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮, ૬૧૧, ઉત્તરાશા. પૃ. ૬૧૮.

૧. ચરમ વિયાહપણ્ણત્તિના ઓગણીસમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૪૮.

૨. ચરમ પણ્ણવણ્ણનું દસમું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજા. ૧૬૦.

ચરિમ (ચરમ) આ અને ચરમ (૨) એક છે.^૧

૧. પ્રજા. ગાથા. ૪.

૧. ચલણ (ચલન) વિયાહપણ્ણત્તિના પ્રથમ શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩, ભગઅ. પૃ. ૫.

૨. ચલણ વિયાહપણ્ણત્તિના પ્રથમ શતકનો દસમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩.

ચાઉરંગિજજ (ચતુરજીય) આ અને ચતુરંગિજજ એક છે.

૧. સમ. ૩૬, અનુહે. પૃ. ૧૪૧.

ચાણકક (ચાણકચ) ગોલ્લ (૧) દેશના ચણિયગ્ગામ નામના ગામના બ્રાહ્મણ ચણિઅનો પુત્ર. એક વાર તે ધનપ્રાપ્તિની આશા રાખી પાડલિપુત્તના રાજા છંદ (૧) પાસે ગયો. રાજાના માણસોએ તેનું અપમાન કર્યું. આના કારણે ક્રોધે ભરાયેલા તેણે ચંદગુત્તની મદદથી છંદવંશનો નાશ કર્યો, ચંદગુત્તને પાડલિપુત્તનો રાજા બનાવ્યો અને પોતે તેનો મન્ત્રી બન્યો.^૧ ચંદગુત્તના મરણ પછી બિંદુસાર (૨) રાજા થયો અને

સુબંધુ(૩) તેનો મન્ત્રી બન્યો. આ બાજુ ચાણક્ય બધી દુન્વયી પ્રવૃત્તિઓ છોડી દઈ અને અન્નનો ત્યાગ કરી ધ્યાનસાધનામાં લાગી ગયા અને ઈર્ષાથી સુબંધુએ જળાવેલી પોતાની ઝૂંપડીમાં શાન્ત ચિત્તે સમાધિપૂર્વક મૃત્યુ પામ્યા.^૨

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૬૩-૬૫, નિશીભા.
૪૪૬૩થી, આચાચૂ.પૃ.૪૯, આચાશી.
પૃ.૧૦૦, દશચૂ.પૃ.૧૦૩, નિશીચૂ.
૪.પૃ.૧૦૦.

૨. સંસ્તા. ૭૩-૭૫, ભક્ત.૧૬, મર. ૪૭૮,
દશચૂ.પૃ.૮૧, વ્યવભા.૧૦.૫૮૨,
જીતભા.૫૩૧, નિશીચૂ.૨.પૃ.૩૩.

ચાણૂર કંસ(૨)ની રાજસભામાં વાસુદેવ(૨) કણ્ડ(૧) દ્વારા હણવામાં આવેલો મલ્લ.^૧

૧. પ્રશ્ન. ૧૫.

ચાતુરંગિજી અથવા ચાતુરંગેજી (ચતુરંગીય) જુઓ ચતુરંગિજી.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૮૧.

ચામરચ્છાય સાઈ(૨) નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૯, સૂર્ય.૫૦.

ચારણ વિયાહપણાત્તિના વીસમા શતકનો નવમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૬૨.

૧. ચારણગણ મહાવીરની આજ્ઞામાં રહેલા શ્રમણોના નવ ગણોમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૦.

૨. ચારણગણ આચાર્ય સિરિગુતથી શરૂ થયેલો શ્રમણોનો ગણ. તેની ચાર શાખાઓ છે અને તેના સાત કુલો છે. ચાર શાખાઓ આ છે — હારિયમાલાગારી, સંકાસિયા, ગવેધુઆ અને વિજજણાગારી. સાત કુલો આ છે — વત્થલિજજ, પીઈધમ્મિય, હાલિજજ, પૂસમિત્થિજજ, માલિજજ, વેડય અને કણ્ડસહ.^૧

૧. કલ્પ(શિરાવલી).૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૫૮-૨૫૯.

ચારણભાવણા (ચારણભાવના) એક અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ. તે ચારણલબ્ધિ પામેલા શ્રમણોનું નિરૂપણ કરે છે.^૧ પંદર વર્ષનું શ્રમણજીવન જેણે પૂર્ણ કર્યું હોય તે શ્રમણને આ ગ્રન્થ ભણવાનો અધિકાર છે.^૨ આ ગ્રન્થ હાલ અસ્તિત્વમાં નથી, તે નષ્ટ થઈ ગયો છે.

૧. પાક્કિ.પૃ.૪૫, પાક્કિય.પૃ.૬૯.

૨. વ્યવ.૧૦.૨૯.

ચારુ ત્રીજા તિત્થંકર સંભવ(૧)નો પ્રથમ શિષ્ય.^૧

૧. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૪૫.

ચારુગણ આ અને ચારુગિણ એક સંભવે છે.^૧

૧. ભગ. ૩૮૦.

૧. ચારુદત્ત શ્રેષ્ઠીનો પુત્ર. તેણે ગણિકા પાછળ પોતાનું બધું ધન વેડફી નાખ્યું અને પોતાના મામા સાથે આજીવિકા માટે અહીંતહીં ભટકવા માંડ્યું. તે સુવણ્ણભૂમિ પણ ગયો હતો.^૧

૧. આચાર્ય.પૃ.૫૦, સૂત્રશી.પૃ.૧૯૬, સૂત્રચૂ.પૃ.૨૩૯-૪૦.

૨. ચારુદત્ત ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ની પત્ની વચ્છીના પિતા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૯.

ચારુપવ્વય મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં આવેલા સલિલાવર્ધ પ્રદેશમાં આવેલો પર્વત.^૧

૧. જ્ઞાતા.૬૪.

ચારુય (ચારુક) જુઓ ચારુ.^૧

૧. તીર્થો. ૪૪૫.

ચાવોણ્ણત (ચાપોન્નત) આરણ કલ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય એકવીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૨૧.

૧. ચિત્ત વાણારસીના ચાણ્ણલનો પુત્ર અને સંભૂય(૨)નો ભાઈ. તે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણ થયો હતો. કેટલાંય પુનર્જન્મોમાં ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ની સાથે તેના ભાઈ તરીકે તેણે જન્મો ધારણ કર્યા હતાં. સુખશીલ બંભદત્તને પ્રબુદ્ધ કરવા તેણે નિષ્ફળ પ્રયત્નો કર્યા હતા.^૧

૧. ઉત્તરા.૧૩(અધ્યયન), ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૧૪, સૂત્રચૂ.પૃ.૧૦૯, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૪-૭૫, ઉત્તરાને.પૃ.૧૮૫-૮૭.

૨. ચિત્ત સેયવિયાના રાજા પએસિનો સારથિ. તેણે કેસિ(૧) દ્વારા રાજાને ધર્મમાં પ્રવેશ કરાવ્યો.^૧

૧. રાજ. ૧૪૫થી આગળ, ભગ. ૬૪૭.

૩. ચિત્ત સુવણ્ણકુમાર દેવોના બે ઇન્દ્રો વેણુદેવ અને વેણુદાલિમાંથી પ્રત્યેકનો લોગપાલ.^૧

૧. ભગ.૧૬૯, સ્થા.૨૫૬.

૪. ચિત્ત વિજ્જુમઈ અને વિજ્જુમાલાના પિતા અને ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧)ના સસરા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૯.

૫. ચિત્ત મહુરા(૧)ના રાજા સિરિદામનો હજામસેવક.

૧. વિપા.૨૬.

ચિત્તઉત્ત (ચિત્રગુપ્ત) જુઓ ચિત્તગુપ્ત.^૧

૧. સમ. ૧૫૯.

૧. ચિત્તકણગા (ચિત્રકનકા) રુયગ(૧) પર્વતની એક વિદિશાની મુખ્ય દિસાકુમારી દેવી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૪, તીર્થો. ૧૬૧.

૨. ચિત્તકણગા એક વિજજુકુમારિમહત્તરિયા દેવી.^૧ તે અને ચિત્તકણગા(૧) એક છે.^૨

૧. સ્થા. ૨૫૯.

૨. સ્થા. પૃ. ૧૮૮.

૧. ચિત્તકૂડ (ચિત્રકૂટ) મહાવિદેહમાં આવેલો એક વક્ષાર પર્વત. તે સીઆ(૧) નદીની ઉત્તરે, ણીલવંત(૧) પર્વતની દક્ષિણે, કચ્છ(૧)ની પૂર્વે અને સુકચ્છ(૧)ની પશ્ચિમે આવેલો છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૪, સ્થા. ૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭, મર. ૪૬૫.

૨. ચિત્તકૂડ ચિત્તકૂડ(૧) પર વસતો દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૪.

૩. ચિત્તકૂડ ચિત્તકૂડ(૧)નું શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૪.

૪. ચિત્તકૂડ દેવકુરુમાં આવેલો પર્વત. તે સિઓઆ નદીના એક કિનારા ઉપર આવેલો છે અને વિચિત્તકૂડ નદીના સામે કિનારે ઊભો છે. તેની ઊંચાઈ એક હજાર યોજન છે. તે જંભગ દેવોનું વાસસ્થાન છે.^૧ તે ચિત્તપવ્વય નામે પણ જાણીતો છે.^૨

૧. સમ. ૧૧૩, સમઅ. પૃ. ૧૦૫, ભગઅ. પૃ. ૬૫૪.

૨. ભગ. ૫૩૩.

ચિત્તપુડ્ડઅ (ચિત્રક્ષુદ્રક) એક શ્રમણ.^૧

૧. આચાર્ય. પૃ. ૧૬૧, આચાર્ય. પૃ. ૨૦૧.

ચિત્તગુપ્ત (ચિત્રગુપ્ત) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ચોવીસ ભાવી તિત્થંકરમાંના સત્તરમા તિત્થંકર. તે રેવઈ(૧)નો ભાવી જન્મ છે.^૧

૧. સમ. ૧૫૯, તીર્થો. ૧૧૧૩.

૧. ચિત્તગુપ્તા (ચિત્રગુપ્તા) રુયગ(૧) પર્વતના દક્ષિણ ભાગના શિખર વેસમણ(૮) ઉપર વસતી મુખ્ય દિસાકુમારી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૪, સ્થા. ૬૪૩, તીર્થો. ૧૫૫.

૨. ચિત્તગુપ્તા ચમર(૧)ના ચાર લોગપાલમાંથી દરેકની એક એક મુખ્ય પત્ની.^૧ જુઓ સોમ(૩).

૧. ભગ. ૪૦૯, સ્થા. ૨૭૩.

ચિત્તપદ્મ (ચિત્રપદ્મ) સુવણ્ણકુમાર દેવોના બે ઇન્દ્રો વેણુદેવ અને વેણુદાસિમાંથી દરેકનો એક એક લોગપાલ.^૧

૧. સ્થા. ૨૫૬, ભગ. ૧૬૯.

ચિત્તપવ્વય (ચિત્રપર્વત) જુઓ ચિત્તકૂડ(૪).^૧

૧. ભગ. ૫૩૩.

ચિત્તપ્પિય (ચિત્રપ્રિય) મહુરાના રાજા જઉણસેણનો મન્ત્રી. તેણે વિશાળ તળાવ બંધાવ્યું હતું.^૧

૧. વિશેષાકો. પૃ. ૨૯૪.

ચિત્તસંભૂઈજજ (ચિત્તસમ્ભૂતીય) ઉત્તરજૂઝયણનું તેરમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૯, ૩૭૪, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૨૧૩-૨૦.

ચિત્તસંભૂય (ચિત્તસમ્ભૂત) જુઓ ચિત્તસંભૂઈજજ.^૧

૧. સમ. ૩૭.

ચિત્તસેણઅ (ચિત્રસેનક) ચક્કવટ્ટિબંભદત્ત(૧)ની પત્ની ભદ્દા(૨૨)ના પિતા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૯.

૧. ચિત્તા (ચિત્રા) અઠાવીસ નક્ષત્ર(૧)માંનું એક. તઢા તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે અને દુબ્ભાયાણ તેનું ગોત્રનામ છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૩૬, ૫૦, જમ્બૂ. ૧૫૫-૬૧, ઉત્તરા. ૨૨. ૨૩, સમ. ૧.

૨. ચિત્તા સક્ક(૩)ના લોગપાલ સોમ(૧)ની મુખ્ય પત્ની. સક્ક(૩)ના બીજા ત્રણ લોગપાલ જમ(૨), વરુણ(૧) અને વેસમણ(૧)માંના દરેકની એક મુખ્ય પત્નીનું નામ પણ આ જ છે.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩.

૩. ચિત્તા રુયગ(૧) પર્વતની એક વિદિશામાં વસતી મુખ્ય દિસાકુમારી દેવી.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૪, તીર્થો. ૧૬૧, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૩૮.

૪. ચિત્તા વિજજુકુમારિમહત્તરિયા દેવી.^૧ તે અને ચિત્તા(૩) એક છે.^૨

૧. સ્થા. ૨૫૯.

૨. સ્થા. પૃ. ૧૯૯.

ચિત્તાર (ચિત્રકાર) એક આરિય ધંધાદારી (ઔદ્યોગિક) મંડળ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ચિરા પંદરમા તિત્થંકર ધમ્મ(૩)ની પ્રથમ શિષ્યા.^૧ સમવાય અનુસાર તેનું નામ સિવા(૩) છે.^૨

૧. તીર્થો. ૪૫૯.

૨. સમ. ૧૫૭.

ચિલાઈપુત્ત (ચિલાતિપુત્ર અથવા કિરાતિપુત્ર) ચિલાતિયાનો પુત્ર^૧ અને રાયગિહના શ્રેષ્ઠી ધણ (૧)નો સેવક. પછીથી તે લુંટારો થયો અને તેણે ખૂનો કર્યા.^૨ છેવટે તેને સત્ય સમજાયું અને તે શ્રમણ બન્યો. તેણે બધાં દુઃખો શાંત ચિત્તે સહન કર્યા અને મૃત્યુ પછી સહસ્સાર દેવલોકમાં તે દેવ થયો.^૩

૧. આવચૂ. ૧.૫.૪૯૭.

૨. જ્ઞાતા. ૧૩૬-૪૦, જીતભા. ૫૩૨,
વિશેષા. ૩૩૪૧-૪૪.

૩. આવચૂ. ૧.૫.૪૯૭-૯૮, આવનિ. ૮૭૩-
૭૬, વ્યવભા. ૧૦.૫૯૪, આચાચૂ. ૫.
૧૩૯, ભક્ત. ૮૮, સંસ્તા. ૮૬, મર. ૪૨૭-
૩૦.

ચિલાત (કિરાત) જુઓ ચિલાય.^૧

૧. આવચૂ. ૨.૫.૨૦૩.

ચિલાતિયા (કિરાતિકા) રાયગિહના શેઠ ધણ (૧)ની દાસી. તે ચિલાઈપુત્તની માતા હતી.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫.૪૯૭.

૧. ચિલાય (કિરાત) એક આજ્ઞારિય (અનાર્ય) દેશ. તેમાં વસનાર પણ ચિલાય તરીકે ઓળખાય છે.^૧ ચિલાય અથવા કિરાત લોકો નેપાલમાં તથા બંગાળના અને આસામના ઉત્તરમાં આવેલા પર્વતાળ પ્રદેશમાં વસતા હતા. તેઓની એકતા તિબેટીબર્મી જાતિ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, સૂત્રશી. ૫. ૧૨૩, પ્રશ્ન. ૪, પ્રજ્ઞામ. ૫. ૫૫, આવચૂ. ૧. ૫. ૧૯૧.

૨. જિઓમ. ૫. ૮૪-૮૫.

૨. ચિલાય અનાર્ય નગર કોડિવરિસનો રાજા. તે સાએય નગર ગયો, મહાવીરનો ઉપદેશ સાંભળ્યો અને સંસાર ત્યાગી શ્રમણ બન્યો.^૧

૧. આવચૂ. ૨. ૫. ૨૦૩, આવનિ. ૧૩૦૫.

૩. ચિલાય આ અને ચિલાઈપુત્ત એક છે.^૧

૧. આવનિ. ૮૬૬.

ચિલાયગ (કિરાતક) આ અને ચિલાઈપુત્ત એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. ૫. ૪૯૭.

ચિલાયપુત્ત (કિરાતપુત્ર) જુઓ ચિલાઈપુત્ત.^૧

૧. આવનિ. ૮૬૬, વ્યવભા. ૧૦. ૫૯૪, આચાચૂ. ૫. ૧૩૯.

ચિલ્લણા (ચેલ્લના) જુઓ ચેલ્લણા.^૧

૧. આવ. ૫. ૨૮.

ચિલ્લલ જુઓ બિલ્લલ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ચીણ (ચીન) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ.^૧ તે રેશમ માટે પ્રસિદ્ધ હતો.^૨

૧. પ્રશ્ન. ૪, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૨. ભગ. ૩૮૦, નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૩૯૯, અનુચૂ. પૃ. ૧૫.

ચીરિગ (ચીરિક) રસ્તા ઉપર પડેલાં ચીથરાં વીણીને પહેરનારા પરિવ્રાજકોનો વર્ગ.^૧

૧. અનુ. ૨૦, અનુહે. પૃ. ૨૫.

ચુંચુણ (ચુન્ચુન) એક અણારિય (અનાર્ય) કોમ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ચુંચુય (ચુન્ચુક) એક અણારિય (અનાર્ય) જાતિ, દેશ અને તે દેશવાસી. તે ચંચુય તરીકે પણ જાણીતા છે.^૧ ચુંચુયની એકતા હ્યુએન ત્સાંગના ચેન્ચુ (Cenchu) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે જે ગાઝીપુર પાસે આવેલ છે.^૨

૧. પ્રશ્ન. ૪, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૨. લાઈ. પૃ. ૩૬૦.

૧. ચુલણી (ચુલની) કંપિલ્લપુરના રાજા દુવયની પત્ની. તે દોવઈની માતા હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૧૬.

૨. ચુલણી કંપિલ્લપુરના રાજા બંભ(૧)ની પત્ની અને ચક્કવઢિ બંભદત્ત(૧)ની માતા.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૨૧૪, ઉત્તરા. ૧૩. ૧, ઉત્તરાશા. પૃ. ૭૬-૭૭, સમ. ૧૫૮, આવનિ. ૩૯૮.

૧. ચુલણીપિય (ચુલનીપિતૃ) ઉવાસગદસાનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. ઉપા. ૨, સ્થા. ૭૫૫.

૨. ચુલણીપિય વાણારસીનો ગૃહસ્થ. મહાવીરના મુખ્ય દસ ઉપાસકોમાંનો એક. એકવાર જ્યારે તે પૌષધવ્રતનું પાલન કરી રહ્યા હતા ત્યારે તેમની શ્રદ્ધાની દૃઢતાની પરીક્ષા કરવા તેમની તરફ એક દેવ હાથમાં તલવાર લઈ ધસી આપ્યો. તે દેવે તેના દેખતાં તેના પુત્રોને મારી નાખ્યા. પરંતુ ચુલણીપિય પોતાના વ્રતમાંથી ચલિત ન થયા અને પોતાની શ્રદ્ધા છોડી નહિ. પછી દેવ તેમની માતાને મારી નાખવા તૈયાર થયો. ત્યારે ચુલણીપિયથી આ સહન ન થયું. તે એકદમ દેવને પકડવા ઊભા થઈ ગયા. પરંતુ દેવ તો ત્યાં હતા નહિ. આ દોષ માટે તેમણે પ્રાયશ્ચિત કર્યું. મૃત્યુ પછી તે સોહમ્મ દેવલોકમાં દેવ થયા.^૧

૧. ઉપા. ૨૭-૨૮.

ચુલ્લકપ્પસુઅ અથવા ચુલ્લકપ્પસુય (ક્ષુલ્લકલ્પશ્રુત) અંગબાહિર ઉક્કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ વર્તમાનમાં તે અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયો છે.

૧. નન્દિ.૪૪, પાક્ષિ.પૂ.૪૩, વ્યવભા.૭.૨૦૪.

યુલ્લણી (યુલ્લની) જુઓ યુલણી.^૧

૧. સમ. ૧૫૮.

૧. યુલ્લસયઅ (યુલ્લશતક) ઉવાસગદસાનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. ઉપા.૨, સ્થા.૭૫૫.

૨. યુલ્લસયઅ આલભિયા નગરનો શેઠ. તે મહાવીરના મુખ્ય દસ ઉપાસકોમાંનો એક હતો. એક વાર એક દેવ તેની આગળ ઉપસ્થિત થયો અને પૌષધવ્રત કરી રહેલા યુલ્લસયઅને તેણે વ્રત છોડી દેવા કહ્યું. પરંતુ શેઠે તેમ કર્યું નહિ. એટલે દેવે તેની સમક્ષ તેના પુત્રોને મારી નાખ્યા. તો પણ શેઠ વ્રત છોડવા તૈયાર ન થયા. તેથી દેવે શેઠને તેની બધી સમૃદ્ધિ છીનવી લેવાની ધમકી આપી. દેવના મૂર્ખાઈભર્યા પગલાથી ક્રોધે ભરાયેલા શેઠ દેવને પકડવા એકદમ ખડા થઈ ગયા. પરંતુ દેવ તો ત્યાં હતો નહિ. શેઠે વ્રતભંગના દોષનું પ્રાયશ્ચિત્ત કર્યું. મૃત્યુ પછી તે પ્રથમ સ્વર્ગલોકમાં દેવ થયા.^૧

૧. ઉપા. ૩૨-૩૪.

યુલ્લસુય (ક્ષુલ્લશ્રુત) આ અને યુલ્લકપ્પસુઅ એક છે.^૧

૧. વ્યવભા. ૭.૨૦૪.

યુલ્લહિમવંત (ક્ષુલ્લહિમવત્) જંબુદીવમાં આવેલો પર્વત. તે હેમવય ક્ષેત્રની દક્ષિણે, ભરહ(૨) ક્ષેત્રની ઉત્તરે, પૌરસ્ત્ય લવણસમુદ્રની પશ્ચિમે અને પશ્ચિમી લવણસમુદ્રની પૂર્વે આવેલો છે.^૧ તે એક સો યોજન ઊંચો, પચીસ યોજન ઊંડો અને ૧૦૫૨^{૧૩} યોજન પહોળો છે.^૨ તેને અગિયાર શિખરો છે^૩— સિદ્ધાયયણકૂડ, યુલ્લહિમવંતકૂડ, ઈલાદેવી(૫), ગંગાદેવીકૂડ, ભરહ(૫), સિરિકૂડ, રોહિયંસકૂડ, સિંધુદેવીકૂડ, સુરદેવીકૂડ(૨), હેમવયકૂડ(૧) અને વેસમણ(૭). યુલ્લહિમવંતગિરિકુમાર તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે. તેની એકતા હિમાલયના દક્ષિણના ઢોળાવો સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૪

૧. જમ્બૂ.૭૨, ૭૫, ૧૧૪, ૧૨૦, આવચૂ.૧.પૂ.૧૩૯, ઉપા.૧૪, જીવા.૧૪૧, સ્થા.૧૯૭, ૫૨૨.

૨. જમ્બૂ.૭૨, સમ.૨૪, ૧૦૦.

૩. જમ્બૂ.૭૫.

૪. લાઈ.પૂ.૨૭૮.

યુલ્લહિમવંતકૂડ (ક્ષુલ્લહિમવત્કૂટ)(૧) યુલ્લહિમવંત પર્વતના અગિયાર શિખરોમાંનું એક.^૧ (૨) મંદર(૩) પર્વતના દક્ષિણી શિખરનું પણ આ જ નામ છે.^૨

૧. જમ્બૂ.૭૫, સમ.૧૦૯.

૨. સ્થા.૫૨૨.

યુલ્લહિમવંતગિરિકુમાર (ક્ષુલ્લહિમવત્ગિરિકુમાર) યુલ્લહિમવંત પર્વતનો

અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧ જુઓ ગિરિકુમાર.

૧. જમ્બૂ. ૬૧-૬૨, ૭૫.

યુલ્લહિમવંતા (ક્ષુલ્લહિમવતી) યુલ્લહિમવંત પર્વતના અધિષ્ઠાતા દેવ યુલ્લહિમવંત-ગિરિકુમારની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ. ૭૫.

યૂઅ (યૂત) યૂઅવણ નામના વનનો રક્ષક દેવ.^૧

૧. જીવા. ૧૩૬.

યૂઅવણ વિજય (૧૮)ની રાજધાની વિજયા(૯)ની ઉત્તરે પાંચ સો યોજનના અંતરે આવેલું આમ્રવન. તે બાર હજાર યોજનોથી વધારે લાંબુ અને પાંચ સો યોજન પહોળું છે.^૧

૧. જીવા. ૧૩૬.

યૂયવડિંસય (યૂતાવતંસક) જોઈસિય વર્ગના દેવોનું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. ભગ. ૧૬૫.

યૂલણી જુઓ યુલણી(૨).^૧

૧. આવનિ. ૩૯૬.

યૂલિય (યૂલિક) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તે દેશના વાસીઓ.^૧ આ યૂલિય લોકો એ તુર્કસ્તાનની ઓક્સસ (Oxus) નદીની ઉત્તરે રહેતા સોગ્દીઅનો (Sogdians) છે.^૨

૧. પ્રશ્ન. ૪. પ્રજ્ઞાપના ૩૭ તેનો ઉલ્લેખ સૂચલિ તરીકે કરે છે.

૨. સ્ટજિઓ. પૃ. ૨૬, ટિપ્પણ ૧, લાઈ. પૃ. ૩૬૦.

યૂલિયા (યૂલિકા) તેનો અર્થ પરિશિષ્ટ છે. દિઢિવાયના પાંચમા વિભાગને યૂલિયા કહેવામાં આવે છે.^૧ પછી આપણને મળે છે — અંગયૂલિયા, વગ્ગયૂલિયા અને વિવાહયૂલિયા.^૨ મહાનિસીહના છેલ્લા બે પ્રકરણો યૂલિયાના રૂપમાં છે.^૩ આચારના અંતે પાંચ અને દસવેયાલિયના અંતે બે યૂલિયા છે.^૪

૧. સમ. ૧૪૭, નન્દિ. ૫૭.

૨. નન્દિ. ૪૪.

૩. હિકે. પૃ. ૧૪૨, મનિ. ૨૪૨.

૪. આચારિ. ૧૧, દશનિ. પૃ. ૧૫, દશચૂ. પૃ. ૮.

ચેઈય (ચૈત્ય) જ્યાં અગ્નિજ્જોઅ બ્રાહ્મણ તરીકે જન્મ્યા હતા તે સન્નિવેશ.^૧

૧. વિશેષા. ૧૮૦૮, આવમ. પૃ. ૨૪૮, આવનિ. ૪૪૨.

ચેડઅ અથવા ચેડગ (ચેટક) વેસાલી નગરીનો રાજા. તે મહાવીરનો મહાન ભક્ત હતો. તેને સાત પુત્રીઓ હતી - (૧) પભાવઈ(૩), (૨) પઉમાવઈ(૮), (૩)

મિગાવઈ(૧), (૪) સિવા(૧), (૫) જેઠા(૬), (૬) સુજેઠા અને (૭) ચેલ્લણા.^૧ તિસલા તેની બેન હતી.^૨ હાર અને હાથી માટે તેને હલ્લ(૩) અને વિહલ્લ(૧)ના પક્ષે પોતાની જ પુત્રી ચેલ્લણાના પુત્ર કૂણિઅ સામે યુદ્ધ કરવું પડ્યું હતું.^૩

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૪-૭૪, નિર. ૧. ૧, ભગ. ૪૪૧.

૩. નિર. ૧. ૧, વ્યવભા. ૧૦. ૫૩૫, જીતભા. ૪૭૯, ભગ. ૩૦૦-૩૦૨.

૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૪૫.

ચેદિ એક આરિય(આર્ય) દેશ. તેની રાજધાની સોત્તિયવઈ હતી.^૧ તેની એકતા વર્તમાન બુંદેલખંડ અને તેની આસપાસના પ્રદેશ સાથે સ્થાપી શકાય.^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૨. જિઓએ. પૃ. ૨૫.

ચેલણા (ચેલ્લના) જુઓ ચેલ્લણા.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૭૧.

ચેલવાસિ (ચેલવાસિન્) વેલવાસિનો આ ખોટો પાઠ છે.^૧

૧. ભગ. ૪૧૭, ભગઅ. પૃ. ૫૧૯, ઔપ. ૩૮.

ચેલ્લણા (ચેલ્લના) વેસાલીના રાજા ચેડગની પુત્રી અને રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧)ની પત્ની.^૧ તે સેણિઅ સાથે ભાગી ગઈ હતી અને તેમાં તેને અભઅ(૧)એ મદદ કરી હતી.^૨ પોતાના પતિના જ હૃદયનું માંસ ખાવાનો તેનો દોહદ અભઅ(૧)એ ચતુરાઈથી પૂરો કર્યો હતો.^૩ તેને ત્રણ પુત્રો હતા — હલ્લ(૩), વિહલ્લ(૧) અને કૂણિઅ.^૪ તે મહાવીરની મહાન ભક્તાણી હતી.^૫

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૭૧, ૨. પૃ. ૧૬૪, નિર. ૧. ૧.

૩. નિર. ૧. ૧, આવહ. પૃ. ૬૭૮.

૨. આવહ. પૃ. ૬૭૭-૭૮, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૫.

૪. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૬-૬૭, અનુત્ત. ૧.

૫. દશ. ૧૦. ૧, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૧૪.

ચોક્ષા (ચોક્ષા) મિહિલાની પરિવ્રાજિકા. એક વાર તેને રાજકુમારી મલ્લિ(૧) સાથે ધર્મના સ્વરૂપ અંગે વાદ થયો, તેમાં તે હારી ગઈ. તેથી પછી તે કંપિલ્લપુર ગઈ, ત્યાંના રાજા જિયસત્તુ(૨) આગળ તેણે મલ્લિના રૂપનું મનોહર વર્ણન કર્યું અને મલ્લિ સાથે લગ્ન કરવા તેને ચડાવ્યો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૭૪.

ચોદસપુલ્લ (ચતુર્દશપૂર્વ) મહાવીર પહેલાં પણ અસ્તિત્વમાં હતા તે 'ચૌદ પૂર્વો' નામથી પ્રસિદ્ધ આગમગ્રન્થોનો વર્ગ.^૧ જુઓ પુલ્લગય.

૧. તીર્થો. ૬૯૭.

ચોર (ચૌર) આ અને ચોરાય એક છે.^૧

૧. આવનિ. ૪૮૨.

યોરાગ (યૌરાક) જુઓ યોરાય.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૨૦૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૮૬.

યોરાય (યૌરાક) ગોસાલ સાથે મહાવીર જ્યાં ગયા હતા તેવો એક સન્નિવેશ. મહાવીરને અહીં જયંતી (૮) અને તેની બેન સોમા (૪) એ મદદ કરી હતી.^૧ યોરાયની એકતા બંગાળના લોહરદુગ્ગ જિલ્લામાં આવેલા છોરેય સાથે સૂચવવામાં આવી છે.^૨

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૮૬, ૨૮૮, આવનિ. ૪૭૮, ૪૮૨, વિશેષા. ૧૮૩૨.

૨. લાઈ. પૃ. ૨૭૭.

છ

છઉમ (છદ્મન્) વિયાહપણ્ણત્તિના પાંચમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૭૬.

છઉમત્થ (છદ્મસ્થ) વિયાહપણ્ણત્તિના સાતમા શતકનો આઠમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૨૬૦.

છઉલુઅ (ષડુલૂક) જુઓ છલુઅ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૨૬.

છકિરીયભત્ત (ષટ્કિયાભક્ત) એક ધાર્મિક પંથ.^૧

૧. આચાચૂ. પૃ. ૮૭.

છગલપુર જ્યાં સીહગિરિ (૧) રાજ કરતો હતો તે નગર. ખાટકી છણિય અહીંનો હતો.^૧

૧. વિપા. ૨૧, સ્થાઅ. પૃ. ૫૦૮.

છજ્જવણિયા (ષડ્જ્જવનિકા) દસવેયાલિયનું ચોથું અધ્યયન.^૧ આ અધ્યયન ધમ્મપણ્ણત્તિ નામે પણ જાણીતું છે.^૨

૧. દશ. ૪. ૧, દશનિ. ૨૧૫-૧૬, વ્યવભા. ૪. ૩૧૦, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૨૮૦, ૪. પૃ. ૨૬૮.

૨. દશ. ૪. ૧.

છણિય અથવા છણીય (છન્નિક) છગલપુરનો ખાટકી. મૃત્યુ પછી તે ચોથા નરકમાં ગયો અને ત્યાંથી મરી તે સગડ (૨) તરીકે પુનર્જન્મ પામ્યો.^૧

૧. વિપા. ૨૧.

છણીય (છન્નિક) જુઓ છણિય.^૧

૧. વિપા. ૨૧-૨૨.

છત્તગ્ગા (છત્રગ્ગા) ભરહ(ર) ક્ષેત્રમાં આવેલું નગર.તે છંદણ(દ)નું જન્મસ્થાન હતું. આ છંદણ મહાવીરનો પૂર્વભવ હતો.^૧

૧. આવનિ.૪૫૦, આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૫, કલ્પશા.પૃ.૪૦, સમઅ.પૃ.૧૦૬.

છત્તપલાસ (છત્રપલાશ) કચંગલા નગર બહાર આવેલું ઉદ્યાન તેમજ ચૈત્ય. મહાવીર અહીં આવ્યા હતા.^૧

૧. ભગ.૯૦, ઉત્તરાક.પૃ.૪૯૮.

છત્તાર (છત્રકાર) એક આરિય (આર્ય) ધંધાદારી (ઔદ્યોગિક) મંડળ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

છમ્માણિ (ષણ્માનિ) જે ગામમાં મહાવીર ગયા હતા અને જ્યાં તેમને અનેક પરીષદો સહવા પડ્યા હતા તે ગામ. અહીં એક ગોવાળે મહાવીર ધ્યાનસ્થ હતા ત્યારે તેમના કાનમાં લાકડાના ખીલા માર્યા હતા.^૧

૧. વિશેષા.૧૯૮૧, આવનિ.૫૨૬, આવચૂ.૧.પૃ.૩૨૧, કલ્પવિ.પૃ.૧૭૧.

છલુઅ અથવા છલુગ (ષડલૂક) સિરિગુત્તના શિષ્ય રોહગુત્ત(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. વિશેષા. ૩૦૦૮, આવચૂ.૧.પૃ.૪૨૬.

છલ્વિય (છર્વિક) એક આરિય (આર્ય) ધંધાદારી (ઔદ્યોગિક) મંડળ^૧ જેના સભ્યો સૂકા ઘાસની સળીઓમાંથી ઉપયોગી ચીજો બનાવવાનું કામ કરતા.^૨

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

૨. પ્રજ્ઞામ.પૃ.૫૮.

છુત્તા (ક્ષુમા) એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૯.

છેદસુત (છેદશ્વત) જુઓ છેયસુત.^૧

૧. જીતભા. ૧૮૨.

છેદસુય (છેદશ્વત) આ અને છેયસુત એક છે.^૧

૧. વ્યવભા. ૫૬.૨.

છેયસુત (છેદસૂત્ર) આગમગ્રન્થોનો એક વર્ગ. તેનું નામ છેદ નામના પ્રાયશ્ચિત્તમાંથી નિષ્પન્ન થયું છે. છેદ પ્રાયશ્ચિત્ત એટલે શ્રમણપર્યાયમાં (સાધુજીવનની સમયગણનામાં) કાપ.^૧ જો કે 'છેયસુત' શબ્દ આવસ્સયણિજજુત્તિ જેટલો પ્રાચીન છે^૨ તેમ છતાં આવા પ્રાચીન ગ્રન્થોમાં આ છેયસુત વર્ગના આગમગ્રન્થોની સંખ્યાનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી. આ સંદર્ભમાં ભાવપ્રભસૂરિએ પોતાની કૃતિ જૈનધર્મવરસ્તોત્રની સ્વોપજ ટીકામાં (પૃ.૯૪) નીચેનાં નામો ગણાવ્યાં છે : (૧) નિશીથ - ણિસીહ, (૨) મહાનિશીથ - મહાણિસીહ, (૩) વ્યવહાર - વવહાર, (૪) દશાશ્વતસ્કન્ધ - દસાસુયક્ર્ખંધ, (૫)

બૃહત્કલ્પ - કપ્પ, અને (૬) જીતકલ્પ - જીયકપ્પ. આચાર્ય રક્ષિય(૧)ના સમય સુધી છેયસુત્તો શ્રમણીઓને ભણાવવાની છૂટ હતી પણ પછી તે છૂટ ન હતી અર્થાત્ શ્રમણીઓને તે ભણાવવા ઉપર પ્રતિબંધ હતો.^૩ બુદ્ધિ વગેરેમાં બરાબર પુષ્પ અને પાકટ થયેલા શિષ્યોને (શ્રમણોને) જ છેયસુત્તો ભણાવવા જોઈએ.^૪

૧. 'છેદ'નો શબ્દશઃ અર્થ કાપ (cut)
છે અને તેથી છેદસૂત્રનો અર્થ
શ્રમણાચારના નિયમોના ભંગ બદલ
શ્રમણપર્યાયમાં અર્થાત્ શ્રમણજીવનની
વરિષ્ઠતા (seniority) માં જુદા જુદા
કાપ નિયત કરી આપતા આગમગ્રન્થો

એવો કરાય.
૨. આવનિ.૭૭૮, વિશેષા.૨૭૯૫,
નિશીભા. ૬૧૮૦.
૩. વ્યવભા. ૫.૬૨થી આગળ.
૪. વ્યવભા. ૧૦.૨૭૩, બૃભા.૪૦૮,
જીતભા. ૧૮૨.

છેયસુય (છેદસૂત્ર) જુઓ છેયસુત્ત.^૧

૧. વ્યવભા. ૪.૧૨.

જ

જઈણ (જૈન) આ શબ્દનો અર્થ છે જૈન સંઘ.^૧

૧. વિશેષા. ૩૮૩, ૬૪૬, વિશેષાકો.પૃ.૧૪૮, આવચૂ.૨.પૃ.૨૫૪.

જઉણ (યમુન) દંડ શ્રમણને હણનાર મહુરા(૧)નો રાજા. પછી તે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણ બની ગયો હતો.^૧

૧. આવનિ.૧૨૭૭, આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૫, આવહ.પૃ.૬૬૭, ભગઅ.પૃ.૪૮૧.

જઉણસેણ (યમુનસેન) મહુરા(૧)નો રાજા. ચિત્તપ્પિય તેનો મન્ત્રી હતો.^૧

૧. વિશેષાકો. પૃ.૨૮૪.

જઉણા (યમુના) ભારહની પાંચ મોટી નદીઓમાંની એક.^૧ તેના કિનારા ઉપર સોરિયપુર નગર આવેલું હતું.^૨ તે ગંગા નદીમાં ભળી જાય છે.^૩ આ અને વર્તમાન જમુના એક છે.^૪

૧. સ્થા.૪૭૦, વિપા.૨૮, આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૭, નિશીચૂ.૩.પૃ.૩૬૪, બૃક્ષે.૧૪૮૭.

૨. વિપા.૨૮.

૩. સ્થા.૪૭૦.

૪. જિઓડિ.પૃ.૨૧૫.

જઉણાવંક (યમુનાવક) આવસસયયુણિણ અનુસાર જ્યાં મહુરા(૧)ના રાજા જઉણે દંડ શ્રમણને મારી નાખેલ તે ઉદ્યાન.^૧ સંથારગ અનુસાર આ નગરનું નામ છે.^૨

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૫.

૨. સંસ્તા.૬૧.

જઉલ્લેય (યજુર્વેદ) ચાર વેદોમાંનો એક.^૧

૧. ભગ.૮૦, જ્ઞાતા.૧૦૬.

જંગલ (જઙલ) જેની રાજધાની અહિચ્છતા હતી તે આરિય (આર્ય) દેશ.^૧ તેની એકતા ગંગા અને ઉત્તર પંચાલ વચ્ચેના વિસ્તારના પ્રદેશ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. પ્રજા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩. ૨. જિઓએ.પૃ.૧૩૨-૧૩૩, જિઓડિ.પૃ.૨.

જંઘાપરિજિય (જંઘાપરિજિત) કામ-મૈથુનની અક્ષમતાવાળી શેઠની પુત્રીની ખામી દૂર કરનાર શ્રમણ.^૧

૧. પિંડનિ.૫૦૭, પિંડનિમ.પૃ.૧૪૪.

૧. જંબવઈ (જામ્બવતી) વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)ની છઠી મુખ્ય પત્ની અને સંબની માતા.^૧ તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યયર અરિટ્ટણેમિની શિષ્યા બની. વીસ વર્ષનું શ્રામણ્ય પાળી પછી તે મોક્ષે ગઈ.^૨

૧. અન્ત.૮, ૧૦, આવ.પૃ.૨૮, વિશેષાકો.પૃ.૪૧૩, આવચૂ.૧.પૃ.૧૧૪, આવમ.પૃ.૧૩૭.

૨. અન્ત.૧૦, સ્થા.૬૨૬.

૨. જંબવઈ અંતગડદસાના પાંચમા વર્ગનું છઠું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૮.

જંબવતી જુઓ જંબવઈ.^૧

૧. અન્ત. ૮.

જંબુ (જમ્બૂ) જુઓ જંબૂ.^૧

૧. તીર્થો. ૭૧૨, નિર.૧.૧, કલ્પચૂ.પૃ.૧૦૪.

જંબુદીવ (જમ્બુદ્વીપ) જુઓ જંબુદીવ(૧).^૧

૧. વિશેષા.૧૪૦૬.

૧. જંબુદીવ (જમ્બુદ્વીપ) મધ્યલોકમાં સૌથી મધ્યમાં અર્થાત્ બધા દ્વીપો અને સમુદ્રોની મધ્યમાં તે આવેલો છે.^૧ તે વર્તુળાકાર છે અને વિસ્તારમાં બધા દ્વીપોમાં સૌથી નાનો છે. બીજા દ્વીપો વલયાકાર છે. લવણસમુદ્ર અને બીજા દ્વીપો અને સમુદ્રો તેને સમાન કેન્દ્રવાળા વલયોના રૂપમાં ઘેરી વળેલા છે.^૨ જંબુદીવનો વ્યાસ એક લાખ યોજનનો છે અને તેનો પરિઘ ૩૧૬૨૨૭ યોજન ૩ કોશ ૧૨૮ ધનુષ અને ૧૩^૧/_૨ અંગુલથી કંઈક વધારે છે.^૩ તેના કેન્દ્રમાં મંદર(૩) પર્વત છે.^૪ તેમાં બીજા છ વાસહર પર્વતો છે.^૫ તેની દક્ષિણે (દક્ષિણથી ઉત્તર તરફ) ભરહ(૨), હેમવય અને હરિવાસ ક્ષેત્રો આવેલાં છે અને તેની ઉત્તરે (ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ) એરવય(૧), હિરણ્યવય અને રમ્મગ ક્ષેત્રો આવેલાં છે. જંબુદીવના કેન્દ્રમાં અને મંદર પર્વતની ફરતે મહાવિદેહ ક્ષેત્ર આવેલું છે.^૬ જંબુદીવના કેન્દ્રમાં આવેલા જંબુસુદંસણા નામથી જાણીતા જંબુ વૃક્ષ ઉપરથી આ દ્વીપનું નામ 'જંબુદીવ' પડ્યું છે.^૭ આ દ્વીપનું વિગતવાર વિસ્તૃત વર્ણન

જંબુદીવપણ્ણત્તિ આપે છે. મધ્યલોકમાં આ નામવાળા અસંખ્ય દ્વીપો છે. આ જંબુદીવનો અધિષ્ઠાતા દેવ અણાઢિય(૨) છે.^૯

૧. જમ્બૂ. ૩-૭, સૂર્ય. ૧૧, સ્થા. ૫૨,
જીવા. ૧૮૬, ભગ. ૩૬૨-૬૩.
૨. જમ્બૂ. ૩, પ્રજા. ૩૪૪, સૂર્ય. ૧૦૦.
૩. જમ્બૂ. ૧૭૪, જીવા. ૧૨૪, સમ.
૧૨૪.
૪. જમ્બૂ. ૧૦૩.
૫. સમ. ૭, સ્થા. ૮૭, ૧૮૭.

૬. જમ્બૂ. ૧૨૫, સમ. ૭, સ્થા. ૫૨૨,
૫૫૫.
૭. જમ્બૂ. ૧૭૭, જીવા. ૧૪૭-૧૫૨.
૮. જીવા. ૧૮૬, જમ્બૂ. ૧૧૦-૧૫૦, સૂર્ય.
૨૮, ૬૦, ૮૩, ૧૦૦, સમ. ૧૪, સ્થા. ૮૦,
૩૦૨, જીવા. ૧૨૮, ૧૫૩, ૧૬૨.
૯. જીવા. ૧૫૨, સ્થા. ૭૬૪.

૨. જંબુદીવ વિચાહપણ્ણત્તિના નવમા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૬૨.

જંબુદીવપણ્ણત્તિ (જમ્બૂદ્વીપપ્રજ્ઞપ્તિ) એક અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રંથ,^૧ તે છઠ્ઠા ઉવંગ તરીકે પણ જાણીતો છે.^૨ તે સામાન્યતઃ વિશ્વરચનાનું અને વિશેષતઃ જંબુદીવ(૧)નું નિરૂપણ કરે છે. તે સાત વક્ષસ્કારો(વિભાગો)માં વિભક્ત છે. તે જંબુદીવમાં આવેલ ભરહ(૨) ક્ષેત્રની વિગતવાર માહિતી આપે છે. તે ચક્કવઢિ ભરહ(૧)ની વિજયયાત્રા, જંબુદીવના પર્વતો અને ક્ષેત્રો, સૂરિય, ચંદ્ર વગેરેની જંબુદીવમાં ગતિ અને આવી બાબતોનું વર્ણન કરે છે.^૩ તેનું કદ ૪૧૪૬ શ્લોકપ્રમાણ છે.^૪ તેના ઉપર મલયગિરિએ રચેલી ટીકા ઉપલબ્ધ નથી.^૫

૧. નન્દિ. ૪૪, પાક્ષિ. પૃ. ૪૪, સ્થા. ૨૭૭.
૨. જમ્બૂશા. પૃ. ૧.
૩. પાક્ષિય. પૃ. ૬૭, સમઅ. પૃ. ૮૦,
- જાતાઅ. પૃ. ૧૨૬, ૧૫૫, કલ્પધ. પૃ. ૧૩.
૪. જમ્બૂશા. પૃ. ૫૪૦.
૫. જમ્બૂશા. પૃ. ૨.

જંબુપેઢ (જમ્બૂપીઠ) જુઓ જંબૂપેઢ.^૧

૧. જીવા. ૧૫૧.

જંબુવર્ધ (જમ્બૂવતી) આ અને જંબવર્ધ એક છે.^૧

૧. આવ. પૃ. ૨૮, વિશેષાકો. પૃ. ૪૧૩.

જંબુસુંદસણા (જમ્બુસુંદર્શના) જંબુ વૃક્ષ જેના ઉપરથી જંબુદીવ નામ પાડવામાં આવ્યું છે.^૧ તે જંબુ વૃક્ષ જુદાં જુદાં બાર નામોથી ઓળખાય છે.^૨— અમોહા(૨), સુંદસણા(૮), સુપ્પબુદ્ધા(૧), જસોહરા(૩), વિદેહ જંબુ, શિઅયા, સોમદાસા(૩), નિચ્ચમંડિઆ, સુભદા(૧૬), વિસાલા(૨), સુજાયા(૪) અને સુમણા(૫). તે જંબૂપેઢની મધ્યમાં છે^૩ અને આઠ યોજન ઊંચું છે.^૪ તેની ઉપર જંબુદીવનો અધિષ્ઠાતા દેવ અણાઢિય(૨) વસે છે.^૫

૧. જમ્બૂ. ૧૭૭, જીવા. ૧૪૭-૧૫૦.

૨. જમ્બૂ. ૮૦, જીવા. ૧૫૨, સમ. ૮.

૩. જમ્બૂ. ૮૦, જીવા. ૧૫૧.

૪. જમ્બૂ. ૮૦.

૫. જમ્બૂ. ૮૦, ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૫૨, જીવા. ૧૫૨.

૧. જંબૂ (જમ્બૂ) મહાવીરના પાંચમા ગણધર સુહમ્મ(૧)ના શિષ્ય.^૧ તે કાસવ(૧) ગોત્રના હતા.^૨ વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલયકના તે અંતિમ સર્વજ્ઞ હતા.^૩ આર્ય પભવ તેમના ઉત્તરાધિકારી હતા.^૪ કેટલાક આગમગ્રન્થોમાં જંબૂનો સુહમ્મને પ્રશ્ન પૂછનાર તરીકે નિર્દેશ છે અને પછી ઉત્તરમાં સુહમ્મ આગમગ્રન્થોના પાઠને બોલીને સંભળાવે છે.^૫ જ્યારે કેટલાક આગમગ્રન્થોમાં બેમાંથી કોઈનો પણ નિર્દેશ નથી પણ તે આગમગ્રન્થોની શરૂઆત આ શબ્દોથી થાય છે— “સુયં મે આડસં ! તેણં ભગવયા एवं अक्खायं ।” આ શબ્દોને સમજાવતાં ટીકાકારો જણાવે છે કે જંબૂના પ્રશ્નના ઉત્તરમાં સુહમ્મે ઉચ્ચારેલા આ શબ્દો છે.^૬ આગમગ્રન્થોના અધ્યયનોનો અંત ‘ત્તિ બેમિ’ શબ્દોથી થાય છે. ટીકાકારો અનુસાર આ શબ્દો સુહમ્મના કથનના અંતને જણાવે છે.^૭ આમ આપણે જોઈએ છીએ કે જંબૂએ પૂછેલા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં સુહમ્મ આખા ને આખા કેટલાક આગમગ્રન્થોને બોલીને રજૂ કરે છે.

૧. નન્દિ. ગાથા ૨૩, નિર. ૧. ૧,

નિશીયૂ. ૨. પૃ. ૩૬૦, કલ્પધ. પૃ.

૧૬૨, કલ્પવિ. પૃ. ૨૪૮.

૨. જ્ઞાતા. ૫, નન્દિ. ગાથા ૨૩, કલ્પ.

(થેરાવલી) ૫, ૭.

૩. તીર્થો. ૬૮૮થી, વ્યવભા. ૧૦. ૬૮૮.

૪. દશયૂ. પૃ. ૬, કલ્પ. (થેરાવલી) ૭.

૫. જ્ઞાતા. ૫, ૩૧-૩૨, ઉપા. ૨,

અન્ત. ૧, નિર. ૧. ૧., ભગ. ૪, ભગઅ.

પૃ. ૬.

૬. આચા. ૧. ૧. ૧. ૧, ઉત્તરા. ૨૮, દશ. ૪. ૧,

સ્થા. ૧, સમ. ૧, આચાશી. પૃ. ૧૧, ઉત્તરાશા.

પૃ. ૫૭૧-૭૨, દશહ. પૃ. ૧૩૬, સ્થાઅ.

પૃ. ૬.

૭. સૂત્રશી. પૃ. ૨૮, સમ. ૧૫૮, સમઅ. પૃ.

૧૬૦, જમ્બૂ. ૧૭૮, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૪૦.

૨. જમ્બૂ આ અને જંબુસુદંસણા એક છે.^૧

૧. સમ. ૮.

૩. જમ્બૂ સંભૂઈ(૪)ના બાર શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૬.

જંબૂદાડિમ એક રાજા જે સિરિયાના પતિ અને લક્ષ્મણ(૪)ના પિતા હતા. તે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણ બન્યા હતા.^૧

૧. મનિ. પૃ. ૧૬૩.

જંબૂદીવ (જમ્બૂદ્વીપ) જુઓ જંબુદીવ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૪૪, વિશેષાકો. પૃ. ૭૧૪, આવહ. પૃ. ૧૧૬, જ્ઞાતા. ૬૪, ભગ. ૧૭૬.

જંબૂદીવ (જમ્બૂદીપ) જુઓ જંબુદીવ(૧).^૧

૧. સ્થા.૫૨, જ્ઞાતા.૧૪૧, જીવા. ૧૫૩.

જંબૂપેઠ (જમ્બૂપીઠ) ઉત્તરકુરુ(૧)માં આવેલી પીઠિકા. તે હીલવંત પર્વતની દક્ષિણે, મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરે, માલવંત પર્વતની પશ્ચિમે અને સીતા નદીની પૂર્વે આવેલી છે. તેનો વ્યાસ ૫૦૦ યોજન છે. તેનો પરિઘ ૧૫૮૧ યોજનથી કંઈક વધુ છે. જંબૂસુદંસણા વૃક્ષ તેની મધ્યમાં ઊભું છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૦, જીવા.૧૫૧.

જંબૂમંદર (જમ્બૂમન્દર) મંદર(૩) પર્વતનું બીજું નામ.^૧

૧. સ્થા.૧૮૭.

જંબૂવતી (જમ્બૂવતી) જુઓ જંબવઈ(૧).^૧

૧. આવહ.૫.૮૫.

જંબૂસંડ (જમ્બૂખણ્ડ) ગોસાલ સાથે મહાવીર જે ગામોમાં ગયા હતા તેમાંનું એક ગામ.

૧. આવનિ.૪૮૪, આવચૂ.૧.૫.૨૮૧, વિશેષા.૧૮૩૮.

જંબૂસુદંસણા (જમ્બૂસુદર્શના) જુઓ જંબુસુદંસણા.^૧

૧. જીવા.૧૫૨, જમ્બૂ.૮૦, પ્રશ્ન.૨૭.

જંભઅ (જૃમ્ભક) જુઓ જંભગ.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૭૬.

જંભક (જૃમ્ભક) જુઓ જંભગ.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૧૭૨.

જંભગ (જૃમ્ભક) સ્વતન્ત્ર-ઈચ્છાશક્તિવાળા વાણમંતર દેવોનો એક વર્ગ.^૧ આ વર્ગના દેવો સક્ક(૩)ના લોગપાલ વેસમણ(૮)ની આજ્ઞામાં છે.^૨ તે દેવો દીહવેયડ્ઢ, ચિત્તકૂડ(૪), વિચિત્તકૂડ, જમગ(૧) અને કંચણગ પર્વતો ઉપર વસે છે.^૩ તેમનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય એક પલ્યોપમ વર્ષનું છે, અને તે દેવોના દસ પ્રકાર છે — અણજંભગ, પાણજંભગ, વત્થાજંભગ, લેણજંભગ, સયણજંભગ, પુષ્કજંભગ, ફલજંભગ, પુષ્કફલજંભગ, વિજ્ઞાજંભગ અને અવિયતજંભગ.^૪

૧. ભગઅ.૫.૬૫૪, પ્રશ્ન.૨૪, પ્રશ્નઅ.

૫.૧૧૬.

૨. જ્ઞાતા.૭૬, કલ્પ.૮૮, જમ્બૂ.૧૨૩.

૩. ભગ. ૫૩૩.

૪. ભગ. ૫૩૩.

જંભિય (જૃમ્ભિક) આ અને જંભિયગામ એક છે.^૧

૧. આવનિ.૫૨૭.

જંભિયગામ (જૃમ્ભિકગ્રામ) જ્યાં મહાવીરને કેવલજ્ઞાન થયું હતું તે ઉજુવાલિયા નદીના કિનારે આવેલું ગામ.^૧ તે ચંપા અને મજ્જિમાપાવાની વચ્ચે કયાંક આવેલું હોવું જોઈએ.^૨

૧. કલ્પ. ૧૨૦, આવનિ. ૫૨૭, આવચૂ. ૧.૫.૩૨૨, વિશે. ૧૮૮૨, આચા. ૨. ૧૭૯.

૨. શ્રભમ. ૫. ૩૫૭, ૩૭૦, લાઈ. ૫. ૨૮૯.

જક્ષ્મ (યક્ષ) વંતર દેવોનો એક પેટાવિભાગ. પુણ્ણભદ્ર(૫) અને માણિભદ્ર(૧) તેના બે ઈન્દ્રો છે.

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૭, ઉત્તરા. ૩૬. ૨૦૬, પ્રશ્ન. ૧૫, અનુ. ૨૦, અનુહ. ૫. ૨૫, જ્ઞાતા. ૨૧, ૮૨, સ્થા. ૫૦૧, વિષા. ૨, ભક્ત. ૭૮, બૃભા. ૪૭૬૯, ઉત્તરા. ૧૨. ૮. ઉત્તરાચૂ. ૫. ૧૩૯, ઉત્તરાશા. ૫. ૧૮૭, પિંડનિ. ૪૫૨.

૧. જક્ષ્મદિણ્ણ (યક્ષદત્તા) સગડાલની પુત્રી, થૂલભદ્રની બેન^૧ અને સંભૂઈવિજય (૪)ની શિષ્યા.^૨

૧. આવચૂ. ૨. ૫. ૧૮૩, તીર્થો. ૭૫૪, આવ. ૫. ૨૮.

૨. કલ્પ. ૫. ૨૫૬.

૨. જક્ષ્મદિણ્ણા તિત્થયર અરિક્કણિમિની મુખ્ય શિષ્યા જક્ષ્મિણીનું બીજું નામ.^૧

૧. તીર્થો. ૪૬૧.

જક્ષ્મદીવ (યક્ષદ્વીપ) ણાગોદ સમુદ્રને ઘેરીને આવેલો સમકેન્દ્રી વલયાકાર દ્વીપ. તે દ્વીપ ખુદ જક્ષ્મોદ સમુદ્રથી બધી બાજુથી ઘેરાયેલો છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૩, જીવા. ૧૬૭.

જક્ષ્મમહ (યક્ષમહ) લોકપ્રિય જક્ષ્મ દેવોના માનમાં ઉજવાતો ઉત્સવ.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૨., નિશી. ૧૮. ૧૧.

જક્ષ્મસિરી (યક્ષશ્રી) ચંપાના સોમભૂઈ બ્રાહ્મણની પત્ની.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૦૬.

જક્ષ્મસેણ (યક્ષસેન) જેને મહાણિસીહ માટે અત્યન્ત આદર હતો તે વિદ્વાન આચાર્ય.^૧

૧. મનિ. ૭૦.

જક્ષ્મહરિલ (યક્ષહરિલ) ચક્કવટ્ટિભંભદત્ત(૧)ની પત્નીઓ ણાગદત્તા, જસવઈ અને રચણવઈના પિતા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. ૫. ૩૭૯.

૧. જક્ષ્મા (યક્ષા) સગડાલની પુત્રી, થૂલભદ્રની બેન^૧ અને સંભૂઈવિજય(૪)ની શિષ્યા.^૨

૧. આવચૂ. ૨. ૫. ૧૮૩, તીર્થો. ૭૫૪.

૨. કલ્પ. ૫. ૨૫૬.

૨. જક્ષ્મા એક દેવી.^૧

૧. આવ.પૃ.૧૯.

જક્ષ્મિણી (યક્ષિણી) તિત્થયર અરિટ્ટણ્ણેમિની મુખ્ય શિષ્યા. તેનું બીજું નામ જક્ષ્મદિણ્ણા(૨) હતું.^૧

૧. અન્ત.૯, આવચૂ.૧.પૃ.૧૫૯, સમ.૧૫૭.

જક્ષ્મોદ (યક્ષોદ) જક્ષ્મદીવને ઘેરી વળેલો સમુદ્ર.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૩, જીવા.૧૬૭.

જગર્થપવ્વયગ (જગતીપર્વતક) સૂરિયાભ સ્વર્ગભૂમિમાં આવેલા પર્વતોનો એક પ્રકાર.^૧

૧. રાજ.૧૧૨.

જજુવ્વેદ (યજુર્વેદ) જુઓ જઉવ્વેય.^૧

૧. ભગ.૯૦, જ્ઞાતા.૧૦૬.

જડિયાઈલઅ, જડિયાઈલય અથવા જડિયાઈલ્લઅ આ અને જડિયાલઅ એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ.પૃ.૭૯, સ્થા.૯૦, સ્થાઅ.પૃ.૭૯.

જડિયાલઅ (જટિતાલક) અઢવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૯૦, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ.પૃ.૨૯૫-૨૯૬, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯.

જડિલઅ (જટિલક) રાહુ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૫, ભગ.૪૫૩.

જણઅ (જનક) મહાવીરના કુશળ સમાચાર પૂછનાર મિહિલાના રાજા.^૧

૧. આવનિ.૫૧૮, આવચૂ.૧.પૃ.૩૧૬, વિશેષા.૧૯૭૩, કલ્પવિ.પૃ.૧૬૯, કલ્પધ.પૃ.૧૦૯.

જણવકક (યાજ્ઞવલ્કય) અરિટ્ટણ્ણેમિના તીર્થમાં થયેલા અજૈન ઋષિ જેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા હતા.

૧. ઋષિ.૧૨, ઋષિ(સંગ્રહણી).

જણ્ણઈ (યજ્ઞિન્) યજ્ઞ કરનારા^૧ વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૨

૧. ભગઅ.પૃ.૫૧૯.

૨. ભગ.૪૧૭, નિર.૩.૩, ઔપ.૩૮.

જણ્ણઈજજ (યજ્ઞિય) ઉત્તરજૂઝયણનું પચ્ચીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૩૬, ઉત્તરાનિ.પૃ.૯.

જણ્ણજસ (યજ્ઞયશસ્) તાવસ(૪) જણ્ણદત્ત(૧)ના પિતા અને જ્ઞારદ(૧)ના પિતામહ (દાદા). તેમની પત્નીનું નામ સોમમિતા હતું. તે સોરિયપુરના હતા.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૪, આવનિ. ૧૨૮૦, ઉત્તરાક. પૃ. ૫૦૮, આવહ. પૃ. ૭૦૫.

૧. જણદત્ત (યજ્ઞદત્ત) તાપસ જણજસનો પુત્ર અને છારદ(૧)નો પિતા. તે સોરિયપુરનો હતો. ^૧ તે આંતરે દિવસે ભોજન કરતો. ^૨

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૪, આવનિ. ૧૨૮૦. ૨. પાશ્વિય. પૃ. ૬૭.

૨. જણદત્ત કોસંબીના સોમદત્ત(૫) અને સોમદેવ(૨)ના પિતા. ^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૧૧.

૩. જણદત્ત ભદ્રબાહુ (૧)ના ચાર શિષ્યોમાંનો એક. ^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૫.

જણ્ડવી (જાહ્નવી) ગંગા નદીનું બીજું નામ. ^૧

૧. જમ્બૂ. ૬૬.

૧. જમ (યમ) તાપસ જમદગ્ગિના પિતા. ^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૧૮, આવહ. પૃ. ૩૮૧.

૨. જમ સક્ક(૩)ના તાબાના ચાર લોગપાલમાંનો એક. ચમર(૧) વગેરેના લોગપાલો પણ આ જ નામોથી ઓળખાય છે. ^૧ જમ દક્ષિણ દિશાનો રક્ષક દેવ છે. ^૨ તેમની મુખ્ય પત્નીઓનાં નામ માટે જુઓ સોમ(૧), સોમ(૨), સોમ(૩) અને સોમ(૪).

૧. ભગ. ૧૬૫, ૧૬૮, ૪૦૬, જમ્બૂ. ૧૨, સ્થા. ૨૫૬, ૨૭૩.

૨. ભગ. ૪૧૭, ૪૧૮, ભગઅ. પૃ. ૫૨૦, ઉપાઅ. પૃ. ૨૭.

૩. જમ ભરણી નક્ષત્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ. ^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧.

૪. જમ મહાવીરના તીર્થમાં થયેલા એક અજૈન ઋષિ જેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા હતા. ^૧

૧. ઋષિ. ૪૩, ઋષિ(સંગ્રહણી).

જમઈય (યદતીત) સૂયગડનું પંદરમું અધ્યયન ^૧, અને આયાણિજજનું બીજું નામ. ^૨

૧. સમ. ૧૬, ૨૩.

૨. સૂત્રચૂ. પૃ. ૨૮૭.

જમકાઈય (યમકાયિક) આ અને જમગ(૨) એક છે. ^૧

૧. ભગ. ૧૬૬.

૧. જમગ (યમક) ઉત્તરકુરુ(૧)માં સીતા નદીની દરેક બાજુએ એક એક એમ જે બે પર્વતો આવેલા છે તે. તેમની ઊંચાઈ એક હજાર યોજન છે. ^૧ જંભગ દેવો તેમના ઉપર વસે છે. ^૨

૧. જમ્બૂ.૮૮, જીવા.૧૪૮, સમ.૧૧૩, સમઅ.પૃ.૧૦૫, ભગ.૫૩૩.

૨. ભગ.૫૩૩, ભગઅ.પૃ.૬૫૪-૬૫૫.

૨. જમગ જમગ(૧) પર્વતો ઉપર વસતા દેવો.^૧ તે દેવો જમ(૨)ના તાબામાં છે અને તેઓ જમકાર્થ નામે જાણીતા છે.^૨ તેમની રાજધાની જમગા નામે જાણીતી છે.^૩

૧. જમ્બૂ.૮૮, જીવા.૧૪૮,

૨. ભગ.૧૬૬.

૩. જમ્બૂ.૮૮.

જમગપવ્વય (યમકપર્વત) જુઓ જમગ(૧).^૧

૧. સમ.૧૧૩, ભગ.૫૬૩.

જમગા (યમકા) જમગ(૨) દેવોની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૮.

જમદગ્ગિ (જમદગ્નિ) જમ(૧)નો પુત્ર અને રામનો (પરસુરામનો) પિતા. તે તેમના કોષ માટે પ્રસિદ્ધ છે. મિગકોટ્ટગના રાજા જિયસતુ(૨૯)ની પુત્રી રેણુગા તેમની પત્ની હતી. અણંતવીરિયના પુત્ર કત્તવીરિય(૧)એ તેમને હણ્યા હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૫૧૯, સૂત્રશી.૫.૧૭૦, આવહ.૫.૩૯૧.

જમદેવકાર્થય (યમદેવકાર્થિક) આ અને જમગ(૨) એક છે.^૧

૧. ભગ.૧૬૬.

જમપ્પભ (યમપ્રભ) બરાબર સોમપ્પભ(૨) જેવા જ બે પર્વતો. જેઓ જમ(૨) નામના બે લોગપાલના બે પાટનગરોના રૂપમાં છે.^૧

૧. ભગઅ.પૃ.૨૦૪.

૧. જમાલિ તે ખત્તિયકુંડગામનો નિવાસી ક્ષત્રિયકુમાર હતો.^૧ તે કોસિઅ(૫) ગોત્રનો હતો.^૨ તે સુદંસણા(૧)નો પુત્ર અને પિયદંસણાનો પતિ હતો.^૩ તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો.

પછીથી તેણે સાવત્થીમાં નવો સિદ્ધાન્ત પ્રવર્તાવ્યો. તે સિદ્ધાન્ત અનુસાર જે ક્રિયામાણ હોય તેને કૃત ન માનવું જોઈએ, જે કૃત હોય અર્થાત્ પૂરેપુરું પૂર્ણ કરવાનું આવ્યું હોય તેને જ કૃત માનવું જોઈએ.^૪ મહાવીર માનતા હતા કે જે પૂર્ણ થવાની પ્રક્રિયામાંથી પસાર થઈ રહ્યું હોય અને ટૂંક સમયમાં જ પૂર્ણ થવાનું હોય તેને પણ અમુક દૃષ્ટિએ પૂર્ણ થયેલું માની શકાય. આ બાબતમાં જમાલિને મહાવીર સાથે મતભેદ હતો. તેણે સ્પષ્ટપણે પ્રતિપાદન કર્યું કે વસ્તુ યા કાર્ય નિશ્ચિતપણે ખરેખર થઈ ગયું હોય (કૃત બન્યું હોય) ત્યારે જ તેને થઈ ગયેલું (કૃત) સ્વીકારાય. જે વસ્તુ હજુ પૂરી થવાની પ્રક્રિયામાંથી પસાર થઈ રહી હોય તેને પૂરી થઈ ગયેલી સ્વીકારાય જ નહિ. આમ જમાલિ ઐકાન્તિક હતો. તેને પ્રથમ સ્પષ્ટહવ માનવામાં આવે છે.^૫ મરીને તે

લંતઅ-કપ્પમાં દેવ થયો.^૧ જુઓ બહુરય પણ.

૧. ભગ.૩૮૩-૩૮૦, ભગઅ.પૃ.૪૮૦.	૫. ઉત્તરાક.પૃ.૧૦૧. સ્થા.૫૮૭, સમઅ. પૃ.૧૩૨, ભગઅ.પૃ.૧૮, નિશીભા.
૨. આચા.૨.૧૭૭.	૫૫૮૭, આવનિ.૭૮૦, આવભા.૧૨૬,
૩. આવચૂ.૧.પૃ.૪૧૬, કલ્પધ. પૃ.૮૨,	વિશેષા. ૨૮૦૨-૭, સૂત્રચૂ. પૃ.૨૭૩.
ઉત્તરાશા.પૃ.૧૫૪.	
૪. ભગ.૩૮૬.	૬. ભગ.૩૮૭.

૨. જમાલિ અંતગડદસાનું છટું અધ્યયન.^૧ હાલ ઉપલબ્ધ નથી, નષ્ટ થઈ ગયું છે.

૧. સ્થા.૭૫૫.

જમિગા (યમિકા) આ અને જમગા એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૮.

૧. જય વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચકના અગિયારમા ચક્કવટ્ટિ. તે રાયગિહના રાજા વિજય(૭) અને તેની પત્ની વપ્પા(૧)નો પુત્ર હતો.^૧ તેનો સમય તિત્થયર અરિટ્ટલેમિની પહેલાંનો અને છામિ(૧)ની પછીનો છે.^૨ તેની ઊંચાઈ બાર ધનુષ હતી અને તેનું આયુષ્ય ત્રણ હજાર વર્ષનું હતું. તેની મુખ્ય પત્ની લચ્છિમઈ(૨) હતી.^૩ તે મોક્ષ પામ્યો હતો.^૪

૧. સમ.૧૫૮, આવનિ.૩૮૫, ૩૮૭થી,	૧૭૭૧.
ઉત્તરા.૧૮.૪૩, ઉત્તરાક.પૃ.૩૩૮,	૩. સમ.૧૫૮.
તીર્થો.૫૬૦.	૪. આવનિ.૩૮૩, ૩૮૬, ૪૦૧.
૨. આવનિ.૪૧૮, વિશેષા.૧૭૬૩,	

૨. જય ધણકડમાં તેરમા તિત્થંકર વિમલ(૧)ને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર ગૃહસ્થ.^૧

૧. સમ.૧૫૭, આવનિ.૩૨૮.

૩. જય દરેક પખવાડિયાની ત્રીજ, આઠમ અને તેરસ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૪૮.

૪. જય ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

૫. જય વરુણ(૧)ના કુટુંબનો સભ્ય.^૧ જુઓ મોએજજઅ.

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

૧. જયંત (જયન્ત) વર્ધરસેણ(૩)ના ચાર શિષ્યોમાંનો એક. તે જયંતથી જયંતી(૮) નામની શ્રમણશાખા શરૂ થઈ.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી). ૭, પૃ.૨૫૫.

૨. જયંત જંબૂદીવનું પશ્ચિમમાં આવેલું પ્રવેશદ્વાર. તે સીતોદા નદી પાસે આવેલું છે.

જયંત(૩) તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૧

૧. જીવા.૧૪૪, જમ્બૂ.૮, સ્થા.૩૦૩, ૩૦૫.

૩. જયંત જયંત(૨)નો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જીવા.૧૪૪, જમ્બૂ.૮, સ્થા.૩૦૩, ૩૦૫.

૪. જયંત પાંચ અણ્ણતર વિમાનોમાંનું (સ્વર્ગીય વાસસ્થાનોમાંનું) ત્રીજું. ત્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય બત્રીસ સાગરોપમ વર્ષોનું છે.^૧

૧. સમ.૩૧-૩૩, સ્થા.૪૫૧, જ્ઞાતા.૬૪.

૫. જયંત રુચગ(૧) પર્વતના ઉત્તર ભાગના આઠ શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. સમ.૮૫, સ્થા. ૬૪૩.

૬. જયંત આવતા ઉસ્સપ્પિણી કાલયકમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થનારા (ભાવી) પ્રથમ બલદેવ(૨).^૧ તિત્થોગાલી અનુસાર તેમનું નામ કણ્ણ(૮) છે.^૨

૧. સમ.૧૫૯.

૨. તીર્થો.૧૧૪૪.

જયંતા (જયન્તા) જયન્ત(૨)ની રાજધાની.^૧

૧. જમ્બૂ.૮, સમ.૩૭, જમ્બૂશા.પૃ.૬૫.

જયંતિ (જયન્તિ) જુઓ બલદેવ(૨).^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૪૪.

૧. જયંતી (જયન્તી) વંદનીય સ્ત્રી. કોસંબીના સહસ્સાણીય રાજાની પુત્રી. મહાવીરના શ્રમણોને સૌપ્રથમ આશ્રયસ્થાન આપનાર સ્ત્રી. તેણે મહાવીરને ઘણા પ્રશ્નો પૂછ્યા, પછી સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યો.^૧

૧. આવ.પૃ.૨૮, ભગ.૪૪૧-૪૩, ભગઅ.પૃ.૫૫૮, બૃભા. ૩૩૮૬.

૨. જયંતી વિયાહપણ્ણત્તિના બારમા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૪૩૭.

૩. જયંતી મહાવિદેહના મહાવપ્પ નામના વિજય(૨૩)નું અર્થાત્ પ્રદેશનું પાટનગર.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૨.

૪. જયંતી બલદેવ(૨) ઇંદણ(૧)ની માતા.^૧

૧. તીર્થો.૬૦૪, સમ.૧૬૮, ઉત્તરાક.પૃ.૩૪૯.

૫. જયંતી દરેક ગહ, ઇક્ખત્ત(૧) અને તારા(૩)ની ચાર મુખ્ય પત્નીઓમાંથી એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૭૦, ભગ.૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩.

૬. જયંતી રુચગ(૧) પર્વતના પૂર્વ ભાગમાં આવેલા અંજણ(૬) શિખર ઉપર વસતી

મુખ્ય દિસાકુમારી દેવી.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૪, તીર્થો.૧૫૩, સ્થા.૬૪૩.

૭. જયંતી પખવાડિયાની પંદર રાત્રિઓમાંથી નવમી રાત્રિ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૪૮.

૮. જયંતી આચાર્ય જયંત(૧)થી શરૂ થયેલી એક શ્રમણશાખા.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી).૭, પૃ.૨૫૫.

૯. જયંતી ઉપ્પલ(૨) પરિવ્રાજકની બેન. તેણે અને તેની બેન સોમા(૪)એ ચોરાગ સન્નિવેશમાં મહાવીર અને ગોસાલને કેદમાંથી મુક્ત કરાવ્યા હતા.^૧

૧. આવનિ.૪૭૮, આવચૂ.૧.૫.૨૮૬, કલ્પધ.૫.૧૦૬, વિશેષા. ૧૮૩૨.

૧૦. જયંતી મહાવીરના આઠમા ગણધર અકંપિયની માતા. દેવ(૧) તેનો પતિ હતો.^૧

૧. આવનિ.૬૪૯, વિશેષા. ૨૫૧૦.

૧૧. જયંતી સંસાર ત્યાગ કરતી વખતે અર્થાત્ શ્રમણત્વ સ્વીકારતી વખતે સાતમા તિથ્યંકર સુપાસ(૧)એ ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખી.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

૧૨. જયંતી છાંદીસર(૧) દ્વીપમાં અંજણગ(૧) પર્વતના ઉત્તર ભાગ ઉપર આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭, જીવા.૧૮૩.

૧૩. જયંતી રુયગ(૧) પર્વતના મધ્યક્ષેત્રની વિદિશામાં રહેતી એક મુખ્ય દિસાકુમારી.^૧

૧. તીર્થો.૧૬૫.

જયધોસ (જયધોષ) વાણારસીનો બ્રાહ્મણ. તે વેદપારંગત હતો. એક વાર તેણે ગંગા નદીમાં એક પ્રાણીને બીજા પ્રાણી વડે ગળી જવાતું જોયું. તેથી તેને સંસાર ઉપર વૈરાગ્ય થયો અને તે શ્રમણ બની ગયો. પછી તો તેનો ભાઈ વિજયધોસ પણ સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણ બની ગયો.^૧

૧. ઉત્તરા. અધ્યયન ૨૫, ઉત્તરાનિ.૫.૫૨૧-૨૨, ઉત્તરાચૂ.૫.૨૬૮.

જયદ્ધ (જયદ્રથ) હથિણાઉરનો રાજકુમાર. તેને રાજકુમારી દોવઈના સ્વયંવરમાં ભાગ લેવા નિમન્ત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.

જયમાણ (જયમાન) ઉસહ તિથ્યરના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૂ.૧૫૨.

જયસંધ (જયસન્ધ) સાએયના રાજા પુંડરીય(૨)નો મન્ત્રી.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૂ.૧૮૨, આવનિ.૧૨૮૪.

જયસંધિ (જયસન્ધિ) આ અને જયસંધ એક છે.^૧

૧. આવનિ.૧૨૮૪, આવહ.પૂ.૭૦૨.

૧. જયા બારમા તિથ્યંકર વાસુપુજજની માતા.^૧

૧. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૭૫.

૨. જયા ચોથા ચક્કવટ્ટિ સણંકુમાર(૩)ની મુખ્ય પત્ની.^૧

૧. સમ.૧૫૮.

જરકુમાર જુઓ જરાકુમાર.^૧

૧. અન્ત.૮, નિશીચૂ.૨.પૂ.૪૧૭.

જરય (જરક) રયણપ્પભા(૨) નરકભૂમિમાં આવેલું એક મહાણિરય.^૧

૧. સ્થા.૫૧૫, સ્થાઅ.પૂ.૩૬૭.

જરા વિયાહપણ્ણત્તિના સોળમાં શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૫૬૧.

જરાકુમાર કણ્ણ(૧)ના મોટાભાઈ જેમના હાથે કોસંબવણમાં કણ્ણનું મૃત્યુ થયું.^૧ તે વાણારસીના રાજા,^૨ જિયસત્તુ(૧૭)ના પિતા, તથા ભસઅ, સસઅ(૨) અને સુકુમાલિયા(૨)ના પિતામહ હતા.^૩

૧. અન્ત.૮, ગચ્છાવા.પૂ.૨૬, સ્થા.પૂ.૪૩૩.

૨. બૃક્ષે અનુસાર આ વણવાસી છે. ૧૩૮૭.

૩. નિશીચૂ.૨.પૂ.૪૧૭, બૃક્ષે.૧૩૮૭.

જરાસંધ રાયગિહના રાજા^૧ અને કંસ(૨)ના સસરા.^૨ તે નવમા પડિસત્તુ^૩ હતા અને કણ્ણ(૧) વડે હણાયા હતા.^૪

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭, પ્રશ્ન.૧૫, આવચૂ.૧.

પૂ.૪૮૨, આચાચૂ.પૂ.૮૬.

૨. આચાશી.પૂ.૧૦૦, દશચૂ.પૂ.૪૧,

સૂત્રચૂ.પૂ.૩૪૦.

૩. વિશેષા.૧૭૬૭, તીર્થો.૬૦૮, સમ.૧૬૮.

૪. સ્થાઅ.પૂ.૨૫૫, આચાશી.પૂ.૧૦૦.

જરાસિંધ (જરાસન્ધ) આ અને જરાસંધ એક છે.^૧

૧. પ્રશ્ન.૧૫

જરાસિંધુ આ અને જરાસંધ એક છે.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭, આવમ.પૂ.૨૩૮, દશચૂ.પૂ.૪૧, તીર્થો.૬૧૦.

જલ જલકંત(૧) અને જલપ્પભ(૧)ના ચાર લોગપાલમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૨૫૬, ભગ. ૧૬૯.

૧. જલકંત દક્ષિણના ઉદહિકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર.^૧ તેને ધરણ(૧)ની છ મુખ્ય પત્નીઓ જેવી જ છ મુખ્ય પત્નીઓ છે.^૨ તેના ચાર લોગપાલ આ છે — જલ, જલરય, જલકંત(૨) અને જલપ્પભ(૨).^૩

૧. ભગ. ૧૬૯, સ્થા. ૯૪. ૨. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૫૦૮. ૩. સ્થા. ૨૫૬.

૨. જલકંત જલકંત(૧) અને જલપ્પભ(૧)ના ચાર લોગપાલમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૨૫૬, ભગ. ૧૬૯.

જલણ (જવલન) પાડલિપુત્તના હુયાસણ(૧) અને તેની પત્ની જલણસિહાનો પુત્ર.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૯૫, આવનિ. ૧૨૯૪.

જલણસિહા (જવલનશિખા) પાડલિપુત્તના બ્રાહ્મણ હુયાસણ(૧)ની પત્ની. તે શ્રમણી બની ગઈ હતી.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૯૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૯૫.

૧. જલપ્પભ (જલપ્રભ) ઉત્તરના ઉદહિકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર.^૧ તેને ભૂયાણંદ(૧)ની છ મુખ્ય પત્નીઓ જેવી જ છ મુખ્ય પત્નીઓ છે.^૨ તેને જલકંત(૧)ને જેવા ચાર લોગપાલ છે તેવા જ ચાર લોગપાલ છે.^૩

૧. ભગ. ૧૬૯, સ્થા. ૯૪. ૨. સ્થા. ૫૦૮, ભગ. ૪૦૬. ૩. સ્થા. ૨૫૬.

૨. જલપ્પભ જલકંત(૧) અને જલપ્પભ(૧)ના ચાર લોગપાલમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૨૫૬, ભગ. ૧૬૯.

જલરય (જલરત) જલકંત(૧) અને જલપ્પભ(૧)ના ચાર લોગપાલમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૨૫૬, ભગ. ૧૬૯.

જલરૂપ (જલરૂપ) આ અને જલરય એક છે.^૧

૧. ભગ. ૧૬૯.

જલવાસિ (જલવાસિન્) પાણીમાં જ રહેનાર વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૧

૧. ભગ. ૪૧૭, ભગઅ. પૃ. ૩૧૯, ઔપ. ૩૮, નિર. ૩. ૩.

જલવીરિય (જલવીર્ય) ઉસભ(૧)ના વંશમાં જન્મ લેનાર રાજા. આવસ્સયણિજજુત્તિ અનુસાર ચક્કવટ્ટિ ભરહ(૧) પછી તે સાતમા ક્રમે (સાતમી પેઢીએ) થયા,^૧ જ્યારે ઠાણ અનુસાર આઠમા ક્રમે.^૨

૧. આવનિ. ૩૬૩, વિશેષા. ૧૭૫૦, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૧૪. ૨. સ્થા. ૬૧૬.

જલાભિસેયકઢિણગાયભૂય (જલાભિષેકકઠિનગાયભૂત) આ અને જલાભિસેય-

કિઢિણગાય એક છે.^૧

૧. ભગઅ.પૃ.૫૧૯, નિર.૩.૩, ઔપ.૩૮.

જલાભિસેયકિઢિણગાય (જલાભિષેકકઠિનગાત્ર) વારંવાર સ્નાન કરવાથી જકડાઈ ગયેયાં ગાત્રોવાળા વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૧ તેઓ સ્નાન કર્યા પછી જ ભોજન કરતા.^૨

૧. ભગ.૪૧૭, નિર.૩.૩, ઔપ.૩૮.

૨. ભગઅ.પૃ.૫૧૯.

જલ્લ એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તે દેશના વાસીઓ.^૧ તેનો અજૂઝલ તરીકે પણ ઉલ્લેખ છે.^૨

૧. પ્રશ્ન.૪.

૨. પ્રજ્ઞા.૩૭.

૧. જવ (યવ) ઉજ્જેણીનો રાજા. તે અણિલ(૨)નો પુત્ર હતો અને ગદભ(૧) અને અડોલિયાનો પિતા હતો. તેનો મન્ત્રી દીહપટ્ટ હતો. પોતાના પુત્રનો અડોલિયા સાથે કામવાસનાપૂર્ણ વ્યવહાર જાણી તેને સંસાર ઉપર વૈરાગ્ય થયો અને તેણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો. પછીથી જવે દીહપટ્ટની ગદભના હાથે હત્યા કરાવી કારણ કે તે જ બધી દુષ્ટતાનું મૂળ હતો અને વળી તે જવના પ્રાણ હરવા ચાહતો હતો.^૧

૧. જૈભા.૧૧૫૫થી આગળ, બૃક્ષે.૩૫૯.

૨. જવ દુમ્મુહ(૩)નું મૂળ નામ.^૧

૧. ઉત્તરાને.પૃ.૧૩૫.

જવણ (યવન) એક અણારિય(અનાર્ય) દેશ અને તે દેશના વાસીઓ.^૧ તેની એકતા કાબુલ પાસે એલેક્ઝાંદ્રિયાની આસપાસના પ્રદેશ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. પ્રશ્ન.૪, પ્રજ્ઞા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૨. દ્રાઈ.પૃ.૧૫૬.

જવણદીવ અથવા જવણદીવ (યવનદીપ) ચક્કવટ્ટિ ભરહ(૧)એ જીતેલો એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ.^૧ તે અને જવણ એક જણાય છે. પરંતુ તે જોણઅથી જુદો છે.^૨

૧. જમ્બૂ.૫૨, આવચૂ.૧.૫.૧૯૧.

૨. જુઓ જમ્બૂશા.પૃ.૨૨૦.

જવણાણિયા (યવનાનિકા) અઢાર બંભી(૨) લિપિઓમાંની એક.^૧ તેને યવન લોકો દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાતી લિપિ ગણી શકાય.

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, સમ.૧૮.

જવણાલિયા (યવનાલિકા) આ અને જવણાણિયા એક છે.^૧

૧. સમ.૧૮.

જવુણ (યમુન) જુઓ જઉણ.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૧૫૫.

જવુણાવંક (યમુનાવક) જુઓ જઉણાવંક.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૫.

૧. જસ (યશસ્) ચૌદમા તિથ્યંકર અણંતના પ્રથમ ગણધર (મુખ્ય શિષ્ય).^૧

૧. તીર્થો. ૪૫૦, સમ. ૧૫૭.

૨. જસ તેવીસમા તિથ્યંકર પાસ(૧)ના આઠમા ગણધર.^૧ તે અને ભદ્રજસ(૧) એક જ છે.

૧. સમ. ૮.

જસંસ (યશસ્વિન્) મહાવીરના પિતા સિદ્ધત્યનું બીજું નામ.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૭૭, કલ્પ. ૧૦૮.

જસકર (યશસ્કર) ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ. ૫. પૃ. ૧૫૧, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૬.

જસકિત્તિ (યશઃકીર્તિ) ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ. ૫. પૃ. ૧૫૧, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૬.

જસધર (યશોધર) પખવાડિયાનો પાંચમો દિવસ અર્થાત્ પાંચમ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

૧. જસભદ્ર (યશોભદ્ર) પખવાડિયાનો ચોથો દિવસ અર્થાત્ ચોથ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

૨. જસભદ્ર સેજજંભવના મુખ્ય શિષ્ય. તેમને પણ બે મુખ્ય શિષ્યો હતા— સંભૂઈવિજય(૪) અને ભદ્રબાહુ.^૧ તે તુંગિયાયણ કુળના હતા.^૨

૧. કલ્પ(ચેરાવલી). ૫-૭, નન્દિ. ગાથા

૨૪, દશહ. પૃ. ૨૮૪, આવનિ.

૧૨૮૪, તીર્થો. ૭૧૩, કલ્પવિ. પૃ.

૨૫૧, ઉત્તરાક. પૃ. ૨૨૮.

૨. કલ્પ. પૃ. ૨૫૫, નન્દિ. ગાથા ૨૪,

નન્દિમ. પૃ. ૪૮.

૩. જસભદ્ર ઉડુવાડિયગણની ત્રણ શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૮.

૪. જસભદ્ર સંભૂઈવિજય(૪)ના બાર મુખ્ય શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૬.

જસભદ્રા (યશભદ્રા) કંડરીય(૨)ની પત્ની અને ખુડ્ડગકુમારની માતા. કંડરીયના મોટા ભાઈ પુંડરીય(૨)એ કંડરીયની પત્નીને પોતાની કરી લેવા માટે કંડરીયને મારી નાંખ્યો. કંડરીયની પત્ની સાવત્થી ભાગી ગઈ અને શ્રમણી બની. થોડાક જ મહિના પછી તેણે ખુડ્ડગકુમારને જન્મ આપ્યો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૧-૧૮૨, બૃભા.૫૦૯૯, આવનિ.૧૨૮૩.

જસમ(યશોમત્) વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં ભરહ(૨)માં થયેલા સાત કુલગરમાંના ત્રીજા. સુરૂવા (૬) તેમની પત્ની હતી. જસમની ઊંચાઈ ૭૦૦ ધનુષ હતી.^૧

૧. સ્થા.૫૫૬, સમ.૧૫૭, તીર્થો.૭૫, વિશેષા.૧૫૬૮, આવનિ.૧૫૫-૫૬, જમ્બૂ. ૨૮-૨૯.

જસમતી (યશોમતી) અમોહરહની પત્ની અને અગડદત્તની માતા.^૧

૧. ઉત્તરાશા.પૃ.૨૧૩.

૧. જસવર્ધ (યશસ્વતી) પિટ્ટીચંપાના સાલ અને મહાસાલની બેન. તેને કંપિલ્લપુરનારાજા પીઠર સાથે પરણાવવામાં આવી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૮૧, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૨૩.

૨. જસવર્ધ પિયદંસણા અને જમાલિ(૧)ની પુત્રી. તે સેસવર્ધ(૧) નામે પણ જાણીતી હતી.^૧

૧. કલ્પ.૧૦૯, આચા.૨.૧૭૭, આવચૂ.૧.પૃ.૨૪૫, કલ્પવિ.પૃ.૧૪૩.

૩. જસવર્ધ જક્ખરિલની પુત્રી અને ચક્કવટ્ટિભંભદત્ત(૧)ની પત્ની.^૧

* ૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૯.

૪. જસવર્ધ વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચકના બીજા ચક્કવટ્ટિસગરની માતા.^૧

૧. સમ.૧૫૮, આવનિ.૩૯૮.

૫. જસવર્ધ પખવાડિયાની ત્રીજી, આઠમી અને તેરમી રાત્રિ અર્થાત્ ત્રીજની, આઠમની અને તેરસની રાત્રિ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૪૯.

જસવતી (યશસ્વતી) જુઓ જસવર્ધ.^૧

૧. સમ.૧૫૮, આવહ.પૃ.૨૮૬.

જસવદ્વણ (યશોવર્ધન) વિદ્વાન આચાર્ય. તેમનો ઉત્તરાધિકારી તેમનો શિષ્ય રવિગુત્ત બન્યો.^૧

૧. મનિ.પૃ.૭૧.

જસહર (યશોધર) જુઓ જસોહર.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૧, મર.૧૫૧.

૧. જસા (યશા) કોસંબીના કાસવ(૪)ની પત્ની અને કવિલ(૪)ની માતા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૨૮૬, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૬૮.

૨. જસા ઉસુયાર નગરના પુરોહિત ભિગુની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરા.૧૪.૩., ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૨૧, ૨૩૨.

૩. જસા સાતમા તિથ્યંકર સુપાસ(૧)ની પ્રથમ શ્રમણીશિષ્યા.^૧ સમવાય અનુસાર તેનું નામ સોમા(૫) છે.^૨

૧. તીર્થો.૪૫૮.

૨. સમ.૧૫૭.

જસોઆ (યશોદા) જુઓ જસોયા.^૧

૧. આવભા.૭૯, કલ્પવિ.પૃ.૭૮, વિશેષા.૧૮૭૪.

જસોધર (યશોધર) જુઓ જસોહર.^૧

૧. સ્થા.૪૦૪, ૬૮૫.

જસોધરા (યશોધરા) જુઓ જસોહરા.^૧

૧. તીર્થો.૧૫૬.

જસોયા (યશોદા) મહાવીરની પત્ની. તે કોડિણ્ણ(૩) ગોત્રની હતી.^૧ તેમને પિયદંસણા નામની એક પુત્રી હતી.^૨

૧. આયા.૨.૧૭૭, કલ્પ.૧૦૯, આવભા.૭૯, આવયૂ.૧.પૃ.૨૪૫, વિશેષા.૧૮૭૪-૭૫.

૨. આવભા. ૮૦.

૧. જસોહર (યશોધર) જે આચાર્ય પંડવોને તેમના પૂર્વભવમાં અયલગ્ગામમાં દીક્ષા આપી હતી.^૧

૧. મર.૪૫૧.

૨. જસોહર પાંચ સેનાપતિઓમાંનો એક. તે ધરણના હયદળનો નાયક હતો.^૧

૧. સ્થા.૪૦૪.

૩. જસોહર ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

૪. જસોહર નવ ગેવિજજગ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનો(વિમાનો)માંનું છેલ્લું.^૧

૧. સ્થા.૬૮૫.

૧. જસોહરા (યશોધરા) પખવાડિયાના ચોથા દિવસની રાત્રિ અર્થાત્ ચોથની રાત.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૪૮.

૨. જસોહરા રુચગ(૧) પર્વતના દક્ષિણ ભાગમાં આવેલા હાલિણ(૬) શિખર ઉપર વસતી આઠ મુખ્ય દિસાકુમારીઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩, તીર્થો. ૧૫૫, જમ્બૂ. ૧૧૪.

૩. જસોહરા જંબુસુદંસણાનું બીજું નામ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૦.

જાઉકણ (જાતુકણ) પુવ્વાપોકૃવયા નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૮, સૂર્ય. ૫૦.

જાણ (યાન) વિયાહપણાતિના ત્રીજા શતકનો ચોથો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૧૨૬.

જાતરૂવ (જાતરૂપ) રચણપ્પભા(૨)ના પ્રથમ કાંડનો તેરમો ભાગ.^૧

૧. સ્થા. ૭૭૮.

જાયરૂવવરિંસઅ (જાતરૂપાવતંસક) ઈસાણ કલ્પ (સ્વર્ગ)માં આવેલું એક વાસસ્થાન.^૧

૧. ભગ. ૧૭૨.

જાયવ (યાદવ) રાજકુમારી પજજુણ(૧), પઈવ, સંબ(૨), અણિરુદ્ધ(૨) વગેરે જે વંશના હતા તે વંશ.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૨૨.

જાયા (જાતા) ચમર(૧) વગેરેની ત્રણ સભાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા. ૧૫૪.

જારેકણ્ણ (જારેકૃષ્ણ) વાસિક્ક ગોત્રની એક શાખા.^૧

૧. સ્થા. ૫૫૧.

જાલંધર (જાલન્ધર) ઉસભદત્ત(૧)ની પત્ની દેવાણંદા(૨)નું ગોત્ર.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫. ૨૩૬.

જાલા (જવાલા) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચકના નવમા ચક્કવટ્ટિ મહપઉમ(૪)ની માતા.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, ઉત્તરાક. ૫. ૩૩૩, આવનિ. ૩૮૮.

૧. જાલિ અંતગંડદસાના ચોથા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૮.

૨. જાલિ રાજા વસુદેવ અને તેની રાણી ધારિણી(૪)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યર અરિક્કણેમિનો શિષ્ય બન્યો. સોળ વર્ષની શ્રમણજીવનની સાધના પછી તે સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષે ગયો.^૧

૧. અન્ત. ૮.

૩. જાલિ અણુત્તરોવવાઈયદસાના પહેલા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. અનુત્ત. ૧.

૪. જાલિ રાયગિહના રાજા સેણિય(૧) અને તેની રાણી ધારિણી(૧)નો પુત્ર. તે

સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો. સોળ વર્ષ શ્રામણ્યનું પાલન કર્યું, પછી મરીને અણુત્તર વિમાનમાં (સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં) દેવ થયો.^૧

૧. અનુત્ત.૧.

જાવતિય (યાવત્) વિયાહપણ્ણત્તિના સોળમા શતકનો ચોથો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૫૬૧.

જાવોગ્ગહપડિમા (યાવદવગ્રહપ્રતિમા) આચારના બીજા શ્વેતસ્કન્ધની પહેલી ચૂલા.^૧

૧. આચા.નિ.પૃ.૩૨૦, ગાથા.૧૬.

જિઅસત્તુ (જિતશત્રુ) જુઓ જિયસત્તુ.^૧

૧. આવ.નિ.૪૯૦, ઉત્તરાનિ અને ઉત્તરાશા.પૃ.૩૮૦, આચા.યૂ.પૃ.૩૮, વિશેષા.૧૯૪૪.

જિજ્ઞગાર એક આર્ય ધંધાદારી (ઔદ્યોગિક) મંડળ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

જિટ્ઠભૂઈ (જયેષ્ઠભૂતિ) કપ્પ(૨) અને વવહારનું જ્ઞાન ધરાવનાર જે છેલ્લો શ્રમણ હશે તે.^૧

૧. તીર્થો. ૮૧૬.

૧. જિણદત્ત (જિનદત્ત) ચંપા નગરીનો શેઠ. તેને તે જ નગરીનો સાગરદત્ત(૧) નામનો ઘનિષ્ઠ મિત્ર હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૪૪-૪૫.

૨. જિણદત્ત ચંપા નગરીનો શેઠ. તે ભદ્રા(૧૪)નો પતિ અને સાગર(૪)નો પિતા હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૧૦.

૩. જિણદત્ત ચંપા નગરીનો શેઠ. તે સુભદ્રા (૧૩)નો પિતા હતો.^૧

૧. આવચૂ. ૨.પૃ.૨૬૯, દશચૂ.પૃ.૪૮, આવહ.પૃ.૪૫૪.

૪. જિણદત્ત વસંતપુર(૩)નો શ્રાવક. તે હારપ્પભાનો પતિ હતો.^૧

૧. આવચૂ. ૧.પૃ.૫૩૧, આવહ.પૃ.૩૯૭.

૧. જિણદાસ સંયમનું પાલન કરી મોક્ષ પામનાર ઉપાસક (શ્રાવક).^૧

૧. જીતભા. ૭૮૬-૭૯૦.

૨. જિણદાસ સ્વાર્થરહિત ઉપાસક.^૧

૧. આવચૂ. ૧.પૃ.૫૨૨.

૩. જિણદાસ મહુરા(૧)ના શેઠ. તેમની પત્ની સાધુદાસી હતી. તેમની પાસે બે બળદ હતા—કંબલ અને સંબલ. તે બે પણ જિણદાસની જેમ વ્રતપાલન કરતા.^૧

૧. આવનિ.૪૭૧, આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૦, કલ્પવિ.પૃ.૧૬૩, વિશેષા.૧૮૨૫.

૪. જિણદાસ રાયપુરનો રહેવાસી, તેણે માંસ વગેરેનો ત્યાગ કર્યો હતો. મૃત્યુ પછી તે રાયગિહ નગરમાં દામણગ તરીકે જન્મ્યો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૩૨૪.

૫. જિણદાસ પાડલિપુત્તનો ઉપાસક (શ્રાવક).^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૨૮.

૬. જિણદાસ વિવાગસુયના બીજા શ્રુતસ્કન્ધનું પાંચમું પ્રકરણ.^૧

૧. વિપા.૩૩.

૭. જિણદાસ સોગંધિયાના મહચંદ(૧) અને તેની પત્ની અરહદત્તાનો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો. તે પોતાના પૂર્વભવમાં મજ્જમિયા નગરનો રાજા મેહરહ(૨) હતો.^૧

૧. વિપા.૩૪.

જિણદાસગણિ અથવા જિણદાસગણિમહત્તર (જિનદાસગણિમહત્તર) એક વિદ્વાન આચાર્ય જેમણે પરંપરાની માન્યતા પ્રમાણે નીચેની રચનાઓ કરી છે — આવસ્સયયુણિણ, નંદિયુણિણ, ષિસીહવિસેસયુણિણ, અણુઓગદારયુણિણ, દસવેયાલિયયુણિણ, ઉત્તરાજ્ઞયણયુણિણ વગેરે.^૧

૧. નિશીચૂ.૪ (સુબોધાવ્યાખ્યા) પૃ.૪૪૩, નન્દિયૂ.પૃ.૮૩, હિકે.પૃ.૧૯૨-૧૯૪, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૮૩, નિશીચૂ.૪.પૃ.૧૬૩, ૪૧૧, નિશીચૂ. વોલ્યુમ ૪ની પ્રસ્તાવના પૃ. ૪૬-૪૮, નિશીચૂ.૧.પૃ.૧.

જિણદાસગણિખામગ (જિનદાસગણિક્ષમક) તેમને મહાણિસીહ માટે ઘણો આદર હતો. તે અને જિણદાસગણિમહત્તર એક જણાય છે.^૧

૧. મનિ.પૃ.૭૧.

૧. જિણદેવ (જિનદેવ) તિથ્યર મહાવીરનો અનુયાયી. તે સાગેયનો રહેવાસી હતો. તેણે કોડિવરિસના રાજા ચિલાય(૨)ની મહાવીર સાથે મુલાકાત ગોઠવી હતી.^૧

૧. આવનિ.૧૩૦૫, આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૩.

૨. જિણદેવ બારવઈના અરહમિત્ત(૨) અને તેની પત્ની અણુદ્ધરીનો પુત્ર. એક વાર તેને એવો રોગ થયો જે માંસ ખાવાથી જ મટી શકે. જિણદેવ આવી સારવાર લેવા તૈયાર ન થયો અને શાંત ચિત્તે મૃત્યુ પામી મોક્ષે ગયો.

૧. આવનિ.૧૩૦૩, આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૨.

૩. જિણદેવ ચંપા નગરીનો શ્રાવક. જ્યારે તે અહિચ્છતા જઈ રહ્યો હતો ત્યારે માર્ગમાં તેને હિંસક શિકારી પ્રાણીએ ફાડી ખાધો.^૧

૧. આવનિ. ૧૩૧૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૧૧.

૪. જિણદેવ જે આચાર્યે ભરુચચ્છમાં બૌદ્ધ ભિક્ષુઓ ભયંતમિત્ત અને કુણ્ણલ(૨)ને વાદમાં હરાવ્યા હતા તે આચાર્ય. પછીથી તે બન્ને તે આચાર્યના શિષ્ય બની ગયા.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૮૮, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૦૧.

જિણધમ્મ (જિનધર્મ) કંચણપુરના શેઠ. તેણે બધી વિપત્તિઓ શાંત ચિત્તે સહન કરી અને મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યો.^૧

૧. મર. ૪૨૩.

જિણપાલિય (જિનપાલિત) ચંપા નગરીના માગંદી(૨) અને તેની પત્ની ભદ્રા(૩૭)નો પુત્ર. તે અને તેનો ભાઈ જિણરક્ષિય પોતાની બારમી દરિયાઈ મુસાફરીમાં દરિયાઈ તોફાનમાં ફસાયા. તેમનાં વહાણો ભાંગી ગયાં અને તે બન્ને રચણદીવની દેવીની જાળમાં સપડાયા. જક્ષ્મ સેલગ(૨)ની મદદથી તેમાંથી તેઓ મુક્ત થયા. જિણરક્ષિય ફરી તે દેવીની જાળમાં ફસાયો. બીજી બાજુ જિણપાલિય સહીસલામત પોતાના સ્થાને પહોંચી ગયો, તેણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને મરીને દેવ થયો. તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં મોક્ષ પામશે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૭૮-૮૮.

જિણરક્ષિય (જિનરક્ષિત) તે ચંપા નગરીના માગંદી(૨)નો પુત્ર હતો. તે જિણપાલિયનો ભાઈ હતો. તે રચણદીવની દેવીની જાળમાં બે વાર ફસાયો અને છેવટે તે દેવી વડે હણાયો.^૧ જુઓ જિણપાલિય.

૧. જ્ઞાતા. ૭૮-૮૮.

જિણવીર (જિનવીર) મહાવીરનું બીજું નામ. જુઓ મહાવીર.

જિણ્ણપુર (જીર્ણપુર) રાયગિહ પાસે આવેલું નગર જ્યાં શ્રમણ ઈદણાગ રહ્યા હતા.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૬૫.

જિણ્ણજજાણ (જીર્ણોદ્યાન) અવંતિ(૨)ની સમીપ આવેલું ઉદ્યાન.^૧

૧. નિશીચૂ. ૧. પૃ. ૧૦૨.

જિતસત્તુ (જિતશત્રુ) જુઓ જિયસત્તુ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૭૬, ૪૮૮, દશા. ૫, ઉત્તરાનિ અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૨૮૬, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૬, ૨૧૭, ૨૮૩.

૧. જિતારિ આણંદપુરનો રાજા. તે વીસથાનો પતિ અને અણંગનો પિતા હતો.^૧

૧. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૨૬૮, ગચ્છવા. પૃ. ૨૬.

૨. જિતારિ ત્રીજા તિથ્યંકર સંભવ(૧)ના પિતા. તે સાવત્થીના રાજા હતા.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૬૬.

જિમ્હ (જિહ્મ) એવું વાદળ કે જે એક વાર વરસે તો આખું એક વર્ષ જમીનને ભીની ભેજવાળી રાખે.^૧

૧. સ્થા. ૩૪૭.

જિય (જિત) જુઓ બલદેવ(૨).^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૪૪.

જિયંતપડિમા (જીવત્પ્રતિમા) જીવતા તિત્થયરની પ્રતિમા.^૧ તિત્થયરનું નામ આખું નથી. જુઓ જીવંતસામિ.

૧. નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૭૯, બૃક્ષે. ૧૫૩૬.

જિયવત્તિ (જિતવર્તિનું) વસંતપુર(૩)ના શેઠ. તેમને ધણાવહ(૪) નામનો નાનો ભાઈ હતો.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૨૬.

૧. જિયસત્તુ (જિતશત્રુ) ચંપા નગરીનો રાજા. ધારિણી(૧૮) તેની પત્ની હતી, અદીણસત્તુ(૩) તેનો પુત્ર હતો અને સુબુદ્ધિ(૧) તેનો મન્ત્રી હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૯૧.

૨. જિયસત્તુ કંપિલ્લપુરનો રાજા. કુંભ રાજાની રૂપાળી પુત્રી મલ્લિ(૧)ને લગ્ન માટે મેળવવા તેણે મિહિલા ઉપર આક્રમણ કર્યું. પરંતુ મલ્લિએ તેને અશ્રુચિ મનુષ્ય શરીર પાછળ ન પડવા સમજાવ્યો. તેનો મોહ દૂર થયો, તેણે સંસાર ત્યાગી દીધો, તે કેવળજ્ઞાન પામ્યો અને મોક્ષે ગયો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૭૪-૭૮.

૩. જિયસત્તુ સાવત્થી નગરીનો રાજા.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૦, ઉપા. ૫૫-૫૬, મર. ૪૯૯.

૪. જિયસત્તુ આમલકપ્પા નગરનો રાજા.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૮.

૫. જિયસત્તુ સલ્વતોભદ્ર (દ) નગરનો રાજા. તેને મહેસરદત્ત નામનો પુરોહિત હતો.^૧

૧. વિપા. ૨૪.

૬. જિયસત્તુ વાણિયગ્ગામનો રાજા.^૧

૧. ઉપા. ૩, દશા. ૫.

૭. જિયસત્તુ વાણારસી નગરનો રાજા.^૧

૧. ઉપા.૨૭.

૮. જિયસત્તુ આલભિયા નગરનો રાજા.^૧

૧. ઉપા.૩૨.

૯. જિયસત્તુ પોલાસપુરનો રાજા.^૧

૧. ઉપા.૩૯.

૧૦. જિયસત્તુ ભદિલપુરનો રાજા.^૧

૧. અન્ત.૪.

૧૧. જિયસત્તુ કાગંદી નગરનો રાજા.^૧

૧. અનુત્ત.૩.

૧૨. જિયસત્તુ તિગિંચી નગરનો રાજા. મૃત્યુ પછી તે ચંપાના રાજા દત્ત(૧)ના મહચંદ(૪) પુત્ર તરીકે જન્મ્યો.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૧૩. જિયસત્તુ પએસિનો આજ્ઞાવર્તી સાવત્થીનો રાજા.^૧

૧. રાજ.૧૪૬, ૧૫૨.

૧૪. જિયસત્તુ મિહિલા નગરનો રાજા.^૧

૧. જમ્બૂ.૧, સૂર્ય.૧.

૧૫. જિયસત્તુ રાયગિહનો રાજા.^૧

૧. નિર.૪.૧.

૧૬. જિયસત્તુ હત્થિણાઉરનો રાજા.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૨૭૭.

૧૭. જિયસત્તુ જરાકુમારનો પુત્ર. તેને બે પુત્રો અને એક પુત્રી હતી.^૧ તે વારાણસી^૨ અથવા વણવાસી^૩ ઉપર રાજ કરતો હતો.

૧. નિશીચૂ.૨.૫.૪૧૭, ગચ્છવા.૫.
૨૬, બૃભા.૫૨૫૪-૫૫, બૃક્ષે.
૧૩૯૭.

૨. નિશીચૂ.૨.૫.૪૧૭.
૩. બૃક્ષે.૧૩૯૭.

૧૮. જિયસત્તુ બીજા તિથંકર અજિયના પિતા. તે અઓજૂઝ(૨)ના રાજા હતા.^૧

૧. તીર્થો.૪૬૫, સમ. ૧૫૭.

૧૯. જિયસત્તુ મહુરા(૧)ના રાજા. તેમને કાલવેસિય નામનો પુત્ર હતો.^૧

૧. મર. ૪૯૮, ઉત્તરાચૂ.૫.૭૭.

૨૦. જિયસત્તુ ખિતિપતિદિય(૨)નો રાજા.^૧ તેણે ખિતિપતિદિયના સ્થાને

ચણગપુરની સ્થાપના કરી. ૨ ધારિણી(૧૭) તેની રાણી હતી. ૩

૧. નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૫૦, ૪.પૃ.૨૨૯, આવચૂ. ૨.પૃ.૨૧૭.

૨. આવચૂ. ૨.પૃ.૧૫૮.

૩. નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૫૦.

૨૧. જિયસત્તુ દત્ત(૯) રાજાનો પુત્ર અને મેઘઘોસનો પિતા. ૧

૧. તીર્થો.૬૯૬.

૨૨. જિયસત્તુ કંદઅ(૧)નો પિતા. તે સાવત્થીનો રાજા હતો. ૧ ભદ્ર(૬) પણ તેનો પુત્ર હતો. ૨

૧. બૃક્ષે.૮૧૫, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૭૩.

૨. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૭૮.

૨૩. જિયસત્તુ ઉજ્જેણી નગરનો રાજા. તેને બે પુત્રો હતા, તે બન્ને સંસાર ત્યાગી શ્રમણ બની ગયા હતા. ૧

૧. આચાચૂ.પૃ.૨૨૫.

૨૪. જિયસત્તુ પાડલિપુત્તનો રાજા. રોહગુત્ત(૨) તેનો મંત્રી હતો. ૧

૧. આચાચૂ.પૃ.૧૩૨.

૨૫. જિયસત્તુ કોસંબીનો રાજા, કાસવ(૪) તેનો પુરોહિત હતો. ૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૨૮૬, ઉત્તરાશા.પૃ.૨૮૭.

૨૬. જિયસત્તુ વસંતપુર(૩)નો રાજા. ધારિણી(૨૦) તેની પત્ની હતી. ૧ તેમને ધમ્મરુઈ(૬) નામનો પુત્ર હતો. રાજા પુત્ર સાથે સંસાર ત્યાગી શ્રમણ બન્યા. ૨

૧. ઓઘનિ.૪૫૦, ઓઘનિદ્રો.પૃ.૪૪૯, પિંડનિ. ૮૦-૦૧.

૨. આવચૂ. ૧.પૃ.૪૮૮, ૫૦૩, ૫૨૫.

૨૭. જિયસત્તુ સુમંગલ(૩)ના પિતા. તેના મન્ત્રીને સેણિય(૨) નામનો પુત્ર હતો. ૧

૧. આવચૂ. ૨.પૃ.૧૬૬.

૨૮. જિયસત્તુ જેણે ઉજ્જેણી જીત્યું હતું તે પાડલિપુત્તનો રાજા. તેનું બીજું નામ કાકવણ હતું.

૧. આવચૂ. ૧.પૃ.૫૪૦.

૨૯. જિયસત્તુ મિગકોટ્ટગનો રાજા જેણે પોતાની પુત્રી રેણુગા જમદગ્ગિને પરણાવી હતી. ૧ જુઓ અણંતવીરિય.

૧. આવચૂ. ૧.પૃ.૫૧૯.

૩૦. જિયસત્તુ રાજકુમારી સિદ્ધિના પિતા. તે મહુરા(૧)ના રાજા હતા. ૧

૧. આવચૂ. ૧.પૃ.૪૪૯.

૩૧. જિયસત્તુ તુરુવિણી નગરના રાજા. તેની બ્રાહ્મણ પત્નીથી તેને દત્ત(૭) નામનો

પુત્ર હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૪૯૫.

૩૨. જિયસત્તુ એક રાજા જે સંસારનો ત્યાગ કરી મોક્ષ પામ્યો. તેના મૃત્યુના દુઃખદ સમાચાર સાંભળી તેનો ભાઈ, જે શ્રમણ હતો તે, ગાંડો થઈ ગયો.^૧

૧. વ્યવભા.૪.૧૦૭-૧૦૮, બૃભા. ૬૧૯૮-૯૯.

૩૩. જિયસત્તુ જેણે જાસૂસ હોવાની શંકાથી ગોસાલ સાથે મહાવીરને કેદ કર્યા હતા તે લોહગ્ગલ(૨)ના રાજા.^૧

૧. આવનિ.૪૯૦, આવચૂ.૧.૫.૨૯૪.

૩૪. જિયસત્તુ છત્તગ્ગા નગરના રાજા. તેની પત્નીનું નામ ભદ્દા(૩) હતું. તેમને શંદણ(૬) નામનો પુત્ર હતો જે મહાવીરનો પૂર્વભવ હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૨૩૫.

૩૫. જિયસત્તુ વીતિસોગાના રાજા. તે વિદેહ(૧) ક્ષેત્રના પ્રથમ બલદેવ(૨) અયલ(૫)ના પિતા હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૧૭૬.

૩૬. જિયસત્તુ ઉજ્જેણીના રાજા જેમનો સારથિ અમોહરહ નામનો હતો.^૧

૧. ઉત્તરાશા.૫.૨૧૩.

૩૭. જિયસત્તુ ચંપાના રાજા અને સુમણભદ્ર(૩)ના પિતા.^૧

૧. ઉત્તરાશા.૫.૯૨.

૩૮. જિયસત્તુ જેના ધર્મગુરુ ધમ્મઘોસ(૧૦) હતા તે રાજા.^૧ સંભવતઃ આ અને જિયસત્તુ(૧૫) એક જ વ્યક્તિ છે.

૧. આચાચૂ.૫.૩૮, આચાશી.૫.૭૬.

૩૯. જિયસત્તુ અયલપુરના રાજા. તેના પુત્ર અપરાય(૧૦)એ રાહાયરિય પાસે દીક્ષા લીધી.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.૫.૬૨, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. ૫.૧૦૦, ઉત્તરાને.૫.૨૫-૫૬.

૪૦. જિયસત્તુ વસંતપુર(૩)ના રાજા. સુમાલિયા(૩) તેની પત્ની હતી.^૧ આ જિયસત્તુ જિયસત્તુ(૨૬)થી ભિન્ન છે.

૧. આવચૂ.૧.૫.૫૩૪.

૪૧. જિયસત્તુ પાડલિપુત્તના રાજા. ખેમ તેનો મંત્રી હતો.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૨૮૩.

૪૨. જિયસત્તુ કંપિલપુરના રાજા જે જિયસત્તુ(૨)થી ભિન્ન છે.^૧

૧. ઉપા.૩૫.

જિયારિ (જિતારિ) જુઓ જિતારિ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

જમૂત એવું વાદળ કે જે એકવાર વરસે તો દસ વર્ષ સુધી જમીનને ભેજવાળી રાખે.^૧

૧. સ્થા. ૩૪૭.

જયકપ્પ (જીતકલ્પ) એક સો ત્રણ ગાથાઓ ધરાવતો આગમગ્રન્થ.^૧ તે જિનભદ્રગણિના નામે ચડેલી રચના છે.^૨ શ્રમણ-શ્રમણીઓના નિયમોના ભંગ માટે પ્રાયશ્ચિત્તો તે નિયત કરી આપે છે. તેમાં નીચેના દસ પ્રાયશ્ચિત્તોનું નિરૂપણ છે^૩— (૧) આલોચણ, (૨) પરિક્કમણ, (૩) ઉભય, (૪) વિવેગ, (૫) વોસગ્ગ, (૬) તવ, (૭) છેદ, (૮) મૂલ, (૯) અણવક્રય અને (૧૦) પારાચિય.

૧. જીત.પૃ.૨૨૩

ચૂણિ ગાથા. ૫-૧૧.

૨. જુઓ આ ગ્રન્થ ઉપરની સિદ્ધસેનસૂરિની | ૩. જીત.૪(પૃ.૬૨)

જયધર (જીતધર) સંડિલ્લ(૧) આચાર્યના શિષ્ય.^૧

૧. નન્દિ.ગાથા ૨૬, નન્દિમ.પૃ.૪૯, નન્દિહ.પૃ.૧૧.

જવ વિયાહપણ્ણતિના સાતમા શતકનો ચોથો ઉદેશક.^૧

૧. ભગ.૨૬૦૧.

જવંતસામિ (જવત્સ્વામિનૃ) મહાવીરની પ્રતિમા. તે પ્રતિમા વીતિભયના રાજા ઉદાયણ(૧) પાસે હતી. ઉદાયણે તેની સેવાપૂજા માટે કિણ્ણગૂલિયાની^૧ નિમણૂક કરી હતી. બળજબરીથી આ પ્રતિમાને ઉજ્જેણી ઉપાડી જનાર પજ્જોય સાથે ઉદાયણને યુદ્ધ કરવું પડ્યું હતું.^૨

૧. તેનું મૂળ નામ દેવદત્તા(૪) હતું.

૨. નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૪૦, બૃહ્.૯૧૮, ઉત્તરાક. પૃ. ૩૪૬.

જવક (જવક) એકવીસમા તિથ્યંકરણમિ(૧)ના સમકાલીન રાજા.^૧

૧. તીર્થો. ૪૮૪.

જવપએસિય (જવપ્રાદેશિક) આચાર્ય તીસગુત્તનો સિદ્ધાન્ત. તે માનતા હતા કે જવના અસંખ્યાત પ્રદેશોમાંથી કેવળ છેલ્લા પ્રદેશમાં જ ચેતના હોય છે.^૧

૧. ઔપ. ૪૧, ઔપઅ.પૃ.૧૦૬, આવભા.૧૨૭-૨૮, નિશીભા. ૫૬૧૨, સ્થાઅ. પૃ.૪૧૧.

જવાજવવિભત્તિ (જવાજવવિભક્તિ) ઉત્તરજૂઝયણનું છત્રીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૩૬, ઉત્તરાનિ.પૃ.૯, ૬૭૦, ૭૧૨.

જવાજવાભિગમ અંગબાહિર ઉક્કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ ત્રીજા અંગ(૩) ઠાણના

આધારે રચાયેલું ત્રીજું ઉવંગ તેને ગણવામાં આવે છે.^૨ તે પડિવત્તિ નામના નવ વિભાગોમાં વિભક્ત છે.^૩ તે જડ અને ચેતન પદાર્થોનું વિગતવાર નિરૂપણ કરે છે.^૪ તેના ઉપર મલયગિરિની વૃત્તિ^૫ ઉપરાંત જીવાભિગમચૂર્ણિ^૬ અને જીવાભિગમ-મૂલટીકા^૭ આ બે ટીકાઓ રચાઈ હતી.

૧. નન્દિ.૪૪, પાશ્વિ.પૃ.૪૩.

૨. જીવામ.પૃ.૧.

૩. જીવા.૨૪૪, પ્રજ્ઞામ.પૃ.૮.

૪. જીવા.૨થી, દશયૂ.પૃ.૧૪૧.વિશેષા. ૩૭૬૮.

૫. પ્રજ્ઞામ.પૃ.૪૪-૪૫, ૪૮-૪૯, ૫૧.

૬. રાજમ.પૃ.૧૮૨, પ્રજ્ઞામ.પૃ.૩૦૮, સૂર્યમ. પૃ.૨૬૭, ૨૭૯, ૨૮૫.

૭. પ્રજ્ઞામ.પૃ.૫૧, રાજમ.પૃ.૧૦૦, ૧૫૮-૬૧, ૨૨૬.

જીવાભિગમ આ અને જીવાજીવાભિગમ એક છે.^૧

૧. નન્દિ.૪૪, પાશ્વિ.પૃ.૪૩, દશયૂ.પૃ.૧૪૧, વિશેષા.૩૭૬૮, આવયૂ.૧.પૃ.૪૭૨, ભગ.૬૫૭.

૧. જુગંધર (યુગન્ધર) જેમની પાસેથી શિષ્યાભિયાએ ઉપાસક(શ્રાવક)ના વ્રતો લીધાં હતાં તે આચાર્ય.^૧

૧. આવનિ.૧૨૯૧, આવયૂ.૧.પૃ.૧૭૩-૧૭૪.

૨. જુગંધર અવરવિદેહ ક્ષેત્રના એક તિત્થંકર.^૧

૧. આવયૂ.૨.પૃ.૧૮૪.

૧. જુગબાહુ (યુગબાહુ) પુવ્વવિદેહ ક્ષેત્રના એક વાસુદેવ(૧).^૧

૧. આવનિ.૧૨૯૧, આવયૂ.૨.પૃ.૧૮૪.

૨. જુગબાહુ મહાવિદેહ ક્ષેત્રના એક તિત્થંકર.^૧

૧. વિષા.૩૪.

૩. જુગબાહુ નવમા તિત્થંકર પુષ્કદંતનો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

૪. જુગબાહુ મયણરેહાનો પતિ.^૧

૧. ઉત્તરાને.પૃ.૧૩૮.

જુણસેટ્ટિ (જુણશ્રેષ્ઠિન્) ભદ્રસેણ(૨)નું બીજું નામ.^૧

૧. આવયૂ.૨.પૃ.૨૦૨.

જુત્તિ (યુક્તિ) વણ્ણિદસાનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. નિર.૫.૧.

જુત્તિસેણ (યુક્તિસેન) વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં થયેલા ચોવીસ તિત્થંકરમાંના આઠમા તિત્થંકર.^૧ તિત્થોગાલી અનુસાર ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા

અગિયારમા તિત્થંકર સેજજંસ(૧)ના તે સમકાલીન હતા.^૨

૧. સમ.૧૫૯

૨. તીર્થો.૩૨૪.

જુદ્ધવીરિય (યુદ્ધવીર્ય) નવમા તિત્થંકર પુષ્કદંતનો સમકાલીન રાજા.^૧

૧. તીર્થો. ૪૭૨.

જુધિક્કિલ (યુધિષ્ઠિર) જુઓ જુહિક્કિલ્લ.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૪૯૨.

જુહિક્કિલ્લ (યુધિષ્ઠિર) હત્થિણાપુરના પાંડુરાયનો સૌથી મોટો પુત્ર.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭, અન્ત.૯, આવચૂ.૧.૫.૪૯૨, પ્રશ્ન.૫.૮૭, આવહ.૫.૩૬૫.

જૂયઅ, જૂયગ, જૂવ અથવા જૂવઅ (યૂપક) પશ્ચિમ દિશામાં લવણ સમુદ્રનો મહાપાયાલકલસ. વેલંબ(૨) તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે.^૧

૧. સમ.૫૨, ૯૫, સ્થા.૩૦૫, ૭૨૦, જીવા.૧૫૬.

૧. જેઠા (જયેષ્ઠા) ચેડગ રાજાની પુત્રી. તેને મહાવીરના મોટા ભાઈ છંદિવદ્રણ(૧) સાથે પરણાવવામાં આવી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૧૬૪.

૨. જેઠા એક નક્ષત્ર. તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ ઈદ(૪) છે.

૧. સ્થા. ૯૦, જમ્બૂ.૧૫૭, ૧૭૧.

જેહિલ આચાર્ય ણાગ (૭)નો શિષ્ય.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી). ૭, ૫.૨૬૫.

જોઈ (યોગિન્) પરિવ્રાજકોનો એક વર્ગ.^૧

૧. ઔપ. ૩૮.

જોઈજસા (જ્યોતિર્યશા) ચંપા નગરના ગોવળની પત્ની. કોસિઅ(૪)ના શિષ્ય રુદ્ધઅ દ્વારા તેનું ખૂન થયું હતું.^૧

૧. આવનિ.૧૨૮૮, આવચૂ.૨.૫.૧૯૩, આવહ. ૫.૭૦૪.

૧. જોઈસ (જ્યોતિષ) દેવોના ચાર વર્ગોમાંનો એક વર્ગ. આ વર્ગના દેવોના પાંચ ભેદ છે — (૧) સૂર(૧), (૨) ચંદ(૧), (૩) ગહ, (૪) ણ્કખત્ત(૧) અને (૫) તારા(૩).^૧ પૃથ્વીની સપાટીથી ૭૯૦ યોજનના અંતરે તેમનું શ્રેત્ર શરૂ થાય છે જ્યાં કેટલાક તારાઓના સ્વર્ગીય વાસસ્થાનો છે. તે પછી સૂરિયો, ચંદો, ણ્કખત્તો અને ગહોનાં સ્વર્ગીય વાસસ્થાનો એક પછી એક આવેલાં છે.^૨ સૂરિયો અને ચંદો તેમના ઈન્દ્રો છે.^૩ તારાઓની સંખ્યા સૌથી વધુ છે અને સૂરિયો તથા ચંદોની સંખ્યા સૌથી ઓછી છે.^૪ તેવી જ રીતે તેઓ ઝડપ અને ગતિની બાબતમાં એકબીજાથી ભિન્ન છે.^૫

૧. દેવે. ૮૦-૮૧, પ્રજા. ૩૮, સૂર્ય.
૧૦૦, અનુ. ૧૨૨, સ્થા. ૨૫૭,
૪૦૧.

૨. જમ્બૂ. ૧૬૪, સૂર્ય. ૮૮, પ્રજા. ૫૦,
જીવા. ૧૨૨, દેવે. ૮૪, જમ્બૂ. ૧૬૪.

સૂર્ય. ૮૨.

૩. સ્થા. ૮૪, ભગ. ૧૬૮.

૪. જીવા. ૨૦૬, જમ્બૂ. ૧૭૨, સૂર્ય. ૮૮.

૫. જમ્બૂ. ૧૬૭, સૂર્ય. ૮૫.

૨. જોઈસ વિયાહપણત્તિના નવમા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૬૨.

જોઈસિય (જ્યોતિષ્ક) આ અને જોઈસ(૧) એક છે.^૧

૧. ઉત્તરા. ૩૬. ૨૦૭, ભગ. ૪૧૪, પ્રજા. ૧૦૧, જમ્બૂ. ૧૨૨, દેવે. ૧૪૮, અનુ. ૧૨૨,
આચાર્ય. પૃ. ૨૬૮.

૧. જોગંધરાયણ (યૌગન્ધરાયણ) રાજા ઉદાયણ(૨)નો મન્ત્રી.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૬૨, આવહ. પૃ. ૬૭૪.

૨. જોગંધરાયણ અમ્મડ(૩) સાથે સંબંધ ધરાવતી વ્યક્તિ.^૧

૧. ઋષિ. ૨૫.

જોગજસા (યોગયશા) આ અને જોઈજસા એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૩.

જોગસંગહ (યોગસંગ્રહ) આગમિક ગ્રન્થ.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૩૬, ૧૫૨, નિશીચૂ. ૩. પૃ. ૨૬૬, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૭૮.

જોણ (યોન) આ અને જોણઅ એક છે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૮.

જોણઅ અથવા જોણગ (યોનક) એક અણારિય (અનાર્ય) જાતિ અને તેનો દેશ. તેમને ચક્કવટ્ટિ ભરહ(૧)એ જીત્યાં હતાં.^૧ ત્યાં ઉસભ(૧) ગયા હતા.^૨ રાજાઓનાં અન્ત:પુરોમાં આ દેશની કન્યાઓને દાસીઓ તરીકે રાખવામાં આવતી.^૩ આ દેશ / જાતિ જવણથી ભિન્ન છે.^૪ જોણઅ લોકોએ કેટલીક ચીજો પાડલિપુત્ર મોકલી હતી અને તે ચીજોને ઓળખવા માટે આચાર્ય પાલિતને બોલાવવામાં આવ્યા હતા.^૫

૧. જમ્બૂ. ૫૨.

૨. આવનિ. ૩૩૬-૩૩૭.

૩. ભગ. ૩૮૦, ભગઅ. પૃ. ૪૬૦,
જ્ઞાતા. ૧૮, જમ્બૂ. ૪૩, જમ્બૂશા. પૃ.

૧૮૧, ઔપ. ૩૩.

૪. જુઓ જમ્બૂ. ૫૨ અને જમ્બૂશા. પૃ. ૨૨૦.

૫. આવચૂ. ૨. પૃ. ૫૫૪.

જોણિ (યોનિ) પણણવણાનું નવમું પદ(પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજા. ગાથા ૫.

જોષિઅ (યોનિક) આ અને જોષાઅ એક છે.^૧

૧. ઔપ.૩૩, આવચૂ.૨.૫.૫૫૪.

જોષિપાહુડ (યોનિપ્રાભૂત) ચેતન પદાર્થોના સર્જન અંગે નિરૂપણ કરતો ગ્રન્થ. તેના આધારે સિદ્ધસેષે અશ્વોનું સર્જન કર્યું હતું જ્યારે બીજાઓએ ભેંસોનું સર્જન કર્યું હતું.^૧ વર્તમાનમાં તેનું અસ્તિત્વ નથી, તે નાશ પામ્યો છે.

૧. નિશીચૂ.૨.૫.૨૮૧, વ્યવભા.૫.૮૮, વ્યવમ.૩.૫.૫૮.

જોષિસંગહ (યોનિસદ્ગ્રહ) એક આગમિક ગ્રન્થ.^૧

૧. સૂત્રચૂ.૫.૨૭૦.

જોષ્ઠ સંભવતઃ આ અને જોષાઅ એક છે.^૧

૧. ભગ. ૩૮૦.

જોતિરસ (જ્યોતિરસ) રયણપ્પભાના પ્રથમ કાંડનો નવમો ભાગ.^૧

૧. સ્થા.૭૭૮.

જોતિસિય (જ્યોતિષ્ક) આ અને જોઈસ(૧) એક છે.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૨૫૩, સૂર્ય.૮૮.

જોહિટ્ટિલ્લ (યુધિષ્ઠિર) જુઓ જુહિટ્ટિલ્લ.^૧

૧. અન્ત.૮.

ઝ

ઝાણવિભત્તિ (ધ્યાનવિભક્તિ) અંગબાહિર ઉક્કાલિય આગમગ્રન્થ^૧ જે નાશ પામી ગયો છે.

૧. નન્દિ.૪૪, પાક્ષિ.૫.૪૩.

ટ

ટંકણ અણારિય (અનાર્ય) જાતિ^૧ તેમજ તેમના વસવાટનો પ્રદેશ.^૨ આ જાતિ ઉત્તરાવહમાં વસતી હતી અને દક્ષિણાવહના લોકોને સુવર્ણ અને હાથીદાંત વેચતી હતી.^૩ ઉપર તરફની ગંગા નદીના પૂર્વ કિનારાને લગોલગ આવેલા પ્રદેશમાં વસતા તન્ગણ લોકો સાથે તેની એકતા સ્થાપવામાં આવી છે. તેમનો પ્રદેશ રામગંગા નદીથી સરયૂના ઉપરના ભાગ સુધી વિસ્તરેલો હતો. તેઓ મધ્ય એશિયામાં કાશ્ગર ક્ષેત્રમાં

પણ વસતા હતા.^૪

૧. વિશેષા. ૧૪૪૨, ભગ. ૧૪૩, સુત્ર.

૧.૩.૩.૧૮.

૨. આચાર્ય. પૃ. ૧૮૩, આવનિ. ૧૩૬.

૩. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૨૦.

૪. જિઓમ. પૃ. ૭૯, ૧૨૪.

ઠ

ઠાણ (સ્થાન) બાર અંગ(૩) ગ્રન્થોમાંનો ત્રીજો.^૧ તે દસ પ્રકરણોમાં વિભક્ત છે.^૨ તેનો મોટો ભાગ ગદ્યમાં છે. તે પદાર્થોની સંખ્યા અનુસાર પદાર્થોનું નિરૂપણ કરે છે અર્થાત્ એક સંખ્યક પદાર્થોથી દસસંખ્યક પદાર્થો સુધીનું નિરૂપણ તેમાં છે.^૩ વિ.સં. ૧૧૨૦માં અભયદેવસૂરિએ તેના ઉપર ટીકા રચી છે.^૪ જે શ્રમણે શ્રમણજીવનના આઠ વર્ષ પૂરા કર્યા હોય તેને તે ભણવાનો અધિકાર છે.^૫ તે વીરનિર્વાણ સંવત ૧૩૫૦માં નાશ પામી જશે.^૬

૧. નન્દિ. ૪૫, પાણિ. પૃ. ૪૬, સમ.

૧૩૭, અનુ. ૪૨.

૨. નન્દિ. ૪૮, સમઅ. પૃ. ૭૪, નન્દિમ.

પૃ. ૨૨૮થી.

૩. સમ. ૧૩૭-૧૩૮.

૪. સ્થાઅ. પૃ. ૫૨૮.

૫. વ્યવ. ૧૦. ૨૩.

૬. તીર્થો. ૮૧૫.

ઠાણપદ (સ્થાનપદ) પણવણાનું બીજું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. ભગ. ૧૧૫, ૫૫૦, પ્રજ્ઞા. ગાથા ૪.

ઠિઈ (સ્થિતિ) પણવણાનું ચોથું પદ (પ્રકરણ).^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ગાથા ૪, ભગ. ૧૫.

ઠિતિપદ (સ્થિતિપદ) આ અને ઠિઈ એક છે.^૧

૧. ભગ. ૧૫.

ડ

ડંડગારણ (દણ્ડકારણ) રાજા ડંડગિના નામ ઉપરથી જેનું નામ પડ્યું છે તે જંગલ. તે રાજાની રાજધાની કુંભકારકડ હતી. તે રાજધાની અને તેની આસપાસનો પ્રદેશ ખંદઅ(૧)એ બાળી ભસ્મ કરી નાખ્યો હતો. તે પ્રદેશમાં જંગલ ઊગ્યું.^૧

૧. નિશીચૂ. ૪. પૃ. ૧૨૮, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૭૪.

ડંડગિ (દણ્ડકિન) કુંભકારકડ નગરનો રાજા. ખંદઅ(૧)ની બેન પુરંદરજસા તેની

પત્ની હતી. જેણે ખંદઅ અને તેના પાંચસો શિષ્યોને ઘાણીએ ઘાલી પીલી નાખ્યા તે પાલગ(૧) તેનો પુરોહિત હતો. પછી દેવ તરીકે જન્મેલા ખંદએ ડંડગિની રાજધાનીને અને તેની આસપાસના પ્રદેશને બાળી ભસ્મ કરી નાખ્યો. પછી ત્યાં જંગલ થયું જે ડંડગારણનામે પ્રસિદ્ધ થયું.^૧

૧. જીતભા.૫૨૮, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૧૪-૧૫, ઉત્તરાયૂ.પૃ.૭૩, વ્યવભા.૧૦.૫૮૯, નિશીયૂ. પૃ.૧૨૭.

ડંબર જુઓ અડંબર.^૧

૧. આવયૂ.૨.પૃ.૨૨૭.

ડહણ (દહન) પાડલિપુત્તના બ્રાહ્મણનો પુત્ર. જલણસિહા તેની માતા હતી.^૧ ડહણ સંસાર ત્યાગી શ્રમણ બન્યો અને મરીને દેવ થયો. તે હુયાસણ(૧) નામે પણ જાણીતો છે.^૨

૧. આવનિ.૧૨૮૪.

૨. આવહ.પૃ.૭૦૭.

ડોંબ એક અણારિય (અનાર્ય) હલકી કોમ. તે જક્ષ્મ ઘંટિયને પૂજે છે.^૧ તે ઉત્તર ભારતમાં પ્રાચીન કાળમાં વસતા લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી મનાય છે.^૨

૧. વ્યવભા.૩.૯૨, નિશીયૂ.૨.પૃ.૨૪૩, બૃક્ષે.૪૦૩-૪૦૪. ૨. લાઈ.પૃ.૩૬૦.

ડોંબિલ એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના દેશવાસીઓ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, પ્રશ્ન.૪, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

ડોંબ એક અણારિય (અનાર્ય) જાતિ અને તેનો દેશ.^૧ આ અને ડોંબ એક છે.

૧. પ્રશ્ન.૪, પ્રજ્ઞા.૩૭.

ડોંબિલ આ અને ડોંબિલ એક છે.^૧

૧. પ્રશ્ન. ૪.

ઢ

ઢંક સાવત્થીનો કુંભાર. એક હજાર શ્રમણીઓ સાથે પિયદંસણા તેના ઘરમાં રહી હતી.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૪૧૮, વિશેષા.૨૮૦૭, આવભા.૧૨૬, નિશીભા.૫૫૯૭, ઉત્તરાશા. પૃ.૧૫૬.

ઢંઢ કણ્ઠ(૧)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિત્થંકર અરિક્કણેભિનો શિષ્ય બન્યો. અન્તરાય કર્મના ઉદયના કારણે તે ભિક્ષા મેળવી શક્યો નહિ.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ.પૃ.૭૬, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૧૯, આવ.પૃ.૨૭, આચાર્ય.પૃ.૭૫, ૭૩૪.

ઢંઢણ આ અને ઢંઢ એક છે. તે એક વંદનીય વ્યક્તિ છે.^૧

૧. આવ.પૃ.૨૭.

૧. ઢંડર દસપુરનો શ્રાવક (ઉપાસક).^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૦૩.

૨. ઢંડર રાહુ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૫.

ણ

ણઉલ (નકુલ) હત્થિણાઉરના પંડુરાયના પાંચ પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.

ણંગલા (નજલા) મહાવીરે ગોસાલ સાથે જે ગામની મુલાકાત લીધી હતી તે ગામ. અહીં વાસુદેવધરના ચૈત્યમાં મહાવીરે ધ્યાન કર્યું હતું. બાળકોને ભયભીત કરવા બદલ ગોસાલને અહીં માર ખાવો પડ્યો હતો. આ ગામ હલેદુદુઅ અને આવત(૪) વચ્ચે આવેલું હતું.^૧

૧. આવનિ.૪૮૧, આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૮, વિશેષા.૧૮૩૫, કલ્પધ.પૃ.૧૦૬, કલ્પવિ. પૃ. ૧૬૫, આવમ.પૃ.૨૮૦.

ણંગોલ (નાજોલ) એક અંતરદીવ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૬.

ણંગોલિ (નજોલિન્) આ અને ણંગોલિય એક છે.^૧

૧. જીવા.૧૧૧.

ણંગોલિય (નાજોલિક) લવણસમુદ્રમાં આવેલા છપ્પન અંતરદીવમાંનો એક.^૧ આ અને ણંગોલ એક છે.

૧. જીવા.૧૧૧, નન્દિમ.પૃ.૧૦૩, સ્થા.૩૦૪.

૧. ણંદ(નન્દ) પાડલિપુત્ર નગરનો વાળંદ ગુલામ. કૂણિયના પુત્ર ઉદાઈ(૨)ના મૃત્યુ પછી નગરના રાજા તરીકેનો કાર્યભાર તેણે લઈ લીધો અર્થાત્ તે રાજા બની ગયો. તેના પછી આવનારા તેના ઉત્તરાધિકારી રાજાઓ પણ તે જ નામથી ઓળખાયા અને આમ તે વંશ ણંદ નામે ઓળખાયો. જેને ચંદઉત્તે હરાવ્યો તે મહાપઉમ(૮) રાજા ણંદ વંશનો નવમો અને છેલ્લો રાજા હતો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૮થી, આચાચૂ.પૃ.૬૪, દશચૂ.પૃ.૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૫૩. કલ્પધ. પૃ. ૧૬૫, આવહ.પૃ.૪૩૩.

૨. છંદ પાડલિપુત્રનો આતિલોભી શેઠ. કોઈક ગુહા બદલ તે નગરના રાજાએ તેને મૃત્યુદંડની સજા કરી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૫૨૮, ૨.૫.૨૯૩, કલ્પચૂ.૫.૧૦૧, આવહ.૫.૩૯૭.

૩. છંદ મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પંદર સાગરોપમ વર્ષનું હોય છે, તેઓ પંદર પખવાડિયે એક વાર શ્વાસ લે છે અને પંદર હજાર વર્ષે એક વાર તેઓને ભૂખ લાગે છે.^૧

૧. સમ.૧૫.

૪. છંદ અગિયારમા તિથ્યંકર સેજજંસ(૧)ને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર સિદ્ધત્થપુરનો રહેવાસી.^૧

૧. આવમ.૫.૨૨૭, સમ.૧૫૭, આવનિ.૩૨૪, ૩૨૮.

૫. છંદ બંભણગામનો રહેવાસી. મહાવીરે એક વાર તેની પાસેથી ભિક્ષા ગ્રહણ કરી હતી.^૧ ઉવછંદ(૨) તેનો ભાઈ હતો.^૨

૧. આવનિ.૪૭૬, આવચૂ.૧.૫.૨૮૩, વિશેષા.૧૯૨૮-૧૯૩૦, કલ્પવિ.૫.૧૬૪, કલ્પધ.૫.૧૦૫.

૨. આવચૂ.૧.૨૮૩.

૬. છંદ પખવાડિયાનો પાંચમો, છઠો અને અગિયારમો દિવસ અર્થાત્ પાંચમ, છઠ અને અગિયારસ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૪૯.

૭. છંદ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના પ્રથમ ભાવી વાસુદેવ(૧).^૧

૧. સમ.૧૫૯, તીર્થો.૧૧૪૩.

૮. છંદ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના આઠમા ભાવી તિથ્યંકર પેઢાલપુત્ર(૧)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ.૧૫૯.

૯. છંદ જ્ઞાસિક્કણગરનો રહેવાસી. તે સુંદરી(૨)નો પતિ હોવાથી સુંદરીછંદ તરીકે જાણીતો હતો. સુંદરી અત્યંત રૂપાળી હોવાથી તે તેનામાં ખૂબ જ આસક્ત હતો. તેનો ભાઈ શ્રમણ હતો. તેને તેના ચિત્તને સાંસારિક આસક્તિમાંથી પાછું વાળવાનો કોઈ ઉપાય કરવાનો વિચાર આવ્યો. તેને સન્માર્ગે બાળવા માટે તેણે પોતાની અલૌકિક શક્તિથી એક વાંદરીનું, એક વિદ્યાધરીનું અને પછી એક અનુષમ સૌન્દર્ય ધરાવતી દેવીનું સર્જન કર્યું. જ્યારે છંદે તેને પૂછ્યું કે તે દેવીને તે કેવી રીતે પામી શકે ત્યારે તે શ્રમણ ભાઈએ કહ્યું કે તે માટે તેણે શ્રમણજીવન સ્વીકારવું જોઈએ. એટલે છંદ શ્રમણ બન્યો.^૧

૧. નન્દિ.૭૩, નન્દિમ.૫.૧૬૭, આવચૂ.૧.૫.૫૫૬, આવનિ.૯૪૪, આવહ.૫.૪૩૬. આવી જ કથા પાલિત્રિપિટકમાં પણ મળે છે. અહીં બુદ્ધ પોતે જ નન્દ થેરના મોટા

સાવકા ભાઈ હતા. નન્દ જનપદકલ્યાણી નન્દામાં ખૂબ આસક્ત હતો. તેનું ચિત્ત તેમાંથી વાળી લેવા માટે બુદ્ધ તેને વાંદરીના બળી ગયેલા શરીરના ભાગો દેખાડે છે, તે પછી અત્યંત સુંદર અપ્સરા દેખાડે છે. સુંદર અપ્સરાને પામવા માટે તે બુદ્ધની ચૂચના મુજબ ગંભીરતાપૂર્વક શ્રમણજીવન જીવે છે અને પછી અર્હતપદ પામે છે. જુઓ ઉપા. માં નન્દ થેર(૧) અને સુન્દરનન્દ. આ કથા ઉપર અશ્વઘોષનું સુન્દરાનન્દ કાવ્યમ્ રચાયું છે.

૧૦. ઇંદ તિત્થયર અરિક્કણેમિનો મુખ્ય ઉપાસક.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૧૫૯.

૧૧. ઇંદ રાયગિહનો હીરાઘસુ. તે મહાવીરનો અનુયાયી હતો. તે પ્રદેશના લોકોને પાણીની સુવિધા પૂરી પાડવાના આશયથી તેણે તળાવ બંધાવ્યું હતું. તેને તે તળાવ માટે એટલી બધી આસક્તિ હતી કે તે મરીને તે તળાવમાં દેડકા તરીકે જન્મ્યો.^૧ જુઓ દ્વર(૨).

૧. જ્ઞાતા. ૯૩-૯૫.

૧૨. ઇંદ નદી પાર કરવા માટે શ્રમણ ધમ્મરુઈ(૩)ને પોતાની નાવમાં બેસવા દેનાર નાવિક. આ નાવિકે ધમ્મરુઈને ભાડુ ન આપવાના કારણે બહુ હેરાન કર્યા હતા. રોષે ભરાયેલા ધમ્મરુઈ શ્રમણે પોતાની અલૌકિક શક્તિથી નાવિકને બાળીને ભસ્મ કરી નાખ્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૫૧૬, વિશેષા.૩૫૭૫, આવહ.૫.૩૮૯.

૧૩. ઇંદ તિત્થંકર મલ્લિ(૧) પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરનાર રાજકુમાર.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૭૭.

૧૪. ઇંદ તિત્થયર ઉસહ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.૫.૧૫૧, ૧૫૨, કલ્પવિ.૫.૨૩૬.

૧૫. ઇંદ આ અને આણંદ(૭) એક છે.

૧. તીર્થો. ૪૪૮.

ઇંદકંત (નન્દકાન્ત) મહાસુકક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પંદર સાગરોપમ વર્ષોનું છે.^૧

૧. સમ. ૧૫.

ઇંદકૂડ (નન્દકૂટ) ઇંદકંત સમાન સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ. ૧૫.

ઇંદગ (નન્દક) ચંપા નગરનો રહેવાસી. મૃત્યુ પછી તે કોસંબીમાં જન્મ્યો અને ત્યાં સંસારનો ત્યાગ કર્યો.^૧

૧. મર. ૫૦૦.

ણંદગોવ (નન્દગોપ) દસ લાખ ગાયોનો માલિક ગોવાળ.^૧

૧. બૃભા.૭૭, વ્યવભા.૩.૧૭૮.

ણંદજ્ઞય (નન્દધ્વજ) એક સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પંદર સાગરોપમ વર્ષનું છે. તે ણંદકંત સમાન છે.^૧

૧. સમ.૧૫.

૧. ણંદણ (નન્દન) વર્તમાન ઓસપ્પિણીના સાતમા બલદેવ(૨) અને વાસુદેવ(૧) દત્ત(૨)ના ભાઈ. તે વાણારસીના રાજા અગ્નિસીહ અને તેમની રાણી જયંતી(૪)ના પુત્ર હતા. તેમના પૂર્વભવનું નામ ધમ્મસેણ(૧) હતું. તે ૨૬ ધનુષ ઊંચા હતા. તે ૬૫ હજાર વર્ષ જીવ્યા અને મોક્ષ પામ્યા.^૧ તિલોયપણ્ણત્તિ અનુસાર સાતમા બલદેવ નન્દિમિત્ર હતા અને તેમની ઊંચાઈ ૨૨ ધનુષ હતી.^૨

૧. સમ.૧૫૮, સ્થા.૬૭૨, આવનિ.૪૦૩-૪૧૪, વિશેષા.૧૭૬૬, આવભા.૪૧, તીર્થો. ૫૭૭, ૫૮૦, ૬૦૨-૬૧૬, ઉત્તરાક.પૃ.૩૪૮.

૨. ૪.૫૧૭, ૧૪૧૮.

૨. ણંદણ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના સાતમા ભાવી બલદેવ(૨).^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૧૧૪૪.

૩. ણંદણ કોસલાઉરના શેઠ. તેમને સિરિમતી(૧) નામની પુત્રી હતી.^૧ તેમની એકતા ણંદ(૨) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.

૧. આવચૂ.૧.૫.૫૨૭.

૪. ણંદણ સુગ્ગીવ(૪) નગરના રાજા બલભદ્ર(૧)ના પુત્ર મિયાપુત્ત(૩)નો મહેલ.^૧

૧. ઉત્તરા.૧૮.૩, ઉત્તરાનિ.પૃ.૪૫૨.

૫. ણંદણ રાજા સણિયનો પૌત્ર અને મહાસેણાકણ્ણનો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો હતો.^૧

૧. નિર.૨.૧૦.

૬. ણંદણ છત્તગ્ગા નગરના રાજા જિયસત્તુ(૩૪) અને તેમની રાણી ભદ્દા(૩)નો પુત્ર. તે મહાવીરનો પૂર્વભવ હતો. તે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણ પુટ્ઠિલ(૨)નો શિષ્ય બન્યો અને તીર્થંકરનામકર્મ બાંધ્યું.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૨૩૫, આવનિ.૪૫૦-૫૨, સમ.૧૫૭, કલ્પધ.પૃ.૩૮, કલ્પવિ. પૃ. ૪૪, સમઅ.પૃ.૧૦૬.

૭. ણંદણ ઈન્દ્ર ધરણ(૧)ના સાત સેનાપતિઓમાંનો એક. તે નૃત્યકારોના જૂથનો નાયક છે.^૧

૧. સ્થા.૫૮૨.

૮. છાંદણ તિત્થંકર મહિલિ(૧)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૯. છાંદણ મોયા(૨) નગરની બહાર આવેલું ઉદ્યાન તેમજ ચૈત્ય. અહીં મહાવીર આવ્યા હતા.^૧

૧. ભગ. ૧૨૬.

૧૦. છાંદણ છાંદણવણ(૧)માં આવેલું મંદર(૩) પર્વતનું શિખર.^૧ જુઓ છાંદણવણકૂડ.

૧. સ્થા. ૬૮૮.

૧૧. છાંદણ કપ્પવડિંસિયાનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૨. ૧.

છાંદણભદ્ર (નન્દનભદ્ર) સંભૂઈવિજય(૪)ના બાર શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૬.

૧. છાંદણવણ (નન્દનવન) ભદ્રસાલવણની સપાટીથી પાંચ સો યોજન ઉપર આવેલું મંદર પર્વત ઉપરનું વન. તેનો વિસ્તાર પણ પાંચ સો યોજનનો છે.^૧ તેનો ઉપયોગ દેવો રમતગમતના મેદાન તરીકે કરે છે.^૨ તેની અંદર મંદર(૩) પર્વતનાં નવ શિખરો આવેલાં છે. તે છે — છાંદણ(૧૦), મંદાર(૫), હિસહ(૫), હેમવય(૨), રયણ(૩), રુયઅ(૬), સાગરચિત્ત, વઈરા(૪) અને બલકૂડ.^૩

૧. જમ્બૂ. ૧૦૪, સમ. ૮૫, ૮૮, ૮૯, જીવા. ૧૪૧, સ્થા. ૩૦૨.

૨. નન્દિમ. પૃ. ૪૬, નન્દિહ. પૃ. ૮.

૩. સ્થા. ૬૮૮, જમ્બૂ. ૧૦૪.

૨. છાંદણવણ પર્વત રેવથયની સમીપમાં બારવઈની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું વન. અહીં જકૂખ સુરખિય(૧)નું ચૈત્ય આવેલું હતું.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫૨, નિર. ૫. ૧., આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૫૫, અન્ત. ૧.

૩. છાંદણવણ વિજયપુર નગરની નજીક આવેલું વન.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

છાંદણવણકૂડ (નન્દનવનકૂટ) છાંદણવણ(૧)માં મંદર(૩) પર્વતનાં જે નવ શિખરો આવેલાં છે તેમાંનું પ્રથમ. તેની ઊંચાઈ પાંચસો યોજન છે.^૧ આ અને છાંદણ(૧૦) એક છે.

૧. જમ્બૂ. ૧૦૪, પ્રશ્ન. પૃ. ૮૬.

છાંદણભ (નન્દણભ) મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પંદર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૧૫.

૧. ઇંદમતી (નન્દમતી) અંતગડદસાના સાતમા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૧૬.

૨. ઇંદમતી રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧)ની રાણી. તે મહાવીર પાસે દીક્ષા લઈ શ્રમણી બની. વીસ વર્ષના શ્રમણજીવનની સાધના પછી તે મોક્ષ પામી.^૧

૧. અન્ત.૧૬.

૧. ઇંદમિત્ત (નન્દમિત્ર) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના બીજા ભાવી વાસુદેવ(૧).^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૧૧૪૩.

૨. ઇંદમિત્ત તિત્થંકર મલ્લિ(૧) પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરનાર રાજકુમાર.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૭૭.

ઇંદલેસ (નન્દલેશ્ય) મહાસુકક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વાસ કરતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પંદર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૧૫.

ઇંદવણ (નન્દવણ) ઇંદલેસ સમાન સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૧૫.

ઇંદસિંગ (નન્દશૃંગ) ઇંદવણ સમાન સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૧૫.

ઇંદસિક્ક (નન્દસૃષ્ટ) ઇંદવણ સમાન સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૧૫.

૧. ઇંદસેણિયા (નન્દસેનિકા) અંતગડદસાના સાતમા વર્ગનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૧૬.

૨. ઇંદસેણિયા રાયગિહના રાજા સેણિય(૧)ની રાણી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરની શિષ્યા બની. વીસ વર્ષના શ્રમણજીવનની સાધના પછી તે મોક્ષ પામી.^૧

૧. અન્ત.૧૬.

૧. ઇંદા રાયગિહના રાજા સેણિય(૧)ની રાણી.^૧ તે બેણાટાડ નગરના શેઠની પુત્રી હતી^૨ અને અભયકુમારની માતા હતી.^૩ તેણે સંસારનો ત્યાગ કરી તિત્થયર મહાવીર પાસે દીક્ષા લીધી, વીસ વર્ષની શ્રમણજીવનની સાધના પછી છેવટે તે મોક્ષ પામી.^૪ તે સુઇંદા(દ) નામે પણ જાણીતી છે.^૫

૧. અન્ત.૧૬, અનુત્ત.૧, નિર.૧.૧, જ્ઞાતા.૬, આવયૂ.૨.૫.૧૭૧.

૨. આવયૂ.૨.૫.૧૭૧, નન્દિમ.૫.૧૫૦.

૩. નિર.૧.૧, અનુત.૧, જ્ઞાતા.૭.

૪. અન્ત.૧૬.

૫. નિરચં.૧.૧(પૃ.૫).

૨. ઇંદા અંતગડદસાના સાતમા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૧૬.

૩. ઇંદા ભદિલપુરના રાજા દઢરહ(૧)ની રાણી અને દસમા તિત્થંકર સીયલની માતા.^૧

૧. સમ.૧૫૭, તીર્થો.૪૭૩, સ્થાઅ.પૃ.૩૦૮.

૪. ઇંદા વાણારસીના ભદ્રસેણ(૨)ની પત્ની અને સિરિદેવી(૬)ની માતા.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૨.

૫. ઇંદા મહાવીરના નવમા ગણધર અયલભાયાની માતા.^૧

૧. આવનિ.૬૪૯, વિશેષા.૨૫૧૦.

૬. ઇંદા કોસંબીના રાજા સયાણીયના મન્ત્રી સુગુત્તની પત્ની. તે રાણી મિયાવઈ(૧)ની સખી હતી. એક વાર ભિક્ષાની આશાએ મહાવીર તેના ઘરે ગયા હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૧૬-૧૭, આવનિ.૫૨૦-૨૨, વિશેષા.૧૯૭૬, કલ્પવિ.પૃ. ૧૭૦, કલ્પધ.પૃ. ૧૦૯.

૭. ઇંદા આ અને ઉસભ(૧)ની બે પત્નીઓમાંની એક સુઇંદા(૨)એક જ વ્યક્તિ છે.^૧

૧. આવનિ.૧૯૧, વિશેષા.૧૬૦૭, આવચૂ.૧.પૃ. ૧૫૨.

૮. ઇંદા રુચગ(૧)પર્વતના પૂર્વ ભાગમાં આવેલા તવણિજજ નામના શિખર ઉપર વસતી આઠ મુખ્ય દિસાકુમારીઓમાંની એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૪, સ્થા.૬૪૩, તીર્થો.૧૫૩.

૯. ઇંદા ઇંદીસર(૧) દ્વીપમાં આવેલા પૂર્વ અંજણગ(૧) પર્વત ઉપર આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જીવા.૧૮૩, સ્થા.૩૦૭.

૧૦. ઇંદા ચંપા નગરીની બહાર આવેલું તળાવ.^૧

૧. જ્ઞાતા.૪૬.

૧૧. ઇંદા રાયગિહના હીરાધસુ ઇંદ(૧૧)એ વેભાર ગિરિ પાસે બંધાવેલું તળાવ.^૧

૧. જ્ઞાતા.૯૩.

૧૨. ઇંદા પખવાડિયાનો પહેલો, છઠ્ઠો અને અગિયારમો દિવસ.^૧

૧. ગણિ.૯-૧૦, સૂર્ય.૪૯.

૧૩. ઇંદા પૂર્વોત્તર રઈકરગ પર્વત ઉપર આવેલું સ્થળ. તે ઈસાણ(૨)ની રાણી કણ્ડરાઈ(૩)ની રાજધાની છે.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭.

૧. ઇંદાવત (નન્દાવત) મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પંદર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૧૫.

૨. ઇંદાવત આ અને ઇંદિઆવત(૩) એક છે.^૧

૧. સ્થા.૬૪૪.

૧. ઇંદિ (નન્દિ) અંગબાહિર ઉકાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ આ ગદ્યપદ્યમય રચના છે. તે જ્ઞાન અને જ્ઞાનના વર્ગીકરણોનું નિરૂપણ કરે છે.^૨ શરૂઆતની કેટલીક ગાથાઓ આપણને મહાવીરના અગિયાર ગણધરોનાં નામો આપે છે તેમ જ સુહૃમ્મ(૧)થી દૂસગણિ સુધીના સત્તાવીસ આચાર્યોની યાદી પણ આપે છે.^૩ પાંચ પ્રકારનાં જ્ઞાનોનું વિગતવાર વિવરણ મોટે ભાગે ગદ્યમાં આપવામાં આવ્યું છે. દૂસગણિના શિષ્ય દેવવાયગને આ ગ્રન્થના કર્તા કહેવામાં આવ્યા છે.^૪ આચાર્ય હરિભદ્રે^૫ અને આચાર્ય મલયગિરિએ^૬ તેના ઉપર ટીકા (વૃત્તિ) રચી છે. જિણ્દાસગણિએ તેના ઉપર ચૂર્ણ લખી છે.^૭

૧. પાણિ.પૃ.૪૩, નન્દિ.૪૪, નિશીચૂ.

૪. પૃ.૨૩૫, અનુહ.પૃ.૮.

૨. નન્દિમ.પૃ.૧.

૩. નન્દિ. ગાથા ૨૦-૪૩.

૪. નન્દિચૂ.પૃ.૧૦.

૫. અનુહ.પૃ.૧૦૦.

૬. પ્રજ્ઞામ.પૃ.૨૮૮, ૩૧૧, ૩૭૫.

૭. અનુચૂ.પૃ.૧, નન્દિચૂ.પૃ.૧.

૨. ઇંદિ આ અને ઇંદિગ્ગામ(૬) એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૩૭૮.

૩. ઇંદિ મહાવીરના પિતાના મિત્ર. તે ઇંદિગ્ગામ(૧)ના હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૧૬, વિશેષા.૧૮૭૫, આવનિ.૫૨૦.

૪. ઇંદિ મહીસ્સરના બે મિત્રોમાંનો એક.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૭૫.

૫. ઇંદિ જુઓ ઇંદિવદ્ધણ(૨).^૧

૧. વિપા.૨.

૬. ઇંદિ આ અને ઇંદ(૭) એક છે.^૧

૧. તીર્થો.૧૧૪૩.

૧. ઇંદિઅ (નન્દિક) કાસવ ગોત્રના એક સ્થવિર.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી)૭, કલ્પવિ.પૃ.૨૬૬.

૨. હિંદિઆ મહેમાનો માટે પુષ્ટ કરાયલો ઘેટો.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૨૭૩.

૧. હિંદિઆવત્ત (નન્દ્યાવર્ત) મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય સોળ સાગરોપમ વર્ષનું છે. તે દેવો સોળ પખવાડિયે એકવાર શ્વાસ લે છે અને સોળ હજાર વર્ષે એક વાર જ તેમને ભૂખ લાગે છે.^૧

૧. સમ.૧૬.

૨. હિંદિઆવત્ત થણિયકુમાર દેવોના બે ઈન્દ્રો ઘોસ(૧) અને મહાઘોસ(૪)માંથી દરેકનો એક એક જે લોગપાલ છે તે.^૧

૧. સ્થા.૨૫૬, ભગ.૧૬૯.

૩. હિંદિઆવત્ત બંભલોગના ઈન્દ્રનું સ્વર્ગીય વિમાન.^૧

૧. સ્થા.૬૪૪, જમ્બૂ.૧૧૮.

૧. હિંદિગ્ગામ (નન્દિગ્રામ) મહાવીરના પિતાના મિત્ર હિંદિ(૩)નું જન્મસ્થાન. મહાવીરે તેની મુલાકાત લીધી હતી.^૧ હિંદિસેણ(૫) બ્રાહ્મણ આ ગામના હતા.^૨ ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત આ ગામમાં આવ્યા હતા.^૩ ઔધમાં ફેઝાબાદ પાસે આવેલા નન્દગાંવ સાથે તેની એકતા સ્થાપી શકાય.^૪

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૧૬, આવનિ. ૫૨૦, વિશેષા.૧૯૭૫, કલ્પધ.પૃ.૧૦૯.

૨. જીતભા. ૮૨૬.

૩. ઉત્તરાનિ અને ઉત્તરાશા.પૃ.૩૭૯.

૪. શ્રભમ.પૃ.૩૭૪, જિઓડિ.પૃ.૧૩૮.

૨. હિંદિગ્ગામ ધાયઈખંડમાં આવેલો સન્નિવેશ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૭૨.

હિંદિઘોસ (નન્દિઘોષ) સ્વર્ગીય વાસસ્થાન બંભલોઅ જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય દસ સાગરોપમ વર્ષનું છે, તેઓ દસ પખવાડિયે એક વાર શ્વાસ લે છે અને દસ હજાર વર્ષે એક વાર તેમને ભૂખ લાગે છે.^૧

૧. સમ.૧૦.

હિંદિઘોષા (નન્દિઘોષા) થણિયકુમાર દેવોનો ઘંટ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૯.

હિંદિયુષ્ણિ હિંદિ ઉપર જિણદાસગણિએ રચેલી ચૂર્ણિ પ્રકારની ટીકા.^૧

૧. અનુચૂ.પૃ.૧, નન્દિચૂ.પૃ.૧, ૮૩, પ્રજામ.પૃ.૧૯, ૩૧૦, ૫૩૭.

હિંદિજજ (નન્દીય) ઉદ્દેહગણ(૨)ની છ શાખાઓમાંથી પાંચમી.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૯.

૧. ઇંદિણી (નન્દિની) અતિ કામભોગના કારણે અનેક રોગોનો શિકાર બનેલી એક ગણિકા.^૧

૧. આચાર્ય.પૃ.૭૧.

૨. ઇંદિણી તિથ્યર પાસ(૧)ની મુખ્ય ઉપાસિકા.^૧ તેનું બીજું નામ સુણંદા(૫) પણ હતું.^૨

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૫૯.

૨. કલ્પ.પૃ.૧૬૪.

૧. ઇંદિણીપિય (નન્દિનીપિતૃ) સાવત્રી નગરનો એક શેઠ. તે મહાવીરના દસ મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક હતો. અસ્સિણી તેની પત્ની હતી.^૧

૧. ઉપા.૫૫.

૨. ઇંદિણીપિય ઉવાસગદસાનું નવમું અધ્યયન.^૧

૧. ઉપા.૨, સ્થા.૭૫૫.

ઇંદિપુર (નન્દિપુર) સંડિલ્લ(૫)ના આર્ય પ્રદેશની રાજધાની.^૧ ત્યાં રાજા મિત્ત(૪) રાજ કરતા હતા.^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૨. વિપા.૨૯, સ્થાઅ.પૃ.૫૦૮.

ઇંદિફલ જુઓ ઇંદીફલ.^૧

૧. સમ.૧૯.

ઇંદિમિત્ત (નન્દિમિત્ર) જુઓ ઇંદમિત્ત(૧).^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૪૩.

ઇંદિયાવત્ત (નન્દ્યાવત્ત) જુઓ ઇંદિઆવત્ત.^૧

૧. આવમ.પૃ.૧૮૪.

ઇંદિલ (નન્દિલ) આચાર્ય જ્ઞાગહત્થિના વિદ્યાગુરુ^૧ અને આચાર્ય મંગુના શિષ્ય.^૨

૧. નન્દિ. ગાથા ૩૦.

૨. નન્દિ.ગાથા ૨૯, નન્દિહ.પૃ.૧૨, નન્દિમ.પૃ.૫૦.

૧. ઇંદિવદ્ધણ (નન્દિવર્ધન) મહાવીરના મોટાભાઈ^૧ અને જેઠાના પતિ.^૨ તેમણે મહાવીરને સંસાર ત્યાગી શ્રમણ બનવાની રજા આપી હતી.^૩

૧. કલ્પ.૧૦૯, આવચૂ.૧.પૃ.૨૪૫.

૨. આચા.૨.૧૭૭, આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૪.

૩. આવચૂ.૧.પૃ.૨૫૦, કલ્પધ.પૃ.૯૩.

૨. ઇંદિવદ્ધણ વિવાગસુયના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું છઠ્ઠું અધ્યયન. તે અને ઇંદિ(૫) એક છે.

૧. વિપા.૨.

૩. ઇંદિવદ્રણ મહુરા(૧)ના રાજા સિરિદામ અને તેની રાણી બંધુસિરીનો પુત્ર. તે ઇંદિસેણ(૬) નામે પણ જાણીતો હતો. ચિત્ત(૫)ની મદદથી તેણે પોતાના પિતાને મારી નાખવાનું કાવતરું ઘડ્યું. જ્યારે કાવતરું પકડાયું ત્યારે રાજાએ તેને નિર્દય રીતે મારી નાખ્યો. તે પોતાના પૂર્વભવમાં સીહપુર નગરમાં દુજ્જોહણ(૨) નામનો કૂર જેલર હતો. ભવિષ્યમાં તે મહાવિદેહમાં જન્મશે, સંસારનો ત્યાગ કરશે અને મોક્ષ પામશે.^૧

૧. વિપા.૨૬-૨૭.

૪. ઇંદિવદ્રણ ઇંદિસેણ(૫)ના ધર્મગુરુ.^૧

૧. જીતભા.૮૩૧, આચાર્ય.પૃ.૩૦૭.

૧. ઇંદિવદ્રણા (નન્દિવર્ધના) ઇંદિસર(૧) દ્વીપમાં પૂર્વ અંજણગ(૧) પર્વત ઉપર આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭, જીત.૧૮૩.

૨. ઇંદિવદ્રણા પૂર્વ રુચગ(૧) પર્વતના રચય(૪) શિખર ઉપર વસતી મુખ્ય દિસાકુમારી દેવી.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૪, તીર્થો.૧૫૩, સ્થા. ૬૪૩.

ઇંદિસર (નન્દીશ્વર) આ અને ઇંદીસર એક છે.

૧. જીવા. ૧૮૩.

૧. ઇંદિસેણ (નન્દિષેણ) તે આચાર્ય જે સાધુપણું છોડી વેશ્યા સાથે જીવ્યા.^૧

૧. મનિ.પૃ.૧૪૭, આચાર્ય.પૃ.૧૭૩, કલ્પવિ.પૃ.૨૫૩.

૨. ઇંદિસેણ વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં થયેલા ચોથા તિથ્યંકર.^૧

૧. સમ. ૧૫૯, તીર્થો. ૩૧૭.

૩. ઇંદિસેણ તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાના આચાર્ય.^૧ તે તંબાઅ ગામે ગયા હતા જ્યાં તેમના ઉપર ચોર હોવાનો આરોપ મૂકી તેમને ભાલાથી વીંધી મારી નાખવામાં આવ્યા.^૨

૧. આવનિ. ૪૮૫, વિશેષા. ૧૯૩૯, આવચૂ.૧.પૃ.૨૯૧.

૨. કલ્પ.પૃ.૧૦૬-૧૦૭.

૪. ઇંદિસેણ રાયગિહના રાજા સેણિય(૧)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો હતો.^૧ એક વાર પોતાના દષ્ટાન્ત દ્વારા વ્રતપાલનમાં પોતાના શિષ્યને તેમણે દેઢ અને સ્થિર કર્યો હતો.^૨ અહીંના જીવનમાં પહેલાં તે એક બ્રાહ્મણના

સેવક હતા.^૩

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૫૫૯.

૩. આવયૂ.૨.પૃ.૧૭૧.

૨. આવનિ.૯૪૩, નન્દિમ.પૃ.૧૬૬.

૫. ઇંદિસેણ મગહ દેશના ઇંદિગ્ગામ(૧)નો^૧ રહેવાસી.^૨ તેને તેના મામાની દીકરીઓ પ્રત્યે નફરત અને ઘૃણા થઈ કારણ કે તેમાંની કોઈ તેને પરણવા તૈયાર ન હતી. તેથી તે સંસાર ત્યાગી^૩ ઇંદિવદ્ધણ(૪)નો શિષ્ય બની ગયો.^૪ તે સેવા કરવામાં અત્યંત કર્તવ્યપરાયણ અને ઉદ્યમી હતો.^૫ મૃત્યુ પછી તે દેવ થયો અને તે પછી તેણે વસુદેવ તરીકે જન્મ લીધો.^૬

૧. આવશ્યકયૂર્ણિમાં તે સાલિગ્ગામ છે.

જુઓ આવયૂ.૨.પૃ.૯૪.

૨. જીતભા. ૮૨૫-૮૪૬.

૩. સ્થાઅ.પૃ.૪૭૪.

૪. આવયૂ.૨.પૃ.૯૪.

૫. એજન.

૬. દશાયૂ.પૃ.૫૯, કલ્પયૂ.પૃ.૯૬.

૬. ઇંદિસેણ આ અને ઇંદિવદ્ધણ(૩) એક છે.^૧

૧. વિપા. ૨૬-૨૭.

૭. ઇંદિસેણ કમ્મવિવાગદસાનું છઠું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા.૭૫૫.

ઇંદિસેણા (નન્દિસેના) ઇંદિસર દ્વીપમાં પશ્ચિમી અંજણગ(૧) પર્વત ઉપર આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭, જીવા.૧૮૩.

ઇંદિસર (નન્દીશ્વર) આ અને ઇંદીસર એક છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૧, આવયૂ.૧.પૃ.૩૯૭, વિશેષા.૭૯૦.

ઇંદિસરવર (નન્દીશ્વરવર) જુઓ ઇંદીસર(૧).^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૧.

ઇંદિસરા (નન્દીશ્વરા) વાયુકુમાર દેવોના ઇન્દ્રોનો ઘંટ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૯.

ઇંદી (નન્દી) જુઓ ઇંદિ.

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૩૧૬, વિશેષા.૧૯૭૫, પાક્કિ.પૃ.૪૩, નન્દિ.પૃ.૪૪.

ઇંદીગામ (નન્દીગ્રામ) જુઓ ઇંદિગ્ગામ.^૧

૧. આવનિ.૫૨૦.

ઇંદીદીવ (નન્દીદ્વીપ) આ અને ઇંદીસર(૧) એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૬૬.

છાંદીફલ (નન્દીફલ) છાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્વતસ્કન્ધનું પંદરમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૫, સમ.૧૯, જ્ઞાતાઅ.૫.૧૦.

છાંદીસમુદ્ર (નન્દીસમુદ્ર) આ અને છાંદીસર(૩) એક છે.^૧

૧. જીવા.૧૬૬.

૧. છાંદીસર (નન્દીશ્વર) ખોદોદ સમુદ્રને બધી બાજુથી ઘેરીને આવેલો વલયાકાર દ્વીપ.^૧ તેની ચારે દિશામાં ચાર અંજણગ(૧) પર્વતો આવેલા છે. તે ચાર પર્વતો ઉપર ચાર જિનપ્રતિમાઓ ધરાવતાં ચાર મંદિરો છે.^૨ તિથ્યરોનાં જન્મ આદિ ઉજવવા દેવો ત્યાં જાય છે.^૩ વિદ્યાચારણ લબ્ધિ (અલૌકિક શક્તિ) ધરાવનાર આ દ્વીપ સુધી જઈ શકે છે.^૪ કઈલાસ(૨) અને હરિવાહણ આ બે તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે.^૫

૧. જીવા.૧૮૩, સૂર્ય.૧૦૧, સ્થા.૫૮૦.

૫. ૧૪૧

૨. સ્થા.૬૫૦, ભગ.૬૮૩-૮૪, વિશેષા.

૪. નન્દિમ.૫.૧૦૭.

૭૯૦-૯૨.

૫. જીવા.૧૮૩.

૩. જમ્બૂ.૩૩, ૧૨૩, નિશીચૂ.૩.

૨. છાંદીસર મહિસ્સરના બે મિત્રોમાંનો એક.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૧૭૫.

૩. છાંદીસર છાંદીસર(૧) દ્વીપને બધી બાજુથી ઘેરીને આવેલો સમુદ્ર. તેના અધિષ્ઠાતા વો સુમણ અને સોમણસભદ્ર છે.^૧

૧. જીવા.૧૮૪, સૂર્ય.૧૦૧.

છાંદીસરવર (નન્દીશ્વરવર) આ અને છાંદીસર(૧) એક છે.^૧

૧. જ્ઞાતા.૬૬, જમ્બૂ.૩૩, નિશીચૂ.૩.૫.૧૪૧.

છાંદીસરોદ (નન્દીશ્વરોદ) આ અને છાંદીસર(૩) એક છે.^૧

૧. જીવા. ૧૮૪.

છાંદીસ્સર (નન્દીશ્વર) જુઓ છાંદીસર.^૧

૧. આવહ.૫.૨૯૬.

છાંદીસ્સરવરદીવ (નન્દીશ્વરવરદ્વીપ) આ અને છાંદીસર(૧) એક છે.^૧

૧. અનુચૂ.૫.૩૫.

છાંદુત્તર (નન્દોત્તર) ઉત્તરના ભવણવર્ધ દેવોના ભૂયાછંદ(૧) અને બીજા ઈન્દ્રોના સાત સેનાપતિઓમાંનો એક. તેને રથદળનો હવાલો સોંપવામાં આવેલ છે.^૧

૧. સ્થા.૪૦૪, ૫૮૨.

છાંદુત્તરવડિંસગ (નન્દોત્તરાવતંસક) મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પંદર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૧૫.

૧. હિંદુત્તરા (નન્દોત્તરા) હિંદીસર દ્વીપમાં પૂર્વ અંજણગ(૧) પર્વત ઉપર આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭, જીવા.૧૮૩.

૨. હિંદુત્તરા પૂર્વ રુયગ(૧) પર્વતના પિટ્ટ(૫) નામના શિખર ઉપર વસતી મુખ્ય આઠ દિસાકુમારીઓમાંની એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૪, તીર્થો.૧૫૩. આવચૂ.૧.૫.૧૩૮, સ્થા.૬૪૩.

૩. હિંદુત્તરા પૂર્વોત્તર રઈકરગ પર્વત ઉપર આવેલું સ્થળ. તે ઈસાણ(૨)ની રાણી કણ્ઠા(૨)ની રાજધાની છે.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭.

૪. હિંદુત્તરા અંતગડદસાના સાતમા વર્ગનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૧૬.

૫. હિંદુત્તરા રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧)ની રાણી. તેણે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીર પાસે દીક્ષા લીધી હતી. તે વીસ વર્ષની શ્રમણજીવનની સાધના કરી મોક્ષ પામી હતી.^૧

૧. અન્ત.૧૬.

હિંદોત્તરા (નન્દોત્તરા) જુઓ હિંદુત્તરા.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭, અન્ત.૧૬.

શમ્મદા (નર્મદા) એક નદી.^૧ તે વર્તમાન નર્મદા છે જે ખંભાતના અખાતને મળે છે.^૨

૧. આવચૂ.૨.૫.૬૧.

૨. જિઓડિ.૫.૧૩૮.

૧. શક્રખત (નક્ષત્ર) જોઈસ દેવોના પાંચ વર્ગોમાંનો એક. તે વર્ગ અઢાવીસ નક્ષત્રોનો બનેલો છે. આ અઢાવીસ નક્ષત્રો ચંદ્ર(૧) સાથે જોડાયેલાં છે. તેઓને જુદા જુદા આકાર છે અને તેઓ પૃથ્વી ઉપર ૮૮૪ યોજનની ઊંચાઈએ ગતિ કરે છે. તેમની ગતિની ઝડપ ચંદ્ર, સૂર(૧) અને ગહોની ગતિની ઝડપ કરતાં વધુ છે. તેમને તેમના પોતાના અધિષ્ઠાતા દેવો છે, ગોત્રનામ છે, મુખ્ય પત્નીઓ, વગેરે છે. પ્રત્યેક શક્રખતનું માપ યોજનનો ચોથો ભાગ છે. અઢાવીસ નક્ષત્રોનાં નામ નીચે મુજબ છે. - અભિઠ, સવણ, ધણિટ્ટા, સયમ્ભિસયા, પુલ્વાપોકૃવયા, ઉત્તરાપોકૃવયા, રેવતી(૪), અસ્સિણી(૧), ભરણી, કત્તિયા, રોહિણી(૧૦), મિગસિર, અદા, પુણવ્વસુ(૧), પુસ્સ(૧), અસ્સેસા, મધા(૨), પુલ્વાફગ્ગુણી, ઉત્તરાફગ્ગુણી, હત્થ, ચિત્તા(૧), સાતિ, વિસાહા, અણુરાધા, જેટ્ટા(૨), મૂલ, પુલ્લસાહા અને ઉત્તરાસાહા.^૧

૧. સૂર્ય.૩૨-૩૫, ૪૧-૪૬, ૫૦-૬૨, ૬૯-૭૪, ૭૮, ૮૩-૮૬, ૯૩-૧૦૧, જમ્બૂ.૧૪૯થી, દેવે. ૮૯થી, ગણિ.૧૫થી, સમ.૭, ૯-૧૦, ૧૫, ૨૭, ૪૫, ૬૭, ૮૮, સ્થા. ૨૨૭, ૪૭૩, ૫૧૭, ૫૩૯, ૫૮૯, ૬૫૬, ૬૬૯, ૬૯૪, અનુ.૧૩૦, ૧૩૯, પ્રજ્ઞા. ૫૦-૫૧, જીવા.૧૯૫-૯૮.

૨. હાકુખત આચાર્ય ભદ્ર(૪)ના શિષ્ય અને આચાર્ય રક્ષ(૧)ના વિદ્યાગુરુ.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૪, ૨૬૬.

હાગર (નગર) વિચાહપણ્ણત્તિના ત્રીજા શતકનો છઠ્ઠો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૧૨૬.

૧. હાગ્ગઈ (નગ્ગજિત્) ગંધાર(૧)માં આવેલા પુરિસપુર નગરનો રાજા. તેને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવેલ છે.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૮, ઉત્તરા.૧૮.૪૬, ઉત્તરાનિ.પૃ.૨૯૯. પાલિ સાહિત્યમાં પણ તેને પચ્ચેક બુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવેલ છે. જુઓ ડિપા.માં નગ્ગજિ.

૨. હાગ્ગઈ એક ક્ષત્રિય પરિવ્રાજક.^૧

૧. ઔપ.૩૮.

હાચ્ચણસીલ (નર્તનશીલ) નૃત્ય કરી આજીવિકા મેળવતા સમણ(૧) પરિવ્રાજકોનો એક પ્રકાર.

૧. ઔપ.૩૮, ઔપઅ.પૃ.૯૨.

હાકુમાલઅ (નૃત્યમાલક) ખંડપ્પવાયગુહાના અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ.૬૫, આવહ.પૃ.૧૫૧, આવમ.પૃ.૨૩૦.

હાડપિડઅ (નટપિટક) ઉજ્જેણીથી ભરુઅચ્છ જતાં માર્ગમાં આવતું ગામ.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૯, આવનિ.૧૩૧૧.

હાત (નત) આણ્યકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય ઓગણીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૧૯.

હાભસેણ (નભસેન) રાજા ઉગ્ગસેણનો પૌત્ર. આ અને ધણદેવ(પ) એક જણાય છે.^૧

૧. વિશેષાકો, પૃ.૪૧૨, આવચૂ.૧.પૃ.૧૧૨, આવહ.પૃ.૯૪, મર.૪૩૩. વિશેષાકોમાં તેનો ઉલ્લેખ ઉગ્ગસેણના પુત્ર તરીકે છે, જે એક ભૂલ જણાય છે.

૧. હામિ વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા એકવીસમા તિથંકર.^૧ તે મિહિલાના રાજા વિજય(૯) અને તેની રાણી વપ્પા(૨)ના પુત્ર હતા.^૨ તે પોતાના પૂર્વભવમાં અદીણસત્તુ(૪) હતા.^૩ તેમની ઊંચાઈ પંદર ધનુષ હતી.^૪ તેમનો વર્ણ તમસુવર્ણ જેવો હતો.^૫ તેમણે એક હજાર પુરુષો સાથે સહસંબવણ(૪) નામના

ઉદ્યાનમાં શ્રમણપણું સ્વીકાર્યું. તેમને દેવકુરા પાલખીમાં ત્યાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા.^૯ એરવય(૧)માં તેમના સમકાલીન સોમકોટ્ટ હતા.^{૧૦} તેમણે પ્રથમ ભિક્ષા વીરપુરમાં દિણ્ણ(૧) પાસેથી ગ્રહણ કરી.^{૧૧} તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ બકુલ હતું.^{૧૨} તેમની આજ્ઞામાં શ્રમણોના સત્તર ગણો હતા અને તે ગણોના સત્તર ગણનાયકો (ગણધરો) હતા.^{૧૩} તેમની આજ્ઞામાં વીસ હજાર શ્રમણો હતા અને એકતાલીસ હજાર શ્રમણીઓ હતી.^{૧૪} સુભ(૨) તેમનો મુખ્ય શિષ્ય હતો અને અમલા(૧) તેમની મુખ્ય શિષ્યા હતી.^{૧૫} તેમનું દસ હજાર વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં તે મોક્ષ પામ્યા.^{૧૬} (આ દસ હજાર વર્ષના આયુષ્યમાં અઢી હજાર વર્ષો રાજકુમાર તરીકે અને પાંચ હજાર વર્ષો રાજા તરીકે જીવ્યા).

૧. આવ.પૃ.૪, નન્દિ.ગાથા ૧૮, સ્થા. ૪૧૧, આવનિ.૩૭૧, ૪૧૮, તીર્થો. ૩૩૨, વિશેષા.૧૭૫૮, કલ્પ. ૧૮૪, સમ.૩૮, ૪૧, ૧૫૭.
૨. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૮૬, ૩૮૮, તીર્થો. ૪૮૩.
૩. સમ. ૧૫૭.
૪. સમ. ૧૫, આવનિ. ૩૮૦, તીર્થો. ૩૬૪.
૫. આવનિ. ૩૭૭, તીર્થો. ૩૫૩.

૬. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૨૨૫, તીર્થો. ૩૮૩.
૭. તીર્થો. ૩૩૨.
૮. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૨૮.
૯. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૦૭.
૧૦. સમ. ૧૭, આવનિ. ૨૬૮. તિત્થોગાલી અનુસાર આ સંખ્યા અગિયાર છે (૪૫૪).
૧૧. આવનિ. ૨૫૮ થી.
૧૨. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૫૪, ૪૬૨.
૧૩. સ્થા. ૭૩૫, આવનિ. ૨૭૨-૩૦૫.

૨. **ણમિ વિદેહ(૨)**માં આવેલા **મિહિલા** નગરનો રાજા. એકથી વધુ બંગડી એકબીજા સાથે અથડાઈ અવાજ કરે છે જ્યારે એકલી અટૂલી એક બંગડી એવું કંઈ કરતી નથી એવું અનુભવી તે રાજાએ સંસાર ત્યાગી દીધો. તેમને પત્તેયબુદ્ધ માનવામાં આવ્યા છે.

૧. ઉત્તરાનિ. અધ્યયન ૮, ૧૮. ૪૫, ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૧૭૭ થી, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૨૮૮, આવભા. ૨૦૮, ૨૧૪, આવયૂ. ૧. પૃ. ૭૫, ૨. પૃ. ૨૦૭-૨૦૮, સૂત્ર. ૧. ૩. ૪. ૨, સૂત્રયૂ. પૃ. ૧૨૦. પાલિ સાહિત્યમાં પણ તેમને પ્રત્યેકબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા છે, જુઓ ડિપા. માં નિમિ.

૩. **ણમિ કચ્છ(૨)**નો પુત્ર અને **ઉસભ(૧)**નો પૌત્ર. તેણે ઉસભ પાસે રાજયના ભાગની માગણી કરી. **ણાગકુમારો**ના ઇન્દ્ર ધરણ(૧)એ તેને તેની માગણીનો આગ્રહ ન રાખવા સમજાવ્યો અને અનેક વિદ્યાઓ તેને આપી. તેણે અને વિણમિએ વેયડ્ઢ પર્વતની હારમાળામાં સંખ્યાબંધ નગરો વસાવ્યાં અને ત્યાં જ રાજ કર્યું.^૧ પછી તેણે **ચક્કવટ્ઠિભરહ(૧)** સાથે યુદ્ધ કર્યું અને તેના શરણ થયો.^૨

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૧૬૦-૬૨, આવનિ. ૩૧૭, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૮, કલ્પ. પૃ. ૧૫૩.
૨. આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૦૦-૨૦૧, જમ્બૂ. ૬૪.

૪. હામિ અંતગડદસાના દસ અધ્યયનોમાંનું પ્રથમ અધ્યયન.^૧ વર્તમાનમાં તે અધ્યયન ગ્રન્થમાં નથી. તે અધ્યયન અને ઉત્તરજૂઝયણનું અધ્યયન હામિપવ્વજજા એક જ જણાય છે.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

હામિપવ્વજજા (નમિપ્રવ્રજયા) ઉત્તરજૂઝયણનું નવમું અધ્યયન.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૧૮૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮, સમ. ૩૬.

૧. હામિયા (નમિતા) હાગપુરના એક શેઠની પુત્રી. તેણે તિથ્યર પાસ(૧) પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી અને પુષ્કયૂલ(૧)ની આજ્ઞામાં રહીને શ્રમણજીવનના સંયમનું પાલન કર્યું. મૃત્યુ પછી દક્ષિણના કિંપુરિસ(૩) દેવોના ઇન્દ્ર સપ્પુરિસની મુખ્ય પત્ની બની.^૧ આ અને હાવમિયા(૪) એક છે.

૧. જાતા. ૧૫૩.

૨. હામિયા હાયાધમ્મકહાના બીજા શ્વતસ્કન્ધના પાંચમા વર્ગનું બાવીસમું અધ્યયન.^૧

૧. જાતા. ૧૫૩.

હમુદઅ (નમુદય) ગોસાલના બાર મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક.^૧

૧. ભગ. ૩૩૦.

હામોક્કારણિજજુત્તિ (નમસ્કારનિર્યુક્તિ) આવસ્સયણિજજુત્તિનો પ્રાથમિક ભાગ.^૧

૧. નિશીયૂ. ૨. પૃ. ૨૮૫, ૩. પૃ. ૩૮૮, કલ્પયૂ. પૃ. ૮૮.

હામ્મયાસુંદરી (નર્મદાસુંદરી) એક સતી સ્ત્રી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૨૮.

હારકંતપ્પવાય (નરકાન્તપ્રપાત) જંબુદીવમાં મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરે રમ્મગ(૫) પ્રદેશમાં વહેતી હારકંતા નદીનો ધોધ.^૧

૧. સ્થા. ૮૮.

૧. હારકંતા (નરકાન્તા) જંબુદીવમાં વહેતી ચૌદ મોટી નદીઓમાંની એક.^૧ તે રુપ્પિ(૪) પર્વત ઉપર આવેલા મહાપુંડરીય સરોવરમાંથી નીકળે છે અને પૂર્વ તરફ રમ્મગ(૫) પ્રદેશમાં વહે છે.^૨

૧. સમ. ૧૪, સ્થા. ૫૨૨.

૨. જમ્બૂ. ૧૧૧, સ્થા. ૮૮.

૨. હારકંતા આ અને હારકંતાકૂડ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩.

હારકંતાકૂડ (નરકાન્તાકૂટ) રુપ્પિ(૪) પર્વતના આઠ શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૧, સ્થા. ૬૪૩.

ણરદત્ત (નરદત્ત) બાવીસમા તીર્થંકર અરિકૃષ્ણેમિના પ્રથમ ગણધર. તેમનું બીજું નામ વરદત્ત(૪) છે.^૧

૧. સમ.૧૫૭, આવચૂ.૧.૫.૧૫૮.

ણરદત્તા (નરદત્તા) એક દેવી.^૧

૧. આવ.૫.૧૮.

ણરદેવ (નરદેવ) ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.૫.૧૫૨, કલ્પવિ.૫.૨૩૬.

ણરયવિભત્તિ (નરકવિભક્તિ) સૂયગડનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૨૩.

ણરવાહણ (નરવાહન) આ નામની લોકકથાનો નાયક.^૧

૧. નિશીચૂ.૨.૫.૪૧૬, આચાચૂ.૫.૧૮૭.

ણરવાહણિય (નરવાહનિક) માણસોને એક સ્થાનથી બીજા સ્થાને લઈ જવા માટેના વાહનોના કામમાં રોકાયેલા ધંધાદારી માણસોનું ધંધાદારી આરિય (આર્ય) મંડળ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ણરિંદ (નરેદ્ર) લંતઅમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય બાર સાગરોપમ વર્ષનું છે અને તે દેવો બાર હજાર વર્ષે એકવાર શ્વાસ લે છે.^૧

૧. સમ.૧૨.

ણરિંદકંત (નરેન્દ્રકાન્ત) ણરિંદ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૧૨.

ણરિંદુત્તરવડિંસગ (નરેન્દ્રોત્તરાવતંસક) ણરિંદ જેવું જ સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧

૧. સમ.૧૨.

ણરુત્તમ (નરોત્તમ) ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.૫.૧૫૧, કલ્પવિ.૫.૨૩૬.

ણલગિરિ (નલગિરિ) ઉજજેણીના રાજા પજ્જોઅનો પ્રસિદ્ધ હાથી.^૧ તે અણલગિરિ નામે પણ જાણીતો હતો.^૨

૧. આવચૂ.૧.૫.૪૦૦, ૨.૫.૧૬૦-૬૧.

૨. નિશીચૂ.૩.૫.૧૪૫.

ણલદામ (નલદામ) ચંદ્રગુત્તાના રાજકાળમાં ચાણક્યે નીમેલો પોલીસ અધીશ્વક.^૧

૧. દશચૂ.૫.૫૨, વ્યવભા.૩.૮૧, સ્થાઅ.૫.૨૫૮.

૧. ણલિણ (નલિન) વિચાહપણ્ણત્તિના અગિયારમા શતકનો આઠમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૪૦૮.

૨. છાલિણ છાલિણકૂડ પર્વતનું શિખર. તેની ઊંચાઈ પાંચ સો યોજન છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૫.

૩. છાલિણ ભરહ(૨)ના ભાવી પ્રથમ તિથ્યંકર મહાપઉમ (૧૦)ની પાસે ભવિષ્યમાં દીક્ષા લેનારા આઠ રાજાઓમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૬૨૫.

૪. છાલિણ પશ્ચિમ મહાવિદેહના દક્ષિણ ભાગના આઠ પ્રદેશવિભાગોમાંનો એક.^૧ અસોગા(૧) તેની રાજધાની છે.^૨ બીજાં કેટલાંક સ્થાનોમાં અસોગાના બદલે અવરાનો ઉલ્લેખ છે.^૩

૧. સમ.૩૪, સ્થા.૮૨.

૨. જમ્બૂ.૧૦૨.

૩. સ્થા.૫.૪૩૮.

૫. છાલિણ મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અઢાર સાગરોપમ વર્ષનું છે, તે દેવો અઢાર પખવાડિયે એક વાર શ્વાસ લે છે અને તેમને અઢાર હજાર વર્ષે એક વાર ભૂખ લાગે છે.^૧

૧. સમ.૧૮.

૬. છાલિણ દક્ષિણ રુયગ(૧) પર્વતનું શિખર.^૧

૧. સ્થા.૬૪૩.

૭. છાલિણ મહાસુક્ક(૧)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય સત્તર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. સમ.૧૭.

છાલિણકૂડ (નલિનકૂટ) મંગલાવર્ધ(૧) પ્રદેશની પશ્ચિમે, આવત્ત(૧)ની પૂર્વે, હ્રીલવંત પર્વતની દક્ષિણે અને સીતા નદીની ઉત્તરે મહાવિદેહમાં આવેલો એક વફખાર પર્વત. તેને ચાર શિખરો છે — સિદ્ધાયયણ, છાલિણ(૨), આવત્ત(૩), અને મંગલાવત્ત(૧).^૧

૧. જમ્બૂ.૮૫, સ્થા.૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭.

છાલિણગુમ્મ (નલિનગુલ્મ) જુઓ છાલિણિગુમ્મ(૬).^૧

૧. સ્થા.૬૨૫, સમ.૧૮.

છાલિણા (નલિના) મંદર(૩) પર્વતની દક્ષિણપૂર્વમાં આવેલી પુષ્કરિણી.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૦, ૧૦૩.

૧. છાલિણાવર્ધ (નલિનાવતી) મહાવિદેહ ક્ષેત્રની દક્ષિણપશ્ચિમમાં આવેલો એક વિજય(૨૩) અર્થાત્ પ્રદેશ (divāṅānt). આ પ્રદેશની રાજધાની વીયસોગા છે.^૧ આ પ્રદેશ સલિલાવર્ધ નામે પણ ઓળખાય છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨, સ્થા. ૬૩૭,

૨. જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૧૨૩, આવયૂ. ૧. પૃ. ૧૭૬, જ્ઞાતા. ૬૪.

૨. હાલિણાવર્ષ સુહાવહ પર્વતનું શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨.

૧. હાલિણિગુમ્મ (નલિનીગુલ્મ) કપ્પવડિંસિયાનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૨. ૧.

૨. હાલિણિગુમ્મ રામકણ્ડનો પુત્ર અને રાજા સેણિઅ(૧)નો પૌત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો હતો.^૧

૧. નિર. ૨. ૮.

૩. હાલિણિગુમ્મ ભરહ(૨)ના પ્રથમ ભાવી તિત્થંકર મહાપઉમ(૧૦) જે આઠ રાજાઓને ભવિષ્યમાં દીક્ષા આપશે તેમાંનો એક રાજા.^૧

૧. સ્થા. ૬૨૫.

૪. હાલિણિગુમ્મ સોહમ્મકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન.^૧ આચાર્ય આસાઢ(૧) મરીને તેમાં દેવ તરીકે જન્મ્યા હતા.^૨

૧. આવભા. ૧૩૦, નિશીભા. ૫૫૯૯.

૨. વિશેષા. ૨૮૫૭, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૬૦.

૫. હાલિણિગુમ્મ પુંડરીગિણી(૧) નગરીની બહાર આવેલું ઉદ્યાન. જુઓ હાલિણિવણ.^૧

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૧૩૩, ૩૮૪, ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૨૬.

૬. હાલિણિગુમ્મ સહસ્સારકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અઢાર સાગરોપમ વર્ષનું છે.^૧ આ વાસસ્થાન હાલિણિગુમ્મ(૪)થી ભિન્ન છે.

૧. સમ. ૧૮.

હાલિણિવણ (નલિનીવન) પુંડરીગિણી(૧) નગરીની સમીપમાં આવેલું ઉદ્યાન.^૧ સંભવતઃ આ અને હાલિણિગુમ્મ(૫) એક છે.

૧. જ્ઞાતા. ૧૪૧.

હાલિયા (નાલિકા) સોમ(૧) અને સોમ(૨) આ બેમાંથી દરેકની રાજધાનીનું નામ હાલિયા છે.^૧ વધુ વિગતો માટે જુઓ સોમપ્પભ(૨).

૧. ભગઅ. પૃ. ૨૦૪.

હાવગ (નવક) વસંતપુર(૩)ના એક શેઠ.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૯૮.

૧. હાવમિયા (નવમિકા) પશ્ચિમ રુયગ(૧) પર્વતના રુયગુત્તમ શિખર ઉપર વસતી

એક મુખ્ય દિસાકુમારી.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૪, તીર્થો.૧૫૭, સ્થા.૬૪૩.

૨. ઇલમિયા ઇલાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના નવમા વર્ગનું છઠું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૭.

૩. ઇલમિયા કંપિલ્લપુરના શેઠની પુત્રી. તિત્થંકર પાસ(૧)એ તેને દીક્ષા આપી હતી.^૧ પછીના ભવમાં તે સક્ક(૩)ની આઠ મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક મુખ્ય પત્ની તરીકે પુનર્જન્મ પામી છે.^૨

૧. જ્ઞાતા.૧૫૭.

૨. ભગ.૪૦૬, સ્થા.૬૧૨.

૪. ઇલમિયા સપ્પુરિસની ચાર મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક. આ અને ઇલમિયા(૧) એક વ્યક્તિ છે. મહાપુરિસની મુખ્ય પત્નીનું નામ પણ ઇલમિયા જ છે.^૧

૧. ભગ.૪૦૬, સ્થા.૨૭૩.

ઇલમી જુઓ ઇલમિયા(૧).^૧

૧. તીર્થો.૧૫૭.

ઇલવાહણ (નભોવાહન) ભરુચચ્છના રાજા. પર્ણદ્વાણના રાજા સાલવાહણે ભરુચચ્છ ઉપર કેટલીય વાર આક્રમણ કર્યું પરંતુ નગરની અતિ સમૃદ્ધિના કારણે તે વારંવાર હાર્યો. છેવટે તે પોતાના મન્ત્રીની બુદ્ધિચાતુરીથી જીત્યો. આ મન્ત્રીએ ઇલવાહણના મન્ત્રી તરીકે પણ થોડો વખત કામ કર્યું હતું. પરંતુ સાલવાહણ સામેના યુદ્ધમાં તેણે ઇલવાહણને દગો દીધો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૦૮, ૨.પૃ.૨૦૦, આવનિ.૧૨૯૯, વ્યવભા.૩.૫૮, જૃમ.પૃ.૫૨, આવહ.પૃ.૭૧૨.

ઇલસેણ (નભસેન) મહાવીરના નિર્વાણ પછીનો રાજા.^૧

૧. તીર્થો. ૬૨૨.

૧. ઇાઈલ (નાગિલ) આચાર્ય વર્ધરસેણ (૩)નો શિષ્ય. ઇાઈલા નામની શ્રમણશાખા તેમનાથી શરૂ થઈ.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૫.

૨. ઇાઈલ ચંપા નગરનો શ્રમણોપાસક. તે સોની કુમારણંદિનો મિત્ર હતો. (આ કુમારણંદિ અણંગસેણ નામે પણ જાણીતો હતો). મૃત્યુ પછી ઇાઈલ અચ્યુ દેવલોકમાં દેવ થયો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૯૭-૯૮, નિશીચૂ.૩.પૃ.૧૪૧.

૩. ઇાઈલ કુસત્થલ નગરનો શ્રાવક. તિત્થયર અરિક્કણેમિના સમયમાં તે મોક્ષ

પામ્યો.^૧

૧. મનિ.પૃ.૧૦૦-૧૦૧.

૪. છાઈલ શ્રમણ દુષ્પસહના ધર્મગુરુ.^૧

૧. તીર્થો.૮૨૮.

૫. છાઈલ વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલયકમાં જન્મ લેનારો છેલ્લો શ્રમણોપાસક.^૧

૧. તીર્થો.૮૪૧.

છાઈલા (નાગિલા) આચાર્ય છાઈલ(૧)થી શરૂ થયેલી શ્રમણશાખા. આ અને અજજછાઈલા એક છે.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૫.

છાઈલી (નાગિલી) આ અને અજજછાઈલી એક છે.^૧

૧. કલ્પવિ.પૃ.૨૬૩.

૧. છાગ (નાગ) આગિયાર કરણોમાંનું એક કરણ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૩, કલ્પવિ.પૃ.૧૮૮, સૂત્રનિ.૧૨.

૨. છાગ વિયાહપણ્ણત્તિના બારમા શતકનો આઠમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૪૩૭.

૩. છાગ વિયાહપણ્ણત્તિના સત્તરમા શતકનો તેરમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૫૮૦.

૪. છાગ પસેણઈ(૫) રાજાનો સારથિ અને સુલસા(૨)નો પતિ.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૬૪, સ્થાઅ.પૃ.૪૫૬, ઉત્તરાક.પૃ.૭૮.

૫. છાગ ભદ્રિલપુરનો શેઠ. તિથ્યર અરિક્કણેમિના સમયમાં દેવઈના છ પુત્રોને પાળી પોષીને ઉછેરનારી સુલસા(૧)નો તે પતિ હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૫૭, અન્ત.૪.

૬. છાગ મહાવિદેહમાં વગ્ગુ પ્રદેશની પૂર્વે અને સીતોદા નદીના ઉત્તર કિનારા ઉપર આવેલો એક વક્ષાર પર્વત.^૧ તેના શિખરનું નામ પણ છાગ છે.^૨

૧. સ્થા.૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭.

૨. જમ્બૂ.૧૦૨.

૭. છાગ આચાર્ય રક્ષ્મના શિષ્ય અને આચાર્ય જેહિલના ગુરુ.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૫.

૮. છાગ આચાર્ય મહાગિરિના આઠ મુખ્ય શિષ્યોમાંના એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૭.

છાગકુમાર (નાગકુમાર) ભવણવઈ દેવોના દસ ભેદોમાંનો એક.^૧ આ ભેદ યા વર્ગના

દેવો લોગપાલ વરુણ(૧)ના તાબામાં છે.^૨ તે દેવોના ચોરાસી લાખ મહેલો છે.^૩ ધરણ(૧) અને ભૂયાણંદ(૧) તેમના ઈન્દ્રો છે.^૪ તેમનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય બે પલ્યોપમ વર્ષોથી કંઈક ઓછું છે અને જઘન્ય આયુષ્ય દસ હજાર વર્ષ છે.^૫ તેમના મુગટ ઉપર સાપની ફેણનું ચિહ્ન છે.^૬

૧. અનુ. ૨૦, અનુહ. પૃ. ૨૫, ભગ. ૧૫,	૩. સમ. ૮૪.
૧૬૮, ૬૧૧, ૬૮૮, જીવા. ૧૫૮,	૪. પ્રજ્ઞા. ૪૬, જીવા. ૧૨૦.
વિશેષા. ૧૫૭૮, ૧૮૨૪, સ્થા. ૭૫૭.	૫. સમ. ૨, ૧૦, સ્થા. ૧૧૩, પ્રજ્ઞા. ૮૫.
૨. ભગ. ૧૬૭.	૬. પ્રજ્ઞા. ૪૬, સમ. ૧૫૦.

ઝાગજણ (નાગયણ) જુઓ ણાગમહ.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૫૭.

ઝાગજસા (નાગયશા) પંથગ(૪)ની પુત્રી, તેને ચક્કવટ્ટિ બંભદત્ત(૧) સાથે ૧૨ણાવવામાં આવી હતી.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૮.

ઝાગજજુણ (નાગાર્જુન) આચાર્ય હિમવંત(૨)ના શિષ્ય અને આચાર્ય ભૂયદિણના ગુરુ.^૧ દેવડ્ઢિગણિની અધ્યક્ષતામાં વલ્લભીપુરમાં મળેલા મુનિસમ્મેલન પહેલાં વલ્લભીપુરમાં જ આગમોની વાયના વ્યવસ્થિત અને સ્થિર કરવા માટે ણાગજજુણની અધ્યક્ષતામાં મુનિસમ્મેલન મળ્યું હતું.^૨ આ મુનિસમ્મેલનમાં નિશ્ચિત કરવામાં આવેલી આગમવાયનાને ણાગજજુણીયા વાયના કહેવામાં આવે છે.^૩

૧. નન્દિ. ગાથા. ૩૫-૩૮, નન્દિચૂ. પૃ. ૧૦, નન્દિહ. પૃ. ૧૩, કલ્પધ. પૃ. ૧૩૦, નન્દિમ. પૃ. ૫૨.
૨. દશચૂ. પૃ. ૨૦૪, આચાર્ય. પૃ. ૨૧૮, ૨૩૨, ૨૩૭, ૨૪૪, ૩૧૩, આચાર્યશી. પૃ. ૩૦૩, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૪૮, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૮૬.
૩. દશચૂ. પૃ. ૨૦૪, આચાર્ય. પૃ. ૨૦૭.

ણાગજજુણીય (નાગાર્જુનીય) જુઓ ણાગજજુણ.^૧

૧. આચાર્ય. પૃ. ૧૧૩, આચાર્યશી. પૃ. ૧૧૮, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧૪૮.

ણાગણધરી (નાગનગરી) એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં આવેલું નગર.^૧

૧. તીર્થો. ૫૫૩.

ણાગણતુઅ (નાગનપ્તક) આ અને વરુણ(૮) એક છે.^૧

૧. ભગ. ૩૦૩.

૧. ણાગદત્ત (નાગદત્ત) એક રાજકુમાર જે તેના પૂર્વભવમાં નાગ હતો. તેણે સંસારનો ત્યાગ કરી નાની ઉંમરમાં શ્રમણપણું સ્વીકાર્યું. તેને વારંવાર ભૂખ લાગતી અને આખો

દિવસ ખાધા કરતો. તે એટલો બધો સહનશીલ હતો કે કોઈ તેના ભોજનમાં થૂંકે તો પણ ક્રોધનું કોઈ ચિહ્ન તેનામાં દેખાતું નહિ અને થૂંકનાર પ્રત્યે લેશમાત્ર ક્રોધ કરતો નહિ. તેણે કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું અને તે મોક્ષે ગયો.^૧

૧. દશ્યૂ.પૃ.૪૧-૪૨, સ્થાઅ.પૃ.૨૫૫.

૨. છાગદત્ત પર્ણદ્વાણ નગરના છાગવસુ શેઠનો પુત્ર. તેણે સંસારનો ત્યાગ કરી જિનકલ્પનો (અર્થાત્ નગ્ન શ્રમણના આચારનો) સ્વીકાર કર્યો પરંતુ તેનું તે સફળતાપૂર્વક પાલન કરી શક્યો નહિ.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૮, આવનિ.૧૨૮૦.

૩. છાગદત્ત ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

૪. છાગદત્ત મણિપુરનો શેઠ. તેણે શ્રમણ ઈદદત્ત(૨)ને ભિક્ષા આપી. મૃત્યુ પછી તેણે મહાપુરના રાજા બલ(૩)ના પુત્ર મહાબલ(૧૦) રાજકુમાર તરીકે જન્મ ધારણ કર્યો.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૫. છાગદત્ત શેઠનો પુત્ર. સંગીતમાં નિષ્ણાત હોવાના કારણે તે ગંધવ્વ-છાગદત્ત હતો. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૬૫, આવનિ.૧૨૪૯-૧૨૬૭.

૧. છાગદત્તા (નાગદત્તા) જક્ષ્મહરિલની પુત્રી. તેને ચક્કવદ્ધિ બંભદત્ત(૧) સાથે પરણાવવામાં આવી હતી.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.પૃ.૩૭૯.

૨. છાગદત્તા સંસારત્યાગના પ્રસંગે સોળમા તિથ્યંકર સંતિએ ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખી.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

છાગદીવ (નાગદ્વીપ) દેવોદ સમુદ્રને બધી બાજુએ ઘેરીને આવેલો વલયાકાર દ્વીપ. તે દ્વીપની ફરતે બધી બાજુએ છાગોદ સમુદ્ર આવેલો છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૩, જીવા.૧૬૭.

છાગપરિઆવણિઆ (નાગપરિજ્ઞાપનિકા) અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ^૧ જે વર્તમાનમાં અસ્તિત્વમાં નથી. તેર વર્ષ કે તેથી વધુ દીક્ષાપર્યાય ધરાવનાર શ્રમણ તેને ભણવાનો અધિકારી છે.^૨

૧. નન્દિ.૪૪, નન્દિમ.પૃ.૨૦૭, નન્દિહ.પૃ.૭૩, નન્દિચૂ.પૃ.૬૦, પાણિ.પૃ.૪૫.

૨. વ્યવ.૧૦.૨૭.

ણાગપવ્વય (નાગપર્વત) આ અને ણાગ(૬) એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૩૭.

ણાગપુર (નાગપુર) તિથ્યર પાસ(૧)એ આ નગરની મુલાકાત લીધી હતી. આ નગરની સમીપ સહસંબવણ(૯) નામનું ઉદ્યાન હતું.^૧ આ નગર અને હથિણાપુર એક છે.

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૩.

ણાગભૂય (નાગભૂત) ઉદ્દેહગણ(૨)ની એક શાખા.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૯.

ણાગમહ (નાગમહ) સર્પોના માનમાં ઉજવાતો ઉત્સવ.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૨૧, ૩૬, ૬૮, આચા. ૨. ૧૨, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૫૬, ૧૩૨, રાજમ. પૃ. ૨૮૪, આચાર્ય. ૧. પૃ. ૧૫૭.

ણાગમિત્ર (નાગમિત્ર) આચાર્ય મહાગિરિના આઠ મુખ્ય શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ. ૨૫૭.

ણાગવસુ (નાગવસુ) ણાગદત્ત(૨)ના પિતા. તે પર્ષદાણ નગરના શેઠ હતા.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮, આવનિ. ૧૨૮૦, આવહ. પૃ. ૬૯૮.

ણાગવિત્ત (નાગવિત્ત) વિયાહપણ્ણત્તિમાં ઉલ્લિખિત ભૂયાણંદ(૧)ના ચાર લોગપાલોમાંનો એક. તેને ચાર મુખ્ય પત્નીઓ છે — સુણંદા(૪), સુભદા(૪), સુજ્યા(૩) અને સુમણા(૪).^૧ ઠાણમાં આપેલાં લોગપાલોનાં નામોમાં ણાગવિત્તનું નામ નથી પણ તેના બદલે કાલવાલ(૨)નો ઉલ્લેખ છે.^૨

૧. ભગ. ૪૦૬.

૨. સ્થા. ૨૫૬, ભગ. ૧૬૯.

૧. ણાગસિરી (નાગશ્રી) પર્ષદાણ નગરના શેઠ ણાગવસુની પત્ની અને ણાગદત્ત(૨)ની માતા.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮, આવનિ. ૧૨૮૦.

૨. ણાગસિરી ચંપા નગરીના બ્રાહ્મણ સોમ(૭)ની પત્ની. એક વાર તેણે શ્રમણ ધમ્મરુઈ(૪)ને ભિક્ષામાં કડવા તુંબડાનું બનાવેલું શાક આપ્યું. શ્રમણે તે શાક ફેંકી દીધું નહિ કેમ કે તે ફેંકી દીધેલા શાકને હજારો કીડીઓ ખાય તો તે બધી મરી જાય. તેથી તે પોતે જ તે શાકને ખાઈ ગયા અને મૃત્યુ પામ્યા. અનેક જન્મ અને મરણ પછી ણાગસિરી રાજા દુવચની પુત્રી દોવઈ તરીકે જન્મી.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૦૬-૧૧૬.

ણાગસુદુમ (નાગસૂક્ષ્મ) એક લૌકિક વિદ્યાનો ગ્રન્થ.^૧

૧. નન્દિ.૪૨.

છાગસેણ (નાગસેન) મહાવીરને ભિક્ષા આપનારો ઉત્તરવાચાલનો શેઠ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૭૯, આવનિ.૪૭૧, વિશેષા.૧૯૨૩, કલ્પધ.પૃ.૧૦૪.

છાગહત્થિ (નાગહસ્તિન) આચાર્ય હાંદિલનો શિષ્ય.^૧

૧. નન્દિ.ગાથા ૩૦, નન્દિહ.પૃ.૧૨, આવચૂ.૧.પૃ.૫૮૫, નન્દિચૂ.પૃ.૯, નન્દિમ. પૃ.૫૦.

છાગોદ (નાગોદ) છાગદીવની ફરતે આવેલો સમુદ્ર. આ સમુદ્રની ફરતે વલયાકાર જફ્ખદીવ આવેલો છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૩, જીવા.૧૬૭.

છાણપ્પવાય (જ્ઞાનપ્રવાદ) જ્ઞાનનું નિરૂપણ કરતો પાંચમો પુણ્ય ગ્રન્થ.^૧ વર્તમાનમાં તેનું અસ્તિત્વ નથી, તે નાશ પામ્યો છે.

૧. નન્દિ.૫૭, સમ.૧૪, ૧૪૭, નન્દિચૂ.પૃ.૭૫, નન્દિમ.પૃ.૨૪૧.

૧. જ્ઞાત (જ્ઞાતૃ અથવા જ્ઞાત) જુઓ જ્ઞાતવંસ.^૧

૧. બૃભા.૩૨૬૫, આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૯.

૨. જ્ઞાત જુઓ જ્ઞાયાધમ્મકહા.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૪, ૨૫૮.

જ્ઞાતકુલ (જ્ઞાતૃકુલ અથવા જ્ઞાતકુલ) જુઓ જ્ઞાતવંસ.^૧

૧. સૂત્રચૂ.પૃ.૯૭.

જ્ઞાતવંસ (જ્ઞાતૃવંશ અથવા જ્ઞાતવંશ) ઉસભ(૧), મહાવીર આદિના વંશજોનો વંશ. તે અને ઈફ્ખાગ વંશ એક છે.^૨ પણ્ણવણા અનુસાર જ્ઞાત અને ઈફ્ખાગ બે જુદા વંશો છે.^૩

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૪૫, કલ્પ.૨૧થી, કલ્પવિ.પૃ.૪૬.

૨. જ્ઞાતાઅ.પૃ.૧૫૩, ઔપઅ.પૃ.૨૭, કલ્પધ.પૃ.૩૨.

૩. પ્રજ્ઞા.૩૭.

જ્ઞાભિ (નાભિ) મરુદેવ(૨) અને તેમની પત્ની સિરિકંતા (૩)નો પુત્ર. તે ઓસપ્પિણીના ત્રીજા અરના છેલ્લા ભાગમાં (અર્થાત્ ત્રીજા અરનો પલ્લોપમનો આઠમો ભાગ બાકી હતો ત્યારે) જન્મ્યા હતા.^૧ તે મરુદેવીના ભાઈ પણ હતા અને પતિ પણ હતા.^૨ તેમની ઊંચાઈ ૫૨૫ ધનુષ હતી.^૩ તેમને ઉસભ(૧) નામે પુત્ર હતો, તેનો જન્મ વિણીયભૂમિમાં થયો હતો. આ ઉસભ જ વર્તમાન ઓસપ્પિણીના પ્રથમ તિથ્યંકર છે. જ્ઞાભિને સુમંગલા(૧) નામની પુત્રી હતી. આ સુમંગલા જ ભરહ(૧)ની માતા હતી.^૪ જ્ઞાભિને વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રના સાતમા અને છેલ્લા કુલગર

માનવામાં આવ્યા છે.^૫ બીજી પરંપરા અનુસાર તે આ ઓસપ્પિણીના પંદર કુલગરોમાંના ચૌદમા કુલગર છે.^૬ તેમણે ‘ધિક્કાર’ની (ઠપકો આપવાની) શિક્ષા શરૂ કરી.^૭

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૮૨થી, જમ્બૂ. ૨૮, આવનિ. ૧૫૦.

૨. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૧૫૮, ૧૬૦, જમ્બૂ. ૩૦, કલ્પ. ૨૦૬. (તે સમયમાં પુત્ર અને પુત્રીનાં જોડકાં જન્મતાં અને તે જોડકું પતિ-પત્નીનું યુગલ બનતું.)

૩. ઔપમ. પૃ. ૧૧૭, આવનિ. ૧૫૬.

૪. કલ્પ. ૨૦૮, આવનિ. ૧૮૧, વિશેષા. ૧૫૮૮.

૫. સ્થા. ૫૫૬, સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૧૫૫, આવમ. પૃ. ૧૫૪, આવહ. પૃ. ૧૨૦, જમ્બૂ. ૩૦, તીર્થો. ૭૦.

૬. જમ્બૂ. ૨૮-૨૯.

૭. જમ્બૂ. ૨૮, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૨.

જામુદઅ (નામોદય) ગોસાલના બાર મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક. પછીથી તે મહાવીરનો અનુયાયી બની ગયો.^૧

૧. ભગ. ૩૦૫, ૩૩૦.

૧. જ્ઞાય (જ્ઞાત) જ્ઞાયાધમ્મકહાનો પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ. તેમાં ઓગણીસ અધ્યયનો છે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૧૦, પાક્ષિ. પૃ. ૬૮, પ્રશ્ન. ૨૮, સમ. ૧૮, ઉત્તરા. ૩૧. ૧૪, નન્દિયૂ. પૃ. ૬૬.

૨. જ્ઞાય (જ્ઞાતૃ અથવા જ્ઞાત) એક આર્ય વંશ^૧ જે જ્ઞાતવંસથી અભિન્ન છે અને એક ક્ષત્રિય જાતિ તરીકે જાણીતો છે.^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૨. કલ્પ. ૨૧, દશયૂ. પૃ. ૨૨૧.

જ્ઞાયકુલ (જ્ઞાતૃકુલ અથવા જ્ઞાતકુલ) આ અને જ્ઞાયવંસ એક છે.^૧

૧. કલ્પ. ૮૮, કલ્પવિ. પૃ. ૧૪૪.

જ્ઞાયજૂઝયણ (જ્ઞાતાધ્યયન) આ અને જ્ઞાય(૧) એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૮, આવયૂ. ૨. પૃ. ૧૩૭, ઉત્તરાશા. પૃ. ૬૧૪, પાક્ષિ. પૃ. ૬૮, ઉત્તરા. ૩૧. ૧૪.

જ્ઞાયપુત્ર (જ્ઞાતપુત્ર અથવા જ્ઞાતૃપુત્ર) મહાવીરનું બીજું નામ. તે જ્ઞાય વંશના હતા અને તેથી તે જ્ઞાયપુત્ર તરીકે ઓળખાતા હતા.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૭૮, આચાચૂ. પૃ. ૨૭, સૂત્ર. ૧. ૧. ૧. ૨૭, દશ. ૬. ૧૭, ૨૦, ભગ. ૩૦૫, ૬૪૬, દશયૂ. પૃ. ૨૨૧, દશહ. પૃ. ૧૮૮, કલ્પવિ. પૃ. ૧૪૪, સૂત્રયૂ. પૃ. ૮૭.

જ્ઞાયમુણિ (જ્ઞાતમુનિ અથવા જ્ઞાતૃમુનિ) મહાવીરનું બીજું નામ.^૧ આ નામનો આધાર મહાવીરનો જ્ઞાય વંશ છે.

૧. પ્રશ્ન. ૨૩, ૨૫, ૨૭.

જ્ઞાયવંસ (જ્ઞાતૃવંશ અથવા જ્ઞાતવંશ) જુઓ જ્ઞાતવંસ.^૧

૧. કલ્પ.૨૨.

શાયસંડ (જાતૃખણ્ડ અથવા જાતખણ્ડ) મહાવીરે જ્યાં શ્રામણ્યનો સ્વીકાર કર્યો હતો તે, ખત્તિયકુંડગામ પાસે આવેલું વન યા ઉદ્યાન.^૧ તે પવિત્ર યાત્રાસ્થાન છે.^૨

૧. આવનિ.૨૩૧, આવભા.૧૦૫-૧૦૬, આચા.૨.૧૭૯. ૨. જૃભા.૩૧૯૨.

શાયસંડવણ (જાતૃખણ્ડવન અથવા જાતખણ્ડવન) આ અને શાયસંડ એક છે.^૧

૧. આવમ.પૃ.૨૬૫, આવભા.૧૦૫.

શાયસુય (જાતશ્રુત) આ અને શાય(૧) એક છે.^૧

૧. જાતા.૧૪૮.

શાયધમ્મકહા (જાતાધર્મકથા) બાર અંગ(૩) ગ્રન્થોમાંનો છઠ્ઠો અંગ(૩) ગ્રન્થ.^૧ તે ગદ્ય રચના છે. તે બે શ્રુતસ્કન્ધોમાં વિભક્ત છે — શાય(૧) અને ધમ્મકહા.^૨ પહેલામાં ઓગણીસ અધ્યયનો છે^૩ જ્યારે બીજામાં દસ વર્ગો છે. બીજા શ્રુતસ્કન્ધના દસ વર્ગોમાંનો પ્રત્યેક વર્ગ અનેક વિભાગોમાં (પ્રકરણો યા અધ્યયનોમાં) વિભક્ત છે. નૈતિક યા ધાર્મિક બોધના પ્રયોજનવાળી કથાઓનું નિરૂપણ આ ગ્રન્થમાં છે.^૪ વિ.સં.૧૧૨૦માં તેના ઉપર અભયદેવસૂરિએ ટીકા લખી છે.^૫

પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું આઠમું અધ્યયન ઓગણીસમા તિથ્યંકર મલ્લિ(૧)ની કથા આપે છે. સોળમું અધ્યયન દોવઈની કથા તેના જન્મ-મરણની પરંપરાના રૂપમાં પ્રસ્તુત કરે છે.

૧. પાક્ષિ.પૃ.૪૬, નન્દિ.૪૫, ૫૧, સમ.

૩. સમ.૧૯.

૧૪૧, નન્દિયૂ.પૃ.૬૬.

૪. નન્દિહ.પૃ.૮૧.

૨. જાતા.૫. શાય એટલે દૃષ્ટાન્ત અને ધમ્મકહા એટલે ધાર્મિક કથા.

૫. જાતાઅ.પૃ.૨૫૪.

૧. જારદ અથવા જારય(નારદ) સોરિયપુરના જણદત્ત(૧) અને સોમજસાનો પુત્ર.^૧ તે અને કચ્છુલ્લજારય એક જ વ્યક્તિ છે.

૧. આવયૂ.૨.પૃ.૧૯૪.

૨. જારદ અથવા જારય બાવીસમા ભાવી તિથ્યંકર વિમલ(૨)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ.૧૫૯.

૩. જારદ અથવા જારય એક બ્રાહ્મણ પરિવ્રાજક અને તેના અનુયાયીઓ.^૧

૧. ઔપ.૩૮.

૪. જારદ અથવા જારય અરિકૃષ્ણેમિના તીર્થમાં થયેલા એક અજૈન ઋષિ જેમને પતેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા છે.^૧

૧. ઋષિ.૧, ઋષિ(સંગ્રહણી).

ણારયપુત્ર (નારદપુત્ર) તિથ્યર મહાવીરનો શિષ્ય.^૧

૧. ભગ.૨૨૧.

૧. ણારાયણ (નારાયણ) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલયકમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા આઠમા વાસુદેવ(૧). તે અને લક્ષ્મણ એક વ્યક્તિ છે. તે તિથ્યર મુણિસુવ્વય(૧) પછી અને ણમિ(૧) પહેલાં થયા. તે અઓજ્જાના રાજા દસરહ(૧) અને તેની રાણી કેગમઈના પુત્ર હતા. તે બલદેવ(૨) પઉમ(૬)ના અર્થાત્ રામ(૪)ના નાના ભાઈ હતા. તેમણે પોતાના ચક્ર વડે રાવણને હણ્યો હતો. તેમની ઊંચાઈ સોળ ધનુષ હતી. તે કાસવ ગોત્રના હતા. તેમનું પૂર્વભવનું નામ પુણવ્વસુ(૩) હતું. તે બાર હજાર વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવી મૃત્યુ પામ્યા અને ચોથી નરકભૂમિમાં તેમણે જન્મ લીધો.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૫૬૬, ૫૭૭, ૬૦૨-૬૧૫, વિશેષા.૧૭૬૫, આવનિ.૪૨૧, વિશેષા.૧૭૭૮, આવનિ.૪૦૩-૪૧૩, ઉત્તરાક.૫.૪૩, આવભા.૪૦-૪૩, ઉત્તરાક.૫.૪૮, સ્થા.૬૭૨. આવનિ.(૪૦૮) અનુસાર ણારાયણનો જન્મ રાયગિહમાં થયો હતો.

૨. ણારાયણ એક અજૈન ઋષિ જે મોક્ષ પામ્યા.^૧

૧. સૂત્ર.૧.૩.૪.૨, સૂત્રયૂ.૫.૧૨૦, સૂત્રશી.૫.૮૫.

ણારાયણકટ્ટે (નારાયણકોષ) મહુરા(૧) નગરની બહાર આવેલું સ્થળ.^૧

૧. આચાચૂ.૫.૧૬૩.

ણારિકંતા (નારિકાન્તા) જુઓ ણારીકંતા.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૦, સ્થા.૬૮૮, સમ.૧૪.

ણારી (નારી) આ અને ણારીકંતા એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૦.

૧. ણારીકંતા (નારીકાન્તા) ણીલવંત પર્વતનાં નવ શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૦, સ્થા.૬૮૮.

૨. ણારીકંતા ણીલવંત(૧) પર્વત ઉપર આવેલા કેસરિ(૨) સરોવરમાંથી નીકળી પશ્ચિમ તરફ રમ્મગ(૫) પ્રદેશમાં વહેતી નદી.^૧

૧. સ્થા.૮૮, ૫૫૨, જમ્બૂ.૧૧૦, સમ.૧૪.

ણાલંદઈજજ (નાલન્દીય) સૂયગડનું તેવીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ.૨૩, બૃભા.૩૧૮, સ્થાઅ.૫.૪૫૭.

ણાલંદા (નાલન્દા) રાયગિહ નગરનું ઉપનગર.^૧ ગોસાલની મહાવીર સાથે પ્રથમ મુલાકાત અહીં થઈ હતી.^૨ તેની એકતા રાજગિરની ઉત્તર-પશ્ચિમે સાત માઈલના અંતરે આવેલા વર્તમાન બરગાંવ(નાલન્દા) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૩ જુઓ

મહાવીર.

૧. સૂત્ર.૨.૭.૧, સૂત્રાનિ.૨૦૩, સ્થાઅ.પૃ.૪૫૭, કલ્પ.૧૨૨, સૂત્રયૂ.પૃ.૪૪૮.
૨. ભગ.૫૪૧, આવયૂ.૧.પૃ.૨૮૨. ૩. જિઓડિ.પૃ.૧૩૬.

ણાલિંદા (નાલન્દા) આ અને ણાલિંદા એક છે.^૧

૧. ભગ.૫૪૧.

ણાલી (નાલી) વિયાહપણ્ણત્તિના અગિયારમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૪૦૯.

ણાસિક્ક (નાસિક્ય) આ અને ણાસિક્કણગર એક છે.^૧

૧. આવનિ.૯૪૪, આવહ.પૃ.૪૩૬.

ણાસિક્કણગર (નાસિક્યનગર) તે નગર જે નગરનો સુંદરી(૨)નો પતિ ષંદ(૯) હતો.^૧ તેની એકતા વર્તમાન નાસિક સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. નન્દિ.ગાથા ૭૩, નન્દિમ.પૃ.૧૬૭, આવનિ.૯૪૪, આવયૂ.૧.પૃ.૫૬૬.
૨. જિઓડિ.પૃ.૧૩૯.

ણિઅયા (નિયતા) જંબુસુંદસણા વૃક્ષનું બીજું નામ.^૧

૧. જમ્બૂ.૯૦.

ણિબઅ અથવા ણિબગ (નિબ્બક) અંબરિસિનો પુત્ર.^૧ જુઓ અંબરિસિ.

૧. આવયૂ.૨.પૃ.૧૯૬, આવનિ.૧૨૯૫, આવહ.પૃ.૭૦૮.

ણિક્કસાય (નિષ્કભાય) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ચૌદમા ભાવી તિત્થંકર, અને બલદેવ(૧)નો ભાવી જન્મ.^૧

૧. તીર્થો.૧૧૧૩, સમ.૧૫૯, સ્થા.૬૯૨.

ણિક્ખિત્તસત્થ (નિક્ષિપ્તશસ્ત્ર) જંબૂદીવમાં આવેલા એરવય(૧) ક્ષેત્રના બારમા તિત્થંકર.^૧ તિત્થોગાલી તેમના બદલે સેજજંસ(૫)નો ઉલ્લેખ કરે છે.^૨

૧. સમ.૧૫૯. ૨. તીર્થો.૩૨૪, સમઅ.પૃ.૧૫૯.

ણિગ્ગંથ (નિર્ગન્થ) પાંચ સમણ(૧) સંપ્રદાયોમાંનો એક.^૧ ણિગ્ગંથનો અર્થ છે મુનિ યા સાધુ અર્થાત્ તિત્થયર મહાવીરનો શિષ્ય.^૨ ણિગ્ગંથ તે વ્યક્તિ છે જે વૈચારિક અને ભૌતિક બન્ધનોથી મુક્ત છે (મુક્તદ્વયભાવગ્રન્થ)^૩ અથવા જે આન્તરિક અને બાહ્ય મળોથી — ગ્રન્થોથી અર્થાત્ કષાયો અને પરિગ્રહોના વળગણો અને બંધનોથી રહિત છે.^૪ ણિગ્ગંથ ઉપદેશનો અર્થ છે ‘મહાવીર યા બીજા(તેવીસ) તિત્થયરોનો ઉપદેશ.’ તેથી ‘ણિગ્ગંથ’ શબ્દનો પ્રયોગ મહાવીર અને બીજા તીર્થંકરોના ધર્મપંથ માટે^૫ યા સકલ જૈન સંઘ માટે થાય છે.

૧. પિંડનિ.૪૪૫, આચાશી.પૃ.૩૧૪, ૩૨૫, સ્થાઅ.પૃ.૮૪, નિશીભા.૪૪૨૦.
૨. આચા.૧૦૮, ૨.૧૪૧, ૧૫૨, ૧૭૯.
૩. ઉત્તરાશા.પૃ.૪૧૮.
૪. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૪૬, દશચૂ.પૃ.૩૩૪, આચાશી.પૃ.૧૫૫, સ્થાઅ.પૃ.૫૬, ૮૪, ભગઅ. પૃ.૬૦, ૮૯૧, ઉત્તરાશા.પૃ.૨૫૭, દશહ.પૃ.૧૮૨, બૃક્ષે.૨૫૭.
૫. ભગ.૩૮૪, જ્ઞાતા.૨૩-૨૪, દશા.૧૦.૧, ૭, ઉપા. ૫, ૪૪, આવનિ. (દીપિકા) પૃ. ૧૩૯, આવચૂ.પૃ.૨૪૧, દશાચૂ.પૃ.૮૧.

શિચ્યમંડિઆ (નિત્યમણિડેતા) જંબુસુદંસણાનું બીજું નામ.^૧

૧. જમ્બૂ.૯૦.

શિચ્યાલોઅ (નિત્યાલોક) અદ્ધકયાસી ગહમાનો એક.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૯૦, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૮૬, સ્થાઅ.પૃ. ૭૮-૭૯.

શિચ્યાલોગ (નિત્યાલોક) જુઓ શિચ્યાલોઅ.^૧

૧. સ્થા.૯૦.

શિચ્યુજજોત (નિત્યોદ્ધોત) જુઓ શિચ્યાલોઅ.^૧

૧. સ્થા. ૯૦.

૧. શિષણગ અથવા શિષણય (નિમ્નક) પુરિમતાલ નગરનો બહુ ધનિક ઈંડાનો વેપારી. હિંસક ધંધાના કારણે તેણે ઘણું પાપ બાંધ્યું. મૃત્યુ પછી તે નરકમાં ગયો અને ત્યાર બાદ તે વિજય(૧૬)ના અભગ્ગસેણ(૨) નામના પુત્ર તરીકે જન્મ્યો.^૧

૧. વિપા.૧૭, સ્થાઅ.પૃ.૫૦૭.

૨. શિષણગ અથવા શિષણય એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેનાં લોકો.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

શિષણામિયા (નિર્નામિકા) લલિયંગ દેવની મુખ્ય પત્ની સયંપભાનો પૂર્વભવ. હાંદિગ્ગામ(૨)ના ગરીબ કુટુંબમાં તે જન્મી હતી. સુમંગલ(૨) અને સુલક્ષ્મણા તેની બેનો હતી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૭૨-૧૭૪.

શિષ્ણ્વઠયા (નિલ્લવિકા) અઢાર બાંભિ(૨) લિપિઓમાંની એક.^૧

૧. સમ.૧૮, પ્રજ્ઞા.૩૭.

શિષ્ણ્વગ (નિલ્લવ) જુઓ શિષ્ણ્વ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૮૬, આવનિ.૭૮૫, મનિ.૯૯.

શિષ્ણ્વય (નિલ્લવ) જુઓ શિષ્ણ્વ.^૧

૧. બૃભા. ૫૪૩૩, આવહ.૫.૩૧૧.

શિણ્ણવ (નિહવ) ‘શિણ્ણાતિ’ શબ્દને સત્યને ઢાંકવા કે ટાળવાના અને ભ્રમ ઊભો કરવાના અર્થમાં સમજાવવામાં આવ્યો છે.^૧ જે વ્યક્તિ મૂળ સિદ્ધાન્તથી આડી ફાટે છે તે શિણ્ણવ કહેવાય છે.^૨ તે માટે તે ખોટાં સાધનોનો પ્રયોગ કરે છે^૩ અને મિથ્યા સિદ્ધાન્તો પ્રવર્તાવે છે.^૪ તેને સન્માર્ગથી ભ્રષ્ટ થયેલો માનવામાં આવે છે.^૫ મહાવીર પછી સાત શિણ્ણવો થયા હતા.^૬ તેમનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે— જમાલિ(૧), તિસ્સગુત્ત, આસાઢ(૧), આસમિત્ત, ગંગ, રોહગુત્ત(૧) અને ગોઢામાહિલ.^૭ તેમનાં સિદ્ધાન્તો યથાક્રમે નીચે પ્રમાણે ઓળખાય છે — બહુરય, જીવપએસિય, અવ્વત્ત, સમુચ્છેય, દોકિરિય, તેરાસિય(૧) અને અબહ્વિય.^૮ સિવભૂઈ(૧)ને પણ શિણ્ણવ ગણવામાં આવે છે. તેમણે બોડિય સંપ્રદાય સ્થાપ્યો.^૯

૧. દશા. ૯.૭, દશાયૂ.૫.૭૪.

૨. દશાયૂ.૫.૭૪, ઔપમ.૫.૧૦૬, આવયૂ.૧.૫.૪૧૫, ઉત્તરાશા.૫.૧૭૮.

૩. ઉત્તરાશા.૫.૧૭-૧૮.

૪. ઔપમ.૫.૧૦૬.

૫. ભગઅ.૫.૫૧, આવયૂ.૨.૫.૨૮, પિંડનિ.૧૫૬-૧૫૭, આચાયૂ.૧.૫.૮૩, બૃભા.૫૪૩૩.

૬. આવનિ.૭૮૫.

૭. આવનિ.૭૮૦-૮૧, વિશેષા.૨૮૦૧-૨, ઔપમ.૫.૧૦૬, આવયૂ.૧.૫.૪૧૯-૨૪.

૮. ઔપ.૪૧, વિશેષા.૨૮૦૦, આવનિ.૭૭૯, નિશીલા. ૫૫૯૬થી.

૯. આવભા.૧૪૫-૪૬, આવયૂ.૧.૫.૪૨૭, ૫૮૬, નિશીલા. ૫૬૦૯.

શિદ્દફ્ઢ અથવા શિદ્દફ્ઢ (નિર્દગ્ધ) રયણપ્પભા(૨) નરકભૂમિમાં આવેલું મહાશિરય.^૧

૧. સ્થા.૫૧૫, સ્થાઅ.૫.૩૬૭.

શિષ્પુલાઅ (નિષ્પુલાક) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના પંદરમા ભાવી તિત્થંકર અને રોહિણી(૨)નો ભાવી જન્મ.^૧

૧. સમ.૧૫૯, સ્થા.૬૯૨, તીર્થો.૧૧૩.

શિમગ્ગજલા (નિમગ્ગજલા) તિમિસગુહામાં વહેતી નદી. તેમાં જે કોઈ વસ્તુ પડે તેને તે ડૂબાડી દે છે.^૧ આ જ નામની બીજી નદી ખંડપ્પવાયગુહામાં વહે છે.^૨

૧. જમ્બૂ.૫૫, આવયૂ.૧.૫.૧૮૪.

૨. જમ્બૂ.૬૫.

શિમજજગ (નિમજજક) વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ^૧ જેઓ સ્નાન કરતી વખતે કેટલીક ક્ષણ પાણીમાં ડૂબેલા રહે છે.^૨

૧. ભગ.૪૧૭.નિર.૩.૩, ઔપ.૩૮.

૨. ભગઅ.૫.૫૧૯.

શિમુગ્ગજલા (નિમગ્નજલા) જુઓ શિમગ્ગજલા.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૧૮૪, આવમ.૫.૨૩૦.

શિમ્મમ (નિર્મમ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના સોળમા ભાવી તિથ્યંકર અને સુલસા(૨)નો ભાવી જન્મ.^૧

૧. સમ.૧૫૯, તીર્થો.૧૧૧૩.

શિમ્મલ (નિર્મલ) બંભલોગના છ થરો યા કાંડોમાંનો એક.

૧. સ્થા.૫૧૬.

શિયઈપવ્વયગ (નિયતિપર્વતક) સૂરિયાભ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં આવેલા એક જાતના પર્વતો. તે વાસસ્થાનમાં વસતા દેવો સદા ક્રીડા કરતા હોય છે.^૧

૧. રાજ.૧૧૨, રાજમ.૫.૧૮૫.

૧. શિયંઠ (નિર્ઞન્થ) આ અને શિગ્ગંથ એક છે.^૧

૧. ભગ.૭૫૧, જીતભા.૨૪૩, ૨૮૧, ઉત્તરા.૧૨.૧૬, ૧૫.૧૧, ઉત્તરાનિ.૫.૨૫૬, ઉત્તરાચૂ.૫.૧૪૩.

૨. શિયંઠ વિયાહપણ્ણત્તિના પાંચમા શતકનો આઠમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૧૭૬.

શિયંઠિ (નિર્ઞન્થિ) જુઓ ખુડ્ડગશિયંઠિજજ.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.૫.૯.

શિયંઠિજજ (નિર્ઞન્થીય) જુઓ અણાહપવજજ.^૧

૧. ઉત્તરાનિ.૫.૯.

શિયંઠીપુત્ર (નિર્ઞન્થિપુત્ર) તિથ્યર મહાવીરનો શિષ્ય.^૧

૧. ભગ.૨૨૧.

શિયયપવ્વય (નિયતપર્વત) આ અને શિયઈપવ્વયગ એક છે.^૧

૧. રાજમ.૫.૧૮૫.

શિયલ (નિગડ) આ અને શિયલ્લ એક છે.^૧

૧. સ્થા.૫.૭૯.

શિયલ્લ (નિગડ) અઢવાસી ગહમાંનો એક. કેવળ ઠાણમાં જ તેનો ઉલ્લેખ છે.^૧

૧. સ્થા.૮૦, સ્થા.૫.૭૯.

૧. શિરઈ (નિર્ઞતિ) પખવાડિયાના પંદરમા દિવસની રાત્રિનું બીજું નામ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૪૮.

૨. શિરઈ મૂલણકખત(૧)ની અધિષ્ઠાત્રી દેવી.^૧

૧. સ્થા.૮૦.

ણિરંગણ (નિરંગણ) કોસંબીનો રાજમલ્લ. તેને ઉજજેણીના મલ્લ અટ્ટણે હરાવ્યો હતો.^૧

૧. ઉત્તરાયુ.પૃ.૧૦૮.

૧. ણિરંભા (નિરંભા) બલિ(૪)ની મુખ્ય પત્ની. તે પોતાના પૂર્વભવમાં સાવત્થીના શેઠની પુત્રી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૦, ભગ.૪૦૬, સ્થા.૪૦૩.

૨. ણિરંભા ણાયાધમ્મકહાના બીજા શ્વતસ્કન્ધના બીજા વર્ગનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૦.

ણિરયવિભત્તિ (નિરયવિભક્તિ) સૂયગડના પ્રથમ શ્વતસ્કન્ધનું પાંચમું અધ્યયન.^૧ આ અને ણારયવિભત્તિ એક છે.

૧. સૂત્રાનિ.૨૫, સૂત્રયુ.પૃ.૧૪૮.

૧. ણિરયાવલિયા (નિરયાવલિકા) અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ અંગબાહિર આગમના વર્ગોમાંથી એક વર્ગ ઉવંગોનો છે. ઉવંગમાં એક પાંચનું જૂથ છે, તે જૂથમાંનો આ ગ્રન્થ છે. પાંચનું જૂથ આ પ્રમાણે છે— (૧) ણિરયાવલિયા, (૨) કપ્પવડંસિયા, (૩) પુષ્કિયા, (૪) પુષ્કયૂલિયા અને (૫) વણ્ણિહસા.^૨ આ પાંચે ઉપર ચન્દ્રપ્રભસૂરિએ ટીકા લખી છે.^૩ ણિરયાવલિયામાં દસ અધ્યયનો છે,^૪ તેમનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે — કાલ(૧૩), સુકાલ(૧), મહાકાલ(૧), કુણ્ણ(૫), સુકણ્ણ, મહાકણ્ણ(૧), વીરકણ્ણ(૧), રામકણ્ણ(૧), પિઉસેણકણ્ણ અને મહાસેણકણ્ણ(૧). જુઓ ણિરયાવલિયા(૨).

૧. નન્દિ.૪૪, નન્દિમ.પૃ.૨૦૭, પાક્કિ.પૃ.૪૫, નન્દિયુ.પૃ.૬૦.

૨. નિર.૧.૧, ૨.૧, ૫.૧.

૩. જમ્બૂશા.પૃ.૨.

૪. મિર.૧.૧.

૨. ણિરયાવલિયા ણિરયાવલિયા(૧) ઉપરની નોંધ(entry)માં ઉવંગ વર્ગમાં જે પાંચનું જૂથ જણાવ્યું છે તે પાંચ માટેનું આ સામાન્ય નામ છે. કપ્પિયા(૨) એ ણિરયાવલિયા(૧)નું બીજું નામ છે.^૧

૧. જમ્બૂશા.પૃ.૧-૨.

ણિવ્વત્તિ (નિવૃત્તિ) વિયાહપણ્ણત્તિના ઓગણીસમા શતકનો આઠમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૬૪૮.

ણિરંભા (નિરંભા) આ અને નિરંભા એક છે.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૦.

ણિવ્વાણ (નિર્વાણ) એરવય(૧) ક્ષેત્રના ત્રીજા ભાવી તિત્થંકર. તિત્થોગાલી તેમનો ઉલ્લેખ છઠ્ઠા તિત્થંકર તરીકે કરે છે.^૧

૧. સમ.૧૫૯, તીર્થો.૧૧૧૮.

ણિલવંત (નીલવન્ત) જુઓ ણીલવંત(૪).^૧

૧. સ્થા.૬૮૮.

ણિવ્વાણી (નિર્વાણી) એક દેવી.^૧

૧. આવ.પૂ.૧૮.

ણિવ્વુઈ (નિર્વૃત્તિ) મહુરા(૧)ના રાજા જિયસત્તુ(૩૦)ની પુત્રી. તેને રાજા ઈદદત્ત(૮)ના પુત્ર સુરિદદત્ત(૨) સાથે પરણાવવામાં આવી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૂ.૪૪૮, ઉત્તરાક.પૂ.૮૮, આવહ.પૂ.૭૦૩.

ણિવ્વુઈકરા (નિર્વૃત્તિકરા) સંસારત્યાગના પ્રસંગે અઢારમા તિત્થંકર અર માટે ઉપયોગમાં લેવાયેલી પાલખી.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

ણિવ્વુઈપુર (નિર્વૃત્તિપુર) વસંતપુર(૩)નો ધણ(૭) શેઠ જે સ્થળે ગયો હતો તે.^૧ નિર્વૃત્તિ એક પ્રદેશ તરીકે પુણ્દ્રદેશનો પૂર્વાર્ધ હતો જેમાં દિનાજપુર, રંગપુર અને કૂચબિહાર સમાવિષ્ટ છે. તેનું મુખ્ય નગર બર્ધનકુટી હતું જેની એકતા ણિવ્વુઈપુર સાથે સ્થાપી શકાય.^૨

૧. વિશેષા.૩૫૧૦-૧૩, આવચૂ.૧.પૂ.૫૦૮.

૨. જિઓડિ.પૂ.૧૪૨, સ્તજિઓ.પૂ. ૮૩, ૮૮, ૧૧૪.

૧. ણિસઢ (નિષધ) બારવઈના બલદેવ(૧) અને તેની પત્ની રેવઈ(૩)નો પુત્ર. તે પયાસ રાજકુંવરીઓને પરણ્યો હતો.તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિત્થયર અરિક્કણેભિનો શિષ્ય બન્યો. નવ વર્ષના શ્રમણજીવનના સંયમપાલન પછી મરીને સવ્વટ્ઠસિદ્ધ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં (વિમાનમાં) તે દેવ તરીકે જન્મ્યો, મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં એક વધુ ભવ કરીને તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં જ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરશે.^૧ કમલામેલાનો પતિ સાગરચંદ(૧) તેનો પુત્ર હતો અને પભાવઈ(૨) તેની પત્ની હતી.^૨

૧. નિર.પ.૧.

૨. આવચૂ.૧.પૂ.૧૧૨.

૨. ણિસઢ જંબુદીવમાં આવેલો પર્વત. તે મહાવિદેહની દક્ષિણે, હરિવાસની ઉત્તરે, લવણસમુદ્રના પૂર્વ ભાગની પશ્ચિમે અને લવણસમુદ્રના પશ્ચિમ ભાગની પૂર્વે આવેલો છે. તેની ઊંચાઈ ચાર સો યોજન છે. તેને નવ શિખર છે.^૧

૧. જમ્બુ.૮૩-૮૪, સૂત્ર.૧.૬.૧૫, જ્ઞાતા.૬૪, જીવા.૧૪૧, સમ.૬૩, ૮૪, ૧૦૬, ૧૧૨, સ્થા.૧૮૭, ૩૦૨, ૫૨૨, ૬૮૮.

૩. ષિસઢ આ જ નામવાળા પર્વત ઉપર વસતો દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૪.

૪. ષિસઢ આ જ નામવાળા પર્વતના નવ શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૪, સમ.૧૧૨, સ્થા.૮૮.

૫. ષિસઢ મંદર(૩) પર્વતના નવ શિખરોમાંનું ષંદણવણ(૧)માં આવેલું શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૪, સ્થા.૫૨૨, ૬૮૮.

૬. ષિસઢ મંદર(૩) પર્વતની દક્ષિણે દેવકુરા(૧)માં આવેલું સરોવર.^૧ સીતોદા નદી તેના બે ભાગ કરતી તેમાંથી પસાર થાય છે.^૨

૧. જમ્બૂ.૮૮, સ્થા.૪૩૪.

૨. જમ્બૂ.૮૪.

૭. ષિસઢ વણ્ણિદસાનું પ્રથમ અધ્યયન.^૧

૧. નિર.૫.૧.

ષિસઢકૂડ (નિષધકૂટ) જુઓ ષિસઢ(૫).^૧

૧. જમ્બૂ.૮૪, સ્થા.૫૨૨.

ષિસહ (નિષધ) જુઓ ષિસઢ.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૮, જમ્બૂ.૮૩, જીવા.૧૪૧, સમ.૮૪, સ્થા.૪૩૪.

ષિસહકૂડ (નિષધકૂટ) આ અને ષિષઢ(૫) એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૪.

ષિસાદ અથવા ષિસાય (નિષાદ) નવ સંકર જાતિઓમાંની એક.^૧ બ્રાહ્મણ પુરુષ અને શૂદ્ર સ્ત્રીના સમાગમથી આ જાતિ પેદા થઈ છે.^૨

૧. આચાનિ.૨૨-૨૩

૨. સૂત્રશી.પૃ.૧૭૭, સૂત્રયૂ.પૃ.૨૧૮.

ષિસીહ (નિશીથ) અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ આ ગદ્યમય રચના છે. તે વીસ ઉદેશોમાં વિભક્ત છે. તે શ્રમણ અને શ્રમણીના આચારના નિયમોનું નિરૂપણ કરે છે અને વિવિધ દોષો માટે પ્રાયશ્ચિત્તો અને તપોનું વિધાન કરે છે. તે સામાન્ય નિયમોના અપવાદો પણ જણાવે છે. તેનું કર્તૃત્વ વિસાહગણિના નામે ચડેલું છે.^૨ પહેલાં તે આચાર અર્થાત્ આચારકપ્પનો એક ભાગ હતો પરંતુ પછીથી તેને તેનાથી છૂટો પાડી અલગ કરી દેવામાં આવ્યો.^૩ 'ષિસીહ' શબ્દનો અર્થ અન્યકાર થાય છે અને અન્યકાર ગોપનીયતાનું પ્રતીક છે. આ ગ્રન્થનું અધ્યયન સાવ થોડી અધિકારી યોગ્ય વ્યક્તિઓ સુધી જ સીમિત રાખવામાં આવ્યું હોવાથી અને બીજાઓને તેના જ્ઞાનથી દૂર રખાતા હોવાથી તેનું 'ષિસીહ' (અર્થાત્ ગોપનીય) એવું સાર્થક શીર્ષક રાખવામાં આવ્યું છે.^૪ તેનાં બીજા નામો નીચે પ્રમાણે છે — પકપ્પ, આચારકપ્પ(૨), આચારપકપ્પ અને

ણિસીહયૂલા.^૧

૧. નન્દિ.૪૪, પાક્ષિ.પૃ.૪૪, નન્દિમ.
પૃ.૨૦૬.
૨. નિશીચૂ.૪.પૃ.૩૮૫.
૩. આયાનિ.૩૪૪, આયાચૂ.પૃ.૪,
નિશીભા.૪, ૬૫૦૦, સમઅ.પૃ.

- ૪૮, સ્થાઅ.પૃ.૩૨૫.
૪. જુઓ 'નિશીથ—એક અધ્યયન', પં. દલસુખ
માલવણિયા. નિશીભા. ૬૭-૭૦,
૬૭૦૦-૩.
૫. સંદર્ભો માટે જુઓ તે શબ્દો.

ણિસીહયુણિણ (નિશીથયૂર્ણિ) જુઓ ણિસીહવિસેસયુણિણ.^૧

૧. નિશીચૂ.૪.પૃ.૨૨૬.

ણિસીહયૂલા (નિશીથયૂલા) આ અને ણિસીહ એક છે.^૧ પહેલાં તે આચારના પરિશિષ્ટ (યૂલા) રૂપ હતો.

૧. નિશીચૂ.૧.પૃ.૧.

ણિસીહવિસેસયુણિણ (નિશીથવિશેષયૂર્ણિ) જિણદાણગણિ^૧ મહત્તરે ણિસીહ ઉપર લખેલી ચૂર્ણિ પ્રકારની ટીકા.^૨ જિણદાસગણિ પહેલાં કોઈએ લખેલી ણિસીહયુણિણ ટીકાથી આ ભિન્ન છે.^૩

૧. નિશીચૂ.૧.પૃ.૧.

૨. એજન.૪(સુબોધા વ્યાખ્યા)પૃ.૪૪૩

અને એજન.પ્રસ્તાવના પૃ. ૪૬-૪૮.

૩. એજન.૧.પૃ.૧.

ણિસુંભ (નિશુમ્ભ) વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા પાંચમા પડિસત્તુ. તેમને પુરિસસીહે જેલમાં પૂર્યા હતા.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૬૦૯, વિશેષા.૧૭૬૭.

૧. ણિસુંભા (નિશુમ્ભા) બલિ(૪)ની પાંચ મુખ્ય પત્નીઓમાંની એક. તે તેના પૂર્વભવમાં સાવત્થીના શેઠની પુત્રી હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૦, ભગ.૪૦૬, સ્થા.૪૦૩.

૨. ણિસુંભા જ્ઞાયાધમ્મકહાના બીજા શ્રુતસ્કન્ધના બીજા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૦.

ણીરઅ (નીરજસૂ) બંભલોગના છ થરોમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૫૧૬.

૧. ણીલ (નીલ) અઠ્ઠવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૮૦, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૮૬, સ્થાઅ.પૃ.૭૮-૭૯.

૨. ણીલ આ અને ણીલવંત એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૦, જીવામ.પૃ.૨૪૪.

ણીલકંઠ (નીલકણ્ઠ) ધરણ(૧)ના પાંચ સેનાપતિઓમાંનો એક. તે આખલાઓના દળનો નાયક છે.^૧

૧. સ્થા. ૪૦૪.

ણીલગુહા (નીલગુહા) રાયગિહનું ઉદ્યાન જ્યાં વીસમા તિથ્યંકર મુણિસુવ્વય(૧)એ શ્રામણ્ય સ્વીકાર્યું.^૧

૧. આવનિ. ૨૩૦.

ણીલભદ્ર (નીલભદ્ર) ખરાબ સોબતવાળો માણસ.^૧

૧. મનિ. ૧૦૦૦.

૧. ણીલવંત (નીલવત્) જંબૂદીવમાં આવેલો પર્વત. તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રની ઉત્તરે, રમ્મગ પ્રદેશની દક્ષિણે, પૂર્વ લવણ સમુદ્રની પશ્ચિમે અને પશ્ચિમ લવણ સમુદ્રની પૂર્વે આવેલ છે.^૧ તેની ઊંચાઈ ચાર સો યોજન છે.^૨ તેને નીચે જણાવેલાં નવ શિખરો છે — સિદ્ધાયયણ, ણીલવંત(૪), પુવ્વવિદેહ(૨), સીઆ(૨), કિત્તિ(૩), ણારી(૧), અવરવિદેહ(૩), રમ્મગકૂડ અને ઉવદંસણ.^૩

૧. જમ્બૂ. ૧૧૦, જવા. ૧૪૭, જ્ઞાતા.

૧૪૧, સમ. ૧૧૨, ઉત્તરા. ૧૧.

૨૮, સ્થા. ૧૯૭, ૫૨૨.

૨. સમ. ૧૦૬, સ્થા. ૩૦૨.

૩. જમ્બૂ. ૧૧૦.

૨. ણીલવંત ઉત્તરકુરુ(૧)માં વહેતી સીતા નદીના પ્રવાહમાર્ગની મધ્યમાં આવેલાં પાંચ સરોવરોમાંનું એક.^૧

૧. જવા. ૧૪૮, જમ્બૂ. ૮૮, સમઅ. પૃ. ૭૦, ભગઅ. પૃ. ૬૫૫, આચાર્ય. પૃ. ૧૮૮, સ્થા.

૪૩૪.

૩. ણીલવંત આ જ નામવાળા પર્વત ઉપર વસતો દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૦, ૮૮, જવા. ૧૮૮.

૪. ણીલવંત આ જ નામવાળા પર્વતનાં નવ શિખરોમાંનું એક શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧૦, ૧૦૩, સમ. ૧૧૨, સ્થા. ૬૮૮, ૫૨૨, સ્થાઅ. પૃ. ૭૨.

૫. ણીલવંત ભદ્રસાલવણમાં આવેલો દિસાહત્યિકૂડ.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૨.

ણીલવંતદહ (નીલવદ્દહ) જુઓ ણીલવંત(૨).^૧

૧. જવા. ૧૪૮.

ણીલવંતદહકુમાર (નીલવદ્દહકુમાર) આ અને નીલવંત (૩) એક છે.^૧

૧. જવા. ૧૪૮.

ણીલા (નીલા) રત્નાને મળતી નદી.^૧

૧. સ્થા. ૪૭૦.

ણીલાસોઅ (નીલાશોક) સોગંધિયા નગરની બહાર આવેલું ઉદ્યાન.^૧

૧. વિપા. ૩૪, જ્ઞાતા. ૫૫.

ણીલોભાસ (નીલાભાસ) અદ્દઠવાસી ગહમાંનો એક ગહ.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂશા. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૮૬, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯

ણેદૂર (નેદૂર) આ અને ણેહુર એક છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ણેપાલ (નેપાલ) બાર વર્ષના દુકાળ દરમ્યાન પૂરેપૂરો સમય આચાર્ય ભદ્રબાહુ (૧) જે દેશમાં રહ્યા હતા તે દેશ. ભદ્રબાહુ પાસેથી દિઙ્ગિવાયનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા પાડલિપુતથી થૂલભદ્ર અને અન્ય સાધુઓ ણેપાલ ગયા.^૧ તે દેશ તેની રત્નકમ્બલ માટે પ્રસિદ્ધ હતો.^૨

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૭.

૨. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૬, કલ્પવિ. પૃ. ૨૫૨, કલ્પધ. પૃ. ૧૬૩, કલ્પશા. પૃ. ૧૮૪.

ણેમાલ (નેપાલ) જુઓ ણેપાલ.^૧

૧. બૃભા. ૩૮૧૨.

ણેમિ (નેમિ) આ અને અરિક્કણેમિ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૪૧૧, સમ. ૧૫૭, જમ્બૂ. ૪૭, આવનિ. ૩૭૧, ૪૨૧, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮, વિશેષા. ૧૪૮૫, ૧૭૫૮.

ણેમિચંદ (નેમિચન્દ્ર) જેમને મહાસિણીહ પ્રત્યે ખૂબ આદર હતો તે વિદ્વાન આચાર્ય.^૧

૧. મનિ. પૃ. ૭૧.

ણેવ્વાણ (નિર્વાણ) આ અને ણિવ્વાણ એક છે.^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૧૮.

ણેવ્વુતિ (નિર્વૃત્તિ) જુઓ ણિવ્વુતિ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૪૮.

ણેવ્વુતિણગર (નિર્વૃત્તિનગર) આ અને ણિવ્વુઈપુર એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૫૦૮.

ણેહુર (નેહુર) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ.^૧

૧. પ્રશ્ન. ૪, પ્રજ્ઞા. ૩૭.

ત

તંતુવાય (તન્તુવાય) વણકરોનું^૧ એક આર્ય પવાદારી યા ઔદ્યોગિક મંડળ.^૨

૧. પ્રજ્ઞામ. પૃ. ૫૮.

૨. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

તંદુલવેઆલિઅ (તન્દુલવૈચારિક) અંગબાહિર ઉક્કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ તે મહદંશે પદ્ધત્યના છે. તે દશવૈકાલિકયૂર્ણિ^૨, આવશ્યકયૂર્ણિ^૩ અને નિશીથયૂર્ણિમાં^૪ ઉદ્ધૃત છે. મલધારી હેમચન્દ્રે પોતાની અણુઓગદાર ઉપરની ટીકામાં તેનો ઉલ્લેખ તણુલ-વિચારણા નામે કર્યો છે.^૫ તે નીચે જણાવેલા મુખ્ય વિષયોનું નિરૂપણ કરે છે — યોનિનું સ્થાન, આકાર, ગર્ભધારણયોગ્યતા, ગર્ભાધાન, ગર્ભસ્થિતિ, ગર્ભવિકાસ, ગર્ભજ પ્રાણીની દસ અવસ્થાઓ, જોડકાંનું વર્ણન, શરીરના આકારો(સંસ્થાન), હાડકાંના સાંધા અને રચના (સંહનન), દેવજન્મ, નારકીજન્મ, (વૈરાગ્ય પ્રેરવાના આશયથી કરવામાં આવતી) સ્ત્રીનિન્દા, વગેરે. આમ ગર્ભવિદ્યા (Embryology), શરીરવિદ્યા (Physiology) અને અસ્થિરચનાવિદ્યા (Anatomy) ના અધ્યયન માટે આ ગ્રન્થ ઉપયોગી છે. ૧૦૦ વર્ષના આયુષ્યવાળો પુરુષ કેટલા તંદુલ(ચોખા) ખાય છે તેનો સંખ્યાપૂર્વક વિચાર કરવાના કારણે ઉપલક્ષણથી આ ગ્રન્થનું નામ તંદુલવેઆલિય રાખવામાં આવ્યું છે. જુઓ પૃષ્ઠણગ.

૧. નન્દિ.૪૪, પાક્ષિ.પૃ.૪૩, પાક્ષિય.

પૃ.૬૩.

૨. દશયૂ.પૃ.૫.

૩. આવયૂ.૨.પૃ.૨૨૪.

૪. નિશીયૂ.૪.પૃ.૨૩૫.

૫. અનુહે.પૃ.૫.

તંદુલવેઆલિય (તન્દુલવૈચારિક) જુઓ તંદુલવેઆલિઅ.^૧

૧. તન્દુ.૧, અનુયૂ.પૃ.૩, દશયૂ.પૃ.૫.

તંબાઅ અથવા તંબાય (તંબાક, તંબાલ અથવા તમ્રાક) એક ગામ જેની મુલાકાત મહાવીરે ગોસાલ સાથે લીધી હતી. આ ગામમાં છાંદિસેણ(૩)ને ભાલો મારી મારી નાખવામાં આવેલા.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૨૮૧, આવનિ.૪૮૫, કલ્પવિ.પૃ.૧૬૬, કલ્પધ.પૃ.૧૦૬, આવમ. પૃ.૨૮૨.

તક્કસેણ (તર્કસેન) ગત ઉસ્સાપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા દસ કુલગરમાંના એક.^૧ જુઓ કજ્જસેણ.

૧. સ્થા. ૭૬૭.

તક્ખસિલા (તક્ષશિલા) જ્યાં બાહુબલિ રાજ કરતા હતા તે બહલી દેશની રાજધાની. ઉસભ(૧)એ તેની મુલાકાત લીધી હતી. ત્યાં ઉસભે જે પગલાં પાડ્યાં હતાં તેમના ઉપર હીરાઓનું ધર્મચક્ર બાહુબલિએ સ્થાપ્યું હતું.^૧ તક્ખસિલાની એકતા અટક અને રાવલપિંડીની વચ્ચે શાહ-ધેરી નજીક આવેલાં ખંડેરો સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૧૮૦, વિશેષ.૧૭૧૪, આવનિ.૩૨૨, કલ્પશા.પૃ.૧૮૫, કલ્પધ. પૃ. ૧૫૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૫, આવહ.પૃ.૧૪૭, આવમ.પૃ.૨૨૬.

૨. એજિઇ. પૃ. ૧૦૪-૧૦૫.

તક્ષ્મસિલાયલ (તક્ષશિલાતલ) આ અને તક્ષ્મસિલા એક છે.^૧

૧. વિશેષા. ૧૭૧૪, આવનિ. ૩૨૨.

તગરા અયલપુર નગરના પોતાના શિષ્ય^૧ સાથે રાહાયરિયે જે નગરની મુલાકાત લીધી હતી તે નગર.^૨ આ જ નગરમાં અરહમિત્ત(૩)એ દત્ત(૫) શેઠ, તેમની પત્ની ભદ્રા(૧) અને તેમના પુત્ર અરહણગ(૨)ને દીક્ષા આપી હતી.^૩ તગરા નામની જ નદીના કિનારા ઉપર આ નગર આવેલું હતું.^૪ તેની એકતા ઓસ્માનાબાદ જિલ્લામાં વહેતી તીર્થા નદી ઉપર આવેલા તેરા નામના ગામ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૫

૧. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૬૨, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૦૦.

૨. વ્યવભા. ૩. ૩૩૯

૩. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૫૮, ઉત્તરાનિ. અને

ઉત્તરાશા. પૃ. ૯૦, મર. ૪૮૯.

૪. અનુ. ૧૩૦.

૫. હીરાલાલ જૈન - કરકંડચરિત્ર, પ્રસ્તાવના

પૃ. ૪૧ થી.

તગરાયડ (તગરાતટ) આ અને તગરા એક છે.

૧. અનુ. ૧૩૧, અનુહ. પૃ. ૧૪૯.

તગરી આ અને તગરા એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૬૨.

તથ્યાવાય (તથ્યાવાદ) દિક્કિવાયનું બીજું નામ.^૧

૧. સ્થા. ૭૪૨.

તક્ટે (ત્રસ્ત) ત્રીસ મુહુત્તમાંનું એક.^૧

૧. સમ. ૩૦, જમ્બૂ. ૧૫૨.

તક્ટવ (ત્રસ્તપ) અણવ મુહુત્તનું બીજું નામ.^૧

૧. સમ. ૩૦.

તત્થા (ત્વષ્ટ) ચિત્તા(૧) નક્ષત્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૭, ૧૭૧.

તણુતણૂઈ (તનુતન્વી) આ અને તણૂયતરી એક છે.

૧. સ્થા. ૬૪૮.

તણૂઈ (તન્વી) ઈસિપબ્ભારાનું બીજું નામ.^૧

૧. સમ. ૧૨.

તણૂયતરી (તનુકતરી) ઈસિપબ્ભારાનું બીજું નામ.^૧

૧. સમ. ૧૨.

તતજલા (તમજલા) જંબુદીવમાં સીયા નદીની દક્ષિણે અને મંદર(૩) પર્વતની પૂર્વે આવેલ અન્તરનદી.^૧

૧. સ્થા.૧૮૭, ૫૨૨, જમ્બૂ.૮૬.

તતવર્ધ અથવા તત્તવતી (તત્ત્વવતી) સુધોસ(૫) નગરના રાજા અજજુણ(૩)ની પત્ની અને રાજકુમાર ભદ્રણંદી(૪)ની માતા.^૧

૧. વિપા.૩૪.

તમતમપ્પભા (તમસ્તમઃપ્રભા) સાતમી નરકભૂમિ.^૧ માઘવર્ધ તેનું ગોત્રનામ છે.^૨ તેમાં પાંચ વિકરાળ વાસસ્થાનો છે — કાલ(૮), મહાકાલ(૬), રોરુય, મહારોરુગ અને અપ્પર્ધકાણ.^૩

૧. સ્થા.૬૪૮, જીવા.૬૮-૭૦, અનુ.
૧૨૨, અનુહે.પૃ.૮૮-૯૦,
ઉત્તરાશા.પૃ.૬૮૭.

૨. જીવા. ૬૭,
૩. સમ.૩૩, સ્થા.૪૫૧.

તમતમા (તમસ્તમા) આ અને તમતમપ્પભા એક છે.^૧

૧. અનુ.૧૨૨.

તમપ્પભા (તમઃપ્રભા) છઠ્ઠી નરકભૂમિ.^૧ મઘા(૧) તેનું ગોત્રનામ છે.^૨

૧. સ્થા.૬૪૮, જીવા. ૬૮-૭૦, ઉત્તરાશા. પૃ. ૬૮૭, અનુહે.પૃ.૮૮.
૨. જીવા. ૬૭.

તમા આ અને તમપ્પભા એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાશા.પૃ.૬૮૭.

તમુઅ (તમસ્ક) વિયાહપણ્ણત્તિના છઠ્ઠા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૨૨૮.

તમ્મુદઅ (તન્મોદક) રાયગિહનો પાખંડીમત ધરાવતો ગૃહસ્થ.^૧

૧. ભગ.૩૦૫.

તયાહાર (ત્વયાહાર) વૃક્ષની છાલ ઉપર જીવતા વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૧

૧. ઔપ.૩૮, નિર.૩.૩.

તરંગવર્ધ (તરંગવતી) એક લૌકિક કથા.^૧

૧. દશયૂ.પૃ.૧૦૬, ૧૦૮, વિશેષા.૧૫૧૬, નિશીયૂ.૨.પૃ.૪૧૬, ૪.પૃ.૨૬, વ્યવભા.
૫.૧૭, બૃભા. ૫૬૪-૬૫.

તરુણ તિત્થયર પાસ(૧)ના તીર્થમાં થયેલા અજૈન ઋષિ જેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવેલ છે.^૧

૧. ઋષિ. ૨૧, ઋષિ (સંગ્રહણી).

તવ (તપસૂ) આ અને તવોમગ્ગ એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

તવણિજજ (તપનીય) રુચગવર પર્વતના પૂર્વ ભાગનું શિખર.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩.

તવોમગ્ગ (તપોમાર્ગ) ઉત્તરજ્ઞયણનું ત્રીસમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ. પૃ. ૮.

તાણગ ખરાબ સોબતવાળી વ્યક્તિ.^૧

૧. મનિ. ૧૦૦.

તામલિ તામલિત્તિ નગરના શેઠ. તે મોરિયપુત્ત(૨) નામે પણ જાણીતા હતા. તે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણ બન્યા અને ઉગ્ર તપ કર્યું. મૃત્યુ પછી તેમણે ઈસાણિંદ તરીકે જન્મ લીધો.^૧

૧. ભગ. ૧૩૪-૩૭, ૪૧૭, ઉત્તરાશા. પૃ. ૬૮.

તામલિત્ત (તામ્રલિમ્મિ) આ અને તામલિત્તિ એક છે.^૧

૧. વ્યવભા. ૭. ૩૨.

તામલિત્તિ (તામ્રલિમ્મિ) વંગ દેશની રાજધાની. તામલિ શેઠ આ નગરના હતા. (જમીન અને સમુદ્ર સાથે જોડાયેલું) તે બંદર હતું.^૧ તેની એકતા રૂપનારાયણ (Rupnarayan) નદીના હુગલી સાથેના સંગમથી ઉપરની બાજુએ બાર માઈલના અંતરે, રૂપનારાયણ નદીના ઉપસાગર ઉપર આવેલા તામલુક (Tamluk) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, ભગ. ૧૩૪, સૂત્રશી. પૃ.

૧૨૩, બૃભા. ૩૮૧૨, બૃક્ષે.

૩૪૨, ઉત્તરાશા. પૃ. ૬૦૫, વ્યવ.

૭. ૩૨.

૨. એજિઈ. પૃ. ૫૦૪.

તામલિત્તિઆ (તામ્રલિમ્મિકા) ગોદાસગણ(૨)ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ. પૃ. ૨૫૬.

તારઅ (તારક) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા નવ પડિસત્તુમાંના બીજા. તે દુવિક્ટ(૨) વડે હણાયા હતા.^૧

૧. સ્થા. ૨૭૨, સમ. ૧૫૮, વિશેષા. ૧૭૬૭, તીર્થો. ૬૦૮.

તારગા (તારકા) જુઓ તારયા.^૧

૧. સ્થા. ૨૭૩.

તારય (તારક) જુઓ તારા(૩).^૧

૧. સ્થા. ૪૮૧, પ્રજા. ૫૦.

તારયા (તારકા) જકૂબ દેવોના બે ઇન્દ્રોમાંના એક પુણ્ણભદ્ર(૫)ની મુખ્ય પત્ની. માણિભદ્ર(૧)ની પત્નીનું પણ આ જ નામ છે.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬, સ્થા. ૨૭૩.

૧. તારા કિષ્કિન્ધાના રાજા સુગ્રીવની પત્ની. તેના ખાતર રાજાને વિદ્યાધર સાહસગતિ સાથે યુદ્ધ કરવું પડ્યું હતું.^૧

૧. પ્રશ્નઅ. પૂ. ૮૮-૮૯ (પ્રશ્ન. ૧૬ ઉપર)

૨. તારા રાજા કતવીરિય(૧)ની પત્ની અને આઠમા ચક્રવર્તિ સુભૂમ(૧)ની માતા.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, આવનિ. ૩૯૮.

૩. તારા જોઈસ દેવોના પાંચ વર્ગોમાંનો એક વર્ગ. તે વર્ગ તારાઓનો બનેલો છે. આ તારાઓ પૃથ્વીની સપાટીથી ઉત્કૃષ્ટ ૮૦૦ યોજનના અને જઘન્ય ૭૯૦ યોજનના અન્તરે ગતિ કરે છે. તેમની ગતિની ઝડપ સૌથી વધુ છે. દરેક તારાનું કદ યોજનનો આઠમો ભાગ છે.^૧

૧. પ્રજા. ૫૦, જમ્બૂ. ૧૬૨-૭૨, સૂર્ય. ૮૯-૧૦૦, જીવા. ૧૯૭-૨૦૧, દેવે. ૮૯-૧૨૬, અનુ. ૧૩૯.

તારાયણ જુઓ વિત્ત તારાયણ.^૧

૧. ઋષિ. ૩૬.

૧. તાલ વિયાહપણ્ણત્તિના બાવીસમા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૯૧.

૨. તાલ ગોસાલના બાર મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક.^૧

૧. ભગ. ૩૩૦.

તાલપલંબ (તાલપ્રલમ્બ) ગોસાલના બાર મુખ્ય ઉપાસકોમાંનો એક.^૧

૧. ભગ. ૩૩૦.

તાલપિસાય (તાલપિશાય) ચંપા નગરના શેઠ અરહણ્ણય(૧) જ્યારે પોતાનાં માલ ભરલાં વહાણો સાથે લવણ સમુદ્રમાં યાત્રા કરી રહ્યો હતો ત્યારે તેને રંજીતવાનો પ્રયત્ન કરનારો દેવ. દેવ વિકરાળ રૂપો ધારણ કરી શેઠને ભયંકર પરિણામોની ધમકી આપે છે પરંતુ શેઠ પોતાની શ્રદ્ધામાંથી ચલિત થતા નથી.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૯.

૧. તાવસ (તાપસ) આચાર્ય સંતિસેણિયના ચાર શિષ્યોમાંનો એક. તેણે તાવસી(૧)

શ્રમણશાખાની સ્થાપના કરી.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૧-૨૬૨.

૨. તાવસ કોસંબી નગરના શેઠ. મરીને તે ભૂંડ તરીકે જન્મ્યા, પછી સર્પ તરીકે અને તે પછી પોતાના જ દીકરાના દીકરા તરીકે.^૧

૧. ઉત્તરાયુ.પૃ.૬૩-૬૪.

૩. તાવસ આચાર્ય વર્ધરસેણ(૩)ના શિષ્ય. તેમણે તાવસી(૨) શ્રમણશાખા શરૂ કરી.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૫.

૪. તાવસ પાંચ સમણ(૧) સંપ્રદાયોમાંનો એક.^૧ તાવસો જંગલોમાં રહેતા.^૨ તેઓ ઉગ્ર તપ કરતા.^૩ તે વિવિધ પ્રકારના હતા.^૪

૧. પિંડનિ.૪૪૫, બૃભા.૪૪૨૦,
આચાર્ય.પૃ.૩૧૪,૩૨૫,સ્થાઅ.
પૃ. ૮૪.

૨. પિંડનિમ.પૃ.૧૩૦, બૃયુ.પૃ.૪૧૪.

૩. આચાર્ય.પૃ.૨૦૨.

૪. ભગ.૪૧૭, ઔપ.૩૮, નિર.૩.૩.,

ભગઅ.પૃ.૫૦.

૧. તાવસી (તાપસી) આચાર્ય તાવસ(૧)થી શરૂ થતી એક શ્રમણશાખા.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૨.

૨. તાવસી તાવસ(૩)એ શરૂ કરેલી એક શ્રમણશાખા.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૫.

તિગિડ (ત્રિકૂટ) સીતા નદીના દક્ષિણ કિનારા ઉપર આવેલો પર્વત. તે સુવચ્છ(૧)થી વચ્છ(૬) પ્રદેશને અલગ કરે છે.^૧

૧. સ્થા.૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭, જમ્બૂ.૮૬.

૧. તિંદુગ (તિન્દુક) સાવત્થી નગરની બહાર આવેલું ઉદ્યાન.^૧ અહીં મહાવીરના પ્રથમ ગણધર ઈંદભૂઈને તિત્થયર પાસ(૧)ની પરંપરાના આચાર્ય કેસિ(૧) સાથે મહત્વની ચર્ચા થઈ હતી.^૨ મહાવીરના જમાઈ જમાલિએ પોતાનો નવો સિદ્ધાન્ત અહીં પ્રવર્તાવ્યો હતો.^૩ મહાવીર અહીં કેટલીય વાર આવ્યા હતા.^૪

૧. ઉત્તરા. ૨૩.૪, ઉત્તરાયુ.પૃ.૨૬૪,
આવયુ.૧.પૃ.૪૧૬.

૨. ઉત્તરા.૨૩.૪-૮૭.

૩. નિશીયુ.૪.પૃ.૧૦૧, વિશેષા. ૨૮૦૭.

૪. ભગ. ૮૦, ૩૮૬, ૪૩૭, ૫૪૦, આવયુ.

૧.પૃ.૨૮૭-૮૮, ૨૮૮.

૨. તિંદુગ વાણારસી નગરની બહાર આવેલું ઉદ્યાન. તેમાં જક્ષ્મ ગંડીતેંદુગનું ચૈત્ય હતું. શ્રમણ હરિએસબલ અહીં આવ્યા હતા.^૧

૧. ઉત્તરાયુ.પૃ.૨૦૨, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૫૬-૫૭.

૩. તિંદુગ તિંદુગ(૨)માં આવેલું જક્ષ્મ ગંડીતેંદુગનું ચૈત્ય.^૧

૧. ઉત્તરાયુ.પૃ.૨૦૨, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૫૬.

તિંદુય (તિન્દુક) જુઓ તિંદુગ.^૧

૧. ઉત્તરા. ૨૩.૪.

તિકૂડ (ત્રિકૂટ) જુઓ તિઊડ.^૧

૧. સ્થા.૩૦૨, ૬૩૭.

તિગિંછદહ (તિગિચ્છદ્રહ) આ અને તિગિંછિદહ એક છે.^૧

૧. સ્થા.૧૮૭.

તિગિંછિકૂડ (તિગિચ્છિકૂટ) આ અને તિગિચ્છકૂડ(૨) એક છે.^૧

૧. સમ.૧૭.

તિગિંછિદહ (તિગિચ્છિદ્રહ) હિસઢ પર્વતની મધ્યમાં આવેલું સરોવર. તે ચાર હજાર યોજન લાંબુ, બે હજાર યોજન પહોળું અને દસ યોજન ઊંડું છે. દેવી ષિઈ(૧) ત્યાં વાસ કરે છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૩-૮૪, સમ.૧૧૭, સ્થા.૧૮૭.૫૨૨.

તિગિંછી તે નગર જ્યાં રાજા જિયસત્તુ(૧૨)એ શ્રમણ ધમ્મવીરિય(૧)ને ભિક્ષા આપી હતી.^૧

૧. વિપા.૩૪.

તિગિચ્છ પાણતનું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય વીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે, તે દેવો વીસ પખવાડિયે એક જ વાર શ્વાસ લે છે અને વીસ હજાર વર્ષે એક જ વાર તેમને ભૂખ લાગે છે.^૧

૧. સમ.૨૦

૧. તિગિચ્છકૂડ (તિગિચ્છિકૂટ) સિહરિ પર્વતના બાર શિખરોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૧, સ્થા. ૫૨૨.

૨. તિગિચ્છકૂડ અરુણોદ સમુદ્રમાં આવેલો પર્વત જ્યાં અસુરકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર ચમર ઊતરે છે.^૧

૧. સ્થા.૭૨૮, સ્થા.અ.પૃ.૩૭૬, સમ.૧૭, ભગ.૧૧૬.

તિગિચ્છદહ (તિગિચ્છદ્રહ) જુઓ તિગિંછિદહ.^૧

૧. સ્થા.૫૨૨.

તિગિચ્છિકૂડ આ અને તિગિચ્છકૂડ એક છે.^૧

૧. સ્થા.૭૨૮, જમ્બૂ.૧૧૧.

તિગિચ્છદ્દહ અથવા તિગિચ્છદ્દહ (તિગિચ્છદ્દહ) આ અને તિગિંછદ્દહ એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૧૭, જમ્બૂ. ૮૩.

તિગિચ્છયકૂડ (તિગિચ્છકકૂટ) આ અને તિગિચ્છકૂડ (૨) એક છે.^૧

૧. ભગ. ૧૧૬.

તિત્તિય (તિત્તિક) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના વાસીઓ.^૧

૧. પ્રશ્ન. ૪.

તિત્થંકર (તીર્થંકર) જુઓ તિત્થયર.^૧

૧. આવનિ. ૭૫, પ્રશ્ન. ૨૨.

તિત્થકર (તીર્થકર) જુઓ તિત્થયર.^૧

૧. ભગ. ૫૫૪, સમ. ૨૪, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૫૮.

તિત્થગર (તીર્થકર) જુઓ તિત્થયર.^૧

૧. ભગ. ૬૭૭, જમ્બૂ. ૩૪, નન્દિ. ૧૮, સમ. ૧૫૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૮.

તિત્થયર (તીર્થકર) જે તીર્થની અર્થાત્ ચતુર્વિધ સંઘની (સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા એ ચાર અંગોવાળા સંઘની) સ્થાપના કરે છે અને ઉપદેશને — પવયણને પ્રકાશે છે તે તિત્થયર છે.^૧ તે અર્થતઃ ધર્મનો ઉપદેશ આપે છે અને તેમના ગણધરો તેમના ઉપદેશને સુત્તનું રૂપ આપે છે.^૨ તેમની વાણી બધા સમજે છે કારણ કે તે વાણી શ્રોતાઓની પોતપોતાની ભાષામાં સ્વતઃ પરિણત થઈ જાય છે.^૩ જે પોતાના પૂર્વભવમાં તીર્થંકરનામકર્મ બાંધે છે તે તીર્થંકર બને છે.^૪ તે ક્ષત્રિય જેવા ઉચ્ચકુળમાં જન્મ લે છે, કદી નીચ કુળમાં જન્મ લેતા નથી.^૫ માતા ગર્ભ ધારણ કરે છે ત્યારે તીર્થંકરના જન્મનું સૂચન પહેલેથી જ માતાને આવેલાં ચૌદ સ્વપ્નો દ્વારા થઈ જાય છે.^૬ તીર્થંકરને જન્મસમયે જ ત્રણ પ્રકારનાં જ્ઞાનો (મતિ-શ્રુત-અવધિ) હોય છે.^૭ અને જ્યારે તે શ્રમણ બને છે ત્યારે તેમનામાં ચોથું જ્ઞાન અર્થાત્ મનઃપર્યાયજ્ઞાન પ્રગટે છે.^૮ શરીરરચના, શરીરાકૃતિ, વર્ણ, જ્ઞાન, બળ, નીડરપણું, વીરતા, વગેરે બધી બાબતોમાં તે ચક્રવર્તિ, બલદેવ (૨) અને વાસુદેવ (૧) થી પણ ઉત્કૃષ્ટ છે.^૯ તે સચંબુદ્ધ (૧) (પોતાની મેળે અર્થાત્ અન્યની અપેક્ષા વિના સ્વયં બોધિ પ્રાપ્ત કરનાર) છે.^{૧૦} તે ચોત્રીસ અતિશયોથી (અલૌકિક વસ્તુઓથી) યુક્ત છે.^{૧૧} તેમના જીવનનાં ચવન, જન્મ, સંસારત્યાગ (નિષ્કમણ), કેવલજ્ઞાનપ્રાપ્તિ અને નિર્વાણપ્રાપ્તિ ઉજવવા માટે દેવો સ્વર્ગમાંથી પૃથ્વી ઉપર ઊતરી આવે છે, સ્તુતિ કરે છે, સેવાપૂજા કરે છે, કિંમતી ચીજો અને પુષ્પોની વર્ષા કરે છે, તેમને સ્નાન કરાવવાનો વિધિ (સ્નાત્રવિધિ) કરે છે, શ્રોતૃખંડની (સમોસરણની) રચના કરે છે અને તેમની મહાનંતા અને

અલૌકિકતામાં વધારો કરે એવી બીજી ઘણી બધી વસ્તુઓ કરે છે.^{૧૨} તે સમાધિમરણની વિધિ યા પ્રક્રિયા કરે છે અને મોક્ષ પામે છે.^{૧૩} તેમને સંખ્યાબંધ વિશેષણોથી સંબોધવામાં આવ્યા છે — જેવાં કે આદિકર, લોકપ્રદીપ, ધર્મવરચાતુરાન્તયકવર્તિન, બુદ્ધ^{૧૪} અને ધર્માચાર્ય.^{૧૫}

ઉસ્સપ્પિણી અને ઓસપ્પિણીના પ્રત્યેક કાલચક્રમાં ભરહ(૨)માં ચોવીસ તિથ્યર થાય છે તેમ જ એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં પણ ચોવીસ તિથ્યર થાય છે.^{૧૬} તે ચોવીસમાંથી તેવીસ દૂસમસુસમા અરમાં જન્મ લે છે જ્યારે એક સુસમદૂસમા અરમાં જન્મ લે છે.^{૧૭} આખા સમયખેત્રમાં ઓછામાં ઓછા વીસ અને વધુમાં વધુ એક સો સિત્તેર તિથ્યર વિદ્યમાન હોય છે.^{૧૮} એકલા જંબુદીવમાં જ ઓછામાં ઓછા ચાર (ચારે ચાર મહાવિદેહમાં) અને વધુમાં વધુ ચોત્રીસ [એક એરવય(૧)માં, એક ભરહ(૨)માં અને મહાવિદેહના બત્રીસ વિજય(૨૩) અર્થાત્ પ્રદેશોમાંથી દરેકમાં એક એક એમ ચોત્રીસ] તિથ્યર વિદ્યમાન હોય છે.^{૧૯}

પ્રથમ અને અંતિમ તિથ્યરે પંચયામ (પાંચ વ્રતો) અને અચેલધર્મ (નગ્નતા)નો ઉપદેશ આપેલ છે જ્યારે બાકીના તિથ્યરોએ ચાતુર્યામ (ચાર વ્રતો) અને સચેલ ધર્મ (વસ્ત્રધારણ)નો ઉપદેશ આપેલ છે.^{૨૦} આ જ વાત એરવય(૧)ની બાબતમાં પણ સાચી છે અને બન્ને કાલચક્રની બાબતમાં પણ સાચી છે.^{૨૧} પરંતુ મહાવિદેહમાં તો સદાકાળ ચાતુર્યામધર્મ જ પ્રવર્તે છે.^{૨૨} ભરહ(૨)ના ચોવીસમાંથી ઓગણીસ તિથ્યરે વિવાહિત જીવન ગાળ્યા પછી સંસારત્યાગ કર્યો હતો^{૨૩} અને તેમાંના ત્રણ તો ચક્કવટ્ટિ પણ હતા.^{૨૪} ચોવીસમાંથી વીસ તિથ્યર સમ્મેય પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યા હતા.^{૨૫}

આ ચોવીસ તિથ્યર અંગે વધારાની જે બાબતોની સામાન્ય માહિતી મળે છે તે બાબતો નીચે આપી છે — તેમનો ચક્કવટ્ટિઓ, બલદેવો(૨) અને વાસુદેવો(૧) સાથે કાલક્રમાનુસારી સંબંધ,^{૨૬} તેમના પૂર્વભવો,^{૨૭} જે સ્વર્ગોમાંથી ચ્યવી માતૃગર્ભમાં આવ્યા હોય તેમનાં નામ,^{૨૮} તેમનું કુટુંબ યા કુળ,^{૨૯} તેમનાં માતાપિતા,^{૩૦} જન્મસ્થાન,^{૩૧} વર્ણ(રંગ),^{૩૨} ઉંમર,^{૩૩} ઊંચાઈ^{૩૪}, તેમના વિવાહિત જીવનનો કાળખંડ,^{૩૫} તેમની દીક્ષાનાં સ્થાન, સમય અને પ્રકાર,^{૩૬} તે સમયે તેમણે ઉપયોગમાં લીધેલ પાલખી,^{૩૭} તેમની સાથે દીક્ષિત થનારની સંખ્યા,^{૩૮} તે પ્રસંગે તેમણે કરેલું તપ,^{૩૯} પ્રથમ ભિક્ષાનાં સ્થાન, સમય અને દાતા^{૪૦}, કેવલજ્ઞાનપ્રાપ્તિની તિથિ અને સ્થાન,^{૪૧} તેમની સાથે જોડાયેલાં પવિત્ર વૃક્ષો,^{૪૨} તેમના પ્રથમ ઉપદેશનું અને તીર્થ સ્થાપનાનું સ્થાન^{૪૩}, તેમના આજ્ઞાવર્તી ગણો અને ગણધરોની સંખ્યા^{૪૪}, તેમનાં પ્રથમ શિષ્ય-શિષ્યા અને પ્રથમ ઉપાસક-ઉપાસિકા,^{૪૫} તેમના શ્રમણ સંઘનું સંખ્યાબળ,^{૪૬} તેમનું

અંતિમ તપ,^{૪૦} તેમનું નિર્વાણસ્થાન,^{૪૮} તેમની સાથે મોકે જનારની સંખ્યા, ^{૪૯} તેમનાં પાંચ કલ્યાણકોના પ્રસંગોએ નક્ષત્રોની સ્થિતિ (કલ્યાણકનક્ષત્રો)^{૫૦} અને તિત્થયરો વચ્ચેનો સમયગાળો.^{૫૧}

વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા ચોવીસ તિત્થયર નીચે પ્રમાણે છે.^{૫૨}— (૧) ઉસભ(૧), (૨) અજિય, (૩) સંભવ(૧), (૪) અભિણંદણ, (૫) સુમઈ(૭), (૬) પઉમપ્પભ અથવા સુપ્પભ, (૭) સુપાસ(૧), (૮) ચંદપ્પભ(૧) અથવા સસિ(૧) અથવા પુષ્કદંત, (૯) સુવિધિ, (૧૦) સીયલ, (૧૧) સેજજંસ(૧), (૧૨) વાસુપુજજ, (૧૩) વિમલ(૧), (૧૪) અણંત અથવા અણંતઈ, (૧૫) ધમ્મ(૩), (૧૬) સંતિ, (૧૭) કુંથુ(૧), (૧૮) અર, (૧૯) મલ્લિ(૧), (૨૦) મુણિસુવ્વય(૧), (૨૧) છમિ(૧), (૨૨) અરિક્કણેમિ અથવા છોમિ, (૨૩) પાસ(૧) અને (૨૪) મહાવીર અથવા વદ્ધમાણ. નીચે જણાવેલા ચોવીસ ભાવી તિત્થયરો ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં આવતા ઉસપ્પિણી કાલચક્રમાં જન્મ લેશે^{૫૩}— (૧) મહાપઉમ(૧૦), (૨) સૂરદેવ, (૩) સુપાસ(૪), (૪) સયંપભ(૩), (૫) સવ્વાણુભૂઈ(૧), (૬) દેવસ્સુય અથવા દેવગુત્ત(૩), (૭) ઉદય(૬), (૮) પેઢાલપુત(૧), (૯) પોટિલ(૧), (૧૦) સત્તકિત્તિ(૧), (૧૧) મુણિસુવ્વય(૨), (૧૨) સવ્વભાવવિઉ અથવા સવ્વભાવવિહંજણ, (૧૩) અમમ(૨), (૧૪) છિક્કસાય, (૧૫) છિપ્પુલાઅ, (૧૬) છિમ્મમ, (૧૭) ચિત્તઉત્ત, (૧૮) સમાહિ(૧), (૧૯) સંવર(૨), (૨૦) અણિયત્તિ(૧), (૨૧) વિજય(૮) અથવા વિવાગ, (૨૨) વિમલ(૨), (૨૩) દેવોવાયા[અ] અને (૨૪) અણંતવિજય(૧).

વર્તમાન ઓસપ્પિણીમાં એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં થયેલા ચોવીસ તિત્થયર નીચે પ્રમાણે છે^{૫૪} — (૧) ચંદાણણ અથવા બાલચંદાણણ, (૨) સુંચદ, (૩) અગ્ગિસેણ(૧), (૪) છંદિસેણ(૨), (૫) ઈસિદિણ, (૬) વયધારિ, (૭) સોમચંદ(૧), (૮) જુત્તિસેણ અથવા દીહસેણ(૩), (૯) અજિયસેણ(૪) અથવા સયાઉ(૩), (૧૦) સિવસેણ અથવા સચ્ચઈ(૨), (૧૧) દેવસમ્મ(૧) અથવા જુત્તિસેણ, (૧૨) છિક્ખિત્તસત્થ અથવા સેજજંસ(૫), (૧૩) અસંજલ અથવા સીહસેણ(૪), (૧૪) અણંતય અથવા સંજમ(૨), (૧૫) ઉવસંત, (૧૬) ગુત્તિસેણ અથવા દીહસેણ(૪), (૧૭) અતિપાસ અથવા મહાહિલોગબલ, (૧૮) સુપાસ(૩) અથવા અઈપાસ, (૧૯) મરુદેવ(૧) અથવા મરુદેવી(૨), (૨૦) ધર(૧), (૨૧) સામકોટ્ટ, (૨૨) અગ્ગિસેણ(૨), (૨૩) અગ્ગિઉત્ત અથવા અગ્ગિદત્ત(૨) અને (૨૪) વારિસેણ. એરવય(૧)ના ભાવી તિત્થયર નીચે પ્રમાણે છે — (૧) સુમંગલ(૧), (૨) સિદ્ધત્થ(૨), (૩) છિલ્લાણ, (૪) મહાજસ(૨), (૫)

ધમ્મજ્ઞય અથવા અત્થસિદ્ધ, (૬) સિરિયંદ(૧), (૭) પુષ્કકેઉ(૩), (૮) મહાયંદ(૫), (૯) સુયસાગર, (૧૦) પુણ્ણઘોસ અથવા દઢકેઉ, (૧૧) મહાઘોસ, (૧૨) સચ્ચસેણ અથવા દીહપાસ, (૧૩) સૂરસેણ(૧), (૧૪) મહાસેણ, (૧૫) સવ્વાણંદ, (૧૬) દેવઉત્ત, (૧૭) સુપાસ(૨), (૧૮) સુવ્વય(૧), (૧૯) સુકોસલ(૧), (૨૦) અણંતવિજય, (૨૧) વિમલ(૩), (૨૨) ઉત્તર(૨), (૨૩) મહાબલ(૩) અને (૨૪) દેવાણંદ.^{૫૫}

૧. ભગ. ૬૮૧, વિશેષા. ૧૦૩૭, ૧૦૪૦, ૧૦૫૨, સૂત્રયૂ. પૃ. ૩, આવયૂ. ૧. પૃ. ૮૫, સૂત્રશી. પૃ. ૨, આચારી. પૃ. ૧૧, સ્થા. ૫. ૮૮, ભગ. ૫. ૮, નન્દિ. ૫. ૨૧, ભૂ. ૫. ૩, પાશ્વિ. ૫. ૩. કલ્પ. ૫. ૩૦.

૨. સૂત્ર. ૧. ૧૮, આવનિ. ૮૦-૮૧, નન્દિ. ૫. ૮૮.

૩. આવનિ. ૫૭૮, આવયૂ. ૧. પૃ. ૩૩૧, ઔ. ૫. ૩૪.

૪. ઉત્તર. ૨૮. ૪૩, જ્ઞાતા. ૬૪, આવનિ. ૭૪૩, આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૩૫, વિશેષા. ૧૮૧૮-૨૦.

૫. વિશેષા. ૧૮૪૬, કલ્પ. ૧૭-૧૮, આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૩૮.

૬. ભગ. ૪૨૮, ૫૭૮, વિશેષા. ૧૮૫૨.

૭. જ્ઞાતા. ૬૫, દેવે. ૨૩૮, વિશેષા. ૧૮૫૩, આવલ. ૧૧૦.

૮. વિશેષા. ૧૮૧૦, આવલ. ૧૧૦.

૯. આવનિ. ૭૫, ૫૭૨, આવયૂ. ૧. પૃ. ૩૩૦.

૧૦. આવનિ. ૨૧૨.

૧૧. ભગ. ૩૮૦, સમ. ૩૪, આવનિ. ૬૪૨ (ગાથા ૫), ચતુ. ૧૮.

૧૨. આચારી. ૨. ૧૭૬-૭૮, જ્ઞાતા. ૬૫, ૭૬-૭૭, ભગ. ૫૦૪, જમ્બૂ. ૧૧૨-૧૨૩, આવનિ. ૨૧૨-૨૨૦, ૨૬૫, ૫૪૦-૪૧, બૃ. ૧૧૭૭-૮૫, આવયૂ. ૧. પૃ. ૧૩૫-૧૫૧, ૨૫૦થી, ૧૮૧, ૩૨૫થી, કલ્પ. ૫. ૧૨, તીર્થો. ૧૮૬થી, ૪૨૫થી.

૧૩. વ્યવભા. ૧૦. ૫૨૫, જી. ૪૬૮.

૧૪. ભગ. ૫, જ્ઞાતા. ૫, પ્રશ્ન. ૨૨, ૨૮, વ્યવભા. ૭. ૨૭૧.

૧૫. વ્યભા. ૧૨. ૫. ૧૧૨, ગાથા. ૧૩૨-૩૩.

૧૬. સમ. ૧૫૭, ૧૫૮, તીર્થો. ૩૧૪, ૧૧૧૧, ૧૧૧૬.

૧૭. જમ્બૂ. ૩૪, ૪૦, આવયૂ. ૧. પૃ. ૧૩૫, જમ્બૂશા. ૫. ૧૬૬, ૧૭૭.

૧૮. આવયૂ. ૨. પૃ. ૨૫૮, આચારી. ૫. ૧૭૮.

૧૯. જમ્બૂ. ૧૧૨, ૧૭૩, સમ. ૩૪, સ્થા. ૩૦૨.

૨૦. ભગ. ૬૭૭, સમ. ૨૪, ૧૫૭, નન્દિ. ૧૮-૧૯, વિશેષા. ૧૭૫૮.

૨૧. ઉત્તર. ૨૩. ૧૨, ૧૩, સ્થા. ૨૬૬, આવનિ. ૨૩૬, બૃ. ૬૩૬૮, આવયૂ. ૨. પૃ. ૬૨.

૨૨. સ્થા. ૨૬૬.

૨૩. સમ. ૧૮, આવનિ. ૨૨૧, ૨૨૨, સમ. ૫. ૩૭.

૨૪. સ્થા. ૨૩૧, આવનિ. ૨૨૩.

૨૫. આવનિ. ૩૦૭.

૨૬. આવનિ. ૪૧૭, ૪૨૨, વિશેષા. ૧૭૬૯થી, આવયૂ. ૧. પૃ. ૨૧૭.

૨૭. સમ. ૧૫૭.

૨૮. તીર્થો. ૩૦૬.

૨૯. આવનિ. ૩૮૧, તીર્થો. ૩૮૧-૮૨.

૩૦. સમ. ૧૫૭, ભગ. ૨૦૩, આવનિ. ૩૮૫-૮૮, તીર્થો. ૪૬૩થી.

૩૧. આવનિ. ૩૮૨-૩૮૪.

૩૨. સ્થા. ૧૦૮, આવનિ. ૩૭૬-૭૭, તીર્થો. ૩૩૬થી.
 ૩૩. આવનિ. ૩૦૨-૩૦૫, તીર્થો. ૩૩૬થી.
 ૩૪. આવનિ. ૩૭૮-૮૦.
 ૩૫. આવનિ. ૨૨૬, ૨૮૮.
 ૩૬. આવનિ. ૨૨૭, ૨૨૮, ૨૩૧, ૨૩૨, ૨૩૭, સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૩૮૪.
 ૩૭. સમ. ૧૫૭.
 ૩૮. આવનિ. ૨૨૪-૨૫, સમ. ૧૦૮, ૧૫૭, સ્થા. ૨૨૮, ૫૨૦.
 ૩૯. આવનિ. ૨૨૮.
 ૪૦. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૧૮-૨૦, ૩૨૩-૩૨૮.
 ૪૧. આવનિ. ૨૪૧-૫૪, તીર્થો. ૪૦૨થી.
 ૪૨. સમ. ૧૫૭.
 ૪૩. આવનિ. ૨૬૫, તીર્થો. ૪૨૫થી.
 ૪૪. આવનિ. ૨૬૬-૨૬૮.
 ૪૫. સમ. ૧૫૭, ભગ. ૨૦૩, આવમ. પૃ. ૨૦૮-૯.

૪૬. આવનિ. ૨૫૬-૬૪.
 ૪૭. આવનિ. ૩૦૬, તીર્થો. ૫૪૮થી.
 ૪૮. આવનિ. ૩૦૭, તીર્થો. ૫૫૧.
 ૪૯. આવનિ. ૩૦૮-૩૧૧.
 ૫૦. સ્થા. ૪૧૧.
 ૫૧. આવનિ. (દીપિકા) પૃ. ૮૧-૮૨, તીર્થો. ૪૮૮થી. આપણને આવી વધારાની માહિતી ત્રિલોકપ્રજ્ઞામિ અને સમતિશતસ્થાન-પ્રકરણમ્માં મળે છે.
 ૫૨. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૭૦-૭૧, વિશેષા. ૧૭૫૮-૫૯, તીર્થો. ૩૧૪થી.
 ૫૩. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૧૧૧૧-૧૫.
 ૫૪. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૩૧૪-૩૫, ૫૧૮-૪૬.
 ૫૫. સમ. ૧૫૮. તિત્થોગાલી (૧૧૧૭-૨૧) પ્રમાણે નામોનો ક્રમ એકસરખો નથી (વિગતો માટે જુઓ તે તે વિશેષનામ નીચેની નોંધ) અને વળી તિત્થોગાલીમાં દીહપાસના નામ પછી એક આખી ગાથા છૂટી ગઈ જણાય છે, તેથી કેવળ વીસ જ નામો આપવામાં આવ્યાં છે.

તિત્થોગાલી (તીર્થોદ્ગાલી) આ એક આગમિક પ્રકરણ ગ્રન્થ છે. તે પદ્યમય છે. તેમાં કુલ ૧૨૫૭ ગાથાઓ છે. તેનો ઉલ્લેખ વ્યવહારભાષ્યમાં મળે છે.^૧ ગ્રન્થના આદિમાં તિત્થયર ઉસભ(૧) વગેરેને વંદન કરવામાં આવ્યા છે.^૨ ત્યાં કહેવામાં આવ્યું છે કે આગમોનો અર્થતઃ ઉપદેશ મહાવીરે રાયગિહના ગુણસીલ ઉદાનમાં આપ્યો હતો.^૩ આ ગ્રન્થમાં નીચેના વિષયોનું નિરૂપણ છે — કાલ અને તેના વિવિધ ભેદો^૪, સ્વપ્નો અને તેમનું અર્થઘટન^૫, ઉસભ(૧) અને તેમનું કુળ^૬, ચક્કવઙ્કિ ભરહ(૧) અને અન્ય^૭, તિત્થંકરો અને તેમના વંશ આદિ^૮, વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રનું ભવિષ્ય અને તે અંગેના કેટલાંક મહત્ત્વનાં ભવિષ્યકથનો^૯, વિવિધ આગમગ્રન્થોનો ક્રમિક વિશ્લેષ કયારે કયારે થશે તેનું સ્પષ્ટ કથન^{૧૦}, દસ આશ્ચર્યો^{૧૧}, ભાવી તિત્થંકરો ઇત્યાદિ.^{૧૨} તેમાં તીર્થંકરોની માતાને આવતાં ચૌદ સ્વપ્નોનો ઉલ્લેખ છે.^{૧૩} તેમાં સ્ત્રીમુક્તિનું સમર્થન છે.^{૧૪} આવશ્યકનિર્યુક્તિની ઘણી ગાથાઓ તેમાં આવે છે.^{૧૫} નન્દિસૂત્રગત સંઘસ્તુતિનું તેમાં અવતરણ છે.^{૧૬}

૧. વ્યવભા. ૧૦. ૭૦૪.
૨. તીર્થો. ૧-૪.
૩. એજન. ૫.
૪. એજન. ૭થી.
૫. એજન. ૧૦૦થી.
૬. એજન. ૨૮૦થી.
૭. એજન. ૩૦૩થી.
૮. એજન. ૩૦૬થી.
૯. એજન. ૬૧૭થી.
૧૦. એજન. ૬૯૭થી. બૌદ્ધ પિટકોના
કમિક વિચ્છેદનું વર્ણન બૌદ્ધોના

અનાગતવંશ નામના ગ્રન્થમાં છે. જુઓ
'Vedantic Buddhism of the
Buddha' by J. G. Jennings,
પૃ. ૪૩૯.

૧૧. તીર્થો. ૮૮૭થી.
૧૨. એજન. ૧૦૨૩થી.
૧૩. એજન. ૧૦૦, ૧૦૨૪.
૧૪. એજન. ૫૫૬.
૧૫. એજન. ૭૦થી, ૩૮૩થી વગેરે.
૧૬. એજન. ૮૪૮થી.

તિમિસગુહા (તિમિસ્રગુહા) વેયડ્ઢ(૨) પર્વતની ગુફા. ^૧ તે પયાસ યોજન લાંબી, બાર
યોજન પહોળી અને આઠ યોજન ઊંચી છે. ^૨ ક્યમાલઅ દેવ તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ છે. ^૩
ચક્કવટ્ટિની સેનાની ઉત્તર ભરહ(૨)થી દક્ષિણ ભરહ(૨) તરફ જતી વિજયયાત્રાનું તે
પ્રવેશદ્વાર છે. ^૪

૧. જમ્બૂ. ૧૨, ૫૧, ૭૪.

૨. જમ્બૂ. ૧૨, સમ. ૫૦, સ્થા. ૬૩૬,

૩. જમ્બૂ. ૧૪, ૫૧.

૪. જમ્બૂ. ૫૫, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૮૦થી.

તિમિસગુહાકૂડ (તિમિસ્રગુહાકૂટ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં વેયડ્ઢ(૨) પર્વતનું શિખર. ^૧
ક્યમાલઅ દેવ તેના ઉપર વાસ કરે છે. ^૨ આ જ નામનાં શિખરો બીજાં ક્ષેત્રોમાં પણ
છે. ^૩

૧. જમ્બૂ. ૧૨.

૨. જમ્બૂ. ૧૪.

૩. જમ્બૂ. ૮૩, સ્થા. ૬૮૯.

તિમિસગુહા (તિમિસ્રગુહા) જુઓ તિમિસગુહા. ^૧

૧. સમ. ૫૦, જમ્બૂ. ૫૫.

તિરિયજંભગ (તિર્યગ્જંભક) આ અને જભગ એક છે ^૧

૧. કલ્પ. ૮૮.

તિલ અઢવાસી ગહમાંનો એક. ^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૮૬, સ્થા. પૃ. ૭૮-૭૯.

તિલઅ (તિલક) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના પ્રથમ ભાવી પડિસતુ. ^૧

૧. સમ. ૧૫૯, તીર્થો. ૧૧૪૬.

તિલપુષ્કવણ્ણ (તિલપુષ્પવર્ણ) અઢવાસી ગહમાંનો એક. ^૧

૧. સ્થા. ૮૦, સૂર્ય. ૧૦૭, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સ્થા. પૃ. ૭૮-૭૯, સૂર્યમ. ૨૮૫-૮૬

૧. તિવિક્ક (ત્રિપૃષ્ઠ) વર્તમાન ઓસપ્પિણીના પ્રથમ વાસુદેવ(૧) અને બલદેવ(૨) અચલ(૬)ના ભાઈ. તે પોયણપુરના રાજા રિવુપડિસત્તુ [પયાવર્ધ(૧)] અને તેની રાણી મિયાવર્ધનો પુત્ર હતો, આ મિયાવર્ધ રિવુપડિસત્તુની પોતાની જ પુત્રી હતી અર્થાત્ તેણે પોતાની જ પુત્રીને પોતાની રાણી બનાવી હતી.^૧ તિવિક્કની ઊંચાઈ એંસી ધનુષ હતી.^૨ તેણે તે જ ઓસપ્પિણીના પ્રથમ પડિસત્તુ આસગ્ગીવને યુદ્ધમાં હરાવ્યા હતા.^૩ આ તિવિક્ક તે અગિયારમા તિત્થયરં સિજજંસ(૧)નો સમકાલીન, તિત્થયર મહાવીરનો પૂર્વભવ હતો.^૪ તિવિક્ક તેના પૂર્વભવમાં વિસ્સભૂઈ હતો,^૫ મહુરા(૧)માં વિસ્સભૂઈએ જે નિદાન કર્યું તેનું કારણ એક ગાય હતી.^૬ તિવિક્ક ચોરાસી લાખ વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવી મરીને સાતમી નરકે ગયો.^૭

૧. સમ. ૧૫૮, આવભા. ૪૦, સ્થા. ૬૭૨, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૨-૩૫, તીર્થો. ૫૬૬-થી, ૬૦૨, ૬૦૩, આવનિ. ૪૦૮-૧૧, ૪૪૮, વિશેષા. ૧૭૮૮, ૧૮૧૪, કલ્પ. પૃ. ૩૬થી.

૨. સમ. ૮૦, આવનિ. ૪૦૩.

૩. સમ. ૧૫૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૨-૩૪.

૪. તીર્થો. ૪૭૪.

૫. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૫.

૬. સમ. ૧૫૮, સમઅ. પૃ. ૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૮.

૭. સમ. ૮૪, ૧૫૮, તીર્થો. ૬૧૫.

૨. તિવિક્ક ભરહ(૨) ક્ષેત્રના નવમા ભાવી વાસુદેવ(૧).^૧

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૧૧૪૩.

તિવિક્ક (ત્રિપૃષ્ઠ) આ અને તિવિક્ક એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, સૂત્રચૂ. પૃ. ૩૪૧, વિશેષા. ૧૭૮૮, આવહ. પૃ. ૨૨૬, તીર્થો. ૪૭૪.

તિસલા (ત્રિશલા) વેસાલીના રાજા ચેડગની બેન,^૧ ખતિયકુંડગ્ગામના રાજા સિદ્ધત્થ(૧)ની પત્ની^૨ અને મહાવીરની માતા.^૩ તે વાસિક્ક ગોત્રની હતી.^૪ તે વિદેહદિણ્ણા અને પિયકારિણી નામે પણ જાણીતી હતી.^૫

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૪૫.

૨. કલ્પ. ૨૧, વિશેષા. ૧૮૪૮.

૩. આચા. ૨. ૧૭૬, તીર્થો. ૪૮૭.

કલ્પ. ૨૧, સમ. ૧૫૭.

૪. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૬૭, કલ્પ. ૨૧.

૫. આચા. ૨. ૧૭૭, કલ્પ. ૧૦૮.

તિસલા (ત્રિશલા) આ અને તિસલા એક છે.^૧

૧. તીર્થો. ૪૮૭.

તીસઅ(તિષ્ઠક) મહાવીરનો શિષ્ય. મૃત્યુ પછી તે પ્રથમ સ્વર્ગભૂમિમાં સામાનિક દેવ તરીકે જન્મ્યો.^૧

૧. ભગ. ૧૩૦.

તીસગુત્ત (તિષ્ઠગુમ) આચાર્ય વસુ(૩)નો શિષ્ય.^૧ તે બીજો ણિણ્ણવ હતો, તેણે

મહાવીરની કેવલજ્ઞાનપ્રાપ્તિ પછી સોળ વર્ષ પછી રાયગિહમાં^૨ જીવપએસિયનો સિદ્ધાન્ત પ્રવર્તાવ્યો.^૩ આ સિદ્ધાન્ત મુજબ જીવના અસંખ્યાત પ્રદેશોમાંથી કેવળ છેલ્લો પ્રદેશ જ ચેતના ધરાવે છે.^૪ મિત્તસિરીએ તેમની આ ગેરસમજ આમલકધ્યા નગરમાં દૂર કરી.^૫

૧. આવભા.૧૨૮, નિશીભા.૫૫૮૮,
આવચૂ.૧.પૃ.૪૨૦, આવહ.પૃ.
૩૧૪.

૨. તે ઉસભપુર(૧) નામે પણ જાણીતું હતું.

૩. આવનિ.૭૮૦, વિશેષા.૨૮૦૨,

૨૮૩૪-૩૫, સ્થા.૫૮૭, ઉત્તરાક.પૃ.
૧૦૪.

૪. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૧૫૮થી.

૫. આવભા.૧૨૮.

તીસભદ્ર (તિષ્યભદ્ર) સંભૂઈવિજય(૪)ના બાર શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૬.

તીસમહાસુમિષા (ત્રિશદ્મહાસ્વખ) દોગિદ્વિદસાનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

તીસમોહણિજજઠાણ (ત્રિશદ્મોહનીયસ્થાન) આચારદસાનું નવમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૧. તુંગિય (તુઙ્ગિક) સેજજંભવ આચાર્યના શિષ્ય જસભદ્ર(૨)નો વંશ.^૧ તે તુંગિયાયણ તરીકે પણ જાણીતો છે.^૨

૧. નન્દિ.ગાથા.૨૪, નન્દિમ.પૃ.૪૯.

૨. કલ્પવિ.પૃ.૨૫૦.

૨. તુંગિય વચ્છ(૧) પ્રદેશમાં આવેલો સંનિવેશ. તે મહાવીરના દસમા ગણધર મેયજજ(૧)નું જન્મસ્થાન હતું.^૧

૧. આવનિ.૬૪૬, વિશેષા.૨૫૦૭.

તુંગિયા (તુઙ્ગિકા) રાયગિહ પાસે આવેલું નગર.(મહાવીરના) ઉપાસકો સારી સંખ્યામાં અહીં વસતા હતા.^૧ તિથ્યર પાસ(૧)ની પરંપરાના પાંચસો સાધુઓના સમૂહે તેની મુલાકાત લીધી હતી.^૨ તેની એકતા બિહારશરીફ પાસે આવેલા વર્તમાન ગામ તુંગી સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૩

૧. ભગ.૧૦૭.

૨. ભગ.૧૦૮.

૩. શ્રભમ.પૃ.૩૭૧.

તુંગિયાયણ (તુઙ્ગિકાયન) આ અને તુંગિય(૧) એક છે.^૧

૧. કલ્પવિ.પૃ.૨૫૦.

તુંડિય (તુણ્ડિક) દરિયો ખેડી વેપાર કરનારો આ નામનો બહાદુર વેપારી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૪૩, વિશેષા.૩૬૧૪, આવનિ.૮૩૦.

તુંબ (તુમ્બ) જ્ઞાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્વેતસ્કન્ધનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૫, જ્ઞાતાઅ.પૃ.૧૦, સમ.૧૯.

તુંબરુ (તુમ્બરુ) એક જક્ષ્મ.^૧

૧. આવ.પૃ.૧૯.

તુંબવણ (તુમ્બવન) જે સંનિવેશના આચાર્ય વર્ધર(૨) હતા તે સંનિવેશ.^૧
ધણગિરિ(૨) શેઠ પણ આ સંનિવેશના હતા.^૨ તેની એકતા મધ્ય પ્રદેશના ગુના
(Guna)જિલ્લામાં આવેલા વર્તમાન તુમેઇન (Tumain) સાથે સ્થાપી શકાય.^૩

૧. આવનિ.૭૬૫, વિશેષા.૨૭૭૬, ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૩૩.

૨. આવયૂ.૧.પૃ.૩૯૦.

૩. સ્ટિજિઓ.પૃ.૩૨, ૨૧૪.

તુંબા (તુમ્બા) દેવોના ઇન્દ્રો, ઇન્દ્રોની મુખ્ય પત્નીઓ અને ઇન્દ્રોના લોગપાલોની ત્રણ
સભાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા.૧૫૪.

તુંબુરુ(તુમ્બુરુ) સક્ક(૩) ઇન્દ્રના સાત સેનાપતિઓમાંનો એક. તે ગાયકોની
(ગંધર્વોની) ટુકડીનો નાયક છે.^૧

૧. સ્થા.૫૮૨.

તુચ્છ પખવાડિયાનો ચોથો, નવમો અને ચૌદમો દિવસ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૪૯.

તુડિયા (ત્રુટિતા) દેવોના ઇન્દ્રો, ઇન્દ્રોની મુખ્ય પત્નીઓ વગેરેની ત્રણ સભાઓમાંની
એક.^૧

૧. સ્થા.૧૫૪.

તુણ્ણાગ (તુત્તવાય) દરજ્જાઓનું ધંધાદારી આર્ય મંડળ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

તુરગમુહ (તુરજ્જમુખ) એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૧ વામનપુરાણમાં
તુરગનો મધ્યદેશમાં આવેલા એક જનપદ તરીકે ઉલ્લેખ છે.^૨

૧. સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩.

૨. જુઓ 'The Geography of the Puranas' by S. M. Ali, પૃ. ૧૬૯.

તુરમિણી આ અને તુરુમિણી એક છે.^૧

૧. બૃક્ષે.૧૩૯૭.

તુરિયગઈ (ત્વરિતગતિ) અમિયગઈના લોગપાલનું તેમ જ અમિયવાહણના
લોગપાલનું નામ.^૧

૧. ભગ. ૧૬૯, સ્થા.૨૫૬.

તુરુમિણી જ્યાં રાજા જિયસત્તુ(૩) રાજ કરતા હતા તે નગર. તેનો પુત્ર દત્ત(૭) આ નગરના રાજા તરીકે આ નગરમાં આચાર્ય કાલગ(૫)ને મળ્યો હતો.^૧ શ્રમણી સુકુમાલિયા(૨) તેમજ તેના ભાઈઓ શ્રમણ સસઅ(૨) અને ભસઅ આ નગરમાં આવ્યાં હતાં.^૨

૧. આવનિ. ૮૭૨, આવચૂ. ૧.૫.૪૮૫.

૨. નિશીભા. ૨૩૫૪, બૃભા. ૫૨૫૫.

તુરુવિણી જુઓ તુરુમિણી.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫.૪૮૫.

તુલસી વિયાહપણ્ણતિના એકવીસમા શતકનો આઠમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૬૮૮.

તુસિઅ અથવા તુસિય (તુષિત) લોગંતિય દેવોના નવ ભેદોમાંનો એક.^૧

૧. આવનિ. ૨૧૪, વિશેષા. ૧૮૮૪, આવચૂ. ૧.૫.૧૫૧, સમ. ૭૭, સ્થા. ૬૮૪.

તેઅગણિસગ્ગ (તેજસ્કનિસર્ગ) એક અંગબાહિર કાલિય આગમગ્રન્થ.^૧ તે હાલ વિદ્યમાન નથી, નષ્ટ થઈ ગયો છે.

૧. પાક્કિ. ૫. ૪૪-૪૫.

તેઆ (તેજા) પખવાડિયાની તેરમી રાત્રિ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૫૨, સૂર્ય. ૪૮.

તેઉ (તેજસ્) અગ્ગિસિહના તાબામાં રહેલો લોગપાલ અને અગ્ગિમાણવના તાબામાં રહેલો લોગપાલ.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૨૫૬.

તેઉકંત (તેજસ્કાન્ત) અગ્ગિસિહના લોગપાલનું નામ તેમજ અગ્ગિમાણવના લોગપાલનું નામ.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૨૫૬.

તેઉપ્પભ (તેજસ્પ્રભ) અગ્ગિસિહના લોગપાલનું નામ તેમજ અગ્ગિમાણવના લોગપાલનું નામ.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૨૫૬.

તેઉસિહ (તેજઃશિખ) અગ્ગિસિહના લોગપાલનું નામ તેમજ અગ્ગિમાણવના લોગપાલનું નામ.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮, સ્થા. ૨૫૬.

તેઉસીહ જુઓ તેઉસિહ.^૧

૧. ભગ. ૧૬૮.

તેદુગ અથવા તેદુય (તેન્દુક) જુઓ તિંદુગ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૧૬, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૦૨.

તેતલિ જુઓ તેયલિ.^૧

૧. સ્થા.૭૫૫, વિપા.૩૨, આવચૂ.૧.પૃ.૪૮૯.

૧. તેતલિપુત્ત (તેતલિપુત્ર) અરિક્કણેમિના તીર્થમાં થયેલા એક અજૈન ઋષિ, તેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા છે.^૧

૧. ઋષિ.૮, ઋષિ(સંગ્રહણી).

૨. તેતલિપુત્ત (તેતલિપુત્ર) જુઓ તેયલિપુત્ત.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૮૯.

તેતલિપુર જુઓ તેયલિપુર.^૧

૧. ઋષિ.૧૦, આવચૂ.૧.પૃ.૫૦૦.

તેતલિસુત જુઓ તેતલિપુત્ત.^૧

૧. ઋષિ(સંગ્રહણી), આવહ.પૃ.૩૭૩.

તેતલિ આ અને તેયલિ એક છે.^૧

૧. સમ.૧૯.

તેતિલ (તૈતિલ) જુઓ થીવિલોઅણ.^૧

૧. સૂત્રનિ.૧૧.

તેતીસઆસાયણા (ત્રયસિંશદાશાતના) આયારદસાનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

તેયગ્ગિણિસગ્ગ (તેજોગ્નિનિસર્ગ) આ અને તેઅગ્ગિણિસગ્ગ એક છે.^૧

૧. નન્દિમ.પૃ.૨૫૪.

તેયણિસગ્ગ (તેજોનિસર્ગ) વિયાહપણ્ણત્તિના પંદરમા શતકનું બીજું નામ.^૧

૧. ભગ. ૫૬૦.

૧. તેયલિ (તેતલિનૃ) છાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું ચૌદમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૫, જ્ઞાતાઅ.પૃ.૧૦, સમ.૧૯.

૨. તેયલિ અણુતરોવવાઈયદસાના દસ અધ્યયનોમાંનું આઠમું અધ્યયન.^૧ હાલ તે અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયું છે.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૩. તેયલિ તેયલિપુરનો મન્ત્રી, ભદ્ધા(૧૯)નો પતિ અને તેયલિપુત્તનો પિતા.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૦૩.

૪. તેયલિ ધરણ(૧)ના ગાયકોના દળનો નાયક યા સેનાપતિ.^૧

૧. સ્થા.૫૮૨.

તેયલિપુત્ર (તેતલિપુત્ર) તેયલિપુરના રાજા કણગરહ(૧)નો મન્ત્રી. તે તે જ નગરના સોનીની પુત્રી પોટિલાને પરણ્યો હતો. રાજા કણગરહ(૧)ના પુત્ર કણગજઝયને તેણે છુપી રીતે ઉછેર્યો હતો કારણ કે પોતાની સત્તા ચાલી જશે એવા ભયથી રાજા પોતાના પુત્રોને જન્મતાંવેંત જ કાપી મારી નાખતો હતો. તેયલિપુત્રે પોટિલ(૩) દેવની સલાહથી સંસારનો ત્યાગ કર્યો. વખત જતાં તેમને કેવલજ્ઞાન થયું અને છેવટે તે મોક્ષ પામ્યા.^૧ (પોટિલ(૩) દેવ તે તેયલિપુત્રની પત્ની પોટિલાનો જ પુનર્ભવ હતો.) તેયલિપુત્રને પતેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવેલ છે. તે અરિક્કણેમિના તીર્થમાં થયા હોવાનું મનાય છે.^૨

૧. જ્ઞાતા.૯૬-૧૦૪, આવચૂ.૧.૫.૪૮૯થી, વિપા.૩૨, વિશેષા.૩૩૩૨, ૩૩૪૯, સૂત્રચૂ.૫.૨૮.

૨. ઋષિ.૧૦, ઋષિ (સંગ્રહણી).

તેયલિપુર (તેતલિપુર) રાજા કણગરહ(૧) અને તેની રાણી પઉમાવઈ(૨)નું નગર. તે નગરની બહાર પમયવણ નામનું ઉદ્યાન હતું.^૧ શ્રમણી સુવ્વયા અહીં આવ્યા હતા.^૨

૧. જ્ઞાતા.૯૬, આવચૂ.૧.૫.૪૮૯.

૨. જ્ઞાતા.૯૯.

તેયલિસુત (તેતલિસુત) આ અને તેયલિપુત્ર એક છે.^૧

૧. વિશેષા.૩૩૩૨.

તેયવીરિય (તેજોવીર્ય) ચક્કવટિભરત(૧) પછી મોક્ષે જનારા આઠ મહાપુરુષોમાંના એક.^૧ તે બલવીરિય નામે પણ જાણીતા છે.^૨

૧. સ્થા.૬૧૬.

૨. આવનિ.૩૯૩, વિશેષા.૧૭૫૦, આવચૂ.૧.૫.૨૧૪.

તેયનિસગ્ગ (તેજોનિસર્ગ) વિયાહપણ્ણતિનું પંદરમું શતક.^૧

૧. ભગ. ૫૬૦.

તેયાલગપટ્ટણ (તેજોલકપત્તન) તે નગર જ્યાંથી વહાણ દ્વારા કોઈ બારવઈ જઈ શકે.^૧ તે કદાચ તેયાલગના બદલે વેયાલગ હશે. તેની એકતા વેરાવળ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. નિશીચૂ.૧.૫.૬૯.

૨. એજન.ટિપ્પણ ૨.

૧. તેરાસિય (ત્રૈરાશિક) આચાર્ય રોહગુત્ત(૧)નો સિદ્ધાન્ત. રોહગુત્તે જીવ, અજીવ અને નોજીવ (અર્થાત્ આંશિકપણે જીવ યા ચેતન) ત્રણ પદાર્થો છે એવો ખોટો સિદ્ધાન્ત પ્રવર્તાવ્યો હતો.^૧ મહાવીરના નિર્વાણ પછી ૫૪૪ વર્ષે આ ખોટો (નિહ્વ) સિદ્ધાન્ત સ્થાપવામાં આવ્યો હતો.^૨

૧. આવનિ.૭૮૧, આવચૂ.૧.પૃ.૪૨૫, વિશેષા.૨૯૫૧થી, નન્દિ.૪૨, ઔપ.૪૧, કલ્પ (થેરાવલી). ૭, ઉત્તરાનિ.પૃ.૧૫૩, ઉત્તરાશા.પૃ.૧૬૮થી, કલ્પવિ.પૃ.૨૫૭.

૨. તેરાસિય આજીવિય ગોસાલનો સિદ્ધાન્ત. આ સિદ્ધાન્ત પ્રમાણે જીવની ત્રણ અવસ્થાઓ છે — બદ્ધ, મુક્ત અને (મુક્ત પછી) પુનર્બદ્ધ.^૧

૧. નન્દિચૂ.પૃ.૭૩, નન્દિહ.પૃ.૮૭, નન્દિમ.પૃ.૨૩૯, સમઅ.પૃ.૪૨, ૧૩૦, સૂત્રશી. પૃ.૩૯૩.

તેલ (તેલ) મંડવ ગોત્રની સાત શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા.૫૫૧.

તોયધારા ઊર્ધ્વલોકમાં વસતી એક મુખ્ય દિસાકુમારી દેવી.^૧ જંબુદ્વીપ-પણ્ણતિ અનુસાર તે અધોલોકની છે.^૨

૧. સ્થા. ૬૪૩, તીર્થો. ૧૪૭.

૨. જમ્બૂ.૧૧૨.

૧. તોસલિ જે સંનિવેશ યા ગામ મહાવીર બે વાર ગયા હતા તે સંનિવેશ યા ગામ. આ ગામની બહાર અસુગુજજાણ ઉદ્યાન હતું. ત્યાં સંગમ(૨) દેવે મહાવીરને ત્રાસ આપ્યો હતો. તેમને ભૂઈલે બચાવ્યા હતા. બીજી વાર જ્યારે મહાવીર આ ગામમાં આવ્યા ત્યારે તેમને તોસલિઅ (૨) ક્ષત્રિયે સાત વાર સાંકળથી બાંધ્યા હતા.^૧ એવું કહેવાય છે કે તોસલિણગરમાં ઈસિતલાગ હતું. તેને ઈસિવાલ(૧)એ બંધાવ્યું હતું.^૨ આવસ્સય-ચુણ્ણિમાં આ સંનિવેશ કલિંગ દેશમાં હોવાનો ઉલ્લેખ છે.^૩ સ્થાનિક રાજાએ રાજા કાકવણને અહીં ગિરફતાર કર્યો હતો. પછી કાકવણ રાજાના પુત્રે તે સ્થાનિક રાજાના પ્રદેશ ઉપર આક્રમણ કરી તે પ્રદેશ પડાવી લીધો અને પોતાના પિતાને છોડાવ્યા.^૪ તોસલિની એકતા ઓરિસ્સામાં ભુવનેશ્વર નજીક આવેલા ધૌલિ સાથે સ્થાપી શકાય. અશોકના સમયમાં કલિંગ પ્રાન્તના ઉત્તરપૂર્વ ભાગનું વહીવટી મથક તોસલિ હતું.^૫

૧. આવનિ.૫૦૦-૫૦૨, વિશેષા.

૧૯૬૫-૬૬, આવચૂ.૧.પૃ.૩૧૨-૧૩.

૨. બૃહા. ૪૨૧૯-૨૩, બૃહ્લે.

૧૧૪૫-૪૬.

૩. આવચૂ.૧.પૃ.૫૪૧.

૪. એજન.પૃ.૫૪૦-૪૧.

૫. સ્તજિઓ. પૃ. ૧૩૫.

૨. તોસલિ જલથી સમૃદ્ધ એક દેશ. અહીં પાક નદીઓના જલથી થાય છે.^૧ તે તાડનાં વૃક્ષો માટે પ્રસિદ્ધ હતો.^૨ તેના લોકો ફળ, શાક અને ફૂલના શોખીન હતા.^૩ તે દેશમાં સ્વયંવરની વિધિ માટે જરૂરી અગ્નિ પેટાવવાના ખાડાથી યુક્ત એક સાર્વજનિક મોટો સભાખંડ (વઘરણા) દરેક ગામમાં હતો. સભાખંડમાં ભેગા થયેલા ઉમેદવારોમાંથી કન્યા પોતાનો વર પસંદ કરતી.^૪ તોસલિ અથવા તોસલ દેશની એકતા પહેલાં દક્ષિણ

કોસલ અર્થાત્ ગોન્દવન (Gondwana)^૫ સાથે સ્થાપવામાં આવી હતી પણ પછી શિલાલેખોના તાજા પુરાવાઓના આધારે પૂર્વમધ્યકાલના ગાળાના તોસલિ જનપદની એકતા તે દેશની રાજધાની રહેલા તોસલિ (અર્થાત્ ધૌલિ) નગરની આસપાસના પ્રદેશ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે અને તે સમયે કલિંગ દેશ તોસલિ દેશથી અલગ હતો.^૬

૧. બૃભા. ૧૦૬૦-૬૧, બૃક્ષે. ૩૩૧,
નિશીભા. ૪૯૨૨-૨૫, નિશીયૂ. ૩.
પૃ. ૫૩૮, નિશી. ૨. પૃ. ૩૯૯.
૨. બૃક્ષે. ૯૫૯.

૩. બૃક્ષે. ૩૮૪, ટિપ્પણ. ૧.
૪. નિશીભા. ૫૩૯૧, નિશીયૂ. ૪. પૃ. ૬૨.
૫. જિઓડિ. પૃ. ૨૦૫, ટ્રાઈ. પૃ. ૨૮૫-૮૬.
૬. સ્તજિઓ. પૃ. ૩૪, ૧૩૪, ૧૪૨.

૩. તોસલિ તોસલિ(૨) દેશના જંગલમાં પાડાઓ યા ભેંસોથી મરાયેલા આચાર્ય.^૧

૧. આચાર્ય. પૃ. ૨૪૭, આચારિ. ૨૬૭.

૧. તોસલિઅ (તોસલિક) વેપારી પાસેથી ખરીદેલી રત્નોની જિનપ્રતિમાઓને ખૂબ જ કાળજીથી રક્ષનાર રાજા.^૧ રાજાનું નામ જે સ્થાનનો તે હશે તે સ્થાનના નામ ઉપરથી નિષ્પન્ન થયું લાગે છે.

૧. વ્યવભા. ૬. ૧૧૪.

૨. તોસલિઅ મહાવીરને ચોર હોવાની શંકાથી સાત વાર બંધનથી બાંધનારો તોસલિ(૧)નો ક્ષત્રિય રાજા. જેટલી વાર મહાવીરને બંધનથી બાંધવામાં આવ્યા તે બધી વખત બંધન તૂટી જતું હતું તેથી રાજાએ છેવટે તેમને છોડી મૂક્યા.^૧

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૩૧૨.

તોસલિણગર (તોસલિનગર) આ અને તોસલિ(૧) છે.^૧

૧. બૃભા. ૪૨૨૯.

તોસલિપુત્ત (તોસલિપુત્ત) બારમા અંગ(૩) ગ્રન્થ દિઢિવાયનું જ્ઞાન ધરાવનાર આચાર્ય. જ્યારે તે દાસપુર નગરના ઉચ્છુધર ઉદ્યાનમાં વાસ કરતા હતા ત્યારે આર્ય રક્ષિય(૧) તેમની પાસે દિઢિવાય ગ્રન્થ ભણવા ગયા હતા.^૧ ત્યાં તે તેમના શિષ્ય બન્યા.^૨ એવું કહેવાય છે કે તોસલિપુત્ત રક્ષિયના મામા હતા.^૩

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૪૦૨.

- ઉત્તરાનિ અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૯૬.

૨. આવનિ. ૭૭૬, વિશેષા. ૨૭૬૭,

૩. કલ્પધ. પૃ. ૧૭૨.

થ

થણિય (સ્તનિત) વિચાહપણત્તિના સોળમા શતકનો ચૌદમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૬૧.

થણિયકુમાર (સ્તનિતકુમાર) ભવણવર્ધ દેવોના દસ ભેદોમાંથી એક ભેદ.^૧
થણિયકુમાર દેવો સક્ક(૩)ના લોગપાલ વરુણ(૧)ના તાબામાં છે.^૨ તેમનાં રહેણાકો
છોત્તેર લાખ છે.^૩ ઘોસ(૧) અને મહાઘોસ(૪) તેમના ઈન્દ્રો છે.^૪ તેમનું ઉત્કૃષ્ટ
આયુષ્ય બે પત્યોપમ વર્ષોથી કંઈક કમ છે જ્યારે જઘન્ય આયુ દસ હજાર વર્ષોનું છે.^૫
આ દેવોના ઘંટનું નામ નંદિધોસા છે.^૬

૧. ભગ. ૧૫, ૫૮૯, જમ્બૂ. ૧૧૯, સ્થા.

૭૫૭.

૨. ભગ. ૧૬૭.

૩. સમ. ૭૬.

૪. ભગ. ૧૬૯.

૫. પ્રજ્ઞા. ૯૫, ભગ. ૧૫.

૬. જમ્બૂ. ૧૧૯.

થણિયકુમારી (સ્તનિતકુમારી) ભવણવર્ધ દેવીઓનો એક ભેદ. આ દેવીઓ
થણિયકુમાર દેવોની જોડ છે.^૧

૧. ભગ. ૧૬૭.

થારુકિણ (થારુકિન) આ અને થારુગિણ એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૪૩.

થારુગિણ (થારુકિન) એક અણારિય (અનાય) દેશ જ્યાંથી કન્યાઓને દાસીઓ તરીકે
લાવવામાં આવતી હતી.^૧ બીજી એક જગ્યાએ આ દેશનો ધોરુગિણ નામે ઉલ્લેખ છે.^૨
જુઓ ચારુગણ.

૧. નિશીયૂ. ૨. પૃ. ૪૭૦, જમ્બૂ. ૪૩, નિશી. ૯. ૨૮, જમ્બૂશા. પૃ. ૧૯૧, ઔપ. ૩૩,
ભગ. ૩૮૦.

૨. જ્ઞાતા. ૧૮, જ્ઞાતાઅ. પૃ. ૪૧.

થાલઈ (સ્થાલકિન્) વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ^૧ જે પોતાની બધી ચીજો (થાળી, પાત્રો)
પોતાની પાસે જ રાખતો.^૨

૧. ભગ. ૪૧૭, નિર. ૩. ૩.

૨. ભગઅ. પૃ. ૫૧૯.

થાવચ્યા (સ્થાપત્યા) બારવઈની એક સાર્થવાહી. તેને થાવચ્યાપુત્ર નામનો એક પુત્ર
હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫૩.

થાવચ્યાપુત્ર (સ્થાપત્યાપુત્ર) બારવઈની થાવચ્યાનો પુત્ર. તે બત્રીસ કન્યાઓને
પરણ્યો હતો. તે સંસારનો ત્યાગ કરી તિથ્યયર અરિક્ષ્ણેમિનો શિષ્ય એક હજાર પુરુષો
સાથે બન્યો. વાસુદેવ(૨) કણ્ઠે તેમનાં કુટુંબોની જવાબદારી ઉપાડી લીધી.
થાવચ્યાપુત્ર બધા ચૌદ પુવ્વ ગ્રન્થો ભણ્યા. સેલગપુરના રાજા અને મંત્રીઓ તેમના
ઉપદેશથી એટલા બધા પ્રભાવિત થઈ ગયા કે બધા તેમના ઉપાસકો બની ગયા.

પરિવ્રાજક સુઅ પોતાના એક હજાર શિષ્યો સાથે તેમના શિષ્ય બની ગયા. છેવટે થાવચ્યાપુત્તને પુંડરીય(દ) પર્વત ઉપર કેવળજ્ઞાન થયું અને ત્યાં જ નિર્વાણ પામ્યા.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫૩-૫૫.

થાવચ્યાસુય (સ્થાપત્યાસુત) આ અને થાવચ્યાપુત્ત એક છે.^૧

૧. વ્યવભા. ૪. ૨૧૯.

૧. થાવર (સ્થાવર) વિયાહપણ્ણત્તિના સાતમા શતકનો ત્રીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૨૬૦.

૨. થાવર રાયગિહનો બ્રાહ્મણ. તે મહાવીરનો પૂર્વભવ હતો.^૧

૧. આવનિ. ૪૪૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૦, કલ્પધ. પૃ. ૩૮.

૧. થિમિય (સ્તિમિત) અંતગડદસાના પહેલા વર્ગનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૧.

૨. થિમિય બારવઈના અંધગવણ્ણિ અને તેની પત્ની ધારિણી(પ)નો પુત્ર. તે આઠ રાજકુમારીઓને પરણ્યો હતો. તે સંસારનો ત્યાગ કરી અરિક્કણેમિ તિથ્યરનો શિષ્ય બન્યો અને બાર વર્ષની શ્રમણજીવનની સાધના પછી સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧

૧. અન્ત. ૨, અન્તઅ. પૃ. ૨.

થિરગુત્ત (સ્થિરગુમ્મ) વચ્છ(૪) ગોત્રના એક આચાર્ય.^૧

૧. કલ્પ. (થેરાવલી). ૭.

થીપરિણ્ણા (સ્ત્રીપરિજ્ઞા) સૂયગડનું ચોથું અધ્યયન.^૧ આ અને ઈત્થિપરિણ્ણા એક છે.^૨

૧. સમ. ૨૩.

૨. સમ. ૧૬.

થીલોયણ અથવા થીવિલોઅણ (સ્ત્રીવિલોચન) અગિયાર કરણમાંનું એક કરણ.^૧ તેનું બીજું નામ તેત્તિલ છે.^૨

૧. ગણિ. ૪૧, જમ્બૂ. ૧૫૩,

૨. સૂત્રનિ. ૧૧.

૧. થૂણા (સ્થૂણા) પશ્ચિમમાં આવેલો એક પ્રદેશ. તે આર્ય ક્ષેત્રની પશ્ચિમ સીમા બને છે.^૧ શ્રમણશ્રમણીઓને તેની પેલે પાર જવાનો નિષેધ છે.^૨ તેની એકતા થાણેશ્વર સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૩

૧. બૃભા. ૩૨૬૨.

૨. બૃક્ષે એજન ઉપર.

૩. લાઈ. પૃ. ૩૪૩, એજિઈ. પૃ. ૩૨૮થી.

૨. થૂણા એક સંનિવેશ જ્યાં મહાવીર પોતાના એક પૂર્વભવમાં બ્રાહ્મણ પૂસમિત(૩) તરીકે જન્મ્યા હતા.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૨૯, આવનિ. ૪૪૨, વિશેષા. ૧૮૦૮, કલ્પવિ. પૃ. ૪૩.

૩. થૂણા આ અને થૂણાગ એક છે.^૧

૧. આવનિ. ૪૭૩.

થૂણાગ (સ્થૂણાક) મહાવીરે જેની મુલાકાત લીધી હતી તે સંનિવેશ.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫.૨૮૨, આવમ. ૫.૨૭૫, આવહ. ૫.૧૮૮, આવનિ. ૪૭૩.

થૂભકરંડ (સ્તૂપકરંડ) ઉસભપુર(૨)ની પાસે આવેલું ઉદ્યાન. તેમાં જક્ષ્મ ધણ(૪)નું ચૈત્ય હતું. આ ઉદ્યાનમાં મહાવીરે રાજકુમાર ભદ્રાંદી(૨)ને દીક્ષા આપી હતી.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

થૂલભદ્ર (સ્થૂલભદ્ર) મહાપઉમ(૮) રાજાના મંત્રી સગડાલના બે પુત્રોમાંનો એક.^૧ તે સંસારનો ત્યાગ કરી સંભૂતવિજય(૪)નો શિષ્ય બન્યો.^૨ સંસારનો ત્યાગ કર્યા પહેલાં બાર વર્ષ તે પાડલિપુત્તની પ્રસિદ્ધ ગણિકા કોશા સાથે કોઈ દોષ વિના રહ્યા હતા અને શ્રમણ બન્યા પછી ચોમાસાના ચાર મહિના પણ કોઈ પણ જાતના દોષ યા સ્ખલન વિના તેની સાથે રહ્યા હતા.^૩ એક વાર બાર વર્ષના લાંબા દુકાળ પછી ભુલાઈ ગયેલા આગમોને પુનઃ યાદ કરી સ્થાપવા/વ્યવસ્થિત કરવા શ્રમણોની એક સભા પાડલિપુત્તમાં મળી. અગિયાર અંગો(૩)ને યાદ કરી વ્યવસ્થિત કરાયા. પરંતુ ત્યાં બારમા અંગ દિક્કિવાયનું જ્ઞાન ધરાવનાર કોઈ હતું નહિ. તેથી નેપાલમાં રહેલા ભદ્રબાહુ(૧) પાસેથી તેનું જ્ઞાન મેળવવા માટે થૂલભદ્ર પાંચ સો બુદ્ધિમાન શ્રમણો સાથે નેપાલ ગયા. બીજું કોઈ નહિ પણ તે ચૌદ પુવ્વ (દિક્કિવાયનો મહત્વનો ભાગ) શીખ્યા- દસ પુવ્વ અર્થ સાથે અને ચાર અર્થ વિના. પરંતુ કોઈ કારણસર તેમને છેલ્લા ચાર પુવ્વ કોઈને પણ ભણાવવાનો નિષેધ કરવામાં આવ્યો.^૪ તે મહાવીરનિર્વાણ પછી ૨૧૫મા વર્ષે મૃત્યુ પામ્યા.^૫ તે તેમની પાછળ તેમના બે મુખ્ય શિષ્યોને મૂકતા ગયા - મહાગિરિ અને સુહત્થિ.^૬ જુઓ દિક્કિવાય.

૧. આવચૂ. ૨.૫.૧૮૩થી, ઉત્તરાશા.

૫.૧૦૫થી, તીર્થો. ૭૪૨થી.

૨. નન્દિ. ગાથા ૨૪, કલ્પ. (થેરાવલી). ૬.

૩. આવચૂ. ૧.૫.૫૫૪, ૨.૫.૧૮૬,
ઉત્તરાચૂ. ૫.૬૬, બૃભા. ૨૧૬૪-૬૫.

૪. આવચૂ. ૨.૫.૧૮૭, તીર્થો. ૭૦૧.

૫. કલ્પલ. ૫.૧૬૧.

૬. નિશીચૂ. ૨.૫.૩૬૧, આવચૂ. ૨.

૫.૧૫૫.

થેરપમ્હ (સ્થવિરપમ્હ) દીહદસાનું નવમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

થૂલિભદ્ર (સ્થૂલિભદ્ર) આ અને થૂલભદ્ર એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ. ૫.૮૬, આવ. ૫.૨૭.

થેરસંભૂતવિજય (સ્થવિરસમ્ભૂતવિજય) દીહદસાનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

દ

દંડ મહુરા(૧)ના જઉણાવંક ઉદ્યાનમાં રાજા જઉણા દ્વારા હણાયેલો તાપસ.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૭૭, મર. ૪૬૫, સંસ્તા. ૬૧, આવહ. પૃ. ૬૬૭, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૫, ભગઅ. પૃ. ૪૯૧.

દંડઅ અથવા દંડગ (દણ્ડક) આ અને ડંડગિ એક છે.^૧

૧. વ્યવભા. ૧૯. ૫૮૯, આવનિ. ૧૩૯૬.

દંડઈ (દણ્ડકિન્) જુઓ ડંડગિ.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૧૧૪.

દંડકિ (દણ્ડકિન્) જુઓ ડંડગિ.^૧

૧. ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૧૫.

દંડગારણ (દણ્ડકારણ્ય) જુઓ ડંડગારણ.^૧

૧. ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૧૬.

દંડગિ (દણ્ડકિન્) આ અને કુંભકારકડનો રાજા ડંડગિ એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૭૩, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૧૫.

દંડવીરિઅ (દણ્ડવીર્ય) ભરહ(૧) પછી મોક્ષ પામનાર આઠ મહાપુરુષોમાંનો એક. તે ભરહ(૧) ચક્કવઙ્ગિ પછી આઠમા ક્રમે છે^૧ પણ ઠાણા અનુસાર તે સાતમા ક્રમે છે.^૨

૧. આવનિ. ૩૬૩, વિશેષા. ૧૭૫૦, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૧૪.

૨. સ્થા. ૬૧૬.

દંડિ (દણ્ડિન્) આ અને ડંડગિ એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૭૩.

દંતચક્ક (દન્તચક) દંતપુર નગરનો રાજા.^૧ તે દંતવક્ક(૧) નામે પણ ઓળખાતો.

૧. આવનિ. ૧૨૭૫, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૦૫, ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૦૧, આવહ. પૃ. ૬૬૬.

દંતપુર (દન્તપુર) જ્યાં રાજા દંતચક્ક^૧ અપર નામ દંતવક્ક(૧) રાજ કરતો હતો તે નગર.^૨ તે રાજાની રાણી સચ્ચવઈને હાથીદાંતના મહેલમાં કીડા કરવાનો દોહદ થયો હતો.^૩ ચંપાના રાજા દધિવાહણની રાણી પઉમાવઈ(૮)એ સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રામણ્ય આ નગરમાં સ્વીકાર્યું હતું. તે વખતે તે ગર્ભવતી હોવાથી પછીથી (શ્રમણી બન્યા પછી) તેણે પુત્રને જન્મ આપ્યો. તે ચાંડાલ કુટુંબમાં ઉછર્યો અને તેનું નામ કરકંડુ રાખવામાં આવ્યું.^૪ શેઠ ધણમિત્ત(૨) પણ દંતપુર નગરના હતા.^૫

૧. બૃભા.૨૦૪૩, આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૫, આવનિ.૧૨૭૫, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૦૧.
૨. નિશીભા.૧૨૮૫, વ્યવભા.૩.૩૩૫, વ્યવમ.૩.પૃ.૧૭, આવચૂ.૨.પૃ. ૧૫૩, ઉત્તરાક.પૃ.૧૮૦.

૩. નિશીભા.૬૫૭૫, નિશીચૂ.૪.પૃ.૩૬૧, આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૩.
૪. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૫, ઉત્તરાશા.પૃ.૩૦૧.
૫. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૩, આવનિ.૧૨૭૫, નિશીચૂ.૪.પૃ.૩૬૧-૬૨.

૧. દંતવક્ક (દન્તવક) દંતપુરનો રાજા. તે રાણી સચ્ચવર્ધનો પતિ હતો.^૧ જુઓ દંતચક્ક

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૩, નિશીભા.૬૫૭૫, ઉત્તરાક.પૃ.૧૮૦.

૨. દંતવક્ક એક ક્ષત્રિય જેને સર્વશ્રેષ્ઠ ક્ષત્રિય ગણવામાં આવે છે.^૧

૧. સૂત્ર.૧.૬.૨૨. ટીકાકાર શીલાંક તેને ચકવર્તિનું (સર્વશ્રેષ્ઠ રાજા)નો સમાનાર્થી ગણે છે. જુઓ સૂત્રશી.પૃ.૧૫૦.

દંતાર (દન્તકાર) હાથીદાંતનું કામ કરનારાઓનું ઔદ્યોગિક આર્ય મંડળ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

દંતિલિયા અથવા દંતિલિયા (દન્તિલિકા) ખંદ(૧)ની દાસી. તેણે ખંદની સાથે સંભોગનો આનન્દ માણ્યો હતો.^૧

૧. આવનિ.૪૭૭, આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૫, વિશેષા.૧૮૩૧, કલ્પધ.પૃ.૧૦૫, આવમ. પૃ.૨૭૭.

દંતુકખલિય (દન્તોલૂખલિક) વાનપ્રસ્થ તાપસોનો એક વર્ગ.^૧ અભયદેવ તેમને ફળો ઉપર જીવતા તાપસો તરીકે સમજાવે છે.^૨ પરંતુ ખરેખર તો આ વર્ગના તાપસો તેમના દાંતનો ઊપજ તરીકે ઉપયોગ કરી મનુસ્મૃતિમાં જણાવ્યું છે તે મુજબ^૩ દળ્યા વિનાના અનાજના આખા દાણાને જ ખાનારા હોવા જોઈએ.

૧. ભગ. ૪૧૭, નિર.૩.૩. ઔપ.૩૮, ૨. ભગઅ.પૃ.૫૧૮. ૩. મનુસ્મૃતિ.૬.૧૭.

દક્ષ (દક્ષ) ઉત્તરના ભવણવર્ધ દેવોના ભૂયાણંદ(૧) વગેરે ઇન્દ્રોના પાયદળનો સેનાપતિ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૧૮, સ્થા.૪૦૪, ૫૮૨, આવચૂ.૧.પૃ.૧૪૬.

દક્ષિણકુલગ (દક્ષિણકૂલક) જુઓ દાહિણકૂલગ.^૧

૧. ભગઅ.પૃ.૫૧૮.

દક્ષિણપહ (દક્ષિણપથ) જુઓ દક્ષિણાપહ.^૧

૧. આવમ.પૃ.૨૫૦.

દક્ષિણમથુરા અથવા દક્ષિણમહુરા (દક્ષિણમથુરા) આ અને મહુરા (૨) એક છે.^૧

૧. આવહ.પૃ.૩૫૬, ૬૮૮.

દક્ષિણવાયાલ (દક્ષિણવાયાલ) જુઓ દાહિણવાયાલ.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૧૮૫.

દક્ષિણાપહ (દક્ષિણાપથ) જુઓ દક્ષિણાવહ.^૧

૧. આચાર્ય. પૃ. ૨૬૦, નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૪૧૫.

દક્ષિણાવહ (દક્ષિણાપથ) પોયણપુરના રાજા પયાવઈ (૧)ની પત્ની અને રાજકુમાર અયલ (૬)ની માતા રાણી ભદ્રા (૨)એ દક્ષિણાવહ ક્ષેત્રમાં માહેસરિપુરી નામનું નગર વસાવ્યું હતું, સ્થાપ્યું હતું.^૧ આ ક્ષેત્રમાં જ્યારે વઈરસામિ વિહાર કરતા હતા ત્યારે બાર વર્ષ લાંબો તીવ્ર દુકાળ પડ્યો હતો.^૨ તેના લોકોની લાક્ષણિકતા બુદ્ધિજડતા છે.^૩ આ ક્ષેત્રના લુહારો અને દારૂ ગાળનારાઓ તરફ તિરસ્કારભર્યું વર્તન કરવામાં આવતું.^૪ દક્ષિણાવહના લોકોનો પહેરવેશ ઉત્તરાવહના લોકોના પહેરવેશથી જુદો હતો.^૫ મામાની દીકરી સાથે લગ્નસંબંધ માન્ય હતો.^૬ ગામડાઓમાં વાણમંતર દેવોનાં મંદિરો હતા.^૭ તે ક્ષેત્રનો તાંબાનો સિક્કો કડકિણ હતો.^૮ બે દક્ષિણાવહરૂપક બરાબર એક કાચીપુરીરૂપક હતો જે નેલક કહેવાતો અને બે નેલક બરાબર એક કુસુમનગર (પાટલિપુત્ર)રૂપક હતો.^૯ બીજાં કેટલાંક સ્થાનોએ પણ દક્ષિણાવહનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.^{૧૦} ઉજ્જેણીથી શરૂ થતા આખા દક્ષિણાવહને રાજા સંપઈએ જીતીને તેને જૈન સાધુઓના વિહાર માટે યોગ્ય બનાવ્યો હતો.^{૧૧} દક્ષિણાવહની એકતા વેયડઠ (૨) પર્વતની અર્થાત્ વિન્ધ્ય પર્વત યા નર્મદા નદીની દક્ષિણે આવેલા ભારતના દક્ષિણાર્ધ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^{૧૨}

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૩૨.

૨. એજન. પૃ. ૪૦૪.

૩. વ્યવભા. ૧૦. ૧૮૩.

૪. નિશીચૂ. ૪. પૃ. ૧૩૨.

૫. દશચૂ. પૃ. ૧૭.

૬. એજન, દશહ. પૃ. ૨૨

૭. આચાર્ય. પૃ. ૨૬૦.

૮. બૃક્ષે. ૫૭૩.

૯. બૃભા. ૩૮૮૨, બૃક્ષે. ૧૦૬૮,

નિશીભા. ૮૫૮, નિશીચૂ. ૨. પૃ. ૮૫.

૧૦. નિશીભા. ૫૦૨૮, નિશીચૂ. ૩. પૃ.

૮૭૪, બૃક્ષે. ૭૬૦, ૮૧૮, ૮૮૬.

૧૧. બૃક્ષે. ૮૧૫-૧૭, નિશીચૂ. ૨.

પૃ. ૩૬૧-૬૨.

૧૨. ઈડિબુ. પૃ. ૭૭, સ્ટજિઓ. પૃ. ૩૭.

૧. દગ (દક) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક ગહ.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૭, સ્થા. ૮૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૮૫-૮૬, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯.

૨. દગ વિયાહપણ્ણત્તિના સત્તરમા શતકનો (૧) આઠમો તેમજ (૨) નવમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૫૮૦.

દગપંચવણ્ણ (દકપંચવણ્ણ) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક ગહ.^૧

૧. સ્થા. ૮૦, સૂર્ય. ૧૦૭, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ. ૨૮૫-૮૬, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯.

દગપણવણ (દકપચ્ચવણ) જુઓ દગપંચવણ.^૧

૧. સ્થા.પૃ.૭૯.

દગભાલ જુઓ દગભાલગદભ.^૧

૧. ઋષિ.૨૨.

દગભાલગદભ (દગભાલગદભ) તિથ્યર પાસ(૧)ના તીર્થમાં થયેલા અજૈન ઋષિ જેમને પત્તેયબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા છે.^૧

૧. ઋષિ.૨૨, ઋષિ(સંગ્રહણી).

દગવણ (દકવણ)આ અને દગપંચવણ એક છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭.

દગસીમ (દકસીમન) દસ હજાર યોજન પહોળો પર્વત^૧ જે મણોસિલય દેવનું વાસસ્થાન છે.^૨ તે જંબુદ્વીવની ઉત્તરે બેતાલીસ હજાર યોજનના અંતરે લવણ સમુદ્રમાં આવેલો છે. તેનાથી ઉત્તર તરફ વધુ આગળ બાવન હજાર યોજનના અંતરે મહાપાયલકલસ, જેને ઈસર પણ કહેવામાં આવે છે તે, આવેલ છે.^૩

૧. સમ.૫૨.

૨. સ્થા.૩૦૫.

૩. સમ.૫૨.

દગસોયરિઅ (દકશૌકરિક) સંખ(૧૨)નું બીજું નામ.^૧

૧. પિંડનિ.૩૧૪, પિંડનિમ.પૃ.૯૮.

દઢકેઉ (દઢકેતુ) એરવય(૧) ક્ષેત્રના ભાવી તિથ્યંકર.^૧ જુઓ પણ્ણઘોસ.

૧. તીર્થો. ૧૧૧૯.

૧. દઢણેમિ (દઢનેમિ) અંતગડદસાના ચોથા વર્ગનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૮.

૨. દઢણેમિ બારવઈના સમુદ્રવિજય(૧) અને તેની પત્ની સિવા(૨)નો પુત્ર. તે તિથ્યર અરિક્કણેમિનો ભાઈ હતો. તેને પચાસ પત્નીઓ હતી. તે સંસારનો ત્યાગ કરી અરિક્કણેમિનો શિષ્ય બન્યો હતો. તે સોળ વર્ષનો શ્રમણજીવનનો સંયમ પાળી સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો હતો.^૧

૧. અન્ત. ૮.

૧. દઢધણુ (દઢધનુસ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના આઠમા ભાવી કુલગર.^૧ જુઓ કુલગર.

૧. સ્થા. ૭૬૭.

૨. દઢધણુ એરવય (૧) ક્ષેત્રના ભાવી કુલગર.^૧ જુઓ કુલગર.

૧. સમ.૧૫૯, તીર્થો. ૧૦૦૭.

દઢધમ્મ (દઢધર્મ) ઈસાણકપ્પનો દેવ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૭૧, આવમ.પૃ.૨૨૨.

દઢપઈણ અથવા દઢપ્પઈણ (દઢપ્રતિજ્ઞ) પરિવ્રાજક અમ્મડ(૧),^૧ રાજા પએસિ,^૨ ગોસાલ^૩ અને બીજાઓના^૪ ભાવી જન્મનું નામ.

૧. ઔપ.૪૦, ભગ.૫૩૦.

૩. ભગ.૫૬૦.

૨. રાજ.૨૦૯.

૪. વિપા.૭-૩૪.

૧. દઢપ્પહારિ (દઢપ્રહારિન્) ચોરોનો સરદાર. એક વાર તેણે એક બ્રાહ્મણ અને તેની ગર્ભવતી પત્નીને મારી નાખ્યાં. પછી તે શ્રમણ બન્યો અને ધ્યાન ધરવાનું શરૂ કર્યું. તેનાં પૂર્વ કૂર કૃત્યોનું વેર લેવા લોકો તેને ત્રાસ આપવા લાગ્યા. પરંતુ તે શાંત ચિત્તે બધો ત્રાસ સહન કરતા. છેવટે તેમને કેવળજ્ઞાન થયું અને મોક્ષપ્રાપ્તિ થઈ.^૧

૧. આવ.પૃ.૨૭, આવચૂ.૧.પૃ.૫૬૮, વિશેષા.૩૬૪૬, આવનિ.૯૪૬, ઉત્તરાક. પૃ.૫૯-૬૧, આવહ.પૃ.૪૩૮.

૨. દઢપ્પહારિ કોસંબી નગરીનો વતની અને ઉજ્જેણીના રાજા જિયસત્તુ(૩૬)ના સારથિ અમોહરહનો મિત્ર. તે ધનુર્વિદ્યામાં નિપુણ હતો. અમોહરહનો પુત્ર અગડદત્ત તેની પાસેથી ધનુર્વિદ્યા શીખ્યો હતો.^૧

૧. ઉત્તરાશા.પૃ.૨૧૩-૧૪.

દઢભૂમિ (દઢભૂમિ) મહાવીર તેમનું દસમું ચોમાસું સાવત્રીમાં પૂરું કર્યા પછી સાણુલકિ ગામમાંથી પસાર થઈને દઢભૂમિ નામે ઓળખાતા મ્લેચ્છક્ષેત્રમાં પ્રવેશ્યા. વિહાર કરતાં પેઢાલગ્ગામમાં પોલાસ ચૈત્યમાં મહાપડિમા (મહાપ્રતિમા) તપોધ્યાનને આદર્યું. જ્યારે સક્ક(૩)એ તેમના અશુભ્ય ધ્યાનની પ્રશંસા કરી ત્યારે સંગમઅ દેવને તેમની ઈર્ષા થઈ. તેણે ઘણી બધી દુષ્ટ ભયંકર ઘટનાઓ સરજીને તેમને શુભ્ય કરવા પ્રયત્નો કર્યા. તે તેમની પાછળ વાલુયપંથ જે વાલુયગ્ગામ નામે પણ ઓળખાતું હતું ત્યાં ગયો અને ફરીથી કુદરતી આફતોનું સર્જન કર્યું. તે સતત છ મહિનાઓ સુધી તેમને શુભ્ય કરવા માટે પ્રયત્નો કરતો જ રહ્યો પરંતુ મહાવીર જરા પણ ચલિત થયા નહિ. છેવટે દેવે મહાવીરની ક્ષમા માગી, પ્રાર્થના કરી અને પછી તે જતો રહ્યો.^૧ દઢભૂમિની એકતા સિંઘભૂમ જિલ્લામાં આવેલા દલભૂમ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. આવનિ.૪૯૭, આવચૂ.૧.પૃ.૩૦૧, વિશેષા.૧૯૫૩, કલ્પસં.પૃ.૮૮, કલ્પવિ. પૃ. ૧૬૮.

૨. લાઈ.પૃ.૨૭૮.

દઢમિત્ત (દઢમિત્ર) દંતપુરનો રહેવાસી. તે ધણમિત્ત(૨)નો મિત્ર હતો. રાજા દ્વારા નિષિદ્ધ હોવા છતાં તે તેના મિત્ર માટે જંગલમાંથી હાથીદંતની ભારી લાવ્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૪, નિશીચૂ.૪.પૃ.૩૬૨, આવનિ.૧૨૭૫, વ્યવમ.૩.પૃ.૧૭, બૃક્ષે. ૫૯૧, આવહ.પૃ.૬૬૬.

૧. દઢરહ (દઢરથ) ભદિલપુર નગરના રાજા, તિત્થંકર સીયલના પિતા અને રાણી ઇંદા(૩)ના પતિ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૭૩, સ્થાઅ. પૃ. ૩૦૮.

૨. દઢરહ બારવર્ધના બલદેવ(૧) અને તેની પત્ની રેવઈ(૩)નો પુત્ર. તેને પચાસ પત્નીઓ હતી. તેણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો. તે તિત્થયર અરિદ્ધણેમિનો શિષ્ય બન્યો. નવ વર્ષના શ્રમણજીવન પછી મરીને તે સવ્વહસિદ્ધ વિમાન (સ્વર્ગીય વાસસ્થાન)માં દેવ થયો. તે મહાવિદેહમાં એક વધુ જન્મ લેશે અને ત્યાં જ મોક્ષ પામશે.^૧

૧. નિર. ૫. ૮.

૩. દઢરહ અતીત ઓસપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા દસ કુલગરોમાંથી આઠમા કુલગર.^૧ સ્થાનાંગ તેમને અતીત ઉસસપ્પિણીના કુલગર તરીકે ઉલ્લેખે છે.^૨ સ્પષ્ટતા માટે જુઓ કુલગર.

૧. સમ. ૧૫૭.

૨. સ્થા. ૭૬૭.

૪. દઢરહ અતીત ઓસપ્પિણીના દસ કુલગરોમાંથી આઠમા.^૧ સ્પષ્ટતા માટે જુઓ કુલગર.

૧. સમ. ૧૫૭.

૫. દઢરહ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ. પૃ. ૧૫૨, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૬.

૬. દઢરહ વણ્ણિદસાનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૫. ૧.

દઢરહા (દઢરથા) કેટલાક લોગપાલ, તેમની પત્નીઓ વગેરેની ત્રણ સભાઓમાંની એક.^૧

૧. સ્થા. ૧૫૪.

૧. દઢાઉ (દઢાયુસ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના પાંચમા ભાવી તિત્થંકર સવ્વાણુભૂઈ(૧)નો પૂર્વભવ. તે મહાવીરના તીર્થમાં જીવિત હતા.^૧

૧. સ્થા. ૬૯૧, સમ. ૧૫૮.

૨. દઢાઉ જે માણસ (લચ્છઈનો પુત્ર) મરીને સાતમા નરકમાં જન્મ્યો હતો તે.^૧

૧. જીવા. ૮૯.

૧. દત્ત રોહીડઅનો શેઠ. તેને દેવદત્તા(૨) નામની પુત્રી હતી. કણ્ણસિરી(૧) તેની પત્ની હતી.^૧

૧. વિપા. ૩૦, સ્થાઅ. પૃ. ૫૦૮.

૨. દત્ત ભરહ(૨) ક્ષેત્રના સાતમા વાસુદેવ(૧). તે ઓગણીસમા તિથ્યંકર મલ્લિ(૧) પહેલાં અને અઢારમા તિથ્યંકર અર પછી થયા. તે વાણારસીના રાજા અગિસીહ અને તેમની રાણી સેસવર્ધ(૨)ના પુત્ર હતા. છંદણ(૧) તેમના મોટા ભાઈ હતા. લલિયમિત્ત એ તેમના પૂર્વભવનું નામ હતું. તેમની ઊંચાઈ છોતેર ધનુષ હતી. તે છપ્પન હજાર વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવી મૃત્યુ પામ્યા અને પાંચમા નરકમાં પુનઃ જન્મ ધારણ કર્યો. તેમણે તેમના પડિસત્તુ પહરાઅ(૨)ને હણી નાખ્યો હતો.^૧

૧. સમ.૧૫૮, આવભા.૪૦-૪૧, વિશેષા.૧૭૬૫, ૧૭૭૭, તીર્થો. ૫૭૭, ૬૦૨-૬૧૫, સ્થા.૬૭૨, આવનિ.૪૦૩-૪૧૩, ૪૨૧, ઉત્તરાક.પૃ.૩૪૯. તિલોગપણ્ણતિ (૪.૧૪૨૨) અનુસાર તેનું કુલ આયુ ૩૨૦૦૦ વર્ષનું હતું. સમ.૩૫ અનુસાર તેની ઊંચાઈ પાંત્રીસ ધનુષ હતી.

૩. દત્ત આવતી ઉસ્સપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થનારા પાંચમા કુલગર.^૧ જુઓ કુલગર.

૧. સમ.૧૫૯, સ્થા.૫૫૬, તીર્થો.૧૦૦૪.

૪. દત્ત ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.૧૫૧.

૫. દત્ત તગરા નગરના શેઠ. તેમણે પત્ની ભદ્રા(૧) અને પુત્ર અરહણ(૨) સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને તે આચાર્ય અરહમિત્ત(૩)ના શિષ્ય બન્યા.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૫૮, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૯૦, ઉત્તરાક.પૃ.૩૪, પાક્ષિય.પૃ.૨૪.

૬. દત્ત સીહ(૬)ના શિષ્ય અને સંગમથેરના પ્રશિષ્ય. સીહે તેમને કોલ્લઈરમાં લાંબા સમયથી રહેતા સંગમથેરની ખબર કાઢવા અને તેમના કુશલસમાચાર જાણવા કોલ્લઈર મોકલ્યા. જ્યારે તેમણે પોતાના દાદા ગુરુને ઘણા લાંબા સમયથી એક ને એક સ્થાને જ રહેતા જોયા ત્યારે તેમને તેમની નિષ્ઠા વિશે શંકા જાગી. (સાધુઓ લાંબો સમય એક જ સ્થાને રહે તે ઈષ્ટ નથી માનવામાં આવતું.) પછી તેમની તે શંકાને એક દેવે દૂર કરી.^૧

૧. નિશીચૂ.૩.પૃ.૪૦૮, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૬૭, પિંડનિભા.૪૦, પિંડનિમ.પૃ.૧૨૫-૨૬, પિંડનિ. ૪૨૭, મર.૪૯૧.

૭. દત્ત તુરુવિણીના રાજા જિયસત્તુ(૩)નો પુત્ર. તેને યજ્ઞો કરવાનો શોખ હતો. એક વાર તેણે આચાર્ય કાલક(૫)ને યજ્ઞકર્મનું ફળ સમજાવવા કહ્યું. કાલગે જણાવ્યું કે યજ્ઞકર્મનું ફળ નરક છે. કાલગે ભવિષ્ય ભાષ્યું હતું તે મુજબ જ તેના પોતાના માણસોએ જ દત્તની હત્યા કરી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૯૫, આવનિ.૮૭૨.

૮. દત્ત મહાવીરના દસમા ગણધર મેયજજ(૧)ના પિતા.^૧

૧. આવનિ.૬૪૮, વિશેષા.૨૫૦૮.

૯. દત્ત જેનો પુત્ર જિયસત્તુ(૨) અને પૌત્ર મેઘઘોસ હતો તે રાજા.^૧

૧. તીર્થો.૬૯૫-૯૬.

૧૦. દત્ત પાડલિપુત્તના રાજા કક્કિનો પુત્ર.^૧

૧. તીર્થો.૬૯૦.

૧૧. દત્ત ચંપા નગરીનો રાજા. તે રાણી રત્તવર્ધ(૩)નો પતિ હતો અને રાજકુમાર મહચંદ(૪)નો પિતા હતો.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૧૨. દત્ત મહાવીર સમક્ષ નાટક ભજવનાર દેવ. તે પોતાના પૂર્વભવમાં ચંદ્રણા(૨) નગરીનો શેઠ હતો.^૧

૧. નિર.૩.૭.

૧૩. દત્ત પુષ્કિયાનું સાતમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર.૩.૧.

દત્તિલાયરિઅ (દત્તિલાયાર્ય) શ્રુતજ્ઞાનનું લક્ષણ બાંધનાર આચાર્ય.^૧

૧. દશયૂ.૫.૪.

૧. દદુર (દર્દુર) રાહુ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. ભગ.૪૫૩.

૨. દદુર જેણે રાયગિહમાં મહાવીર સમક્ષ નાટક ભજવ્યું હતું તે દદુરવર્ડિસઅનો દેવ. તે તેના પૂર્વભવમાં છંદ(૧૧) નામનો શેઠ હતો. મૃત્યુ પછી તેણે જે તળાવ પોતે જ બાંધ્યું હતું તેમાં દેડકા તરીકે જન્મ લીધો. ત્યાર પછી તે દદુર દેવ તરીકે જન્મ્યો.^૧

૧. જ્ઞાતા.૮૩-૮૫, ભક્ત.૭૫.

દદુરવર્ડિસઅ (દર્દુરાવતંસક) પ્રથમ સ્વર્ગનું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન. દદુર(૨) દેવ તેમાં જન્મ્યો હતો.^૧

૧. જ્ઞાતા.૮૩.

દધિમુહ (દધિમુખ) પર્યંકના આકાર જેવો આકાર ધરાવતો પર્વત.^૧ તે બધી બાજુએથી આકારમાં એકસરખો છે, ચોસઠ હજાર યોજન ઊંચો^૨ અને એક હજાર યોજન ઊંડો છે.^૩ આવા પર્વતો સોળ છે. બધા સોળે સોળ પર્વતો છંદીસર દ્વીપમાં આવેલા છે. છંદીસર દ્વીપમાં ચાર દિશામાં ચાર અંજણગ પર્વત આવેલા છે. પ્રત્યેક અંજણગ પર્વતને ચાર પુષ્કરિણી છે અને પ્રત્યેક પુષ્કરિણીની મધ્યમાં યા કેન્દ્રમાં એક દધિમુહ પર્વત છે.^૪ ઉસભ(૧)ના નિર્વાણ પ્રસંગે સક્ક(૩)ના લોગપાલોએ અઢાહિઅ

(અષ્ટાક્ષિક) મહોત્સવ આ પર્વતો ઉપર ઉજવ્યો હતો.^૧

૧. ઉત્તરાક.પૃ.૧૯૨. ૨. સમ.૬૪. ૩. નિશીભા.૫૨, જીવા.૧૮૩.
૪. જીવા.૧૮૩, સમઅ.પૃ.૭૮, સ્થા.૩૦૭. ૫. જમ્બૂ.૩૩.

દધિવાહણ (દધિવાહન) જુઓ દહિવાહણ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૧૮, આવહ.પૃ.૭૧૮.

દબ્બમ (દર્ભ) વિયાહપણ્ણત્તિના એકવીસમા શતકનો છઠ્ઠો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૬૮૮.

દબ્બમાયણ (દાર્ભાયાણ) ચિત્તા નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૮, સૂર્ય.૫૦.

દબ્બિમય (દાર્ભિક) આ અને દબ્બિમાયણ એક છે.^૧

૧. સૂર્યમ.પૃ.૧૫૧.

દબ્બિમાયણ (દાર્ભ્યાયાણ) આ અને દબ્બમાયણ એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૮.

દબ્બિમાણ (દાર્ભ્યાયન) આ અને દબ્બિમાયણ એક છે.^૧

૧. સૂર્ય. ૫૦.

દમઘોસ (દમઘોષ) સિસુપાલ રાજાના પિતા.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.

દમદંત (દમદન્ત) હથિસીહ નગરના રાજા. તેમને દોવઈના સ્વયંવરમાં આવવા નિમન્ત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું.^૧ તેમને પાંડવો સાથે સારો સંબંધ ન હતો. તે સંસાર છોડી શ્રમણ બન્યા. એક વાર જ્યારે તે હથિણાઉર ગયા ત્યારે દુજ્જોહણે તેમને ત્રાસ આપ્યો જ્યારે જુધિક્કિલે તેમની સેવા કરી. પરંતુ તેમને તો બન્ને તરફ સમભાવ હતો.^૨

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.
૨. આવચૂ.૧.પૃ.૪૯૨, આવનિ.૮૬૬, વિશેષા.૩૩૩૨-૩૪, મર.૪૪૨, આવહ.પૃ.૩૬૫.

દમયંતી (દમયન્તી) એક સતી સ્ત્રી.^૧

૧. આવ.પૃ.૨૮.

૧. દમિલ (દ્રવિડ) એક જાતિ (race)નું નામ.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૨૪૨, આવચૂ.૨.પૃ.૮૧.

૨. દમિલ એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ.^૧ કાઞ્ચીપુરી નગર તેમાં આવેલું હતું.^૨ ઉજ્જેણી સંપર્ધને તેના પિતાએ આપ્યું હતું જ્યારે દમિલ દેશ તેણે પોતે જીત્યો હતો.^૩

સંપર્ધએ આન્ધ્ર, દ્રવિડ, મહારાષ્ટ્ર, કુડુક્ક વગેરેને શ્રમણોના વિહાર માટે યોગ્ય બનાવ્યા.^૪ દમિલના લોકોને તેમની પોતાની ભાષા હતી.^૫ તે ભાષાને ઉત્તર ભારતના લોકો સમજી શકતા નહિ^૬ જ્યારે દમિલ દેશના લોકોને આર્યન્ ભાષાઓ આવડતી નહી.^૭ દ્રવિડ દેશમાં તળાવના પાણીથી પાક ઉગાડવામાં આવતો.^૮ ખૂબ ઝીણા પોતવાળું કાપડ, કમલતંતુમાંથી બનાવેલું, આ દેશમાં પેદા કરવામાં આવતું.^૯ તેની એકતા રામેશ્વરથી તિરુપતિ સુધીના, દક્ષિણ ભારતના તમિલભાષી લોકોના દેશ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^{૧૦}

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭, સૂત્રશી.પૃ.૧૨૩, પ્રશ્ન.૪.
૨. બૃક્ષે.૧૦૬૯.
૩. નિશીચૂ.૨.પૃ.૩૬૨.
૪. બૃભા.૩૨૮૯, બૃક્ષે.૯૨૧.
૫. બૃક્ષે.૩૮૨.
૬. એજન. ૧૦૩૮.

૭. વ્યવભા.૪.૧૩૯.
૮. બૃક્ષે.૨૮૩.
૯. જમ્બૂ.પૃ.૨૦, જમ્બૂશા.પૃ.૧૦૭.
૧૦. લાઈ.પૃ.૨૭૯, જિઓડિ.પૃ.૫૭, સ્ટ્રજિઓ.પૃ.૮૬.

દમિલી (દ્રમિલી અથવા દ્રાવિડી) રાજાઓના અન્ત:પુરોમાં દાસી તરીકે કામ કરતી દ્રવિડ દેશની કન્યાઓ.^૧

૧. શાતા.૧૮, જમ્બૂ.૪૩.

દરિદ્ર (દરિદ્ર) કયંગલાનો પાખંડમતવાદી. તેણે ગોસાલને પીટ્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૮૭, આવનિ.૪૭૯, વિશેષા.૧૯૩૩, કલ્પ.પૃ.૧૦૬.

દવિલ (દ્રવિડ) આ અને દમિલ એક છે.^૧

૧. પ્રશ્ન.૪.

દસઉર (દશપુર) જુઓ દસપુર.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૯૬-૯૭.

દસકાલિય (દશકાલિક) દસવેયાલિયનું બીજું નામ.^૧

૧. દશનિ. ૧૧-૧૫, દશનિ.પૃ.૧, આવનિ.૮૪, આવહ.પૃ.૫૮, આચાશી. પૃ. ૮૪, દશહ.પૃ.૧.

દસકાલિયણિજજુત્તિ (દશકાલિકનિર્યુક્તિ) દસકાલિય અથવા દસવેયાલિય ઉપર ભદ્રબાહુ(૨)એ રચેલી ગાથાબદ્ધ ટીકા. આવસ્સગ, ઉત્તરજ્ઞયણ અને આચાર ઉપરની નિર્યુક્તિઓ પૂર્ણ રચાઈ ગયા પછી જ આ નિર્યુક્તિની રચના કરવામાં આવી હતી.^૧ પિંડણિજજુત્તિ આનો જ એક ભાગ છે.^૨

૧. આવનિ.૮૪, વિશેષા.૧૦૭૯, આચાશી.પૃ.૮૪.
૨. પિંડનિમ.પૃ.૧.

દસગાલિય (દશકાલિય) આ અને દસવેયાલિય એક છે.^૧

૧. વિશેષા. ૧૦૨૬.

દસયિત્તસમાહિકાણ (દશયિત્તસમાધિસ્થાન) આચારદસાનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

દસણ (દશાર્ણ) એક આરિય (આર્ય) દેશ જેની રાજધાની મત્તિયાવઈ હતી.^૧ યિત્ત(૧) અને સંભૂય(૨) તેમના પૂર્વભવમાં આ દેશમાં એક બ્રાહ્મણના ગુલામ તરીકે જન્મ્યા હતા.^૨ રાજા દસણભદ્ર અહીં રાજ કરતા હતા.^૩ તેની એકતા વર્તમાન પૂર્વ માલવા અને તેની આજુબાજુના પ્રદેશ સાથે સ્થાપવામાં આવી છે. તેની રાજધાની વિદિશા હતી જે ભિલ્સા પાસે આવેલું વર્તમાન બેસનગર છે.^૪

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭, સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

૨. ઉત્તરા. ૧૩.૬, ઉત્તરાયૂ. પૃ. ૨૧૪,
ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૬.

૩. ઉત્તરા. ૧૮.૪૪, આવનિ. ૮૪૭, ઉત્તરાશા.

પૃ. ૪૪૮.

૪. સ્તજિઓ. પૃ. ૩૪, ૧૫૧.

દસણકૂડ (દશાર્ણકૂટ) દસણપુર નગરની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલો ડુંગર.^૧ જ્યારે મહાવીર તેના ઉપર વિચરતા હતા ત્યારે ઔરવત હાથી ઉપર સવારી કરતા સક્ક(૩)એ તેમને વંદન કર્યા. તે પ્રસંગે હાથીના આગલા પગોની છાપ તે ડુંગર ઉપર પડી. તેથી ડુંગરનું નામ ગયગગપય પડી ગયું.^૨ આ ડુંગર ઉપર આર્ય મહાગિરિએ સલ્લેખના કરી હતી.^૩ તેને હાથીનાં પગલાં માટે પ્રસિદ્ધ એવા ઉર્જિજત પર્વતના શિખર તરીકે પણ સમજવામાં આવે છે.^૪

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૪૭૬.

૨. એજન. પૃ. ૪૮૪.

૩. એજન. ૨. પૃ. ૧૫૭.

૪. આચાશી. પૃ. ૪૧૮.

દસણપુર (દશાર્ણપુર) એક નગર જેની ઉત્તરપૂર્વમાં દસણકૂડ ડુંગર આવેલો છે.^૧ તેનો રાજા દસણભદ્ર હતો.^૨ આ નગરમાં ઉજ્જેણીના જિયસત્તુ(૨૩) રાજાના પુત્રે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું હતું.^૩ આ નગર એલકચ્છ તરીકે પણ જાણીતું હતું.^૪ ઉત્તરકાલીન સાહિત્યમાં જેમ રાયગિહને મગહપુર નામ અપાયું છે તેમ દસણ દેશના પાટનગરને દસણપુર નામ અપાયું લાગે છે.^૫ ઐતિહાસિક તેમ જ અન્ય પુરાવાઓ વિદિશાને તેના પાટનગર તરીકે સ્થાપે છે. વિદિશાની એકતા ભિલ્સા નજીક બેટવા નદી ઉપર આવેલા બેસનગર સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૬

૧. આવયૂ. ૧. પૃ. ૪૭૫, ૪૭૬, ૪૮૩.

૨. એજન. પૃ. ૪૭૮, સ્થાઅ. પૃ. ૫૧૦.

૩. આચાશી. પૃ. ૨૨૬.

૪. આવયૂ. ૨. પૃ. ૧૫૬.

૫. જુઓ શ્રભમ. પૃ. ૩૭૨.

૬. સ્તજિઓ. પૃ. ૧૫૧.

૧. દસણભદ્ર (દશાર્ણભદ્ર) દસણ દેશના અથવા દસણપુર નગરના રાજા.^૧ તેને તેની સંપત્તિનું બહુ અભિમાન હતું. એક વાર સક્ક(૩)એ તે નગરમાં મહાવીર પધાર્યા

ત્યારે તેની સંપત્તિથી ચડિયાતા પ્રકારની સંપત્તિનું પ્રદર્શન કરી તેનું અભિમાન ઊતાર્યું. પછી દસણ્ણભદ્ર રાજા સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણ થઈ વિચરવા લાગ્યા.^૨

૧. ઉત્તરા.૧૮.૪૪, ઉત્તરાંશા.પૃ.૪૪૮, વિશેષા.૩૨૮૦, આવનિ.૮૪૭, આવ. પૃ. ૨૭, મનિ.પૃ.૬૫, આવચૂ.૧.પૃ.૩૫૫, ૪૭૮.

૨. આવચૂ.૧.પૃ.૪૮૦-૪૮૪.

૨. દસણ્ણભદ્ર અણુતરોવવાઈયદસાનું નવમું અધ્યયન.^૧ તે હાલ અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયું છે.

૧. સ્થા. ૭૫૫.

૧. દસધણુ (દશધનુષ્) આવતી ઉસ્સપ્પિણીમાં થનારા ભરહ(૨)^૧ ક્ષેત્ર તેમ જ એરવય(૧)^૨ ક્ષેત્રના આ જ નામના ભાવી કુલગર. સ્પષ્ટતા માટે જુઓ કુલગર.

૧. સ્થા. ૭૬૭.

૨. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૧૦૦૭.

૨. દસધણુ બારવઈના રાજા બલદેવ(૧) અને તેમની રાણી રેવઈ(૩)નો પુત્ર. બાકીનું તેનું વર્ણન શિસઢ(૧)ના વર્ણન જેવું જ છે.

૧. નિર. ૫.૧૧.

૩. દસધણુ વણ્ણિહદસાનું અગિયારમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર. ૫.૧.

દસપુર (દશપુર) એક નગર. વીતિભય નગરના રાજા ઉદાયણ(૧)એ બીજા દસ રાજાઓ સહિત ઉજ્જેણીના રાજા પજ્જોય ઉપર આક્રમણ કર્યું અને તેને કેદ કર્યો કારણ કે તે જીવંતસામિની મૂર્તિ ચોરી ગયો હતો. ઉજ્જેણીથી પાછા ફરતાં અડધે રસ્તે એક સ્થાને વરસાદના લીધે ઉદાયણને જવું પડ્યું.^૧ ત્યાં તેણે પજ્જુસણા પર્વની આરાધના કરી, એક દિવસનો ઉપવાસ કર્યો^૨ અને પજ્જોયને મુક્ત કર્યો. તેના દસ સાથી રાજાઓએ ત્યાં માટીનો દુર્ગ સલામતી માટે બાંધ્યો. જ્યારે તેઓ ત્યાંથી છૂટા પડ્યા ત્યારે કેટલાક રાજાશ્રેણીઓએ ત્યાં વસવાટ કર્યો અને તે સ્થાનનું નામ દસપુર રાખ્યું^૩ કેમ કે દસ રાજાઓએ તે દુર્ગ બનાવ્યો હતો.^૪ આર્ય રક્ષિય(૧)^૫, જે પુરોહિત સોમદેવ(૩)ના પુત્ર હતા^૬, અહીંના હતા. આ નગરના ઉચ્છુધર^૭ નામના ઉદ્યાનમાં આચાર્ય તોસલિપુત્ર પાસે દિઢિવાય ભણવા રક્ષિય ગયા હતા.^૮ રક્ષિયે શ્રમણ તરીકે એક વર્ષાવાસ આ ઉદ્યાનમાં ગાળ્યો હતો.^૯ આ નગરમાં તેમણે ફગ્ગુરક્ષિયને આચાર્યપદ આપી તેમનું સન્માન કર્યું^{૧૦} અને આ નગરમાં જ પોતાનો દેહ છોડ્યો.^{૧૧} ગોઢામાહિલે^{૧૨} આ નગરમાં વીરનિર્વાણ સંવત ૫૮૪માં અબદ્ધિકવાદ^{૧૩} પ્રવર્તાવ્યો અને સંઘમાંથી તે છૂટા પડ્યા.^{૧૪} આર્ય વઈર(૨)ને આ નગરમાં વાયકની પદવી આપવામાં આવી.^{૧૫} દસપુરની એકતા માલવામાં આવેલા મન્દસોર સાથે સ્થાપવામાં

આવી છે.^{૧૬}

૧. નિશીભા.૩૧૮૫, નિશીયૂ.૩.પૃ. ૧૪૭.
૨. એજન. કલ્પશા.પૃ.૨૩૪.
૩. ઉત્તરાક.પૃ.૧૧૨, ૩૪૭.
૪. આવયૂ.૧.પૃ.૩૮૪, ૪૦૧, ઉત્તરાયૂ. પૃ.૬૧, ઉત્તરાશા. પૃ. ૮૬-૮૭.
૫. આવયૂ.૧.પૃ.૩૮૭, ૪૦૧, ઉત્તરાશા.પૃ. ૮૬-૮૭, કલ્પધ. પૃ.૧૭૨.
૬. આવયૂ.૧.પૃ.૪૦૧, કલ્પસં.પૃ. ૧૪૪થી, કલ્પધ.પૃ.૧૭૨. ઉત્તરાક. પૃ.૩૭.
૭. નિશીભા.૫૬૦૭.

૮. આવયૂ.૧.પૃ.૪૦૧, નિશીભા. ૪૫૩૬, નિશીયૂ.૩.પૃ.૪૪૧, ઉત્તરાક.પૃ.૩૮.
૯. વ્યવભા.૮.૨૨૨.
૧૦. આવયૂ.૧.પૃ.૪૦૧.
૧૧. સ્થાઅ.પૃ.૪૧૩.
૧૨. આવયૂ.૧.પૃ.૪૧૨, સ્થા. ૫૮૭.
૧૩. આવભા.૧૪૧-૪૨, વિશેષા.૨૮૦૮, ૩૦૦૮-૧૧, આવનિ.૭૮૧, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૧૭૨.
૧૪. આવનિ.૭૮૨.
૧૫. આવનિ.૭૬૮, વિશેષા. ૨૭૭૮.
૧૬. જિઓડિ. પૃ. ૫૪.

૧. દસરહ (દશરથ) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલયકના આઠમા બલદેવ(૨) પઉમ(૬) અને આઠમા વાસુદેવ(૧) છારાયણ(૧)ના પિતા. તેમની પત્નીઓમાં અપરાઈયા(૧૩) અને કેકઈ(૧)નો ઉલ્લેખ છે.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૨-૬૦૩, પ્રશ્નઅ.પૃ.૮૭, સ્થા.૬૭૨.

૨. દસરહ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના અતીત ઉસ્સપ્પિણી^૧ અને ઓસપ્પિણી^૨ કાલયકના દસ કુલગરોમાંના એક. સ્પષ્ટતા માટે જુઓ કુલગર.

૧. સ્થા. ૭૬૭.

૨. સમ.૧૫૭.

૩. દસરહ બારવઈના રાજા બલદેવ(૧) અને તેની રાણી રેવઈ(૩)નો પુત્ર. બાકીનું તેનું વર્ણન ણિસઢ(૧)ના વર્ણન જેવું જ છે.^૧

૧. નિર.૫.૭.

૪. દસરહ વણિદસાનું સાતમું અધ્યયન.^૧

૧. નિર.૫.૧.

દસવેઆલિય અથવા દસવેયાલિય (દશવૈકાલિક) અંગબાહિર ઉક્કાલિય આગમગ્રંથ.^૧ તેનું મૂળ નામ દસકાલિય લાગે છે.^૨ તેની ણિજજુત્તિ અનુસાર શીર્ષક બે વિચારો અર્થાત્ સંખ્યા અને કાલ ઉપર આધારિત છે.^૩ 'દસ' શબ્દ દર્શાવે છે કે તેમાં દસ અધ્યયનો છે અને 'કાલિય' શબ્દ સૂચવે છે કે દિવસના સમયમાં (ત્રીજી પૌરુષી પૂરી થાય તે પહેલાં) આ ગ્રંથને આગમોમાંથી તેમના સારરૂપે ખેંચી કાઢવામાં આવેલ છે અર્થાત્ રચવામાં આવેલ છે.^૪ 'કાલિય'ના બદલે વપરાયેલ 'વેયાલિય' શબ્દ સૂચવે

છે કે આ ગ્રંથનો સ્વાધ્યાય, પાઠ કે વાચન વિયાલ (વિકાલ) સમયે અર્થાત્ સંધ્યાસમયે કરી શકાય છે.^૧ અથવા, પોતાના શ્રમણ પુત્ર મણગના કલ્યાણ માટે આચાર્ય સેજજંભવે (જુદા જુદા પુણ્ય ગ્રન્થોમાંથી)^૨ જે વસ્તુઓ સારરૂપે ગ્રહણ કરેલી તેમને વ્યવસ્થિતપણે ગોઠવી સંકલિત કરી વિયાલ સમયે.^૩

દસવેયાલિય દસ અધ્યયનનોમાં વિભક્ત છે. તે દસમાંથી પાંચમું અધ્યયન બે ઉદ્દેશોમાં અને નવમું અધ્યયન ચાર ઉદ્દેશોમાં વિભક્ત છે. ચોથા અને નવમા અધ્યયનો સિવાય બાકીનાં બધાં અધ્યયનો સંપૂર્ણપણે ગાથાબદ્ધ છે. ચોથું અધ્યયન સંખ્યાબંધ ગદ્યકંડિકાઓથી શરૂ થાય છે જ્યારે નવમા અધ્યયનમાં કેટલાક ગદ્યભાગો છે પરંતુ તે ગદ્યભાગોમાં પણ વચ્ચે વચ્ચે ગાથાઓ આવે છે. બધાં અધ્યયનોનાં શીર્ષકો સૂચક છે. દસવેયાલિય ગ્રન્થ શ્રમણાચારનું નિરૂપણ કરે છે. અધ્યયનોનાં શીર્ષકો નીચે પ્રમાણે છે — (૧) દુમપુષ્કિયા-દુમના પુષ્પનું દષ્ટાન્ત(૨) સામણપુણ્ય - શ્રામણ્યથી શરૂ થતું અધ્યયન, (૩) ખુડ્ડિયાચારકહા — આચારનું સંક્ષિપ્ત વિવરણ, (૪) છજજવણિય અથવા ધમ્મપણ્ણત્તિ — જીવોના છ વર્ગોનું અથવા ધર્મનું વિવરણ, (૫) પિડેસણા — ભિક્ષાસંબંધી વિધિવિધાન, (૬) ધમ્મત્થકામ અથવા મહાચારકહા — મોક્ષ માટેની કામના અથવા શ્રમણાચારનું વિસ્તૃત વિવરણ, (૭) વક્કસુદ્ધિ — વચનશુદ્ધિ, (૮) આચારપ્પણ્ણિહિ — આચારનો ઉત્કૃષ્ટ ખજાનો, (૯) વિણયસમાહિ — વિનય યા શિસ્ત માટેની નિષ્ઠા અને (૧૦) સત્તિક્કપ્પુ — સાચો ભિક્ષુ યા સંત. આ દસ અધ્યયનોના અન્તે બે ચૂલા (પરિશિષ્ટ) જોડવામાં આવી છે.^૪

દસવેયાલિયનું અધ્યયન આવસ્સગ પછી અને ઉત્તરજ્ઞયણ પહેલાં કરવું જોઈએ.^૫ દસવેયાલિયની કેટલીક ગાથાઓ ઉત્તરજ્ઞયણની ગાથાઓ સાથે શબ્દશઃ મળતી આવે છે.^૬ તેવી જ રીતે, દસવેયાલિયમાં આવતી કેટલીક ગદ્યકંડિકાઓ આચારની ગદ્યકંડિકાઓ સાથે મહદંશે શબ્દશઃ મળતી આવે છે.^૭ તિથ્યોગાલી ભાષ્યે છે કે દસવેયાલિય ગ્રન્થનો વિચ્છેદ (નાશ) વીરનિર્વાણસંવત ૨૦૮૦૦માં (=ઈ.સ. ૨૦૩૭૩માં) થશે અને તેના અર્થનો વિચ્છેદ વિરનિર્વાણસંવત ૨૧૦૦૦માં થશે.^૮

૧. નન્દિ.૪૪, પાક્કિ.પૃ.૪૩, સ્થાઅ.

પૃ. ૫૨.

૨. દશનિ.પૃ.૭, ૮, ૧૨.

૩. દશનિ.પૃ.૭.

૪. દશનિ. અને દશહ. પૃ. ૨, ૮. ૧૨.

૫. દશચૂ.પૃ.૫, ૭.

૬. દશનિ.પૃ.૧૨.

૭. દશચૂ.પૃ.૭, દશહ.પૃ.૧૨, દશનિ.

પૃ. ૮, ૧૦, ૧૨, મનિ.પૃ.૧૧૬,

કલ્પવિ.પૃ. ૨૫૧.

૮. દશનિ.પૃ. ૧૧-૧૫, દશચૂ.પૃ. ૮.

૯. નિશીચૂ.૪.પૃ. ૨૫૨, વ્યવભા. ૩. ૧૭૬.

૧૦. તુલના: દશ.ની અધ્યયન ૨, ગાથા

૭-૧૧ અને ઉત્તરા.ની અધ્યયન ૨૨,

ગાથા ૪૨-૪૪, ૪૬, ૪૮.

૧૧. તુલના: દશ.નું અ.૪ અને આચા.૨. ૧૫.

૧૨. તીર્થો. ૮૨૭, ૮૪૨.

દસવેયાલિયયુષ્ણિ (દશવૈકાલિકયૂર્ણિ) દસવેયાલિય ઉપરની ગદ્યમય ટીકા. તેનું પ્રમાણ ૭૫૭૬ શ્લોક છે.^૧ ઉત્તરજૂઝયણયુષ્ણિમાં^૨ અને આવસ્સગયુષ્ણિમાં^૩ તેનો ઉલ્લેખ છે. જુઓ જિણદાસગણિમહત્તર.

૧. દશયૂ.પૃ.૩૭૯. ૨. ઉત્તરાયૂ.પૃ.૨૭૪. ૩. આવયૂ.૨.પૃ.૧૧૭.

દસા (દશા) આ અને દસાસુયક્ર્ખંધ એક છે.^૧

૧. નન્દિ.૪૪, સમ.૨૬, પાક્ષિ.પૃ.૪૪, તીર્થો. ૮૧૭, આવયૂ.૧.પૃ.૧૫૮.

દસા-કપ્પ-વવહાર (દશા-કલ્પ-વ્યવહાર) દસા, કપ્પ(૨) અને વવહારના અધ્યયનોની કુલ સંખ્યા છવ્વીસ છે.^૧

૧. સમ.૨૬, પાક્ષિ.પૃ.૬૯, આવયૂ.૨.પૃ.૧૪૮.

૧. દસાર (દશાર્હ) બધા બલદેવ(૨) તેમજ બધા વાસુદેવ(૧)નું સમૂહવાચક નામ. તેમનો વંશ દૂસમસુસમા અરમાં શરૂ થાય છે. દરેક ઓસપ્પિણી અને ઉસ્સપ્પિણીમાં તે વંશમાં નવ બલદેવ અને નવ વાસુદેવ થાય છે.^૧ વર્તમાન કાલચક્રના પ્રથમ દસાર તિવિટ્ટ(૧) છે.^૨ વાસુદેવ(૨) કણ્ણ(૧)ને દસારસીહ કહેવામાં આવે છે.^૩

૧. સ્થા. ૮૯, ૧૪૩, સૂત્રા. ૧૪૯, જમ્બૂ.૩૪, ૪૦, તીર્થો. ૫૬૮, ૧૧૪૨.

૨. આવનિ.૪૨૫.

૩. આવનિ.૧૧૬૮.

૨. દસાર વાસુદેવ(૨) કણ્ણ(૧)ના આધિપત્ય નીચેના માનનીય રાજાઓ તરીકે વણ્ણિ(૧)ના દસ પુત્રો જે બારવઈના હતા. તે દસ નીચે પ્રમાણે છે — સમુદ્ધવિજય(૧), આક્ર્ખોભ(૨), થિમિય(૨), સાગર(૭), હિમવંત(૪), અયલ(૪), ધરણ(૪), પૂરણ(૩), અભિચંદ(૩) અને વસુદેવ.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭, અન્ત.૧-૬, અન્તઅ.પૃ.૨, પ્રશ્ન.૧૫, પ્રશ્નઅ.પૃ.૭૩, ઉત્તરા.૨૨-૨૭, નિરૂ.૫.૧, બૃમ.પૃ.૫૭, દશનિ.પૃ.૩૬, દશયૂ.પૃ.૪૧, ૩૨૦.

દસારકુલનંદણ (દશાર્હકુલનન્દન) આ અને વસુદેવ એક છે.^૧

૧. ઓધનિ.૫૩૫.

દસારમંડલ (દશાર્હમણ્ણલ) બંધદસાનું ચોથું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા.૭૫૫.

દસારસીહ (દશાર્હસિંહ) આ અને વાસુદેવ(૨) કણ્ણ(૧) એક છે.^૧

૧. આવનિ.૧૧૬૮, આવયૂ.૨.પૃ.૩૨, ઉત્તરાશા.પૃ.૬૯.

દસાસુયક્ર્ખંધ (દશાશ્રુતસ્કન્ધ) અંગબાહિર કાલિય આગમગ્રન્થ.^૧ ઠાણમાં આયારદસાનાં દસ અધ્યયનોનાં જે નામો આપ્યાં છે તેના આધારે સ્પષ્ટ છે કે આયારદસા અને દસાસુયક્ર્ખંધ એક જ ગ્રન્થ છે.^૨ તિત્થોગાલીએ દસાસુયક્ર્ખંધનો વિચ્છેદ(નાશ) વીરનિર્વાણ સંવત ૧૫૦૦(ઈ.સ.૮૭૩)માં થવાનું ભાખ્યું હતું.^૩

દસાસુયક્ર્ખંધ મહદંશે ગદ્યમાં રચાયો છે. તેનાં કેવળ બે અધ્યયનો — પાંચમું અને નવમું થોડી ગાથાઓ ધરાવે છે. તે દસ અધ્યયનોમાં નીચેના વિષયોનું નિરૂપણ કરે છે^૧ : (૧) વીસ અસમાહિક્ષાણ — શ્રમણાચારથી વિપરીત માર્ગનું અનુસરણ કરનાર શ્રમણના ચિત્તને ક્ષુબ્ધ યા અસ્વસ્થ કરનાર કારણો, (૨) એકવીસ સબલદોસ — શ્રમણના આત્મબળને શિથિલ કરી તોડનાર કારણો યા દોષો, (૩) તેત્રીસ આસાયણા — આચાર્ય ગુરુ વગેરેનો અવિનય, (૪) આઠ ગણીસંપદા — ગણી યા આચાર્યની ગુણસંપત્તિ, (૫) દસ ચિત્તસમાહિક્ષાણ — ચિત્તની સ્થિરતા, એકાગ્રતા, સ્વસ્થતા થવામાં કારણભૂત બાબતો, (૬) અગિયાર ઉવાસગપડિમા — શ્રાવકની સાધનાની ક્રમિક ભૂમિકાઓ દ્વારા આધ્યાત્મિક વિકાસ, (૭) બાર ભિક્ષુપુડિમા — શ્રમણની સંયમતપસાધનાના ક્રમિક આધ્યાત્મિક વિકાસની ભૂમિકાઓ, (૮) પજ્જોસણાકપ્પ — શ્રમણે વર્ષાવાસ દરમ્યાન પાળવાના આચારના નિયમો, (૯) ત્રીસ મોહણિજજઙ્ગાણ — મોહનીય કર્મનો બંધ થવાનાં કારણો અને (૧૦) આયતિક્ષાણ — જન્મપરંપરા ચાલુ રહેવાનાં કારણો. દસાસુયક્ર્ખંધ ઉપર એક નિર્યુક્તિ^૨ (ગાથાબદ્ધ પ્રાકૃત ટીકા) અને એક ચૂર્ણિ^૩ (પ્રાકૃત ગદ્ય ટીકા) રચાયેલ છે.

૧. નન્દિ. ૪૪, પાક્ષિ. પૃ. ૪૪.

૨. સ્થા. ૭૫૫.

૩. તીર્થો. ૮૧૭.

૪. સ્થા. ૭૫૫, સ્થા. અ. પૃ. ૫૧૧,

નન્દિમ. પૃ. ૨૦૬.

૫. આવનિ. ૮૪, વિશેષા. ૧૦૭૮, સમઅ.

પૃ. ૮૬.

૬. દશાયૂ. પૃ. ૮૨, કલ્પધ. પૃ. ૧૧.

દહણ (દહન) પાડલિપુત્તના બ્રાહ્મણ હુયાસણ(૧)નો પુત્ર. તેણે તેના માતાપિતા અને મોટાભાઈ સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો.^૧

૧. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૫.

દહવર્થ (દ્રહવતી) જુઓ દહાવર્થ.^૧

૧. સ્થા. ૧૮૭.

૧. દહાવર્થ (દ્રહાવતી) હીલવંત પર્વતના દક્ષિણ ભાગમાં આવેલું સરોવર. મહાવિદેહ ક્ષેત્રના બે પ્રદેશો આવત્ત અને કચ્છગાવર્થમાંથી આવત્તની પૂર્વ અને કચ્છગાવર્થની પશ્ચિમે આ સરોવર છે. તે સરોવરના દક્ષિણ ભાગમાંથી દહાવર્થ(૨) નદી નીકળે છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૫.

૨. દહાવર્થ દહાવર્થ (૧) નામના સરોવરમાંથી નીકળતી, આવત્ત પ્રદેશથી કોચ્છાવર્થ પ્રદેશને અલગ કરતી અને દક્ષિણમાં આવેલી સીયા(૧) નદીને મળતી નદી. તે મંદર(૩) પર્વતની ઉત્તરપૂર્વમાં વહે છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૮૫. સ્થા. ૧૮૭, ૫૨૨.

દહિમુખ (દધિમુખ) જુઓ દધિમુહ.^૧

૧. નિશીભા.૫૨.

૧. દહિમુહ (દધિમુખ) લોગપાલ વરુણ(૧)ના કુટુંબના દેવોનો પ્રકાર.^૧

૧. ભગ. ૧૬૭.

૨. દહિમુહ[ગ] (દધિમુખ[ક]) જુઓ દધિમુહ.^૧

૧. જીવા.૧૮૩, જમ્બૂ.૩૩.

દહિવાહણ (દધિવાહન) ચંપાના રાજા. તે પઉમાવઈ(૮)ના પતિ અને કરકંડુના પિતા હતા. એક વાર પોતાની પત્નીનો દોહદ પૂરો કરવા તે તેની સાથે જંગલમાં ગયો. ત્યાં સંજોગવશાત્ તેઓ છૂટા પડી ગયા. રાજા પાટનગર પાછો ફર્યો જ્યારે રાણી દંતપુર પહોંચીને શ્રમણી બની ગઈ. ત્યાં તેણે કરકંડુને જન્મ આપ્યો. વખત જતાં આકસ્મિક રીતે કરકંડું કલિંગ(૧) દેશની રાજધાની કંચણપુરનો રાજા બની ગયો. એક વાર તેને તેના પિતા દહિવાહણ સાથે સંઘર્ષ થયો પણ પઉમાવઈએ બંનેને એકબીજાની ઓળખાણ કરાવીને યુદ્ધ થતું અટકાવ્યું. પછી દહિવાહણે પોતાનું રાજ્ય કરકંડુને આપી સંસારનો ત્યાગ કર્યો.^૧

દહિવાહણને વધારામાં બીજી પણ એક ધારિણી(૩) નામની રાણી હતી અને લોકોમાં ચંદણા(૧) તરીકે પ્રસિદ્ધ એવી વસુમઈ નામની તેમની પુત્રી હતી. એક વાર કોસંબી નગરીના સયાણિઅ રાજાએ ચંપા ઉપર આક્રમણ કર્યું. દહિવાહણ રાજા છટકીને ભાગી ગયો પણ દુશ્મનોએ રાણી ધારિણી અને રાજકુમારી વસુમઈને પકડી કેદ કર્યા.^૨

૧. આવચૂ. ૨.૫. ૨૦૪-૨૦૭, ઉત્તરાચૂ. ૫. ૧૭૮, ઉત્તરાશા. ૫. ૩૦૦, વિશેષા. ૧૮૭૭.

૨. આવચૂ. ૧.૫. ૩૧૮, આવનિ. ૫૨૧, કલ્પવિ. ૫. ૧૭૦.

દાણવીરિય (દાનવીર્ય) છઠા તિથ્યંકર પઉમાભનો સમકાલીન રાજા.^૧

૧. તીર્થો. ૪૬૯.

દામણણગ (દામનક) રાયગિહના ઝવેરીનો પુત્ર. તેના પૂર્વભવમાં તે માછીમાર હતો. મિત્રની સલાહથી તેણે માછીમારીનો ધંધો છોડી દીધો અને ઘણી મુશ્કેલીઓ અને કષ્ટો પડવા છતાં તે મક્કમ અને નિશ્ચલ રહ્યો. સદ્નસીબે તે જ નગરના શેઠ સાગરપોતની દીકરી વિસા સાથે તેના લગ્ન થયા. જ્યારે તેના સસરા સાગરપોતે પોતાના દીકરાના મૃત્યુના દુઃખદ સમાચાર સાંભળ્યા ત્યારે તે આઘાતથી મૃત્યુ પામ્યા અને તે તેના સસરાના ઘરનો માલિક બન્યો.^૧

૧. આવચૂ. ૨.૫. ૩૨૪, આવનિ. ૧૬૧૪.

દામડ્ઢિ (દામદ્ધિ) સોહમ્મ(૨) દેવોના ઇન્દ્રનો સેનાપતિ. તે આખલાઓના દળને કાબૂમાં રાખે છે. ઈસાણ દેવો, વગેરેના ઇન્દ્રોની સેનાઓના આવા સેનાપતિઓનું પણ આ જ નામ છે.^૧

૧. સ્થા. ૪૦૪, ૫૮૨.

દામિણી (દામિની) સત્તરમા તિથ્યંકર કુંથુ(૧)ની મુખ્ય શિષ્યા.^૧ સમવાયાંગ આ સંદર્ભમાં અંજુયાનો ઉલ્લેખ કરે છે.^૨

૧. તીર્થો. ૪૬૦.

૨. સમ. ૧૫૭.

દામિલી (દ્રાવિડી) બંભી(૨) લિપિના અઢાર પ્રકારોમાનો એક પ્રકાર.^૧

૧. સમ. ૧૮, પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૧. દારુઅ (દારુક) બારવઈના રાજા વસુદેવ અને તેની રાણી ધારિણી(૪)નો પુત્ર.^૧ એક વાર તેને તેના ભાઈઓ સાથે જંગલમાં રાત ગાળવી પડી.^૨ તેણે અરિક્ષેભિ પાસે દીક્ષા લીધી અને સેતુંજ પર્વત મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યો.^૩

૧. અન્ત. ૭.

૨. ઉત્તરાયુ. પૃ. ૭૫, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૧૮, ઉત્તરાક. પૃ. ૪૮૪.

૩. અન્ત. ૭, સ્થા. પૃ. ૪૫૭.

૨. દારુઅ અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું બારમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૪.

૩. દારુઅ વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)નો સારથિ.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૨૪.

૪. દારુઅ મરઘાઓની લડાઈઓ યોજનારો એક વેપારી.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૮.

૫. દારુઅ આવતા ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં ભવિષ્યમાં જે તિથ્યંકર અણંતવિજય(૧) બનવાના છે તે શ્રમણ. આ દારુઅ તે જ સમવાયમાં ઉલ્લિખિત દારુમડ છે.^૧

૧. સ્થા. ૬૮૨, સમ. ૧૫૮.

દારુઈજજપવ્વયગ (દારુકીયપર્વતક) સૂરિયાભ સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં આવેલા એક પ્રકારના પર્વતો. તેઓ કાજના પર્વતો જેવા દેખાય છે.^૧

૧. રાજ. ૧૧૨, રાજમ. પૃ. ૧૮૫.

દારુગ (દારુક) જુઓ દારુઅ.^૧

૧. ઉત્તરાયુ. પૃ. ૭૫, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૧૮.

દારુમડ ભરહ(૨) ક્ષેત્રેના ભાવી ચોવીસમા તિથ્યંકર અણંતવિજય(૧)નો પૂર્વભવ.

આ અને દારુઅ(પ) એક છે.^૧

૧. સમ. ૧૫૯, સ્થા. ૧૫૯.

દાવદવ (દાવદ્રવ) જ્ઞાયાધમ્મકહાના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું અગિયારમું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા.૫, જ્ઞાતાઅ.પૃ.૧૦, સમ. ૧૯.

દાસીખબ્બડિયા (દાસીખર્બટિકા) ગોદાસગણ(૧)ની ચાર શાખાઓમાંની એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૬.

દાહિણકૂલગ (દક્ષિણકૂલક) જેમની અવરજવર યા ગમનાગમન ક્રિયાઓ ગંગા નદીના દક્ષિણ કિનારામાં જ સીમિત છે તે વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૧

૧. ભગ. ૪૧૭, ભગઅ.પૃ.૫૧૯.

દાહિણડ્ઢકચ્છ (દક્ષિણાર્ધકચ્છ) મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં આવેલા કચ્છ(૧) પ્રદેશનો દક્ષિણનો અડધો ભાગ. તે તેના વેયડ્ઢ(૧) પર્વતની દક્ષિણે, સીયા(૧) નદીની ઉત્તરે, ચિત્તકૂડ(૧) પર્વતની પશ્ચિમે અને માલવંત(૧) પર્વતની પૂર્વે આવેલ છે. તે ઉત્તરથી દક્ષિણ ૮૨૭૧ $\frac{૧}{૪}$ યોજન અને પૂર્વથી પશ્ચિમ ૨૨૧૩ યોજન વિસ્તરેલો છે. તેનો આકાર પલંગ (પર્ચક) જેવો છે, સપાટ અને સુખદ છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૯૩.

દાહિણડ્ઢભરહ (દક્ષિણાર્ધભરહ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રનો દક્ષિણનો અડધો ભાગ. તે તેના વેયડ્ઢ(૨) પર્વતથી ઉત્તરના અડધા ભાગથી અલગ થાય છે.^૨ તેની ત્રણ બાજુએ લવણ સમુદ્ર આવેલો છે.^૩ બે મોટી નદીઓ ગંગા^૪ અને સિંધુ(૧) ઉત્તરડ્ઢભરહમાંથી વેયડ્ઢ પર્વતને પસાર કર્યા પછી તેમાં પ્રવેશે છે અને આ પ્રદેશને ત્રણ વિભાગોમાં વહેંચી દે છે.^૫ વચલા વિભાગની મધ્યમાં વિણીયા નગર આવેલું છે.^૬ દાહિણડ્ઢભરહની ધણુપ્પિઠ અર્થાત્ પ્રસ્તુત ચાપનું માપ ૯૮૦૦ યોજનથી કંઈક ઓછું^૭ અથવા ૯૭૬૬ $\frac{૧}{૪}$ યોજન^૮ ચોક્કસપણે છે. તેની ઉત્તર-દક્ષિણ પહોળાઈ ૨૩૮ $\frac{૧}{૪}$ યોજન^૯ છે. તેની પૂર્વ-પશ્ચિમ જીવા ૯૭૪૮ $\frac{૧૩}{૪}$ યોજન છે.^{૧૦} દાહિણડ્ઢભરહ તે ભારતીય દ્વીપકલ્પનો વિન્ધ્ય પર્વતથી કન્યાકુમારી સુધીનો દક્ષિણનો અડધો ભાગ છે.^{૧૧} જુઓ દક્ષિણાવહ.

૧. જ્ઞાતા.૫૨, નિશી.પ.૧, કલ્પ.૨.

૨. જમ્બૂ.૧૦.

૩. નિશી.પ.૧.

૪. જમ્બૂ.૭૪.

૫. એજન.૧૧.

૬. એજન.૪૧.

૭. સમ.૯૮.

૮. જમ્બૂ.૧૧.

૯. એજન.

૧૦. એજન.

૧૧. જિઓડિ.પૃ.૫૨, ઈડિબુ.પૃ.૭૭.

દાહિણદ્વભરહકૂડ (દક્ષિણાર્ધભરતકૂટ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં વેયદ્વ(૨) પર્વતના દક્ષિણ ભાગનું શિખર.^૧ દાહિણદ્વભરહના અધિષ્ઠાતા દેવનું તે વાસસ્થાન છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૧૨.

૨. એજન. ૧૪.

દાહિણદ્વભરહદેવ (દક્ષિણાર્ધભરતદેવ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના દક્ષિણના અડધા ભાગનો અધિષ્ઠાતા દેવ. તેનું આયુષ્ય એક પલ્યોપમ વર્ષનું છે. તેનો વાસ દાહિણદ્વભરહકૂડ ઉપર છે. હજારો દેવો અને દેવીઓનો તે ઈન્દ્ર છે. તેની રાજધાની દાહિણદ્વ છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૪.

દાહિણદ્વમણુસ્સખેત (દક્ષિણાર્ધમનુષ્યક્ષેત્ર) મણુસ્સખેતનો દક્ષિણનો અડધો ભાગ. તેમાં છાસઠ ચન્દ્ર અને છાસઠ સૂર્ય છે, હતા અને હશે.^૧

૧. સમ. ૬૬.

દાહિણદ્વ (દક્ષિણાર્ધ) દાહિણદ્વભરહ(૨)ના અધિષ્ઠાતા દેવનું પાટનગર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૪.

દાહિણદ્વભરહ (દક્ષિણાર્ધભરહ) જુઓ દાહિણદ્વભરહ.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૧, ૭૪.

દાહિણભરહદ્વ (દક્ષિણભરતાર્ધ) જુઓ દાહિણદ્વભરહ.^૧

૧. સમ. ૮૮.

દાહિણમાહણકુંડપુરસંનિવેસ (દક્ષિણબ્રાહ્મણકુંડપુરસંનિવેશ) માહણકુંડપુરનું દક્ષિણ તરફ આવેલું ઉપનગર.^૧

૧. આચા. ૨. ૧૭૬.

દાહિણવાયાલ (દક્ષિણવાયાલ) મહાવીરે જેની મુલાકાત લીધેલી તે સ્થાન.^૧ જુઓ વાયાલ.

૧. વિશેષા. ૧૮૬૧, આવચૂ. ૧. પૃ. ૨૭૭.

દિઢિવાય (દિષ્ટિવાદ) અગિયાર અંગ(૩) અને પદ્મણ્ડગ સિવાયનો આગમગ્રન્થ.^૧ તે બારમું અર્થાત્ છેલ્લું અંગ(૩) છે.^૨ તે હાલ અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયું છે.^૩ તે દ્રવ્યાનુયોગનો એક ભાગ હતો.^૪ દિષ્ટિવાદ ગ્રન્થ પાંચ વિભાગોમાં વિભક્ત હતો — (૧) પરિક્રમ્મ, (૨) સુત(૨), (૩) પુલ્લગય, (૪) અણુઓગ અને (૫) ચૂલિયા. આ પાંચ પણ પેટાવિભાગોમાં વિભક્ત હતા.^૫ જે શ્રમણે શ્રમણજીવનના ઓગણીસ વર્ષ પૂરા કર્યા હોય તે શ્રમણને જ દિઢિવાય ભણાવવાની રજા હતી, અર્થાત્ તે જ તેને ભણવાનો અધિકારી હતો.^૬ દિઢિવાયને ગ્રહણ કરવા સોળ વર્ષ જરૂરી હતા અને પુનરાવર્તન માટે બાર.^૭ ભદ્રબાહુ(૧)ના સમયમાં બાર વર્ષ લાંબો દુકાળ પડ્યો. આ

દુકાળે શ્રમણોના અધ્યયનને ગંભીર અસર કરી અને પરિણામે દિઠ્ઠિવાયના કેટલાક ભાગો ભુલાઈ ગયા. બાર વર્ષના દુકાળ પછી જ્યારે શ્રમણો પાડલિપુત્રમાં એકત્ર થયા ત્યારે તેમના ધ્યાનમાં આ હકીકત આવી. એટલે પાંચસો શ્રમણો તે વખતે શ્વેપાલમાં રહેલા ભદ્રબાહુ પાસે દિઠ્ઠિવાદ ભણવા ગયા કારણ કે તે વખતે ભદ્રબાહુ જ એક એવી વ્યક્તિ હતા જે દિઠ્ઠિવાદને યાદ કરી ભણાવી શકે. થૂલભદ્ર સિવાય બીજા બધા શ્રમણો શ્વેપાલ છોડી ગયા કારણ કે તે દેશની પરિસ્થિતિનો તેઓ સામનો ન કરી શક્યા. થૂલભદ્ર પોતે પણ બધા ચૌદે ચૌદ પુવ્વ અર્થાત્ પુવ્વગય વિભાગને સંપૂર્ણપણે શીખી ન શક્યા કારણ કે ભદ્રબાહુએ છેલ્લા ચાર પુવ્વનો અર્થ તેમને તેમના કોઈ દોષના કારણે ન આપ્યો, ન શિખવ્યો. પછી થૂલભદ્રના મૃત્યુ સાથે આ ચાર પુવ્વોનો શબ્દ પણ નાશ પામ્યો કેમ કે તે ચાર પૂર્વોનો શબ્દ બીજાને ભણાવવાનો થૂલભદ્રને નિષેધ હતો.^૮ ત્યારથી પુવ્વોના જ્ઞાનનો વધુને વધુ હ્રાસ થતો ચાલ્યો. વીરનિર્વાણ સંવત ૧૦૦૦ સુધીમાં તો બધા પુવ્વો ભુલાઈ ગયા અને આમ દિઠ્ઠિવાય અસ્તિત્વમાંથી ભૂંસાઈ ગયો.^૯

દિગમ્બર પરંપરા પ્રમાણે પણ ભદ્રબાહુ(૧) છેલ્લા ચતુર્દશપૂર્વધારી હતા. વિશાખાચાર્ય વગેરે કેવળ દસ પુવ્વનું જ્ઞાન ધરાવતા હતા. ધર્મસેન (વીરનિર્વાણ સંવત ૭૪૫) છેલ્લા દશપૂર્વધારી હતા. તે પછી પુવ્વોનું જ્ઞાન વધુ ને વધુ હ્રાસ પામતું ગયું અને કહેવાય છે કે બે પુવ્વનું જ જ્ઞાન ધરાવનાર છેલ્લા ધરસેણ હતા. કેટલાક માને છે કે સુધર્મનું પછી પુવ્વોનું કેવળ આંશિક (એકદેશીય) જ્ઞાન જ લભ્ય હતું, કોઈને પૂર્ણ જ્ઞાન હતું જ નહિ. જુઓ હિકે. પૃ. ૭૪-૭૫; કસાયપાહુડ, ૧, પ્રસ્તાવના, પૃ. ૪૮, મથુરા, ૧૯૪૪.

‘દિઠ્ઠિવાય’નો શબ્દશઃ અર્થ થાય છે ‘સિદ્ધાન્તોનું વિવરણ’. આ સૂચવે છે કે દિઠ્ઠિવાયનું વિષયવસ્તુ વિવિધ સિદ્ધાન્તોના ખંડન તેમજ વિવરણથી ઘટિત હતું. તેનાં દસ સૂચક નામો છે — દિઠ્ઠિવાય, હેઉવાય, ભૂયવાય, તચ્ચાવાય, સમ્માવાય, ધમ્માવાય, ભાસાવિચય, પુવ્વગય, અણુઓગ અને સવ્વપાણભૂયજીવસત્ત-સુહાવહ.^{૧૦} પુવ્વોના યા ચતુર્દશપૂર્વોના મહત્વના કારણે બધા ચૌદે ચૌદ એક સમાન નામ દિઠ્ઠિવાયથી પ્રસિદ્ધ છે.^{૧૧}

૧. ઉત્તરા. ૨૮.૨૩.

૨. નન્દિ. ૪૫, પાશ્વિ. પૃ. ૪૬, વિશેષા.

૨૭૬૬, મર. ૫૨૦, સમ. ૨૨, ૮૮,

અનુ. ૧૪૬, જીવામ. પૃ. ૩.

૩. ભગ. ૬૭૭, સ્થાઅ. પૃ. ૫.

૪. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૧૧, ઉત્તરાચૂ. પૃ. ૧, આવભા. ૧૨૪.

૫. નન્દિ. ૫૭, સમ. ૧૪૭, નન્દિચૂ. પૃ.

૭૧થી, નન્દિહ. પૃ. ૮૫, નન્દિમ. પૃ.

૨૩૮થી, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૪૭, સમ. ૪૬.

૬. વ્યવ. ૧૦.૩૨.

૭. વ્યવભા. ૪.૫૬૪-૫૬૫.

૮. આવચૂ. ૨.૫૫.૧૮૭, તીર્થો. ૭૦૧થી,
કલ્પવિ. ૫.૨૫૩.

૯. જમ્બૂશા. ૫.૨, તીર્થો. ૮૦૮.

૧૦. સ્થા. ૭૪૨.

૧૧. સ્થા. ૭૪૨, કલ્પવિ, ૫.૧૮૭, જુઓ
હિકે. ૫.૮.

દિદ્ધિવિસભાવણા (દિદ્ધિવિષભાવના) જે ગ્રન્થને સત્તર વર્ષનું શ્રમણજીવન પૂરું કર્યું હોય તે શ્રમણને ભણાવવાની રજા છે તે ગ્રન્થ. અર્થાત્ આ ગ્રન્થ ભણવાનો અધિકારી તે શ્રમણ છે જેનો દીક્ષાપર્યાય સત્તર વર્ષ પૂરો થઈ ગયો છે.^૧ પરંતુ આ ગ્રન્થ હાલ અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયો છે.

૧. વ્યવ. ૧૦.૩૧. મુનિ માણેકની આવૃત્તિ સત્તરના બદલે અઠાર વર્ષનો દીક્ષાપર્યાય જણાવે છે. જુઓ વ્યવ(મ), ૧૦.૩૩.

૧. દિણ્ણ (દત્ત) એકવીસમા તિત્થંકરણમિ(૧)ને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર વ્યક્તિ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૨૮.

૨. દિણ્ણ આઠમા તિત્થયર ચંદપ્પભ(૧)ના પ્રથમ ગણધર.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૪૭.

૩. દિણ્ણ અગિયારમા તિત્થયર સેજજંસ(૧)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૪. દિણ્ણ તેવીસમા તિત્થંકર પાસ(૧)નો પ્રથમ શિષ્ય.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, આવચૂ. ૧.૫.૧૫૮, તીર્થો. ૪૫૫.

૫. દિણ્ણ એક'તાપસ, તે અઢાવય પર્વત ગયા, ઈંદભૂઈના શિષ્ય બન્યા અને મોક્ષ પામ્યા.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫.૩૮૩, ઉત્તરાશા. ૫.૩૨૫.

૬. દિણ્ણ આચાર્ય ઈંદદિણ્ણના શિષ્ય અને આચાર્ય સિહગિરિ(૩)ના ગુરુ.^૧

૧. કલ્પ. ૫.૨૫૪, ૨૬૧.

દિણ્ણગણિ (દત્તગણિ) તિત્થોગાલીમાં ભવિષ્ય ભાખવામાં આવ્યું છે કે વીરનિર્વાણ સંવત ૧૨૫૦માં દિણ્ણગણિના સમયમાં છ અંગ(૩) ગ્રન્થોનો વિચ્છેદ(નાશ) થશે.^૧

૧. તીર્થો. ૮૧૧.

દિણ્ણસાહુ (દત્તસાહુ) તિત્થોગાલીમાં ભવિષ્ય ભાખવામાં આવ્યું છે કે વીરનિર્વાણ સંવત ૨૦૮૦૦માં દિણ્ણસાહુના સમયમાં દસવેયાલિયનો વિચ્છેદ(નાશ) થશે.^૧

૧. તીર્થો. ૮૨૭.

દિવાયર (દિવાકર) રુયગ(૧) પર્વતના દક્ષિણ ભાગનું શિખર.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩.

દિવિટ્ટા[ઉ] (દ્વિપૃષ્ઠ) જુઓ દુવિટ્ટ.¹

૧. આવનિ. (દીપિકા). પૃ. ૭૮, તીર્થો. ૧૧૪૩.

દિસવાય (દિગ્વાત) આ અને દિસાકુમાર એક છે.¹

૧. અનુચ્. પૃ. ૫૫.

દિસા (દિશા) વિયાહપણ્ણતિના સોળમા શતકનો તેરમો ઉદ્દેશક.¹

૧. ભગ. ૫૬૧.

દિસાઈ (દિશાદિ) જુઓ દિસાદિ.¹

૧. સમ. ૧૬.

દિસાકુમાર (દિક્કુમાર અથવા દિશાકુમાર) ભવણવર્ધ દેવોના દસ વર્ગોમાંનો એક વર્ગ.¹ તેઓ સક્ક(૩)ના લોગપાલ વેસમણ(૯)ના આધિપત્ય નીચે છે.² અમિયગઈ અને અમિયવાહણ તેમના ઈન્દ્રો છે.³ તેમને છોતેર લાખ રહેવાના મહેલો છે.⁴ તેઓ ધોળાં વસ્ત્રો પહેરે છે. તેમનો વર્ણ સુવર્ણ જેવો સોનેરી છે.⁵ તેમનું જઘન્ય આયુ ૧૦૦૦૦ વર્ષનું છે. દક્ષિણના અને ઉત્તરના દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુ અનુક્રમે દોઢ પલ્યોપમ વર્ષ અને બે પલ્યોપમથી કંઈક ઓછા વર્ષનું છે.⁶ તેમના મુગટ ઉપર હાથીનું ચિહ્ન છે.⁷

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૬.

૨. ભગ. ૧૬૮.

૩. એજન. ભગ. ૫૮૮, જમ્બૂ. ૧૧૮.

૪. સમ. ૭૬.

૫. પ્રજ્ઞા. ૪૬.

૬. એજન. ૮૫.

૭. એજન. ૪૬.

દિસાકુમારીમહત્તરિગા(યા) (દિશાકુમારીમહત્તરિકા) એક મુખ્ય દિસાકુમારી. વિગતો માટે જુઓ દિસાકુમારી.

૧. સ્થા. ૨૫૮, ૫૦૭, ૬૪૩, જમ્બૂ. ૧૧૨-૧૧૪, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૩૬-૩૮.

દિસાકુમારી (દિશાકુમારી) દિસાકુમારી દેવીઓ દેવોના ભવણવર્ધ વર્ગની છે. તે દેવીઓમાં છપ્પન મુખ્ય દેવીઓ છે જે દિસાકુમારીમહત્તરિગાઓ તરીકે જાણીતી છે. તેમાંની દરેકને બીજી દેવીઓનો મોટો રસાલો છે.¹ રુયગ(૧) પર્વત તેમનું મુખ્ય વાસસ્થાન છે. તે પર્વતના દિશા મુજબ ચાર વિભાગ છે — પૂર્વનો રુયગ, પશ્ચિમનો રુયગ, ઉત્તરનો રુયગ અને દક્ષિણનો રુયગ. દરેક વિભાગને આઠ શિખરો છે અને દરેક શિખરને એક અધિષ્ઠાત્રી મુખ્ય દિસાકુમારી છે. આમ બત્રીસ મુખ્ય દિસાકુમારીઓ શિખરો ઉપર રહે છે, ચાર રુયગ પર્વતની ચાર વિદિશાઓમાં રહે છે અને ચાર મધ્યક્ષેત્રમાં રહે છે.² આઠ અધોલોકમાં રહે છે અને બાકીની આઠ ઊર્ધ્વલોકમાં રહે છે.³ તેઓ રમતિયાળ છે અને તિથ્થંકરોના જન્મોત્સવ અને સ્નાત્રોત્સવમાં ભાગ લે છે.⁴ અધોલોકની મુખ્ય દિસાકુમારીઓ — ભોગંકરા, ભોગવર્ધ, સુભોગા, ભોગલામાલિણી, તોયધરા, વિચિત્તા, પુષ્કમાલા અને અણિદિઆ છે. તેઓ

તિથંકરની ગર્ભવતી માતા માટે પ્રસૂતિગૃહની રચના કરે છે.^૧ ઊર્ધ્વલોકની મુખ્ય દિસાકુમારીઓ — મેહંકરા, મેહવર્ધ, સુમેહા, મેહમાલિણી, સુવચ્છા, વચ્ચમિતા, વારિસેણા અને બલાહગા છે. તેઓ કૃત્રિમ વર્ષા દ્વારા પ્રસૂતિગૃહની શુદ્ધિ કરે છે.^૨ પૂર્વના રુયગ પર્વતની મુખ્ય દિસાકુમારીઓ—હંદુત્તરા(૨), હંદા(૮), આહંદા(૨), હંદિવદ્ધણા(૨), વિજયા(૨), વેજયંતી(૫), જયંતી(૬), અને અપરાજિઆ(૬) છે. તેઓ તીર્થંકરમાતાની સેવામાં હાથમાં દર્પણો ધરીને ઊભી રહે છે.^૩ પશ્ચિમના રુયગ પર્વતની મુખ્ય દિસાકુમારીઓ — ઈલાદેવી(૧) સુરાદેવી(૨), પુહર્ધ(૫), પર્ધમાવર્ધ(૧૬), એગણાસા, હાવમિયા, ભદા(૩૩) અને સીઆ(૫) છે. તેઓ તીર્થંકરમાતાને વીંજણો નાખે છે. ઉત્તરના રુયગ પર્વતની મુખ્ય દિસાકુમારીઓ — અલંબુસા, મિસ્સકેસી, પુંકરીઆ, વારુણી(૩), હાસા, સવ્વપ્પભા, સિરિદેવી(૧૦) અને હિરી છે. તેઓ તીર્થંકરમાતાને ચામર ઢોળે છે. દક્ષિણના રુયગ પર્વતની મુખ્ય દિસાકુમારીઓ — સમાહારા, સુપર્ણણા, સુપ્પબુદ્ધા, જસોહરા, લચ્છિમર્ધ, સેસવર્ધ, ચિત્તગુપ્તા અને વસુંધરા છે. તેઓ કલશોને ઊંચે ધરી રાખે છે અને શુભ ગીતો ગાય છે. વિદિશાઓની મુખ્ય દિસાકુમારીઓ — ચિત્તા(૩), ચિત્તકણ્ણા, સતેરા(૧) અને સોયામણી(૧) છે. તેઓ હાથમાં દીપક ધરી રાખે છે. રુયગના મધ્યક્ષેત્રની દિસાકુમારીઓ — રૂઆ(૧), રૂઆસિઆ, સુરૂઆ(૧) અને રૂઅગાવર્ધ છે. તેઓ તાજા જન્મેલા તીર્થંકરની નાભિનાળ કાપે છે.^૪ દરેક મુખ્ય દિસાકુમારીને સામાનિક દેવીઓ વગેરેનો પોતાનો રસાલો છે.^૫

૧. જમ્બૂ. ૧૧૨-૧૧૪, કલ્પ. ૫. ૮૦, ૮૧, જમ્બૂશા. ૫. ૩૮૪, આવચૂ. ૧. ૫. ૧૩૬-૩૮.
૨. જમ્બૂ. ૧૧૪.
૩. જમ્બૂ. ૧૧૨-૧૧૩.
૪. જ્ઞાતા. ૬૬. વિગતો માટે જુઓ કલ્પલ. ૫. ૬૮, કલ્પસ. ૫. ૧૦૬, કલ્પશા. ૫. ૮૬, કલ્પજ. ૫. ૬૮-૭૦.
૫. જમ્બૂ. ૧૧૨, આવચૂ. ૧. ૫. ૧૩૬. સ્થાનાંગ અધોલોકની છેલ્લી ચાર દિસાકુમારીને ઊર્ધ્વલોકની તરીકે અને ઊર્ધ્વલોકની છેલ્લી ચાર દિસાકુમારીને અધોલોકની તરીકે ઉલ્લેખે છે. સ્થા. ૬૪૩. જુઓ તીર્થો. ૧૪૪-૧૪૭.
૬. જમ્બૂ. ૧૧૩, આવચૂ. ૧. ૫. ૧૩૭. તેઓ અને હંદહણવણ(૧)ના શિખરોની

- અધિષ્ઠાત્રી દેવીઓ એક છે. જુઓ જમ્બૂ. ૧૦૪, તીર્થો. ૧૪૭-૧૪૮, જમ્બૂશા. ૫. ૩૬૮, ૩૮૮.
૭. જમ્બૂ. ૧૧૪, સ્થા. ૬૪૩, આવચૂ. ૧. ૫. ૧૩૭, તીર્થો. ૧૫૩.
૮. જમ્બૂ. ૧૧૪, સ્થા. ૨૫૮, ૬૪૩, આવચૂ. ૧. ૫. ૧૩૮, તીર્થો. ૧૫૫-૧૬૪. તિત્થોગાલી(૧૬૫) તદ્દન નવી જ ચાર મુખ્ય દિસાકુમારીઓનો રુયગ પર્વતના મધ્યક્ષેત્રની વિદિશાઓમાં વસતી મુખ્ય દિસાકુમારીઓ તરીકે ઉલ્લેખ કરે છે— વિજયા(૧૧), વૈજયંતી(૪), જયંતી(૧૩) અને અપરાધ્યા(૭). તેઓ તાજા જન્મેલા તીર્થંકર બાળકની નાભિનાળ કાપે છે.
૯. જમ્બૂ. ૧૧૨, આવચૂ. ૧. ૫. ૧૩૬-૧૩૮.

દિસાદિ (દિશાદિ) મંદર(૩) પર્વતનાં અનેક નામોમાંનું એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૮, સમ. ૧૬.

દિસાપોક્ષિ (દિશાપ્રોક્ષિન્) ફલ આદિ એકઠાં કરતાં પહેલાં બધી દિશાઓમાં પાણી છાંટતા વાનપ્રસ્થ તાપસોનો વર્ગ.^૧

૧. ભગ. ૪૧૭, ઔપ. ૩૮, નિર. ૩.૩, ભગઅ. પૃ. ૫૧૮, આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૫૭, ૪૭૦-૭૧.

દિસાપોક્ષિય (દિશાપ્રોક્ષિક) આ અને દિસાપોક્ષિ એક છે.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૪૫૭, ૪૭૦-૭૧.

દિસાસોત્થિય (દિશાસ્વસ્તિક) રુચગ(૧) પર્વતના પૂર્વ ભાગનું શિખર.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૩.

દિસાસોવત્થિય (દિશાસૌવસ્તિક) પાણત કલ્પ(સ્વર્ગ)માં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન^૧ જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય વીસ સાગરોપમ વર્ષનું છે. તેઓ વીસ પખવાડિયે એક વાર શ્વાસ લે છે અને તેમને વીસ હજાર વર્ષે એક વાર ભૂખ લાગે છે.^૨

૧. આચા. ૨. ૧૭૬.

૨. સમ. ૨૦.

દિસાહત્થિકૂટ (દિશાહસ્તિકૂટ) હાથીના આકારનું પર્વતનું શિખર. જંબુદીવમાં મંદર(૩) પર્વતના ભદ્રસાલવણમાં આઠ દિશાઓમાં આવાં આઠ શિખરો આવેલાં છે. તે આ પ્રમાણે છે — પઉમુત્તર(૧), ણીલવંત(૫), સુહત્થિ(૨), અંજણગિરિ(૧), કુમુદ(૨), પલાસય, વડિંસ(૧) અને રોયનાગિરિ.^૧

૧. સ્થા. ૬૪૨.

દિસિ (દિશા) વિયાહપણ્ણત્તિના દસમા શતકનો પહેલો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૮૪.

દિસિકુમારી (દિશાકુમારી) આ અને દિસાકુમારી એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૫૦૭.

દિસિદેવયા (દિશાદેવતા) આ અને દિસાકુમારી એક છે.^૧

૧. સ્થા. પૃ. ૪૩૮.

૧. દીવ(દીપ) વિયાહપણ્ણત્તિના (૧) સોળમા શતકનો અગિયારમો ઉદ્દેશક^૧ તેમજ (૨) નવમા શતકનો છઠો ઉદ્દેશક.^૨

૧. ભગ. ૫૬૧.

૨. એજન. પૃ. ૬૪૮.

૨. દીવ (દીપ) સુરકૃત્ની દક્ષિણે દરિયાપાર^૧ આવેલો પ્રદેશ.^૨ તે પ્રદેશમાં સાભરગ સિક્કાનું ચલણ હતું. તેની એકતા વર્તમાન દીવ સાથે સ્થાપી શકાય છે.^૩

૧. બૃજે. ૧૦૬૮.

૨. બૃભા. ૩૨૮૧.

૩. જુઓ શ્રીમદ્ રાજેન્દ્રસૂરિ સ્મારક ગ્રન્થ
(૧૮૫૭), પૃ. ૫૪૦.

દીવકુમાર (દ્વીપકુમાર) ભવણવર્ધ દેવોના દસ વર્ગોમાંનો એક વર્ગ.^૧ તેઓ સક્ક(૩)ના લોગપાલ વેસમણ(૮)ના આધિપત્ય નીચે છે.^૨ તેમના રહેવાના મહેલો છોતેર લાખ છે.^૩ પુણ્ણ(૩) અને વસિક્ક(૩) તેમના ઈન્દ્રો છે.^૪ દીવકુમાર દેવોનું જઘન્ય આયુષ્ય દસ હજાર વર્ષનું છે. દક્ષિણના અને ઉત્તરના દીવકુમાર દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અનુક્રમે દોઢ પલ્યોપમ અને બે પલ્યોપમથી કંઈક ન્યૂન વર્ષોનું છે.^૫ તેઓ સુવર્ણવર્ણના રતાશવાળી ઝાંયવાળા છે. તેઓ નીલ વસ્ત્રો ધારણ કરે છે. તેમના મુગટ ઉપર સિંહનું ચિહ્ન છે.^૬

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૬.

૨. ભગ. ૧૬૮.

૩. સમ. ૭૬.

૪. ભગ. ૧૬૮-૧૬૯.

૫. પ્રજ્ઞા. ૮૫.

૬. એજન. ૪૬. બીજી વિગતો માટે જુઓ
ભગ. ૫૮૮.

દીવગ (દીપક) રહવીરપુરનું ઉદ્ધાન.^૧

૧. આવભા. ૧૪૬, આવચૂ. ૧.પૃ. ૪૨૭, ઉત્તરાશા. પૃ. ૧૭૮, નિશીભા. ૫૬૦૮, વિશેષા. ૩૦૫૨.

દીવપણ્ણયત્તિ (દ્વીપપ્રજ્ઞમિ)^૧ જુઓ કાલિય.

૧. નન્દિમ. પૃ. ૨૫૪.

દીવસમુદ્ધોવવત્તિ (દ્વીપસમુદ્રોપપત્તિ) દીહદસાનું છઠું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

દીવસાગરપણ્ણયત્તિ (દ્વીપસાગરપ્રજ્ઞમિ) વિવિધ દ્વીપો અને સાગરોની માહિતી આપતો^૧ અંગભાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૨

૧. પાલિય. પૃ. ૬૭.

૨. નન્દિ. ૪૪, પાલિ. પૃ. ૪૫, ભગઅ. પૃ. ૨૦૩, આવચૂ. ૨.પૃ. ૬, નિશીચૂ. ૧.પૃ. ૬૧, સ્થાઅ. પૃ. ૪૮૦, સ્થા. ૧૫૨, ૨૭૭.

દીવસાગરપણ્ણયત્તિસંગહણી (દ્વીપસાગરપ્રજ્ઞમિસંગ્રહણી) એક આગમગ્રન્થ.^૧ આ અને દીવસાગરપણ્ણયત્તિ એક લાગે છે.

૧. સ્થાઅ. પૃ. ૨૨૪, ૨૩૧. જુઓ હી. ૨. કાપડીઆ કૃત 'આગમોનું દિગ્દર્શન', ૧૯૪૮, પૃ. ૧૮૫.

દીવસિહા (દીપશિખા) ચક્કવટ્ટિ બંભદત(૧)ની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. પૃ. ૩૭૮.

૧. દીવાયણ (દ્વિપાયન) (સજીવ) ઠંડું પાણી, શાકભાજી યા વનસ્પતિ, ફળ, ફૂલ આદિનો ત્યાગ કર્યા વિના જેને મોક્ષ પ્રાપ્ત થયો હતો^૧ તે બ્રાહ્મણ પરિવ્રાજક.^૨ મહાવીરના તીર્થમાં પત્તેયબુદ્ધ તરીકે તેને સ્વીકારાયેલ છે.^૩

૧. સૂત્ર. ૧.૩.૪.૩., સૂત્રયૂ. પૃ. ૧૨૦, સૂત્રશી. પૃ. ૮૫.

૨. ઔપ. ૩૮.

૩. ઋષિ. ૪૦, ઋષિ (સંગ્રહણી).

૨. દીવાયણ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના વીસમા ભાવી તિત્થંકર અણિયટ્ટિ(૧)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૮.

૩. દીવાયણ સોરીયપુરના તાપસ પારાશરનો પુત્ર.^૧ એક વાર જાયવ રાજકુમારોએ તેને ત્રાસ આપ્યો એટલે તેણે બારવઈ નગરને બાળી નાખવાનો નિશ્ચય કર્યો. મૃત્યુ પછી અગ્નિકુમાર દેવ તરીકે જન્મ્યો અને બારવઈને બાળી ભસ્મ કરી નાખી.^૨

૧. ઉત્તરાને. પૃ. ૩૭-૩૮.

૨. અન્ત. ૧૧, દશનિ. અને દશહ. પૃ. ૩૬, દશયૂ. પૃ. ૪૧, સ્થાઅ. પૃ. ૨૫૫.

દીહ (દીર્ઘ) કોસલ દેશના રાજા. તે કંપિલ્લપુરના રાજા બંભના મિત્ર હતો અને બંભના મૃત્યુ પછી તેની પત્ની ચૂલણી(૨)માં તે આસક્ત થયો. પછીથી તે રાજા બંભના પુત્ર ચક્કવટ્ટિબંભદત્ત(૧)થી હણાયો.^૧

૧. ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૭-૩૭૮.

૧. દીહદન્ત (દીર્ઘદન્ત) અણુત્તરોવવાઈયદસાના પ્રથમ વર્ગનું છઠું અધ્યયન.^૧

૧. અનુત્ત. ૧.

૨. દીહદન્ત રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧) અને તેની રાણી ધારિણી(૧)નો પુત્ર. તેણે મહાવીર પાસે દીક્ષા લીધી. તે બાર વર્ષના શ્રમણજીવન પછી મૃત્યુ પામી અણુત્તર સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં અર્થાત્ વિમાનમાં દેવ તરીકે જન્મ્યો. તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં મનુષ્ય તરીકે એક વધુ ભવ કરી ત્યાં જ મોક્ષ પામશે.^૧

૧. અનુત્ત. ૧.

૩. દીહદન્ત જંબુદીવના ભરહ(૨) ક્ષેત્રના બીજા ભાવી ચક્કવટ્ટિ.^૧

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૧૧૨૪.

દીહદસા (દીર્ઘદશા) દસ દશા ગ્રન્થોમાંનો એક. તે હાલ અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયો છે. તેમાં નીચે જણાવેલાં દસ અધ્યયનો હતાં — ચંદ(૨), સૂર(૧૦), સક્ક(૪), સિરિદેવી(૮), પભાવતી(૫), દીવસમુદ્ધોવવત્તિ, બહુપુત્તિયા(૪), મંદર(૨), થેરસંભૂતવિજય, થેરપમ્મ અને ઉસાસણીસાસ.^૧ આમાંનાં કેટલાંક અધ્યયનો અત્યારે ધિરયાવલિયા (પુષ્કિયા વગેરે સહિત)માં મળે છે.^૨

૧. સ્થા.૭૫૫, સ્થાઅ.પૃ.૫૧૨. ગ્રંથમાં કંઈક ગૂંચવાડો લાગે છે કેમ કે તેમાં ઉલ્લેખેલાં અધ્યયનો કુલ દસ નહિ પણ અગિયાર છે.

૨. સ્થાઅ.પૃ.૫૧૨.

દીહપાસ (દીર્ઘપાર્શ્વ) એરવય(૧) ક્ષેત્રના એક ભાવી તિત્થંકર.^૧ જુઓ સચ્ચસેણ.

૧. તીર્થો. ૧૧૧૮.

દીહપટ્ટ (દીર્ઘપૃષ્ઠ) રાજા જવ(૧) અને ગદ્દભિલ્લનો મન્ત્રી. તેને ગદ્દભિલ્લે હણ્યો હતો.^૧ જુઓ ગદ્દભિલ્લ અને જવ(૧).

૧. બૃભા. ૧૧૫૫, બૃક્ષે.૩૫૮-૬૧.

૧. દીહબાહુ (દીર્ઘબાહુ) આઠમા તિત્થંકર ચંદ્રપ્પભ(૧)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૨. દીહબાહુ ભરહ(૨) ક્ષેત્રના ત્રીજા ભાવી વાસુદેવ(૧).^૧ તેને સુંદરબાહુ(૨) પણ કહેવામાં આવે છે.^૨

૧. સમ. ૧૫૮.

૨. તીર્થો. ૧૧૪૩.

૩. દીહબાહુ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

દીહભદ્ર (દીર્ઘભદ્ર) સંભૂઈવિજય(૪)ના બાર શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૫.

દીહવેયડ્ઢ (દીર્ઘવૈતાઢ્ય)^૧ જુઓ વેયડ્ઢ(૧).

૧. સમ. ૨૫, ૫૦.

૧. દીહસેણ (દીર્ઘસેન) અણુત્તરોવવાઈયદસાના બીજા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧

૧. અનુત્ત. ૨.

૨. દીહસેણ રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧) અને તેની રાણી ધારિણી(૧)નો પુત્ર. તેણે મહાવીર પાસે દીક્ષા લીધી. તે સોળ વર્ષના શ્રમણજીવન પછી મરીને અણુત્તર વિમાનમા દેવ તરીકે જન્મ્યા. તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વધુ એક ભવ કરી ત્યાં મોક્ષ પામશે.^૧

૧. અનુત્ત. ૨.

૩. દીહસેણ વર્તમાન કાલચક્રમાં એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં થયેલા આઠમા તિત્થંકર.^૧ સમવાય દીહસેણના બદલે જુત્તિસેણનો ઉલ્લેખ કરે છે.^૨ દીકાકાર અભયદેવ અનુસાર જુત્તિસેણના બદલે દીહસેણ અથવા દીર્ઘબાહુ પણ ઉલ્લિખિત છે.^૩

૧. તીર્થો. ૩૨૧.

૨. સમ. ૧૫૮.

૩. સમઅ.પૃ. ૧૫૮.

૪. દીહસેણ વર્તમાન કાલચક્રમાં એરવચ(૧) ક્ષેત્રમાં થયેલા સોળમા તિથ્યંકર.^૧
સમવાય અનુસાર ગુત્તિસેણ સોળમા તિથ્યર છે.^૨

૧. તીર્થો. ૩૨૯.

૨. સમ. ૧૫૯.

દુર્ધજંતગ (દુર્યન્તક) જુઓ દુર્ધજંતગ.^૧

૧. આવનિ. ૪૬૩.

દુંદુભઅ (દુન્દુભક) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્ય, ૧૦૭, સ્થા. ૯૦, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫, સૂર્યમ. પૃ. ૨૯૫-૨૯૬, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯.

દુંદુભગ (દુન્દુભક) આ અને દુંદુભઅ એક છે.^૧

૧. સ્થા. ૯૦.

દુંદુહઅ (દુન્દુભક) આ અને દુંદુભઅ એક છે.^૧

૧. સ્થાઅ. પૃ. ૭૯.

દુક્ષ્મ (દુઃખ) વિયાહપણ્ણત્તિના પ્રથમ શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ. ૩૦૧.

દુગોણ એક અણારિય (અનાર્ય) દેશ અને તેના લોકો.^૧

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

દુગ્ગા (દુર્ગા) એક દેવી જેનાં બીજાં નામ કોટ્ટકિરિયા અને અજજા છે.^૧ દુર્ગા પાડા ઉપર સવારી કરે છે.^૨

૧. અનુ. ૨૦.

૨. અનુહ. પૃ. ૨૬, અનુહ. પૃ. ૧૭.

દુજઅ (દુર્જય) ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ. પૃ. ૧૫૨, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૬.

દુજડિ (દ્વિજતિન્) અઢ્યાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા. ૯૦, સૂર્ય. ૧૦૭, જમ્બૂશા. પૃ. ૫૩૪-૫૩૫, સ્થાઅ. પૃ. ૭૮-૭૯, સૂર્યમ. પૃ. ૨૯૫-૨૯૬.

દુજજંત (દુર્યન્ત) કોસિઅ(૫) ગોત્રના આચાર્ય.^૧

૧. કલ્પ (થેરાવલી). ૭.

દુજજોધણ (દુર્યોધન) જુઓ દુજજોહણ.^૧

૧. આવહ. પૃ. ૩૬૫.

૧. દુજજોહણ (દુર્યોધન) જેને નવ્વાણુ ભાઈઓ હતા તે હત્થિણાપુરનો રાજકુમાર. કંપિલ્લપુરની રાજકુમારી દોવઈના સ્વયંવરમાં દુવય રાજાએ તેને નિમંત્ર્યો હતો.^૧

હત્થિસીસના રાજા દમદંત શ્રમણ બન્યા પછી જ્યારે હત્થિણાપુર ગયા ત્યારે દુજ્જોહણે તેમને ત્રાસ આપ્યો હતો.^૨

૧. જાતા.૧૧૭,

૨. આવચૂ.૧.પૃ.૪૯૨, આવહ.પૃ.૩૬૫.

૨. દુજ્જોહણ સીહપુરના રાજા સીહરહ(૧)નો જેલર અને મહુરા(૧)ના રાજા સિરિદામના પુત્ર રાજકુમાર છંદિસેણ(૬)નો પૂર્વભવ.^૧

૧. વિપા.૨૬, સ્થાઅ.પૃ.૫૦૮.

દુટ્ટબુદ્ધિ (દુષ્ટબુદ્ધિ) કક્કિનું બીજું નામ.^૧

૧. તીર્થો. ૬૨૪.

દુદંત (દુદાન્ત) રાજા દુમરિસનો પુત્ર. તેણે પોતે પોતાના પૂર્વભવમાં લલિયંગ દેવ હોવાનો ઢોંગ કર્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૭૫.

દુદ્ધરિસ (દુર્ધર્ષ) ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

દુપ્પસહ (દુષ્પ્રસભ) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રના પાંચમા અરના અન્તે જન્મનાર એક તાપસ.^૧

૧. તીર્થો. ૬૯૭, ૮૧૮, વ્યવભા. ૧૦.૩૪૬, વ્યવમ. ૧૨. પૃ. ૪૭.

દુબ્બલિયપુસ્સમિત્ત (દુર્બલિકપુષ્પમિત્ર) આચાર્ય રક્ષ્મિય(૧)ના શિષ્ય અને ઉત્તરાધિકારી. તેમને નવ પુણ્યનું જ્ઞાન હતું. ગોઢામાહિલ જે રક્ષ્મિયના બીજા શિષ્ય હતા તેમણે દુબ્બલિયપુસ્સમિત્તના સમયમાં જ અબદ્ધિકવાદ તરીકે પ્રસિદ્ધ સ્વતન્ત્ર સિદ્ધાન્ત પ્રવર્તાવ્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૦૯થી, વિશેષા. ૨૭૮૯, ૨૭૯૬, ૩૦૧૨, ૩૦૨૨, ૩૦૪૭, આવભા.૧૪૨, તીર્થો. ૮૧૧-૮૧૨, આવહ.પૃ.૩૦૭.

દુબ્બલિયપૂસમિત્ત (દુર્બલિકપુષ્પમિત્ર)^૧ જુઓ દુબ્બલિયપુસ્સમિત્ત.

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૦૯, આવહ.પૃ.૩૦૭, ૩૦૮, ૩૧૦.

દુબ્બલિયાપુસ્સમિત્ત (દુર્બલિકાપુષ્પમિત્ર) આ અને દુબ્બલિયપુસ્સમિત્ત એક છે.^૧

૧. ઉત્તરાશા.પૃ.૭૩.

દુબ્બૂઈયા (દુર્ભૂતિકા) વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)ની ચાર ભેરીમાંની એક.^૧ તે તેમણે દેવો પાસેથી મેળવી હતી.^૨

૧. બૃભા.૩૫૬.

૨. બૃમ.પૃ.૧૦૬.

૧.દુમ (દ્રુમ) અણ્ણતરોવવાઈયસદસાના બીજા વર્ગનું સાતમું અધ્યયન.^૧

૧. અનુત્ત. ૨.

૨. દુમ રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧) અને તેની રાણી ધારિણી(૧)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો. સોળ વર્ષના શ્રમણજીવનની સાધના પછી મરીને અપરાજિય વિમાનમાં તે દેવ થયો. તે એક ભવ વધુ કરી મોક્ષ પામશે.^૧

૧. અનુત્ત. ૨.

૩. દુમ ચમર(૧)ના પાપદળનો સેનાપતિ.^૧

૧. સ્થા. ૪૦૪, ૫૮૨-૫૮૩, આવચૂ. ૧.૫. ૧૪૬.

૪. દુમ સહસ્સારકપ્પમાં આવેલું સ્વર્ગીય વાસસ્થાન જ્યાં વસતા દેવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય અઢાર સાગરોપમ વર્ષનું છે, તેઓ અઢાર પખવાડિયે એક વાર શ્વાસ લે છે અને અઢાર હજાર વર્ષે એક વાર ભૂખનો અનુભવ કરે છે.^૧

૧. સમ. ૧૮.

દુમપત્તય (દુમપત્રક) ઉત્તરજૂઝયણનું દસમું અધ્યયન.^૧ વૃક્ષનાં પીળાં પડી ગયેલાં પાંદડાંના દૃષ્ટાન્તથી જીવનના ક્ષણભંગુર સ્વભાવનો ઉપદેશ મહાવીર ગોયમ(૧)ને આપે છે.^૨

૧. સમ. ૩૬, ઉત્તરાનિ. ૫. ૮, ઉત્તરાચૂ. ૫. ૧૮૪, સ્થાઅ. ૫. ૨૫૮, દશચૂ. ૫. ૫૨.

૨. ઉત્તરા. ૧૦. ૧, ઉત્તરાશા. ૫. ૩૩૩.

દુમપુષ્કિયા (દુમપુષ્પિકા) દસવેયાલિયનું પ્રથમ અધ્યયન.^૧ ફૂલોને જરા પણ હાનિ પહોંચાડ્યા વિના મધુકર ફૂલોમાંથી મધ ચૂસે છે તેવી રીતે ભિક્ષા ગ્રહણ કરવાનો શ્રમણોને ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે.

૧. દશનિ. ૨૬, ઓધનિ. ૬૫૦, આવનિ. ૧૩૧૪, આવચૂ. ૧.૫. ૧૨૬, ૨.૫. ૨૩૩, વ્યવભા. ૭. ૩૪૭, નિશીચૂ. ૧.૫. ૧૩, ૨૪, નિશીભા. ૨૦.

દુમરિસ (દુર્મર્ષ) દુર્દંત રાજકુમારના પિતા.^૧

૧. આવચૂ. ૧.૫. ૧૭૫.

૧. દુમસેણ (દુમસેન) અણુત્તરોવવાર્ધયદસાના બીજા વર્ગનું આઠમું અધ્યયન.^૧

૧. અનુત્ત. ૨.

૨. દુમસેણ રાયગિહના રાજા સેણિઅ(૧) અને તેમની રાણી ધારિણી(૧)નો પુત્ર. તેને મહાવીરે દીક્ષા આપી હતી. તે સોળ વર્ષનું શ્રમણજીવન જીવી મરીને અપરાજિય સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં દેવ થયા. એક વધુ ભવ કરી તે મોક્ષ પામશે.^૧

૧. અનુત્ત. ૨.

૩. દુમસેણ નવમા બલદેવ(૨) રામના તેમજ નવમા વાસુદેવ(૧) કણ્ઠ(૧)ના

પૂર્વભવના ધર્મગુરુ.^૧ જુઓ ગંગદત્ત(૪).

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૬.

દુમુહ (દ્વિમુખ) આ અને દુમ્મુહ(૩) એક છે.^૧

૧. મનિ.૧૪૮.

૧. દુમ્મુહ (દુર્મુખ) અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું દસમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત.૪.

૨. દુમ્મુહ બારવઈના બલદેવ(૧) રાજા અને તેમની રાણી ધારિણી(૬)નો પુત્ર. તે પચાસ રાજકુમારીઓને પરણ્યો હતો. તેણે તિથ્યર અરિકૃણેમિ પાસે દીક્ષા લીધી હતી. તે વીસ વર્ષના શ્રમણજીવનની સાધના પછી સેતુંજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧ તેને કચ્છુલ્લણારય માટે ખૂબ આદર હતો.^૨

૧. અન્ત.૭.

૨. જ્ઞાતા.૧૨૨.

૩. દુમ્મુહ (દ્વિમુખ) પંચાલ દેશના કંપિલ્લપુરના રાજા. તેમનું મૂળ નામ જવ(૨) હતું. તેમના મુખનું પ્રતિબિંબ તેમણે પહેરેલા મુગટમાં પડતું હોવાથી તેમને દુમુહ - દ્વિમુખ નામે બોલાવવામાં આવતા હતા. પોતાના અદ્ભુત મુગટ માટે તેમને રાજા પજ્જોય સાથે યુદ્ધ કરવું પડ્યું હતું. ઈન્દ્રસ્તમ્ભની બદલાયેલી દુર્દશા જોઈને તેમને સંસાર પ્રત્યે વૈરાગ્ય થયો, તે પતેયબુદ્ધ થયા અને મોક્ષ પામ્યા.^૧

૧. ઉત્તરાને.પૃ.૧૩૫થી, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૭૮, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૨૯૯, ઉત્તરા. ૧૮.૪૬, આવભા.૨૦૮, આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૭-૮, મનિ.પૃ.૧૪૮. પાલિ સાહિત્યમાં પણ તેમને પ્રત્યેકબુદ્ધ તરીકે સ્વીકારવામાં આવેલ છે.

દુરિઆરિ (દુરિતારિ) એક દેવી.^૧

૧. આવ.પૃ.૧૯.

દુરુત્તય (દુરુક્તક) એક ગામ.^૧

૧. કલ્પચૂ.પૃ.૯૭, દશાચૂ.પૃ.૬૦.

દુવય (દ્વપદ) પંચાલ દેશના કંપિલ્લપુર નગરના રાજા. તે રાણી ચુલણી(૧)ના પતિ હતા તથા રાજકુમાર ધટ્ટજજુણ અને રાજકુમારી દોવઈના પિતા હતા.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૬, પ્રશ્નઅ.પૃ.૮૭.

દુવાલસંગ (દ્વાદશાઙ્ગ) બાર અંગપવિકૃત્ર ગ્રન્થોનું^૧ સમુહવાચક નામ^૨. તેનો ઉપદેશ પૂર્ણપણે અર્હતોએ આપ્યો છે.^૩ જો કે તે શાશ્વત છે તેમ છતાં મૂળભૂત નિયમોનું ઉલ્લંઘન કર્યા વિના તેમને અનુસરીને જ સમય મુજબના કેટલાક ઉમરાઓ તેમાં થવાં સંભવે છે.^૪ તે વિવિધ નામે ઓળખાય છે જેવાં કે ગણિપિડગ^૫, બદ્ધસુય^૬, અને પવયણ^૭. બધી આઠે આઠ સમિતિઓ (પાંચ સમિતિઓ અને ત્રણ ગુપ્તિઓ) આખા

દ્વાદશાંગનું વિષયવસ્તુ છે. ‘તેવી જ રીતે વવહાર (આચાર) તેનો સાર યા અર્ક છે.’
જુઓ અંગ(૩).

૧. સમ. ૧૩૬, સૂત્ર. ૨. ૧. ૧૧, નન્દિ. ૫૮, નન્દિમ. પૃ. ૨૪૮, આવચૂ. ૧. ૫. ૨૭૪.
૨. નન્દિ. ૪૫.
૩. નન્દિ. ૪૧.
૪. સૂત્રનિ. ૧૮૮.

૫. સમ. ૧૩૬, સૂત્ર. ૨. ૧. ૧૧, નન્દિ. ૪૧, ૫૮.
૬. આવનિ. ૧૦૨૭.
૭. આવચૂ. ૧. ૫. ૮૬, જીતભા. ૧, ઉત્તરા. ૨૪. ૩.
૮. ઉત્તરા. ૨૪. ૩, સમઅ. પૃ. ૧૪.
૯. જીતભા. ૫૬૦, ૬૮૭.

૧. દુવિક્ટ (દ્વિપૃષ્ઠ) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના આઠમા ભાવી વાસુદેવ(૧).^૧

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૧૧૪૩.

૨. દુવિક્ટ વર્તમાન ઓસપ્પિણીના ભરહ(૨)ક્ષેત્રના બીજા વાસુદેવ(૧), અને બલદેવ(૨) વિજય(૧૧)ના ભાઈ.^૧ બારવઈ નગરના રાજા બંભ(૪) અને તેમની રાણી ઉમા(૧)ના તે પુત્ર હતા.^૨ તેમણે પડિસતુ તાર અને તેના જ ચક્રથી હણ્યો.^૩ તે બારમા તિત્થંકર વાસુપુજજના સમકાલીન હતા.^૪ તેમની ઊંચાઈ ૭૦ ધનુષ હતી.^૫ તે પોતાના પૂર્વભવમાં પવ્વચઅ હતા.^૬ તે બોત્તેર લાખ વર્ષનું આયુ ભોગવી મરીને છઠ્ઠા નરકમાં ગયા.^૭ જુઓ પવ્વચઅ.

૧. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૫૬૬, આવભા. ૪૦.
૨. સમ. ૧૫૮, આવનિ. ૪૦૮-૪૧૧, સ્થા. ૬૭૨, તીર્થો. ૬૦૨-૬૦૩.
૩. એજન.

૪. તીર્થો. ૪૭૫.
૫. આવનિ. ૪૦૩.
૬. સમ. ૧૫૮, તીર્થો. ૬૦૫.
૭. આવનિ. ૪૦૫, ૪૧૩, તીર્થો. ૬૧૫.

દુવિક્ટ (દ્વિપૃષ્ઠ) જુઓ દુવિક્ટ.^૧

૧. તીર્થો. ૪૭૫, સમ. ૧૫૮.

દુવિલ (દુમ્બિલ?) એક અનાર્ય દેશ.^૧ આ અને ડોંબિલ એક જણાય છે.

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૩.

દુસમસુસમા અથવા દુસમસૂસમા^૧ (દુષ્પમસુષમા) જુઓ દુસ્સમસુસમા.

૧. તીર્થો. ૬૧૭, જમ્બૂ. ૪૦.

દુસ્સમદુસ્સમા (દુષ્પમદુષ્પમા) ઓસપ્પિણી કાલચક્રનો છઠ્ઠો અર્થાત્ છેલ્લો અર તેમજ ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્રનો પહેલો અર.^૧ આ અરનો કાલખંડ વીસ હજાર વર્ષનો છે.^૨ ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં દુસ્સમા અર સમાપ્ત થતાં જ તે શરૂ થાય છે.^૩ તે મુશ્કેલીઓ અને આપત્તિઓથી ભરપૂર છે.^૪ તે બાલવકરણ અને અભિ નક્ષત્રમાં શ્રાવણ મહિનાના કૃષ્ણ પક્ષના પ્રથમ દિવસે ચૌદ સમયમાંના પ્રથમ સમયે બેસશે.^૫ તેનું

બીજું નામ અર્ધદુસમા છે.^૬

૧. જમ્બૂ. ૧૮, સ્થા. ૫૦.

૨. જમ્બૂ. ૧૯.

૩. જમ્બૂ. ૩૬.

૪. સ્થા. ૫૦.

૫. જમ્બૂ. ૩૭, જમ્બૂ. ૫૪. ૧૭૨.

૬. તીર્થો. ૮૫૭, ૮૫૮.

દુસ્સમસુસમા (દુષ્પમસુષમા) ઓસપ્પિણી કાલચક્રનો ચોથો અર તેમજ ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્રનો ત્રીજો અર.^૧ આ અરનો કાલખંડ એક કોટાકોટિ સાગરોપમ ન્યૂન બેતાલીસ હજાર વર્ષ છે.^૨ ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં તેના પછી દુસ્સમા અર આવે છે.^૩ તિત્થયર મહાવીરે આ અરના અંતના પંચોતેર વર્ષ અને સાડા આઠ મહિના પહેલાં જન્મ લીધો હતો.^૪ ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં આ અરની પહેલાં સુસમદુસ્સમા અર હોય છે.^૫

પછીના ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્રમાં તે દુસ્સમા પછી શરૂ થશે અને સુસમદુસ્સમાની પહેલાં આવશે.^૬

૧. જમ્બૂ. ૧૮, સ્થા. ૫૦, આચારી. ૫૪.

૪૨૫.

૨. જમ્બૂ. ૧૯.

૩. જમ્બૂ. ૩૫.

૪. આચારી. ૨. ૧૭૬. બીજી વિગતો માટે જુઓ તીર્થો. ૬૧૭થી.

૫. જમ્બૂ. ૩૪.

૬. જમ્બૂ. ૪૦.

દુસ્સમા (દુષ્પમા) ઓસપ્પિણી કાલચક્રનો પાંચમો અર તેમજ ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્રનો બીજો અર.^૧ તેનો કાલખંડ વીસ હજાર વર્ષનો છે.^૨ તિત્થયર મહાવીરના નિર્વાણ પછી ત્રણ વર્ષ અને સાડા આઠ મહિનાનો સમય પૂરો થતાં વર્તમાન દુસ્સમા અર બેઠો.^૩ તેના પહેલાં દુસ્સમસુસમા અર હતો અને તેના પછી દુસ્સમદુસ્સમા અર આવશે.^૪ દુસ્સમા અર દરમ્યાન બધી જ રીતે દ્વાસ થાય છે.^૫ પછીના ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્રમાં દુસ્સમદુસ્સમા અર સમાપ્ત થતાં તે શરૂ થશે અને દુસ્સમદુસ્સમા અર કરતાં તે વધુ સમૃદ્ધ હશે.^૬ વિવિધ પ્રકારની જોરદાર વર્ષાઓથી દુસ્સમા અર શરૂ થશે જેના પરિણામે વનસ્પતિ અને પાક પુષ્કળ થશે.^૭ વનસ્પતિ અને પાક પુષ્કળ થવાના કારણે લોકો બિનશાકાહારી ખોરાક ત્યજી દેશે.^૮ તે અર પછી દુસ્સમસુસમા અર આવશે.^૯

દુસ્સમા અર નીચેની ઘટનાઓથી ઉગ્રતા ધારણ કરે છે — અકાળે વરસાદ, વખતસર વરસાદ ન પડવો, દુર્જનોની પૂજા, સજ્જનો અને ગુણીજનો પ્રત્યે આદરનો અભાવ, ગુરુજનો પ્રત્યે ઉદ્વેગતાઈ, માનસિક ચિન્તાઓમાં અને ભાષાની કટુતામાં વધારો^{૧૦}, પાંચે જ્ઞાનેન્દ્રિયોને વિવિધ વસ્તુઓ પ્રતિકૂળ અને અસુખકર બની જવી.^{૧૧}

૧. જમ્બૂ. ૧૮, સ્થા. ૫૦.

૨. જમ્બૂ. ૧૯.

૩. તીર્થો. ૮૨૬, બીજી વિગતો માટે જુઓ ૮૩૧થી.

૪. જમ્બૂ. ૩૫-૩૬.

૫. વિગતો માટે જુઓ જમ્બૂ. ૩૫.

૬. જમ્બૂ. ૩૭.

૭. જમ્બૂ. ૩૮.

૮. જમ્બૂ.૩૯.

૯. જમ્બૂ.૪૦.

૧૦. સ્થા.૫૫૯.

૧૧. સ્થા.૭૬૫.

દુહવિવાગ (દુઃખવિપાક) વિવાગસુયનો પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધ. તેમાં નીચે જણાવેલાં દસ અધ્યયનો(પ્રકરણો) છે — મિયાપુત્ત(૧), ઉજ્જિયઅ(૧), અભગ્ગ, સગડ(૧), વહસ્સઈ(૧), હાંદિ(૫), ઉંબર, સોરિયદત્ત(૧), દેવદત્તા(૧) અને અંજૂ(૧).^૧

૧. વિપા.૨.

દૂઈજજંતગ(ય) (દુર્યન્તક) મહાવીરના પિતા ના મિત્ર. તે મોરાગ સંનિવેશના હતા. મહાવીરે શ્રામણ્ય સ્વીકાર્યા પછી પ્રથમ વર્ષાવાસ દરમ્યાન તેમના આશ્રમમાં પંદર દિવસ વાસ કર્યો હતો. મહાવીરની સંપૂર્ણ અનાસક્તિએ આશ્રમવાસીઓને નારાજ કર્યા તેથી મહાવીર તે સ્થાન છોડી ગયા.^૧

૧. આવનિ.૪૬૩, વિશેષા.૧૯૧૩, આવૃચ.૧.૫૮૨૭૧, આવમ.૫૮૨૬૮, આવહ.૫.૧૮૯.

૧. દૂઈપલાસ (દૂતીપલાશ) વાણિયગામની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું ઉદ્યાન. તેમાં જકૂખ સુહમ્મ(પ)નું ચૈત્ય હતું.^૧

૧. વિપા.૮.

૨. દૂઈપલાસ વાણિયગામની ઉત્તરે^૧ આવેલું ચૈત્ય.^૨ ત્યાં મહાવીર બે વાર ગયા હતા.^૩

૧. ઉપા. ૩.

૨. ભગ. ૩૭૧, ૪૦૪, દશા.૫.

૩. ભગ.૬૪૬, ઉપા.૩, ૧૫.

દૂરલ્લકૂવિઅ (દૂરલ્લકૂપિક) ભરુચચ્છની પાસે આવેલું ગામ. ફલિહમલ્લ આ ગામનો હતો.^૧

૧. આવનિ.૧૨૭૪, આવૃચ. ૨.૫.૧૫૨-૧૫૩.

દૂસગણિ (દૂષ્યગણિનું) આચાર્ય લોહિચ્ચના શિષ્ય.^૧

૧. નન્દિ.ગાથા ૪૧, નન્દિચૂ.૫૮, નન્દિહ.૫.૧૯, નન્દિમ.૫.૫૪.

દૂસમદૂસમા (દુષ્પમદુષ્પમા) જુઓ દુસ્સમદુસ્સમા.^૧

૧. જમ્બૂ.૩૬.

દૂસમસુસમા (દુષ્પમસુષમા) જુઓ દુસ્સમસુસમા.^૧

૧. જમ્બૂ.૩૪. આચા.૨.૧૭૬.

દૂસમા (દુષ્પમા) જુઓ દુસ્સમા.^૧

૧. જમ્બૂ.૩૭.

દેયડ (દત્તિકાર) પાણી ભરવાના ચામડાના થેલા બનાવનારાઓનું ધંધાદારી યા

ઔદ્યોગિક આરિય(આર્ય) મંડળ.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

૧. દેવ મહાવીરના આઠમા ગણધર અકંપિયના પિતા. તે મિહિલા નગરના બ્રાહ્મણ હતા અને તેમનું ગોયમ(૨) ગોત્ર હતું. જ્યંતી(૧૦) તેમની પત્ની હતી.^૧

૧. વિશેષા.૨૫૦૯-૨૫૧૧.

૨. દેવ વિયાહપણ્ણત્તિના (૧) બારમા શતકનો નવમો ઉદ્દેશક^૧ તેમજ (૨) તેરમા શતકનો બીજો ઉદ્દેશક.^૨

૧. ભગ.૪૩૭.

૨. ભગ.૪૭૦.

૩. દેવ આ અને દેવપવ્વય એક છે.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૨.

દેવઈ (દેવકી) રાજા વસુદેવની પત્ની^૧ અને વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)ની માતા.^૨ તે મત્તિઆવઈના રાજા દેવકની પુત્રી હતી.^૩ તેણે આઠ એકસરખા સુંદર પુત્રોને જન્મ આપ્યો હતો પરંતુ કેવળ છેલ્લા પુત્ર ગયસુકુમાલ(૧)ને જ તે ઉછેરી શકી હતી. તે આઠ પુત્રોના જન્મનું ભવિષ્ય અઈમુત્ત(૨)એ ભાખ્યું હતું.^૪ જ્યારે બારવઈ નગર બળ્યું અને મુખ્ય દરવાજો તૂટી પડ્યો ત્યારે તે તેના પતિ સાથે બારવઈ નગરના દરવાજે મૃત્યુ પામી.^૫ આવતા ઉસ્સપ્પિણી કાલચક્રમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં તે અગિયારમાં તિથંકર મુણિસુવ્વય(૨) તરીકે જન્મ લેશે.^૬ જુઓ સુલસા(૧).

૧. અન્ત.૬, ઉત્તરા.૨૨.૨.

૨. પ્રશ્ન.૧૫, તીર્થો.૬૦૩, નિશીચૂ.૧.

૫. ૧૦૩, સમ.૧૫૮.

૩. કલ્પસ.૫.૧૭૫.

૪. અન્ત.૬, આવચૂ.૧.૫.૩૫૬થી.

૫. ઉત્તરાને.૫.૪૩.

૬. સમ.૧૫૮.

દેવઉત્ત (દેવપુત્ર) એરવય(૧) ક્ષેત્રના સોળમા ભાવી તિથંકર.^૧

૧. સમ.૧૫૮.

૧. દેવકુરા (દેવકુરુ) મહાવિદેહનું ઉપક્ષેત્ર દેવકુરુ અને આ એક છે.^૧

૧. સ્થા.૧૮૭.

૨. દેવકુરા રઈકરરગ પર્વતના ઉત્તરપૂર્વ ભાગ ઉપર આવેલું સ્થાન. તે ઈસાણ(૨)ની રાણી રામરક્ષિયાની રાજધાની છે.^૧

૧. સ્થા.૩૦૭.

૩. દેવકુરા દીક્ષાપ્રસંગે એકવીસમા તિથંકર હામિ(૧)એ ઉપયોગમાં લીધેલી પાલખી.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

દેવકુરુ મહાવિદેહનું^૧ ઉપક્ષેત્ર.^૨ તે વિજજુપ્પભ(૧), સોમણસ(૫), નિસહ(૨) અને મંદર(૩) પર્વતોની પૂર્વે, પશ્ચિમે, ઉત્તરે અને દક્ષિણે આવેલું છે. તે બીજની ચન્દ્રકળાના આકાર જેવો આકાર ધરાવે છે. તેની જીવા^૩ અર્થાત્ તેની પૂર્વ-પશ્ચિમ લંબાઈ ૨૦૦૦ યોજનોથી વધુ છે જ્યારે તેની ઉત્તર-દક્ષિણ પહોળાઈ ૧૧૮૪ રજ્જુ યોજન. તેની ધણુપ્પિઠ ૬૦૪૧૮ રજ્જુ યોજન છે. જેની બે બાજુએ ચિત્તકૂડ અને વિચિત્તકૂડ ડુંગર આવેલા છે^૪ તે સીઓદા નદી^૫ તે પ્રદેશમાં થઈને વહે છે. તે પ્રદેશમાં કૂડસામલિ વૃક્ષ આવેલું છે.^૬ તેના અધિષ્ઠાતા દેવના નામ ઉપરથી તેનું નામ દેવકુરુ પડ્યું છે. તેની અંદર નિસહ(૬) નામનું સરોવર આવેલું છે.^૭ આ દેવકુરુ પ્રદેશમાં સદાકાળ સુસમસુસમા અર જ હોય છે.^૮ તેમાં જોડકાં (ભાઈ-બેનનાં જોડકાં જે પતિ-પત્ની તરીકે જીવે છે) વસે છે, જેમનું આયુષ્ય ત્રણ પલ્યોપમ વર્ષનું હોય છે. તે સદા યુવાન અને તંદુરસ્ત હોય છે.^૯ તેમની ઊંચાઈ ત્રણ ગવ્યૂતિ હોય છે.^{૧૦} તેઓ કલ્પવૃક્ષનાં ફળો ઉપર જીવે છે એટલે તેમને કંઈ કામ કરવાનું હોતું જ નથી. તેથી દેવકુરુ અકમ્મભૂમિ કહેવાય છે.^{૧૧} સંક્રાન્તિ કાળ દરમ્યાન ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાંથી કલ્પવૃક્ષો અદશ્ય થઈ જતાં ઉસહ(૧) જ્યારે ગૃહસ્થ હતા ત્યારે આ દેવકુરુ પ્રદેશમાં થતાં કલ્પવૃક્ષફળો દેવો તેમને ભોજન માટે પૂરાં પાડતાં.^{૧૨}

૧. જમ્બૂ. ૧૦૦. સ્થા. ૩૦૨, ૫૨૨.
૨. જમ્બૂ. ૮૫, ૮૮-૧૦૦, અનુ. ૧૩૦, સ્થા. ૧૮૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૬, સમઅ. પૃ. ૭૧, ભગઅ. પૃ. ૩૦, જીતભા. ૫૪૪, વિશેષાકો. પૃ. ૮૨૬, પ્રશ્નઅ. પૃ. ૮૬. જીવામ. પૃ. ૫૫, સૂત્રશી. પૃ. ૧૧, સમઅ. પૃ. ૮-૧૪.
૩. સમ. ૫૩.
૪. ભગઅ. પૃ. ૬૫૪-૬૫૫

૫. જમ્બૂ. ૮૪.
૬. જમ્બૂ. ૧૦૦.
૭. જમ્બૂ. ૮૮.
૮. ભગઅ. પૃ. ૬૫૪-૬૫૫.
૯. સમ. ૪૮, મનિ. પૃ. ૬૦, આચાશી. પૃ. ૧૦૨.
૧૦. જમ્બૂ. ૮૮.
૧૧. ભગ. ૬૭૫, આચાશી. પૃ. ૮૬, આચાચૂ. પૃ. ૪૫.
૧૨. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૩૧, ૧૬૫.

દેવકુરુકૂડ (દેવકુરુકૂટ) મહાવિદેહમાં આવેલા સોમણસ(૫) તેમજ વિજજુપ્પભ(૧)નાં શિખર. તેમની ઊંચાઈ ૫૦૦ યોજન છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૭, ૧૦૧, સ્થા. ૫૮૦, ૬૮૮.

દેવકુરુદહ (દેવકુરુદ્રહ) જેની વચ્ચે થઈને સીઓદા નદી પસાર થાય છે તે દેવકુરુમાં આવેલું સરોવર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૮૪, સ્થા. ૪૩૪.

૧. દેવકુરુદેવ દેવકુરુ ઉપક્ષેત્રનો અધિષ્ઠાતા દેવ. તેનું આયુષ્ય એક પલ્યોપમ વર્ષનું છે.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૦.

૨. દેવકુરુદેવ સોમણસ(૫)ના દેવકુરુકૂડ શિખરનો અધિષ્ઠાતા દેવ. તે દેવ તે શિખર ઉપર વાસ કરે છે.^૧ વિજજુપ્પભ(૧) પર્વતના દેવકુરુકૂડ શિખરના અધિષ્ઠાતા દેવનું નામ પણ આ જ છે.^૨

૧. જમ્બૂ. ૮૭,

૨. જમ્બૂ. ૧૦૧.

દેવકુરુતરકુરા જુઓ દેવકુરા(૩) અને ઉત્તરકુરા(૨).^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

દેવકૂડ (દેવકૂટ) દેવપવ્વયનું શિખર.^૧

૧. જમ્બૂ. ૧૦૨.

૧. દેવગુત્ત (દેવગુપ્ત) એક બ્રાહ્મણ પરિવ્રાજક.^૧

૧. ઔપ. ૩૮.

૨. દેવગુત્ત જેમને મહાણિસીહ પ્રત્યે ખૂબ આદર હતો તે વિદ્વાન આચાર્ય.^૧

૧. મનિ. પૃ. ૭૧.

૩. દેવગુત્ત દેવસ્સુયનું બીજું નામ.^૧

૧. તીર્થો. ૧૧૧૧.

૧. દેવજસ (દેવયજસ) અંતગડદસાના ત્રીજા વર્ગનું પાંચમું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૪.

૨. દેવજસ વસુદેવ અને તેની પત્ની દેવઈનો પુત્ર તથા કણ્ડ(૧)નો ભાઈ વગેરે. તેને સુલસા(૧)એ ઉછેરી મોટો કર્યો હતો. તેણે પોતાના પાંચ ભાઈઓ સાથે તિથ્યર અરિક્ષોમિ પાસે દીક્ષા લીધી હતી અને વીસ વર્ષનો શ્રમણજીવનનો સંયમ પાળી તે સેતુંજ પર્વત ઉપર મોકલે ગયો હતો.^૧

૧. અન્ત. ૪, આવયૂ. ૧. પૃ. ૩૫૬.

દેવડ્ઢિગણિ (દેવર્દ્ધિગણિ) જેમની અધ્યક્ષતામાં વીરનિર્વાણ સંવત ૮૮૦ અથવા ૮૮૩માં વલ્લભીપુરમાં જૈન આગમો પુસ્તકારૂઢ થયા તે આચાર્ય.^૧

૧. કલ્પવિ. પૃ. ૨૦૦-૨૦૧, કલ્પધ. પૃ. ૧૨૮-૧૩૦.

દેવણારદ (દેવનારદ) જુઓ ણારદ(૪).^૧

૧. ઋષિ. ૧.

૧. દેવદત્તા વિવાગસુયના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું નવમું પ્રકરણ.^૧

૧. વિપા. ૨, સ્થા. ૫. ૫૦૮.

૨. દેવદત્તા રોહીડઅ નગરના શેઠ દત્ત(૧) અને તેમની પત્ની કણ્ડસિરીની પુત્રી.

અત્યંત માતૃભક્ત રાજા પૂસણંદી સાથે તેને પરજાવવામાં આવી હતી. પૂસણંદીની અતિ માતૃભક્તિના કારણે દેવદત્તાને સદા લાગ્યા કરતું હતું કે તેના પતિ સાથે આનંદપ્રદ ભોગ ભોગવવામાં તેની સાસુ વિઘ્નરૂપ છે. તેથી અનુકૂળ તક મળતાં તેણે તેની સાસુને કપટપૂર્વક મારી નાખી. જ્યારે પૂસણંદીએ આ જાણ્યું ત્યારે તેણે દેવદત્તાનાં નાક-કાન કાપી નાખ્યાં અને મૃત્યુદંડની શિક્ષા કરી.^૧ આવી કડક શિક્ષા તેનાં પૂર્વકર્મોનું ફળ હતું. તેના પૂર્વભવમાં તે સુપર્ણકુ(૬) નગરના રાજા મહાસેણ(૬) અને તેની રાણી ધારિણી(૨૪)નો પુત્ર રાજકુમાર સીહસેણ(૧) હતો. સીહસેણને પાંચ સો પત્નીઓ હતી, તેમાં સામા(૧) મુખ્ય હતી. તે સામામાં ખૂબ આસક્ત હતો અને બીજી પત્નીઓની તે દરકાર કરતો ન હતો. તેથી સામાની શોકોએ અને તેમની માતાઓએ ઈર્ષાથી પ્રેરાઈને સામાને મારી નાખવાનું કાવતરું ઘડ્યું. જ્યારે સામા દ્વારા સીહસેણે આ જાણ્યું ત્યારે તેણે કાવતરાખોર પોતાની બધી પત્નીઓને અને તેમની માતાઓને જીવતી સળગાવી મારી નાખી. આવા ઘાતકી કૃત્ય બદલ તે મરીને નરકમાં ગયો અને ત્યાર પછી તેણે દેવદત્તા તરીકે જન્મ ધારણ કર્યો.^૨

૧. સ્થા.પૃ.૫૦૮, વિ.પા.૩૦-૩૧.

૨. વિ.પા.૩૦-૩૧.

૩. દેવદત્તા ઉજ્જેણી નગરની મુખ્ય ગણિકા. તેની માતા તે મૂલદેવ(૧)ના બદલે ધનિક શેઠ અયલ(૧)ને પસંદ કરે એમ ઈચ્છતી હતી પણ તે તો વિદ્વાન અને ચતુર મૂલદેવને પ્રેમ કરતી હતી. એકવાર તેણે શેરડીના દષ્ટાન્તથી પૂરવાર કર્યું કે મૂલદેવ ખરેખર બુદ્ધિમાન અને પ્રેમને યોગ્ય છે. તેની માતા આ સહન કરી શકી નહિ. તેથી તેણે અને અયલે સાથે મળી કાવતરું રચ્યું જેના પરિણામે મૂલદેવને નદીકાંડે નગર છોડી દેવું પડ્યું. સદ્ભાગ્યે કેટલોક સમય પસાર થયા પછી તેનો વેણ્ણાયડ નગરના રાજા તરીકે અભિષેક થયો. વખત જતાં ઉજ્જેણીના રાજાની કૃપાદષ્ટિ તેણે જીતી લીધી. પરિણામે ત્યાંથી દેવદત્તા તેણે મેળવી અને પછી તેની સાથે તેણે લગ્ન કર્યા.^૧

૧. ઉત્તરાચૂ.પૃ.૧૧૮-૧૧૯, દશચૂ.પૃ.૧૦૫, દશહ.પૃ.૧૦૮, ઉત્તરાશા.પૃ.૨૧૮-૨૨૧, ઉત્તરાક.પૃ.૮૭.

૪. દેવદત્તા વીતિભય નગરના રાજા ઉદાયણ(૧)ની રાણી પભાવતી(૩)ની ખૂંધી દાસી. રાણીના મૃત્યુ પછી, મહેલના મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠિત મહાવીરની મૂર્તિની તે પૂજા કરતી. મૂર્તિ ગોશીર્ષ ચંદનની બનેલી હતી અને એક દેવ તરફથી ભેટમાં મળી હતી. એક વાર ગંધાર(૧)થી એક શ્રાવક તેની પૂજા કરવા આવ્યો પણ એકાએક તે બીમાર પડી ગયો. તે સાજો થયો ત્યાં સુધી દેવદત્તાએ તેની ચાકરી કરી. આભારની લાગણી સાથે તેણે ઈચ્છા પૂરી કરનારી એક સો ગાળીઓ દેવદત્તાને બક્ષિસ આપી. એક માત્ર ગોળીના ઉપયોગથી, દેવદત્તા સંપૂર્ણ સુંદર સ્ત્રીમાં પરિવર્તિત થઈ ગઈ. બીજી

ગોળીની શક્તિથી રાજા પજજોય પોતાના જાલગિરિ નામના પ્રસિદ્ધ હાથી સાથે ત્યાં તેને પોતાની પત્ની તરીકે લેવા આવ્યો. દેવદત્તની ઈચ્છા પ્રમાણે, રાજા પજજોય તેને ઉપાડી ગયો અને સાથે સાથે બનાવટી મૂર્તિ મૂકી અસલ મૂર્તિ લઈ ગયો. ^૧દેવદત્તા એ જ કણ્ઠગુલિયા છે. ^૨

૧. આવચૂ.૧.૫.૩૯૯-૪૦૦, પ્રશ્નઅ.૫.૮૯-૯૦, કલ્પધ.૫.૧૯૯, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.૫.૯૬, ઉત્તરાક.૫.૩૪૫.

૨. નિશીચૂ.૩.૫.૧૪૨-૧૪૬.

૫. દેવદત્તા ચંપા નગરીની ગણિકા. એ જ નગરીના બે સાર્થવાહ જિણદત્ત(૧) અને સાગરદત્ત(૧)ના પુત્રો તેને પ્રેમ કરતા હતા. ^૧ એકવાર શ્રમણી સુમાલિયા(૧)એ સુભૂમિભાગ(૧) ઉદ્યાનમાં તેને પાંચ પુરુષાને (જે પાંચ પુરુષો પરસ્પર મિત્રો હતા) ભોગવતી અને તેમના વડે સેવા પામતી જોઈ. તેથી તે શ્રમણીએ પોતે પછીના જન્મમાં તેવી જ સ્થિતિ પામે એવી દૃઢ ઈચ્છા કરી, તેના પરિણામે પછીના જન્મમાં તે શ્રમણી દોવઈ તરીકે જન્મી અને પાંચ પતિઓ પામી. ^૨

૧. જ્ઞાતા. ૪૬.

૨. જ્ઞાતા. ૧૧૪.

૬. દેવદત્તા જેને સ્વભાવથી જ કોઈ પુરુષ ગમતો ન હતો — ભલે ને તે ગમે તેટલો ઉમદા અને ધનાઢ્ય હોય — તે ગણિકા. તેમ છતાં સ્વશણગારની કળામાં નિપુણ શેઠ તરફ તે આકર્ષાઈ હતી. ^૧

૧. દશચૂ.૫.૧૦૪.

૭. દેવદત્તા કુનેહપૂર્વક ચતુરાઈથી વિવિધ ધંધાઉદ્યોગવાળી વ્યક્તિઓ સાથે વ્યવહાર કરવામાં નિષ્ણાત એવી પાડલિપુત્તની ગણિકા. ^૧

૧. વિશેષાકો.૫.૨૯૩.

દેવદિણ્ણ (દેવદત્ત) રાયગિહના ધણ(૧૦) શેઠનો પુત્ર. તેની માતા ભદ્રા(૧૬) હતી. વિજય(૧૪) ચોરે તેનું અપહરણ કર્યું, તેનાં અલંકારો લૂંટી લીધાં, તેને મારી નાખ્યો અને કૂવામાં નાખી દીધો. ^૧

૧. જ્ઞાતા. ૩૭-૩૮.

દેવદ્વીપ (દેવદ્વીપ) સુરવરોભાસસમુદ્રને બધી બાજુઓથી ઘેરી વળેલો વલયાકાર દ્વીપ. ^૧ તે દ્વીપ ખુદ બધી બાજુઓથી દેવોદ સમુદ્રથી ઘેરાયેલો છે. ^૨ દેવભદ્ર અને દેવમહાભદ્ર તેના અધિષ્ઠાતા દેવો છે. ^૩

૧. સૂર્ય. ૧૦૩, જીવા. ૧૮૫.

૨. જીવા. ૧૬૭.

૩. જીવા. ૧૮૫.

દેવદેવ ઇંદીસર(૧) દ્વીપમાં સિદ્ધાયતનોના દેવદારમાં રહેતો દેવ. ^૧

૧. જીવા. ૧૮૩.

દેવદાર (દેવદાર) ઇંદીસર(૧) દ્વીપમાં આવેલા અંજણગ(૧) પર્વતો ઉપર આવેલા સિદ્ધાયતનોના ચાર દ્વારોમાંનું એક.^૧

૧. જીવા.૧૮૩, સ્થા.૩૦૭.

દેવદીવ (દેવદ્વીપ) જુઓ દેવદીવ.^૧

૧. જીવા.૧૬૭.

દેવદ્વિ (દેવદ્વિ) બંધદસાનું ત્રીજું અધ્યયન.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

દેવપવ્વય (દેવપર્વત) સીઓયા નદીની ઉત્તરે ગંધિલ(૧) અને ગંધિલાવઈ(૧) પ્રદેશો વચ્ચે આવેલો વક્ષાર પર્વત.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૦૨, સ્થા.૩૦૨, ૪૩૪, ૬૩૭.

દેવભદ્ર (દેવભદ્ર) દેવદીવ દ્વીપના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

દેવમહાભદ્ર (દેવમહાભદ્ર) દેવદીવ દ્વીપના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

દેવમહાવર દેવોદ સમુદ્રના બે દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

દેવરઈ (દેવરતિ) સાએયનો રાજા. તે તેની રાણીમાં એટલો બધો આસક્ત હતો કે પોતાની પ્રજાની દરકાર રાખતો ન હતો. તેનો અંજામ કરુણ આવ્યો.^૧

૧. ભક્ત. ૧૨૨.

દેવરક્ષિય (દેવરક્ષિત) જેને ખરાબ સોબત હતી તે વ્યક્તિ.^૧

૧. મનિ. ૧૦૦.

દેવરમણ સાહંજણી નગરની ઉત્તરપૂર્વમાં આવેલું ઉદ્યાન. તેમાં જક્ષ્મ અમોહ(૪)નું ચૈત્ય હતું.^૧ સુધોષ(૫) નગરમાં આવેલ ઉદ્યાનનું નામ પણ દેવરમણ જ હતું અને તેમાં જક્ષ્મ વીરસેણ(૧)નું ચૈત્ય હતું.^૨

૧. વિષા.૨૧.

૨. વિષા.૩૪.

દેવલાસુઅ અથવા દેવલાસુય (દેવલાસુત) પોતાના માથામાં ઉગેલા ધોળા વાળને જોઈને સંસાર ઉપર ઘૃણાની લાગણી અનુભવનાર ઉજ્જેણીના રાજા. અણુરતલોયણા તેની પત્ની હતી. અણુમતિયા તેની દાસી હતી. અને અદ્વસંકાસા તેની પુત્રી હતી. તેણે પોતાના સેવક સંગતઅ સાથે શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું.^૧

૧. આવનિ.૧૩૦૪, આવહ.૫.૭૧૫, આવચૂ.૨.૫.૨૦૨, ૨૦૩.

દેવવર દેવોદ સમુદ્રના બે અધિષ્ઠાતા દેવોમાંનો એક.^૧

૧. જીવા.૧૮૫.

દેવવાયગ (દેવવાયક) દૂસગણિના શિષ્ય^૧ અને હંદિ(૧)ના કર્તા.^૨

૧. નન્દિયૂ.પૃ.૧૦, નન્દિમ.પૃ.૨,૫૪, ૨. નન્દિહ.પૃ.૧,૩૩, નન્દિમ.પૃ.૬૫.
૬૫.

દેવસમણય (દેવશ્રમણક) અયલગ્ગામનો ગૃહસ્થ. સુરઈય વગેરે સાથે તેણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું.^૧

૧. મર. ૪૪૯થી.

૧. દેવસમ્મ (દેવશર્મન) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રમાં એરવય(૧) ક્ષેત્રમાં થયેલા અગિયારમા તિથ્યંકર.^૧ તેમનું બીજું નામ દેવસેણ હતું.^૨ તિથ્યોગાલી દેવસમ્મના સ્થાને જુત્તિસેણનો ઉલ્લેખ કરે છે.^૩

૧. સમ.૧૫૯.

૨. સમઅ.પૃ.૧૫૯.

૩. તીર્થો.૩૨૪.

૨. દેવસમ્મ કટ્ટ શેઠની પત્ની વજ્જા(૧)ના પ્રેમમાં પડનાર બ્રાહ્મણ.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૫૫૮.

૧. દેવસેણ (દેવસેન) ગોસાલનો ભાવી જન્મ.^૧ જુઓ મહાપઉમ(૯).

૧. ભગ.૫૫૯.

૨. દેવસેણ રાજા સેણિયનો ભાવી જન્મ. જુઓ મહાપઉમ(૧૦).

૧. સ્થા.૬૯૩, તીર્થો.૧૦૫૩.

દેવસ્સુય (દેવશ્રુત) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના છઠા ભાવી તિથ્યંકર^૧ અને કત્તિઅ(૪)નો ભાવી જન્મ. જુઓ દેવગુત્ત(૩).

૧. સમ.૧૫૯.

દેવાણંદ (દેવાનન્દ) એરવય(૧) ક્ષેત્રના ચોવીસમા ભાવી તિથ્યંકર.^૧

૧. સમ.૧૫૯, તીર્થો.૧૧૨૧.

૧. દેવાણંદા (દેવાનન્દા) પખવાડિયાની પંદરમી રાત્રિ. તેનું બીજું નામ ધિરઈ છે.^૧ મહાવીર તે રાતે નિર્વાણ પામ્યા.^૨

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, જમ્બૂશા.પૃ.૪૯૨, સૂર્ય.૪૮. ૨. કલ્પ.૧૨૪.

૨. દેવાણંદા પ્રથમ વાર મહાવીરના ગર્ભને ધારણ કરનારી સ્ત્રી.^૧ તે જાલંધર ગોત્રની હતી અને માહણકુંડગામના બ્રાહ્મણ ઉસભદત્ત(૧)ની પત્ની હતી.^૨ જ્યારે મહાવીરનો આત્મા તેની કૂખમાં પ્રવેશ્યો ત્યારે તેણે શુભ ચૌદ વસ્તુઓ સ્વપ્નમાં દેખી.^૩ બ્યાસી દિવસ પછી,^૪ સક્ક(૩)એ હરિણેગમેસિ દેવ દ્વારા દેવાણંદા અને

તિસલાના ગર્ભોની અદલાબદલી કરી નાખી.^૫ તે જ રાતે તેણે (સ્વપ્નમાં)તિસલાને પોતે પહેલાં સ્વપ્નમાં જોયેલી ચૌદ શુભ વસ્તુઓ લઈ જતી જોઈ.^૬ એક વાર દેવાણંદા મહાવીરની ધર્મસભામાં ગઈ. મહાવીરને જોતાંવેંત જ તેનાં સ્તનોમાંથી દૂધની ધારા ફૂટી. ગોયમ(૧)એ આ અંગે મહાવીરને પૂછ્યું ત્યારે મહાવીરે જણાવ્યું કે દેવાણંદા પોતાની માતા છે અને માતૃપ્રેમના કારણે આમ બન્યું.^૭ પછીથી દેવાણંદા સંસારનો ત્યાગ કરી ચંદ્રણા(૧)ની શિષ્યા બની. કાલક્રમે તે મોક્ષ પામી.^૮

૧. કલ્પ.૨, ભગ.૪૪૨-૪૪૩, જ્ઞાતા.

૧૦૦, સમઅ.પૃ.૧૦૬.

૨. કલ્પ.૨, આચા.૨.૧૭૬, આવનિ.

૪૫૮, ભગ.૩૮૦, વિશેષા.૧૮૩૮,

આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૬, સમઅ.પૃ.૧૦૬,

કલ્પશા.પૃ.૪૦, કલ્પવિ.પૃ.૪૪,

કલ્પધ.પૃ.૩૮.

૩. કલ્પ.૩.

૪. સમ.૮૨, આવભા.૪૮.

૫. ભગઅ.પૃ.૨૧૮, કલ્પ.૨૧-૨૭,

આવભા.૪૮.

૬. કલ્પ.૩૧, આવભા.૫૫.

૭. ભગ.૩૮૧.

૮. ભગ.૩૮૨.

દેવિંદ્રથય અથવા દેવિંદ્રથય(દેવેન્દ્રસ્તવ) અંગબાહિર ઉક્કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ તે ૩૦૭ ગાથાઓનો બનેલો છે. તેમાં દેવેન્દ્રોએ કરેલી મહાવીરની સ્તુતિ છે. ઉપરાંત, દેવો અને તેમના ઈન્દ્રોની કેટલીક વિગતો પણ તેમાં આપવામાં આવી છે.^૨ જુઓ પર્ણણગ.

૧. નન્દિ.૪૪.

૨. પાક્ષિ.પૃ.૪૩, પાક્ષિય.પૃ.૬૩, દેવે.૩૦૭, વ્યવભા.૭.૧૮૩.

દેવિંદ્રોવવાય (દેવેન્દ્રોપપાત) અંગબાહિર કાલિઅ આગમગ્રન્થ.^૧ જેણે શ્રમણજીવનના તેર વર્ષ પૂરાં કર્યા હોય તે શ્રમણને તેનું અધ્યયન કરવાની અનુજ્ઞા છે.^૨ તે ગ્રન્થ હાલ અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયો છે.

૧. નન્દિ.૪૪.

૨. વ્યવ(મ).૧૦.૨૮.

દેવિલ કાયું (સચિત્ત) પાણી, વનસ્પતિ, ફળો વગેરેનો ત્યાગ કર્યા વિના મોક્ષ પ્રાપ્ત કરનાર અજૈન ઋષિ.^૧

૧. સૂત્ર.૧.૩.૪.૩., સૂત્રચૂ.પૃ.૧૨૦, સૂત્રશી.પૃ.૮૫.

દેવિલાસત્ત (દેવિલાસત્તવ) આ અને દેવલાસુય એક છે.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૨૦૨.

૧. દેવી ભરહ(૨) ક્ષેત્રના દસમા ચક્કવટ્ટિ હરિસેણની પત્ની.^૧

૧. સમ.૧૫૮.

૨. દેવી ભરહ(૨) ક્ષેત્રના સાતમા ચક્કવટ્ટિ અને અઢારમા તિથંકર અરની માતા.^૧

૧. સમ.૧૫૭-૧૫૮, તીર્થો.૪૮૧, આવનિ.૩૮૮.

૩. દેવી વિયાહપણ્ણત્તિના દસમા શતકનો પાંચમો ઉદ્દેશક.^૧

૧. ભગ.૩૯૪.

દેવોદ દેવદીવને બધી બાજુથી ઘેરી વળેલો સમુદ્ર.^૧ તે ખુદ બધી બાજુથી નાગદીવ દ્વીપથી ઘેરાયેલો છે. તેના અધિષ્ઠાતા દેવો દેવવર અને દેવમહાવર છે.^૨

૧. સૂર્ય.૧૦૩, જીવા.૧૬૭.

૨. જીવા.૧૮૫.

દેવોદગ (દેવોદક) જુઓ દેવોદ.^૧

૧. જીવા.૧૬૭.

દેવોવવાય[અ] (દેવોપપાત[ક]) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના તેવીસમા ભાવી તિત્થંકર અને અમ્મહ(૨)નો ભાવી જન્મ.^૧

૧. સમ.૧૫૯, તીર્થો.૧૧૧૪.

દોકિરિય(દ્વિકિય) શિણહવ ગંગનો સિદ્ધાન્ત. આ સિદ્ધાન્ત મુજબ બે ક્રિયાઓ (દોકિરિયા-દ્વિકિયા) યુગપદ્ થાય છે.^૧ આ સિદ્ધાન્ત વીરનિર્વાણ સંવત ૨૨૮માં ઉલ્લુગતીરમાં ગંગે સ્થાપ્યો - પ્રવર્ત્યો.^૨

૧. આવનિ.૭૭૯, ૭૮૧, ઉત્તરાનિ.પૃ.૧૬૫, ઔપ.૪૧, ઔપઅ.પૃ.૧૦૬.

૨. આવભા.૧૩૩, નિશીભા. ૫૬૧૫.

દોગિદ્ધિદસા (દ્વિગૃદ્ધિદશા) દસ દશા ગ્રન્થોમાંનો એક. તે અત્યારે અસ્તિત્વમાં નથી, નષ્ટ થઈ ગયો છે.તેમાં નીચે જણાવેલાં દસ અધ્યયનો હતાં - (૧) વાય, (૨), વિવાય, (૩) ઉવવાય, (૪) સુક્ષ્મિત્તકસિણ, (૫) બાયાલિસસુમિણ, (૬) તીસમહાસુમિણ, (૭) બાવત્તરિસવ્વસુમિણ, (૮) હાર, (૯) રામ અને (૧૦) ગુત્ત.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

દોગેહિદસા (દ્વિગૃદ્ધિદશા) જુઓ દોગિદ્ધિદસા.^૧

૧. સ્થા. ૭૫૫.

દોણ (દ્રોણ) જેને દોવઈના સ્વયંવરમાં આપવા માટે નિમન્ત્રણ મોકલવામાં આવ્યું હતું તે હત્થિણાપુરનો રહેવાસી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.

દોબ આ અને ડોબ એક છે.^૧

૧. પ્રજ્ઞા.૩૭.

દોવઈ (દૌપદી) પંચાલ દેશના કંપિલ્લપુર નગરના રાજા દુવય અને તેમની રાણી

યુલણી(૧)ની પુત્રી.^૧ રાજકુમાર ધટ્ટજજુણ તેનો ભાઈ હતો.^૨ તે તેના પૂર્વભવમાં સુકુમાલિયા(૧) હતી.^૩ પોતાના પૂર્વભવના નિદાન(તીવ્ર ઈચ્છા)ના કારણે તેણે સ્વયંવરમાં હથિણાઉરના રાજા પંડુના પાંચ પુત્રો જુહિઠ્ઠિલ્લ, ભીમસેણ(૧), અજજુણ(૨), ણઉલ અને સહદેવને પોતાના પતિ તરીકે પસંદ કર્યા અને તેમની સાથે પરણી.^૪ ધાયઈસંડ(૧) દ્વીપમાં આવેલા અમરકંકા(૧) નગરના રાજા પઉમણાભ(૩)એ તેનું અપહરણ કર્યું. વાસુદેવ(૨) કણ્ઠ(૧)એ તેને મુક્ત થવામાં મદદ કરી.^૫ તેણે પંડુસેણ નામના પુત્રને જન્મ આપ્યો.^૬ તેના પતિઓની જેમ તે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રમણી સુવ્વયા(૧)ની શિષ્યા બની. મૃત્યુ પછી બંભલોઅ નામના સ્વર્ગીય ક્ષેત્રમાં તેનો દેવ તરીકે જન્મ થયો. એક વધુ ભવ કરી તે મહાવિદેહમાં મોક્ષ પામશે.^૭ પોતાના ણાગસિરી(૨) તરીકેના પૂર્વભવમાં દોવઈએ સાધુ ધમ્મરુઈ(૪)ને કડવા તુંબડાનું બનાવેલું શાક ભિક્ષામાં આપ્યું જેનાથી તેમનું મૃત્યુ થયું.^૮ પોતાના સુકુમાલિયા(૧) તરીકેના પૂર્વભવમાં દોવઈએ પાંચ પતિઓ સાથે ભોગ ભોગવવાની તીવ્ર ઈચ્છા કરી હતી. તેના કારણે પંડુ રાજાના પાંચ પુત્રો તેને પાંચ પતિઓ તરીકે મળ્યા.^૯

૧. જ્ઞાતા. ૧૧૬, પ્રશ્નઅ. પૃ. ૮૭. ૨. જ્ઞાતા. ૧૧૬ ૩. જ્ઞાતા. ૧૦૮.

૪. જ્ઞાતા. ૧૨૦ ૫. જ્ઞાતા. ૧૨૩-૧૨૪. ૬. જ્ઞાતા. ૧૨૭-૧૨૮.

૭. જ્ઞાતા. ૧૨૮-૧૩૧. ૮. જ્ઞાતા. ૧૦૬-૧૦૮.

૯. જ્ઞાતા. ૧૧૦-૧૫, ભગઅ. પૃ. ૫૧.

દોસાઉરિયા (દોષપૂરિકા) અઢાર પ્રકારની બંભી(૨) લિપિઓમાંની એક.^૧

૧. સમ. ૧૮, પ્રજ્ઞા. ૩૭.

દોસાપુરિયા (દોષપૂરિકા) જુઓ દોસાઉરિયા.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૩૭.

૧. દોસિણાભા (જયોત્સ્નાભા) ણાયાધમ્મકહાના બીજા શ્વતસ્કન્ધના આઠમા વર્ગનું બીજું અધ્યયન.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૬.

૨. દોસિણાભા મહુરા(૧)ના શેઠની પુત્રી. તે શ્રમણી બની હતી. મૃત્યુ પછી તે ચંદ(૧)ની મુખ્ય પત્ની તરીકે જન્મી હતી.^૧ સૂર(૧)ની મુખ્ય પત્નીનું નામ પણ આ જ છે.^૨

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૬, સ્થા. ૨૭૩, ભગ. ૪૦૬, જમ્બૂ. ૧૭૦, સૂર્ય. ૮૭, ૧૦૬.

૨. સ્થા. ૨૭૩.

દોસિય (દૌષ્ટિક) કાપડના વેપારીઓનું ધંધાદારી આરિય(આર્ય) મંડળ.^૧

૧. પ્રજા.૩૭.

ધ

ધકજજુણ (ધૃષ્ટાર્જુન) પંચાલ દેશના કંપિલપુર નગરના રાજા દુવય અને તેમની રાણી ચુલણી(૧)નો પુત્ર.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૬, પ્રશ્નઅ.પૃ.૮૭.

૧. ધણ (ધન) રાયગિહના ધણણ(૧) શેઠના પાંચ પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૩૬.

૨. ધણ ખિતિપતિદ્વિય(૨) નગરનો શેઠ. તે ભદ્રા(૩૪)નો પતિ અને અચ્યંકારિયભદ્રાનો પિતા હતો.^૧

૧. નિશીયૂ.૩.પૃ.૧૫૦.

૩. ધણ વર્ધરજંધ(૧)નું બીજું નામ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૭૬.

૪. ધણ અવરવિદેહ(૧)માં આવેલા ખિતિપતિદ્વિય(૧) નગરનો શેઠ જે તિથ્યર ઉસભ(૧)નો પૂર્વભવ હતો. વસંતપુર(૨) તરફ પ્રયાણ કરતા પોતાના સાર્થ અર્થાત્ કાફલા સાથે રહેલા શ્રમણોને તેણે ભિક્ષા આપી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૩૧, આવનિ.૧૭૧, કલ્પલ.પૃ.૧૩૬, વિશેષા.૧૫૮૫, પ્રજામ.પૃ.૩૨૮.

૫. ધણ ચંપાનો ધનાઢ્ય શેઠ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૫૩૧.

૬. ધણ સાવત્થી નગરીના શેઠ જે પ્રભાતે સૌપ્રથમ પોતાને આશીર્વાદ આપનારને રોજ બે ગિની આપતા હતા.^૧

૧. ઉત્તરાશા.પૃ.૨૮૮.

૭. ધણ તિથ્યર અરિક્કણેમિનો પૂર્વભવ.^૧

૧. ઉત્તરાને.પૃ.૨૭૮, ઉત્તરાક.પૃ.૩૮૮, કલ્પશા.પૃ. ૧૬૮.

૮. ધણ પાડલિપુતનો ધનાઢ્ય વેપારી. તેની પુત્રીએ આચાર્ય વર્ધર(૨)ને પરણવાની પોતાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૩૮૫, વિશેષા.૨૭૮૦, કલ્પવિ.પૃ.૨૬૨.

૯. ધણ આ અને ધણણ(૩)^૧ તેમજ ધણણ(૭)^૨ એક જ વ્યક્તિ છે.

૧. સમ.૧૫૭.

૨. વિશેષા.૩૫૧૦.

૧૦. ધણ આ અને ધણણ(૧) એક છે.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૪૮૭.

૧૧. ધણ આ અને ધણણ(૩) એક છે.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

૧. ધણંજય (ધનજય) સોરિય(૧) નગરનો શેઠ. સુભદા(૧૧) તેની પત્ની હતી. જો પોતાને પુત્ર થશે તો એવી શરતે તેણે જક્ષ્મ સુરંબર આગળ એક સો પાડાનો બલિ ચડાવવાની પ્રતિજ્ઞા કરી હતી. સદ્દનસીબે તેને પુત્ર થયો. પોતાની પ્રતિજ્ઞાને પૂરી કરતાં પહેલાં તો તે મહાવીરનો ઉપાસક શ્રાવક બની ગયો અને તેથી તેણે બલિ ચડાવવાનો ઈન્કાર કરી દીધો. પરંતુ જક્ષ્મે વચન પાળવા માટે તેના ઉપર ભારે દબાણ કર્યું. એટલે તેણે લોટના બનાવેલા એક સો પાડાનો બલિ જક્ષ્મને ચડાવ્યો.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫.૧૮૩, આવનિ.૧૨૮૮, પાશ્વિ.૫.૬૭.

૨. ધણંજય મૂયા નગરના રાજા. તે ચક્કવટ્ટિ પિયમિત્ત(૧)નો પિતા હતો.^૧ તેની પત્ની ધારિણી(૯) હતી.

૧. આવચૂ.૧.૫.૨૩૫, આવનિ.૪૫૦, વિશેષા.૧૮૧૬, કલ્પવિ.૫.૪૪, આવહ.૫.૨૫૧.

૩. ધણંજય પખવાડિયાનો નવમો દિવસ.^૧

૧. જમ્બૂ.૧૫૨, સૂર્ય.૪૮.

૪. ધણંજય ઉત્તરાપોઠ્ઠવયા નક્ષત્રનું ગોત્રનામ.^૧

૧. સૂર્ય.૫૦, જમ્બૂ.૧૫૮.

૧. ધણગિરિ (ધનગિરિ) આચાર્ય ફગ્ગુમિત્તનો શિષ્ય. તે વસિક્ક ગોત્રનો હતો. આર્ય સિવભૂઈ(૨) તેનો શિષ્ય હતો.^૧

૧. કલ્પ(થેરાવલી).૭.

૨. ધણગિરિ તુંબવણ સંનિવેશનો શેઠ. તે આચાર્ય વઈર(૨)ના પિતા હતા અને સુણંદા(૧)ના પતિ હતા. ગર્ભવતી સુણંદાને છોડીને તેમણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને તે આચાર્ય સીહગિરિ(૩)ના શિષ્ય બન્યા. સીહગિરિને તેમના સિવાય બીજા ત્રણ શિષ્યો હતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫.૩૮૦, કલ્પશા.૫.૨૦૩, ઉત્તરાશા.૫.૩૩૩, કલ્પવિ.૫.૨૬૨.

ધણગુત (ધનગુમ) આચાર્ય મહાગિરિના શિષ્ય અને શિણ્ણવ ગંગના ગુરુ.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૨૩, નિશીભા.૫૬૦૧, વિશેષા.૨૮૨૫, આવભા.૧૩૪, આવનિ. ૧૩૧૫, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૧૮૫, સ્થાઅ.પૃ.૪૧૩, આવહ. પૃ. ૭૨૪.

૧. ધણગોવ (ધનગોવ) રાયગિહના શેઠ ધણણ(દ)ના ચાર દીકરાઓમાંનો એક.^૧ તેની પત્નીનું નામ રક્ષ્મતીયા હતું.^૨

૧. જ્ઞાતા. ૬૩.

૨. એજન.

૨. ધણગોવ રાયગિહના શેઠ ધણણ(૧)ના પાંચ દીકરાઓમાંનો એક.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૩૬.

ધણડઢ (ધનાઢ્ય) આચાર્ય મહાગિરિના આઠ મુખ્ય શિષ્યોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૫૭.

૧. ધણદત્ત (ધનદત્ત) વર્તમાન ઓસપ્પિણી કાલચક્રના ત્રીજા વાસુદેવ(૧) સચંભૂ(૧)નો પૂર્વભવ.^૧ તે ધણમિત્ત(૫) નામે પણ ઓળખાય છે.^૨ તેના આચાર્ય સુદંસણ(૪) હતા. તેણે સાવત્થી નગરીમાં નિદાન (તીવ્ર ઈચ્છા યા સંકલ્પ) કર્યું અને તેનું કારણ યુદ્ધ હતું.^૩

૧. સમ.૧૫૮.

૨. તીર્થો.૫૭૭, ૬૦૫.

૩. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૬૦૭થી, સમઅ.

પૃ.૧૫૮.

૨. ધણદત્ત આ અને ધણણ(૧) એક છે.^૧

૧. આવનિ.૮૪૩, આવહ.પૃ.૪૩૦, નન્દિમ.પૃ.૧૬૬.

૧. ધણદેવ (ધનદેવ) વદ્ધમાણપુરનો સાર્થવાહ. તે પિયંગુ(૨)નો પતિ હતો અને અંજૂસિરી(૪)નો પિતા હતો.^૧

૧. વિપા.૩૨, સ્થાઅ.પૃ.૫૦૮.

૨. ધણદેવ જેને મરઘાની લડાઈમાં રસ હતો તે શેઠ.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ.૩૭૮.

૩. ધણદેવ મહાવીરના છઠ્ઠા ગણધર મંડિય(૨)ના પિતા. તેમની પત્ની વિજયદેવા હતી.^૧

૧. આવનિ.૬૪૫-૬૫૦, વિશેષા.૨૫૦૮, કલ્પધ.પૃ.૧૬૧.

૪. ધણદેવ વદ્ધમાણ(૨) સંનિવેશ પાસે વહેતી વેગવઈ નદીમાંથી મજબૂત બળદની મદદથી પાંચ સો ગાડાં બહાર કાઢનાર સાર્થવાહ. પેલો બળદ ગાડાં બહાર કાઢ્યા પછી મરી ગયો અને સૂલપાણિ(૨) નામનો જક્ષ્મ બન્યો.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૭૨, આવનિ.૪૬૪, વિશેષા.૧૮૧૪.

૫. ધણદેવ રાજા ઉગ્ગસેણનો પૌત્ર. કદાચ તે અને જાભસેણ એક છે. વધુ વિગત માટે

જુઓ કમલામેલા.

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૧૨, વિશેષાકો.પૃ.૪૧૨, મર.૪૩૩, બૃમ.પૃ.૫૬.

૬. ધણદેવ રાયગિહના ધણણ(૬) અને તેની પત્ની ભદ્રા(૧૭)ના ચાર પુત્રોમાંનો એક. તેની પત્નીનું નામ હતું ભોગવતિયા(૨).^૧

૧. જ્ઞાતા.૬૩.

૭. ધણદેવ ધણણ(૧)ના પાંચ પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૩૬.

ધણપતિ (ધનપતિ) જુઓ ધણવર્ધ.^૧

૧. વિપા.૩૩.

૧. ધણપાલ(ધનપાલ) રાયગિહના શેઠ ધણણ(૧)ના પાંચ દીકરાઓમાંનો એક.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૩૬.

૨. ધણપાલ કોસંબી નગરના રાજા. મૃત્યુ પછી તેમનો અહીં સુવાસવ(૨) તરીકે પુનર્જન્મ થયો હતો.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૩. ધણપાલ રાયગિહના શેઠ ધણણ(૬)ના ચાર દીકરાઓમાંનો એક.^૧ તેની પત્ની ઉજ્જિયા હતી.^૧

૧. જ્ઞાતા.૬૩.

ધણપ્પભા (ધનપ્રભા) જુઓ વેસમણપભ.^૧

૧. ભગઅ.પૃ.૨૦૩.

૧. ધણમિત્ત (ધનમિત્ર) ચંપા નગરીનો સાર્થવાહ. તેની પત્નીનું નામ ધણસિરી(૧) હતું. સુજાત(૨) તેમનો પુત્ર હતો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૭, આવનિ.૧૨૮૭.

૨. ધણમિત્ત દંતપુરનો સાર્થવાહ. તેને બે પત્નીઓ હતી — ધણસિરી(૨) અને પઉમસિરી(૧). તેને દઢમિત્ત નામનો મિત્ર હતો. પઉમસિરી માટે હાથીદાંતનો મહેલ ઊભો કરવા, રાજાના પ્રતિબંધના હુકમને ગણકાર્યા વિના દઢમિત્ત જંગલમાંથી હાથીદાંતનો ભારો લાવ્યો હતો.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૩-૧૫૪, નિશીચૂ.૪.પૃ.૩૬૧-૬૨, આવનિ.૧૨૭૫, વ્યવમ. ૩. પૃ.૧૭.

૩. ધણમિત્ત ઉજ્જેણી નગરીના શેઠ. તેણે પોતાના પુત્ર ધણસમ્મ સાથે સંસાર છોડી શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૮૭, ઉત્તરાચૂ.પૃ.૫૫, મર. ૪૮૬.

૪. ધણમિત્ત મહાવીરના ચોથા ગણધર વિયત્ત(૧)ના પિતા.^૧

૧. આવનિ.૬૪૮, વિશેષા.૨૫૦૯.

૫. ધણમિત્ત જુઓ ધણદત્ત(૧).^૧

૧. તીર્થો. ૬૦૫.

૧. ધણરક્ષિય (ધનરક્ષિત) રાયગિહનાશેઠ ધણણ(૬)ના ચાર પુત્રોમાંનો એક.^૧ તેની પત્નીનું નામ રોહિણિયા હતું.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૩.

૨. ધણરક્ષિય ધણણ(૧) શેઠના પાંચ દીકરાઓમાંનો એક.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૩૬.

૧. ધણવર્ધ (ધનપતિ) કુબેર(૨)નું બીજું નામ.^૧ તે અને વેસમણ(૮) એક છે. જુઓ વિણીયા.

૧. અન્ત.૧, સ્થાઅ.પૃ.૪૩૩.

૨. ધણવર્ધ વિવાગસુયના બીજા શ્રુતસ્કન્ધનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. વિપા.૩૩.

૩. ધણવર્ધ કણગપુરના રાજા પિયચંદનો પૌત્ર અને રાજકુમાર વેસમણ(૨)નો પુત્ર.^૧

૧. વિપા.૩૪.

ધણવર્ધ (ધનવતી) ધણ(૭)ની પત્ની. તે રાયમઈનો પૂર્વભવ હતી.^૧

૧. ઉત્તરાને.પૃ.૨૭૮, કલ્પશા.પૃ.૧૬૯, ઉત્તરાક.પૃ.૩૮૮.

ધણવતિ (ધનપતિ) જુઓ ધણવર્ધ.^૧

૧. વિપા.૩૩-૩૪.

ધણવસુ (ધનવસુ) ઉજ્જેણી નગરીના શેઠ. તે વેપારધંધાના કામે ચંપા નગરી ગયા હતા.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૫૪, આવનિ.૧૨૭૬.

ધણવહ (ધનવહ) જુઓ ધણાવહ.^૧

૧. વિશેષા.૧૮૭૭, આવનિ.૫૨૧.

ધણસમ્મ (ધનશર્મનું) ઉજ્જેણી નગરીના શેઠ ધણમિત્ત(૩)નો દીકરો. તેણે પોતાના પિતા સાથે શ્રામણ્ય સ્વીકાર્યું હતું. એક વાર કોઈ સ્થાને જતાં માર્ગમાં તેને ખૂબ તરસ લાગી. પિતૃપ્રેમથી પ્રેરાઈને પિતાએ બાજુમાં વહેતી નદીમાંથી પાણી પી લેવા કહ્યું.^૧ પરંતુ તેણે પાણી પીવાનો ઈન્કાર કરી દીધો અને તે જ સ્થાને તે મરણ પામ્યો.^૨

૧. જૈન સાધુઓને આવું પાણી પીવાનો
નિષેધ છે કારણ કે તે અચિત્ત નથી હોતું.

૨. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૮૭, ઉત્તરાયુ.
પૃ. ૫૫, ઉત્તરાક. પૃ. ૩૨.

૧. ધણસિરી (ધનશ્રી) ચંપા નગરીના ધણમિત્ત(૧) શેઠની પત્ની અને સુજાત(૨)ની માતા.^૧

૧. આવયુ. ૨. પૃ. ૧૮૭, આવનિ. ૧૨૮૭.

૨. ધણસિરી દંતપુરના શેઠ ધણમિત્ત(૨)ની બે પત્નીઓમાંની એક.^૧

૧. નિશીયુ. ૪. પૃ. ૩૬૧, આવયુ. ૨. પૃ. ૧૫૪, આવનિ. ૧૨૭૫, વ્યવમ. ૩. પૃ. ૧૭.

૩. ધણસિરી વસંતપુર(૩)ના જિયવત્તિ અને ધણાવહ(૪)ની બહેન. તે બાલવિધવા હતી. તેના ભાઈઓને તેના તરફ ખૂબ પ્રેમ હતો. તેણે તેના ભાઈઓ સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને તે આચાર્ય ધમ્મઘોસ(૧૨)ની શિષ્યા બની. તેનો મૃત્યુ પછી સર્વવંગસુંદરી તરીકે પુનર્જન્મ થયો.^૧

૧. આવયુ. ૧. પૃ. ૫૨૬-૫૨૭.

૧. ધણાવહ (ધનાવહ) કોસંબી નગરના શેઠ. તે મૂલાના પતિ હતા અને ચંદણા(૧)ને ખરીદનાર હતા.^૧

૧. આવયુ. ૧. પૃ. ૩૧૬, આવનિ. ૫૨૧, વિશેષા. ૧૮૭૭, કલ્પવિ. પૃ. ૧૭૦, કલ્પયુ.
પૃ. ૧૦૨.

૨. ધણાવહ ઉસભપુર(૨)ના રાજા. રાણી સરસ્સઈ(૧) તેની પત્ની હતી અને રાજકુમાર ભદ્રાંદી(૨) તેનો પુત્ર હતો.^૧

૧. વિષા. ૩૪.

૩. ધણાવહ રાયગિહના શેઠ. તે ભદ્રા(૫)નો પતિ હતો અને કતપુણ્ણનો પિતા હતો.^૧

૧. આવયુ. ૧. પૃ. ૪૬૭.

૪. ધણાવહ વસંતપુર(૩)નો શેઠ. તેને જિયવત્તિ નામે ભાઈ અને ધણસિરી(૩) નામે બહેન હતી.^૧

૧. આવયુ. ૧. પૃ. ૫૨૬.

ધણિકા (ધનિકા) અઢ્યાવીસ લક્ષ્મણમાંનું એક.^૧ તેનું ગોત્રનામ અગ્ગતાવસ છે.^૨ વસુ(૨) તેનો અધિકાતા દેવ છે.^૩ આ મુક્તિનું બીજું નામ સવિકા છે.^૪

૧. જમ્બૂ. ૧૫૫-૬૧, ૧૭૧, સૂર્ય. ૩૬,
સંમ. ૫, ૭.

૩. સ્થા. ૮૦.

૪. સૂર્યમ. પૃ. ૧૧૧.

૨. સૂર્ય. ૫૦.

૧. ધણુ (ધનુષ) કંપિલપુરના રાજા બંભ(૧)ના મન્ત્રી અને વરધણુના પિતા.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા. પૃ. ૩૭૭, ઉત્તરાક. પૃ. ૨૫૪-૨૫૫, વ્યવમ. ૪. પૃ. ૪૭.

૨. ધણુ સક્ક(૩)નો લોગપાલ જમ(૨) જે દેવને પોતાના કુટુંબના સભ્ય તરીકે ચાહે છે તે દેવ.^૧ તે દેવોના પરમાહમ્મિય વર્ગનો છે.^૨

૧. ભગ.૧૬૬, સૂત્રયૂ.૧૫૪.

૨. સમ.૧૫.

ધણુદત્ત (ધનુરુદ્ધત) ભરહ(૨) ક્ષેત્રના પ્રથમ ભાવી તિત્થંકર મહાપઉમ(૧૦) જે આઠ રાજાઓને દીક્ષિત કરશે તેમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા.૬૨૫.

૧. ધણ (ધન્ય) રાયગિહ નગરના શેઠ. તેમને ભદ્રા(૧૩) નામની પત્ની હતી, સુંસુમા(૨) નામની દીકરી હતી અને ધણ(૧), ધણપાલ(૧), ધણદેવ(૭), ધણગોવ(૨) અને ધણરક્ષિય(૨) નામના પાંચ દીકરા હતા. એક વાર ધણના નોકર તરીકે રહી ગયેલા ચિલાય(૩)એ ધણના ઘર ઉપર હુમલો કર્યો અને સુંસુમાને અપહરણ કરી લઈ ગયો. ધણ અને તેના પાંચ પુત્રોએ તેનો પીછો કર્યો. ડાકુ ચિલાયે છોકરીનું માથું પોતાની તલવારથી કાપી નાખ્યું અને ધડને મૂકી માથું લઈને ભાગી નીકળ્યો. ધણ અને તેના દીકરાઓને તેમની ભૂખ શાંત કરવા માટે ધડરૂપ શવનું માંસ ખાવું પડ્યું. પછી ધણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને તે મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો. ભવિષ્યમાં તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં મોક્ષ પ્રાપ્ત કરશે.^૧ જુઓ ધણ(૬).

૧. જ્ઞાતા.૧૩૬-૧૪૦, આવયૂ.૧.૫.૪૮૭, આવનિ.૮૪૩, નન્દિમ.૫.૧૬૬.

૨. ધણ અન્ન આદિનો હમેશ માટે ત્યાગ કરી જ્ઞાલંદા સમીપ વેભારગિરિ પર્વત નજીક શિલા ઉપર પડી રહેનાર શ્રમણ. મૃત્યુ પછી તે અણુતર સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં (વિમાનમાં) દેવ તરીકે જન્મ્યા.^૧

૧. મર.૪૪૪-૪૪૭, સ્થાઅ.૫.૪૭૪.

૩. ધણ તેવીસમા તિત્થંકર પાસ(૧)ને સૌપ્રથમ ભિક્ષા આપનાર.^૧

૧. સમ.૧૫૭, આવનિ.૩૨૮.

૪. ધણ ઉસભપુરા(૨)ના થૂભકરંડ ઉદ્યાનમાં રહેતો જકૂખ.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૫. ધણ કાગંદી નગરીની ભદ્રા(૬) સાર્થવાહીનો પુત્ર. તે બત્રીસ કન્યાઓને પરણ્યો હતો. તે સંસારનો ત્યાગ કરી મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો. શ્રમણ બન્યા પછી તરત જ તેણે બે દિવસના ઉપવાસ પછી દર ત્રીજે દિવસે સાવ હલકી કોટિનું અને લૂખું અન્ન લેવાનું શરૂ કર્યું. આ રીતે તેણે નવ મહિના શ્રમણત્વ પાળ્યું. તેની કઠોર તપસ્યાની મહાવીરે રાજા સેણિય(૧) આગળ પ્રશંસા કરી. મૃત્યુ પછી તે સવ્વટ્ઠિસિદ્ધ વિમાનમાં (સ્વર્ગીય વાસસ્થાનમાં) દેવ તરીકે જન્મ્યો. ભવિષ્યમાં એક ભવ વધુ કરીને પછી

મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં તે મોક્ષ પામશે.

૧. અનુત્ત. ૩-૫, આચાર્ય.૫૪.૨૨૧.

૬. ધણ રાયગિહ નગરના શેઠ. ભદ્રા(૧૭) તેમની પત્ની હતી. તેમને ધણપાલ(૩), ધણદેવ(૬), ધણગોવ(૧) અને ધણરક્ષિય(૧) એમ ચાર પુત્રો હતા. અને ઉજ્જિયા, ભોગવતિયા(૨), રક્ષિતિયા અને રોહિણિયા એ ચાર પુત્રવધૂઓ હતી. એક વાર તેણે દરેક પુત્રવધૂને પાંચ ડાંગરના દાણા તેમની બુદ્ધિની પરીક્ષા કરવા આપ્યા.^૧ જુઓ ધણ(૧).

૧. જ્ઞાતા.૬૩, વ્યવભા. ૪.૧૮૩.

૭. ધણ વસંતપુર(૩)નો સાર્થવાહ. અનેક વ્યક્તિઓ સાથે તે ષોવુત્તિણગર ગયો હતો.^૧

૧. આવચ. ૧.૫.૫૦૯, વિશેષા. ૩૫૧૦-૧૮.

૮. ધણ ચંપા નગરીનો સાર્થવાહ. અનેક વ્યક્તિઓ સાથે તે અહિચ્છતા નગર ગયો. ત્યાંથી પાછા આવી તેણે સંસારનો ત્યાગ કરી શ્રામણ્ય સ્વીકાર્યું, અગિયાર અંગ(૩) ગ્રન્થોનો અભ્યાસ કર્યો અને મરણ પછી તે દેવ તરીકે પુનર્જન્મ પામ્યો. ભવિષ્યમાં તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં મોક્ષ પામશે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૦૫.

૯. ધણ અણુતરોવવાઈયના ત્રીજા વર્ગનું પહેલું અધ્યયન.^૧ ઠાણમાં તેનો ઉલ્લેખ બીજા અધ્યયન તરીકે થયો છે.^૨

૧. અનુત્ત. ૩.

૨. સ્થા. ૭૫૫.

૧૦. ધણ રાયગિહ નગરના શેઠ. તેમની પત્ની હતી ભદ્રા (૧૬) અને તેમનો પુત્ર હતો દેવદિણ. એક વાર ગુહો કરવા બદલ ધણને કેદની સજા થઈ. ધણને અને ધણના પુત્રના ખૂની વિજય(૧૪) ચોરને એક સાથે બેડીથી બાંધવામાં આવ્યા હતા. જ્યારે વિજયે ધણને લઘુશંકા વગેરેમાં સહકાર આપવા ઈન્કાર કર્યો ત્યારે ધણે તેની સાથે પોતાનું ભોજન વહેંચીને ખાવાનું સ્વીકારવું પડ્યું. પછી ધણે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને તે શ્રમણ ધમ્મધોસ(૬)નો શિષ્ય બન્યો.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૩૩-૪૨.

૧૧. ધણ ધણાવહ(૧) શેઠનું બીજું નામ.^૧

૧. કલ્પચૂ. ૫. ૧૦૨.

ધણકડ (ધન્યકૃત) જ્યાં તેરમા તિથ્યંકર વિમલ(૧)એ પોતાનું પહેલું પારણું ગૃહસ્થ જય(૨)ના હાથે કર્યું હતું તે ગામ.^૧ તેની એકતા બંગાળના બલસર જિલ્લામાં આવેલા

કુપરી (Kupari) સાથે સ્થાપવામાં આવી છે.^૨

૧. આવનિ.૩૨૪, ૩૨૮.

૨. લાઈ.પૃ.૨૮૧.

૧. ધણંતરિ (ધન્વન્તરિ) વિજયપુરના રાજા કણગરહ(૨)ના રાજવૈદ્ય અને પાડલસંડના શેઠ સાગરદત્ત(૫)ના પુત્ર ઉંબરદત્ત(૧)નો પૂર્વભવ. તે આયુર્વેદની બધી આઠે આઠ શાખાઓના નિષ્ણાત હતા.^૧

૧. વિપા.૨૮, સ્થાઅ.પૃ.૫૦૮.

૨. ધણંતરિ બારવઈ નગરીના વૈદ્ય.^૧

૧. આવનિ.૧૩૦૦, આવચૂ.૧.પૃ.૪૬૦-૬૧.

૩. ધણંતરિ આયુર્વેદ વિદ્યાના સ્થાપક વૈદ્યરાજ.^૧

૧. નિશીચૂ.૩.પૃ.૫૧૨, ૪.પૃ.૩૪૦, બૃક્ષે.૩૦૨.

ધણ્યા (ધન્યા) વાણારસીના સુરાદેવ(૧)ની પત્ની. તે મહાવીરની ઉપાસિકા(શ્રાવિકા) હતી.^૧

૧. ઉપા. ૩૦.

ધણિયા (ધનિકા) ગોબ્બરગામના વણકરની પત્ની અને વાળંદની નોકરડી.^૧

૧. બૃભા.૬૦૮૬, બૃક્ષે.૧૬૧૧.

૧. ધમ્મ (ધર્મ) આચાર્ય હત્થિના શિષ્ય અને આચાર્ય સીહ(૨)ના ગુરુ. તે સુવ્વય(૫) ગોત્રના હતા.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૫-૨૬૬.

૨. ધમ્મ આચાર્ય સીહ(૨)ના શિષ્ય અને આચાર્ય સંડિલ્લ(૨)ના ગુરુ. તે કાસવ(૧) ગોત્રના હતા.^૧

૧. કલ્પ.પૃ.૨૬૫-૨૬૬.

૩. ધમ્મ વર્તમાન ઓસખિણી કાલયકના પંદરમા તિત્થંકર.^૧ તે પોતાના પૂર્વભવમાં સીહરહ(૨) હતા.^૨ ધમ્મ રયણપુરના રાજા ભાણુ(૧) અને તેમની રાણી સુવ્વયા(૨)ના પુત્ર હતા.^૩ તેમની ઊંચાઈ પિસ્તાળીસ ધનુષ હતી.^૪ તેમનો વર્ણ તમ્મ સુવર્ણ જેવો હતો.^૫ તેમણે એક હજાર પુરુષો સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો હતો.^૬ તે પ્રસંગે તેમણે સાગરદત્તા પાલખીનો ઉપયોગ કર્યો હતો. સોમણસ(૨) નગરમાં ધમ્મસીહ(૨)ના ઘરે તેમણે પ્રથમ પારણું કર્યું હતું.^૭ તેમનું પવિત્ર વૃક્ષ દધિપર્ણ હતું.^૮ શ્રમણ અરિક્ક(૨) તેમના પ્રથમ શિષ્ય હતા.^૯ તેમની પ્રથમ શિષ્યા સિવા(૩) હતી.^{૧૦} તેમને શ્રમણોના અડતાલીસ ગણો હતા અને અડતાલીસ ગણધરો હતા.^{૧૧} તેમને ૬૪૦૦૦ શ્રમણશિષ્યો હતા અને ૬૨૪૦૦ શ્રમણી શિષ્યાઓ હતી.^{૧૨} દસ લાખ

વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવીને મલ્લિ(૧)ના મૃત્યુથી ત્રણ સાગરોપમ વર્ષ પહેલાં તે મોક્ષ પામ્યા. તે અઢી લાખ વર્ષ રાજકુમાર તરીકે અને પાંચ લાખ વર્ષ રાજા તરીકે જીવ્યા હતા.^{૧૩}

૧. સમ. ૧૫૭, નન્દિ. ગાથા ૧૯, વિશેષા. ૧૭૫૯, તીર્થો. ૩૨૮, આવનિ. ૩૭૧, ૧૦૯૪, સ્થા. ૪૧૧.
૨. સમ. ૧૫૭.
૩. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૩૮૩, ૩૮૬, ૩૮૮, તીર્થો. ૪૭૮.
૪. સમ. ૪૫, આવનિ. ૩૭૯, તીર્થો. ૩૬૩.
૫. આવનિ. ૩૭૭, તીર્થો. ૩૪૧.
૬. સમ. ૧૫૭, આવનિ. ૨૨૫, તીર્થો.

- ૩૮૨.
૭. આવનિ. ૩૨૪, ૩૨૮, સમ. ૧૫૭.
૮. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૦૬.
૯. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૫૦.
૧૦. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૬૦.
૧૧. સમ. ૪૮. આવનિ. ૨૬૭ તેમજ તીર્થો. ૪૫૦ અનુસાર સંખ્યા ૪૩ છે.
૧૨. આવનિ. ૨૫૬થી.
૧૩. આવનિ. ૨૭૨-૩૦૫, કલ્પ. ૧૮૦, સ્થા. ૭૩૫.

૪. ધમ્મ સૂયગડનું નવમું અધ્યયન.^૧

૧. સમ. ૧૬, ૨૩.

ધમ્મકહા (ધર્મકથા) છાયાધમ્મકહાનો બીજો શ્રુતસ્કન્ધ.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૫.

ધમ્મગણિ (ધર્મગણિનું) શ્રમણો માટેના પ્રાયશ્ચિત્તને લગતા નિયમોમાં ફેરફાર કરનાર આચાર્ય.^૧

૧. બૃહ્. ૭૨૬, ટિ. ૩.

૧. ધમ્મઘોસ (ધર્મઘોષ) મહાવીરના શિષ્ય.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૮૧, આવચૂ. ૨.૫. ૧૮૩.

૨. ધમ્મઘોસ ધમ્મવસુ^૧ અપર નામ ધમ્મવગ્ગુ આચાર્યના શિષ્ય.^૨ તેમણે ધમ્મજસ(૨) સાથે એક માસના ઉપવાસ કરીને વાણારસીમાં વર્ષાવાસ ગાળ્યો હતો. તેઓ ઉત્તરગુણના પાલનમાં એટલા યુસ્ત અને સંકલ્પબદ્ધ હતા કે ગંગા નદી પાર કરતી વખતે તેઓ ખૂબ તરસ્યા થયા હોવા છતાં નદીનું પાણી પીવાનો તેમણે વિચાર પણ ન કર્યો.^૩ જેમ શ્રમણી વિજયવતીને શ્રાવક-શ્રાવિકાઓની પ્રશંસા અને સેવા મળી હતી તેમ પોતાને પણ મળે એવા આશયથી ધમ્મજસે જ્યારે તે કોસંબી નગરમાં હતા ત્યારે સલ્લેખના લીધી. પરંતુ બન્યું એવું કે અવંતિસેણે નગર ઉપર આક્રમણ કર્યું અને ધમ્મજસે નિયમસરની સેવાઓ પામ્યા વિના દેહ છોડ્યો અને કટોકટીના કાળમાં તેમના દેહને બહાર ફેંકી દેવામાં આવ્યો.^૪

૧. આવનિ. ૧૨૮૧.

૨. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૮.

૩. આવનિ. ૧૩૦૬, આવચૂ. ૨. પૃ. ૨૦૪.

૪. આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૦.

૩. ધમ્મઘોસ ચંપા નગરના રાજા મિત્તપ્પભના મન્ત્રી. તેણે ધણમિત્ત(૧)ના સ્વરૂપવાન પુત્ર સુજાત(૨)ને મારી નાખવાની યોજના કરી હતી કારણ કે તેને ગેરસમજ થઈ હતી કે સુજાતે તેના અન્ત:પુરની પવિત્રતાને નષ્ટ કરી છે. જ્યારે સત્ય પ્રગટ થયું ત્યારે રાજાએ ધમ્મઘોસને દેશનિકાલ કર્યા. પછી ધમ્મઘોસ રાયગિહ ગયા, પોતાનાં કૃત્યો માટે પશ્ચાત્તાપ કર્યો અને શ્રમણત્વ સ્વીકાર્યું. ત્યાંથી તે વારત્તપુર ગયા અને વારત્ત(૩) મંત્રીને શ્રમણત્વની દીક્ષા આપી.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૮૭, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૮૭-૮૮, પિંડનિમ. પૃ. ૧૬૮.

૪. ધમ્મઘોસ ધણવસુ સાર્થવાહના કાફલા સાથે ઉજ્જેણીથી ચંપા જનારા શ્રમણ. જ્યારે લુટારાઓએ આ કાફલા ઉપર હુમલો કર્યો ત્યારે કાફલો ગભરાઈ ગયો અને વીખરાઈ ગયો. કાફલાના કેટલાક સભ્યો સાથે શ્રમણ જંગલમાં પ્રવેશ્યા. ત્યાં તેમને શ્રમણને યોગ્ય એવી ભિક્ષા મળી શકી નહિ. એટલે તેમણે ખોરાક લેવાનું છોડી દીધું અને એક શિલા ઉપર સલ્લેખના કરી. કાલક્રમે તે મુક્તિ પામ્યા.^૧

૧. આવનિ. ૧૨૭૬, આવચૂ. ૨. પૃ. ૧૫૪-૧૫૫.

૫. ધમ્મઘોસ તિત્થયર વિમલ(૧)ના પ્રશિષ્ય. તેમણે હત્થિણાપુરમાં મહબ્બલ(૧)ને દીક્ષા લઈ શ્રમણસંઘમાં દાખલ કર્યા.^૧

૧. ભગ. ૪૩૧, ૫૫૮.

૬. ધમ્મઘોસ વિહાર કરતા જેમણે રાયગિહના ગુણસિલઅ ચૈત્યમાં ધણ(૧૦) શેઠને દીક્ષા આપી હતી તે સ્થવિર.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૪૨.

૭. ધમ્મઘોસ જેમના શિષ્ય ધમ્મરુઈ(૪) હતા તે આચાર્ય.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૦૭.

૮. ધમ્મઘોસ પોતાના શિષ્ય સુદત્ત તથા અન્ય સાથે હાત્થિણાઉરની મુલાકાત લેનાર સ્થવિર.^૧

૧. વિપા. ૩૩.

૯. ધમ્મઘોસ મહાઘોસ(૩) નગરના શેઠ. ધમ્મસીહ(૧) શ્રમણને ભિક્ષા આપવાના કારણે તે મૃત્યુ પછી રાજકુમાર ભદ્રણંદી(૪) તરીકે જન્મ્યા.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

૧૦. ધમ્મઘોસ એક આચાર્ય. રાજા જિયસત્તુ(૩૮) તેમનો ઉપાસક હતો. આચાર્યને

તેમના શિષ્યોને (પ્રાયશ્ચિત્ત રૂપ) સજા કરવામાં તે રાજા મદદ કરતો હતો.^૧

૧. આચાર્ય.૫.૩૮, આચાર્ય.૫.૭૬.

૧૧. ધમ્મઘોસ મહુરા(૨)ના શેઠને શ્રામણ્યની દીક્ષા આપી શ્રમણસંઘમાં પ્રવેશ કરાવનાર આચાર્ય.^૧

૧. આવચ.૧.૫.૪૭૩.

૧૨. ધમ્મઘોસ ધણસિરી(૩)ને દીક્ષા આપનાર આચાર્ય.^૧

૧. આવચ.૧.૫.૫૨૬.

૧૩. ધમ્મઘોસ જેમનો શિષ્ય ચંપા નગરીના રાજા જિયસત્તુ(૩૭)નો પુત્ર સુમણભદ્ર(૩) હતો તે આચાર્ય.^૧

૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.૫.૮૨, ઉત્તરાક.૫.૩૬.

૧. ધમ્મજસ (ધર્મયશસ્) મહાવીરનો એક શિષ્ય.^૧

૧. આવનિ.૧૨૮૮, આવચ.૨.૫.૧૮૩.

૨. ધમ્મજસ જે ધમ્મવગ્ગુ નામે પણ જાણીતા હતા તે ધમ્મવસુ આચાર્યના શિષ્ય.^૧ તેમણે વચ્છગા નદીના કિનારે સલ્લેખના કરી અને તે મોક્ષ પામ્યા. તે પ્રસંગે ઉજ્જેણીના રાજા અવંતિસેણ અને કોસંબીના મણિપ્પભ(૧)એ તેમની પૂજા કરી.^૨ જુઓ ધમ્મઘોસ(૨).

૧. આવનિ.૧૨૮૧, આવચ.૨.૫.૧૮૮. ૨. મર.૪૭૫-૪૭૬, આવચ.૨.૫.૧૮૦.

ધમ્મજ્ઞય (ધર્મધ્વજ) એરવય(૧) ક્ષેત્રના પાંચમા ભાવી તિત્થંકર. તિત્થોગાલી તેમનો ઉલ્લેખ આઠમા તિત્થંકર તરીકે કરે છે જ્યારે પાંચમા તિત્થંકર તરીકે અત્થસિદ્ધને જણાવે છે.^૧

૧. સમ.૧૫૮, તીર્થો.૧૧૧૮.

ધમ્મજ્ઞયણ (ધર્માધ્યયન) સૂયગડના પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું નવમું અધ્યયન.^૧

૧. સૂત્રનિ.૮૮, વ્યવભા. ૭.૬૬.

ધમ્મણ્ણગ (ધર્માન્વગ) કોઈક આચાર્યના સુવિનયસમ્પન્ન આઠ શિષ્યોમાંના એક.^૧

૧. વ્યવભા.૩.૩૫૦.

ધમ્મત્થકામ (ધર્માર્થકામ) દસવેયાલિયનું છઠું અધ્યયન.^૧ તે અને મહાચારકહા એક છે.

૧. દશહ.૫.૨૦૬.

ધમ્મપણ્ણત્તિ (ધર્મપ્રજ્ઞાતિ) જુઓ છજ્જીવણિયા.^૧

૧. દશ.૪.૧.

ધમ્મમિત્ત (ધર્મમિત્ર) છઠ્ઠા તિત્થંકર પઉમપ્પહનો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ. ૧૫૭.

૧. ધમ્મરુઈ (ધર્મરુચિ) વાણારસીના રાજા. તેણે રાજા ઉદિઓદઅની રાણી સિરિકંતા(૧)નું અપહરણ કરવા માટે રાજા ઉદિઓદઅ ઉપર આક્રમણ કર્યું.^૧

૧. આવયૂ. ૧.૫.૫૫૮, આવનિ. ૮૪૩, ૧૫૪૫, નન્દિમ. ૫. ૧૬૫-૬૬.

૨. ધમ્મરુઈ શ્રમણ આસાઢભૂઈના ગુરુ આચાર્ય.^૧

૧. પિંડનિ. ૪૭૪, પિંડનિમ. ૫. ૧૩૭.

૩. ધમ્મરુઈ પોતાને હેરાન કરવા બદલ જે શ્રમણે નાવિક છંદ(૧૨)ને બાળી ભસ્મ કરી નાખ્યો તે શ્રમણ.^૧

૧. આવયૂ. ૧.૫. ૫૧૬.

૪. ધમ્મરુઈ ધમ્મઘોસ(૭)ના શિષ્ય. ચંપા નગરમાં જ્યારે તે ભિક્ષા માટે નીકળ્યા હતા ત્યારે તેમને મધુર રસાવાળું કડવા તુંબડાનું શાક બ્રાહ્મણી છાગસિરી(૨)એ ભિક્ષામાં આપ્યું. ધમ્મઘોસે તેમને જણાવ્યું કે જો તે તે ઝેરી શાક ખાશે તો મરી જશે. માટે તેમણે ધમ્મરુઈને તેનો ત્યાગ કરવા કહ્યું. ધમ્મરુઈએ વિચાર્યું કે જો તે શાકનો ત્યાગ કરે તો તે ઝેરી શાકના સંપર્કમાં આવનાર અને ખાનાર હજારો કીડીઓ મરી જાય. તેથી અસંખ્ય કીડીઓને બચાવવા તે પોતે જ શાક ખાઈ ગયા અને સલ્લેખના લઈ લીધી અને મૃત્યુ પામ્યા. મરીને તે દેવ તરીકે જન્મ્યા. પછીના જન્મમાં તે મોક્ષ પામશે.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૧૦૭, જીતભા. ૮૫૫, કલ્પયૂ. ૫. ૮૬, વિશેષા. ૩૩૩૨, ૩૩૪૭, આવયૂ. ૨. ૫. ૮૫, ૨૧૧. આવનિ. ૧૩૧૩ અને આવયૂ. ૨. ૫. ૨૧૧માં સ્થાન અને ભિક્ષા આપનાર તરીકે રોહીડગ અને ગણિકા રોહિણી(૩)નો ઉલ્લેખ છે.

૫. ધમ્મરુઈ સતદુવાર નગરના રાજા વિમલવાહણ(૧)એ જેમને ભિક્ષા આપી હતી તે શ્રમણ. તેના કારણે રાજા મૃત્યુ પછી સાગેય નગરમાં રાજકુમાર વરદત્ત(૨) તરીકે જન્મ્યા.^૧

૧. વિપા. ૩૪.

૬. ધમ્મરુઈ એક રાજકુમાર. તે વસંતપુરના જિયસત્તુ(૨૬) અને ધારિણી(૨૦)નો પુત્ર હતો. તેણે તેના પિતાની સાથે સંસારનો ત્યાગ કર્યો અને તે પતેયબુદ્ધ બન્યો.^૧

૧. આવનિ. ૮૬૬, ૮૭૮, આવયૂ. ૧.૫. ૪૮૮, આચારી. ૫. ૨૧.

૭. ધમ્મરુઈ જંગલમાંથી પસાર થતા જે શ્રમણે જ્યારે દેવે તેમના ઉપવાસના પારણાના પ્રસંગે ભિક્ષા આપવા માંડી ત્યારે તે ન સ્વીકારી તે શ્રમણ.^૧

૧. ઓધનિ. ૪૫૫-૫૬, ઓધનિભા. ૨૩૨-૩૮, ઓધનિદ્રો. ૫. ૧૫૮-૬૦.

ધમ્મરુચિ (ધર્મરુચિ) આ અને ધમ્મરુઈ(૫) એક છે.^૧

૧. વિપા.૩૪.

ધમ્મરુચિ (ધર્મરુચિ) આ અને ધમ્મરુઈ(૩) એક છે.^૧

૧. આવચૂ.૧.૫. ૫૧૬.

ધમ્મવગ્ગુ (ધર્મવલ્ગુ) આ ધમ્મવસુનું બીજું નામ છે.^૧

૧. આવચૂ.૨.૫. ૧૮૯.

ધમ્મવસુ (ધર્મવસુ) ધમ્મઘોસ(૨) અને ધમ્મજસ(૨) જેમના શિષ્યો હતા તે આચાર્ય.^૧

૧. આવનિ.૧૨૮૧, ઉત્તરાક.૫.૭૩.

૧. ધમ્મવીરિય (ધર્મવીર્ય) જે શ્રમણને તિગિંછી નગરના જિયસત્તુ(૨) રાજાએ ભિક્ષા આપી હતી તે શ્રમણ. પરિણામે મૃત્યુ પછી તે રાજાનો જન્મ રાજકુમાર મહચંદ(૪) તરીકે થયો.

૧. વિપા.૩૪.

૨. ધમ્મવીરિય સાતમા તિત્થંકર સુપાસ(૧)નો સમકાલીન રાજા.^૧

૧. તીર્થો. ૪૭૦.

ધમ્મસિરી (ધર્મશ્રી) અતીત ઉસ્સપ્પિણીમાં ભરહ(૨) ક્ષેત્રમાં થયેલા છેલ્લા તિત્થંકર.^૧

૧. મનિ.૫.૧૩૫.

૧. ધમ્મસીહ (ધર્મસિંહ) જે શ્રમણને મહાઘોસ નગરના ધમ્મઘોસ(૯) શેઠે ભિક્ષા આપી હતી તે શ્રમણ. શેઠ મૃત્યુ પછી આ સુકૃત્યના કારણે ફરી મનુષ્ય તરીકે જન્મ પામ્યા.^૧

૧. વિપા.૩૪.

૨. ધમ્મસીહ પંદરમા તિત્થંકર ધમ્મ(૩)ને ભિક્ષા આપનારી સૌ પ્રથમ વ્યક્તિ. તે સોમણસ(૨) નગરની હતી.^૧

૧. સમ.૧૫૭, આવનિ.૩૨૪, ૩૨૮.

૩. ધમ્મસીહ ચોથા તિત્થંકર અભિણંદણનો પૂર્વભવ.^૧

૧. સમ.૧૫૭.

૪. ધમ્મસીહ ચંદ્રગુત્ત રાજાના સમયમાં પાડલિપુત્તમાં રહેતો માણસ. તેની પત્ની ચંદસિરી(૨) હતી. તે ગિદ્ધપિદ્ધ (ગૃદ્ધપૃષ્ઠ) નામના વ્રતનું પાલન કુલ્લઉરમાં કરતો હતો અને તે સારી દશા (વિગયસોગ દશા) પામ્યો હતો.^૧

૧. સંસ્તા.૭૦-૭૨.

૧. ધમ્મસેણ (ધર્મસેન) સાતમા બલદેવ(૨) છાંદણ(૧)નો પૂર્વભવ. તેમના આચાર્ય ગુરુ આસાગર હતા.^૧

૧. સમ.૧૫૮.

૨. ધમ્મસેણ ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

ધમ્મા (ધર્મા) કણ્ડા(૨) વગેરેની માતા.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૫૮.

ધમ્માવાય (ધર્મવાદ) દિક્કિવાયનાં દસ નામોમાંનું એક.^૧

૧. સ્થા.૭૪૨.

૧. ધમ્મિલ મહાવીરના પાંચમા ગણધર સુહમ્મ(૧)ના પિતા. તે કોલ્લાગ(૨) સંનિવેશના હતા.^૧

૧. આવનિ.૬૪૮. વિશેષા.૨૫૦૯, કલ્પધ.પૃ.૧૬૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૪૯.

૨. ધમ્મિલ વસુદેવહિંડીનું એક પાત્ર.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૩૨૪, દશચૂ.પૃ.૩૨૮, આવનિ.૧૬૧૪.

ધમ્મિલ્લ જુઓ ધમ્મિલ.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૬૨, કલ્પવિ.પૃ.૨૪૯, સૂત્રચૂ.પૃ.૩૯૦, આવનિ.૧૬૧૪.

૧. ધર એરવય(૧) ક્ષેત્રના વીસમા તિત્થંકર.^૧ ધરના બદલે વર પાઠ ખોટો છે.

૧. સમ.૧૫૯, સમઅ.પૃ.૧૫૯, તીર્થો.૩૩૯.

૨. ધર છટ્ટા તિત્થંકર પઉમાભના પિતા.^૧

૧. તીર્થો.૪૬૯, સમ.૧૫૭.

૩. ધર રાજકુંવરી દોવઈના સ્વયંવરમાં ભાગ લેવા જેમને નિમન્ત્રણ મોકલવામાં આવ્યું હતું તે મહુરા(૧) નગરીના રાજા.^૧

૧. જ્ઞાતા.૧૧૭.

૧. ધરણ દક્ષિણના છાગકુમાર દેવોનો ઈન્દ્ર.^૧ તેને ૬૦૦૦ સામાણિઅ દેવો વગેરે છે. તેનું વાસસ્થાન ૨૫૦૦૦ યોજનના વિસ્તારવાળું છે.^૨ તેને છ મુખ્ય પત્નીઓ છે^૩— ઈલા(૧)^૪, સુક્કા, સદારા, સોદામણી(૩), ઈદા(૨) અને ઘણવિજજુયા(૧).^૫ તેની રાજધાનીનું નામ ધરણા છે. તેનું સિંહાસન પણ તેનું પોતાનું જ નામ અર્થાત્ ધરણ નામ ધરાવે છે.^૬ તેને ચુંમાણીસ લાખ મહેલો છે.^૭ કાલવાલ, સેલવાલ, સંખવાલ અને કોલવાલ આ ચાર તેના લોગપાલ છે.^૮ જ્યારે હ્રમિ(૩) અને વિણમિ રાજ્યનો પોતાનો ભાગ માગવા ઉસહ(૧) પાસે ગયા ત્યારે ધરણે તેમને ઘણી વિદ્યાઓ આપી

અને દક્ષિણ અને ઉત્તર વેયડ્ઠ(૨)ના રાજાઓ બનાવ્યા.^૯ ધરણ મહિલા(મિહિલા)માં મહાવીરને મળ્યા અને તેમના કુશળ સમાચાર પૂછ્યા.^{૧૦} પર્યુષણ દરમ્યાન ત્રણ દિવસના સળંગ ઉપવાસ કરવાના કારણે મરણ પામેલા બાળકને ધરણે પુનર્જીવિત કર્યો.^{૧૧} તેના સાત સેનાપતિઓ આ છે — ભદ્રસેણ(૧), જસોધર(૨), સુદંસણ(૧૬), નીલકંઠ, આણંદ(૮), છંદણ(૭) અને તેતલિ(૪).^{૧૨}

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૬, ભગ. ૧૬૮, ૪૦૪, જીવા.

૧૨૦.

૨. જમ્બૂ. ૧૧૮, ભગ. ૧૨૮, આવચૂ.

૧. પૃ. ૧૪૬.

૩. ભગ. ૪૦૬.

૪. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

૫. ભગ. ૪૦૬.

૬. એજન.

૭. ભગ. ૧૨૮, સમ. ૪૪.

૮. ભગ. ૧૬૮, ભગઅ. પૃ. ૧૮૮.

૯. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૬૧, વિશેષા. ૧૭૦૫, કલ્પવિ. પૃ. ૨૩૮, કલ્પસં. પૃ. ૧૨૮.

૧૦. આવનિ. ૫૧૭, આવચૂ. ૧. પૃ. ૩૧૫, વિશેષા. ૧૮૭૩, કલ્પવિ. પૃ. ૧૬૮, કલ્પશા. પૃ. ૧૩૨.

૧૧. કલ્પવિ. પૃ. ૧૦, કલ્પધ. પૃ. ૧૦.

૧૨. સ્થા. ૪૦૪, ૫૮૨.

૨. ધરણ ધરણ(૧)નું સિંહાસન.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬.

૩. ધરણ મહાવિદેહના સલિલાવર્ષ પ્રદેશમાં આવેલા વીયસોગા નગરના રાજા મહબ્બલ(૨)નો મિત્ર રાજા.^૧

૧. જ્ઞાતા. ૬૪.

૪. ધરણ બારવર્ણના વણ્ણિ(૧) અને ધારિણી(૫)નો પુત્ર. તે સંસારનો ત્યાગ કરી અરિટ્ટોમિનો શિષ્ય બન્યો. તે સેતુજ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યો.^૧ તે દસ પૂજનીય રાજાઓમાંનો એક હતો.^૨

૧. અન્ત. ૩.

૨. અન્ત. પૃ. ૨.

૫. ધરણ રોહીડા નગરના પુઢવીવર્ડેસઅ ઉદ્યાનમાં રહેતો જકૂખ.^૧

૧. વિષા. ૩૦.

૬. ધરણ અંતગડદસાના બીજા વર્ગનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. અન્ત. ૩.

ધરણા ઇન્દ્ર ધરણ(૧)ની રાજધાની.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬.

૧. ધરણ બારમા તિથ્યર વાસુપુજજની પ્રથમ શિષ્યા.^૧

૧. સમ. ૧૫૭, તીર્થો. ૪૫૮.

૨. ધરણિ એક દેવી.^૧

૧. આવ. પૃ. ૧૯.

૩. ધરણિ ઇન્દ્ર ધરણ (૧)ની રાજધાની જ્યાં ઈલા (૧) એક મુખ્ય રાણી તરીકે જન્મી હતી.^૧ આ અને ધરણા એક છે.

૧. જ્ઞાતા. ૧૫૧.

ધરણિંદ (ધરણેન્દ્ર) આ અને ધરણ (૧) એક છે.^૧

૧. ભગ. ૪૦૬.

ધરણિખીલ (ધરણિકીલ) મંદર (૩) પર્વતનું બીજું નામ.^૧

૧. સૂર્ય. ૨૬.

ધરણિધરા તેરમા તિત્થયર વિમલ (૧)ની પ્રથમ શિષ્યા.^૧ તીર્થો ૪૬૦માં તેનું નામ વરા જણાવાયું છે.

૧. સમ. ૧૫૭.

ધરણિસિંગ (ધરણિશૃંગ) મંદર (૩) પર્વતનું બીજું નામ.^૧

૧. સૂર્ય. ૨૬.

ધરણોવવાય (ધરણોપપાત) એક અંગબાહિર કાલિય આગમગ્રંથ જેને બાર વર્ષનું શ્રમણજીવન પૂરું કર્યું હોય એવા શ્રમણને જ ભણાવવાની છૂટ હતી.^૨ હાલ આ ગ્રંથ અસ્તિત્વમાં નથી, નાશ પામ્યો છે.

૧. નન્દિ. ૪૪.

૨. વ્યવ. ૧૦. ૨૬.

ધાતઈસંડ (ધાતકીખંડ) જુઓ ધાયઈસંડ.^૧

૧. સૂર્ય. ૧૦૦.

ધાતકીખંડ જુઓ ધાયઈસંડ.^૧

૧. આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૭૨, આવહ. પૃ. ૭૬૨.

ધાય (ધાતૃ) દક્ષિણના પણવણિણય દેવોનો ઇન્દ્ર.^૧

૧. પ્રજ્ઞા. ૪૮, સ્થા. ૮૪.

ધાયઈસંડ (ધાતકીખંડ) જુઓ ધાયઈસંડ.^૧

૧. ભગ. ૪૧૮, જ્ઞાતા. ૧૨૩, આવચૂ. ૧. પૃ. ૧૭૬, જીવા. ૧૭૪, સમ. ૮૫.

ધાયઈખંડ (ધાતકીખંડ) જુઓ ધાયઈસંડ.^૧

૧. જીવા. ૧૬૪. સમ. ૧૨૭, દેવે. ૧૪૮, સૂર્ય. ૨૭૫.

ધાયઈરુક્ષ (ધાતકીવૃક્ષ) ધાયઈસંડમાં આવેલું વૃક્ષ.^૧ જુઓ ધાયઈસંડ.

૧. સ્થા. ૬૪૧, જીવા. ૧૭૪.

ધાયઈસંડ (ધાતકીખંડ) જંબુદીવ પછી આવતો વલયાકાર દ્વીપ. ^૧ તે લવણ સમુદ્રને ઘેરે છે અને ખુદ કાલોય સમુદ્રથી ઘેરાયેલો છે. ^૨ તેની પીઠિકા બે ગવ્યૂતિ ઊંચી છે. ^૩ લવણ સમુદ્રને સ્પર્શતા તેના એક છેડાથી કાલોય સમુદ્રને સ્પર્શતા તેના બીજા છેડા સુધીની તેની પહોળાઈ ચાર લાખ યોજન છે. ^૪ જંબુદીવના પૂર્વ તરફના ખૂણાથી ધાયઈસંડના પશ્ચિમ તરફના ખૂણા વચ્ચેનું અંતર સાત લાખ યોજન છે. ^૫ બહારની બાજુનો ધાયઈસંડનો પરિઘ ૪૧૧૦૮૬૧ યોજન છે. ^૬ ઉત્તરના અને દક્ષિણના ઇંસુયાર(૨) પર્વતો ધાયઈસંડ દ્વીપને બે ભાગમાં વહેંચે છે — પૂર્વભાગ અને પશ્ચિમ ભાગ. ^૭ દરેક અર્ધભાગમાં સાત ક્ષેત્રો (ભરહ(૨) વગેરે), સાત પર્વતો (ચુલ્લહિમવંત વગેરે) અને ચૌદ નદીઓ આવેલી છે; તે બધાંનાં નામ અને સ્થાન જંબુદીવમાં આવેલ ક્ષેત્રો, પર્વતો અને નદીઓનાં નામ અને સ્થાન જેવાં જ છે. ^૮ ધાયઈસંડના પ્રત્યેક અર્ધભાગની મધ્યમાં આવેલો મંદર(૩) પર્વત એક હજાર યોજન ઊંડો, ^૯ ચોરાસી હજાર યોજન ઊંચો ^{૧૦}, તળેટીએ તેની પહોળાઈ દસ હજારથી કંઈક ન્યૂન યોજનો છે અને શિખરે તેની પહોળાઈ એક હજાર યોજન છે. ^{૧૧} આ દ્વીપનાં ભરહ(૨) અને એરવય(૧) ક્ષેત્રો પ્રત્યેક કાલચક્રના બધા છ અરો અનુભવે છે. ^{૧૨} આ દ્વીપના બન્ને અર્ધભાગોમાંથી પ્રત્યેક અર્ધભાગમાં કૂડસામલિ વૃક્ષ અને ગરુડ દેવ છે. ^{૧૩} વળી પૂર્વના અર્ધભાગમાં ધાયઈરુકુખ છે અને પશ્ચિમના અર્ધભાગમાં મહાધાયઈરુકુખ છે. તે સુદંસણ(૧૮) દેવ અને પિયદંસણ(૧) દેવનાં વાસસ્થાનો છે. ^{૧૪} ધાયઈ વૃક્ષની ઊંચાઈ આઠ યોજન છે. ^{૧૫} ધાયઈસંડના પ્રદેશો, પર્વતો, શિખરો, દેવો વગેરેની સંખ્યા જંબુદીવમાં તેમની જે સંખ્યા છે તેનાથી બમણી છે. ^{૧૬} ધાયઈસંડને અડસઠ ચક્કવઙ્ગિવિજય છે, ^{૧૭} ચાર દરવાજા છે, ^{૧૮} બાર સૂર્યો છે, બાર ચન્દ્રો છે, ત્રણ સો છત્રીસ નક્ષત્રો છે, એક હજાર છપ્પન ગ્રહો છે અને ૮૦૩૭૦૦ કોટાકોટિ તારા છે. ^{૧૯} ઇંદિગ્ગામ(૨) ધાયઈસંડના પુવ્વવિદેહના મંગલાવતી વિજય(૨૩)માં આવેલું હતું. ^{૨૦} ધાયઈસંડના પૂર્વ ભાગમાં આવેલા ભરહ(૧)ના દક્ષિણાર્ધની રાજધાની અવરકંકા હતી. ^{૨૧}

૧. સૂત્રશી. પૃ. ૧૨૨.

૨. સૂર્ય. ૧૦૦, જીવા. ૧૭૪, અનુહ. પૃ. ૮૦.

૩. સ્થા. ૮૨.

૪. સ્થા. ૩૦૬, સમ. ૧૨૭, સૂર્ય. ૧૦૦, જીવા. ૧૭૪.

૫. સમ. ૧૩૦.

૬. સૂર્ય. ૧૦૦, જીવા. ૧૭૪.

૭. સ્થા. ૮૧, પ્રશ્ન. ૫. ૮૫.

૮. સ્થા. ૫૫૫.

૯. સ્થા. ૭૨૧.

૧૦. સમ. ૮૫.

૧૧. સ્થા. ૭૨૧.

૧૨. સ્થા. ૮૨.

૧૩. એજન.

૧૪. એજન, જીવા. ૧૭૪.

૧૫. સ્થા.૬૪૧.

૧૬. સ્થા.૯૨, ૧૮૩, ૧૮૭, ૩૦૨, ૫૨૨,
૭૨૧, ૭૬૮.

૧૭. સમ.૬૮.

૧૮. જીવા.૧૭૪.

૧૯. સૂર્ય.૧૦૦, જીવા.૧૭૪, ભગ.૩૬૩,

દેવે.૧૧૩, ૧૧૪, ૧૪૯-૧૫૧. ચન્દ્ર
સૂર્ય, દ્વીપો વગેરેની વિગતો માટે જુઓ
જીવા.૧૬૪, અને દિવસો અને રાત્રિઓ
માટે જુઓ સૂર્ય.૨૮, ભગ.૧૭૯.

૨૦. આવચૂ.૧.૫૨.૧૭૨, ૧૭૬.

૨૧. જ્ઞાતા.૧૨૩.

ધારણી (ધારિણી) આ અને ધારિણી એક છે.^૧

૧. વિપા.૩૩, ભગ.૪૧૭, દશા.૫.૧, સમ.૧૫૭, જ્ઞાતા.૬૪, ૮૧, આવમ.૫૨.૫૧,
આવ.૫.૨૮, આવનિ.૧૨૮૨, આવચૂ.૧.૫૨.૩૨૦, ૪૮૮.

૧. ધારિણી રાયગિહ નગરના રાજા સેણિઅ(૧)ની પત્ની. તેણે સ્વપ્નમાં હાથી દેખ્યો
અને તેણે રાજકુમાર મેહકુમારનો ગર્ભ ધારણ કર્યો.^૧ અકાળે પડેલા વર્ષાઋતુ જેવા
વરસાદમાં પોતાના પતિ સાથે હાથી ઉપર સવારી કરવાનો તેને દોહદ થયો.^૨ દેવની
મદદથી તેના ઓરમાન પુત્ર અભય(૧)એ તેનો દોહદ પૂરો કર્યો.^૩ કાળક્રમે તેણે
મેહકુમારને જન્મ આપ્યો.^૪ જ્યારે તેના પુત્ર પાસેથી તેણે જાણ્યું કે તે સંસારનો ત્યાગ
કરવાનો છે ત્યારે તેને અત્યન્ત દુઃખ થયું.^૫ તેના બીજા પુત્રો પણ સંસારનો ત્યાગ કરી
મહાવીરના શિષ્યો બન્યા.^૬

૧. જ્ઞાતા.૮, ૧૦, કલ્પધ.૫.૩૦-૩૧.

૨. જ્ઞાતા.૧૩.

૩. જ્ઞાતા.૧૫-૧૬.

૪. જ્ઞાતા.૧૭.

૫. જ્ઞાતા.૨૩.

૬. અનુત્.૧-૨.

૨. ધારિણી ચંપા નગરીના રાજા કોણિયની પત્ની. તે સુભદ્રા(૨) નામે પણ જાણીતી
હતી.^૧

૧. ઔપ.૭, દશા.૮.૧, પ્રશ્નઅ.૫.૧, ઔપ.૩૪, ૩૭.

૩. ધારિણી ચંપા નગરીના રાજા દધિવાહણની પત્ની અને ચંદણા(૧)ની માતા.^૧
જુઓ વધુ વિગત માટે ચંદણા(૧).

૧. આવચૂ.૧.૫૨.૩૨૦, કલ્પવિ.૫.૧૭૦, કલ્પધ.૫.૧૦૮, કલ્પજ.૫.૮૫, કલ્પશા.
૫.૧૩૩.

૪. ધારિણી બારવતીના રાજા વસુદેવની પત્ની અને દારુઅ(૧), અણાદિકિ(૨)
વગેરેની માતા.^૧

૧. અન્ત.૭-૮.

૫. ધારિણી બારવતીના રાજા અંધગવણિહની પત્ની.^૧

૧. અન્ત.૧.

૬. ધારિણી બારવતીના રાજા બલદેવ(૧)ની પત્ની. તેને ત્રણ પુત્રો હતા — સુમુહ(૧), દુમ્મુહ(૨) અને કૂવદારઅ.^૧

૧. અન્ત.૭.

૭. ધારિણી જંબુદીવના પુવ્વવિદેહના પુંડરિગિણી(૧)ના રાજા વર્ધરસેણ(૧)ની પત્ની તથા ઉસહ(૧)ના એક પૂર્વભવની માતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૩૩.

૮. ધારિણી તે મંગલાવતી(૫) નામે પણ જાણી છે. તે વર્ધરણાભની માતા હતી.^૧ તે અને ધારિણી(૭) એક છે.

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૧૮૦.

૯. ધારિણી ધણંજય(૨) રાજાની પત્ની અને મહાવીરના પૂર્વભવ પિયમિત(૧)ની માતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૫, કલ્પધ.પૃ.૩૮, કલ્પવિ.પૃ.૪૪.

૧૦. ધારિણી રાયગિહ નગરના રાજા વિસાહભૂતિની પત્ની અને મહાવીરના પૂર્વભવ વિસ્સભૂતિની માતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૨૩૦, કલ્પશા.પૃ.૩૯, કલ્પધ.પૃ.૩૮.

૧૧. ધારિણી અગિયારમા તિથ્યર સેજજંસ(૧)ની મુખ્ય શિષ્યા.^૧

૧. તીર્થો.૪૫૯, સમ.૧૫૭.

૧૨. ધારિણી બલદેવ(૨) અયલ(૫)ની અનેક પત્નીઓમાં મુખ્ય.^૧

૧. તીર્થો.૫૮૮.

૧૩. ધારિણી કોસંબી નગરીના રાજા અજિયસેણ(૨)ની પત્ની.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૯.

૧૪. ધારિણી હત્થિસીસ નગરના રાજા અદીણસત્તુ(૨)ની પત્ની અને રાજકુમાર સુબાહુ(૧)ની માતા.^૧

૧. વિપા.૩૩.

૧૫. ધારિણી સાગેયના રાજા ચંદવરેસઅની પત્ની અને ગુણચંદ તથા મુણિચંદ(૨)ની માતા.^૧

૧. આવચૂ.૧.પૃ.૪૯૨.

૧૬. ધારિણી કોસંબીના રાજા જિતસેનની પત્ની.^૧

૧. ઉત્તરાક.પૃ.૭૩.

૧૭. ધારિણી ખિતિપતિક્ષિય(૨) નગરના રાજા જિયસત્તુ(૨૦)ની પત્ની.^૧

૧. નિશીયૂ.૩.પૃ.૧૫૦, પાક્ષિય.પૃ.૧.

૧૮. ધારિણી ચંપા નગરીના રાજા જિયસત્તુ(૧)ની પત્ની અને રાજકુમાર અદીણસત્તુ(૩)ની માતા.^૧

૧. જ્ઞાતા.૮૧.

૧૯. ધારિણી મિહિલાના જિયસત્તુ(૧૪)ની મુખ્ય પત્ની.^૧

૧. સૂર્ય.૧, સૂર્યમ.પૃ.૨. જમ્બૂ.૧.

૨૦. ધારિણી વસંતપુર(૩)ના રાજા જિયસત્તુ(૨૬)ની પત્ની અને રાજકુમાર ધમ્મરુઈ(૬)ની માતા.^૧

૧. આવયૂ.૧.પૃ.૪૮૮, આચાશી.પૃ.૨૧.

૨૧. ધારિણી વાણિયગામના રાજા જિયસત્તુ(૬)ની પત્ની.^૧

૧. દશા.૫.૧.

૨૨. ધારિણી સાવત્થીના રાજા જિયસત્તુ(૨૨)ની પત્ની, ખંદઅ(૧) તેમનો દીકરો હતો અને પુરંદરજસા તેમની દીકરી હતી.^૧

૧. બૃક્ષે. ૮૧૫, ઉત્તરાયૂ.પૃ.૭૩, ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.પૃ.૧૧૪-૧૧૫.

૨૩. ધારિણી મહાવિદેહના વીયસોગા નગરના રાજા બલની પત્ની. તેને જ્યારે ગર્ભ રહ્યો ત્યારે તેણે સ્વપ્નમાં સિંહ જોયો અને પછી કાલક્રમે મહબ્બલ(૨)ને જન્મ આપ્યો.^૧

૧. જ્ઞાતા.૬૪.

૨૪. ધારિણી સુપઈટ્ટ(૬) નગરના રાજા મહસેણ(૬)ની પત્ની અને રાજકુમાર સીહસેણ(૧)ની માતા.^૧

૧. વિપા.૩૦.

૨૫. ધારિણી ચંપા નગરીના રાજા મિત્તપ્પભની પત્ની.^૧

૧. આવયૂ.૨.પૃ.૧૮૭.

૨૬. ધારિણી ઉજ્જેણીના રાજા અવંતિવદ્ધણના નાના ભાઈ રજ્જવદ્ધણની પત્ની. જ્યારે તેને પોતાની કરવા અવંતિવદ્ધણે તેના પતિ રજ્જવદ્ધણની હત્યા કરી નાખી ત્યારે તે પોતાનું શીલ બચાવવા ભાગી ગઈ અને શ્રમણી બની ગઈ.^૧ જુઓ અજિયસેણ(૨).

૧. આવનિ.૧૨૮૨, આવયૂ.૨.પૃ.૧૮૮, ઉત્તરાક.પૃ.૭૩.

૨૭. ધારિણી હત્થિણાગપુરના રાજા સિવ(૭)ની પત્ની અને રાજકુમાર સિવભદ્રની માતા.^૧

૧. ભગ.૪૧૭, આવચૂ.૧.૫.૪૬૮.
૨૮. ધારિણી આમલકપ્પા નગરીના રાજા સેય(૧)ની અનેક પત્નીઓમાં મુખ્ય.^૧
૧. રાજ.૬.
૨૯. ધારિણી પોતણપુરના રાજા સોમચંદ(૨)ની પત્ની.^૧
૧. આવચૂ.૧.૫.૪૫૬.
૩૦. ધારિણી સતી સ્ત્રી. કદાચ આ અને ધારિણી(૩) એક છે.^૧
૧. આવ.૫.૨૮.
૩૧. ધારિણી રુપિ(૩) રાજાની પત્ની અને સુબાહુ(૩)ની માતા.^૧
૧. જ્ઞાતા.૭૧.
૩૨. ધારિણી રાજા ચંડવંસઅની પત્ની અને મુણિચંદ(૪)ની માતા.^૧
૧. ઉત્તરાનિ. અને ઉત્તરાશા.૫.૩૭૫, ઉત્તરાચૂ.૫.૨૧૩.
૧. ધિઈ (ધૃતિ) તિર્ગિછિદ્દમાં વસતી દેવી. તેનું આયુષ્ય એક પલ્યોપમ વર્ષનું છે.^૧
૧. જમ્બૂ.૮૩, સ્થા.૧૯૭, ૫૨૨.
૨. ધિઈ હિસહ(૨) પર્વતનું શિખર.^૧
૧. જમ્બૂ.૮૪, સ્થા. ૬૮૮.
૩. ધિઈ પુષ્કયુલા(૪)નું ત્રીજું અધ્યયન.^૧
૧. નિર.૪.૧.
- ધિજ્જાઈય (ધિજ્જાતીય) બાહ્મણ જાતિનું બીજું નામ.^૧
૧. ઉત્તરાચૂ.૫.૮૮, આવચૂ.૧.૫.૪૮૫, ૨.૨૧, ૨૦૬.
- ધિતિ (ધૃતિ) જુઓ ધિઈ.^૧
૧. નિર.૪.૧, સ્થા.૧૯૭, ૬૮૮.
૧. ધિતિધર (ધૃતિધર) અંતગડદસાના છઠ્ઠા વર્ગનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧
૧. અન્ત.૧૨.
૨. ધિતિધર કાગંદી નગરનો શેઠ જે સંસારનો ત્યાગ કરી તિત્થધર મહાવીરનો શિષ્ય બન્યો હતો. તે સોળ વર્ષની શ્રમણજીવનની સાધના પછી વિપુલ પર્વત ઉપર મોક્ષ પામ્યા.^૧
૧. અન્ત.૧૪.
- ધીર ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧
૧. કલ્પ.૫.૧૫૨, કલ્પવિ.૫.૨૩૬.
- ધુઅ (ધુત) આયારંગના પ્રથમ શ્વતસ્કન્ધનું છઠ્ઠું અધ્યયન.^૧

૧. આવનિ.૩૧,૩૩, ૨૫૦, ૨૫૧, આચાશી.પૃ.૩૮૮.

ધુંધુમાર સુંસુમારપુરનો રાજા. તેને અંગારવતી નામની પુત્રી હતી.^૧

૧. આવચૂ.૨.પૃ.૧૮૮, આવનિ.૧૨૮૮, આવહ.પૃ.૭૧૧.

ધુતક્રખાણગ (ધૂતખ્યાનક) સસગ(૧), એલાસાઢ, મૂલદેવ(૧) અને સ્ત્રી ખંડપાણા આ ચાર ધુતારાઓએ કહેલી ઉપહાસાત્મક અને હાસ્યરસપૂર્ણ કથાઓની કૃતિ. તે ચારે ઉજ્જેણીના ઉદ્યાનમાં રહેતા હતા. વર્ષાઋતુ હતી અને બધાંને ખૂબ ભૂખ લાગી હતી. તે ચારે જણે ભેગા થઈ નક્કી કર્યું કે દરેકે એક પછી એક પોતાના અનુભવોને કે પોતે જે કંઈ સાંભળ્યું હોય તેને કહી સંભળાવવું. જેનું કથન અવિશ્વસનીય જૂઠાણું સાબિત થાય તેણે બધાને ભોજન કરાવવું પડશે અને જે પોતાના કથનને ભારહ(૨) અને રામાયણમાંથી દાખલાઓ અને દૃષ્ટાન્તો આપી પુષ્ટ કરશે તેણે કંઈ આપવાની જરૂર રહેશે નહિ. બધાએ વિચિત્ર અદ્ભુત વાતો કહી અને તે બધી વાતોને તેમણે મહાભારત, રામાયણ વગેરેમાં આવતી અસ્વાભાવિક અસંગત અને બુદ્ધિને અસ્વીકાર્ય એવી આખ્યાયિકાઓ, દંતકથાઓ, વગેરેથી સમર્થિત કરી, દંઢ કરી.^૧

૧. નિશીચૂ.૧.પૃ.૧૦૫, ૪.પૃ.૨૬, બૃક્ષે.૭૨૨.

ધુર અઙ્ગવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સ્થા.૮૦, સૂર્ય.૧૦૭, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સ્થાઅ.પૃ.૭૮-૭૯, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૮૬.

ધુરઅ (ધુરક) આ અને ધુર એક છે.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪.

ધુવ (ધ્રુવ) ઉસભ(૧)ના એક સો પુત્રોમાંનો એક.^૧

૧. કલ્પધ.પૃ.૧૫૧, કલ્પવિ.પૃ.૨૩૬.

ધૂમકેઉ અથવા ધૂમકેતુ (ધૂમકેતુ) અઙ્ગવાસી ગહમાંનો એક.^૧

૧. સૂર્ય.૧૦૭, સ્થા.૮૦, જમ્બૂશા.પૃ.૫૩૪-૩૫, સૂર્યમ.પૃ.૨૮૫-૮૬, સ્થાઅ.પૃ.૭૮-૭૯.

ધૂમપ્પભા (ધૂમપ્રભા) પાંચમી નરકભૂમિ.^૧ તેનો વિસ્તાર અઢાર હજાર યોજન છે.^૨ અહીંના નારકીઓનું જઘન્ય આયુષ્ય દસ સાગરોપમ વર્ષ છે.^૩ તેનો દેખાવ ધૂમ જેવો હોઈ તેને ધૂમપ્પભા કહેવામાં આવે છે.^૪ આ અને રિઠ્ઠા(૧) એક છે.

૧. સૂત્ર.૫.૧, સ્થા.૭૫૭.

૨. સમ.૧૮.

૩. સ્થા.૭૫૭.

૪. અનુહ.પૃ.૮૮, ઉત્તરાશા.પૃ.૬૮૭.

ધોરુગિણ (ધોરુકિન) આ અને થારુકિણ એક છે. ૧

૧. શાતા. ૧૮.

ન

જુઓ ણ

પ્રથમ ભાગ સમાપ્ત

